பாண்டுரங்க பரப்பிரம்மணேநமஹ:

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

மஹாமஹோபாத்யாய, டாக்டர்
டபிள்யூ. சார்ல்ஸ் வில்கின்ஸ் துரை அவர்கள் நிலையம்
அந்தேவாசி ஸ்ரீதரம்

ஸ்ரீ பகவத் பாத சிந்தாமணியாகிய

ஸ-ஸ்ரீ இராஜாராம் கோவிந்தராவ்

சூரியவம்சியவர்களால்

இயற்றியது.

திருச்சபுரம்

தமிழ் தலைமைப்புலவராகிய மகாவித்துவான்

மஹா ஸ்ரீ தி. வி. கோவிந்தபிள்ளை

யவர்களால் பார்வையிடப்பட்டு

தஞ்சைமாகா தமிழ்த்தலைமைப்புலவராகிய

மஹா-ஸ-ஸ்ரீ மதுரைமுத்துபாத்தியாயர்

அவர்களால் ஒருவாறு பார்வையிடப்பட்டு

மேடி கிரஹதகாத்தாவின சகோதரராகிய

ஸ-ஸ்ரீ மாதுசாமிசூரியவம்சியவர்களது

தஞ்சை "திவாகர முத்திராட்சரசாலையில்"

பதிபபிக்கப்பட்டது.

1888.

முகவுரை.

II ஸ்ரீகளிக்கிரமித்தருளும் அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பூவுலகிற்கண் பலவாங்களிடம் பெருக்கவேண்டுமென்று கருதிமலையமா முனிவரன் கரகமண் டலத்தில் மறித்து வடமலைக்கு சையபருவதத்தைத் தங்கியபோதுதன்றிருமுகத்தோன் கரகவடிவாகவந்து தமிழ்ப்பக்குகித்து அம்மலையிலுள்ள மணிகள் பொன்மணல் அகில் சந்தனம் பச்சை பாடலங்கொன்றை சுரை புன்னை யாணைக்கொம்பு முதலிய பொருள்களெல்லாம் வரன்றிக்கொண்டு குறவர்தங் குடியெலாங் குலைதரப்புகுந்து மயிற்றோகையாதி யவரியற்குறிஞ்சி நிலத்தினைக்கடந்து பாலைநிலவரவி லேடைதங் குலத்தோர் வில்லம்பு முதலாய்க் கைக்கொண்டு அந் நிலவெப்பத்தையகற்றி முல்லைநிலத்தில் முல்லைக்காய்ச் சென்று ஆயர்பாடி புக்கு கண்ணனைப்போல் ஆய்ச்சியர் ஆடைகளையும் வெண்ணெய்பால் தயிர்நெய்யை யும் அடிக்கடிகளோ டபகரித்துக்கொண்டு மருதநில முருந்து முதலிய மரவினைலாம் பெயர்த்துக் கொண்டு தாழையோடும் இருதாழைமோதி யெழுக்தார்ப் பரித்து மருதவைப்பைடைந்து இருபாலு முள்ள அதேகம் கால்வாய் வழி யொழுகி கடையர்தம்மனைக் கதவினின்முட்டி வரிகுளங் தடாக மோடை யெல்லாம் நிர ப்பி வயல்தொறுமுளாவிவாழை பலா மா தெங்கு கமுகு கன்னல் முதலிய சோலையிற்செர்ந்து தாய்மூலைப்பால்கொடு சென்களை வளர்க்கு மாறுபோல் வளர் த்துப் பலனுறச்செய்தும் தன்னிடைமூழ்கினோர் சனங்கள்தங்களிற் செய்தபா வங்களைத்தும் பரிகையைக்கண்ட பணிபோற்பறக்கச்செய்தும் சன்றதாய்போ லின்பமொடு வளர்ந்து தெய்வீகத் தன்மையிற் றிறந்த காவிரிநதி வாய்ந்ததோழ நன் நாட்டை (அழகுமகலமுமுடைய அகழியினாலும் உயர்ந்திண்மையுமுடை ய இடமகன்ற மதிலினாலும் சூழப்பட்டு உயர்நிலையுள்ள நான்கு கோபுரமாகவிள ங்கும் வாயில்களையுடைத்தாய் பிரமக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களென்னும் நான்கு வர்ணத்தாருடைய அதேகம் மேனிலை மாடமாளிகைகள் நிரம்பிய வீதி களும் பெரிய ராஜவீதியும் சமுத்திர கோஷ்டம்போ லொலிக்கின்ற அதேகம் கடைவீதிகளும் வேத பாடசாலை சாஸ்திர பாடசாலை தமிழ்ப்பாடசாலை தெலு ங்கு பாடசாலை சமஸ்த வித்தியாபாடசாலை நாடகசாலை செலம்பசாலை அன்ன சாலை இலைகள் ஒவ்வொரு வீதிகளிலும் பலவாகவும் ஒவ்வொரு வீதிகளிலும் பலபாக வதர் மடங்கள் சைவர் மடங்கள் பல புராணங்கள் பிரசங்கஞ் செய் யும் தானங்களும் தெருக்கள்தோறும் அன்னசத்திரங்களும் ஞானவான்கள் ஞா னசம்பந்த விசாரஞ் செய்யும் ஸ்தானங்களும் ஸ்ரீவேங்கடேசப்பெருமாள் ஸ்ரீலெட்சுமிநரசிங்கப்பெருமாள் ஆலயமுதல் அதேகம் விஷ்ணு வாலயங்க ளும் ஸ்ரீபிரகதீசர் கொங்கணேசர் ஆலயமுதல் அதேகம் சிவாலயங்களும் இ வைகளுக்கு மத்தியில் இராஜாவின் அரண்மனையைச்சூழ்ந்த புரீசைகளோடுங்கூ டிய உயர்ந்த மதிலும் எழுநிலை மாடமும் அதேக மாடிகளும் கூடகோபுரங்க ளும் ஆடரங்கும் செய்குன்றும் பந்தடிமேடைகளும் சின்காரவனங்களும் செக் காமவரத்தடாகங்களும் கொலுமண்டபம் சபாமண்டபம் முதல் அநந்த மண்ட பங்களும், பொக்கிஷசாலை ஆய்தசாலை அஸ்வசாலை கஜசாலை ரதசாலை யாகசா லை வைத்தியசாலை முதலிய பல சாலைகளும், பலபண்டம் தானியாதிகள் நிறை த்திருக்கும் களஞ்சியங்களும் பகசுகூட்டங்களுடைய தொழுவங்களும் பாளையங்

களிருகரும நாறைகளும மறறய வடிவ விசேடித்திர விதைகளாடுலும பி
வகையகையாகிய உதவும சதமும டெடெவெரிய நிய வினகாரமான புற
நகரில மணிமுதாத நதியைய பராசர தித்திர கையுய கொணடு கொடை
மூரசு படைமுரச கலியாணமூரசு ஒலி முமுழ மஙகிரவ பகல நிலைவிடா
தி முழகரும படியாய நிதிய மகாண சதகுடன கமர பதிமினறும அள
காபுரியினும நிதத்தெணணாகை பொனபரசாய ஆதி ரு வசனமபோலும
அவள நெறறித திலதமபோல அவாகளருளாலே மபோலும வீளகுமு தரு
சைமாகுகரதனை மகாகநத லகொளளிட சாரர தூது மாறாரும தின
தயாளரும மனவுயிர யாவையுட கனறாய தொழ காரணை சிவகாருணியரும
ஸ்ரீமன நாரயணனுடைய பாகுபாகயகளில தமமுடைய சிதத்தையில
பதித்திலவரும ஸ்ரீ ரெகு நாயகருடைய பகலிர நிரந்தரமுமிய மணனரு
காயகர அ ரமனுகி முனபடி செஙகோ சொலலுசெயமானகரபதி
யாயரசாகுமிகை தொரை வகதார படி இவரகசெயதிவருவாலத்தில)
மாராடடிரதேசமாகிய நாடாராகி அரசாகுமி சொ கதிவகை பூவ வெளிநி ற
கா நாஜாவின சரிவுடன ரஜய எதி நிமத நா நாள மேலவரு ட க
சை செயய பிரயாணபட சொனன சொனாரகளே இவ போதுஷ் நிகர
ஜிமகாராஜாவின பிரபலமான நருநாயகரகர கரியோர பாராதிவ சுருரிய
லமிசி மகாராஜி நாயகா அவ கரும ம ரகஙகளசெயது வருவதாய பபெரிய நா
ஜா வினி, லீல ஒ சுதிவு பெறறுகொணடு தமமுடைய குடிமபசகிதமாக எ
கோஜிராஜாரு டனவரதா மாகாகஙகளிலுளளநாகரகாகள பலவறறையுங்கட
நதி சுருகமாராகி சு வெளிநகரதிய வினனூறறுங் கையருகில வருது
பாணிய துடனரூராபிறப பொ சு கருமுகு னலை நெறபயிர வாழை பலா
மா முகலியவை செறிநீதா பிறப ரசோடி கூடிய சோலைகடகுகொபபா
பிரு பரை னியும ராரி பொட பாரதா பப தா எலி கிசகை முத
லிய பாரைகளாய க ர மை மேயர ஆக மூலலில பிருவாகுமி சண
பகமகாரஜா கொணட நாரபினை ல லவகள புட்பிரதி மலாகு
திலியவரா பரிவாரை பெறப பிரி நாகளாபபட்டாரமபர
முதலியபடி வி பெ ட ளினை விணர னின ப பிரவாகரதை
யும எகோஜி மகாராஜ மீள ருரி ட தோம நோகிலியமடைனு
மனம்பரவசமாகி அவ கெ ழருக ய திரை யெணணதைமாறறி இவ
வித நடகளோர ப ட தேசனா ரவேணரு மெணகிற பேரவாவை
யுணடாகவி விட்டது அமையம பிரபாவிருபபடி அறபவிசரும பிரா
லபதமஇவருகிருகமைபல அரசாண மெரிய ருக ஸ்ரீ சொகநாயகருடை
ய பாத பதி மறவாதவராகிய மக நாரு நலரு நாயகருவாகள பரம
பதகாட்டையடைவாக எதோஜி மகாராஜா வுரு வலவரிருபை பூரணமாயி
ருநதபடியால நாடகளிருநதாக செயதிய மிமாசனதில தாமெழுநதருளி
யிருந்து சோழதேசமுமுதலும சமரு டப செலகோல செலுதது அரசாண
வெநதார் அவர கூடவபர ஸ்ரியவமிசி மானாநிநாயகா அவாகள சாதாரா
வில சிவாசி மகாராஜாவிடதில இருநதபோல எதோஜி மகாராஜாவிடத
திலும அதிக கௌரவதையும செலவாகசாயும பிரியாயும ராஜகாரிய
பாரதகொணடுவநதார. இவருகு புதிரிராகள ஸ்ரியவமிசிதேவாஜிநாயக
கா ஸ்ரியவமிசி சிலலோஜிநாய்க்கர் 1 இநத இருவாகளில மூததவராகிய ஸ்
ரியவமிசி தேவாஜிநாயக்கருக்கு புத்திரர்கள ஸ்ரீயவமிசி மகராஜிநாயகா 1
ஸ்ரியவமிசி பீமாஜிநாயகா 1 ஸ்ரியவமிசி பாமாஜிநாயகா 1 இநத மூவாக
ளில் இரண்டாவது ஸ்ரியவமிசி பீமாஜிநாயக்கருகுப பிளளையில்லாமையால
இவருடைய மூததமகனுகிய ஸ்ரியவமிசி மக்காஜிநாயகா இனையபாரியாளதி

ருந்தகாலத்தில் இப்படி [illegible] பிறியவர்கள் [illegible] பெற்
றுகொண்டார்கள் [illegible] சூரியவமிசி | பீம
ராஜரிஷி | இதைத்தவிர [illegible] சூரியவமிசிகளும்
சிலர் [illegible] சூரியவமிசிகளும் பேரனுகிய
ரகுவும் [illegible] பெறுந்தொண்டார்
கள் | இவர்களைத் தவிர சூரியவமிசியர்கள் |
பிரதாபருத்ரன் [illegible] சூரியவமிசியர்கள் | இவர்களை
விடவும் [illegible] அபண்ண
[illegible] சூரியவமிசியர்களுக்கு
[illegible] சூரியவமிசி | மூன்றாவதா
கிய பிரதாப ருத்ரன் [illegible] சூரியவமிசி
வம்சியனான [illegible] ட்டனராய் சூரியவமி
சி கிருஷ்ணதேவராயர் [illegible] ராமராயரில் மூத்தவராகிய
ராமராயர் [illegible] ராமராஜ தலை [illegible] யாகராஜராகக்
கடகநிய [illegible] [illegible] கிய கோவிந்தராஜரும்
சிவமல்லிகார்ஜுன [illegible] பிரதாப [illegible] இவருடைகாராஜா ஊரில்
பிரபல [illegible] சிறையாகயிருந்தபோதிலும்
வாழையடி வாழை [illegible] மொழியினை [illegible] தமமுடைய வாக்கத்
தி மூன்றாகக் [illegible] ராஜாவும் ராணிகளாயும்
அடைமொழிகளுடனே [illegible] வாழ்ந்து வழியாகையினை
அபிதானராஜ [illegible] பிரதாப [illegible] ராஜாவிலும் அதிம விசா
ர [illegible] முடையவராயிருந்தார். [illegible] சாதி
சகுகுடையவராயிருந்தார். ஸ்ரீலெட்சி
மிகரமாய [illegible] பேரனுகிய காரணமாய வாழ்தலை
பேரிடுவெண்டிரு [illegible] ஸ்ரீ [illegible] காரணகருவாகிய அழைத்தகொண்
டுபோன வருமாகியும் பெதாதாக [illegible] குகுவா முன்னோ தங்கள் கிர
காதில் கூட்டியிருந்த [illegible] [illegible] தினம் இரண்டுவே
னை புரை [illegible] [illegible] பதுநாறுறசவமும்
வயிரமாபரு [illegible] [illegible] பெருகாதாரவாகளிடத்தில மி
ருந்து [illegible] கேட்டலும் [illegible] தினம் தழிழவேதமாகிய திருவாய்
மொழியினை [illegible] அவ்வனுக்கூடானபர
மாய சதாஸ்ரீய [illegible] முடையவராயிருந்தார். இப்படியிருக்
குபோது [illegible] பிரதாப [illegible] ஸ்ரீபாலாபுரகாயகரான சாவாந்தி
ரியாமி [illegible] பரிபூரணாப [illegible] பாணரெகளுக்காராம் சுவாமி
கண்டபோலே வந்து அபபாபுரம [illegible] ஒரு காரியாத்தமாக
வந்தேன அதை [illegible] பலநான சாதனதிரமெலலாம பிறாகிருதபாதை
யிலிருக்கினறது அதமராட்டரதேசத்திலுகுரியது இது தமிழதேசமாகையால்
தமிழில அவைகளை தொழ்டபடா [illegible] பாகத புராணமாகச செய்யத்தக்கவளியே
யாகையால [illegible] [illegible] பொருட்டாகவே வந்தேன் நீ அவ்வண்ணஞ்
செய்து இதுதமிழதேசதிலிருப்ள யாவரும கேட்டு எமபெருமானுடைய திரு
வடிக்களாளகி வையென்று சொல்லி மறைதருளினர். உடனேயிவர் விழித்
துத் தேம்பித்தேம்பி யழுதனர் உடனே சமீபதகிலிருந்த சகோதரர் பீம்ராவ் சூ
ரியவமிசியென்னென்று வினவத் தாராகணடசொப்பனத்தைத் தெரிவித்தார்
அபபாடி தமமுடைய சாதகமுதைச் சோசியரைக்கொண்டு பார்த்தார் சோதி
யாகன கணனியாலக்கன சாதகமாகையால இப்போது செவ்வாய்திசை

இந்தச் செவ்வாயினுடைய புத்தி சமீபமாயிருக்கிறது இந்தச்செவ்வாய்புத்தியில் மாரணமென்றுஎழுதியுங்கொடுத்தார்கள் அதைக்கேட்டசிலதினங்களுக்குப்பின சில யோக்கியர்களோவைத்துக்கொண்டு தான்கண்டசொப்பனத்தையும் தன் சாதகத்திலுள்ள தனது மரண சமீபத்தையுஞ் சொல்லி டி பக்தர்களுடைய சரித்திரங்களிருக்கு மிடத்தேடி வரவழைக்கவும் அப்படி வரவழைப்பதைத்தமிழில் மொழிபெயர்க்கவுமே என்னுடைய ஆயுள்நாள் போராதுபோ லிருக்கிறது தவிர தமிழ் கொஞ்சம் வாசித்திருந்தபோதிலும் அதிகமாய்க்கவி செய்தவழக்கமில்லைசெய்யத்தொடங்கினாலும் நீண்டவருடக்கணக்கான நாட்செல்லுமேசுவாமி சொல்லிய சொப்பனத்துக்குயான் என்னசெய்வேன் என்றயோசித்துக்கொண்டிருந்தும் தருணத்தில் தில்லைஸ்தானத்தில் அவதாரசொரூபரா யெழுந்தருளியிருக்கின்ற வைகுண்டாசாரி சுவாமிகள்வந்துசேர்ந்தார் இச்சந்தர்ப்பமெனையெல்லாம் அவர் விசாரித்தறிந்துகொண்டதமக்குள் ஆலொசித்து அப்பா அவர்களிடம்பார்த்துச் சொன்னதாவது எம்பெருமான் எனக்குப்பிரேமையுண்ணினபடி கொல்லுகிறேன் உமக்கு ஆயுட்காலம் கொற்பமென்றுபெருமான் சுட்டினபடி மறுக்கவேண்டாம் இப்போதே அரம்பித்துக்கொள்ளும் எத்தனைவருடங்களில் இப்புராணம்முற்றவேறுமோஅதற்குமேல்சாதககாலம் உம்மிடத்தில்வருமேயல்லது அதற்கிடையில்வராது இதற்கு ஆக்ஷேபணைகிடையாதென்று சொல்லினர் அம்மொழியை ஸ்ரீபாணபுரங்கன்சட்டனையாக உட்கொண்டு அறிவினிலுயர்ந்த அஜபால ராஜவமிசன் வசிஷ்ட கோத்திரன் வாமன சூத்திரன் மஞ்சள் துவஜன் மஞ்சள்காதியன் தாரக மந்திரன் சிம்ம முத்திரையோன் இலக்குமிதேவியன் அயோத்திநகரன் தூதவஸ்திரன் காண்ட சஸ்திரன் கிரப்புப்பரியன் பொறையினில் மிகுந்தோன் கொடையினிற் சிறக்தோன் நடையினுலொழுங்கோன் வைணவலீலன் அன்பினுக்காலயன் ஆத்மவிசாரன் சர்ச்சனர்நேயன் சாதசங்கத்தன் சூரியவமிசி ராஜாராம் அவர்கள் பிராகிருத பாஷையிலுள்ள பக்தர்களுடைய சரித்திரங்களே அநேகமிடங்களிலிருந்துவரவழைத்து ஆராய்ச்சிசெய்து அநேகம் பக்தர்களில்தம்முடைய சக்திக்கும்புத்திக்கும் ஒத்த எண்பத்திரண்டு பக்தர்களுடைய சரித்திரங்களோப்பொருள் வழுவாமல் தமிழில் மொழி பெயர்த்து. ர்மரனுடைய விபவம் அந்தர்யாமித்துவம் அர்ச்சாவதாரத்துவம் விபூதி முதலியவும் பிரமசரியன் கிரகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் சன்னியாசி [illegible] ரோபகாரம் இல்லறம் துறவறமும் தர்மம் அர்த்தம் சிறுபான்மை [illegible] பிரம க்ஷத்திரிய வைசியர் சூத்திரர்கள் ஒழுக்கமும் நவ [illegible] யெல் நடைபலவற்றிற்கும் முன்னோர் நூல்களில் வி[illegible]தவற்றையும் விலக்குவிதியும் பெரும்பாலும்தமிழிச் செந்தமிழ் வீருத்தச்செய்யுளாய் காப்பிய முறையுடைத்தாய் இலக்ஷணங்களுக்கொத்த சுவைபொ மோரியக் கியமாய் பக்திக்கோராலயமாய் பக்தர்களுக்குப்பாக்யமாய் வாசிப்பவர்களுக்கு மாநிதியாய் உற்றுக்கேட்போர்க் குணமுமுதாய் கற்றோர்க்குக் கழிமதவுமாய் சென்தாமரைச் செல்விமணாளற்குத் திருமாலியாய் பிரமா விஷ்ணுருத்திரன்மாலய வியாசர்வான்மீகர் சுகர் பிரகலாதனர் ஆஞ்சனேயர் முதலிய தேவர்கள் ரிஷிகள் முதலானோரும் இக்கலியுகத்தில் சற்றேறத்குறைய ஈராயிரம் வருடங்களுக்குப்பின் மாராட்டிர இந்துஸ்தான் தேசங்களில் மாணுடராக அவதரித்த ஸ்ரீபண்டரிநாதனுடைய பத்தியைச்செய்து பேறுபெற்ற மயபும்முறையும் வழாமல் பண்டரிமான்மியத்தொடர்ந்தபுண்டலீகர்சரித்திரமுதல்துக்காராம் சுவாமி சரித்திர மீறாக எண்பத்திரண்டு பத்தர்கள் சரித்திரங்களையும் தமிழ்வேதமாகிய ஸ்ரீகாலாயிரப் பிரபந்தச்சாரத்தழுவிய ஆறுபீரத்துச்சிலுவானம் செய்யுளாக பக்தலீலாமிருத மென்கிற பெயருடன் செய்தனர் இங்ஙனஞ் செய்தநூலை வைணவாகம முணர்ந்த வைணவரும மாகாவித்துவானுமாகிய திரிசரபுரம்

ஈ-ஈ-ஸ்ரீகோவிந்த பிள்ளையவர்களால் முழுவதும் பரிசீலனஞ் செய்வித்துப் பின்னர்த்தமது மனையிலுள்ள பெத்தாசசுவாமிகள் சந்நிதியில கிரந்தம் தெலுங்கு பிராகிருதம் தமிழ் ஆகிய பாஷைகளிற்றேர்ந்த வித்துவான்களையும் கியானவான்களையும் பகவத்பக்தர்களான பிரபுக்களையும் குழுமச்செய்துதாமும்தம்முடைய சகோதரர்களாகிய கிருஷ்ணசாமி சூரியவமிசி பீம்ராவ் சூரியவமிசி மாதுசாமிராவ் சூரியவமிசி இம்மூவரும் தமது புத்திரராகிய அப்பண்ணராவ் சூரியவமிசியவர்களும் நின்று வந்தவர்களுக்கெல்லாந் தக்க மரியாதைசெய்து இருத்தியபின்னர் முறைப்படி அரங்கேற்றுவித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்துவுக்குமங்களாரதி செய்து பெத்தாசாச சுவாமிகளுக்கும் ஆரதிசெய்தபின் கிரமப்படி வித்துவான்களுச்கெலலாம் எஸ்திராலங்காரஞ்செய்வித்து அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட சாத்துக் கவிகளை பெற்றுக்கொண்டு யாவருக்கும் சந்தனபட்டபாலும்பூலும் பிரசாதமுங்கொடுத்து சேவித்து ஆசீர்வாதம் பெற்றனுப்பிவித்துச்சிலகாட்சுழித்து தஞ்சைமாகரை மகா விஷ்ணுவானகிய மதுரைமுத்துபாத்தியாயரைக்கொண்டு ஒருவாறு பார்வையிடச்செய்து பெத்தாசாச சுவாமிகள் சந்நிதியில் ஷடியுபாத்தியாயர் பிரசங்கஞ் செய்யவும் ராமுடி உபாத்தியாயர் வாசிக்கவும்செய்து பத்துமாதத்தில் பூரணமாக நிறைவேறியபின் அச்சிற்பதிப்பிக்க வேண்டுமென்று கருதி தமது கனிஷ்ட சகோதரராகிய மாதுசாமிசூரியவமிசியவர்களையும் தமது புத்திரர் அப்பண்ணராவ் சூரியவமிசியவர்களையும் சென்னபட்டணத்திற்றனுப்பி அச்சுப்பதிக்கவேண்டிய கருவிகளையெல்லாம் வரவழைத்து தமது பெத்தாசாசுவாமிகள் சந்நிதியில் அச்சுக்கூடம் எற்படுத்தி எண்பத்திரண்டு பத்தாகள் சரித்திரங்களும் பதித்தாயினவுடன் பண்டாரிநாதன் கருணைகூர்ந்து ஆச்சரியமான அற்புதமாய்த்தமது பரமபதநாட்டுக்கழைத்துக்கொண்டார் அப்போது மூன்செவ்வாய்திசை செவ்வாய்புத்தியில சாதகத்திற்சொல்லியமரணகாலம் ஏற்பி மைசூண்டாசாரிய சுவாமிகள் சொல்லியபடி மேல் ஏழு வருடமிருந்து ஷபுராண நிறைவேறியபின் ராகுதிசை குருபுத்தியில் அடைந்தனர் இவ்விதமாக அற்புதம்பொருந்திய இபபத்தலீலாமிருத கிரந்தத்தை ஷையப்பா அவர்கள் சகோதரர்களாகிய கிருஷ்ணசாமிசூரியவமிசியவர்களும் மாதுசாமிசூரியவமிசியவர்களும் புதுதிராகிய அப்பண்ணராவ்சூரியவமிசியவர்களும் மிருந்த சிரத்தாபத்தி விசுவாசத்தோடு பார்த்தியாயிருந்த சாத்துக்கவிகளை அச்சிற்பதிப்பித்து ஆர்வமுள்ளோர்களும் பூசைசெய்தற்குயோக்கியமாகவும் புஸ்தகம் கட்டி நிறைவேற்றினர்கள். இந்தபபத்தலீலாமிருத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் பூசித்தவர்களும் ஸ்ரீபண்டாரபுவாசரான தேவாதிதேவன் ஸ்ரீலெட்சுமிநாயகருடைய கிருபையால் இம்மையில் புத்திரபௌவத்திரபாரம் பரையாய் அந்தடைருரிய சம்பண்னராய்வாழ்ந்து மறுமையில் பரமபதநாட்டில் எம்பெருமான் சந்நிதியில் நித்திய வாழ்வுற்றிருப்பார்கள்.

ஸ்ரீ மாதுசாமி சூரியவம்சியவர்கள் மொழிப்படி.

தஞ்சைமகாவித்துவான்

மகா-ஈ-ஸ்ரீ மதுரைமுத்துபாத்தியரவர்கள்

இயற்றியதுமாகாகர்.

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிருத பக்தர்கள்.

சரித்திர அட்டவணை.

செ.	சரித்திரம்	பக்கம்	செய்யுள்
க	புண்டலீகர்	க	ாநிஅ
உ	ஜயதேவர்	உநி	ாஉ
ங	தினபிராசர்	ஙஎ	ாநிஎ
ச	நாமதேவர்	நிங	ாஅஐ
ஞ	சபிர்தாசர்	ஞநி	ாகங
ண	கியானதேவர்	எஎ	உாகங
ட	கூர்மதாஸர்	கஅ	நிஉ
அ	நாகராஜ்பார்	ாச	உசு
ஙு	கோராகும்பார்	ாஎ	நிச
ஐ	பரிசாபாகவுதர்	ாஙங	ஙநி
ஙக	ஜகமித்திரர்	ாஙஎ	ஙஙங
ஙஉ	ஜோகாபரமானந்தர்	ாஉக	உஉ
ஙங	நரஹரிபத்தர்	ாஉச	ஙஐ
ஙச	ஜனபாயி	ாஉஎ	சசு
ஙஞ	மச்சேந்திர நாதர்.	ாஙஉ	ஙநி
ஙசு	கோபிசந்த ராஜன்	ாஙஎ	ா
ஙஎ	சாங்கதேவர்	ாசசு	ாஉசு
ஙஅ	சோகாமேளர்	ாசங	உஉ
ஙக	பத்மநாபதேஜியர்	ாசஞ	ஙஎ
உஙி	நோஜிதாஸர்	ாசஎ	ஙசு
உக	பிர்பாஜி பக்தர்	ாசங	உசு
உஉ	நரசிம்மமேதா	ாஎக	ாஉங
உங	ரோமதாசர்	ாஅஎ	ஙங
உச	பிரமசாரி	ாகக	சநி
உஞ	சூரதாசர்	ாஙஎ	நிஅ
உசு	தேஜநாபிகர்	உாங	ஙக
உஎ	ராத்வீகராஜன்	உாஎ	ஙசு
உஅ	கருமாபாயி	உாங	உஅ
உங	ஜயவந்தபக்தர்	உாஙக	க
ஙஉ	சூரதாசர்	உாகநி	ஙஎ
ஙக	ரஜிகமோரிபக்தர்	உாகஙி	நிச
ஙஉ	மீராபாயி	உாஉக	உநி
ஙங	தாசிகொன்ஹே பாத்ரா	உாஉசு	ஙஙி
ஙச	சாமாஜி பண்டிதர்	உாஙங	அஉ
ஙஞ	மிருத்யுஞ்சய பக்தர்	உாசக	சஙி
ஙசு	பாலுதாசர்	உாசஎ	ாஎஅ
ஙஎ	ஏகநாதசுவாமிகள்	உாசஙி	சாஙசு
ஙஅ	மாண்கோஜிபோதலே	ஙாங	உாஎ
ஙக	பரிம்பட்டர்	ஙாஙக	சச
சஙி	கணேசதாசர்	ஙாஙநி	ஙங
சக	கேசவசுவாமி	ஙாசக	உச
சஉ	கோமாயியம்மாள்	ஙாசச	ஙநி

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிருத பக்தர்கள்.

சரித்திர அட்டவணை.

செ.	சரித்திரம்	பக்கம்	செய்யுள்
௧	லதீப்ஷாபக்தர்	௩௫	௫
௨	சக்தோபாபக்தர்	௩௬	௬
௩	நீலோபாபக்தர்	௩௭	௭
௪	உத்தவசித்கனர்	௩௮	௮
௫	நரபாஜிபக்தர்	௩௯	௯
௬	நானகதாசர்	௩௯	௧௦
௭	பிரேமாபாயி	௪௦	௧௧
௮	ஜெளபாயி	௪௨	௧௨
௯	சமர்த்தராமதாசசுவாமிகள்	௪௩	௧௩
௧௦	மண்டலீசுராஜன்	௪௪	௧௪
௧௧	பிளாபாயி	௪௫	௧௫
௧௨	ராமாபாயி	௪௬	௧௬
௧௩	ராமராஜர்	௪௭	௧௭
௧௪	ஒகருதாய்கார்	௪௮	௧௮
௧௫	ஹரிஅனந்த வைஷ்ணவர்	௪௯	௧௯
௧௬	ராமசந்திரபட்டர்	௫௦	௨௦
௧௭	சுஹாக்ஷாபக்தர்	௫௧	௨௧
௧௮	பன்னஹாஜி ரசபுத்திரர்	௫௧	௨௨
௧௯	ஜயமல்லராஜர்	௫௨	௨௩
௨௦	ஸ்ரீதரபண்டிதர்	௫௩	௨௪
௨௧	ஹரிபானதாசர்	௫௪	௨௫
௨௨	ஜம்புதாசர்	௫௫	௨௬
௨௩	தஜ்ஜாடர்	௫௬	௨௭
௨௪	சுகாநந்தர்	௫௭	௨௮
௨௫	மாதவதாசர்	௫௮	௨௯
௨௬	ஹரிவியாசர்	௫௯	௩௦
௨௭	திரிபுரதாசர்	௬௦	௩௧
௨௮	லாடுபாவா	௬௧	௩௨
௨௯	திரிலோசனதாசர்	௬௨	௩௩
௩௦	ஞானதாருகர்	௬௩	௩௪
௩௧	அங்கதபூபதி	௬௪	௩௫
௩௨	குணவதிபாயி	௬௫	௩௬
௩௩	குபராபாயி	௬௬	௩௭
௩௪	கிரிதரலால்	௬௭	௩௮
௩௫	பலக்புகார்	௬௮	௩௯
௩௬	சேக்பரீத்தாசர்	௬௯	௪௦
௩௭	சக்குபாயி	௭௦	௪௧
௩௮	குபாரும்பார்	௭௧	௪௨
௩௯	கமலாகரர்	௭௨	௪௩
௪௦	துக்காராம்சுவாமிகள்	௭௩	௪௪

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சாத்துக்கவிகள்.

திடம்தமிழ் ஆசிரியராகிய

கிரிசுரபுரம் மகாவித்துவான் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

வி. கோவிந்த பிள்ளை யவர்களா லியற்றிய

பொருளமிழ்திய வி௫த்தம்.

உலகரிய வாணியதரு கொளிருச்சேவ னடிபபுணையா
லுரமுவ சாகரமதனே யறுதியாக நீந்தியரு
ளிலகபயணியம் பத்தர்களி னெழில்சோ சரிதமனைத்து மன்பே
பொற்றமரத் தமிழ்க்கியா லெகரும் விளங்கப் பலவணியும்
பலசொற் கூவையம பொருட்கவையும் பார்த்துப புலவருள மிழைப்
பசத வீரவமிழ்த மெனப்பகருன் செல்வங் கல்வியொடுங்
குலவுசுர்சை நகரதனில்வாழ் குரோ ரினை யென்றறிருளுங்
குறிசு பிராஜாராம் சூரியவம்சி யெறுதற் குலத்தோனே. (க)

குஞ்சரய பாற்பரச மயங்கூலவெழு கோளரியாங்குலத்திராம
வெஞ்சரப் பிபாற் றீவினே டுறக்குஞ்சூ ரியகுலக்கோ விந்தராவீன்
மஞ்சரம பிரால வளாதஞ்சை மாநகரி லிரக்கமெல்லாம் வாய்ந்துவைகப்
பஞ்சரம பிரால விளங்குமிராஜாராம தாசனுரை பத்தர்கேரே. (க)

உலகமிழ் மராடர் மொழியுளதை நலத்தமிழாலுவந்து வாங்க
அலகி. டுரத பாணடுரங்க னடியாரத மகிமையெல்லா மளந்துரைத்தான்
நிலகன்ற குலகலன்றண ணளித்தருமன் கொடைக்கன்னன் நிறந்ததஞ்சை
விலசருமுத துனவரொடு ராஜாரா மெனுநாமம்விளங்குவோனே. (உ)

மூப்பொருட்கு முதல்வனெனத்துனவொரு மூவருக்கு முதல்வனுனி
லப்பொருட்கு மிறைவனென்றும் பாண்டுரங்கனடியார்க ளிசைகளாய
அப்பொருட்கு மிழ்வுகொண்டி ராஜாராம் தமிழில்விளக் கினனன் ஞன்றன்
கைப்பொருட்கு மெய்பபொருட்குங் கையில்லையெனும்வாழ்வு கனினத்தானே

எக்கனிக்கு மிக்கசுவைத் தெனவேத விமலரெல்லாம் இனிதுணக்கா
ரக்கனிக்கு மினிக்குமவ னடியார்தம் மகிமையமு தகிலந்தியத்து
மூக்கனிக்குங் கற்கண்டின் மூகிர்சுவைக்கும் பாற்கடல முதுக்குங் கற்ப
கக்கனிக்கு மிக்கதென ராஜாராம் தமிழில் விளங்கச்செய்தானே. (ச)

ஞானமனுட் டானமுணர் நலத்தன்பர் விலாசமென வறிற்று நன்னூல்
ஆனது பாண்டுரங்க னருளானது செந்தமிழில் விளங்கச் செய்தோர்சி
மானச ராஜாராமர் சூரியகுலோத்தமரீ வாழ்கவாய்ந்துன்
ஞனவிலப மபூத்தசமிழ்ச் சுவைமதுரந் தித்திக்க நாவலோர்க்கே. (ரு)

வெண்பா

வைகுண்டாசாரி சுவாமிகளே மாலருளான்
மெய்குன்றப் பத்தலிலாசகன்னூல்—செய்கென்று
சொன்னன் ராஜாராமன் சூரியகுலோத்தமன் சீர்
பன்னூறு நிற்கும்படி.

வெண்பா

நோக்கிற் நிறைந்தமறை னூற்பொருளே யாமமூத
வாக்கிற் நிறைந்த மதுரமுத்தே—நாக்கிலொளி
தோற்றவந்த பாதகுலத் துங்கன்ராஜாராமன்
சாற்றவந்த பத்தலிலாசம்.

தஞ்சைமாநகரத்துத் தலைமைப் புலவராகிய

மகா-ரா-ஸ்ரீ மகாவித்துவான் மதுரைமுத்துபாத்தியரவர்

அவாகளா லியற்றியது

நித்தமொரு பரபத்தி நெறியொழுகிப் பரமபத நிலையம்பெற்ற
பத்தர் சரித்திரப் பயசுப்பல் கடலேயறிவாய பருபதத்தால்
புத்தநரை யெழக்கடைந்து தமிழ் விருத்தப்ப தலேயிடைப் பொதுளச்செய்தே
இத்தனையோர் சிரவணவாய் புகட்டியுயப்பன மறவர்சமிழத்திட்டானே
விரிதிரைசூழ்புடவி முழுதிருள கற்றுஞ் சத்தியின்றி மெலிவுபுண்ட
பரிதிகுலத்தனி லுதித்தும் பத்தவிஜயத் தொளிவைப பரப்பிமாந்தர்
இருதயவஞ் ஞானவிரு ளொருக்காது மணுகாம லியற்றிமேலாம்
அரிதிருத்தா ளொளிதெரித்த ராஜாராம் வன்மையி தகி வியப்பே
உத்தவர்க்கு மர்ச்சுனர்க்கு மோதிய வாரூப்பின்றி யுயர்காலாம்ப
தத்தவர்க் கானந்த சுகந்தரும் பாண்டரங்களிரு சரணிலுள்ளம்
வைத்தவர்க்கும் பத்தலிலா வமிதஞ் செவிவாயுண்பவர்க்கு மூச்ச
கத்தவர்க்கும் ராஜாரா) தமிழ்க்கவியி ளைளித்தகந்தான்மாதோ
தேசாசாரங்கள் வழுவ தியர்ந்தோ ராசாரஞ் நிறப்பமாயோன்
பூசாசாரம் தெரிந்து டத்தியினை லவன்முளிற் புக்குகூர்ந்த
தாசாக்கள் நடந்தவற்புதச் செயலெல்லாங் நிரட்டித் தமிழ்ப்பாவாக
ராஜாராம் நாவலவ னவின்ற பத்தலிலாமிர்த மது மாதோ
மதியுதவும் படித்தவர்க்கு நிதியுதவு முணர்ந்தவர்க்கு மாறன்பாத
கதியுதவு மன்பருக்குக் காட்சிபெறு ஞானியர்க்குக் கனவைகுண்டப்
பதியுதவுமித படைத்த ராஜாராம் பாவலர்க்குப் பங்கயத்தி
விதியுதவும் படைப்பின்றி நித்திய வாழ்வுற்றதொரு வியப்பதாமோ.

தஞ்சைமாநகரம் சதாவதானம்

மகா-ரா-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

சீர்பூத்த திணிமார் பிற்றினம் பூப்பச்செழுங்கமலச் செல்வமாதை
யேர்பூத்த வெனக்குத வவ்விடங் தியில்தற்கினியதென வெண்ணியாங்குப்
பார்பூத்த பாற்கடலிற் பவனமெனும் பஞ்சிசெறி பள்ளிமேவுங்
கார்பூத்த கடவு ளருட்கடன் மூழ்கிக் கதியடைந்தோர் காதைதம்மை. (5)

கோட்டானைக் காக்கை தொடக் குவிர்கொடுமெய் கூனிமதிகுகுதோறும்வெண்
கோட்டானைக் காக்கைக் காராழிநிகர் சுடரைவெயிற் கூடிக்காயக்
கோட்டானைக்காக்கை செயுமோர் கரியைவெக் கண்டு கொற்றவ் கொள்ளோர்
கோட்டானைக் காக்கையது கொட்டவருமெழிற் பொன்னிகுலவுநாட்டில் (உ)

மேலுலக காகர்களுங் கீழுலக நாகர்களு மேயகட்பாற்
சாலுரையடிட லூனறு பொற்குழலித் தன்மதிலைச் சார்ந்து நாப்ப
ணேலுறு தான்றடை யுறவான ணுகியவக் குழற்பாங்கரிற் கீழ்நாட்டோர்
கோலுற முன்னகழ்ந்து வருவழியை யகழாக்கொண்டேர் கூர்தஞ்சைக்கண்.()

உலகமெலா நிறைந்தபுற விருணீக்கக்கதிர் பரப்பியுதிக்குஞ் சோதி
இலகுகுலத்தனிலன்ஞற் போன்றைய முதலிய மூவிடையூறற்றுப்
பலகலே சோந்தக விருளோ வுறவுதித்துப புகழ்க்குடைக் கீழ்ப்பாலிரண்டாம்
அலகிலுயிர யாவையுந்தன் னுயிரொனைக் காத்திடுமிறைமை யடைந்துளானே.()

கமலமிரண்டினி லுறையுமிரு மாதரு ளிரண்டுங் கலப்பக்கொண்டோன்
கமலமிரண ஞெ நோக்குஞ் செயல் படைத்தவென விளங்குங் கண்ணன்செய்ய
கமலமிரண்டொரு கமலமிசைமலர்ந்த வெனச்சித்தாங் கண்ணன் செந்தாட்
கமல மிரணடெஞ் ஞான்றுங் களிவிஞெ சுமக்குமனக் கமலத்தானே. (ஈ)

வையமிசை யாரோனும் பெருந்தயா கொண்டி டிலதினை மாற்றுமாற்றுற்
பொய்புரையும் புலநாவான் வேதியர் களாசிபல புகன்றுநல்குஞ்
செய்யவெழிலக்ஷதையா லேற்பதுவுந தெரிந்தகையான் சென்றுகொண்டோர்
கையுமறதினி கொடையாளி ராஜராஜனெனும் பெயர்கொள் காவலோனே.(எ)

கன்னலினின் சாறென்றே யக்காரஞ் சருக்கரை கற்கண்டாந் தன்மை
யென்னவொரு செந்தமிழியல் விருத்தவகையாற்றன் னிருகுலத்தில்
முன்னெருவன கங்கைவாமுயன்றதுவுந்தன்பொருட்டான்முருகந்தான்செய்
யின்னமுதும்பிறாபொருட்டி நிருநிறத்தும்பயப்ப தெனவிசைத்தான் மன்னே

ராஜராஜ மகாராஜ ஆவாகள்மதிரியாகிய

ஸ்ரீபெரியபுராண வினாயக பெயரினையுடைய

வெங்கடராஜ அவாகளியற்றியது.

சொனக்களவுசெயும்பாவக்தலியும்வெண்ணெய்களவர்க்தோன்போர் சொல்லச்சா
[லச்
னைக்களுணும் பிழைபோம் பேய்முலைப்பா லுண்டவ னியற்கை செப்பகாளும்
உனற்கரிய குருதற்ப கப்பவம் போமாய்ச்சியர் ஜாரசனையுரைக்க
துனற்கரிய பிரமஹத்தி தலியுமி ராவணற் கொன்ரோன் சூரங்கூற. (க)

வந்தவிண்ணேருறவர் பவந்தேனு பாலனந்தேர வாழ்வுபேரும்
பந்தவினைவிரவு கொடும்பஞ்ச மகாபாதகத்தின் பற்றுநீங்க
நந்தனெழிற் சுதனும நவிரூசர் சரிதையெல்லா நன்காராய்ந்து
சந்தமிகுராஜாரா முலகிலுள்ளோ ரீடேறத் தமிழ்செய்தானே. (உ)

வல்லம் மகாவித்துவான் மகா-ஸ-ஸ்ரீ
சரவண உபாத்தியாயரவாகள் இயற்றியது.

வேதம் பசுவேயதன் பாலாகமம்
ஒதுஞ்சுவையே யேதநாலாயிரம்
இமிழ்திரை யுலகிற் றமிழெனும்வேதம்
சொல்லியதெறியிற் புல்லிய தூற்றெட்டு
ஆனதொல்பதியிற்ருன்டிடங்திருந்தும்
நின்றநெறியைப் பண்டரிபுரத்தில்
வண்டமர்புரிகுழ லொண்டொடித் திருவுடன்
சேவைதந்தருளுங் காவனடியார்
வடமொழியா லேதிடம் பெறவுரைத்த
பாடலைத்தமிழால் வீடுபெறவுரைத்தான்
மூத்தமிழருமை முழுதுமேதெரிந்தோன்
கற்றவர்க்குதவுங் கருணையாளன்
வேதியர்ஆதலர் விரும்பியதளிபோன்
காதைகடொரிந்து கனம்பெறக்களிபோன்
ஐந்தருங்கரா யருள்பெருமையிலுன
சந்தமிகுழித் தாரணிபுகழச்
சதுமறைநிபுணன் றரணியிற்குமிணன்
மூதுதமிழ் தெரிந்தோன் மூப்புரிமார்பன்
தள்ளரும்புகழே தனமெனப்பெற்ற
வள்ளனோர் சுமுகன் வரகுணசிலன்
செஞ்சொற்புலவர் சூழ்தஞ்சை மாநகரில்
மாயிருவிசும்பிற் பாயிருள்கீக்கும்
சூரியன்மரபிற் பாரினிற்ருேன்றிய
தேசார்ச் சார்ந்த இராஜாராமே

தஞ்சைமாநகரம மகாவித்துவான்

மாணிக்கமுத்து உபாத்தியாயர் ரிஷ ா ஸ-ஸ்ரீ

கோவிந்தசாமி பிள்ளையவாகளியற்றியது

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எண்ணரிய மறைமுடிவா யிலங்குகண்ணன் நிருவடியை யிதையத்தெண்ணி
கண்ணிமுத்தியடையாத ரகத்திருணைப் போக்கவருநாளோ நந்தா
வண்ணமிகும் பிறப்பறுக்கும் வாளோ மாமயற்சேற்றைக் கடத்துங்கோலோ
மண்ணுலகோர்புகழ் ராஜாராம்செய் பக்தவிஜயமெனு மாணூருனே. (க)

சீர்மேவும் ராஜாரா மாராட்டரபாஷையதிற் சிறந்தமேலோர்
நீர்மேவு பத்தவிஜயஞ்சொலு மெலாக்கிரட்டி நிமிர்தென்சொல்லால்
ஏர்மேவு குலச்செய்கை யெல்லோரும் மறியவிகாடலாற் சூழ்ந்த
பார்மேவுமானிடர்க ளஞ்ஞானவிருளொருவப் பகர்ந்திட்டானே. (உ)

தஞ்சைமாகரம மகாவித்துவான்

மதுரைமுத்து உபாத்தியாயர்

ஸ-ஸ்ரீ முனிஷி கோதண்டராமபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

மைவண்ணனருளாலே வீடடைந்த வடியார்கண் மகிமையெல்லாஞ்
செய்வண்ண முறையறிந்து பலவிதமாஞ் சரிதமெலாங் திரட்டிவாரி
மெய்வண்ணம் விளங்கிடவே யியற்றமிழாற் கவியாக்கி மேலோர்யாரும்
உய்வண்ணம் பக்தியெனு மமிர்தரசக்கடமதனையுதவினானே. (க)

எல்லாருங்குலத்துதித்தோன் கோவிந்தசாமி தவமியற்ற வந்தோன்
பல்லாரும் பலகலைதேர்ந்தெல்லாரும் போருள்சேர்பக்தி பூண்ட
நல்லாருங்கவிபாட வல்லாரும் புகழொங்கி நண்மைசேரக்
கல்லாருமெய்மறந்து வாழ்ததெதெச்சய ராஜாராம கவிஞன்முனே. (உ)

அண்ணபெரும் புகழடைந் தன்புருவான ராஜாராமமுதவாக்காற்
சொன்னமொழி வகாக்தசர மிகவாழி சுற்றமுஞ்சோக்தாரும் வாழி
மன்னுமனே வியரின் மருமக்கள் சுயமகளவாவாக்கம் வாழி
வன்னமுள்ளரூலி நிதங்கேட்போரும் படிபபோரும் வாழி வாழி. (ங)

தஞ்சாவூர் வேங்கடாசார் சீசராகிய

வெள்ளிமலை ஸ்ரீராமையா வெள்ளம்மாள்

புத்திரர் ஸ்ரீராமையா வெள்ளம்மாள்,

இயற்றியது.

கண்ணபிரான்றிருவருளாற் கதியடைந்த திருத்தொண்டர் காதைதன்னைத்
திண்ணமுறுஞ் சொனனடமும் பொருளுமே முகளிநிரம்பிச் சிறந்தோன்ற
மண்ணுலகிற்கமுதி னதேயென வெழிற செந்தமிழ்ப் பாவால் வகுத்தானைத்தான்
றணனினிகூரிராஜாராமெனும் புலமைப பரிதிருலத் தனிகனேறே.

தஞ்சாவூர் வேங்கடாசார் சீசராகிய.

மகா-ஸ ஸ்ரீச.இ ராஜிராமவர்மாவினியற்றிய

அணிசிக்கழிநெடிலடாகிரியவிருத்தம்.

பார்வளரமூதாதை மாராட்டரபாலையினிற் பலபிரபந்தம்
பேர்வளர வியற்றியுறப்புகழ்புனைந்தானென வளத்துப்பெரிதுமெண்ணி
ஏர்வளரப்பத்த விஜயத்தினைச் செந்தமிழ்ப் பாவாலிசைத்தெஞ்ஞான்றும்
சீர்வளர ராஜாராமிகபரசாதனந் தன்வசஞ் செய்தான்மாதோ.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

கிரிசூரபுரம் மாவித்துவான்

மகா-ரா-ஸ்ரீ கோவிந்தபிள்ளையவர்கள் குமாரராகிய

மகாவித்துவான் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ-முனிவரி நாராயணசாமிபிள்ளை

அவர்களா லியற்றிய.

அகிரியவிருத்தம் முளகம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சீர்கொண்ட வுலகனைத்தும்படைத்த வொருநால்வதனச் செம்மல்முன்னர்ப்
பார்கொண்ட முதன்மையொடு பலவளமும் பைஞ்ஞீலும்பதியுஞ்சால
நேர்கொண்ட வரசியலு மமைச்சியலு நீமைபெற நிருமித்தான்ற
ஏர்கொண்ட பொன்னிநதி யணிகாவிவயனீ மெழிற்சோணாடு. (சு)

அந்நாட்டிற் கற்பகத்தி னகமுடைய பொன்முட்டை யகைத்தல்செய்தே
எந்நாட்டி லெத்தவரும் போற்றுபெத்ததாசா பத்தியியற்றி யெட்டா
மின்னுட்டு முகில்வண்ண னன்னுட்டை யடைந்த பெருவியப்புமேய
மன்னுட்டிமணிமாடக் கொடிமஞ்சை வருடுதஞ்சை நகரம்வாய்ந்தோன். (உ)

கதிரியல்சூரிய வமிசன்கருடனியல் கனத்துவசன் கனிகன்னும்சண்
சதிரியல்நாவலர் தோத்ரன்சந்ததந் கோவிந்தனுறு தவச்சி புத்ரன்
எதிரியலொன்றில் லாதவெழில் வரிட்டகோத்ர னடலிருக்குங் காத்ரன்
முதிரியல்வாமன ருத்ரன்மூ தறிஞர்புகழ் பாத்ரன் முளரிநேத்ரன். (ஊ)

திக்கயத்தை முனிகின்ற வெக்கழுத்தமிக்குடைய திறற்கரிற்றான்
மிக்கயத்தை யக்கனலிக் கறப்பயிவெனக் கூசாக்குமிடற் பாய்மாவன்
அக்கயத்தைக் கிட்டியிட ரக்கயங்சீர்ந் தயர்யருளத்தன்பாத
இக்கயத்தைப புனமானத்தினிற் கினியதெனும் பத்திக்கிலக்கமானேன் (எ)

நறைதரு தார்வாகையணி ராஜாராமக்குரிசி லுவலோனன்
கறைதரு மாராஷ்டிரத்தி லருமைபெறப் பெருமையுறுமான்மேர்சொன்ன
நிறைதருமஃ தெழில்வடவேங் கடங்குமரியுள்ளிட்ட நிலத்தோர்யாரும்
மறைதரலின் றெளிதணர வளத்தமிழான் முன்னூலின் வழியேயாய்ந்து. (ரி)

நித்தியமாம் பரவ்யூகநிலைகளொடு விபவநிலை நிறைந்தியாண்டுஞ்
சத்தியமா மந்தரியா மித்வநிலையச் சாவதாரமாகித்
தத்தியமார் நிலைகளிடந் தோன்றுபத்திசெய்தின் பச்சுகமதெய்தி
முத்தியதை யடைந்தபத்தர் சீர்த்தியுடனற் புதங்கண் முதலவெல்லாந். (சு)

ஓவியத்திலுறுப்ப மைந்தவொப்பாமென வொருங்கமைத் திங்குறுப்புவாய்ந்த
காவியத்துக் கற்பமைத்துக் கவினமைந்த விருத்தமதாற் கற்போர்நெஞ்சம்
மாவியப்பினிடை மூழ்கிச்சொற் சுவையும் பொருட்சுவையு மாந்திமார்ந்தி
நாவியக்கச்செவி கேட்கநாலிலக்கந் தரமுநன்கிலமையாதென்ன. (எ)

பத்தியெனும் பயிர்தழைக்க வந்தவொருவித்தென்னப் பரமன்வாழு
முத்திநிலை யிவர்தர வோரேணி யெனமுதல் வழிநூன்முதிர்ந்தமார்க்க
சித்திநிலை யென்னவொளிர் செங்கமலத் திருமாதின் புருஷகார
உத்திநிலை யெனவிசைத்துப் பத்தலீலாமிருதமென்றுதவினனே. (அ)

முற்றிற்று.

శ్రీ

శ్రీ—ఉ—దేవ- తిరుమఱి కల్లాణ్‌చక్కిరవార్త్తి శతావధానం

శ్రీరాఘవాచార్య స్వామికళ తిరువాయ్‌మలార్‌తరుళియతు.

శ్లో॥ విద్వాంసఃకతివానసంతిభువనే మేషాంవశేభారతి।
కింతేషామపివిస్మయోపజనీ వాగ్రాజరావప్రభోః
యావధ్యానపథంగతాపివిదుషాం చిత్తేస్థిరాయాంధృథం
సంక్షేపంసముదంచయేద్విగళితం వేద్యాంతరంకుర్వతి॥

శ్లో॥ కావ్యంపండితరాజరామరచితం తద్భక్తిలీలామృతం।
సవైశ్లాఘ్యతుషీహతేసభగవాన్ శ్రీశైస్సహస్రైర్హరిః
ద్రష్టుంవాంచతిసాదరంశతముఖో నేవైస్సహస్రైర్భిరం
స్తోతుంప్రేరయతీహపన్నగపతిః జిహ్వాస్సహస్రద్వయీం॥

శ్రీమత్రితయాది శ్రీమాన్ - వైకుణ్ఠాచార్య స్వామికళ తిరువాయ్‌మలార్‌తరుళియతు.

శ్లో॥ శ్రీమాన్‌రామకృపావాన్ సకలశుభకరంభక్తలీలామృతంసద్గ
ణ్యంపుణ్యంవరేణ్యం భవభయశమనంవక్తుకామోప్యనుక్వా
భూమాతంజానగర్భం పునరపిభువనశ్రేమలాభాయభూత్వా
రాజారామస్స్వవంశేతదతిబహుమతద్రావిడోక్త్యాజగాద॥
రామాద్రాజారామఃశుగోనితరాంజిగాయజగత్‌పత్యత్
షడరీనఘానివచసా తదజేయాద్దివ్యభవ్యేన॥

మకా - గా - గా - శ్రీ - తియ్యాగి - కణ్ణనెసామికాయుడు అవాకళ్.

ఇయఱియతు.

ఆ॥

సీ॥ గ్రీపెద్దవాసులు - స్థిరముగాసెలకొన్న
శ్రీతంజపుర్‌లోన - చెలువుగాన్న
మహరాష్ట్రజాతిలో - మాన్యతనొందిన
సూర్యవంశాంబుధి - సోముడైన
రాజరామాఖ్యుండు - రాజిల్లియాభగీ
రథునిపోలికభక్తి - రతులచరత
మనెడిగంగనుదన - మహీమచెంపారంగ
నెచ్చెల్రావిడభాష - దేశమాగ

తే- గీ- మునకు బుధజనులెల్లను - ఘనుడటంచు
బొగడియాశీర్వదించంగ - భువిలోనికియు
భక్తిలీలామృతంబని - బరిగెలఁ్మి
జలజనాభునియురమందు - వెలయుకరణి

క॥ మిన్నేటినిదనవారికై
మున్నాతడుదెచ్చెనితడు - ముదముతోశ్రీసం
పన్నుండుసకలజనులకు
సన్నాశ్రీభక్తిల - యమృతంబిచ్చెక్

ఉ॥ ఆసుధసాటిజెప్పదమటన్ననునల్లదిగొన్నవారికిక్
వాసిగకామక్రోధముల - వధిలజేయనురాజరాముడ-
త్యాసతోనిచ్చినట్టియమృ - తంబిదిగొన్ననుగన్నతైనశ్రీ-
వాసముగల్గుజేసిమది- వాంఛలుదీర్చునుతైహికంబునక్॥

క॥ ఘనుడీరాజారాముడు
అనయముశ్రీభక్తిలీల - అమృతంబిలలో
నెంతైకగుటియుజేసెను
యినకులసంభవుడెయహహా - యేమందుచెలీ॥

முத்தமபாள்புரஞ் சத்திரம மகாவித்துவான்

மகா-ரா-ஸ்ரீ வீராசாமி யுபாத்தியாயரவர்கள்

இயற்றியது.

[illegible] பித்தகின் முதற்டெலுப்ப பரமபதங்கைக்கொ
ண்டளாளமணிய [illegible] யடிநெறிபன்றவத்துதித்தவிராஜா ராமன்
வானவரும பலரிவிதத்த மபலடீரனம [illegible] மியமாம் வஙகமொன்று வணிந்து
தந்தான், எறுலதேரா பறைவி கடவாநவா யிலைத்திருந்தும பவத்தழுந்து
மியலபோருணடோ. (க)

வடகலையாம பருவட [illegible] ரிதித்துமுதத மணிகளெறு மரிபத்தர் சரிதங்
தன்னைத, திடமுட [illegible] யாரதமிழபபவெனறுஞ்செய்யதூலிற்கோ
ாததுப பூதல [illegible] ர, [illegible] ரியனபாம ரசாவங்ய்ந்து புகழ்மாலே யவ
ர்கடாத தாமும [illegible] னை, சுடையும பாருரு இலரருன தோன்றவிரா
ஜாராமச சுமுகன [illegible] (உ)

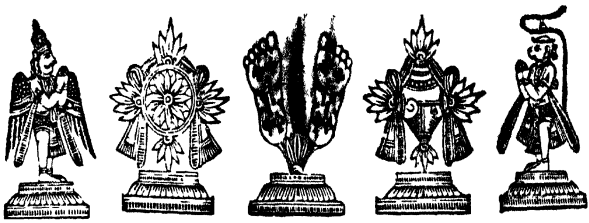
முக் [illegible] ழி யாள மானைகள் பொருளொ
ன்றீய்ந்தே, [illegible] ள [illegible] டீச ன நிருவியாயாட்டனைதினே
யும் தெளிய [illegible], [illegible] ருபொருரு மெவாகு மியந்தே, கோவி
ந்தசாமியணனவபுத வெரா திருரு மிராஜாராம் வளளலாருன புண்ணி
யரிலிவனபோலப புவியிலுண்டோ. (ஊ)

தருசாவூர தாலுக்கா திருவாதி பிருக்கா

ஓரத்தூரா ரா-ஸ்ரீ சுப்பு முவரபா புத்திராகிய

நல்லமுத்தெல்கிற ராமானுஜதாசர் இயற்றியது.

திருகிறைந்து வளர்தருபணடரி ரமாந் தெய்வத்
திருபபதியின மறைபபொருளாய்ச் செழிக்கும் விட்டோபாவின்
அருணிறைநத புகழ்பாடு மடியாகடஞ்சரித
அலேருலாம பிராகிருத வமுதததண்கடலே
பொருணிறைதன் கியானவெற்பாற் கடைந்தெடுத்துத்தமிழிற்
பொருதகிய லீலாவமுதைப பூவுலகோர்க் கீந்தான்
தெருணிறைந்த தருசைநகர்த் தினகர வம்மிசத்திற்
றிகழ்தரு ராஜாராமச் செயபுலவனரோ.

ஸ்ரீ லக்மாயிதமேத ஸ்ரீ பாண்டுரெங்க பரப்பிர்ம்மணேநம:

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

உலகம்பூத்த வொருமல ருந்தியான்
திலகமேற் றதுதற்றிருச் சோர்ந்தெழில்
மலரமாலை வனந்திகழ் மாபிஞன்
சலசமாமலாத தாளுளஞ்சார்த்துவாம். (க)

பத்தர்காதைப் பரப்பினைப் பாடுதற்
கொத்ததஞான முதவி யருளுமே
நித்தன் பூவை நிறத்திரு மாலடி
கைத்தலங்கொள வுமன்கழல்களே. (உ)

மாணியாய் நிலம் வாங்கின வன்றெண்டர்
கோணிலாக்கதை கூறக் குழலிருள்
நீணிலாவி னிலாநிறத் தொண்கலே
வாணிதன்னை வணங்கி வழுத்துவாம், (ங)

மருத்து மாமகனாருன் வாய்ந்துசீர்
திருத்த வந்தருன் செய்யுஞ் சமர்த்தராம்
ஒருத்த ருத்தம வாரிய ரொண்கழல்
கருத்துங் கண்ணுங் கொண்டிக்கதை கூறுவாம். (ச)

வணக்கம்.

இல்லாதவர்க்குத் தமரில்லே மற்றேது நாணும்
செல்லாதவர்க்கத் திறம்போல் வணக்கஞ் சிறக்கச்
சொல்லாதவர்க்கத் தொகைதானகை தோற்றுவிக்கும்
கல்லாதவர்க்குக் கலையில்லே யென்கற்றுளோர்க்கே. (1

நன்னுவலர்க்கு நகைதோன்றுதற்கே நயந்திங்
கென்னுலியற்றப் படுநூலிதிலேது குற்றம்
சொன்னூலமை யாதரிபேர் சொலுந்தாய்மை யொன்று
தன்னூலலவோ நமனுங் கடைசார வஞ்சும். (2

வருபொருணுத்தல்.

எனப்பண்டரியின் வரலாறுமங்கேய்ந்த கண்ணன்
தனக்கன்புறு தாசர்கடம் வரலாறும் ராமன்
மனத்தின்புற வாழ்த்திநர் தம்வரலாறு மற்றும்
தனத்தண்டமிழ்ச் செஞ்சொலி னுங்கவி சொல்லலுற்றேன். (3

நூற்பயன.

ஹரிநாம மகிமையைச் சற்றேனுந்தோரா
வஜாமீளனெருவிதஞ் சொல் லியத னலே
விரிசோதிப் பரமபத மேவலானுன்
விமலநாமந்தெரிந்து விடாமலோதித்
தெரிதே ரன்றனேத்தம் வசஞ்செய் திற்ற
தேசிகர்தஞ்சரித்திரத்தைப் படிப் போர் கேட்போர்
பெரிதாக வவர்களிடத் தன்புசெய்வோர்
பெறும்பலனே யினைத் தெனயாம் பேசலாமோ. (4

நூல்

புண்டலீகா சரித்திரம்.

உமாமஹேஸ்வரப் பிரசனேத் தரம்.

உலகம்வாழ்த்திய பதிமமா புராணத்தி லுமையாள்
புலம் விளங்குறப்புராந் தகன்புகன்றதை பொருந்த
நிலவு ஸ்ரீதரர் நிகழ்த்திய தொளிர்கயிலாயம்
குலவுசெம்மணி மண்டபத் தறைகின்ற கொலுவில். (5

மலைமடந்தை தன்கொழுனே நோக்கிமண்ணுலகில்
நிலைநிரம்பிய பண்டரிபுரத்திடை நெடுமால்
தலைநலந்தரத் தான்றங்கு கின்றதெத் தகவால்
சிலைசும் பொன்மாமலேயி னுயருள் கென்றுசெப்ப. (6)

மனைவிதன் முகநோக்கியக்கயிலேயில் வாழ்வோன்
புனைபசுங்கொடியே நிருவைகுந்தம் பொலிய
வினைசெழுந்துள வோனுறு போதவண் வந்தாள்
எனைவரும்புக ழெழில்கனிவுறு மிந்நிராணி. (7)

கண்டுசேவித்துக் கண்ணனைக் கண்களிப்புறவே
மண்டுமன்பினிற் பற்பலதோத்திரம் வழங்கிக்
ழகாண்டுநின்றவன் பேரெழிற் கோலத்திற் குளித்து
விண்டுபொன்னடி வணங்கிநின் றுருமொழி விளம்பும் (சு)

நாதனேநின் மடிமிசை நானிருப்பதற்குக்
காதன்மேவினன் றவிர்கிலன் கருணைசெய்தருள்வாய்
மாதயாநிதி யேயெனவழுத்தினள் வணங்க
ஸ்ரீதரன் சிறுநகை செய்துதெரிவை நீகேண்மோ. (ஙி)

மண்ணிடைப்புகுந் தறுபதி னாயிர வருஷம்
எண்ணிடத்தவந் செய்தனை யேற்கண்ண னென்ன
நண்ணிடப்பொழு திற்றுவாரகை நகர்தனிலுன்
பின்னிடைத்திக ழுனைமடி மிசை வைப்பே னென்றான். (சு)

என்றுஸ்ரீதரன் கூறலுமிணை யடிவணங்கி
நன்றெனச்சென் மணனிடை யோர்புற நணுகிக்
கன்றருத்தவம் வருஷமாறுபுத முங்கழிய
நின்றியன்றபின் ராதையாய்க் கோகுல நேர்ந்தாள். (எ)

இளமையாம் பருவத்திடைக் கண்ணனோடி யன்று
வளமைசால்வினை யாட்டினிலுள மிகமகிழ்ந்து
களமைநேர்பவன் கோகுலம்பிரிந்து கண்ணியபின்
உளமையாந்தனள் பிரிவுஞ்ல் வருந்தின ளுடலம். (அ)

காலம்பற்பல கழிந்தபின் கண்ணனைக்கருதி
மூலம்பெற்றநல் வாம்வந்து கெலகெனமுடுக்க
நிலம்பற்றிய மேனியான் றுவாரகை நேர்ந்தான்
கோலம்பெற்ற வேறுருக்கொடி சென்றனள் கோயில். (கு)

பொன்னினுயகன் பொலிவுகண் டெதிர்நின்று போற்ற
மின்னிலுர்கன மேனியாணுட னருள்விழிகொண்
டுன்னிநோக்கிமுன் னுருவநீத் துறுகின்ற ராதை
மன்னிவைகுற மடிமிசை யெடுத்து வைத்தனனே. (ஐ)

அநேக்கண் டருக்குமணி தன்னகம் பொருளாகி
மதனேத்தந்தவன் மேலதினெங்கொடு மயதீர்
புதனேத்தந்தவன் போலொளி முகங்கொளப் பொருமி
ஏதனேக்கொண்டு மாற்றிலளவு ணீங்கி னளினேவாய். (ஒகு)

லோகதண்டமென் றுரைக்குந்திண் டீரமாவனத்தில்
ஏகனுகிய கண்ணனே யிதையத்தி விருத்திச்
சோகநீங்கிய தவஞ்செய்து தன்னினளாக
மேகமேர்ந்திறத் தானுருக்குமணியை விட்டு. (ஒஉ)

தரிக்கலானவ னெங்ஙனஞ் சார்ந்தன னென்னு
நெருக்கமாமர மீடியகாடெலா நேடிப்
பெருக்கமேலிய கோகுலம் வந்தமுன் பிடித்தான்
வருக்கமோட்டுகோ லேதண்டமாய்க்கரம் வயங்க. (உசு)

சங்கமேகமண்டல மெனக்கொண்டு தன்கழுத்தில்
தொங்கலாந்துள வத்தொடு செவியிடைத் தூங்கும்
புங்கமேவுகுண் டலமுறத் துறவியாய்ப் போந்தான்
எங்களுங்திரு வித்திண்டி ரவனத்தை யெதிர்ந்தான். (உச)

வனந்தழைத்து மென்மலர் செறிவனபபு மின்கனிகாய்
இனந்தழைத்து மென்மயில் குயிலெழிற் கிளிபூவை
மனந்தழைத் துறுசெவ்வியும் வாவியுமலர்மேல்
அனந்தழைத் துறுகவினுங் கண்டதிசயித்தாங்கே. (உரு)

மலர்மடந்தை வைகினும் வைகுமென்று ளேமகித்துக்
குலவுமென் னுயிர்க்கோமளமே யெனக்கூவி
அலருஞ்சண்பகம் புன்னைவண்டி மிரசோகஞ் சேர்ந்
திலகுபைம்பொழி லிடத்தடைந் தினையிலா னங்கை. (உசு)

கோற்றிருந்தது கண்டெதிர் வந்துறநோக்கிப்
போற்றுறுங்கமலாலய மேவியபொன்னே
சாற்றுமென்னுயி ரேயெனதகலதைத் தவிர்ந்து
வீற்றிருந்தகிங் கென்னினை வெற்றுடம் பாக்கி. (உ

கோரமாவன மனிதரொன் பவரது குழுச்சஞ்
சாரமில்லதாகி யவிலனைவ்விதஞ் சார்ந்தாய்
நேரநின்மன மெங்ஙனக் துணிந்தது நீதான்
நீரமேய்தனி வந்தனை னென்றனன் றேவி. (உஅ)

மாலைநோக்கிநீ யாவ்வெண் செயவந்தாய்
கொலையெகொடன் றுரைசெயக் கோவலர் கொழுந்து
சேலையேய் விழியாயுனைத் தேடியேசேர்ந்தேன்
நூலையேயிடை நின்பதியானென நுவன்றான். (உக)

எண்ணிறேவிமா ரென்பதிக் கவரைவிட்டென்பால்
நண்ணுகின்றில னெனைத்துணி வள்ளநான் றனியே
கண்ணுகற்றவம் புரிமருங் கென்கணவ னென்று
வண்ணமாறிவந் தாயுனைப்பார்த் துறமதித்தால். (உ)

வஞ்சனென்று தோற்றுகின்ற துதனித்த மங்கையர்பால்
அஞ்சலின்றி நீ வருவது தகாத தாமதனுல்
கொஞ்சமேனு நில்லேலிங்கே போவெனக்கூற
மஞ்சைநேர் நிறத்தானுற மயங்கி னனிமையான். (உக)

தடியைத்தன் முழந்தாள் களிலிடுக்கினன்முங்க
இடையிற்கை கோவைத்தனஞ் சிகாக்கிரத்தில்
மிடையக்கண் களிஞெக்கினன் றேவிமுன் விரும்பி
அடையிக்காலத்து நின்றன னளவெனைத்தென்முல். (உஉ)

இருபத்தெண்டு வாபரயுகமள வினதென்று
கருதுகென்றன னபாவதி கணவனே நோக்கிப்
பெருகுமின்பொடி பேசுக பினனடந்ததனே
மருவுநாயக வென்றடி வணங்கினள்மன்னே. (உங

வேறு

அணிவரைமடந்தை கேட்கவ சுரதிண் டீரனென்போன்
திணியிருள் சீக்கும்வெய்யோன் றோமிசைச் செலவொ ட்டாமல்
பிணிவுறுத் துலகிலுள்ள பிராணிகடமைப் பீடி த்தான்
சணிவருந்த வருந்தேவர் தாமுங்கண்டொன்று கூடி. (உச)

ஹரிசரணடைய க் கண்ணற்கருள் சுரந்தவா நோக்கிக்
கரியமேனியருள்ள் மல்லகாசுன ருதத்தோன்றிப
பரிவறப்புரிவனுய சட்கெனப பணித்தருளி ஞன்முன்
சொரியஞீ சந்த்ரனென்றோ டிலகோ னென்னே நோக்கி. (உடு)

சோதருண்டத்தி னின்றே நெடுந்தவம் புரிந்தாளுன்சேர்ந்
தாதர மூனக்நேதென ன யெண்றிரு மாலேப்போலும்
காதலன வேண்டி மென்முன் கணனனே யுனகு கல்ல
மேதகு புதல்வனுவா னெனவரம் விரும்பித் தந்தேன். (உசு)

அன்னவாறே செம்பொன்நோ னரசன்பா லவதரித்தான்
பின்னரும் புதலவன் மலலி கார்ச்சுனனெனும்போர் பெற்முன்
தன்னினன் வேட்டையாடத் தொகுதிணடீ ரவனஞ்சேர்ந்தான்
பன்னருந் திறலிஞனைப் பாதாதந்த வசுரவேந்தன். (உள)

யாளுறும் வனத்தில் வேட்டையாட நீ வரலுமாமோ
நீளுணவிரைகு நேர்வையென வந்து செருச்செய் தேற்முர்
காளுழியரைஞ்ளுறுபற்சரகாலமாக
ஊளுகபொருதா மற்றபகொருவருக் கொருவர் தோலார். (உஅ)

இருவரும் பொருங்கான் மல்லி கார்ச்சுனனென்னே பன்னுள்
பொருவதிற்முலான் மற்றிங்கிவனுயிர் போவதெந்வன்
ஒருவகை யெது செய்வோ மென்முர்ந்தி லோகதண்ட மென்று
கருதருங்கதை கைக்கொணடு புடைத்துயிர் கவர்ந்து வீழ்த்தான். (உசு)

உயிர் விடும் போதிலந்த வசுரன் ஞீ ஹரியென்முேதச்
செயிரிலா தொழுகு மல்லி கார்ச்சுனன் றெரிந்தன்ஞேன் முன்
வெயில்விரி பசும்பொன் மேனி மெய்யுருக் கொண்டு தோன்றி
அயிலுடையசுர நீ வேண்டிய வரமறைதி யென்முன். (ஊம)

செவ்விய மாலே நோக்கி நின்கதையால் யான் செத்தேன்
அவ்வகையாலே நீ கொள்கதையின் பேராக நாளும்
இவ்வனம் லோகதண்டமெனும் பெயரியல் வதாக்கித்
தெவ்விய ககரு மொன்று செய்ததிற் சிறந்த நீயும். (கக)

வளர்தர வேண்டுங்கண்ட மாத்திரைப் பாபம் போக்கிக்
களர்தருபானு தீர்த்தங்கிடைத்திவண் வினங்கு கின்ற
தனவில் வன்கதையால் யான் மாய்ந்த தனிலீண்டப் பேராக
வினவுறு தீர்த்த மொன்றுண்டாக்கி மற்றதன் பால்மேவ. (கஉ)

கதைதனே நிறுத்தல் வேண்டுங்கண்டு வத்தாடத் தீர்த்தம்
நிதைவுறு கதையை யாலிங்கனஞ் செய்வோ பவங்கடீர
உதவுதியென்ற வேண்டிஞன்றயித்தியனுதற்கு
மதனனே யளிததோனந்த வரமெலா மினிது நல்கி. (கங)

தனது வைகுந்த மேவத்தயித்தி யன்றன்னே யுய்த்தான்
சொனவது முதலாய் லோகதண்டமென்னும்போ ரூடி
வனம் விளங்குதலாய் வேணடும் வகையெலா மமைத்து நாளும்.
கனமிகலாகி யாருங்களிபுற வினங்கிற்றன்றே. (கச)

வேறு

பின்பு லோகதண்டமென்று பெயர் விளங்கு மனனதில்
அன்புசான்ற சற்குணதினறிஞா பாபகிதராய்த
தின்பு நீர நாரணன்றி யான மேவுசுகாதமோ
டின்பு கூரும் வாய்மையோ ரோருத்தா ஜாலு வெனவா. (கரு)

சதமறைக்குலததர் சாத்ய கிபபெயாக்கொ டையலார்
வதுவை மேவி வளருவோ தமக்கு மைந்தரினறியே
அதிக காலமாய்த் தவஞ்செய் தருமையா யொமைநதனங்
ருதயமாக மனமகிழ்ந்து பெயா வினக்கவுனனியே. (கசு)

புண்டலீகனொன்று பேர் புனைந்து நாளு மன்புதான்
மண்டவே வளர்த்து வந்து வருஷ மெணணிரணடுதான்
கொண்டபோது வத்தவையுங் குறித்தி யற்றினுர்குலா
வண்டமைத்தர் தஷ்டராயுடன்று தாதை தாயரை. (கஎ)

பலவிதத்தினிந்தை செய்து பரிபவஞ் செய்தனுதினம்
வீலைமகட்குண்மேவி நாளுமவள் விருமபும் வேலைசெய்
தலைவு பெற்றுலாவ லாகவது தெரிந்து தந்தைதாய்
நிலை கெடத்திரிந்து நீ நடத்தனீதியன்றெனு. (கஅ)

இதமுரைக்க வஞ்சிடா தெதிர்ந்து நீவிரின்னமும்
நிதைவுரு திருத்திரோ வெனச்சினந்து செபபொறை
மதமிகப்புடைத்து வைது மாறு கொண்டு மினவியோ
தீதவலற்ற ஞர்ப்பபடுத்தி வேறிருந்துளாரோ. (கக)

அவரதினியைத் தெரிந்தகம் பொருதுதந்தை தாய்
இவினை விட்டகன்று போயிறத்தனன் றெனுவுனிக்
கவலை கொண்டிருக்கும் வேலைகாசி யாத்திரைச் செல்வோர்
உவனில் வந்திறங்கினுர்க ளவரோடே கவுண்ணினுர். (சம)

மன்னி மற்றையா ரொடேகினருடன் ரூடர்ந்து சீர்
உன்னு மந்திலோக தண்டவள நகர்க்கண் வந்தனர்
பின்னும் யாத்திரைச் செல்வோர் களவர்களேரு பெற்றி கண்
டன்ன புண்டலீகர்தாமு மவரொடேக வெண்ணினர். (சக)

மனிவிதன்னேநோக்கி நீயும் வருக காசியாத்திரைக்
கனேயகாசிதனில் விராவுமகிசயங்க ளேக்கலாம்
எனவிாண்டு குகிரையேறி யிருவருஞ் செல்வோருடன்
இனவதின்றி யேகினர் பினேரு மவ்வழிக்கணே. (சஉ)

முன்னடந்து சென்றதந்தை தாயர் முந்துரூதாம்
மன்னுமூப்பி னல்வருந்தி வருதல்கண்டு மேகிலார்
எண்ணநோக்கி யேகிரு ரியம்புகாசி யருகதாய்த்
தின்னுருக்கு டப்பெயர்த் தவத்தி யோகர் சூழலே. (சங)

வேறு.

அய சூழ லருகி லிறங்கினர்
மேயபோது விளம்பிய குக்குடத்
னுயயோகர் மகிமையைச் சொல்லுதற்
கேய காவிரண் டாயிரன் வெள்ளமே. (சச)

வேதனந்தி விமலனென் போலாஞ்
சாதுவாமவர் தம்மைத் துதித்தனோ
எதமெய்தநிற் றீர்மனென் னுலவர்
மாதவத்தினே யாவர் வருத்துவார். (சடு)

அந்தக் குக்குட யோக ரருளிய
தந்தை தாயர்தஞ் சேவை தனேவிடா
தெந்த நாளு மியற்றி யவர்மூனே
பந்தநீக்கும் புராணம் படிப்பரோ. (சசு)

உணவி னித்தினா யிற்புரி வுற்றிடார்
தணவுரூர்கண மூந்தந்தை தாயரை
அணவு காசிகங் காகதி யண்ணவர்
புணர்வினிற்பெரி தென்று புலன்கொளார். (சஎ)

எய்துந் தாய்தந்தை யிற்பெரி தானதோர்
தெய்வ மின்றெனச் சிந்தைசெய் வோர்வயின்
மையில் கங்கை யமுனைகல் வாணியாம்
தையலார் நள் ளிரவிடைச் சார்வரே. (சஅ)

உலகி னேர்பவ நீக்கவுற் றூடலால்
அலகில் பாபமெல் லாந்தம் மகங்கொளீஇப்
புலமை யாம்வடி வப்புனா போகவே
உலவி யூழிய மோர்கணஞ் செய்தரோ. (சகூ)

தங்கடேசு தயங்குரு வாய்ச்செல்வார்
அங்குகாளு மடைவுற மாதவம்
பொங்குங் குக்குட யோகர் புகழினே
இங்கெலுலு மியம்ப வொணுதெனு. (ஞ)

பின்னுங்கூறுகின் றும்பிறை சூடிதான்
அன்னருக்குட ராகிர மத்தெதிர்
மன்னுநல்லறச் சாலை மனையுடன்
தன்னுறும் புண்ட லீகரத் தாயாபால். (நெ)

வந்துசோக்கி வளர்புகழ்க் காதிதான்
மூந்த வெத்தனே தூர மொழிகென
அந்தயோக ரறிகிலன் காகியை
எந்தவாறுறு மோவென்றியம்பிஞர்- (நெஉ)

இத்தணைச் சமீபத்தி லிருந்தநீர்
மெய்த்தகாகி விரும்பிக் காணீரெனில்
ஒத்த தும்பிறப் போர்பய னின்றெனச்
சித்தர்முன்பு சிரித்துத் திரும்பினர். (நெங)

வைகு சத்திரம் வந்தற வன்றிரா
எய்து நாழிகை மூவைந் திடைப்புனற்
றெய்வமான தெரிவையர் மூவரும
வெய்ய கோரப் புலியுறு மேவியே. (நெச)

குக்குடத் தவயோகர் குடிலிடைப்
புக்கபோது விழிபொருந் தாதெதிர்
தொக்க புண்டலி கர்க்கது தோன்றுறத்
தக்க தாயச்சக் தாங்கினர் பேயெனு (நெடி)

போன மூவரும் புக்கப் புரையுள
வானகுப்பைகள் சீச்தகல் வித்துப்பின்
தானம் யாவு மெழுகிக் கணந்தனில்
ஈனரூப மிகந்தெழில் மேவியே. (நெசு)

தேசதாக வெளிவரத் தேர்ந்தனர்
மூசுறும்பய டொய்த்தவ ரென்னெனுக்
கூயாச்சரி யந்தம்முள் ளேகொடு
மாசுதீர்புனன் மன்கையர் பால்வந்தி. (நெஎ)

மலின ரூபங் கொடுமடம் புக்கநீர்
விலின்மிருந்து வெளிவர லாயினீர்
அலினடைந்தனிர் யாரெனக் கேட்டனர்
துலியமங்கைய ரிற்கங்கை சொல்லுவாள். (நெஅ)

தொலைவில் பாபபதிதது ரான்மநீ
உலைவிலெம்மூன் னுறத்தகு மோபுறம்
விலகடாவென வேவெருண் டாளிவர்
குலவு கங்கைதன் பாதங் குறுகியே. (நெக)

இருகரங்களிற் பற்றியென் னன்னைநீ
மருவுமென்பய மாற்றி யருள்கெனக்
கருணைமேவக் கலந்துரை யாடினர்
பொருவில் கங்கை யவர்க்குப் புகலுவாள். (சுபி)

காலிலிட்டெழுகாணிப்பவந்தனில்
சாலவெவ்வினைதானிழைத்தற்றனே
ஏழுகீமுன்னசொண்ணீல்பவர்தொறும்
சீலசல்வினைசெய்துகூயாதலால். (கக)

இந்தக்குக்கு-ரையெதிருற்றனே
அந்தப்புண்ணியத்தாலெமையுங்கண்டாய்
எந்தத்தோஷமுமுர்ந்தினிநீகலம்
மூந்தப்பாவனத்தின்முகிர்வாயென. (கஉ)

கங்கையாணிவள்காளிர்நிமற்றந்த
கங்கைவாணிமற்றெம்மைகயந்துதொட்
டங்கண்மூவுலகத்தவரும்பவ
பங்கநீங்கிப்டலித்திராகின்ரூ. (கூ)

அவர்செய்பாவமனைத்தையும்யாங்கொளிஇப்
பவரழுக்குடம்பாகியிப்பத்நிலாத்
தவரிலூழியஞ்செய்துதவிர்ந்தூகன்
சவவருக்கொடுண்ணுதாஞ்மே. (கூச)

நேரொம்பாவநிமிடதிற்போக்குறுஞ்
சேரினோர்தகைசெப்பத்தருந்தவர்
யாரொன்ரூனைபும்புண்டலீர்தாம்
பாரினின்றெழுந்நிவுரைபன்னினரூர். (கூடு)

உங்கள்பாவங்களுந்தெறும்புண்ணியம்
நிங்குறைந்தவிர்கெய்துதென்ரூர்
கங்கைதாய்தந்தைதகட்கிழமைசேவையிற்
பொங்குகின்றதொர்புண்ணியம்வேறில. (கூக)

கோடிடாகப்பலரூக்குலம்
காடியாறுவலஞ்செயுன்னையும்
ஈழிற்காஞ்சி யிரிலச்சம்வலம்
கூடுரென்மையுமிவ்வியகத்தும்பிடல். (கூஎ)

ஒன்றிலெய்துமுபோகமையொருதரம்
நன்றிசேரயனுய்ன்னன்ரூனமாம்
என்றுகூறிவிரண்டினிரணன்
முன்றலங்குவனென்பர்முதுவரே. (கூஅ)

என்றுகொண்டிவ்வருந்தவர்தந்தைதாய்
அன்றிவேறிலத்தெய்வமென்றற்பகல்
ஒன்றுசேவையுஞற்றுவர்நாடொறும்
தன்றனன்னயைத்தந்தையைநிந்திப்பான். (கூக)

நீயொழுக்கத்நிற்சேரும்புலியனும்
வாயுங்கற்பமுடிவிலுமாய்வரு
தேயுங்கோரநரகிடையெய்துவன்
மேயுமெத்தனைஜென்மம்விராவினும். (எ)

மாவியாதிகள்கொண்டுமையலுரு
மேவுவானவனைக்கண்டொருமிகு
பாவகாரியராவலென்றுள்பயந்
தாவையோவெனவாகுலமாயினர். (எக)

கோதுதீர்நரஜன்மத்தைக்கொண்டொன்
தீதுறுப்பயன்சேர்கிலென்வீண்செய்தேன்
காதுறும்பழிபாவங்கள்கைக்கொண்டேன்
யாதுசெய்வேனிதற்கெனவேங்கினர். (எட)

தந்தைதாய்பணிசெய்வதுந்தாளிரீ இச்
சிந்தைகொந்துவருந்தச்செய்தனன்றே
இந்தவெவ்வினையெங்ஙனந்தீர்வெனென்
றந்தமாதரடிவீழ்ந்தேங்கினார். (எஙு)

ஏங்கல்கண்டுமனமிரங்கிக்கங்கை
நீங்கினேமினியேனுந்தெருளுறும்
ஓங்குதெய்வமுறந்தையுந்தாயுமென்
றீங்குமற்றவர்க்கேய்பணிசெய்தியல் (எச)

பாவமும்பழியுங்கழியப்படும
மூவகைப்புவனங்களுமொய்ப்புமை
தாவரும்புகழ்ச்சக்கரக்கையனை
தேவனின்னருளும்முனேசேருமால். (எரு)

என்றுகங்கையிருவரொடேகினன்
நன்றுநன்றெனாடியத்துடன்
சென்றுகுருபாபாதத்தைசேவித்துத்
தின்றுதாய்தந்தைதம்மைத்துருவினர். (எசு)

வேறு.—கண்டனர்பணிந்திருவரையுங்கற்கிமேற
கொண்டனரேறமுன் நிறுத்தகரிபோய
அண்டினர்கையபிரா ணகையாதியா
மண்டினர்முழுகினா மற்றையாரொடே. (எஎ)

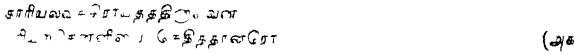
அவர்செயுங்கருமங்களனைத்துஞ்செய்வித்துத
தவரிதழ்மனைவியுந்தாமுஞ்சார்விலா
தவர்பணிசெய்துகொண்டேர்க்குமிணனா
இவர்மனத்துடனகத்திருத்திநாளுமே. (எசு)

எத்தருணத்தவர்க்கேதுவேண்டுமோ
அத்தருணத்தவர்க்களித்திராப்பகல்
சுத்தராங்குக்குடர்போலத்தூயராய்
வித்தரித்தறுபணிவிடைசெய்தாரரோ. (எகூ)

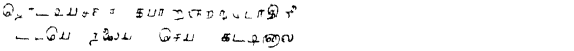
இப்படிச்சேவைசெய்திருக்கமுன்னுகத்
தொப்பறுவிருத்திரனும்பர்கோமகற்
கெப்பொழுதும்பகையியற்றிக்கொல்லுவான்
தப்பறுபாதலந்தன்னிற்சார்ந்தனன். (அஐ)

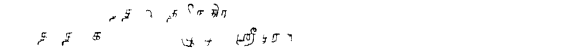
(அ)

(ஆ)

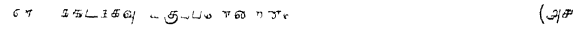
(இ)

(ஈ)

(உ)

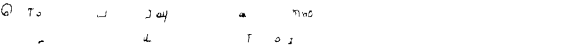

(ஊ)

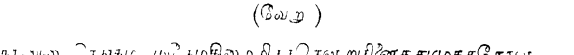

(எ)

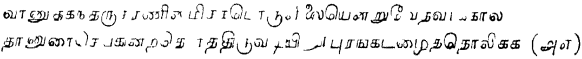
(வேறு)

(ஏ)

(ஐ)

(ஒ)

காளியன்றன்பணமுடியிற்காலூன்றித்துகைத்துவென்றகிமைகண்டம்
மீளிகைக்குளாயினிராகுகேதுவைவெல்லலாமென்றெண்ணி
ஆளியுமானன்சரணென்றலர்கதிருந்திங்களும்வந்தடைந்தாற்போலக்
கோளில்சங்குசக்கரங்கள்பங்கயச்செங்கரங்களிலேகுலாவித்தோன்ற.

பாடியிலும்பிருந்தைவனத்திலுங்கலந்துதனித்தனியின்பஞ்சிறக்கக்
கூடிமகிழ்ந்தேதபிரியாக்கோபிகைகள்பிரிந்தவன்றன்கொள்கைதேர்ந்து
வாடிமிறத்திருப்பவட்குத்தெரியாமலனுதினமுமார்பிற்சார
நாடிநவமாமணியாய்மொய்த்தனபோனிறத்தாரகளிகுலாவ. (கூக)

தம்மிலுமேலானதலந்தனிலிருக்கின்றேமென்னுந்தருக்குச்சார்ந்த
பம்மினஞ்சூழ்ந்திடையளவுக்கெட்டாமலவமானப்படுத்தலேரிச்
செம்மியுயர்ந்தேநாமுமவமானஞ்செய்துமெனவகேகந்நிங்க
ளும்மிரவியுஞ்சேர்ந்தாம்போற்செவியிற்குண்டலங்களொளிர்நிலங்க.

செருகுமயிற்பீலியெனுங்கண்ணியெழின்மிகுந்திலங்கச்சேடத்நுச்செவ்வி
மருவுமயிர்முடியங்கச்சென்னியினின்றிறங்கொண்டவண்டுபோலச்
சுருள்சுருளாய்மயிர்த்தொங்கன்மதிவகிர்போலிலங்குநுதற்றுவண்டு
[மொய்ப்பப்
பெருகொளிவார்ந்தொளிர்மணிச்சுட்டியும்பாடமும்பெரிதுபிறங்கித்
[தோன்ற (கூக)

மடங்கலெனவிடையென்னமழகளிறுதானென்னமணிவெற்பென்ன
நடந்தடிகளுறுஞ்சுவடெல்லாஞ்சங்குசக்கரங்கண்ணிதமேன்றத்
திடந்தருமன்பொடுதந்தைதாய்தன்னேப்பூசிக்குஞ்செவ்விதன்னில்
படர்ந்தவெரிந்புறம்வந்துகின்றனப்புண்டல்கர்பார்க்கமன்னே. (கூச)

தந்தைபதந்தொட்டிருந்தோர்கண்ணதுபசுஞ்சோதிச்சாயறம்முன்
முந்துறலுந்தோன்றிதென்னேயெனவெண்ணிமுகந்திரும்பிமுகுந்தன்
வந்தருகினிற்பதுகண்டியர்கங்கைவரமின்றேவாய்தததென்று [ருனே.
இந்தையுறமகிழ்ந்துதலேவணங்கியருகிற்கிடந்தசெங்கமன்னே. (கூடு)

எடுத்தெறிந்துமற்றிதன்மேற்சற்றுநிற்றியென்பணியாளியற்றுகாறும்
அடுத்தகண்ணனேயென்றுசுரவரதுசேவைசெய்தற்கவரிருக்கக்
கடுத்ததும்புகண்டனுங்காணுக்கண்ணனிகதிரருங்கல்லின்மீதே
இடுப்பிலிருகரம்வைத்தங்கவர்செய்யுஞ்சேவைகண்டேயினிதுகின்றன்.

புண்டலிகர்தாய்தந்தைசேவைசெய்துமுடிந்தபின்புபொன்னிஞடை
மண்டியொளிரச்சுரபியோட்டுங்கோற்சாணுடுவைதத்துற்றேன்பால்
அண்டியிடுசெங்கன்மேற்சமசரணமாகிநிற்குமழகுதன்னைக்
கண்டுறுசாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்துபேரின்பகடல்லாழ்ந்தார். (கூஎ)

பலபடிதோத்திரித்துநிற்கக்கருணைவாரிதிநோக்கிப்பத்தருன்போல்
உலகுதனிற்கண்டதில்லைபுண்டலிகாவேண்டுவரமுரைத்தியென்றன்
சலசலோசனச்சாமிமும்மூர்த்திவடிவமுநீதானேயாகி
நிலவுகின்றபடியாலுமூடையுத்தரிக்கின்றமீர்மையாலும். (கூஅ)

விட்டலநாமம்புனைந்தெப்போதுமிகந்தப்படியாகமேவினின்னைக்
கிட்டிவணங்கினரெல்லாப்பவந்தீர்த்துபரிசுத்தங்கிளரச்செய்து
மூட்டறுமென்பெயர்ச்சார்பாலித்தலம்பண்டரியென்றுமொழிவதாக்கி
மட்டிலிகந்ததலச்சார்பாற்பாண்டுரங்கநாமமுரீவாய்த்தியின்னும் (கக)

இத்தலத்திற்றீர்த்தங்களனைத்துக்குஞ்சிறந்ததாயொன்றியற்றி
அத்தகுதீர்த்தத்தாடினோர்புனிதராகவேயமைத்தியென்றூர்
உத்தமரீவேண்டியவாறுகவெலாந்திரிபுவனத்துள்ளதீர்த்தம்
அத்தனையுமீன்றுபகலினிலேவருமென்றுமமைவதாக. (ஈ)

பன்றருளினுங்கண்ணனுலகினுள்ளதீர்த்தமெல்லாமத்தியானத்
தொன்றுமாறோடுமத்தீர்த்தத்தனெனுணர்த்தியுமையேகான்முன்
துன்றுதிரிபுரதகனஞ்செய்ததினுன்மிகவருந்ததுன்பந்தீர
நன்றுபிமாசகரித்தலத்திற்றவம்புரிந்துகண்ணுங்காலே. (ஈக)

என்னுடம்பில்வேவ்வையுண்டாகிப்பெருகிப்பீமாவென்னும்பேர்பூண்டி
துன்னுமதென்ஞானசகிதனேக்கொண்டுபெருந்தழனிதோன்றநேர்ந்
துன்னுபுண்டலீகரதுமனவரையுமதலத்திலுறைவதாகி [த.
மன்னுறுபீமசேனபயிரவனுமுனிதனைத்தெரிந்துமனம்பொருஞய்.

கண்ணனிங்குவந்திருகசசத்துமஞ்சாதிங்கியிக்கமைகொண்டி
ருண்ணறுமோவென்றுதன்கரதலிற்கதையதனேநடிவீசி
அண்ணியனன்னியேனின்னமலையதன்கம்மையினியடக்கிமேவு
கெண்ணுறுமித்தலமதென்றனப்படியேபூமையைப்போலிரைச்சலின்ற

தனேக்கண்டோர்பவமெல்லாந்தகிதருக்கங்காகதிபோற்சார்ந்துநேர்கண்
ணனைத்துன்றியிடமாகசூழ்ந்துபிறைபோற்றெற்கினனுகிக்கிழக்குத்திக்
கினைத்துன்றிப்போதலினுற்சந்திரபாகையென்றுபெயர்கிளத்தலாகி
முனைப்பொன்னுலவருசாபமதிமுழுகித்தீர்பானுதீர்த்தமுன்னே. (ஈசி)

புண்டலிகரிடுகென்மேலின்றருளுங்கண்ணனடிப்போதைப்போற்றிக்
கண்டியர்பாவனமாகலாமென்றுநாடோறுங்கருத்துடகொண்டு
மண்டுகின்றதின்றுமதின்மூழ்கிவிட்டலனேகண்டமாத்திரத்தில்
அண்டுபலபவம்தொறுஞ்செயபவமெல்லாந்தீர்ந்தவனுக்கடிமையாவார்.

(வேறு) தன்முனின்றகண்ணன்புண்டலீகர்முன்சார்வேன்
கின்முனேயெனச்சென்றபின்பிரிவுறமேரா
மன்முன்றுமரைமலர்வயின்வந்தருள்செல்வப்
பொன்முன்சென்றருளங்கிலேசிறிதியாம்புகல்வாம். (ஈசு)

குழலுக்குத்தொலைவண்டுகள்மலர்வயிற்கூட
நிழல்செய்மெய்யின்மென்மைக்கஞ்சியதுநிலாக்குடையோன்
உழையுறத்தனதன்னைவெம்பகையெனவோரான்
விழைவுறச்செய்துகொண்டதின்மெய்யிலஞனன். (ஈஎ)

விழிக்குத்தோற்றமான்மதிவயினடையகான்வெல்வேன்
இழிப்புறுமபடிக்கென்றதமுகத்தினுக்கிழிந்து
மழுக்காத்தினென்பால்வரதந்திருவுக்குமாறென்
றுழிப்புரிதுகொண்டதிற்பித்தனுயிரேனுலகில். (ஈஅ)

முறுவற்கோடியமுத்தூவெண்களிற்றிடைமுடுக
நறுமென்கொங்கைக்குத்தோற்றதிங்கிரன்வயினஞுகச்
செறியிரண்டைப்புந்திருவின்வெம்பகையெனத்தேறுன
உறவுகொண்டதாலுடம்பெலாநதோபடலுற்றுன். (ஈக)

வெருவிவெள்வஞானிற்றிற்குப்பாற்கடன்மேலக்
கருணையகடற்சொல்கியகடல்கண்ணன்றன்மீன
மருவமாப்பகையென்றெண்ணிகூடிவாழ்ந்ததனுல்
உருவம்வாமனனுகிமண்ணிரந்தானெனுரூர. (ஈவ)

நடைகண்டஞ்சியவன்னெனனடைந்தகண்ண
மிடைசிலைபடிக்கிழிந்ததுதியையின்மோலி
யடையலோகமாதாப்பகையெனவெறியாமல்
உடைமையாக்கலனெருகுலிகழிந்திழிபுற்றுன். (ஈஎ)

இனியராயுறினெவரவர்சருணவேண்டாதார
அனியள்செல்வியாகவையமுஞ்சொலநகாமோ
எனியராயினுமெழிற்கயசாயலிந்நிலைதான்
புனைவுறுங்கலனுண்டெனச்சேடீரிகல்வான். (ஈஅ)

எண்ணிஞாப்பிளையாயினுயிரமிரண்டாய
மண்ணினீச்சமபதுமந்தவழிவிரலுன்றி
கண்ணினுகணிகலனுண்டோகலன்கருமுன்டெனா
றுண்ணினீபபுறபபற்பலபூண்களுடொளிர. (ஈஈ)

பிடிதொடர்ந்ததுகளிற்றினேயெனுகோபச
அடிதொடர்ந்துவந்தாள்பிட்டலன்றனேயன்றிக்
கடிதொடர்ந்தமுல்லியினைகையினுக்குப்பகதைத
கொடிதொடர்ந்தெனினினைவெளிவயிற்கூடி. (ஈஉ)

பதம்பெற்றுங்கியவிந்திரன்றச்சனைப்பார்த்து
மதம்பெற்றெய்துகைம்மலைமருப்பிறுத்தவனருளால்
கதம்பெற்றுர்சுடராழிமேற்பண்டாரிகவினும்
இதம்பெற்றுர்வுறவதனதுமதியத்தினுக்கு. (ஈஊ)

பிந்துதீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றதினமிவில்
முந்துகின்றதுதிரிசூடரூபமாய்மொழியத்
தந்துகின்றதிலர்த்தமாத்திராவெனத்தக்க
மைந்துமுன்தனிப்பீடத்திற்செங்கன்மேல்வயங்கும். (ஈஎ)

விட்டலவ்ரனக்கினியதோர்விமானமும்விளக்கிக்
கட்டமைந்தபொற்கோபுரமதின்முதற்கவினைப்
படடணங்திகழ்வுரசெய்தியென்றவன்பகர
உட்டதும்புமிவ்புற்புனன்கண்ணுழியத்தில். (ரூஎ)

ஈதிலுங்கோபுரவாயிலும்விமானமுமற்றும்
புதியதிக்கிதுபோலெங்குமின்றெனபுகல
ந்தியுஞ்செமமலியுங்கொண்டுயிபித்தானமரர்
பதியில்விஞ்சியபதியெனலாயிற்றுப்படிமேல். (ரூஅ)

கண்ணமாந்திதனக்குமிவெண்பாலெனக்கருதும
வண்ணமானகோதாவிரிநதிக்குமத்தியத்தில்
ாண்ணுகின்றதுபண்டரிங்கரதனுப்பண்
பண்ணருமையிலீயர்காப்புறத்தனியிலங்குமம். (ரூஆ)

மூவிவர்வானவர்சாமிதன்சேவைசெருமுந்தி
இனிதினேர்சமயந்தனைநோக்கினரிருபபார்
துனியதும்புருநாரதர்கானஞ்செயதுறுவார்
கனிவின்வாதியமுழக்குவர்யகூர்தருவர். (ரூஇ)

அரமபைமேனகைதிலோத்தமையரண்மித்
தரந்தரந்தினநர்த்தனந்தாடுசெய்துதமைப்பார்
நிரம்பநீள் *ககமபத்திலீர்ந்திபூமி
பரம்புமன்பொடுபரமபாகவதர்கள்பயில்வார். (ரூஈ)

எனவுமாபதிபார்வதிக்கிசைத்தனனிதனை
அனகரானவரறிந்தனர்தேறுவதன்றி
மனமடங்கிடாவாகயிற்குமன்னதோமலர்க்கோ
கனகைதான்சகுபாயியாய்மாலொடுகளிக்கும். (ரூஉ)

வேறு.—நீண்டுரங்கனேவாகுமாதுலனேவலினிமிகேசி
மாண்டுரங்கனேவாயபினாதனன்மதிப்பதின்மரும்வாழ்த்தி
வேண்டுரங்கனேவிண்ணகதருந்தினமவீழ்ந்துதோய்மதிதமுண்டப்
பாண்டுரங்கனேப்பழமறைகளுந்தெரிந்துணர்தராபபடியாரனே. (ரூஊ)

(இதன்பொருள்.) நீண்டுரம்-பலத்தால் மீடியுள்ளனவாய், கல்-மலைகளுங் (கண்டம்,) டை-மெலியதற்கேதுவான, வாகு-டதாள்களினை,உடு-பொருந்தினவனுன மாதுலன்-அமமாஞுயிய கஞ்சனுடைய, ஏவலின்-உத்தரவினுலே, நிமிர்-உயர்ந் துஅந்த, கேசி-கேசியென்னுமபெயரையுடைய, மாண்-பெரிதாகிய, துரங்கனே-குதிரையுருவானவனுடைய, வாய்-வாயை, பிளந்தானை-கிழித்தவனும், நன்மதி-நல்லதறிவுத மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய, பதின்மரும்-பத்தாழ்வார்களும், வாழ்த்தி-பல்லாண்டுசொல்லி, வேண்டு-பிரார்த்திக்கத்தக்க, ரங்கனை-ஸ்ரீரங்கநாதனும், வி ண்ணகத்தரும்-ஆகாசவாசிகளும், தினம்-நாடோறும், வீழ்ந்து-விரும்பி, தோய்-

* கககம்பம்—கருடகம்பம்.

முழுகத்தக்க, மதித்தண்டம்-சந்திரபாகையென்னும் நதியையுடைய, பாண்டிர
ங்கனே-இத்திருநாமமுள்ளவனும், பழமறைகளும்-பழயவேதங்களும், தெரிந்து-
மேன்மைதெரிந்தும், உணர்தரா-தெரியாமல் மயங்கத்தக்க, படியானே-ஸ்வரூப
முள்ளவனும்,—ஐ-காரானான்கும் சாரியையிடைச்சொல்.

பண்டரிக்குழலூதினவங்கைக்கடற்படவரவணைமேலுப்
பண்டரிக்குரீசெங்கன்மேனில்லெனப்படிகின்றபுரமேமேதோ
பண்டரிக்குவினுணெனவிசைத்தலிற்பழமறையெனப்பாடிம்
பண்டரிக்குரேருளதெனச்சொல்வதெப்படியென்றப்படிமேவும். (ரூஉ)

(இ—ள்) பண்டு-முன்னாளில், அரிக்குழல்-பச்சைமூங்கிற் குழல்கொண்டு ஊதினவனே-ஊதினவனுமான (கண்ணனேநோக்கி,) (இவளவுமொருதொடர்) கடல்-திருப்பாற்கடலில், படம்-ஆயிரம் படங்களையுடைய, அரவணைமேல்-சர்ப்பசயனத்தின்மேல், ரூபண-நடுவே, தரிக்குரீ-தங்குகின்றீ, செங்கன் மேல்-இந்திரனுடைய செங்கலின்மேல், நில்லென-நிற்கக்கடவை யென்ற, அப்படிநின்ற-அவ்வகையே நில்லாநிற்கிற, புரம்-நகரம், எதோ. இதுவல்லதெதுவுள்ளது. பண்டர்-பாடற்பீழ்மக்கள், இக்குவில்-கரும்புவில்லுக்குள்ள, நாணென-நாரியாகிய வண்டென்னும்படி, இசைத்தலில்-ஒலிப்பதனிலே. பழமறையென-கேட்டோர் பழையவேதகானமேயென்றுமதிக்க, பாடும்-அப்பண்டாகள்பாடிக்கொண்டிருக்கிற, பண்டரிக்கு-பண்டரிபுரத்துக்கு, ரேருளதென-கிகராயிருப்பதுமொருபுரமுண்டென்று, சொல்வது-சொல்லத்தக்கது, எப்படியென்று-எந்தக் காரணத்தினலென்று, அப்படி-அந்தப்பண்டரிபுரமென்னுமூர், மேவும-விளங்குதலாயிருக்கும். (படி-பூமி, ஊர்மேனின்றது,) "செல்வம் விரும்பினர், செல்லலடைந்தோர். அல்லல்கெடுத்தேனே-என்புசெய்வோர்கள். சல்லதறிந்த மெய்ஞ்ஞானியிங்கால்வரும், வல்லதிலென்னே-வண்டகுதவத்தோர்," என்பது பகவற்கீதை. இதனுலதிகாரிகள் கால்வருண்டென்று கொள்க. நாப்பணமேல்-பாம்பினமேலென்று கொள்வதேயன்றிக்கடலப்பணென்று கூட்டவுமாம்.

அங்குசந்திரணமதெனவருமதயானையினமுதன்ஞர்
வெங்குசந்திரமுறைநடுக்கோளரிமெலிவுறல்வியப்பென்னத்
தங்குசந்திரமியமிகமணஞ்செறிதலேவினினிதாடப்
பொங்குசந்திரபாகையென்றெருந்திபொலிதரும்புரத்தோர்சார். (ரூஉ)

(இ—ள்) அங்குசம்-தோட்டியை, திரணமதென-துரும்பெனநினைத்து, வரும்-பாகனுக்கடங்காமல்வருகிற, மதயானையின்-பதயானைபோல, அமுது-தேவாமுதத்தை, அன்ஞர்-ஒத்தபெண்களது, வெம்-விருப்பத்தருகிற, குசம்-தனமானது, திரமுற-நிலைகொண்டிருக்க, நடு-இடையாகிய, கோளரி-சிங்கமானது, மெலிவுறல்-இளைத்தல், வியப்பென்ன-ஆச்சரியமென்னும்படி, தங்கு-மார்பிலே பூசுதலான, சந்து-சந்தனவாசம், ரமியமிக-பிரியம் மிகுதியாக, மணஞ்செறி-புணர்ச்சிசெய்கிற, தலைவரின்-நாயகர்போல, இனிது-சந்தோஷமாக, ஆட-புணர பொங்கு-பூரித்துவருகிற, சந்திரபாகையென்று-இப்பெயருள்ளதாய், ஒருநதி-ஓராறு, பொலிதரும்-நிறைவுபெற்றுவரும் புரத்து-அப்பண்டரிபுரத்துக்கு, ஓர்சார் ஒருபக்கத்தில் (நதி அமுதன்ஞர் முகிழ்த்தடத்துச் சந்தனமணஞ் செறிதலால்-நாயகன்போலினிதாடப்பொங்கி வருமென்றூர்.) கலி. அது பகுதிப்பொருள் விருதி.

மண்டலீகனைவனைப்புரத்தவனருள்வடிவின்வடிவமோர்
குண்டலீகனையில்லையென்னவுமாநிகுலவுமனோமார்பின்
வண்டலீகனாம்முகன்பிரமன்சதுமகன்முதலாபிரசர்
புண்டலீகனைப்பார்மேலிகட்பிடைபுண்ணியபுலிபோல்வார். (ஈ உசு)

(இ—ன்) மண்டலீகர்-அரசர்களாகிய, நுவனை-பாண்டவனை, புரத்தவன்-ரக்ஷித்தவனை (கண்ணன்,) அருள்வடிவம்-உருவரிதாகத்தோன்றின பலவுரு வங்களின்பொலிவே, நின்வடிவ-உன்னுருவமும், முன்-பலமாயிருக்கும், ஓர்குண்ட பலராமனைகையில்லை(எந்நின்றியிராய்பிரிந்தாயென்பதனு)னையில் லையாம் (நின்வடிவகரைவில்லையாமென்க உம்மை.) மன்னவரினன்,பலமிக்கவும் ஒரி-வெண்சொரி, நுவலு,மும்மளர்க்கிக்கொண்டிருக்கும்,மனோ(பண்டரிபுரத்து) வீதிகள், மார்பின்-மார்பிலே, வண்டலிகள்-கருவண்டுகள், சந்தனக்குழம்பு பூசிய புருவங்கள் (கம்மனைகளினுள்ள புருவங்கள்.) ஐம்முகன்-சிவனும், பிரமன்-பிர தாபதி, சதுமகன்-இந்திரனும், முதல்-முதலாய, பிரசைகள்-மும்பத்து மூவரும், புண்டலீகனை-பிம்பரூபமாகவுள்ள, பொற்புலியை, ஒலிகெட்பிடைக்கதங் கிகளின், வாழ்பிறவை பெண்ணின் பரிந்தார்கள், புலி போல்வார் "இரத்தாற் புலிப்பாலாகின மார்பின் வளைவுகள் பிடியைமைத்தொகருற்ற ல் கொர்க." மனோவராமருக்கொர் பிடியைமைத்தலுமுண்மைவிருப்பு. புண் டலீகரென எதுவரை சொல்லிக்கீட்டுக்கடக்கிறது.

உடலியம்புயப்பொருட்டொளிபொன் றுவுருக்கமலத்திலுள்ள கன்
னிகையொனியே, பொன்னுலகுக்-சுயர்ணமயமான தெவருலகமாகவும், உடைய
வனெனில்-அப்பதமாயினை யுடையவனெனினே, நெகிள்-நித்திப்புள்ளநீரை, உண்
டிதழையுதாகிய, கும்-அழகினான, புயல்-மேகநிறமாகவும், வீசலில்-உடையவ
னெனில்கேயதனுக்கில்மேகம்பெற்றதென்க. அப்படியே பொருட்டொளிவீசு
மதனுலே பொன்னுலகெனினுமாம். பாற்கடலொளி போல்வன, வெள்ளிமலைக
ளாகவும், நிலம்பு-அக்கினிபோலதனிறுலேயெனத்து, உயர்-கடக்கக்கரையாகியபர்
ணத்து, கடல்மருத்து-பிறன்கடலாவதில்முத்துக்கொண்டு, ஓடிம்-பாய்வதான, உடு
பதித்துணி-நக்ஷத்திரபாகை, பாதவந்நியஅப்பு-உடையவன்பாதத்துள்ள கங்காஜல
மெனவும், உயர்-எல்லாரும் உச்சியிக்க, மாணிக்கமநிலொளி-ரத்நமயமான மதி
லென்பதையு, உற்ற-உடியம்புயத்திற்பொருந்தின, செல்வித்தழ்-சிவந்த இதழ்
களினெல்லையு, பொருவும்-ஒக்கும். "சிருப்பாற்கடல் போலிருக்கின்றது வெள்
ளிமதிகளாற்பண்டரிபுரமென்பது கருத்து." வீசல்-எங்குங்கூட்டுக, "பீதகீர்உள்
நிபம்புயத்துதிதேன நீராகக்கொண்டு பேகம்வீசுமென்க." ஆகவே அங்கும்பெ
ய்யுமேகநீர் தேன்போல்வதென்பது கருத்து.

இதிலுமாபதிநினக்கிலின்மேன்றென்பதிற்றெரியெழின்மாடம்
எதிலுமாபதியெனத்தெளிவுறாகைத்தெழுவெள்ளிவெண்சோதி
அதிலுமாபதியதிதன்றுவர்திரென்றமரருக்கறிக்கும்
மதிலுமாபதிமார்பினன்கோயிலுமாணிக்கமணிச்சோதி. (ஈ உஅ)

(இ—ன்) இதில்-இப்பண்டரிபுரத்தில், உமாபதி-சிவனே, நினக்கு-உனக்கு இல்இன்று-மீதுல்லை, ஒன்றென்பதில்-வெள்ளிமலை யொன்றுதானென்பதிலு

லும், தெரிஇங்குப்பலவெள்ளிமலைகளிருப்பதனலும் தெரிதுகோள், எழில்-வெள்ளியமழகு நிரம்பின, மாடம்-உபரிகைகள், எதிலுமா-எல்லாவற்றிலுமோ, ப தி-உனக்கு வீடி, என-என்ற: தெளிவுற-அந்தச்சிவன் வீசுவசிக்க, நகைத்து-பி ரகாசித்து, எழு-கிளர்கின்ற, வெள்ளிவெண்சோதி-வெள்ளிபோலும் வெண்ணி றச்சோதியாகிய, அதில்-அதனலே, ஈடு-ஈங்களுடைய, மா தி-பெரி, கே, ழு கிதன்று-அழகுள்ளதன்று, உணாதிமொழு-தெரியாகனென்ற, அமரருக்கு-தேவர்களுக்கும், அறிவிக்கும்-சோதியாதறெரியசெய்யும் வீதகள், மதிலும்-மாணிக்கமதிலும், மா-லக்ஷ்மி, பதி-தங்கின, மார்பினன்-மார்புள்ள பாண்டிரங்கன், கோயிலும்-பெரியகோயிலும், மாணிக்கம-ரத்நத்தினத, மணிசகோதி-கழகியசோதியுள்ளனவாம். வெனும், தேவரும் நாணசிரித்தென்பது தோன்ற கைத்தென்றார்-கவி-எதுவென்னும் விஷயபெயரிண்டிடபன்மைருறிக்கின்றது.

இணைவிமானத்தைத்திங்களோடுமொளட்பிரிணைதவா
தணைவிமானத்தைசாத்தவனுபவருரைதாவுதொனிடலே
உணைவிமானத்தையுங்கியெலுயாவுமயிலுதையதோக
அணைவிமானந்தையுமகாபாரமெனதனியொன்றியேனை. (ரூகூ)

(இ—ள்) இணை-ஈகாயத்திலே சேணன், விமானத்தை-ஊரோகணியையும், திங்களை-சந்திரனையும், சாத்-மும் மதிலுக்குரிய, சூழை-ஷசை, என-என்ன, பிரந்து-அவதரித்த, ஆனித-ன்றை, ஒயாது-ணவி-திரெனபதியினது, மானத்தை-வெட்கத்தை, காத்தவன்-வரமளித்தவன். தேவரும-அமரர் கூட்டமும், தொகுவுற-மூனகிகையும். தோணியாலே-சந்தத்திலே, ஏன்-அவர்களுள்ளத்தை, கைக்கலங்கவும்,மால்-பெரியான, ஈடு-ஈ கை ருதி-ஊனினவன் என்று, உயர்வு-தனக சமமில்லாரு வு, தா-இல்லாமல், உயர-உயர்கின்ற, நலம ஆனந்தகுணம, தனைநந்து-மிகுந்து, ஒ கையா, அணை-ந்தியவாசஞ்செய்கிற விமானத்தை-மேலேயிடதனை, அருட-சாசவினாலா, பாதசிரமமிவதமுடியே, என்பது-என்று சொல்வது, ஒன்றன்றி-ஒன்றே யல்லது, ஒன்-வேறுமொன்று சொல்ல, அறியேன்-தெரிகிலேன.

வரகுமாயிருவிசும்பெனவுயாதிமருவுவழிகாடி
நரகுமாயியலறம்பொருளின்பங்கணணுகவுமவிழைவே ரி
வீரகுமாமினவித்தகன்மாணின்பின்விரைவுறுமிகுமாலை
நுரகுமாயிபொற்கோயில்பண்டாரத்திலுளதுபனை நியூரில் (ரூகூவி)

(இ—ள்) வரகு-சிலாக்கியமானபூமி அது சுவாக்கலோகம், மாயிருவிசும்பு-மிகப்பெரிய ஆகாசம் அது பரமபதம், என-என்ற, உயர்கதி-உயர்ந்த ஸ்தான மானவற்றை, மருவுற-தக்கபடிசேர, வழிகாட்டி-உபாயநெறியைகாட்டி, நரகு-துன்பத்தை, மாய்-கெடுக்கத்தக்க, இயல்-இயறகையுள்ள, அறம்பொருளின் பங்கள்-தர்மார்த்தகாமங்களே, நணுகவும-அடையவும, விழைவு-ஆசையை, எற்றி-மிகச்செய்து, வீரகும்-போதிக்கும் ஆசாரியனும், ஆன-தானேயான, வித்தகன்-சர்வஜ்ஞன், மாணின்பின்-ஒருமாயமானின்பின்னே, விரைவுறு-விரைந்துசெல்ல, மிகுமால்-மிக்கமோகத்தை, ஏற்று-உயர்த்துகின்ற, ரகுமாயி பொற் கோயில்-பொன்மயமானகோயில், பண்டாரத்தில்-எல்லார்க்கும்பொக்கிஷசாலே போல், பண்டரிபூரில்-பணடரிபுரத்திலே, உளது-இருக்கின்றது.

கேதாறு —சரிபதிருவடியிலங்கைக்கரசனிற்ஞிறைசிரணடைந்திங்களாங்கச்
சரிபதிருவடியங்காவலைத்தாங்கிருவடியுதயகக்காளா
குரிபதிருவடிபீணிக்கமூவடிமுனபிண்பா ரறுரூத்தோன்ப
பெரிபதிருவடி முடபிலவிளாங்கவிடோபாவிளாகுமபெரியகோயில் (ராகக)

(இ—ள) சரிய-ஒடைதநாகரிதான, திரை-கலைதலஸரியம், வடி-பெருகி பொருகுகின, இலடகைக்கு-இலங்காபுரிக்கு அரசன-ராஜனனாரவணன, இமை-வைத்ததான, சிலை-காலலிய இராஜடைாங்களபதுமாதுமும, அவ கை-ழுடியகைகளல, சரி-வினபயகள, அஞ்சு-ஒலிக்கு உவளமாபிணமத கியிலிருகுகாடதாரிாடி கியா காடலை-தலங்கா பல, ஊதாமை-ஊதனுகிய, திருவடியும-ஜிறிபடி வடியான வணாரரும, தயங்க-வளங்க, காலறகு-யம னுக்கு, சிர-பா கியமானாதான, வ ை-பாதத்தால, பிணிக்க-கடமெபடி, சூவடி-மும பரசர பொனனிடை ரதாரா ரை முன-முதலி, பிணியாமல-சூழாநட னக்க, ணாரது-சரிவாது தோனா-பிரா மாக பெரியதிருவடி-கருடனும முக பபில-முனபாதத்தில விளங்க-தோனா தலாக விடோபா-ஸ்பானதிரங்களவி ருகுர தேற்ற ரட்டகுமு-பெரிடவர ல.

பிட்டலஸ்ரி கஜபர் ரா தூ ரரான ர ஐவலவளா ராதிதித
விட்டலனபருசவா தூரவ ர வரா பபுவியிரமுலுறுதல
விட்டலனபினது வரிசை ஐ ரதி ர ந்ரவமபிபாபனதிருகக
விட்டலனரசரி பேரளிரி ர்வ ம ம ர ர ரங்குங்கயில ()

(இ—ள) வி-வெறுப்பு ஜ ராமரை ஒவ்வா ஆய-இரவிலவினகு வதை, உனறி-கலவாலை, பெ ம -பகாகர, பிரிம, மிரி-வினகுங்கா, யிது-சாரதனபோலா ராக ம-முனபா வ ர ஸ்ரவடிவன-புருஷலகூ ணமுடு சிராயபி ம ஸ்ரவரி, பிவ ர-ஸ்திகு, ர-ராவுகு, தெவிட்ட லன-திரு டாரதனபி ர யா-பா ம கராக, அநு-சொனனதைபபோய விவமபவ ர-மசரபல ர ர, ர-ராவாராக, புபலி-ல லகநதில, முன னுலவிட முனிவ பி ப ன ல அலன அராபதனுவ லராமனுவகு, பின-தமபிபாக, தே ன ம ம- ர ர, புண்டலீகவரதன-இபபெபர ளனவனறு, பிளிர-பெரிகண்டல மகுராக வநதான, பாண்டிரங்க-விட்ட லன இருபிருகாள ர வ, ர ர, இருபா ரி-இவ வ சரீரதை, தழு வகென-பாவ ர ர பிரகன ரவ ர கவிரா, வவாகளமுறுவ-எலலாருக குமுனபே வ ர குவ-ர ளாரு ராவி கு, கோயில-பெரியகோயிலெனபது.

கோபுராதவணபரி சோ ங்கி பதி ரமல கோயிலாறாம
பராதநாபு பாதுசுபா ருகு வதெனகருபரி ராகிக
கோபுரத்தலதெரிவிதில ஓ முருஞ்சிழுங்கராகளகூபபவோகுகும
கோபுரந்தலமே ளெனிலீரிகுகு முறபட வெறெரிகொழுமபொறகோயில, (ராகக)

(இ—ள) கோ-பசகளை, புராத-பரிபாலிகிற, அமையமதில்-காலதில சோதனனெ ஏயது-பரிலகூபணணி, அலிருப-ர கரிபபதான, மலாககோயிலா ஜுமை-திருவுநதிபபூவிலிருபபவறறும கோ-தேவாகசுரதனுகிய, புராதரனுப-இநதிர னும, பயாது-அஜி, கூசும-கூசுவதாகிய மனம-உளளம, குளிாவதென-இப் போதுகுளிாவதுபோல, குளிர-கணகளகுளிர, நோகதி-பாரதது, கோ-பெரிய வான, புரம-ரகாகளிலே, த ர கூலலாகி-இருபாதுகொணடு, இனஙஇனமும-ர ர டோறுமசெழுங்கரபகள செ கைகளா,கூபப-ழுலிகை ஒருகும-ரீனமடிபூபபதான

கோபுரம-கோபுரதாழவான், தனஒளி-தனதுகாந்திை, மீசி-ஜ்வலித்துகொ ணடு, குடலமுகடு-அண்டமுகடடின, அளவு-ஆளவை, தெரி-தெரிபசெயகி ன, கொழும-உயாந்தமாறுளள, பொறகோயில-பொனமயமான பெரியகோயில, "அனடமுகடெவளவெனமூல பாணடுரஙகனகோபுரதளவெனறு தெரிபச செயயுமெனகொளக"

மாணிகஙகணிபரி ாதருவாஙகுபிர
மாணிகஙகதரதினுநிலபிலெனைட தோ
மாணிகஙகதரநிறவிடோபாரிாமவபகும
மாணிகஙகதனிபபொ ாறாயி லம்டவை (ஈஈ)

இ—ள) மாண-ரசமாட புள ஆெழு-ஈரபுவிவீசுகொ ண, சும-அ ற கிதான, கரண-ைகயயுடைய மனம ஓெப-இரு நிதிய ாளவ பொ- பெரும, விழுபொருசெய, தாது ழுவ ாடொடு கு பி வா ரு பி ாபோயில லாமறுசுடஙக, பிரமாணஙகு அ யிரா ாபவ ரு ாஞ்ச காடவ திலும, நிலெயிலபென கூ ட ஙகாடபோ டெனற ெவது இதாதி, பூ- ஒபபிலரா ட, மாணி-மானவபிரம ாரியான, க ாரஙகாட மேகஙகாமுனன, வி ாடா பா-பாணபிரமஙக, ாம ாராபி ாயுகபு ாரு ாயிகளு, மாணவ கம-உவதது வம ா, தலி-ஒடபிலரா பொல-லாஅமி ா, தெ ராய-துனறிமாலே யினறு, நிழலிடை-பபுலி, வைக-ஒதுஙகியாதிக, டோபாரு ஙில ஒர மாணிகமவளாகுமெனகொளக

மெ ிலாதருபெராலஙகிரிபபாதது பிரா
ாசஙபாதராணுனொடோறுசுபாரை டோ
இடசியாதரவழுபபோனமையுாரழுவதேரா
யுசரிபாதனிபபாரு பெரபிரு டோபாரை (ஈகூ)

(இ—ள) பெ ப-புப ாரை டயம-பாதபிய கள தாரு வழுவகினற, பேரொல-பெரிய நதாபாது, ாரிபடைது-பர ாவனையரை ஆ தொலடைை, வினவி-கேடடி, பல-விரு பி, அாதரா-அகாபடாரை ாரு ாவு-கூடடிவாது, ாாடொறுமு-நிதாநிதம, துதி-டதா ரஙகளே, பலவா-தொலலுவா களை சி-பாரமா ருமபபாடை, அட-அழகு, நிட ா-ழுருவின ற, மேனமையடோ பாகிருபமனியை, தமுவ வழேது-ாலா கண ாசெயதே, சாடபியமை-னைாருகு கினற, தனி-ஒபபிலலா பதபியன ாு-ாலாமபசவியெனப, ஒரு வி ாடாப வை, ஒபபிலலாத பாணடுரஙகனோ ாது ாாபிலொரெனகூ டபக

வேனலமபதிதனே ாதருவிடோ னடே ாந
தேனலமபுறபூ ாடருசோ ாதவழுவ
மானலஙகாரதகிலெயெனசுனவடன மலாத
பானலஙகாரபபாயவதுரஙகிரடானை (ஈசு)

(இ—ள) வேனலமபதிதனே டசாதுகாலதாரசாறுதிபமனமதாே தாரு-பெற ற, வி—டலன-பாணபிரடகன, பேபு-டாசுஞசெடதிப, ஊர-பணடாிபுரதது ளில, தேன-வணடுகளா, அலமபுப-சதிகிகினா, பூாடமே-பூகளினபுரடய குளஙக னையும, பசாலை-உதபியானவனகளினையும தேம-பீதனமபாடடாற, கதனி-வயலக னையும, மானல-ஒபபாக, அாதரதது-பேமழுலகஙகளினிலும, இலலெயென-இலலே யெனறசொலலுவதாக கூவைவளம-ரசபடுதாகை, மலி-தது-மிகுது பால-பாலி னது, ாலம-சுவடடை, தர-தருவதாக, பாபவதை-எஙகுமபரவுதலசது சாதிர பாகை.

கரும்புஞ்சாலியுங்கரிபரிமறைவுறூஉங்கழனி
யிரும்பஞ்சாலியுங்கற்பினர்மென்னகையினிர்புத்
தரும்புஞ்சாலியைமதுவெனத்தரும்புருடரிற்றேன்
கரும்புஞ்சாலியவந்தழுணும்பண்டரிசதோலே. (ரகஎ)

(இ—ன்) கரும்பு-கரும்புகளாலும், சாலியும்-நெற்களாலும், கரிபரி-யானை குதிரைகளையும், மறைவுறூஉம-முழுகிப்போவதாயிருக்கும், கழனி-வயல்களிலுள்ள, இரும்புஞ்சாலியுட-அருந்தியும் வேண்டத்தக்க, கற்பினர்-கற்பு நிலையுள்ள பெண்களது, மெல்-மெல்லுகின்ற, நகை-பல்வரிசைகள் போல, மினர்-விளங்குகின்ற, புத்தரம்-புத்-புது அரும்புகளும், சால்-மிடாவால், இலை-சேர்வதான மதுவென-பத்தன்மையால், தரும-வழங்குவனவாகும், புருடரிற்-காயகர்போல, தேன்-உதிரும், கருபுபும-வண்டுகளும், சாலிய-மிகுந்தவாக, இரும்-இதழினின்றும், ... மடர்-ருகுற்ற, மணடரிசோலை-பண்டரிபுரத்து சோலைகளில், புருடாகள் பலரிகளுற்ருகான அரசபான நுயல்பாலவண்டுளும் துவரும்பினிதாகல் வழுத்தப்பெறுமென்க.

கொள்ளுஞ்சோளமுங்கொதுளையுமையருக்தேய
கூர்ளுமவெளிபுங்கன்னலுங்கருமுங்கரும்பும்
எள்ளுமெண்ணுஞ்ஞாமையுந்தோகாயுமெலையும
விள்ளும்பூவுறுமதனுபாலுபாசமேவீசும. (ரகஏ)

தூல்பிராயபுன்னாகியினாமுறு யோலும்
சோல்பிராயபெருமரத்தினாகுலைகளெல்லா
மால்பிராயமடைந்தன மனடரிபுர பூமா
போல்பிராயமெய்து. னிந்திரபுரியார். (ரகஐ)

யயிலுமபேடையுமாலெழில்கலைமானினமுமா
அயிலுப்பத்தனைய நிலையபோதுபரதரும்
பயிலுக்காட்டபருவருத்தைப்-பூடகமயங்கோலுஞ்
செயிலுமோர்தினய மழுவுபாப்படனடரியளாகுமே. (ரகஒ)

அரணமபாயிரு ராமபலில் வாய்விட்டலினேய
பொருணமிடரே லனமுக்கூடவிரும்பா தினைபொருந்தும்
தருணத்தருபாடலுமாடலின்சுவையு
மருணர்தெளவதுமதாவதில்லதிலவூடாதோர். (ரகக)

வண்டுகாட்டிடவல்லதெழிசையவாலாய்ப்சொல்
கண்டுகாட்டிடவல்லதாரமுதந்நனகநிரின்
தூனடுகாட்டிடவல்லதுசுரர்க்குமுதுதயி
லுண்டுகாட்டிடவல்லவஞ்சிற்பிலபாணடுரங்கன். (ரகஉ)

கடங்கவிட்டலனிருத்துவெண்கோடுகொள்கையன்
முடங்கவிட்டலன்கஞ்சனெஞ்சிற்புகமுனேவோர்
அடங்கவிட்டலன்முன்வலஞ்சுழ்ட லலன்
விடங்கவிட்டலன்சேவடிகானரவிந்தம். (ரகஙு)

(இ—ன்) கடம்-மதத்தை, கவிழ்-சாய்க்கின்ற, தலவிருத்து-இடத்தினின்றும், வெண்கோடு-வெள்ளைகொம்பை, கொள்-பிடுங்குகின்ற, கையன்-கையையுடையவனும், முடங்கஇட்டு-வணங்கச்செய்து, அலன்-தின்பம், கஞ்சன்-

கஞ்சனுடைய, நெஞ்சில்-மனத்தில், புக-நுழைய, மூனேவோர்-எதிர்ப்பவர்களே, அடங்கவிட்டு-அஞ்சவிடுத்து, அலன்-பரமானுக்கு, முன்-மூத்தவன், அலஞ்சிய-அல்லன தம்பியெனலாகிய, அமலன்-பரிசுத்தனுமாகிய, விடங்கவிட்டல்ன்-அழகியவிடோபாவினுடைய, சேவடி-சிவந்தபாதங்களே, காண்-எல்லாரும் ன்னேபார்க்கத்தக்க, அரவிந்தம்-நாமரைமலர, கவிழ்தலென்பதை கவிட்டல ன்பது எதுகைநோக்கித்திரிதலுந்தோன்றலுமாகிய விகாரவகையுளடக்குக. முடங்கஇட்டென்பது மூனேவோர்களே வணக்கஞ்செய்து கஞ்சனெஞ்சிலம்புக அஞ்சவித்தெனக்கூட்டுக.

மூன்னினம்பரமார்த்தமென்றெவருமொழிய
மின்னினம்பரவியமணித்தேரிடைமேவி
மன்னினம்பரமாகையையப்பார்த்தனுல்மாய்த்தோன்
பொன்னினமபரமபுகும்பண்டாரிக்கனேர்புர்ஞி. (உசஉ)

மூன்றியங்கமலத்திருநாமத்தைமொழிந்த
தன்றியங்கமலத்துறுதத்தறத்தலைநிற்றான்
இன்றியங்கமலத்தினதெனவெதிர்கிலா
உன்றியங்கமலத்துறுமுவருயிர்வவனம். (உ.கு)

(இ—ள்) மூன்னி-முன்னே. அங்ஙன-அக்குணாதிசயங்களை, மலை-பரிகரித்து செய்கிற, திருநாமத்தை-மூலமந்திரமென, மொழிந்தனென்ன, தன்றி-யானையான தது. அம்-அழகிதான, கமலத்தரிசில, ஒருவனுடைய தத்துவ-ஆபத்து, அற-நீர, தவந்தரிதான-பரமசிவனை, நிலைநின்றான. இயங்கஉதையமாகக்கண்டு, மலத்தினதென்று-இரு பிறவாகாமலருள்வரென்னை, வதின-அதற்குமுன்னே, இகலா-பகைஞிதது டகொளாளாத. ஈறுபடாமலத்து-திருநாபிக்கமலத்திலே, உறுப-பயிற்ற, ஏவ-அடிசே செலுக்கப்படுகையர்களுடைய, உயிர்-உயிராகளாகிய, வாண்டு-வாண்டினை.

அதரபந்தமின்றலர்மலாபோன்முசலரா
சுதரபந்தமென்றுன்புறப்பெறசுபர்வ
இதரபந்தமெல்லாந்தெறுவித்தவெழில்வெ
உதரபந்தமுள்ளத்துணின்றுலாவுமுவர்க்கு. (உசக)

நம்பொன்பான்மணிநகையுறாயசமலர்ப்
அம்பொருமுமணிமறுவநிகழ்ந்தபர்வா
சும்பொன்மாதருங்குலலியுமொளிதரவடையா
செம்பொன்மார்பமேயாட்கொளசெனையெசயதூடா. (உகல)

வீண்டகண்டனமென்மொழிப்பின்னேபொன்விபுலே
கொண்டகண்டனெண்குடம்பயில்கூத்தனெணிடையம்
மண்டகண்டமும்வாய்வழிச்செலும்வகைவாரி
யுண்டகண்டமேயுக்கொளவுறுவர்பண்டாரியோர. (உசஅ)

கய்யவாயுறுசுக்குமுந்திகிரியுங்கவின
எய்யவாய்வில்லுமிகல்சினத்தண்டுகாந்தகமும்
துய்யவாயுயர்தோள்களுந்துலங்குறத்தொருவோன்
செய்யவாய்கண்டுளோர்சிந்தைகவர்வதுசெய்யும். (உரசு)

உலகளவாளிலகுகெழுனமணிமேனிகொளடியலவான
டனகளடாயவழியோடுவனடுகளொருங்கே
டகாகாபாகிறுனடமபொழிறபணடரிபபரமன
கனகளாலசெயடகடாடவாதங்களளனனகளிக்க (ராகவ)

முகமுகெகா ாடி முறுவடமடெனமணிமுழுயம
சகமுமவான்முதாடெரந்தனைதத ாடலமும
ாகமுாணுறு ாடவபகளுாட
அகமுகங்களாருங்க. பட பாணடரிபம தால (ராகிக)

ாாா ாருவணி பட ாரிவா ாருதிபம
பா கு ாங்காருா ாவெ ஸரிக
ா ா ரி ா ரி பாப
ஒ குபா ாடுாரு டெ ாாழவான (ராகிஉ)

மவடி —ா ாடுாரு ாருபிட ம ாரல
பாணடுரா ாரகபாலஸாரா ப
ாடாடுமேவபாவடு படபாரா ப ாா
ரவாபமேவ மம ழபி ப ா (ராகிங)

(இ—ள்) பா ா ாாங்க டகளெனறும, அரச கோபாலன-ராஜ கோபாலனெனபட, ா ல-பி ாவெனறா பாவ ாரிாம-வெணமையான, கன ரசம-பிரு ா முா பாதகமபக , ெர-பி பபுக்களனனை, பாலன-றெறறி யினா வன. மாா-மா ாக பி ாரா ா -ாவாருந்தில, மேவலன-அடையா தடாறய, செமபுா ாடி ாரா, ம ாவ-வாங்கிகெளவபி, ாணடு-கூடிகி ன , மேவு-ஸ்ரீபா ாகய ன, டபபடி ாறைறும டயவனெனறட, செம-செ வதவ, பி-ெரா , ா-ாவ மக பாவம ந, ாா னனல பொருதினவனெனறு ம, இனனு மம மா பி ாவ ாாவ ம, பபபனபாகுபெயராயராஜசம, தாம ம சாதனி பா க பபா டகி மாதாதங்களுபரெனறும, கோபாலன, மா ாவாபி பா ாிம, (கோா ா ாநமவண ாதவனைய இரததாதைவேண்டி னனெனக்கூ க) ஸ்ரீ பி ாரிட.

விடடலனரகுராயிடை மயினை
விடடலனரகுமாமிலம்மேயின ல
விடடலனறிருமேனிமெயெதிர னை
எடடலனறிருமேனிமெதிர னை (ராகிச)

(இ—ள்) விட்டலன் ரகுராயியை-ரகுமாயியைவிடாதவனுகி, மேயினன-கூடியிருக்கின்றவனெனறும, விட்டலன-விட்டலனெனறும, ரகு-ரகுவெனபவ ன புகழை, மாய-மறைக்கத்தக்க, இயை-குலசமபாதத்தை, இயைபு யெனப து—இயைபெ ாக்கடைக்கு ற. மேய-ஆராயாதுகொளங்கின்ற, ரகுவினபுகழை மாயக்கின்றியிலையைமேயக்கின்ற வெனபதுபெயரெச்சவடுக்கு இனன- குரி யன, எனமுல் குலதோதத்தியாகிய வழுவுத்தத்தையுணர்கின்றவனெனறும- மேயதல- உணணுதல, எனி-இகழுதற்கு, தலன-இடத்தை யுடையவனுகி, திருமேல்.— இலக்குமியை, நினை-எணணுகின்ற,வெயதினன-கொடுமையையுடையவனுக்கு, எடடலன-விடாதவனெனறும, அவன சீதையைபிரிந்தகாலத்தில, திருமேனி திருவுடமபுக்கு, கைவு-இனபபை, எயதினன்-அடைந்தவனெனறும, திருவை யெனபதற்கு-திருமேலெனறா அது உருபுமயக்கம.

பொன்னிறப்பண்டரீபுரப்புங்கவன்
பொன்னிறப்பண்டரீபுரப்புங்கவன
எனனிறப்புமபிறப்புமிறுப்பவன
என்னிறப்பும்பிறப்புமிறுப்பவன. (ஈருரு)

(இ—ள்) பண்டி-முன னெருகாலதனில ோபால-லகூமி தேவினைய, சிறப-ர ாபிற்கொண்ட, அரிபுரம-ரசிங்கவழிவாங்கிய புங்கவன ஏயாசகியுளாவலென றும், பொனனிறம-சுவாணமயமான, டண்டரீபுரம-பண்டரீபுரதனையுடைய, புங்கவன-தேவனெனனறும, என-எனறுசொடைய, ஈறபும-மரணதனையும பிபபு ழனனதனையும, இறுபபவன -ரபாகக்குதகவலலைனற ர, என-யாகாரணதத தாலோ, இறபபும-போகமும, பிற புமவரவும இல-இலலாத, நிபபவன -அக டிதகடனுசாமாதகிய மூளவலெனனறும, எனறுல-பரமபுகழிலடெனறெரு-கவி.

நாமதேவராணபுகவதவன
நாமதேவரணபுகலாவன
காமமதவன்வணங்கறகரியவன
வாமமதவனவணங்கறகரியவன. (ஈருஈ)

(இ—ள) நாமதேவர-நாமதேவனாடைய, நண்புலாதவர ோனைடகொ ணடவனெனறும நாம-பிறபுபாராமு , அ ரு ட ட ம ரா ர, ரே பணடரியினிறினற, சுகல-சரா சகிகடமாக, டம-கீழருபபய கிலை ,மக கு, தவன-நாயகமெல லாம, ப டலை-ஒழிய, யர ர ர-பெருமைன கூவ பதகாகு, அரிவ ஆரமபமான ட ோறப வாடை அழ மக கு, தேவர-தேவி ஞாமயனெ ர ல-ட ஷாதரமனெனறபடி வணம-பி ருமேனிபபிறமான து, க ம-பலேபா ரய, கரியவன-கருமையானவன எனனும எனறுல-கரி மலேபோறும ர தல யுடையவனெனற படி

இடையிலேகரெரடி கரெர ரனன
இடையிலேகரெமேயதுவிலை ரடேனன
டிடையிலேயனகராணறுமமங்கையானன
நடையிலேயனகராணறுமமங்கையான. (ஈருவ)

(இ—ள) இடையிலே-ரடுவிலே, கரமெயர-இரணடு கைகளுமபொர நி, இலங்கு-விளங்குவதான, வான ட-ஆகாயதிலுளள யிலேகா-தேவாகளும, அமமெய-அநத நிலையிலநிருமேனியை தவ-ட ர ரிலை ர கருலிலலா ர, அ ம-அழகியவரான, குவான-ரகாரதனெனறும ரடையில-ஒழுஙகுடையுடைய எ யன-அடிபபோல, ரான-ர ரியுடைய லுமு, உரம பொர துளள , ஆகை யான-இரணடு திருகைகளினாயுடை வனெனறும, ரடையிலே-டகுமபோ ல, ஈனம-அனனபகஷியும, ரானறுமை-வெடகததக்க, மடகையான-நிருமகையு டையவனெனறும,

கணணன்விணணவாகாதல்கருங்கடல
வணணனெனறிநதமாலிலங்கைதொழு
தெணணினிறவனசிருமெழிலுமெவ
வணணங்குநிலவிளங்குமவழங்குமே. (ஈருஅ)

(இ—ள்) கணணன்-ஆசிருதபவவியனெனறும, விணணவா-வைணவாக ளொல்லாம, காதலிகரும-கணடுமெயஙகததக்க, ர வணணனெனறும-கீராழி வணணனென்றும, இநதமாலிலங்கைதொழுதவணனிற றவன-சிரும-எழிலும-எவவணணம-கூறில-விளங்கும-வழங்குமே பாணடுரெங்கனரெடங்கி-ஞ்தார ட்டுமஓரேதொடாகுளகமெனவுங்கூறப.

மூ றறி ரு று.

ஐயதேவர் சரித்திரம்

[illegible]
[illegible]
ஓதுக வெனவுமு ரு [illegible]
போதிமன மிசை [illegible] (க)

பிதுகுழ புல் [illegible]
இதுதேரப [illegible]
நிதுபில [illegible]
யாதுபோ [illegible] ( )

நினையரை [illegible]
இனியவு [illegible]
எனிதிலே யன [illegible]
மனமமி [illegible] (ங)

நாரகா கணநதன [illegible]
வீரசு முனிவரிப [illegible]
சூரனும போலபபு [illegible]
சூரிய ராயச [illegible] (ஞ)

பதுமமா கனதயிதி [illegible]
துதுபெறு நாதைதன் விலாசத தொலகளு
விதிசெய பெலலகோ வாத தீமாயட
புதுமையெல நிபரரும புகரநது கரணா (ஙி)

நாரணன வாழுக நாத மாமறிநால
ஆரண முணாநதசா நக வாதிபன
ஓரணி நூலெயுப பதது யாகஙய
தாரணி யோகருததான் சாறறு வெணணினான் (சு)

ஆனையவ னறிஞரை யழைதது யான்சொலும
பனுவலு மாழய தேவா பாடிய
இனியதீ தமுமிணை யாகு மாதலால்
உனியனை வோருமோ தகவென் னுரலென (ஏ)

அவ்வுரை கேட்டலு மறிஞ ரோதுவார்
இவ்விய குணச்சய தேவர் தாலுடன்
செவ்விதன் றியாளெனுஞ் செருக்கி னுற்செயும
இவ்விய னூலினை யிணைத்துக் கூறுதல். (அ)

அன்றியு மென்கவி யாரு மாடுவீர்
ஒன்றவென் றுரைப்பதை யுன்னுங் காலையில்
என்றுமெப் பொருளையும் வலுவ் லீடிதில்
குன்றுமப் பொருளிய லென்று கூறுவா. (ஈ)

நின்னுரை நின்கவி நினக்கு நேருமை
பொன்னுறை நிறப்பரம் பொருளுக கொவ்வுமோ
என்னலு மேந்தலவ் விரணடு நூறனில
பின்னைகோ ளேற்பதே பெரிதென் றேதிஞன். (உ)

அக்குழு வுடனர சமல ரூலயம
புக்கியன் றிரவுமால் பொருந்த லாகிய
மூக்கிய ரூலற முன்னா மறாது
பக்கலி னுறவெனப் பாதி ரூடிஞ. (ஙக)

மறுபகற் காலைநூல் வைதத யாவரும
நிறமிகு கோயிலுட் நிறுக பூணமதில
புறமுறு மன்கலே போன்றெ ருதறுட
நறநிதி நாதனை யர்ஞ ரேற்ஞரா. (ஙட)

படியினை நோகுபூ பதியை நோக்கியட
வடிகளி னூறகெதிர் ஆலொன் ரூகருதல்
சுடரின்முன் மின்மினி சோன்மல போன்ஞதால்
கடவுணின் னூலினைக கமாத தென்னனா. (ஙஉ)

குறையுரை கேட்டமன் கொதிதது பேபுரூ
நிறைமுனின் றின்றுநின் னியல்பு குன்றின
மறையெலாம் பதிதபா வனனென் ரோதிய
முறைகெட வோரமுன் முன்பு தோன்றலால் (ஙச)

ஆதவன் கதிர்கல மலதி ணும்படிம
போதவிழ் பொய்கைதான் புலியுந நேனுவும
சீதநீ ருணத்தருஞ் சிர தென்னவே
நீதயை புரிவது நினக்கு நீதியே. (ஙரு)

என்றுகொண் டியான்புரிந் ததையி கழ்ந்தனை
நன்றிது வெனசசய தேவர் நல்கிய
ஒன்றினை மகிழ்ந்தனை யுனக்குத் தக்கதோ
என்றனி நாயக விதற்கென் செய்வதே. (ஙசு)

ஆவியை விடுத்தென தகந்தை யானதை
நீவுத லேநல னென்று நேர்தலும்
மாவியல் மார்பினன் வருந்த லென்னுதன்
தேவிய லொடுமுனந் திகழ்ந்து தோன்றியே. (ஙஎ)

அரசனூ லினிற்கலோ கங்க ளாறுநால்
வ்ரகுற மாலய தேவர் விண்டதிற்
புரைதபத் தெழுதினன் புனித கான்முகன்
சிரமிசை யெழுதவர் திருத்து கையினன். (ஙஅ)

வேறு:—அன்புக் கிரங்குஞ் சகாதர னருளுக் கரச னகமகிழ்ந்து
தன்புற் றுறுவெஞ் சினக்கலர்த்து தூணோன் புகளுழத் துதித்திருந்தான்
இன்புற் றிடச்செய் சகாதத தெரிதோ ந்திரஞ்செ யொருமறையோன்
உன்பக் கலிலோர் கன்னியவ தரித்தா ளவள்சுற் தரங்கண்டு. (ஙக)

பதுமா வதியென் றிருமைப் பகர்ந்து வளர்க்கப் பருவம்விஞ்சி
அதிரூ பகொணா டலகருவின் ம வதனே சகதா நன்றனக்கே
துதிதோ தேவ நிசயித்துத் துணிந்தது விருக்கச் சுற்றத்தார்
விதநேர் முகத்துப் பெணணழகும விரும்பு குணமு மிகத்தெரிந்தார். (ஙவ)

தெரிந்து வினவ மூவினாக்கு சகதா நறுக்கென் றெரிவைதன்னைப்
பொருந்த மணஞ்செய் ததையன்றிப் பரந்தோராக் குதவே னெனமறுத்துப்
புரந்து மகனே வருநாளிற் புவியோர் போற்றுஞ் சகாதன்
பரிந்து மறையோன் கனவில்வந்து பகர்வா னிகர்வான் ஜயதேவன். (ஙக)

ஆத லான்மற் றவன்றனக் தன் னருளை நந் திருமா மகடன்னே
நீத முடனே மணமபுணர்தது கெனவே மிலனிகழ்ந்துயின்ற
போதில் விதி,து மடிமி தெழுந்து புகன்ற புடனே யரசாடி
மாது தனக்கு பொருத்தினைக மதிந்து துதித்து மனம்புணர்த்தான். (ஙஉ)

நிமலன் வடிவாம் ஜயதேவர் நெழுந்தும் பதுமா வதியுடனே
அமலன் முகதா நதனிலே ஹரிஹரித் தனுற்செய் தமர்ந்திருந்தார்
கமலவ் கதிர்யேம தெல்போல் கடவு ளடிவேண டுறுகருத்தான்
விமலன் வடிவே ககனரு வி தன் வடிவாகன் மிகுபுகழான். (ஙங)

அவன்செய் வதிபா டதுதோக்கி யனக னிவனென் றகத்தமைத்துப்
பவஞ்செய் மயலைத் தவிர்த்தருளப் பதிஹரி நால் நுபதேசம்
சவஞ்செய் துப்போ தித்ரவன்செய் லலஞ்சோ தொழும்பு ணிசிறப்பத்
தவருசெய் பவரிக் திருந்தா தையல் பதுமா வதிதலைவர் (ஙச)

குருசே வையிலே நிரிகரணங் குளிர்தன் பதின்மீக் கொளும்வணிகன்
ஒருநா ளுபதே வரைவணகி புயந்தென் பதன முறல்வேண்டும்
நிருபா யகனே யீன நிஹ் ரென்ன பதே வருஞ்சிறக்க
வருவே னெனத்தே மிசையே றி வருதான் றனதூர வளம்பொலிய (ஙஞ)

வ்ரா சனத்தின் மிசைபிருந்தி வருங்கும பதினு றுபசாரம்
தந்தா தரித்தங கவரருளா சமர மரிஹ யான்மகுணம்
சிந்தா ததிகள் சிறந்தோங்கத் தினமும ஹரிகீர்த் தனஞ்செய்து
முந்தா தரத்திற் சடமூடர் முழுதுக் தெளிந்து முயருளில். (ஙசு)

திங்க ளளவு மவ்வூரிற் சிறந்த சிடன் பணிவிடைகொண்
டங்க ணுறைந்து ஜயதேவ ரந்த வணிகன் றனைநோக்கிப்
பொங்கு புகழாய் ஜகாதம் போக வேண்டு காமினீ
இங்கணி ருக்க வென வெழுந்தார்க் கெல்லா வுபசா ரமும்புரிந்து. (ஙஎ)

ஞானந் தருகற் பகமேகின் னளினச ரண மறவாத
மானம் வழங்கு கெனவவர்த மலர்க்கை தலைமேல் வைத்தருள
மேனன் கிவர்தக் கணைவிரும்பா ரென்றங் கவர்கா ணுவிதமாய்த்
தானன் கமைத்துத் தேரேற்றித தனியாள் கொடுதத்த டமவிடுத்தான். (உஅ)

வேறு.—அணியு மாடையுங் குருமணிக ளிந்தென தடிமைப்
பணிவு சொல்லுதி யென்றவ ணேக்கியே பணிந்து
வணிக னேவலின் வந்தவ ணெடுவழிக கொணடி
தணிவி னேன்பினர் தாம்வர மறறவா தமமை (உசு)

வணங்கி யென்மனை வந்துள காரியம வாய்நகின்
றிணங்க நல்விடை யீகென வாதவ னிரபபக
குணங்க ளாலுயா தேசிச ரவனகொளைக குறிதது
பிணங்கு கின்றதின் றேகெனத் தனிபெயா தனமே. (ஙப)

கங்கை மாநதி காணவந துறுபகங கடுபப
வெங்க ணரவர் தேரிரு புரதநிணும பிரவச
சுங்கை கூர்நதிரு வரையுகளை டிமாவரு தருநி
பங்கு மாகுமென் றறிந்தநத சோரனாப பாரதி. (நக)

தேரி லுள்ளன கொள்கெனத் தெளிவிட் டிறங்கி
பாரி லேதனி யேகுதல பாதமொனறுமட டரியார
சோர ராவனர் செலவிழல் வணிகனின் றொடவா
ஆர வாரம தாகுமென் றறிந்தன ரடுசாக (நட)

தொடாநது சென்றவா தமைகதலி செயபன தணியா
தடர்ந்து கால்கரடு செரிதத புனாகங்கொலை டகலபு
படர்நத தோாபுதா படிநதன ரேகுமப பாமேல
நடந்த தேசிகா னிடநதனா நண்ணில நடுங்க. (நஙங)

அரிதன் னுமத்தை யிடையிடா தனுபவித தலிறுல
பொரிது புணபடி னுலதத்தை வெறுத்தனா பிரிநது
கரிய மாலுரு வந்தனை யுளந்தனிற கணடங
கிரிவு ரூதுயர் ஞானவா னனந்தத்தி லிருநதா (நசு)

அத்தி னந்தனிற் கிரவுஞ்ச வேந்தனவ வனதநில்
மொய்த்து வேட்டையின் முயன்றவன் பகலசெல முன்னி
மைத்த வல்லிருட் டங்கலிற நேசிகா வழிவம
வைத்த மாநிதி யெனப்புத நிடையொளி வயங்க. (நஙடு)

கண்ட வேந்தனங் கணுகியே யாதெனக காண
விண்டு தாசர்த மெய்விளக் கொமெனம் வியநது
கொண்ட நாமசங் கீரத்தனு முதத்தையுங குறிதது.
மண்டு கின்றபே ரன்போடி வணங்கினன் வாழதது. (நஙசு)

பொருந்து கால்கரம் புண்ணுறக் குறைந்ததும புண்ணுல்
வருநது ரூதுதுந் தெரிந்தடி கேளுமை வருந்தத்
தெரிந்து செய்தவ ரியாரெனத் தீவினை யென்னப்
பரிந்து மன்னவன் சிவிகைமேற் கொடிசென்ரூன் பகிக்கு. (நஙஎ)

கனக மாமணி யாசனத திருததிமுக கரணம
அனக மாயடி பூசித்து சேர்தது ஞான
தினக ராவெனச் சேவைசெய தருளபெறற சு திகழ்வது
பனக மீமிசைத துயிலபரஞ சுடாதுதி பயினரன (௯௰)

பரிச னஙகளேப பாரத்துநீ ரிவரடி பணிமின
தூரிசு ருதியற றுமினென வாணையிற ரொடகலப
பெரிது கோளகைபி டொருனம பெரு தன மெனறு
கருதி யேவலின முயன ரரா மஙகுது கலதது (௯௧)

அனை வாரெழு குமா தாளிலே டவரசன
மனனி மாவ ரடிகளே யனடொ ணணுகி
மினரு மமழ ப ரின புரிவரை விடடுப
பினரின யோ பொரு ளிலையெ ரெர் தயான பினறும (௯௨)

அடிக ளுனாதுக கமையவு டைய தென மைதேன
படிவ தாகநீ ர பணிததிரென றினபுனை பகர
மடிவி லனபநீ மாலடி யாரம வணஙகி
மூடிவில பூசின புரிவரே யெனறுதெனன முனன ம (௯௩)

எனற போசவ னெழு கவ ரடி கரயிம சூழ்ல
நனறு ணனறெல ராரல னமையர ராரலகலள
டொன லெவ்வகை யாகு மியுரை நதுரென மனகக
வனற போதனா மாவ டியா குரிவரு டரா (௯௪)

சூலலே மாமணி ராமநா டரக ளுகோனநி
கலல கோபிசு சுல நிறைநடி பண நி ராய
வலல நனறு லாதிய கலதநீ ரடை மர
அலலு ணபக லுமமரி ராம கை றைவரா (௯௫)

ஆய மாலடி யாரகளோக கடை டி யரமி ர
தூய பூசனை புரிநிபேற சு ரநிரா பகாரு
மேய பாகடை செல யின மேப ல்ருபய
ஏய தாருமென றியமபிட வோர பி சாது (௯௬)

தேசி கோத்தமா ரேபிய பணி ரத்து சோ று
மாசி லணனவா சேவடி தீலமிரை வைதது க
காசில சாதுசற சனரு சேவையைக கணடி
பூசை செயவதே கடைபபிடி நனிரு போதும. (௯௭)

அரசன மாலடி யாரடிக கணபொடி பூசை
புரியு மறபுசட பெருகலாற காணிய புரூசரா
பெரிது பளளதநிற பாயுரீ ரெனபபெரும பெருமை
அரிதன ஞமஙக ளனுதின மோதுசி ரடிகள (௯௮)

அடியா பாறபெரு கனபுறுத தியஜய தேவா
*படியை நேரித்துப பூசித்துப பாரத்பின பரவும
நெடிய பூசையை நோநதுகொண டவனபொரு ணிரப்ப
மிடித வீரநதனா வினபொர லனபுசெய வீமலா. (௯௯)

---

* படி-குணம.

பொய்யுரைபொ ருதுபுலி பொள்ளெனவெ டிக்கக்
கையரிவர் தேரொடுகை விழ்ந்தனர மூர்த்த
வையம்விடு வோரவண்ம டிநிதிது லின்றிப்
பையவய லெய்தினர்ப யநதனாப தைத்தா (சுஅ)

வேறு:—யாது செய்துமெ னவுளத் தேங்கியித்
நீது நேர்ந்தது தெய்வத்தி றமன்றே
நீதி மன்னன்மு னீதுங் கழுத்திடப
போது வோமெனப் போதலுற ருரரோ. (சுசு)

வேந்த னுக்குயி ளமபிடப் போவையா
ஆய்ந்த கேள்விய நிருர டிதொழு
தோய்ந்து நின்றுனர செய்தன ருறுதைச
சாந்த மூர்த்திகட் டோயந தநமபவெ. (எய)

மாய னேகுந்தி லமநதரச காதர
காய னேசத்ய பாமைக ளிருரான
னேய னேயிந்த நீணில மூவு லெட
வாய னேயென மாழுகிரோ மாழுந்திடே. (எச)

கஞ்ச னேமுத லானக ணகில
நஞ்சர் வானநன் னுடனேண ய னெயதுர
வஞ்சர் கிழுல கெ தவ குபது
தஞ்ச மோமிகு தண்ணள் யெபபோ. (எடை)

மூல மென்றக ரிக ரிமுன னெமுநதிப
பால னஞ்செய்ப டிபகை பாகய
கோல வெங்கர வகுங்கொ டுதருலை
சால நின்பதம் தகதென நோகொலோ (எங)

அப்ப டிக்குனக் கன்பனென் றியாரூர்த
தப்பு றுத்தியென் றன்பகை யாயினோ
மெய்ப்பு றுததுநல் வீடடை யச் செயா
திப்ப டிசசெயவ தென்னையென் னையனே. (எச)

என்ன கைந்திவ ரிங்ங்ன்வ ருந்தபோ
தன்ன ஜர்நித னதததனி ரங்கியே
தன்ன தானச குணவு ருகொடு
முன்ன ரெய்தினன் முன்னமுன் னெய்துவான், (எடு)

மால்கண் காணமுன் வநத வடனிவா
கால்க ரங்கள்க ளிதுவ ளர்நதன
ஆல மன்னவ ராணதி ருடரும
மேலு மும்பொன்வி மானமீ தேறியே. (எசு)

வான கம்புக லாயினர் வையகப்
போன கன் ஜய தேவரைப் புல்லியிங
காண நின்னுடை யன்புக ளலீலை
நான கங்களி தங்கின னன்றரோ. (எச)

எனைக் கூறிவிண ணேகின னேகின
பினைக கண்டவ ரோடுபெ ருந்தகை
மனைச சானறவா தமமைவ ணங்கியே
ரனைக காலகர ணனரிய தெங்ஙனே (எஅ)

செபப வேணடுமெ னசெட தேவ்ரும
தபப ரபபுகன ரூதாத கவெலாம
ஓபபில வே தனுவதறபப மாவதி
யிபப திகெகெயக வேமனன டாக மே (எக)

ரனன னேவலினவ ஞசி ைகமேல
ஆனர தீரபபது மாவதி யனடொடி
சனன காமபிர ராமணத் தட ர
கினன பி கலல ரனென டெரஞ்ஞ (அய)

வரகு ராத மரம போறறுபோ
தர வேதனணுங ப்யோ
டுயாதி டபபணி தரரக்கெ ணரினை
ய ராஞ்ஞ கவலிய சொலலி (அக)

அனன தாகென வனறி ரட ஈதத்த
பொனனின ராசைபுக பொனன னதனம
மனன னவரதும மரம போ ரஞ்ஞ
தொனன பே கனம்ரு ரடெரு ந்த பே (அஉ)

பொலரு திரதக புமன புணரி ல
கலமக காவிரதது சிதாய ந தரிவிளா
மலக வருசெரி ரனென னவைவினள
மலனைய கருடபர மாவதி ரதரோ (அங)

வேரதன பே ல பணிவி லய மேவுகாள
போரதொரா னூர ம புரயலன சேவி ய
தோரதன ராபிசு ர ரக்கி தரமரத
தீரதத னதொ ரறு பபினன டெறறவே (அச)

செபபு சொலலவ னரர பி யிழுந
உப ப தாகவு டலகடனை டெ மத
கொபபி னை புபப டடகு ணரந்து ரா
அ புதமமனர க ரசீல வாயிரு (அஞ)

மாதுக மினறி பத மாவதி மாதிரம
சூழரி னை ரநதன தோனறின னாகவே
முழகு துனபினா முனனியி தெனனெனை த
தாழவ தாபபது மாவதி தனமுனே (அசு)

ஙனறு மனனவன தேவி கழதறிரள
ரனறு மூனரெழு ரானகுப வதறிலும
தனறு ணைபபதி தனனைதத முவவே
துனற லறபுதா தோனறலே யோவெனு. (அஎ)

---

* நினைம—மரணம்

ஆத வன்கண டங்குக திரென
நாதன் சாலைந வில்பொழு தேசெலா
மாத ராளிவள் மன்னுவ தென்றுகொல
நீத மாயினி நீங்கழத் தென்றனள (அஅ)

சொன்ன வந்தச்சு ஜாணன்ம னேவிபோ ய
மன்ன லானபின் மன்னிவ னேவியீ
தென்ன கண்டறி தேவெனை வேணனிமுன
துன்னு மந்திரி பொய்சொலச் சூழவிதானா

தேர்ச்சி யின்றுணை வாசெயகெ னைசெயும
ஆய்ச்சி யாண்ஐய தேவர ரொடு
வாழ்ச்சி யாகிவ னமபுகை செயதொரு
சூழச்சி யாலிதந தாரென்று தெ லலினான. (அக)

கற்பி னுலுயா காதா பத மாவதி
பொறபி னுதனபு லகொலபு பேரா தது
நிற்ப தானமெய யோயென டுபோ
உறப வித்தவ னோபெரை சு ட (உச)

சாறறு முனபது யாவ தி ணடுயிர
மாறறி னுளகண்ட மனைவன ரெவிழு ரா
போறறு வேரொரு பொயவிர ரடுநான
ஆறற வீவினை யாடபெனை வாயபே ர (உட)

என்றி ரங்கின ணியாருக் ப ரகினா
துன்று கோயிறறு யாகுகடன ழுகின
அன்று வேட்டைகக டைந்தவ ரசுனும
சென்று ளோருகதி கைதுளவந நாரதரா. (உஎ)

ஆவி தென்னைன ரசனவி னுவிந்தன
தேவி யானிகழ செயகையை மந்திரி
நாவி னுணாக தெனசெயவெ னுனைனக
கூவி மன்னன்கு லகுலேந தேஙகினான. (உஏ)

ஏஙகி யீதுசெய் தாளுபி ரிவெனைல
ஓங்கு ம்பெணகொலே யொலலையி லெனனுயிர
நீங்கு மாபுரி வேனென நீணகாப
பாங்கி லஙகிப டுஙகுழி பணணிவ (உஐ)

மந்தி ரிக்குவ குத்துபபத் மாவதி
அந்த மானத நிஜய தேவாமுன
வந்து தாழநதும்ம னேவியென னுயிரா
சிந்த லாகிய தென்றுதெ ரிததனன. (உஒ)

வேத நாதன்வி ளஙகுமு னாதகினோ
மாத யாவொடு மன்னவ னேபபுலி
வீத லானதுன் னுலன்று மெவெனட
போத லாயினர் தேவிபு றதகிலே. (உஓ)

கண்டு கண்ணினைக் கண்ணிலுள் ளேவரக்
கொண்டு தாளமும் வீணையுங் கைகொடு
பண்டு மன்சொன்ன பாட்டலா னானென
மண்டு மஷ்டப தியிகொண்டி வாரதினுர் (கூஅ)

கூர்த்த னததொடு சேரகி ளதுதும்ம
தீர்தத ணனதி ருமெடு மாலசெவக
காதந்த தாகவ ணுகின னனபாமும் (கூக)

டலலி டஷ்டப தியைபட் கணவா
லல தென யுக வன்றவி ருவுவோர
யலலல போகவ வரிட்க தலலொதி
வாலா ரே – கு நிறை ஈ வகுவேன (ஈ)

ம ற யமபி பட ட ர் ஞ்னெ
ரனற தன் ன ரூட்ட க ட டவும
துன்ற வா ர பா தூமை ஞ ட
ந்னெ ரூ துந ன ப ர – (ஈக)

பாழி கூறி ர வ ந ல ர
ஈ ர ன ட ர ( )
ந்ழும் வே தலை ஞ குறி ப ர ர
தவ ல கி ங ப ர ர ன . (ஈஉ)

துளசிதாசர் சரித்திரம்.

———:o:———

பொன்னி னுயகன் புனிதவான் மீனைப் பரப
வன்னிவையகத் துளததை யுணர்த்தரி பத்தி
தன்னி னுற்றவை யென்றலுந் தாளினைப் போதில்
சென்னி மண்ணுறத் தண்டனிட் டவனியிற் சென்றார் (க)

அத்தி னுபுரத் தமர்கனே னாவெனும் பெயரின்
உத்த மக்குலத் தாத்துமா ராமனுக் குரிய
வித்த கச்சுத னுதவு மிகமகிழ்ந் தீன்றோர்
புத்தி ரன்றனைத் துளசிதா செனப்பெயர் புகன்றார். (உ)

ஆய மைந்தனி யன்புட னுடொறும் வளர்த்தேழ்
ஆய னந்தனி னுபந்ய நத்தினே யாற்றித்
தாய பன்னிரண் டாண்டினுட் டொழின்மறை யனைத்தும்
ரய பின்மம தாயெனு மினமண மிசைத்தார். (கூ)

இளமை நீங்குமுத் தையலைப் பிரிவுறு நியன்றவ்
வளமை மாககர்க் கரசக பரனுரை வழிப்பட்
டெளிமை யின்றியெச் செல்வமு மியைந்தனு பவிப்பார்
அளிமை போலொலி தளத்திறை யொடுசுர கடந்தார். (சு)

மமதை மாதிடை மறுபகற் றூதுவந் தடைந்தே
உமது தாயுமைக் காணுதற் குவந்தழை யெனயான்
றமது பாலடைந் தேனெனத் தையலு மாமிக்
கெமது தாயகம் போய்வரு வேனென வியம்பி. (டு)

வணங்கி நல்லிடை பெற்றனே யகத்திடை வந்தே
இணங்கி நல்லுரை யாடியங் கிருந்தன ளிருஇ
ணிணங்கொள் வேலவ னுடன்சென்ற மமதைத னேயர்
மணங்கொ டேவியைக் கண்டில ரில்லிடை வந்து. (சு)

அன்னை தன்னையெங் கெனவினுய்த் தெரிந்தக மயர்ந்து
பின்னை யஞ்சிலர் மாமியு ரிரவிடைப் பெயர்ந்து
மன்னும் வாயிலிற் கதவடைத் திருந்ததை மதித்துத்
துன்னு மேன்முகட் டிருந்திழி பாம்பினைத் தொட்டு. (எ)

கயிறெ னக்கொடு சதனமே லேறினர் கடுகிப்
பயிலு முன்றிலிற் பாய்தலு மொலிதனும் பயந்து
துயிலொ ழிந்தனர் யாவரும் துணுக்கெனத் தோன்ற
மயிலி யற்றனி மமதையும் வெளிவந்து மாழ்கி. (அ)

ஆவி நாதநீ ரல்லெனுங் கடலிடை யழுந்தி
மேவி நீர்நிய தெவ்வித மிதுவென விதியோ
நீவி நேறிய தெத்திற நிகழத்துக வென்னத்
தாவி நான்வர நீவிடு கயிற்றெனச் சாற்ற. (கூ)

காட்டு வீரெனத் தொடர்ந்தவ ரொடுவந்து கண்டு
நீட்டு பாம்பெனத் தெரிந்திது தாம்பென நீர்கை
பூட்டு போதிலுங் கண்டிலீர் காமமென் புழுக்கம்
மூட்டு வெம்புகைப் படலையின் மூழ்கினீர முழுதும். (கா)

இந்தி ரன்றலை பத்தினன் காமத்தி லிழிந்து
நொந்தி ரங்கின தறிந்திலீர் வருகென நழைந்து
தந்தி ருச்சத னத்துளே தவிதிடையிருத்தி
மைந்தில் விஞ்சிய மமதையு மின்னுரை வழங்கும. (கூ)

பெண்க ளாசையங் கடலிடை மூழ்கினா பெரிதம்
கண்க லங்குவ ராகலிற் காருத்தன் கழல்மேல்
எண்க லந்துநீர் பேரின்பக் கடலிடை யிறங்கி
உண்க ளாமசங் கீர்த்தனு முதந்தூய யுவாது. (கூ)

இனியொவ் வாதெனக் காமத்தை யிகழ்ந்தன ராக
வனிதை கூறலுந் தளர்தினா சாமென மதித்துப்
புனித மால்சர ணங்களை யுளந்தனிற பொதிர்து
தனிநி லாமுக மமதையைப் பார்த்திது சாற்றுமா. (கூ)

நெருப்பில் வீழ்தரு குழவியைத் தாய்கண்டு போல
விருப்ப மோடகற் றுதலென நீயெனை விரும்பிக
கருப்பு வின்மதன் கணையிரு கலுஞ்ச கருத்தரைத்
திருப்பி ஞயதிற் றேவியன் றன்னோ தெரிகதில். (கூ)

ஏன்று கொண்டவ ரிணையடி மேல்விழுந் தெழுந்து
நன்று சொல்லினை யென்றுகொண் டாடியெ யாது
கின்று நீ செய்த கன்றியை நோவது நிலதில்
ஒன்று மில்லெனத் துணிந்தக நீதனை நுனைந்தி (கூ)

(வேறு) அவ்வயின கன்றகல்வ ரதினிரு டலை
நிவ்வியப கீரநிர நிப்புனல்செ றிந்து
வெவ்வியலொ ழிந்துறுவன் மீகனல வோரான்
இவ்வியலி னின்றனென னத்தெளிவ தெய்தி. (கூ)

ஈசனிய மித்தசெய லிவ்வுலகில் வந்து
பாசமிகு பெத்தர்வினை பாறும்வகை செய்ய
மாசறுதல் செய்திலண்ம யற்கடல்வி ழுந்தேன்.
சீசியிது நீரும்வகை செய்வெனென வெண்ணி. (கூ)

கல்லுணவொ ழிந்துவரு *நாள்டியெ ழுந்து
செல்லுநதி மூழ்கினர்தி னஞ்செய்கரு மங்கள்
வல்லியின்மு டித்துதிர்வ னச்சருக நுந்தி
யெல்லையில ருந்தவமி யற்றினரி ருந்தார். (கூ)

*நாளடி—உதயகாலம்

இப்படிய ருந்தவமி யற்றபவா ளாலுமை
கைப்படுகை மண்டலக னீர்கொடுகை கால்கள்
துபபுரவு செய்தொருமை ரத்நடிசு ரகைக்
குட்புதுதல் செயவர்மிகு நீரதுகொ ணர்ந்தே (ஙஈ)

ராமனென வோதுதிரு காமமற வாத
நேமாவரு டங்கன்பணி ரண்டதுகி ரமப;
தூமாரமு றைந்தசழ துண்டுமிகு தாகீ
ஏமமுறு தானிடையெ நிரா,தெரு போ,தில் (உ஬)

கோரவரு வோதிகைகு வித்தமைவி ருப்பி
நேரும்விழி காணவெதிர் னினாறு மககோ
ஆர்வமுறு கல்வரம ளிக்கவென வபபோ
தேருமுத வி,ந்திரி யமபுவரெ திர்ரே (உக)

தெனிய யாருனது டெரெனவென் முன்னென
பிரமொதி வர்தனது மிச்சருமுனை செய்கென்
பிரமுத வுதந்திரி யம்பபெரிரா பியுய
கூகள யெநிரு ரக்குமவா முன்னென. (உஉ)

காணலகை யிரதி ழுவிய காபலவி ரூர்தே ர்
ஆனபல ராடபொ,றுமா டுகின்ற ரரி
பானமது செயவரியில் ரனைபுரிள னு ம
பேனிதனை ,தாகட வையரியு ளாரனென (உரு)

அன்னதொரு தாகமுட னைமையவை னைக்கப
பன்னிருச மபதரை னீரபருகு பனபு
துன்னிடவ ளிதநிபது னுலகுளக ளந்தேன்
நின்னினைவி னேருமவர நேரவெதிர் நின்றேன் (உச)

என்றலகை யன்புடனி யம்புமவை யெல்லாம
தன்றனையின் மாதுளநி தாசாவ ளித்தாம
ஒன்றுதவி லாதவுள முற்றிவணி தென்னே
நன்றவண காடவெதிரா கனைபுரிய காகம் (உகு)

எண்ணியது கறபகமெ நிராததொரு கள்ளி
புண்ணியம்வி ருமபவெதிர புக்கதுகொல் பாவம்
உண்ணியகல் லாரமுத முண்னவெதி ருற்ற
,தண்ணியக ளொன்றுரைசெய் ,தன்மையவை போல (உசு)

(வேறு) அபக தன்றனெனி னேந்தபொழு தோர லகைதான்
இந்த ரந்தனிலெ திர்ந்ததினி யென்செய் வனெனு
மெய்ச துளசி தாசர்நினை வேலை தனிலே
கைச்ச தென்னெனவெ திர்ந்தலகை கின்று கழறும் (உஎ)

நீமி குந்தமதி மானெனநி னேந்தன னினைத்
தோமி லென்றகவி னுக்குரிய துங்க வரமொன்
மூமி ணங்கவுனை கார்கொடல வோவ ணியுமும்
தாமி ணங்குமுவ தன்னபடி தானெ னுமே (உஅ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

நன்று நீயிவணை னக்குதவ நண்ணி னையெனில்
மன்ற லார்துளவ ராமனெனிர் தோன்றும் வரமொன்
றன்றி வேறெதிலு மாதரமெ னக்கி லையென
நின்ற பேயடிபெ யர்ந்துபய நீடி யதனோ (உசு)

னரை மேவிலகி நீபுகல்சு வாமி தனேநின்
நேர தாகவிடு நின்மலனே நீதெ ரியவே
சோர்வி லாதுபுரி வேனெனலு மீமதுளசிசா
சார்வ மோடவனே யாரெனவி னவி னரனோ (ஊ)

வாயு மாமதலை யென்றலகை கூற வடிவின்
றேயு மாருதிம னெங்குறைவ தியான்வி னாவிலே
ஆயு மாறுபுக லென்னமுறை யேய றிவுறப
பேயு நீதினம்வி னவுறுபெ ருங்க தைதூனே (ஈச)

சிரவ ணஞ்செயபவ ருகுமுனம வர்த சிரவணிந்
தூரமி குத்துசெலு வோபினரு வந்து செலலாய
சிரம்வ யங்குறுகு லாவொடுநி தைநத கலையும்
கரமி லங்குதடி யுங்கவினு கோவ ணமுமே (ஈஉ)

கொண்டு மாருதிகு லாவுறவர் வேதிய ரின்மூப்
பண்டு வோரெனவ றிந்திடுதி யெனற கலவே
விண்டு தங்கிலேயின் மேவினாவி யாது மறுவாள்
பண்டு போல்வினவ யாவரிது மூது படர (ஊஊ)

நித்தி யக்கரும மியாவையுமு டிதது நிமலன்
பத்தி யிற்பயிலு வோராமுனம டைநது பயில்போ
துதத மக்குணநன் மாருதியு ரைத்த படியே
வித்த கச்சபையின் மேவினரி ருந்த னரனோ (ஊச)

அங்கு ரைதறிடுபு ராணநடை யன்றும வினவித
தங்கு மெயத்தவாசெ லப்பினர்ச தாக திமகன்
எங்கு றச்செலுவ தோவணவி லேக விவாபின்
பொங்கு வப்புடன டந்தனாதொ டாந்து புனிசன் (ஊஎ)

பாத தாமரைகள் பறறினைப ணிஈத ருளசெய்வாய
நீத னேயெனது நீயெனடி தீணடன முறையே
யோத காதெனவி ராமனடி யுன்னு கிறமெயத
னாத னின்னடிதொ டத்தகுமெ னத்தொ ழுதுமே (ஈசு)

அத்த னித்தலேயி னின்றவனு மான மலமா
நித்த னேப்புகழ்வன் மீகனிவ னென்று நினையா
மெத்த வுட்பிரிய மோடவண்வி யந்து தமுவி
யுத்த மக்குணவு னக்குறுவ தோது கெனவே (ஈஎ)

நீவி ரும்புறுமி ராமனது சேவை நிலையை
நான்வி ரும்பினென னைத்துளசி தாசர் நவில
மாவி ரும்புநிற மாலேயிழி காணும வகையிங
கேவி ரும்பியவ னெய்தும்வகை செய்வ னினிதே (ஈஅ)

என்ப தாய்மறைவ தாகியவி ராம னிருதாள்
முன்ப தாகிமிகு வத்தனேபு ரிந்து முதலே
கின்ப தாதரவன் மிகினே சோக்க ளெடிதாம்
அன்ப தாயினன வர்களுள னின்க டனரோ (நகூ)

என்ன மாருதியி னைத்திடவி ராமன் வினவி
நன்ன ராகவெல வானரரு டற்று டன்வரத்
தன்ன தாகியச ராசனமு டன்று னித்தா
சுன்ன லாகவவ ராசிரம முற்ற னனரோ (நவி)

வந்து தாழியவ ழிகெலெ*ய கத்தன் வினவிர்
குந்தும் வானரர்கு ழுக்கள்காக்கெல் சின்ற னவனை
முறுது வந்தனேபு ரிந்த மின்னி முயலப்
பிந்து மாருதிய வன்பரிவ டவ்வு டனரித (நக)

உன்னி ராமனேயு வந்துனி ரந்த நேகொலோ
வெண்ண வானரரோ டேவினை வரித்த னேயலால்
அன்ன ராகயவ டைகந்திலனெ னப்புக லுமம்
துன்று தெறுவையோ ராடெனை யோர்ந்த துரவே (நஉ)

ஆன தென்ப ணுமை றைதூம யோத்தி நகராள்
கோன்ம கன்ருகர ணெனுமுனி சாற்றி னபடிக்
கான டைந்திலனி னித்தனதி லக்குவ னெடே (நசு)

சிதையுற் றொடர யானையுற வில்லு தெரியப்
போத நம்படிபு ரிந்தாரு பொய்ரு டிகளின்
மேத குந்திறலி லேனெனவி ளம்பி னாமுனே
நாதன் வந்ததறி யாமனவ் வின்ற யரோ (நச)

ஆளுங் தாசரிது சொல்பொழுதில் யாபு கழறிற்
குளம நேரதமு ருத்தவனி ராக வனைனுந்
தெளிவு செய்தமறை வாயுறையுள் சென்று கினேவிற்
களவி ராகவனே யன்பொடு திந்த னரோ (நடு)

ஆர ணன்தெனிவு ருவமல வாகி யெனமுன்
வார ணன்தெனிய வந்தவ சுந்த னையெலாம்
பார னருஞ்செய்பவ வெங்குறை பரம
கார ணங்களுவ லானவெவ னைக்க ருதிவே (நசு)

இன்ற நேகமித மாயெனேகி னைந்த னேயெலா
நன்று மாருதிக வின்றிடுகெ னச்ச னவிதோள்
துன்றி ராகவனெ திர்ந்ததுநெ ரிந்து தொழுது
நின்று நின்வடிவு காணிணேகின்ற வன்முனே (நஎ)

ஐயு ருதறிய நீயடைதல் வெண்டி மெனவங்
கைகள் சென்னிமிசை கூப்பவுணர் கண்ண னனும
மெய்ய ஞயிரவ மேவல்கலி கால மலவோ
எய்தொ ணுதெனவி யம்பவனு மன்பு கழுமே (நஅ)

*அவிந்தன்—துருக்கன்.

நின்ன தேவலின டைந்தநிம லன்றெ ரிவதாய்
உன்ன தாயவரு வந்தெளிவு றுத்தி டுவதால்
என்ன தாழ்வுவரு மென்னெடி யோனி சைவகூர்ந்
தன்ன தாகவென வத்துளசி தாச ரகமே (சசு)

தம்பி யுஞ்சனகி யுந்தொடர்வ றத்த னுவினே
டன்பின் மேவமுன டைந்தனும னத்து ளசிதா
சின்பு கூரவுன தெண்ணமுடிவாகு மெனவும்
தம்பி ரானெதிரில் வந்துநிலை தந்த ருளினன். (நுவ)

வண்ட லம்புநறு மாகூமுடி யுங்கி கழ்வுறும்
குண்ட லங்களெடு செம்பொனுடை யுங்கு லவுகோ
தண்ட முங்கரிய கோலவடி வந்த கவுறக்
கண்ட வன்பினர்க ளித்தடிப ணிந்த வுடனே. (நுக)

ராக வன்பணியு நல்லவரை நன்ரு தழுவ
லாக மாருதிய வன்பினரை நோக்கி யமலன்
போக மால்சரித முன்புபுகல் புந்தி யதனுல
ஏக நாதன்வர வெய்தினையி னிப்பு யிலே. (நுஉ)

மோன மெய்த்தவமெய் ஞானமயினி முன்பு புகலும
சான இக்குமண வன்சரித மேதுமதால்
ஞான மிக்குறை வின்றுறுதி யென்ஞாளினேக
கான சிற்பரனே நோகுமிகு மன்பினறைவான். (நுங)

தசர தன்புதல்வ ரியினிசெ சன்றகவால்
நிசமெ யன்பினர்த மக்கருள்செய் கென்ன நெடியோன்
வசையி லன்பர்தலை யிற்கையினை வைத்தருளினன்
இசைவு றும்படியி யறறிமறை வெயநி னைரோ. (நுர)

(வேறு) அமல னேவலி னனுமன் சொன்னதே
விமல ராணமெய் யன்பர் மேற்கொடு
நிமல மானகா ரிக்க ணேநிலாய்க
கமல நாபன்மெய்க் கதைதொ டங்கியே. (நுரு)

ராம நாமமே நவின்றி யாவரும்
நேம மேபுரிந் துறநி ரப்பிரீள்
வாம நன்கழன் மறப்ப தின்றியே
தாமி ருந்தனர் துளசி தாசரோ. (நுசு)

இவர்த மன்புகண் டிணையில் காசிவாழ்
பவர்ம டம்புரிந் ததனி லேபயின்
றவரி ருந்திட வமைவு செய்துமற்
றெவரும் வந்துணற் கிசைவு செய்தனர். (நுஎ)

பொன்னின் வெள்ளியிற் புரிந்து பாத்திரம்
துன்ன வும்பிற வுந்தொ குத்துமற்
றுன்ன சாலையி லளவி லாருடன்
மன்னி யுண்டிருந் தனர்நன் மாதவர். (நுஅ)

இப்ப டிக்கிவ ரெய்து காளிலே
ஒப்பின் மெய்ப்புக ழுலகெ லாம்பரக்
தப்ப திக்குளே யவர்ம டத்தினுக்
குய்ப்பர் வேண்டிவ வுலப்பி லாதன. (நிசு)

வானு ளேவருங் கால மற்றதிற்
ரூனு ருதவத் தன்மை போலவே
ஞான மாதவர் மடத்தி னண்ணினும்
ஆன தின்றென வமைத லாகவே. (சுவ)

மறைகல் வேதியர் வரவு போகவும்
குறைவி லாதரி பஜனை கொள்ளவு
நிறைய வுண்பவு ரிமிர்த லான்மடத
திறையு மூடிட லிலேபெப் வாயிலும் (சுக)

கொள்ளு வோரிலாக் குறைய தொன்றுமெ
உள்ள தாயுற வொருநி னக்ரலில்
கள்ள ரான்வ ரிருவா கங்குலின்
மெள்ள வெய்தியுள் பிரவ லாகியே. (சுஉ)

யாவருந்துயில் போதிலெவ்வ ம
வாவ லோவுதற் க ரவு சால்பொருள்
மேவ வேகொடி மேவ வாயிலி
காவல் வீரரோ ரிருவர் கண்டனர். (சுங)

கண்ட வீரரைக் கண்மி கள்வரிவ்
குண்டு காவலென் றுணர்ந்து வேஞரு
மண்டு வாயிலிற் புகம டங்கிட
விண்ட வில்லுடை வீர ரோன்றினர். (சுச)

இங்கு மூள்ளது காவ லென்றுமற்
றங்கு மானமற் றெங்கு மாயவரீ இக்
கங்கு லுங்கழி வாகக் காவல்செய்
துங்க வீரரைத் தடைபற சோந்தனர் (சுடு)

உள்ளு ளேயிருந் துறுவ வேலோகம
கொள்வ தானகே ரர குலடலம்
வின்வி லாமுடி வினங்கு வில்லுடன்
எள்ளில் வீரரிங் கெய்த லேகவிலேம். (சுசு)

என்று பேசியங் கிருந்து பின்வெளி
துன்று போதுமுன் சொன்ன வீரர்தம்
வென்றி வில்லினீள் விசிக மேவ்டற்
கொன்ற லானதை யுணர்ந்து மீண்டனர். (சுஎ)

கொண்டு போகமுன் கொண்ட யாவையும்
பண்டு றைந்தவப் பாங்க ரஞ்சிவைத்
துண்டு போவதற் கிடமென் றுண்ணியே
விண்டு வந்தனர் வெளியில் வீரர்முன். (சுஅ)

வெறிது வந்தபோ தினுமவி டாதவா
தெறுதல் கண்டுபின் றிருமபி யுள்ளறீஇச
றிறிது மேருதற் கிடனில் செய்வதே
தறிதி லோமென வயரும் போதிலே. (சுசு)

விடித லாகவே விதியின் யாவரும
நெடிதெ ழுந்திட நிமல னேததொழு
தடிக ளாததிசெய தயலவ ரபபுரும
கொடியர் கணடுதாள குறுகி விழுநதனா (ரு)

வீழந்தி யாளுசெய்தீ வினைபொ துகெனத
தாழநத நீவிரியா சலிபப தெனனென
வாழ்நத மாதவா வினவ மறறவா
சூழநத செயதியைச சொலல லாயினா (எக)

திருட வநதயாந திருடிச செலபொழு
திருவா வில்லினே டெநத வாயிலம
தருவ தின்றியே தடுபப தாயினா
வெருவி யிஙனமே யிருநது பிமபினம (எஉ)

ஏது தானிகழ செயகை யெனறுச
சாதுவாகிய துளசி தாசாநதம
நீதில னீடரெல லாருரு சோவுற
கீதி யோடழைத தெதுநி கழநததுவா (எங)

போவ துமபொரு ளுகுவ துரைசெயவா
யாவ ருநதடை யினறி யிஙனமே
மேவு நுளுசெயற கெடடாவி நொநதாயக
காவல செயதுளா யாரக டைககுமே (உச)

எனவி னுவமற றிணிது தாசரா
யினாசு வாமிதம மிருப தஙகளும
நினைய வாயிலிற காவ னினறிடப
புனைகி லோமெனப் புகன போகிலே (எரு)

பொயயில் குணடலமபுனைகி றீடமொகை
செயய வமபரா திகமவி லோடுகா
மெய்யி னுரினு மீளகி லாதது
கையா கூறினா கடைககனை காணகென. (எசு)

நான்கு வாமிலு நகின்ற வீராமுன்
றோனற லாதமை கணடு சுழதரச
சான்ற மாதவா வியநது தாசரோ
டேன்ற தென்னென விரஙக லாயினா. (எள)

களவுசெய்தன ரென்று கைவிலோ
டிளவ லும்வர வெயது வாயெனில்
அளவில் வெண்ணெய்முன் னமுது செய்தனை
அளவி லென்னுனைக ருதல் கூடுமோ. (எஅ)

பிஷத முகதொட வெளக தினமதின
பரித பகயம படட தோகடட
போதல செயதின பொனன டிகரியான
ரது செவதிங கெதிரகம மாறடரா (எக)

எனவி யமடிய ஹிருத சோர நிமற
சினவல செவது சிறிதுபி ர
மன ருபி ரர தொ
ஜன துலி சி டெ கவை (அட)

ர ன ரவி
டிய ர
து செய ந
கொதி வாத ஸ்ன ெ (அக)

ரிச வெதொன ப ர
துசில ரானஸ்தாட துக
ர ர முவ ல க
சரிய தாக ெ க ர (அட)

எக ப ர
ட ரீ ர ர ர
பக்ய ெ ர ரி
க ள ய ந ர (அக)

ணிதல கணடுக் ர பெ
தணிவில புணணிய ர ட ச
அணிது ந முழட ணுக லா ட
துண வெ வ ெ ச ொ தி (அச)

(வேறு) ல ம வா வி ெ ழு ர ொ ரு ப க லி டை ட
ம ய ம ர ட வா ட ர ர ய வ வ து
ர ன ர ர ன ர வ ன ெ ர ழி ர ன ற
மூல ர ர ர ப ர க ெ ல ழு ர் ந ெ ன க (அடு)

உளசொ லோபிர ர ாதமெல ரெவின வறற
அளவென பாகனரு ெயதுகிருகே ணரபண மாகஙக
ர ர வ தாக ப ோனரு செயயுமுன கேட டா
துளசி தாசருரு ழு நவே தியருமச சொலலி (அசு)

கேட்ட யாவருந தணுகெனத தினகதனா கெழும
வேட்ட ருகதிலா துளசிதா சருமவெளி வரது
நீட்டு கைகொடு தழுவினர நெடுநெகரம பறறிக
கூட்டி வநகாதப் பாதியி லிருதநினா குறிததாரா. (அஎ)

அநதணுளரீ ஜானகி ராமனென றதனுல
வெகத துனபிர மஹாதமுன ரூகிய வினைகள்
இநத வேதிய ருடனமு தருாதுக வெனன
மூநத வேதிய ரியாவரு கதிதநிது மொழிநதார. (அஅ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

வினைக ளிர்ந்ததெவ் விதத்தென மறைந்தொரு வேடன்
பனைகந் திண்டலாற் பாய்கணை தவறிடப் பகர்தான்.
புனைவ ரம்பினி லிராமலே போயின தென்ன
நினைவி லாமலே நிகழ்த்திவிண் ணேறின னெனலால். (அசு)

இந்த வேதியற் கிருவினை தீர்ந்திட வியற்றும்
அந்த ராமநா மம்பெரி தெனச்சொல வவர்கள்
மூந்த லாகிய கதையிங்கு மொழிவது முடியா
தந்த லாவதே காட்சியிற் காட்டிடி லுண்பேம். (கூ)

என்ற வேதியர் யாரையு நோக்கி நீரெவ்வா
றொன்று வீரெனக் கைலேநா யகனுறை கோயில்
மூன்றி லுள்ளகல் விடையிவன் முன்னிட்ட மூரல்
நன்று கொள்ளுமே லிவனெடுண் போமென நவின்றார். (கூக)

அவரு ரைத்தசொற் கேட்டலுந் துளசிதா சாமென்
றிவர்மு னிட்டசோற் றிணையொரு பாத்திரத் தேந்திச்
சிவனி ருக்குங்கா யிலுக்குவா ரீரென்று சென்று
நவமி சுத்தகங காதரா விசுவா தாநீ. (கூஉ)

அமரர்க் காகமுன் னருள்கின நஞ்சின தழலே
விமல ராமநா மத்தினுற் றணித்தனை மெய்யேல்
கமல நாபன்பேர் கழறினேன் செயும்பிர மஹத்தி
நிமல மாகவே தீர்ந்ததற் கிவ்விடை நேரே. (கூங)

இந்த வன்னத்தை யுண்டிடச் செய்கென வேத்த
அந்தக் கன்னந்தி வாலசைத் தெழுந்துகா தாட்டி
மூந்த நின்றவர் முகமெலா நோக்கியே மூனைந்து
நந்த வன்னத்தைப் புசித்தது சுவாசமுந் தழைக்க. (கூச)

உண்ட நந்திகன் னந்தியாய் முன்னென வுறையக்
கண்ட வேதிய ரியாவருங் களித்தரி தாசா
கொண்ட பத்தியின் பெருமையைக் குறிக்கொணு தென்று
வண்ட போதனர் துளசிதா செனமிக மதித்து. (கூடு)

தாள்ப ணிந்துமா ஜயஜய வென்றுகூத் தாடி
நீள்வ ருந்தவ ளுமத்தை நினைந்து
வாள்கொ டாரகா கணத்திடை மதியென வயங்கத்
தோள்கொள் யாழினர் துளசிதா சரைநனி சூழ்ந்தார். (கூசு)

சூழ்ந்து நீடிதி சொல்லிமற் றவரொடு தொடர்ந்து
வாழ்ந்த மாமடம் வந்துதி வினையினுல் மறக்கத்
தாழ்ந்த வேதிய னுடனமு துண்டுசஞ் சலமின்
ரூழ்ந்த நாமகீர்த் தனக்கட் லாடின ரம்மா. (கூஎ)

வார ணுசியி லுள்ளவர் யாவரு மகிழ்ந்து
கார ணுவெனு நாமகீர்த் தனங்களை நவின்று
பூர ணுநந்தம் பெருகியே பொங்குறு நாளில்
சே ரூர்துறு ஜயத்துபா லன்றிறல் வணிகன். (கூஅ)

(வேறு) காலம்வந் தேயவன் கழியக் கற்பினுல்
மேலருந் தகிகர் மனேவி விம்மினுள்.
சாலவுந் தெளிவொடு தனது நாதனே
டேலுற வராதி தீரத் தெய்தவே. (கூ)

மூளரி மேன் மேலுற மூட்டி யன்னதில்
இளகின கருத்தளா யிறங்க வேகுவாள்
அளவில ரொருவரும் வழியி லன்புடைத்
துளசிதா சுறுமடந் தோன்றக் கண்டனள். (ா)

கண்டதி லுறைபவர் கழற்கண் வந்தொரு
தண்டநிட் டேகுறச் சமைந்து தாசர்பாற்
பெண்டனி வந்தரி பேர்நி னைத்துறும்
தொண்டரை வணங்கவத் துளசி தாரும். (ாக)

கன்விழித் தடிவணங் குற்ற கன்னிபால்
உண்மகிழ்ந் தஷ்டபுத் திரருண் டாகநீ
மண்மிசை வாழ்கென வாழ்த்த மற்றவள்
விண்ணவ ரேபதி விந்த தெண்ணியே. (ாஉ)

உடனிறந் திடுவதை யுன்னி வந்தயான்
திடம்படு மும்மதுசே வடியைச் சீர்பெறு
மடந்தனில் வணங்கினேன் றனக்கு மைந்தர்கள்
அடைந்திட வாழ்த்தினீ ரதுபொய் யாகுமோ. (ாங)

தெரிகிலே னெனவவள் செப்பக் கேட்டவர்
அரிவையே யுன்செய லறிகி லாதியான்
புரிவுட னுரைத்தன னதுபொய் செய்கிலான்
விரிபுகழ் ஸ்ரீஹரி யெனவி ளம்பினர். (ாச)

நீங்கறு சொற்செவி கேட்டித் தில்சாட்
டாரிகம தாப்பினுந் தாழ்ந்து மற்றவள்
ஓங்கெரி வளரிடத் துறம்பி சோதத்தின்
பாங்குவந் தனள்பதி யெழக்கண் பார்த்தனள். (ாஇ)

கூடவந் தவர்களுங் குவிந்து கண்டுடன்
நீடுறு களிப்புடன் வியக்க நேரிழை
பீடுறு கணவன்கை பிடித்துக் கொண்டுசேர்
ஆடக மடம்புகுந் தளவி லின்பொடே. (ாசு)

இருவரும் துளசிதா செனுமெய் யன்பர்தம்
திருவடி வணங்கமற் றவரும் ஸ்ரீஹரி
கிருபைசெய் தனனெனக் கிளத்தி வாழ்த்தினர்
பொருவரு மிருவரு மனைக்கட் போயினர். (ாள)

போனபின் துளசிதா சென்னும் பொய்யிலா
ஞானமெய் யன்பினர் நவின்ற வாசகம்
தானது மெய்யெனத் தனைய ரெண்மரை
ஊனமில் லாதுபெற் றுவந்து வாழ்ந்தனர். (ாஅ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

செத்தவன் பிழைத்தெழச் செய்த வாசொல்
உத்தமர் பெருமையவ் வுரை லாந்தெரிந்
தெத்தலந் தனிலுள தினை யொப்பதென்
றத்தலம் பெருங்களி துளும்ப லாயிற்றே (ஈக)

அணுருகள் ளரும்வெளி யாய மைந்தும
ணுருகன் னந்திசோ றுண்ட நன்மையும்
பிணமெழுந் துறவருள் பெரிது செய்ததும
தணிவிலிவ் வைணவர் தம்ம தாணையே (ஈ)

ஆனதத் தினபுரி யாளு மக்பராங்
கோனுணர்ந் திடச்சிலர் கூறக் கேட்டவன்
ரூனுடை மந்திரி தன்னைக் கூவியவ்
வானவை ணவர்தமை வரச்செய் கென்றனன் (ஈக)

கேட்டமந்திரியுஞ் றென்று கேடிலார்
மாட்டுறச் சிலகைதோ வழுவை யாதிப
கூட்டியக் காலையை குறித்துச் சென்றவா
ரூட்டுறு தவத்தின்மா மடந்தை லெய்தினை (ஈஉ)

எய்தின மந்திரி யிணையின் மாதவர்
செய்யசெந் திருவடி வணங்கிச் சொதிசோ
ஐயதும் பெருமையை யறிந்தெம மன்னவன்
வையமீ திவர்க்குவண் வருதல் வேண்டினன் (ஈஙூ)

ஆதலா லருள்புரிந் தடைய வேண்டுமென்
ரோதலு மாதவ ருவப்பு ரூதெமக
கேதுவேண் டுவதவ ணெய்தற் காயினும்
போதுறில் வைணவம் புரிய லாமெனை (ஈசு)

எண்ணிகன் றெனவவ னேற்றுங தேரின்மேல்
கண்ணியத் தினபுரி நயக்கச் சென்றுமுன்
அண்ணல்வந் தடிதொழு தழைத்துப் போகப்போட க
கண்ணிய வரியணை கயின வைகினர் (ஈடு)

வைகின துளசிதா சருக்கு மாணபுறு
செய்கைசோ டசம்வழு வாது செய்துதன்
கைகளின் வணங்கியுந் துதித்துங் காதலின்
கைகுத லொழியவோ ருரைக விற்றுவான (ஈகூ)

ஐயரே நீர்செயு மற்பு தங்களே
வையகம் புகழ்வது கேட்டு மற்றொரு
தெய்வமின் றெனவுமை மதித்துஞ் செய்கையை
மெய்யுறக் காண்பது வேண்டி னைனோ (ஈஎ)

என்றவன் றனக்குநே ரிராம நாமமே
ஒன்றல பலசெயு மென்ன வோதிய
நன்றெழி லிராமனைக் காண நாட்டுநர்
இன்றெனி லுமைவிடே னென்ன வோதினன் (ஈஅ)

ஓதியங் குழையமா யழைத்திங் குற்றுறை
மாதவர் தமைவிடை ராக மற்றென்று
மீதிய லிருக்கையை மேவி ஞன்பின்பு
சாதுசந் சனர்செயுந் தகைவி ளம்புவாம் (ஈடுக)

(வேறு) சஞ்சீவி கொண்டு தருமாருதி தன்னே யுன்னும்
நெஞ்சோ டிருந்து துதிக்கின்ற நன்னேயர் முன்னே
பைஞ்சோதி வீசு நிறமா லடிபற்றி நின்ற
மஞ்சாடு திண்டோள் வயமா ருதிவந்து நின்றார். (ஈஉ)

நின்றாரை நோக்கித் தெரிமுதைய நின்னேய மில்லான்
நன்றான காதன் றனைக்காட்டு கென்றேன்னே நாடித்
துன்று தரமின் முரைசெய்த னன்ருழ்ந்த துன்பம்
இன்றே தவிர்த்தி யெனநன் றெனவெய்தி னாரே. (ஈஉக)

தம்மா டினைந்து தனிமா ருதிதம்ம தான
வெம்மா படையை நினைக்கத் தெறுவீர மூள்ள
அம்மா வபயர் பதினு யிரரக் கணத்தே
மொய்ம்மா தெரிந்தும் பியல்காட் டுதிர்மூந்தி யென்றார். (ஈஉஉ)

சொல்லப் பொழுதே தொகைவா னரர்தொந்தொ மென்று
வல்லைக் கிளர்ந்து பொழின்மா மரம்வெரின் வாங்கிப்
புல்லப் பொலிந்த நெடுமாட மேற்போக விட்டுக்
கல்லிற் செறிந்த மனைமா கடல்காண விட்டார். (ஈஉங)

நகர்வாழ் ஜனங்க ளடிவாரி மேனுடு கின்ற
முகின்மே லெறிந்து மகிழ்உக் கனமோதி வீசித்
துகின்மே லிலாம லுடன்மூ டுமுந்துன்பு தோற்ற
நகில்கா னலாளு ரரசன் புணர்ங்கை மார்கள். (ஈஉச)

அரசன் மனைக்குட் கடுஞ்சூறை கொண்டாடு யெங்கும்.
விரசும் படிசோ ரரைவீசி நின்வீதி தோறும்
வரைபைப் தருவால் வழியின் றனைமாற்றி நிற்கும்
தரையெங் கறுமாப் நரிமேவி மந்தன்மை செய்யும். (ஈஉடு)

உறக்குங் கடிக்கு முறுகருஞ் சிரத்துற முதைக்கும
கறக்குஞ் சிறுநீர் முகத்திற் கழுத்திற் சுருக்கும்
நிறக்குந் தனிவா லதியாற் செவியைச் சிதைக்கும்
இறக்கும் படிவா னரஞ்செப் வதையெண்ணலாமோ. (ஈஉசு)

இவ்வாறு கோவென் றுறுகூக் குரலெங்கும் விஞ்சி
மைவாய் நெடுங்கண் மடமா தருமைந்த ரும்போர்
தெவ்வா றுநாங்கள் பிழைப்போ மெனவேர்தன் முன்னே
செவ்வாய் திறந்து புலம்பிப் புகுஞ்செய்கை சொன்னர். (ஈஉஎ)

அவர்சொல் லுமுன்னே நெடுவா னரமங்கும் வந்து
கவர்செய் கைகண்டு கலங்கிப் புரங்காக்கும் வேர்தன்
நிவர்தீக் கிளர்ந்து புகுமூ முகொனேர்ந்த தென்று
திவர்வாய்க் கருங்கண் ணினர்சோர் வொடி ரங்குமெல்லே. (ஈஉஅ)

அழைத்துக் கொடுவந் தவனே முதலான தோர்சிக்
குழைச்சென் றுறுவோ ரரசே யிவணுற்ற சாதக்
கிழைக்குந் தவருற் குரங்குப் படையெங்கும் வந்து
தழைத்திங் ஙனுகப் படிக்கின் றனதாங்கொ லென்னூர். (ாஉக)

இவ்வூர் தலேதே மூறச்செய்வதற்கில்லே யையம்
ஒவ்வாது காசி யுறைவோரை யிங்குய்த்த தென்று
கைவாய் மெலிந்து நனியஞ்சி கன்னுவ லாந்து
மெய்வாய் தவத்தோர் தமைவேண் டிடவேந்தன் வந்தான். (ாஙஎ)

ஹரியன்ப ரைவர்க் கொருதேலி யோடம்ப ரீடர்
பரியும் படிசெய் தவமான முன்பட்டு நைந்த
துரியோ தனனுந் துருவாச னும்போற் றளக்கிப்
பெரியோ ரடிக்கீழ்ப் பணிந்தே புகழ்பேசி யுய்வான் (ாஙக)

திருமா லடியீ ரடியேன் செயுந்திங்கு நீக்க
வருவா னரசைப் பொறைசெய் தினிமாற்றல் வேண்டும்
விரைவா யெனச்சா னகிரா மனேவேண்ட லாஸ்
தெரிவா கராமன் படைமுன் னுசசோந்த தென்னூர். (ாஙஉ)

அதுகேட் டவேந்த னுமைரா மனென்னன்பு செய்யா
தீதுவாய்ப் பதானேன் பிழைதீர்த்த தருள்கென்ன வேண்டித்
துதியோ டுபாதத் துணேபற் றினன்சோ தல்கண்டு
வதிவானரங்கள் மறைவா கெனவாழ்த்தல செய்தார (ாஙங)

வாழ்த்தத் தெரிந்து மறைவா யினவா னரங்கள
பாரத்துப் பணிந்து பயபகதி செய்வேந்த னேடு
சூழ்த்தக் ஙகர்வாழ் ஐடமே டரைச்தொண்ட ராகஇச்
சீரதோரா வருட மதிறறங கினாதிங்கி லாமல் (ாஙச)

(வேறு) பின்னருச் சனிமா ஙகரிடைச் சென்னூர் பேசுமங் ஙகரிலோர் வணிகன்
மன்னுறு தனவா னுகிய சௌதாகிரிக்கொரு மகளதி ரூபந்
துன்னிளா னகி வளருநா ளனேயுந தந்தையுந் தோன்றிய மகட்கு
நன்னய வரனைத் தேடியே தரற்கு நல்லினத் தவருட னுசாவி (ாஙஞ)

அம்மக ளுருவை யொருபடத் தெழுதி யதைத்தகும் தவரிடங் கொடுத்து
நம்மது குலத்துக் கேறறவோர் புருட னவியுமெத் தேசத்தி லுறினும்
நமமன மிசையிற கொடுவரு கென்று நுவன்றவர் தமையனுப் பினனச்
செம்மையோர் பலவாங் தேயங்க ளாறு திங்களுந் தேடினா திரிந்தும் (ாஙசு)

தக்கநற் கொழுகன் கிடைத்திடா தவரெந் தனவணி கனுக்கொரு மகளோ
மிக்கவ ளாகப் பிறந்ததா லெமக்கு மிகுதியர் மேவிய தென்று
புக்கனர் பரண பூரிடை யங்குப் பொருந்துசௌ தாகிரி தனக்கு
மக்களா னவரி லொருகணில்லாத மகளெடோர் மகளும்வாய்த் திருக்க (ாஙஎ)

மணமகன் றேடி வந்தவ ரந்த வணிகன்வீ டடைந்தவன் மக்கள்
குணமூல் லழகும் பார்த்தவ ணேக்கக் கொடுவரும் படத்தினைக் கொடுக்க
வணமிகு படத்தை நோக்கிமற் றதனில் வரைந்தபெண் ணழகினே மதித்தே
அணவுமென் மகனுக் கொருகணின் றவனுக் களிப்பனே வென்னமற் றவர்கள்,

உமதுபெண் ணினுக்காணுடைதனே யுடுத்தவ் வூர்புகக் கொண்டுபோ யாங்கே
தமரெலாங் களிக்க வவனுஞ்சம் மதித்துத் தருமணம் புரிந்திடும் போதில்
அமருமா ணெடுபெ ணடர்ந்திடுங் கூட்டத் தங்கொரு வருந்தெரி வுறுதுய்
குமரனுற் முலி புனேந்திடச் செய்து மெனவவன் சம்மதங்கொண்டு. (ாகூ)

மகடனே மகனு மெனவலங் கரித்து மருவுதற் சுற்றத்தா ருடனே
திகழுமுச் சணிமா நகரிடைச் செல்லச் சேர்ந்தவர் தமக்குரல் வசதி
தகவுறத் தரலு மவரெலா மங்குச் சாரந்தினி நிருந்திட வழைத்துப்
புகழுவற வர்பேதார் மனமகன் றன்னேப் பொருந்துசெள தாகிரி தனக்கு (ாஜ)

தெரிவுறக்காட்ட வேடமாப்பினையைச் செல்வையாய் நோக்கின ரூயென்
அரியான் மகளுக்கமைந்தவன் றக்கோ ருமென வனேவரு மகிழ்ந்து
புரியுநன் முழுத்தம் பொருந்துற ரோக்கிப் பொலிமனந் தனக்குவேண் டுவன
வரிசையி னமைததுத் தாலிபூண் பதற்கு மங்கல ஹோரைவக் தெய்த (ாசக)

பலவகை வாத்தியங்களு முழங்கப பாவையமா வாழுத்தங்கை பாட
கலமறை யவருஞ் சுற்றமு மூரி ண்கமைந் துளருமங் கெய்தி
இலகுற நெருங்கி யிருக்குமவ வேளே யெய்துமாப் பினேநனே யீன்ரோன்
குலவொரு கன்னின் மகன்றனற் முலி குழுவிடைப் புனேதல்கூ டாமல் (

என்செய்வோமெனவாளாவிருந்தனனங்கியைத்துவேடங்கொண் மாப்பினேயாட
பொன்செய்தாலியினைப் புனேவுறச் செய்தார் புனேந்தபின்செய்வன வெல்லா
மின்செயச்செய்து மணமுடிந் ,நதன்பின் விரைவுறு மங்கல நாவம்
நன்செயச் செயுங்கால் வேடமாப்பினையை நல்கியேகு னமதுகோட் பாடு (ாஜ

வெளிப்படு மென்று பயந்தென்மைந் தருக்ந மெய்யறு கூலமா யில்லே
களிப்புறு நான மின்றுகூ டாது கங்குல்போய்ப் பின்செய லாருந்
தெளிந்தனென வெலாரு நன்றென விருக்கத் தெரிந்துவந் தவரெலாந் தெரியா
தொளிந்தன ரேகப் பெண்மனே யோர்க ளுற்றமாப் பினமனே யோரை. (ாச

கண்டில ராகி மாப்பினே மனேயோர் கரந்துசெல் லுதற்குக்கா ரணமென் [குை
கொண்டெனவெண்ணியொன்றுந்தோன்றிலராய்க்கொடுவந்தவேடமாப்பி
தண்டித லின்றி நானஞ்செய் வதற்காய்த் தரித்துள வாடையா பரணம்
விண்டுரச் செயுங்காற்பெண்ணென்றுதெரிந்துவெனினர்பெண்மனேயோர்கள்.

மிகுதய ராகி யெனவனப் பெண்ணுப் மேவினீ யிருக்கவுன் றன்னேத்
தருமண மகளு யிபற்றிட நீயுஞ் சம்மதித் திங்குவந் தெம்மை
நகுமவ மானஞ் செய்திடத் தகுமோ நலமிலீ யெனவவர் வெறுத்துத்
தொகுமனே வோரும் வைதன ரடித்துத் துன்புறச் செய்துவெள் ளிடைபே

கொடுவந்து கழுதை மேலுற வேற்றிக் கோனக ரதனேச்சூழ் வந்து
நெடுமுரசுக் கழுவி லேற்றிடத் துணிந்து நிருபன்ற ஞணைமேற் கொண்டு
கடுகினர் வரும்போ தப்பெணென் றத்தை கலங்கவிவ் வாறுசெய் தனனே
நடுநிலைக் கடவு ளேயென வழுது கைதுகொண் டேவரும் போது. (ாஎ)

அவ்வழி தன்னிற் துளசிதா சரவ ரணைவுறக் கண்டிவ ளவனைச்
செவ்விசேர் பாக வதனெதி தெரிந்து சேவடி சேர்ந்துகான் வணங்கில்
வெவ்விய லனைத்து நீக்குவ ரென்று விளம்தவ ணிறங்கிமற் றவர்தம்
இவ்விய பதமச் சேவடி வணக்கத் இகழுமாப் பினேயெனத் தெரிந்து. (ாச

நீர்நின் மனைவி யொசெக மாக நெடும்பகல் வாழ்கென வாழ்த்த
மேயவள் கூட வந்தவ ரெல்லா மிருகைசெய்யமா தாசர்
ஐயவ ரெல்லா மென்னகை செய்தா ரெனவவ ரையயான் பெண்ணே
ஆயவ னென்று தன்வர லாறெல் லாமவர்க் குரைசெய்தா ளாகி. (ஈசசு)

ஐயரே யென்னே யளித்திட வேண்டு மென்றடி வணங்கின ளாகப்
பொய்யிலா ரிதுவென் புதுமையென் றெண்ணிப் புகையிலா விட்டல னுன்னே
மெய்யீதா நான்சொல் விதிப்படி செய்வா னஞ்சிடே லெனவவர் விளம்பத்
தையலா ணிகித் தயங்குதல் கண்டோர் தனித்தனி யதிசயங கொண்டா. ()

இவ்விதப் புதுமை யங்கர ரசனிருசெவிக் கமுதெனக் கேட்டுச்
செவ்விது தாசர் செயலென வந்து திருவடி வணங்கினன் புகழ்ந்தான்
அவ்வித மான மணமகன் றன்னே யகழ்ததனன் கொண்டுபோய் மனையில்
நவ்விசேர் விழியா டன்னைமுன் போல நன்மண முடித்தபி னல்லோர். (ஈடுக)

(வேறு) அக்கோ மகன்செய் வழிபாடு பெற்றன்பி னோடு
மெய்க்கோ குலத்துற் றியமூனு நதிமேவி மூழகித்
திக்கோர் புகழத் திகழ்கண் ணனைச்சேவை செய்து
தக்கோர் புகழும் பிருந்தா வனந்தன்னில் வந்து. (ஈடுஉ)

வளர்சார்ங் கபாணி தனைக்கண்டு வந்திந்தோர் மாத
வளவங் குறைந்து மதுராபுரத் தின்க ணணைமி
ஞெர்நீர் யமூனை படிந்தங்கு றுங்கேச வன்முட்
டளமா மலரைத் தலைமேற்கொ டுதங்க லானா. (ஈடுங)

யுகஞான்கி னுஞ்சா லடியார் புகழோகி னின்ற
தகவாற் பிரிய ரெனுந்தாசா தங்கில்லில் வாது
மிகநீர் நயந்து செயும்புதத கமவேணடு மென்ன
அகமே நினைந்தா ரிவாசி ரதிலான தின்மை. (ஈடுச)

மதுவொ ன்றியசிர்த் துளவோன் றெரியாமல் வந்தே
அதுவும் புரிந்த துளதென் றமைவாக வைத்தான்
புதிதொன் றுளதாய்ப் பூவே புத் தகங்கொணடு போர்து
துதிகின் றியலா லயத்துற் றதுசொல்லி முறறி. (ஈடுடு)

நாளே தெரிந்திங் கெழுதாத தைநாடி ராமன்
தானே யெழுதுந் தகைபாமி னின்றென்று சாற்ற
ஆனு வியல்பிற் பெரியோ ரதையாய்ந்து கண்டு
மேனு முரைப்ப துளதோ வெனமெய்ச் சுகின்ரூர். (ஈடுசு)

ராமன் னெழுதத் தகுஞ்சீர்பெறாதா தம்மை
ஏமுன் னுறுவோ ரிவர்சீர் புனைந்தேத்து கிற்போர்
பூமன்னி வாழ்வா ரரிக்கன் புறுபுந்தி மேவித்
தாமின் புறுவா ரழியாப் பதஞ்சார்குவாரே. (ஈடுஎ)

துளசிதாசர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச் சரித்திரம் (கூ) ககுச் செய்யுள் (ஏஉசு).

முற்றிற்று.

நாமதேவர்சரித்திரம்

மாமகள்கோ னுத்தவரை யுஞ்சுகரை யும்பார்த்து மண்ட லத்தி
லேமகராய்ப் பிறக்கவெனப் பலாழி நாதனே யெம்மைக் கர்ப்பத்
தாமளவா கப்புரியா தயோனியிற்றோன் றுவதாக வருள்க வென்று
காமருவு துங்கிசொலக்கு ணநிதியு மற்றவரை நந்த ராக்கி. (க)

கிளிஞ்சிலகத் தமைத்தமுகில் கங்கையியும் பீமையியுங் கிளர்வ தாகத்
தளிகளுடன் விழப்பெய்ய நியமித்தான் பீமரதி தோன்றி மேன்மேல்
வளர்பெருக்கி லேமிதந்து கிளிஞ்சில்வர வதனுள்ளே வாழ்மெய் யன்பர்
தளர்வறவிட் டலநாமந் தனைத்துதித்துக் கொணடின்பந் தழைப்ப தானர். (உ)

ஞானகலங் களிதுயர்ந்து பண்டரியிற் குஞ்யியெனு நங்கை யோடு
தானமருந் தாமாஜிச் செட்டிதினம் பீமரதி தன்னி லாடி
ஆனஹரி விட்டலனைச் சேவித்து வருநியதி யதுமா ருமல்
ஊனமற வொருநாளிற் கற்பியுயர் மனைவிகினைத் தோன்று சொல்வாள். (ங)

உயிர்த்துணைவீர் நமக்குமக வுண்டாக விட்டலனுக் கோதிப் போற்றி
அயிர்ப்பறநீர் பெறுகவென மூப்பின்மிகுந் துளகாலத் தரிவை யேகின்
வயிற்றுறுமோ மகவுனக்கு நல்லறிவின் றெனப்புகல மனைவி நோக்கி
இயற்றயன்கன் றெருகொமோ யரைமறைக்கச் செய்கன்று யிலவ தானுன், ()

பொருமையைநீ ரறியாது பேசுகின்றீ ரென்றுரைத்த பின்று மாலி
திருமணவா ளன்பாற்போய்க் கோயிலிடை நின்கருத்தைச் செப்பு கின்றேன்
அருளுவனேற் பெருகென்று கோயிலுக்குப் போயமல னடிசே வித்துப்
பொருவரியா யெம்மனைவி கருத்தைநிறை வேற்றுகெனப் போற்றி கின்றார். ()

ஆக்கணத்தே துயில்வரச்செய் தவர்கனவிற் பீமரதி யதிற்கி ளிஞ்சில்
புக்குறுசே யினைநானைப் போற்தெடுத்துக் கொள்கவென்று பூமி நாதன்
தக்குறச்சொல் பொழுதுணர்ந்து மனைவந்து மனைவிக்கு ச்சாற்றி யன்பின்
மிக்கவர்பின் னுளுதயத் தெழுந்து சென்று மூழ்கினபின் மிதக்கக் கண்டார். ()

மிதந்துகினிஞ் சிலையெடுத்து வந்துகிறற் றதைநோக்க விளங்குஞ் சேயை
இதுநாதருநீம் பாலுதவற் கியாருளரென் றெண்ணிமனை யிடத்தின் மேவிச்
சுதன்றனைநீ கொள்கென்ன மனைவிக்குக் கொங்கைநனி சுரந்து நீம்பால்
உதைந்தொழுக வாங்கிமூலே பூட்டினுள் பெருமகிழ்ச்சி யுள்ளத் தோங்க. (எ)

சேய்பெறுக் காலத்திற் சிறுவனேற்தந் ததற்குதவத் நீம்பா லுந்தந்
தாயவர்மகிழ்விற்கோ ரளவுண்டோ வமலனரு ளளவே யாக
மேயதிரு மதலைக்கு கீராட்டி விட்டலன்றன் னும மேவ
ஏயபடி நாமதேவெனப்பெயர்வைத் தார்புவியெல் லாமீ டேற. (அ)

நாடோறுந் தாய்தந்தை யன்பின்வளர்ப் பதனுலே காளுமோங்கிப்
பீடேறுங் காலத்தி லொருநாட்சந் தைக்கினிய பிதாத்தா னேக
ஈடேறு மகன்றன்னே நோக்கியன்னே பிரசாத மிதனைக் கோயில்
ஊடேறி விட்டலனுக் குவப்பாக நிவேதித்திங்குதுக வென்றுள். (க)

பிரசாதந் தனையேந்திக் கோயிலிற்போய் விமலனுக்குப் பெருநீ ராட்டித்
தாமான வடையுடித்தித் தொடைகுட்டிப் பலகலனுந் தயங்கச் சார்தஇ
வரனுப நீபந்தந் துபசார வகையனைத்தும் வழங்கி ராமர்
நிரமாக வணங்கியிந்தப் பிரசாதங் கொள்கவென்று திருந்தச் சொன்னர். (ம)

ஈதனருந் தாதகண் டென்பிதாக் கொணர்வதனே ராளு முண்பாய்
நீதவிர்ந்தா யின்றுபுசிப் பதையெனது பிதாசசந்தை நிலைகூப் போந்தார்
ஆதலினு ளுண்கொணர்ந்தே னென்பாலே தோகுறைநீ யருந்தா தற்றாய்
ஏதுசெய்வே னென்றயர்ந்தார்விக்கிரகமுண்பதென்றேயெண்ணங் கொள்வார்.

இவ்வகைசொல் லியமருந்தா திருப்பதனைக் கண்டடிகே ளின்று நீமுன்
செய்வகைசெய் யாதிருந்தா யென்றன்னே பாற்சென்று செப்பு வேனேல் [ன்
அவ்வகைக்கென்குறைசெய்தா யென்றென்னையடிப்பாள்மற்றதற்கென்செய்வே
எவ்வகையான்பிழைசெயினுமபொறுத்திதனையுண்கவெனவிரங்கிச்சொன்னர்.

சொன்னதுகேட் டுளமிரங்கி யழுகண்ணீர் துடைத்துமுகச் சோர்வு நீக்கித்
தன்னதிரு கரங்கொண்டு தழுவவர் பிரசாதந் தனைமுன் வைக்க
மன்னுபெரு மானுமுள மகிழ்ந்துண்டிங குனடதனை மறறே ருக்குப்
பன்னலென நாமதே வடிவணங்கித் தாமுறையும் பதிக்குச சென்றார். (ஙூ)

வந்தமகன் றனையன்னே பிரசாதம் யாக்குதலி வந்தா யென்னச்
சிந்தைமகிழ்ந் தமுதுசெய்தார் திருமாலென் றுரைத்திடலுஞ் சேயை நன்றுன்
றந்தைவந்த பின்பதிது மென்றிருந்து தாமாளி வந்த பின்பு
மூந்துதடந் ததையுரைக்க வியப்புற்றுச சோதிக்க மூயல்வு கொண்டார். (ஙச)

நாமதே வரைநோக்கித் தாமாளி நேறறுணட நாத னின்றும்
தாமமுது செய்வதைநீ காட்டென்று பிரசாதந் தனைகைக கொணடு
நேமமொடு கோயிலுக்குள் ளேசென்றங் கயனின்று நிவேதி யென்ன
மாமணிவண் ணனுகபுசா ரங்களெல்லாம் புரிஙுதுதுதி வாயப்பச் சொல்லி. ()

உண்டருள வேண்டுமென்று கைகூப்ப விட்டலனு முவந்துன் றன்தை
கண்டுகொள வெளியாகே னெனநாம தேவாபின்னுங் கைகள் கூப்பி
விண்டுநீ யேசபட னெனதுபிதா வுக்குனுரு விளங்கக காட்டிக்
கொண்டிவரு பிரசாதங் கொண்டிலேயேல் விடேனுன்னைக் கொள்வா யென்றார்

பரண்டரங்க னதுகேட்டு மகிழ்ந்துகை கொண்டுமிகு பரிவுபுண்டு
வேண்டுபடி யுண்டருளி விடைகொடுக்கத் தாமாளி வியந்து காதல்
நீண்டுநீ மகனுத லாலேநா னிமலனெனிநா நிறகக் கண்டேன் [ர்
ஈண்டுதும்வாவென்றழைத்துக்கொண்டுமனையேகியில்லாட்கெல்லாஞ்சொனரு

குணுயிபதி தனைநோக்கி யிவனோரா தேவனெனக் கொள்வ தன்றி
ஓணுதுமக னெனக்கொள்வ தயோநியிற்றுன் றியதிரு ணுணமை யன்பன்
பணுமுடிசேர் பாம்பமளிப் பரமனுக்கென் றனுதினமும் பணிமா ருமல்
அணுவிவருங் காலத்தின் மகனுக்கு மணஞ்செயுநா ளாயதென்று. (ஙஅ)

சடங்கனேத்துந் தகச்செய்து மணஞ்செய்த பின்புமகன் றனக்கோர் மைந்தன்
லிடங்கமிகத் தோன்றுதலு மகிழ்ந்துசவு ளஞ்செய்ய வேண்டு நாளின்
தடங்கல்வடி வாயினுன் வரிசைகொண்டு வரத்தெரிந்து மகன்மைம் தற்குத்
திடங்கொள்பெய ரிடுகெனநா ராயணனென் றேநாமஞ் சிறக்க வென்னன். ()

பின்புமரு மகனேம கனுடசேர்த்து வைத்துவிதி பெருகச் செய்து
முன்பனரு னுடையணிகள் முதலியன தரிப்பித்து முகுந்தன் செல்ல
அன்புசெய்து வருகாளிற குணையிமகன் தனைநோக்கி யைய யாங்கள்
துன்புமுமூப் படைந்துற்றே மிரவுபக னீஹரியைத் துதிப்ப தாகி. (உ0)

ஆகமறற் தனுதினமும் விட்டலனைப் பற்றிக்கொண் டமைவதானுல்
வாகுடனே குடும்பரகூஷ யாகுவதெப் படிவண வத்து ளோர்கள்
நாகரிக ராயுலகிற் சூடும்பரகூஷ செய்துகொணடே நாத னும
யோகமுறு கின்றனரவ் வாறன்றி நீவேரு யுறுகின் ரூயே. (உக)

நாங்களுமுன் மனைவிமக னெடுநொரு நல்குரவி னலித னேக்கிப்
பாங்குளரெல் லாருகைகக் கின்றனரே யென்செய்வோம் பகரா யென்னத்
தீங்கறுமெய் யன்பினருக் கனுதாபம் பிறந்துருக் கோயில் சென்றங் [ய்
கோங்குமுதல்வனைப்பணிந்துபாணரெங்காவெனைக்குடும்பத்தரவேன் செய்தா

உனக்கிரக்க மில்லையோ வெமதுதய ரறிந்திலையோ வென்ன வோதி
மனக்கலக்க மாயக்கணணீர் வடித்துநின்றூர் தமைநோக்கி மலராள் கேள்வன்
நினக்கின்று துன்பமுற நியமித்த தாரென்று நெடுங்கண் ணீரை
வனக்கையினற் றுடைத்தினிது மார்பிறூற நிவனைக வகுக்க லானர். (உங)

(வேறு) மறைபுக ழொருவகின் மலரடி மறவா
துறைவுறு மெனதுள முறுதுய ருறவே
குறைபுகல் கிறநீன குறைகில னதைநின்
நிறையருள் கொடுகனே வறகினை கெனவே. (உச)

அன்பினா மொழிவதை யமலனும் வினவி
என்புடை யமருநி யினியுனை யடையா
துன்புறு பவவினை யெனவடி தொழுதே
இன்புட னிவணுற லினிதென வுரும்வா. (உடு)

களிமிகு தெளிவொடு கருணைகன் னிதென்
அளிமிக வமலகி னருள்வடி வெனதுள்
ஒளிர்தர வருளுவ தொடுபெயா புகலத
தெளிவருள் பவமெவை செறியிறு மெனலும். (உசு)

அடியரை யருள்பவ னலர்மக டனைநீ
நெடிதுண ரிவனது நிலைதனை யெனவே
முடிவறு மகிழ்வொடு முகிழ்கை புரியாக்
கடிமனை யுளசெயல் கழறுக வெனவே (உஎ)

மடியொடு மனைவிபொன் வளரிட நெடுவான்
நெடிதுடை யவகிழி துகினெகிழ் மனைவி
இடிமனை யுடையவே னியல்பறி கிலையோ
நொடிகென வருள்குவை யெனறுவ ரரவே. (உஅ)

எனுமடி யவர்மொழி யினிதென வினவிப்
பினுகைக புரிவொடு பெரிதிங னுறுகால்
அனையொடு மனைவித மகவயி னழலர
ரவினை வுறுவது வெகுளியின் மிகவே. (உக)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

தோமியல் புரிமிடி துழைவதி னுகர்தற
சீமியை வீலியுன தகவயி னதனேப
போமியல் புரிபுதல் வனுமிலை யெனவே
மாமியை மருமகள் வசைபல புகல்வாள. (கஅ)

துகிலிலை யுணவிலை சுகமிலை யாமிவ
வகைபட வோமனே வந்தன னெனவும்
தருதியி லரிபெயா தானவில வகிலென
றுருவிழி நீருட னுரைதரு பொழுதே. (கக)

பண்டரி புரவிறை பரிவுட னகையுட்
கொண்டுயா கசபதி குறைவறு விடையாய
மண்டலில வரமிசை மலிதன நிறையத
தொண்டாத மனையது திருவினன வருவான் (கஉ)

கேசவ வணிகனெ னகிளா பெயாகொண
டாசறு தெருவிடை யடைகுரு தமையெங
கேசக ளுமன திடமென வினவ
போசன மிலன்மனே புதியவா புகுதல. (கங)

கன்றென வுறவினா ரகைதர காமாக
கொன்றுத லறிவற வுவாமனே யதனேத
தன்றிட வருமவ னெதிர்தனு குரைப
பினறையும வினவின னவாமனே பெறவே (கச)

எங்கென வினவின னெதிரவ னிபலவோ
பைங்குலே மிகுவன படாவுறு கொடிதாழ
அகென விடைதனே விளாவினி லணுகென
றெங்கணு முறைபவ னெயதினன மனைவர. (கஞ)

வந்தவ னிலலிடை வதிபவா யாரீர
தகுதிடு கதவிசு தருபுதி யவனயான
மூருதறு லீனென முதுவாக ளிலீரீ
பிருதுக வெனவிடை யுதவினள் பினேயும. (கட)

அயலவ ளொடுதின மரிபெயா புகலவா
பயிலுவ ரொனிலவா பசிதவி ரெனவில
இயலறி கிலாபதி யெளிதினின மொழிவோ
அயிலபொரு ளெவையுமா வகவயி னடைவார. (கண)

வறுமைபின வகைதெரி கிலாசொலும வகையும.
அறிகிலா கலிகுவ ரெமையென வறையும
குறிதெரி ஹரியெதிர குறுகுதி யெனலும
அறைகுவ ரெவரொனு மவளறி வுறவே. (கஅ)

யாரெனரு ராமன துறவின னவனுக
கானது கொடுமனே யணுகின னெனலும
தானது பெறும்வகை தவிசது கொடுவந
தானமி லிதிலினி துறைகென வுறலுன (கசு)

புதியவ னெனவுரை பொழுதுள மகிழாள்
இதுதன மெனுமிடை யுதவின டவிசென்
றநிருகை கொடுகல ரலனென தன்பன்
நிதிநசை யிலனரி பஜனையி னிமிர்வான். (சவ)

ஆதலி னவனீ நலிதர லகன்மா
துதுகொள் செலவுநி லினுமுத வுகனின்
நாதனெ டுரைநய னனுகின னெனவென்
மோதலு மாதிவ ளுரைசனி புரிவாள். (சக)

ஐயநி னைமுனி வுறமுன ரறையும்
வெய்துரை பொறுமமசெய் வெகுளலே யினிதிங்
கெய்தினை யழுதுசெய் தேதென விறைவன்
செய்தில னமுதவ னல்பொழு திலலே. (சட)

(வேறு) என்று நாயக னங்குநின் றிணிதெழுந் தருளிக்
குன்று போலுயர் கோபுர நிலவார் கோயில்
சென்று மாமலர்த் திருவொடு புரிசெயல் செட்பி
னன்று றைதிட நாமத்த வின்மனை நல்லாள். (சஉ)

இங்கு நீயிறு மகிழ்வுகொண் டென்றிருக் கணவர்
பங்க யாசனி நாயக னிடத்துறு பக்தி
பொங்க நாடொறும் புரிந்தது பலிததநிப் பொழுதென்
றங்கை கூப்பிமற் றப்பொதி தனையவிழ்த் ததிலே (சச)

சிலபொன் கைக்கொடு செறிநிரை யாவணஞ் சென்று
பலவும் வேண்டிவ வணிகனிற் பெற்றுத்தன் பதிக்கு
நலம தாகவந் தறுசுவைப் போனக நன்காக
குலவ வேயமைத் தறவெளிச் சென்றதோர் குறுமி. (சடு)

மைந்த னன்புக்கு மலர்மக ரூயகன் மகிழ்ந்து
வீற்றை செய்துறு வீரவறி யாடனி வினார்தே
அந்த நாளுண வினுக்கமை வனசில வாய்ந்து
வந்து மம்பொழு தேநினை வுற்றனள் மகனே. (சசு)

ஈட்டு இன்றிலே பொருளென முணிந்ததை யெண்ணி
வாட்ட மீக்கொடு சென்றவன் கோயிலில் வதிவான்
நாட்டு மிப்பொழு தெனக்கொடு நாயகன் கோயில்
காட்டி கோபுரத் நிடைவந்து கண்டிகை குவித்து. (சள)

வாயி னூடுசெல் வுழியவள் வாவறி மாயன்
நேய மைந்தனைத் தனதுபின் புறமுற நிறுவி
மேய போதுவந் தவளது தெரிந்துசிர் விலலா
ஏய நின்வயி னன்புமிக் கென்மக னென்றும். (சஅ)

குடும்ப வாழ்க்கையை யிகந்துநின் கோயிலே குறுகி
இடும்பை யென்பது தெரிந்தில னியல்வற விங்கே
நெடும்பல் காலமு நின்னையே பற்றின னின்ரூல்
படும்ப டர்க்கியா மாற்றலம் வதுமையிற் பட்டி. (சகூ)

தளர்வு கூர்தர விங்ஙனம் புரிவது தகவோ
அளவி லன்பொடு வளர்த்தஇவ் வாறுற வன்றே
இளர்வ தாயெமைக் காப்பது கருதியே கெழும
உளவு ஞலெங்கள் குடிகெட லாகுமோ வுரைப்பாய். (இ)

நின்னே நம்பிண் நேயர்பா னீபெறு நினைவே
உன்ன தாயுறு இன்றதோர் பருக்கைகொய் யவலோ
டின்ன பெற்றுநீ தருவது பேரின்ப மென்னுல்
என்ன யான்றர வுளமிடி யல்லதொன் றின்றே. (உ)

மண்ணி ரக்தனே யுளவறிந் தனைதிரு மார்பா
அண்ணன் மாபலி வீடண னென்பவ ராலே
எண்ணி நீயெவ ரிடத்தினும் பெறுவதே யிசைந்தாய்
வண்மை யுன்வயி னெங்ஙன முளதென வவப்பாம். (ஈ)

சேட ஞலுநின் செய்வினை செப்புதற் கெளிதோ
நீட நானுனைத் தேவென நினைந்துநிற பதஞல
ஆட லாகிய தெய்வஞன் னிலையுள தன்றேல்
வாடன் மேவுதி யெனக்கண்ட வுடனென்றன் மகனே. (ஊ)

உனது பின்புறந் தனிலொளித் தனையீ துவப்போ
அனக செப்புதி யென்னஓ மமலனங் கறைவான்
நனகை கொண்டுநின் மகன்றனை நான்கெட நயவேன்
வனம ரக்கனி பழுத்திடில் விழுவது வம்போ. (எ)

அன்ன தேயெனச் சகத்தெனுந் தருவதா யமைந்த
என்ன தாகிய தாளினைக் கீழ்விழு மிவனை
நின்ன தோர்மக னென்னுதி யவனது நிமித்தம்
சொன்ன நானுமோ ராமரூ பதைதொடு தலங்கி (ஏ)

நாம தேவனென் பால்வர நணுகின னயப்புற்
ரூம தன்றென நீவிலக் குவதிங னடாது
நீம கன்றனைக் கூஉய்ச்செல நினைவுறி லெனக்கு
வேம கம்பெரி தென்றிடக் குணுயிபின் விளம்பும். (ஐ)

உழுது நன்னிலத் திடும்பயி ருழவனை யுரப்பி
வழுவு ருதிறை கொள்புர வலனென மாயா
பழுதி லாதுகரன் வளர்த்தமைந் தனைப்பரி வின்றி
எழுது கின்றனை நின்பொரு ளெனவீம் தியலோ. (ஒ)

என்ற போதவட் கிரங்கியத் தயாநிதி யேழாய்
நின்றனக்குமேர் யாருளர் நீபுரி தவமோ
ஒன்ற ஞலுமிங் கோதரி தொப்பிடின் மலர்மேல்
நின்ற நான்முக னிடத்துநா ரதமுனி நேராய். (ஓ)

ஆத ரத்தினஞ் சனவயி னஞமனு த்தான
பாதனுக்கொரு திருவனத் திரிமுனி பயந்த
மாதத் தாத்திரே யர்முத லோர்க்கு மான
நீதத் தோர்மகன் றன்னைநீ பெற்றனை நினைக்கில். (ஔ)

எனவி னுவ்ய குணயிமா மாயனே யெனக்குத்
தனேய னுமனின் முள்விடா னுயினுக் தாயாம்
எனேயு மென்குடும் பத்தையும் பாலன மியற்றப்
புனேவு செய்துமற் றவனேயென் பால்வர ப்புரிதி. (சுவி)

என்று வேண்டுதற் கெம்பிரான் மனமிசை வின்றி
மன்றன் மாமல ராண்மூத லியமனே வியரை
ரன்ற நோக்கிநீ ரேனுமிக் குணயியை நயந்து
சென்று சேர்கநின் மனேக்கெனச் செப்புதி ரென்ரான். (சுக)

நாத னுருரைத் தருளிய படிசொல நயந்த
மாத ரார்தமை நோக்கிதுங கேள்வனே மறையும்
ஏத நீங்கிய தினத யாளனென் றிசைத்துட்
போத நீடிய தீனரோம் வயினின்றிப் போமோ. (சுஉ)

நலிவு மிக்கயா மகன்றனே வளர்த்துநன் னலத்திற்
பொலிவு பெற்றுறு வோமிவ னுலெனப பொருந்த
மெலிவு றுத்தியிவ் விட்டலன் றனின்மயல் வினேத்துக்
கலியு றசசெய னிவிருங் காண்டிரே கண்ணுல் (சுஙு)

இக்க மில்லிகொ னுங்களுக் கும்ஜகத் தெங்கும்
பரக்க வுண்டுதெய் வங்கணே வேதனம் பற்றிப்
புரக்க மற்றிந்த விட்டலன் போற்புதல் வனேப்பின்
கரக்க வில்லறப் பயனறச் செயலெஙகுங் காணேம். (சுசு)

ஆத லால்விட்ட லன்றிருத் தேவிமீ ரருளிக்
காத னுயகன் றனக்குளம் வரணி•கண்டு
நீது நீரவென் புதல்வனே விடும்படி செய்ம்மின்
போது கேனெனப் புதல்வனே நோக்கினள் புகல்வாள். (சுடு)

உலக மோகன னுய்ச்சமு சாரத்தை யொழிக்க
இலகு கின்றவன் பாலென்னே யிடைவிடா திருத்தல்
குலவு நங்குடி மிடியிடைப் படுவது குரியாய்
பலவென் சொல்லிநீ வருகிலே யெல்லவா பாகக. (சுசு)

வலிந்து னேப்பறறி யீர்த்தியான் போகுதல் வழுவேன்
நலிந்தி டற்குமு னெழுகென னாதனே நோக்கிப்
பொலிந்தி ருத்தியான் புகல்வதற் கொன்றுநீ புகலாய்
மெலிந்தி டெங்குடி கேடனே யென்பது வினவி. (சுஎ)

பாண்டு ரங்கனுன் மகன்றனே யழைத்துங்கள் பதிக்கு
வேண்டு காரியஞ் செயகொடு போதென்னே வெறுக்கேல்
ஈண்டு கென்னநா மனேயழைத் தவள்வயி னீங்தான்
ஆண்டு நமனேக் கைக்கொடு போமவ ளறைவாள். (சுஅ)

நாம நீயிந்தப் பண்டரி நாதனே நயந்து
ஏம வாழ்க்கையை யிகழ்ந்தனே யிங்ஙனஞ் செயவோ
யாம்வ ளர்த்ததுன் றனேயென நாமதே வெதுவும்
காமு ரைத்திடா தமலனேப் பிரிதலாற் றளர்ந்து. (சுஈ)

அழுது டன்வரக் கூஉய்க்கொடு போயக மடைந்தாள்
பழுதி ணமதே வகத்தத்தன் பன்னியா லமைந்த
வழுவில் போனக வகைகளும் பாத்திர வகையும்
தழுவு செல்வமும் கண்டனர் தியங்கினர் சலித்து. (எட)

அன்னே யிவ்வள மாயின வெப்படிக் கமைந்த
வென்ன மற்றவள் யானறி யேனென வெதிர்ந்து
பன்னி யானரா ஜாயிதன் பதிதனைப் பாராது
சன்ன யத்துதீ ராடிநீர் வருகென நவில (எக)

கேட்டு காமதே விவள்வெறுப் பின்றியே இளதகி
நாட்டி னின்றதற் புதமென நாரியை நோக்கி
ஈட்டு செல்வமிங் கெவ்வணத் தியைந்ததென் றிடம்ப
னீட்டு செல்வத்தை வெறுத்திகழ வாரென நினைந்து (ஏ)

மாறு கூறில ளிருக்கமற் றதுதெரி ஜயி
கூறு கின்றன னையநின் வயினன்பு கொண்டு
தேறு கேசவ செட்டியென் போனபொருள் செறிந்து
வீறு மோர்பொதி கொணடுவந் தனனின்று விருமபி, (எங)

கொண்டு வந்தவன்றனைகின்றன் மனையவள் சூறிந்து
மண்டு மிப்பொதி யேதெனக் கேட்டலும வணிகன
கண்டு போன்மொழி யாயுன்றன் கணவனென் கருத்தக
கண்டு காதல ஞதலி னவன்மிடி யகல. (எச)

பொதிநி ரம்பிய பொருள்கொடு வந்தனன் பொருட்டம
இதுவெ லாஞ்செல வானபின் பின்னரு மீவென்
வதுவை மென்குழ லாயினிச் கணவனை வருதலேல்
அதிக வன்புட னிருத்தியென் றிப்பொழு தகன்றுன. (எடு)

என்று நாடொறுக் தனக்கினி தாழிய மியற்றித
துன்று கின்றவள் சொலவது கேட்டகந் தூயோர்
நன்று நன்றிது செய்தவ னிறையென நயாது
குன்றின் வீழ்தரு மருவியிற் கணகணீர் சுழும. (எஅ)

வருந்தி யிப்பொரு ளாலெனை மயகுகவோ மாயா
திருந்தி லேன்பொருட் டிங்ஙனஞ் செய்வதன் செயலோ
பருந்தி லேறிய பண்ணவ பரமபா வனசீர்
பொருந்து சீதர புவிமக ணுயக புனித. (அ)

யாக மேசெய்தும் தவம்பல வியற்றியும யாரை
யோக மேசெய்து முனைப்பெறு கிறகில ருழல்வார்
ஆக பொன்றர நீவரற் கெத்தவ மயாத்தென்
மாக வைகுந்த னினையன்றி வேறொன்று மதியேன். (எஅ)

ஆகி நிற்கசீ செய்தது தகுதியன் றென்னு
மூகி யாய்ப்பொரு ளனைத்தும்வை திகர்பெற வுதவிச
சோகியாநிற்க வரும்பிணி தொலைந்தவர் போல
ஏகி யுள்ளகத் தழுதுசெய் தினிதிரு தனரே (எக)

(வேறு) இப்படி யியற்றிய வீவர்முன் டோலவே
ஒப்பறு விட்டல னுற்ற கோயிலிற்
றப்பறச் சார்ந்தவன் றன்னை நாடொழுஞ்
செப்புறு பஜனைசெய் திருக்கு நாளிலே. (அடி)

விட்டல னெருதின மவரை மெய்விருப்
புட்டர வழைத்துகா மாவு னரப்பகேள்.
சுட்டிய பொருளெலாந் தோய்ந்து நின்னுளான்
றிட்டமோ டென்பது தெளிதி யல்லையோ. (அக)

.ஆதலா லென்னிடத் தன்பு செய்தல்போல்
நீதமா யுயிர்தொறு நேசம் னவர்த்தியென்
றோதனு மன்பர்கீ யுரைக்க வேண்டவேன்
மாதயா வுளனுயிர் தோறும் வாய்தென்றார். (அ)

அன்னவர் கருத்துல கறியச் செய்வதை
யுன்னிய நாதனங் கோர்து வாதரி
மன்னிய பொழுதுயாத் தினாயின் வாய்த்துளார
நன்னரு ணெடிடும்ய னுயிற் றோன்றியே. (அஉ)

சோறிட வேண்டிப் பா கலவு காலையில்
மாறு கொண் டடித்தவர் வெருட்ட மறறொரு
வீறுனோன் சுட்டமு தெடுத்து மேற்செலர்
றெரியே யடித்ததை நு திரும்பக் கொண்டனன். (அ)

மற்றுநீ ராடுவோர் மடியைத் தீண்டலுர்,
செற்றவர் சரியாய் நீண்டிற் றீங்கிலை
இற்றிதற் கெனப்பல ராலு மென்றுனை
சுற்றியங் கொருபுரஞ் சோர்த்து நிற்கவே. (அடு)

டாத்திரை துன்னுவோ ரிதனைக் கண்டியாம
வாய்த்ததோ நிடுமேல் வருநம் போடைஞ்
நீத்திரள் விழியுகச் சினந்து ரப்பலுங்
காத்தநின் கெவர்க்கு நருள் கருணையின்றெரு (அக)

தன்னகத் தன்புளோர் தங்க கத்தவர்
தன்னவர் மிசையுமப் பத்தை வாய்க்கொடு
பன்னரும் புரத்துளோர் பலருங் காணவே
துன்னிவெள் ளிடைவரத் தொடர்த்த வுற்றனர். (அ)

நெய்யிலா தப்பத்தை நீயுண் ணற்கியான்
கையிலே கொடுவருங் கலத்து நெய்யிலே
பையவே துவைத்தியான் றருவன் பைப்பய
செயினியா லமுதுவிக் காமற் செல்லவே. (அஅ)

என்றவர் மூடுவல்பா லெய்த மற்றது
நின்றிடத் தோய்த்திவர் நிரம்ப வுட்டலு
மென்றதுண்டிடக்கண்டு வியர்து வேறுளார்
நன்னுதா மனைப்பித்து நண்ணிற் றென்றனர். (அக)

ஜீவிகர் குணியத்திற் றிறம்பு கின்றில
ஞுவ்லா ணுமன்பே ரறிஞ னென்னவுந்
தாவிலர் ஸெர்சொலுந் தருணந் தன்னிலே
மேவுநா யருக்கொடு விளங்கு ஸ்ரீதரன். (கூஅ)

நகைசெயக் கண்டுநீ நாயு ருக்கொடோ
தகைதர வேந்தனே சௌரி யென்னவே
வகைதெரி யன்பரை நோக்கி மாதவன்
மிகைதவி ரெனையெந்த வித்தங்கண் டாயென்றான். (கூக)

(வேறு) கோபா லாவுனே யுணர்ந்து கொண்டவி
சோபா கேசரர் சொன்ன லதனை
லேபா வந்தெரி வெய்தி னேனென
மாபா மாபன் மகிழ்ந்து போயினான். (கூஉ)

சின்னஞ் பின்செல வாக வேமலா
மின்ன ணுயகன் மேவெ காதசி
நன்ன ஞண்டிட நாம தேவரைச்
சொன்னன் வாவென வன்பு துன்னியே. (கூங)

அவ்வா ரோதிய வமல னுக்கிவ
ரொவ்வா தாலரி தினமு ணறகெனச்
செவ்வே நீயரி சேர்தி னந்தனைத்
தவ்வா தெப்துற வோத காதென. (கூச)

உன்னுய் முன்னரு ருக்குமாங்கத
னன்ன னேநிக ரம்ப ரீடனில்
நின்ன லேயியல் நிறகு நீரல
நன்ன ளென்னனு நாம ரோதுவார். (கூடு)

கோவே நின்னருள் கொண்டு மூற்றுத
லோவே னென்றுமெ னசசொல் வோதமை
மாவே றும்மணி மார்ப ணுயிய
தேவே சோதனை செய்ய வெண்ணியே. (கூசு)

மூப்பால் விஞ்சிமு நிந்த வேதிய
ணுப்போய் நாமதை யன்ன மீகென
வாய்ப்பா காதரி மன்னு மிதனினம்
நாய்ப்பா னன்னமெ னச்சொ லிப்பினே. (டூஎ)

கந்தங் காய்கனி காத லிப்பிரேல்
நந்தும் வெம்பசி நீர நல்குனேன்
அந்தண்ணீரென வன்ன மில்லையேல்
சித்து மென்னுயி ரென்று செப்பியே. (கூஅ)

நாமா நீபுவி கண்ணு யிர்க்கெலா
மாமா றன்புசெய் யன்ப னென்னவே
பூமீ தோர்புக லப்பொ ருந்தினேன்
நீதா ரோதனி யாய மோவென. (கூகூ)

மறையோ னத்திவ ராது கொள்கென
இறையோய் விண்டுவி னன்ப ரில்வரல்
முறையோ வெங்கொலே மூந்திடாதெனத்
தறைமேல் வீழ்ந்துயிர் சாதல் மெயயென. (ா)

செத்தா னின்னெடு சாத நிண்ணம்யான்
அத்தா வென்னுமு ளுவி போயினுன்
முத்தா பந்தெற மூந்தி னேர்தெரிந
துய்த்தார் சந்திர பாகை யொணகரை. (ாக)

பலருங் டினர் பார்த்து நாமதே
லவ னென்றுபோ ணண்ணி யன்னமீ
இலனென் றிப்பழி யெய்தி னுயெனச
சொலவுங் கேட்டெது வுஞ்சொ லாதரோ. (ாஉ)

தனஞ் செய்திடத் தக்க விந்தனம
புகவெய் துஞ்சவத் தோடு பொன்றிட
அகமுன் கொண்டத னுடை ணைந்தெரி
நகநன் கிட்டனா நாம தேவரே. (ாங)

அதுகண் டிருளோ யாரும் யாருமிங
இதுசெய் யாரென வெப்த வற்புதங
கதுவும் வெங்கனற் கட்டி டந்தமா
முதுமன் வேதியன் மூர்தெ மூந்தரோ (ாச)

சங்கு சக்கரந் தங்கு கைகளும்
பொங்கு குண்டலம் பொலிஇ ீடமோ
தங்கு மானன மூந்த யங்குபொன்
பொங்கு மம்பர மும்பொ ருந்தவே. (ாஇ)

தோன்றி யன்பரைத் தொட்டெ டுத்துனைப்
போன்று ளோரிலைப் புவன மூன்றிலு
மேன்ற நாமதே வினைம இழ்ந்துசீர்
சான்ற மாலரு டந்து போயினுன். (ாசு)

(வேறு) அன்புருக் குமனி தன்னே யகமகிழ்ந் தினிதினுக்கிப்
பின்பொரு தினத்திற் பாண்டு ரங்கமால் பேசு இன்ரூன்
என்பொடு சீர மெல்லா மெனக்குநோ வுறுத லாலே
நின்புது மலர்க்கை யாலே நீபிடி யென்னக் கேட்டு. (ாள)

அலர்மக ணுத னேநின் னுகநோ வுறுதற் கென்னே
உலகிடைப் புரிந்த செய்கை யுரைத்தரு ளென்ன லோடு
மிலகுறு பொன்னே நாம னியல் மனைக் கெய்தி னுர்கள்
தலமெலாம் புகழ நின்ற சாதுசற் சனர்களாக. (ாஅ)

அன்னவர் தமக்கெ லாம்யா னலிர்கலே தோய்த்துத் தந்தி
மன்னவர் பானஞ் செய்ய வார்புனல் முகந்து தந்தும்
பன்னு மூழியங்க ளெல்லாம் பலபல புரிந்துந் தாசிக்
கென்னமா வரைத்துத் தந்து மென்னுடம் பயர்த லானேன். (ாக)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

என்னைமால் புகலக் கேட்ட விந்திரை நகைத்து நாதன்
முன்னைமெல் லிணைமேற் சாயச் சார்த்திந்தன் மலர்க்கை தன்னுல்
தன்னரா யுறப்பிடித்து நலஞ்செய்தா ளாக வோர்கள்
மின்னினர் பஜனை செய்ய மாதவன் கோயிற் கன்பர். (ஈ)

தமிக்கொரு தூணையு மின்றித் தமியராய்ப் பாடக் கண்டு
கமைப்புரு தவர்பி னின்று காருத்தன் முளங் கொட்டு
மமைப்பதி கண்ட தொண்ட ரனைவரு மின்பத தாழ்ந்தார
இமைப்பறு தேவ ரெல்லா மினிதபூ மாரி பெய்தார். (ஈக)

பின்னரும் பாண்டு ரங்கன் பெரிதக மகிழவு கொண்டு
தன்னரைக் கியன்ற தாம்பீ தாம்பர மலிழநது வீழ
உன்னலில் லாதங் காட வுற்றனன் ஞான தேவர்
மன்னரங் கதனைக் கனடு நாதனைப் பகழ்தி னின்ற. (ஈஉ)

செங்கையைப் பற்றி யெல்லாக தெரிபரச் தாமா சோசால்
பங்கயக் கண்ண தேகம் பறறபி மான மின்றி
இங்கயர் கின்ற செய்கை பென்னென வினவ நாதன்
அங்கவர் தம்மை நோககி யகமகிழ் தினிது சொல்வான். (ஈங)

பற்றொன்று மில்லே னமன் பஜனைபா வைச மானேன்
இற்றைநா ளென்ன ஞான தேவரம பரத்தை யேத்தி
சுற்றிட விடையி லநகுத தோன்றினா கீர தாசா
மற்றவா தனமையெ லாரும் தழுவினா மகிழவு கூர்ந்து. (ஈச)

அவ்வையிற் கையி லேயா னாதனை யேந்தி வர்தான்
கவ்வியை வென்ற நோககி னளிணையங கதனை நாமா
செவ்வையி னேந்தி நாதன் திருமுக தோன்றச் சூழ்ந்தார்
வவ்விய பாண்டு ரங்கன் மகிழ்தென்று புகல்வ தாஞன். (ஈ ஞ)

ஞானதே வேயின் றிங்கு நவில்கின்ற பஜனை ரன்றே
ஆனதென் றுரைத்த போதி லமலரீ தாளங கொட்டித்
தானினி தாட வற்றுற் றனியின்ப தானைய் தாதோ
யானினிப் புகல்வ தென்னே வென்றனா ஞான தேவர். (ஈசு)

நாதனு மகிழ்ந்து வந்த நல்லவர் தமக்கெல் லாந்தன்
ஓதனந் தரப்பெற் றியாரு மோங்கிய வுவகை கொண்டு
ஸ்ரீதர முகுந்த தேவ தேவவென் றினிது போறறிப்
போதல்செய் தனர சோதை புதல்வனை மறபபி லாதார். (ஈடஎ)

நாமதேவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச் சரித்திரம் (ச) க்குச் செய்யுள் (நுசஈ).

மூற்றிற்று.

நாமதேவர் சரித்திரம்.

காமதேவனொரு தொழிலு மின்றியரி நாமமோதினரிருந்தழித்
தாமமேவியகு ணயிமற்றது தனேத்தெரிந்து மகனேநமக்
கேமமேவிவர வீட்டவின்றியுறி லெவ்விதத்திலினி யில்லறம்
சேமமெய்துமென நிதியலாததொழில் செய்வதெப்படி யெனச்சொனார். (க)

அதவினுவியகு ணயிபண்டரிய டைந்து கொஞ்சமுமி ரங்குரு
திதய மேவிமலி தானியங்கொடு சமைத்தொர் வேனியா யுதரமே
நிதமு முண்டுமிகு பொருள் பெறீஇ யதனேகெடியவட்டி கொளநேர்ந்ததால்
மிதமிலாதபொரு ணடுலோபிதா தாவெனும்பெயரா மேவினேன். (உ)

பாலடைந்தெனது குமரனேர்பயனு மின்றியேயுலவு பண்பினேன்
ஏலகன்குதொழி லெய்துறப் பொருள்க ளில்லைமீடுமிலை யாதலிவ்
வேலையொண்பொருளோ ராயிரந்தனி விராகன்வேண்டுமென விட்டலன்
சலவங்கவ னுளத்தின்மேவினிதி தாமயக்கவன னன்றெனு. (ங)

ஆறுமாதவள வுங்கொர்சிட்டெழுதி வாங்கிநன்னிதி யளித்திடப்
பேறுமேவிமனே யெய்திநாமமொடு பேரினுணிதிகொ ணர்ந்ததைக்
கூறியேயநிதி கொண்டுவாணிப நடாத்தியுதியமி கக்கொளீஇ
மாறிலில்லற நடத்துகென்றவர்கை நிதியெலாமுற வழங்கினுள். (ச)

அந்தநன்னிதிய டைந்தநாமர்சில வந்தருளருட னுய்வுரு
எந்தவாணிபமி யற்றினும்வருவ தேதமல்லதிலை யேயெனச்
சிந்தைசெய்தசமா ராதனைத்தொழில தேயிகப்பர பலந்தரும்
வந்தநன்னிதினின் மேலதின்றென மகிழ்ந்துகாசிகர் மன்னினார். (ஞ)

கங்கைமாநதி பரந்துலாவிவரு கரையிலங்கொரு மடத்தினில்
தங்கிநீடுமன தானமித்திரனெளி சாயுமாலேவரையாற்றிமேல்
கங்குலேறுமரி நாமகீர்த்தனே கனிந்துசெய்துவரு காலையில்
எங்குமிச்செயறெ ரிந்துபூசுரர்கள் மனேவிமக்களுட னெய்தினார். (ட)

ஏண்டிசைப்புறனு நாமதேவர்புக ழெய்தியெங்குநிறை வுற்றதால்
பண்டரிபுரியி லுள்ளவேதியர்கள் பலருமாவலுட னேகுமூலுக்
கொண்டுகல்லுணவு முண்டுதக்கணைகைக் கொண்டுமீடுமென வேகலைக்
கண்டுதாதாசாவக் காரன்கேட்கவவர் கழறவோர்ந்துகவை யுற்றனன். (ண)

தினரானநாம தேவருக்கிவிதச் செய்கைசெய்யவேது வாயென
தானகாணமது வாய்த்துதென்றதிக வாத்திரத்துடன்வீ ரைந்துபோய்
மானகாலையய டைந்துதொக்கபல வறுமையோர்மகிழ லீதலும்
போனகந்தரலு நோக்கியேக்கமொடு புந்திகொந்துடல் புழுங்கியே. (அ)

உண்மையாகவிவர் வர்த்தகத்தொழிலு ஞற்றுவாரென நிணத்தியான்
தண்மையாவுதவு கடனதானதன முழுதுமம்வாரியிவண் சார்வுரு
வண்மையாளர்களு நாணமேவுறவ ழங்குகின்றனரெ ணுமனத்
திண்மையோபொருள்கை யெய்துருவினியென்செய்வதென்றுளம் வருந்தியே

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

ஆணுக்கேபெறு மானதாகவொரு காணிபூமியிலே வீடிலே
உட்மையில்லைதரு தற்கியைந் தவுறன் முறைய ரில்லையிதனேடுமென்
குடியழிந்ததென வெண்ணமுற்றயர்தல் கண்டுநாமர்தயர் கொண்டுவந்
தடியின்மீதமுடி சூடிநின்றுமிக வாவலோடுதுதி செய்தனர். (அ)

வேறு

துதிசெய் காலையவண்வந்து சூழ்ந்த மறையோர் களேநோக்கி
மதியீர் சமாராதனைக்குரிய வள்ளலிவர்தம் மலர்க்கரத்தால்
விதியாய்க் கிருஷ்ணற் பணமென்று விடுநீ ரேற்றுப் புசிப்பீர்கற்
றுதியில்வந்தா ரிவர்தகமை சாற்றுந் தரமதலவன்றே. (ஆ)

என்னப்புகழ்ந்து சங்கற்ப மிசைத்து நீர்வார்த் தருளுமென்று
சொன்னமொழிவர்த் தகன்றனது சுருதிபுகலுந் தரணக்கெறிந்து
முன்னமுனிந்து நின்றிந்த மோசஞ்செயவர்த் தகத்தக்கென்
றென்னையக்கிக் கடன்வாங்கி யிங்கப்பொருளைக் கொடுபோந்து. (இ)

பல்லாயிரவர் தமக்கன்னம் பாடக்கநேர்ந்த படிபோலி
எல்லாப்பொருளுங் கவர்தென்னே யெழையாக்கு வித்ததன்றிப்
பல்லோரறியத் தத்தஜலம் வார்க்கும் படியும் பகர்ந்தனையே
கல்லோமரமோ வுன்னெஞ்சங் கள்வனுனைபோற் கண்டிலனே. (ஈ)

மீட்டு நின்னைக் கடன்கேளா மார்க்கஞ் செய்யவேண்டி யென்னைக்
கேட்டரூது முழுதுணர்ந்தென் கேழொன்றில்லாக் குடிகேடா
நீட்டமாக வளர்தருவி னீங்கி நெடுநாளா யுலாந்த
காட்டம் பூத்தல் காணினுமென் கரநீவார்த்தல் காணுயே (உ)

என்று வணிக னியம்பியபோ துதகம் வார்தற் கிங்கிவரை
யன்றி யாளு வதிகார முடையே னல்லே னுதலினல்
இன்றிங் கிவர்பா லேற்றுண்ணு மென்னுற் றடையொன் றிலையென்று
நன்றி நாமருளைசெய்ய வுணர்ந்தார் தொக்க நான்மறையோர். (ஊ)

தரும வணிகப் பெருமானே தாங்க முடியாப் பசியனலே
ஒருமை மனமா யாற்றலுக் குமுத கருணை புரியு மென்பார்
பெருமை பெருக வுண்பவனாத் தடுத்தல் பெரிய பிழைய தென்பார்
கருமு மினைத்து நீங்குறுமெங் கரத்தி னீர்வார்த் தருளுமென்பார். (எ)

பல்கா வதங்கள் கடந்துபெரும் பசியோடடைந்தே மன்னமின்னே
கல்காயென்னில் ரவுரவமா நரகிற் சேரச் சபிப்ப மென்பார்
அல்கா வீயாவுலோபநின்னே யுன்ரூப் சுமம்தென் பயந்த தென்பார்
அல்கா நிந்தை பலபலவா யறையக் கேட்டங் காகுலித்து. (ஏ

அந்தோ பொருளுக்கழிவு வருமெனவோர் தேவராலயம்பு
ரைததில்லே யாைக்காசுங் கொடுத்ததில்லே பிட்சை பெற்ற
தாயர் சிரார்த்தமுநான் தந்ததில்லே யிதுவரையும்
நாதனமதேவசால் மறையோர் பழித்தற் கிடமானேன். (ஐ)

நாமதேவர் சரித்திரம்.

தாழை யடிநீர் வார்க்கி னன்னீர் தலையிற்ருங்கித் தருமதுபோல்
ஏழை யாளுர் வர்த்தகஞ்செய் தெய்து மிலாப மதனுலென்
பேழைக் குறைவு தீருமெனும் பேரா சையினற் கடலுக
மாழை கொடுத்தேன் கானவிற்பெய் மழைபோலானே னெனவிரங்கி. (உக)

மறையோர் குழுவோ வகல்வதிலே வாய்ந்திந்தனையோ வொழிவதிலே
உறையோ தனம்போ யுண்பதில்லே யுதகம் விடேனேல் விடுவதில்லே
சிறைபோ லெண்ணச் சூழ்ந்த விவர்புகித்தா லென்னைச் சேர்வதென்ன
குறையென் ருருசூழ் தனக்குள்ளே கொண்டுவணிகன் கூறலுற்ருன். (உ0)

வேறு

வாருமந்தண ரேயென்மேற்பழி கூறுகின்றன மாறிவே
நீரம் வாக்குவ னேனு மென்னலு கேர்ந்தனர் கடல் சூழ்தரு
பாரு மம்பரமுந்தரு கரி பரலு நட்டமு நாமரைச்
சேருமெற்கிலே யென்று வாதனனேற்ற வையர் சிரித்தனர். (உக)

நாமர் நன்குப சாரமுஞ்செய நான் மறைக்குமுவுண்ட பின்
காமர் சந்தன புட்பமும்மடைக் காயுந்தக்கோ யுங்கொடுத்
தாமிகன் பின்வணங்கவாசி மழுங்கியாரும கன்றபின்
தீமிருந்தெரி ஞின்றநெஞ்சொடு வணிகனங்கிது செய்தனன். (உஉ)

கடனினேதர வேண்டும் வேறொரு காரியம்புரி தற்குனே
விடனலாதிலே யென்பை யேலுயிர் விடுவனிட்சயமாகவென்
றடமாதாயுரை செய்த போழ்தினிலனபா காளியண் முடி மிசை
நடனமாடிய கருணே கூதரு நளினே நாதனே புன்னுவார். (உங)

.ஆதிமூலபராபரா சருவாதரா ஜகாட்சரா
சோதிரூப வரூப நிட்கள சுதந்தரதுவதற்பரா
வேதகீத விநோதமாதவவி மலவச்சுத சேசரா
நீதசாகர மீது கணவனர் தேவதேவகி நந்தனே. (உச)

கண்ணகண் மணியாக நின்றொளிரா காரணகரு மாமுகில்
வண்ணவம்புஜ நாபகுஞ்சர வரதபுட்பதிவாகன
தண்ணருந் துளவார நவநிதசார சோரகிகாமணி
எண்ணுதற்கரு நாமரூப மிலாதெலா நிறை யெந்தையே. (உடு)

கல்வினுங்கடு நெஞ்சமும் வடகனலையுஞ்சுடு கோபமும்
கோல்லும் வாணிகர் வார்த்தையும் பகைகொண்டு செய் பிடிவாதமும்
சொல்ல வாய்வரவில்லே செட்டி செய்துயர மாற்றுவை தொறுவர்க்காய்க்
கல்லெடுத்து முன்மழை தடுத்தருள் கண்ணனே கடல் வண்ணனே- (உசு)

என்ன நாமர்துதித்த போழ்தவரிதய மீமிசையிலகுறும்
அன்ன வூர்தியினத்தனற் புதவர்ச்ச நல்லுரு வாயெதிர்
துன்னியன்பவ வணிகனிங்குறு தோய மூழ்கிடினி ரணமக்
கன்னனீங்குமும் வகைசெய்வே னெனைக்குணே யோடுரை கழறினுன். உஎ

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

ஞான நோக்கொடு நோக்கியவ்வுரை நன்குணர்ந்தருணமதே
வானவத்தமர் மானதப்பணி யாற்ற வண்ணல் மறைந்தனன்
மானவத்தன வணிகரேதிருவர நதிப்புனன் மூழ்கியிங்
கேகலத்தொடு வருதிர் துங்கடன் யாவுமிக்கண மீருவேன். (உ-ஏ)

என்று நாமருளாத்த சொற்செவி யெய்த நீரிடை யென்றனைக்
கொன்று தீர்த்திட வெண்ணியோ கொலைபாதகா கபடாமொழிந்
தன்று நீகடன் வாங்கிஞயறி வுற்றனன் மூழுகேனென
நின்றுவாது செய்வர்த்தகன்றனே நெடிது வாழ்த்தி வழுத்துவார். (உகூ)

ஐயநின்னிகர் புகழ்படைத்தவரகில மீதெவருளரொஞல்
செய்யுமிவ்வன தான நின்னது செய்த வப்பலவுதியம்
எய்தும் வர்த்தக மிதனின் மிக்கனவிலேயுதாந்தமு மோய்விலாப்
பெய்யு மாரியிற்செலவு செய்யினும் பெருகுமல்லது குறைபடா. (கூஇ)

வேறு

கோதறு குணத்தவா குலித்தனீக்கவென்
ரூதரத்தோடி வரையைக் கேட்டனன்
ஏதிதந்திர மொழியியம்பினும் விடேன்
வாதிடாதென் கடன்வழங்கு மென்றனன். (கூக)

அன்ன தேற்பரேதியதனின் மூழ்கி நீர்
துன்னு தும்மாண மூந்தொலையச் செய்குவன்
என்னலு நாமரோ யென்னைக்கங்கை நீர்
தன்னிடை யழுத்தியே சதியியற்றவோ. (கூ)

எண்ணி நீர்கடன் கொடாதிருக்கு மெத்தனம்
பண்ணினீர் மூழ்கலேன் பணத்தை யீம்மெனு
தண்ணகத் தோடினேஸ் நானஞ்செய்து நீர்
நண்ணுவீரென நனி நாமர் கூறினர். (கூ உ)

மறையவர் மரபினில் வந்த வர்த்தகன்
நிறைபுனலாவலா நின்று மூழ்கலும்
நறைகமழ் துளவணி நாதன் மாயையால்
அறைதரு பாதல மதிலடைந்தனன் (கூ ஏ)

நவமணி மண்டப மதனிலுப்பவேர்
உவமை யிலரியணையும்பர் பல்வகைப்
பவவிருள கற்றுறு பரிதி போலவெம்
உவணகேதனன்றருக்கரசி லுற்றனன். (கூஐ)

முதலவர் வானவர் நாரதாதிய
சுற்று சற்சனரெலா மிலேச்சர் தன்மையாய்
நேரதுமர யெம்பிரான் முன்ன ரெண்ணிலா
அதரத்துடனிரை யாயிருந்தனர். (கூஙு)

நாமதேவர் சரித்திரம்.

வருக்கைமாதேங்குமாதனை செவ்வாழையைச்
சருக்கள் கற்பகவல்லி சாதஞ்சண்பகம்
மருக்கமழ் மல்லிகை முல்லை கத்திகை
திருக்குடி யிருந்தெனச் சிறந்திலங்குமால். (கூஎ)

கிள்ளை கேகயஞ் சாதகங்கபோத காகணவாய்ப்
பிள்ளை கோலங்க பிஞ்சலம் பிங்கலை யன்றில்
வெள்ளை யன்னசூர்க்குருவிச கோர மீன்குத்தி
கொள்ளை கொண்டவண் பாடலு மாடலுங்குறையா. (கூஅ)

காலமொன்றினுங் காண்கிலாவற்புதக்காட்சி
சாலவெங்கணும் விளங்கலுந் தமனியவுலகம்
போலிலங்கலுங் கண்டனன் மெய்புளகிக்கக்
கோலமண்டபத்தி யாவரு நோக்கினர் கூவி. (கூக)

ஈங்குவந்தவா றெவனென வினவலும் வணிகன்
சாங்கமாய் வரலாறவை மூழுவதுஞ் சாற்ற
ஓங்குமெங்கள் வேந்துண்பதற்கழை யெனவுரைத்தார்
பாங்கிருந்தெ மோடருந்திடற் கெய்தெனப் பகர்ந்து. (கஅ)

கொழுத்தவூன் சமங்கூட்டிய முலேமுகை சூரல்
முழுத்த நெய்யினில மைத்தனசெய்கை நன்முறைய
பழுத்தமுக்கனி பாலுளவாவெனப் பரிந்து
வழுத்தவாணிகன் பதினன் றிகைத்தனன் மயங்கி. (கக)

தனமும்போயின சாதியும்பிரஷ்ட மாவதற்காம்
இனமுமாயின திருக்கரோடுண்ண வீக்கின்றூர்
அனமுண்கேனெனில் யாவினை செய்வர்கொலென்று
மனங்கலங்கி மேலைமதேவனை நெஞ்சின்மதித்து. (கஉ)

இங்கு காப்பதற்கொருவரு மெனக்குறவில்லை
அங்குமச்சு நான் கடன் கொடுத்தூதிய மடையத்
தங்கினே னிவண்டருக்கரோ சாதமும் படைத்துப்
பங்கதாயுண வீர்க்கின்றூர் பாவியேன்றன்னை. (கங)

உம்மை யல்லது காக்கு நரில்லென வோதச்
செம்மை சேர்குண நாமதேவருமிது தெளிந்தங்
கம்மை போல வந்தெய்தியாரு லித்திடலருளோ
டிம்மையே பிறவாத வீடுதவுமிவ்விறைவன். (கச)

பாண்டுரங்கனம் பதிதபாவனனுண்மையாக
வேண்டுரங்களினிடை விடாதிருப்பவன் மற்றூர்
யாண்டு நீங்குறுச்சாது சற்சனரிவர் தம்மோ
டூண்டிருந்து நீருண் பதிற்பேறு வேறின்றே. (கஞ)

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

பிரமராதி தேவர்க்கரிதாம் பிரசாதம்
நிரமதாஞ்ச மாராதனைச் செய்கையாலுமக்குக்
கரமதா லெலிக்கனி யெனக்கிடைத்ததை விலக்கில்
வரமதேயி தன்மேலிலையுண்கென வருத்தார். (ரூசு)

வேறு

பெயர்வானவர் பேசிய நியாவமுணர்ந்
தயர்வேதிய வாணிகனங் கறைவான்
மயல் கூர்தரு மோகன மந்திரமே
பயில்வீரதனுல் வசியம் பணினீர் (சுஎ)

கடனென்று பெருங்கன கல்கொடுவெண்
மடலொன்று வரைந்தெனை வைக்கெனவீர
நிடனென்றனதான மதிந்து பொருள்
கெடநேர்ந்தனை கீழ்நிலம் வீழத்தினையே. (ரூட)

வீழ்த்திப்புறமான மிலேச்சரொடு
கூழ்த்துய்த்திடு மாமொழி கூறினையே
வாழ்த்தற்குறு மென்மரபும முழுதும்
தாழ்த்தக்கரு திற்றனீர தக்கனவோ. (ரூகூ)

சொல்லேத்தடை செய்கலிர் சூழதருமிவ்
எல்லேக்கணிலாம லெனைக்கொடுபோய்
தொல்லேப்புவி சேர்ப்பிதுடாக கினியான்
இல்லேக்கடன் கேட்பதுணையதே. (ரூஎ)

எனைவீடையும் படிசெய்குவிரேல்
புனையும்புகழ் புண்ணியமும்மையென
இனையுமனனெடு மிரங்கிமிக
கினைகின்ற வனீரறி நேர்மையராய். (ரூசு)

குறையொன்றடையாதமை மெய்ம்மைகுல
மறையோருடனுண்ண மயங்கல்நம
திறையோனருள் செய்வனினித்தகையாய்
பொறைகூென காமர்புகன்றனரே. (ரூஉ)

அடமாய்மொழி மீரரியாடகியென்
னிடமீந்திடி லுண்டிசெய் தெய்துவலென்
றுடனேதவுவந்ததவிம் பதமாக்
கிடரோலெருமுட்டையு மீந்தனரே. (ரூங)

அறனன்குடை மீர்யவனர்த்தலனிற்
புறனுக்குமெனப் புகல்வர்த்தகனை
உறுதும்விழி மூடுறு மென்றனவில்
இறையாகவு மூதெல்செய்தனனே (ரூச)

வேறு.

நாமதேவர் சரித்திரம்.

மூடியபோழ்து பண்டரிபுரத்து முந்துறுசந்திரபாகை
நீடியநதியினைந்தவத்தினீ தொழுகுற வெழுந்தனளுங்
காடியமறையோர் தொகுதியும் பஜனே யாதரத்தொடு புரிபவருங்
கூடிவிட்டலனைத் துதித்தலும் வணிகன் குறிக்கொடு கண்டனன்கூறும். (நிநி)

வாரணவாசிக்கங்கையங் கரைக்கண்வதிந்தயான் சந்திரபாகை
சேர்தரற்கிஃது சொற்பனமென்சை ந்தனை செய்வனேலுணற்குக்
கூர்தரநாமர்கொடுத்தபல் சாமக்கிரயங்களிருக்கின்ற குறிக்கில்
பேரதிசயமிதென்றவர்தகையைப் பேணியக்கரைவருகாலே, (நிசு)

வத்திரமதனில் முடியெரு மூட்டைகளே மட்டுமவிழ்த்து வீழ்தருமா
றத்திருநதியிலுதறியே னீனந்தவாடையோடில் விடையடையப்
பத்தினிகண்டு நாமருக்கீந்தபணமெலாம் வாங்கி வந்தனிரோ
இத்தனை நாணீடித்தகாரணம தென்னென வர்த்தகனியம்பும். (நிஎ)

என்னுயிர் பிழைத்து வந்ததே பெரிதென்றிசைத்து மேவீர வஸ்திரங்கள்
தன்னையேபிழியும் போழ்தெரு மூட்டையொன்ற நிற்றங்குற னேக்க
மின்னிடுதங்கமாய் விளங்குவதைக்கண்டு மெய்புளகித மடைந்து
நன்னலநிறைந்த நாமரிவ்வுலக நரலர மரசேயாமால். (நிஅ)

விட்டலனமர் பொருட்டெனக் களித்தமிகு தனங்களே யெலாநதியில்
இட்டனனெனது விதியிலுள்ளன போலியைந்தனவென வுளம்வருந்தி
நிட்டுரமாக நாமனா நாயேனிங்தை செய்தனையெலாம் பொறுத்துன்
மட்டவிழ்கமலபதங்களே நாளும்வழுத்துற வருள்செய்வாயென்னு. (நிக)

அல்லுநன்பகலு மச்சுதவிடல அடியவர் சகாயவென்கின்ற
சொல்லுமேழை யருக்கீதலு மூரியதொழில தாயுவந்து வாழ்ந்தனலுல்
நல்லுணர் வடையோரனை வரும்புகழு நாமராண்டை யினைவணங்கிப்
பல்வகையுயிர் கட்குயிரதாய் விளங்கும் பதிதபாவன பரந்தாமா. (சுஐ)

கண்பொருள் காண்பான் காட்சியுங் கடந்துகருதுவோர்கருத்தினுக் கெட்டாச்
சேண்படு பரமசின்மயானந்த தேஜோமயத் திருவாழ்வே
வீண்படுவினை யேற்காக நீதாழ்ந்த மிலேச்சவேடங்கொடு போந்தாய்
தூண்படு மரியேபிரகலாதனர் முன்னூயர் போற்பே யனுகுவனே. (சுக)

என்றடியிறைஞ்சு நாமனையண்ண லிருகையாலெடுத்து மார்புடனே
ஒன்றுறத்தழுவி யுச்சிமோந்தன் பினுவப்புறு மொழிபலபுகன்று
நன்றிசேர்பண்டரா புரமதனிரு மோடைடைந்தனர் வானோர்
அன்றுபூமாரி அன்பர்தம் மீதுமையன்மீதும் பொழிந்தனரால். (சுஉ)

நாமதேவமல சரித்திரமதனை நாவினுன வின்றவர்கேட்போர்
நேமமாய்ப் புத்தகத்தினைவைத்து நித்தியம் பூசனைபுரிந்தோர்
பூமியிற்றர்மமார்த் தத்தொடுகாமம் பொருந்திநற் புகழினையடைந்து
காமனைப்பயந்தோன் கழலினையடைந்தெக் காலமுநித்திய வாழியரே. (சுங)

முற்றிற்று.

கபிர்தாசர் சரித்திரம்.

——:o:——

பேசரு கங்கையி லேமுசில் பெய்ய
ஈசன மைக்கவி ழிந்தகி ளிஞ்சில்
வீசுதி ரைப்புனன் மேவுமி தக்க
மாசில யோனிவ திர்தவ ராகி. (க)

நல்லத வச்சுக ராமநன் ணமஞ்
சொல்வது விட்டிலர் சோர்வினி யானம்
புல்லினர் மேவுறு போதுநெய் நூல்கொண்
டொல்லெனெ லிப்புள துழிழி வுற்று (உ)

தோரமறு மாறுது வைத்தத மால
மோமிகி ளிஞ்சில முன்வர நோக்கி
ஆமதி ழிந்தத னேககொடு வ்ந்து
வாமதெ டுங்கரை வைத்துவ கிர்ந்தே. (ங)

ஏலவி டைத்திகழ் வெய்துறு சேயை
ஆர்வமி கத்தன தநகையி லேயிக்
சாரமு யறசியி லாதுத னம்டெப்
பேரின்ம கிழ்ந்தக முற்றன னன்டே. (ச)

உறறது ருக்கனு யிரத்துனே
கற்றிலே கொள்பவர் கற்பக நேர்கண்
டுற்றும கன்பெற வாயின தென்அ
சொற்றிட மற்றவள் கொங்கைசு ரர்தே. (ஞ)

நேசமு டன்கொடு பாணிறை யத்தங்
கிசனே யெண்ணியெ ழிற்கொள்க பீர
தாசரெ னும்பெயர் தருதுவ ளர்த்தாள்
மாசறு தன்பதி மாமகிழ் வெடத. (ட)

வாமம கன்வளர் வாகியி ராம
நாமம்மி டாதுக வின்முறல் கண்டு
தோமறு காகியு ளோர்கடு ருக்கத்
தீமத னுக்கின சேய்வர வற்றோ. (ண)

என்றது ருக்கனி யன்றத வத்தை
நன்றும கித்தனர் நாளும்வ ளர்த்து
கின்றுசி றந்தநெ டும்புதல் வர்க்கு
மன்றல்பு ரிந்தும கிழ்ந்தன ரீன்றோர். (அ)

பின்புமண ங்கொள்க பீரப்ப வஞ்சத்
தின்பில ராகியி ராமகன் ணமத்
தன்பின ரானத நிந்தவ விந்தர்
துன்பொடி கழ்ந்தனர் சொல்லுத லாளுர். (கூ)

வாழைவ னந்தனில் வந்தொரி லந்தை
தாழ்வற நின்றுத முழைப்பது போலக்
கேழ்கிளர் கங்குல னிற்கிளர் கின்ருன்
வீழ்புனன் மீதமி தந்தவ னென்றே. (ம)

ஹரிபஜ னந்தனி லன்புமி குந்து
புரிதரு கின்றக பீரர்பு ணர்ப்பைத்
தெரிதரு தாய்மக னேதொழில் செய்யா
துரியகி ணைப்பிலை யாகியு றைந்தால். (மக)

இல்லற வாழ்வினி யெங்கன டக்குஞ்
சொல்லுதி யென்றுதொ குத்தறி தொட்டு
வல்லியி னெய்யென மற்றது கேளாா
நல்லதி யானக லத்திலி ருந்தார். (மஉ)

மன்னிய தன்னைம றந்தன ருற்ற
அந்திலே கண்டவ ளன்னவர் தம்மைத
துன்னியு ரப்பியெ னேதரு மம்போ
இன்னினை வற்றனை யுறறனை யென்ருள். (மங)

என்றவள் கோபமி குதினி யெறைாற்
கொன்றுவ னென்றக மருவியு னாாது
நன்றென வோர்மூழ நணண்ட நெய்து
மூன்றனி நின்றமு யற்சியின் மூழ்க. (மச)

கண்டவர் கொண்டக ருத்திடை நின்ற
விண்டுநெய் யாதிவன் மேவுறி லன்ன
மண்டுவள் கோபமெ னத்தறி மன்னி
உண்டுநெய் கின்றதெ னக்கனி ஆறி. (மடு)

தாய்மகிழ் கொண்டிட நெய்வது தன்னில்
மேயின னன்பாவி ழித்நுநெய கிறகில
ஒய்வுறு வானெழி கிறகிறு ஞற்றும்
ஆயநெய் தற்றெழி லானபி னன்பர் (மசு)

தாய்வயி னெய்தது தன்னைம டித்துப்
போயுத வுறறிடி போதும கிழந்து
நீயித னேக்கொடி நீடெக டைக்கை
மேயினை விற்றிவண் மேவுதி யென்ருள் (மஎ)

நன்றென வாவண வீதிர டந்து
சென்ருெரு பால்வீலை செய்திட வுற்ருேர்
நின்றதி யானகி னைப்பினு டம்பை
அன்றும றந்தன ராகிய மர்ந்தார். (மஅ)

கலைகொள வந்தவர் கண்டது மிக்க
வீலைபெறு மென்றுவி லங்கின ராக
அலரிப டும்பொழு தாகிய பின்றை
பலரும கன்றனர் பக்தரு ணர்ந்தார். (மக)

ஆங்கய லெங்கும ளாவினர் சோக்கி
வாங்குர நிங்கொரு வருமிலை யென்ன
ஈங்கிது விற்றிலை யென்றனை கோபத்
தோங்குவ சொன்றனு ருற்றனர் மாதோ. (உஐ)

சற்றவ ணின்றுச லித்தொரு பாழ்வீ
டுற்றது கண்டதி லெய்தியு றைந்தார்
மற்றவ ருன்னம நிந்திட மாயன்
முற்றிய வெதிய ளுயவண் மூந்த. (உக)

உடலக டெக்குட னுற்றவ ரைத்தொட்
டடலரி தாசனி னன்பினை னக்குப்
படர்குளிர் தீர்கலி தாபரி வோடென்
றிடவிலை செய்வதை யிருதுணி செய்த. (உஉ)

ஒருதுணி யீயவு டன்கொடு சென்றேன்
மருவிய பக்கிரி மாவடி வுற்றுத்
திருகவும் வந்தரி சித்தனை செய்வோர்
அருகினி னின்றித றைந்தன னன்பே. (உங)

சிற்சுண ணைகு தானினை யின்றிச்
சொற்கணி ராமவெ னச்சொலு கிப்போய்
நிற்சுரை செய்வதெ னீயருளெ ற்கோர்
நற்கலை யென்னக லன்பர்க ளின்றார். (உச)

நீருரை செய்யுரி ராமய னேகாண்
கிரி யென்றுதெ ருண்டுரை செய்து
சாரொரு துண்டது தன்னையு மீந்தார்
பார்மக ணுயக னன்புப யின்றார். (உடு)

பக்கிரி யானப ரம்பரன் மற்றோர்
எக்கிய வெதிய ளுயெவ் வன்ப
ருக்கனை தன்வயி னுற்றுன்ம கன்றான்
விற்கல ருடைவெ றுஞ்சத னத்தே. (உசு)

மேவியி ராமனெ னும்பெயர் யிடா
நாவின வின்றுறை கின்றன னங்கயர்
கீவிலை செய்கெனு மாடையை கேர்ந்த
மாவிர தப்படி மர்க்கருள் செய்தான். (உஎ)

என்பது கேட்டவ னெய்திய போது
வன்புறு தண்டம்வ குப்பனெ னத்தாம்
நின்புடை யெய்துவ னேவவ னேரான்
துன்புசெய் தேள்வெளி துன்னுவ தண்றே. (உஅ

ஆதலி னென்பினர் நீயடை வாயேல்
நீதரு மைந்தனை கேர்வகை செய்வேன்
வாதனி யென்றுரை மாமறை யோன்பின்
னேதனி வந்தவ னெய்தமி டத்தே. (உசு)

நிமிர்குல வேதிய னீள்வெளி நிற்கத்
தமியுள டைந்துறு தனையனே நோக்கிக்
குமிவிலை செய்கலை யெங்கது காட்டுத்
*திமிரிடை யேனிவ ணெய்துதல் செய்தாய். (சுடு

எனவனே சொல்லவி ருந்தவர் கேட்டு
மனமிக வஞ்சினர் மாறுரை கூறு
அனகரை நோக்கிய வன்னையெ னேடா
வினவுவ தற்குவி ளம்பலை யென்றுள். (சுக

அப்பொழு தில்வெளி நின்றவ னம்மே.
இப்படி யன்பினி யம்பிவி யமபான்
ஓப்புரை தண்டமு ரைத்றிடி லுண்மை
செப்புவ னென்றுரை செய்தது கேட்டாள். (சுஉ

கோலது தேடிமு னேயொரு கோல்கொண
டேலவ டித்திடு கென்றுகை மீந்தான்
சாலமு னிந்தவர் தம்மைய டித்தாள்
மூலம றைப்பொருள் முதுவடி பட்டி. (சுங

வேதனை சாலவி னேந்தத னுலே
நீதனை யன்றனை நீடுசி னத்து
மோதுத லென்முது கிற்படி கின்ற
ஆதலின் விடுவிடு னெனவும றைந்தான். (சுச

விண்டுரை செய்வது கேட்டும்வி டாதே
மண்டிய றைந்திட வந்துமு னின்ருன்
அண்டிய ஞானகி யோடுவி லஙனகக்
கொண்டுவி டாவடி யென்றரு றித்தே (சுஞ

ஞானகி ராமனை வாந்து தன்னை
ஞானக பீரர்தெரிந்தர யந்து
தேனகு பூகிகர் சேவடி வீழ
யான்மகி முன்பவி டேனுனை யென்ருன். (சுசு

தாயும கிழ்ந்துச ரோருக நாபன்
சேயபொ லன்கழல் சோந்துவ ணங்க
மாயவ னிந்தம கற்பெற லாலே
நீயுறு பாக்கிய நிகரிலை யென்றே. (சுஎ

மறைவுற மகனைய ணைத்தனள் மார்பில்
நிறைவுற செல்வநி னுலொளிர் நேமிக்
கிறைவனே கோக்குவ தாயினதென்னுக்
குறைவுற செல்வனைக் கூய்க்கொடு போனுள். (சுஅ

(வேறு) போனபின்பு முன்போலப்புதல்வனைக்காயாதரிதன்பஜனைபோற்றித்
தானுமினி னிருக்கவன்பர் மனைவிவயிற் கருப்பமுற்றுத் தனையன் றன்னை
மீனமகிழ் வொடுகமால் தாசரெனும் பெயரியம்பி யிவர்தது போற்ற
ஞானகல னனிறைந்து மகன்வளர்ந்தே ழாண்டுசெல நவிலு கின்ரூர் (சுகூ

*திமிரம்—திமிர்-என அம் விருதி குன்றியது.

தந்தைதனே நோக்கியைய தனித்துவா ரகைகாணத் தமியேற் காசை
முந்துறுத லாலெனக்கு விடைகொடுக்க வெனவினவு மொழியைக்கேட்டு
மைந்தவுனக் கிவ்வயதிற் கோபாலன் றிருப்பதியில் வாஞ்சை வாய்ந்த
தெந்தநல்ல தவப்பயனே வெனமகிழ்ந்து கபீர்விடை யீந்தாரன்றே. (சவ)

விடைபெற்ற திருமைந்தர் தாதையிரு தாள்வணங்கி மேவும் போதில்
நடைபெற்ற வழிகளெல்லாம் ராமரா மம்பெரிது நவின்று செல்ல
இடைபெற்ற வூர்களொறு மிருப்பவர்கள் சீர்த்தனங்கேட் டின்பு கூரத்
தொடைபெற்ற துளவணியும் திருமால்வாழ் துவாரகைப்போய்த் துன்னினரே.

கோமதியா நதிகண்டு வணங்கியதின் மூழ்கியன்பிற் கோபி சார்த்தி
ராமவெனு நாமமதை நாவிலைச் சபமாலே ளரிர்கை க்கொண்டு
தாமரைநா பீனையுள்ளந் தனினிறுவிக் கோயிலிடைச் சார்ந்து கண்டு
நேமகெடுந் துதியின்று நான்குநிங்க ளஸ்வரி னிலவி னாரே. (சஉ)

பின்புகண்ணன் கோயிலிற்போ யடிவணங்கி நின்னுருவம் பிரியா தென்னு
ளன்புசெய வமைத்தியென வேண்டினர்பித் திரகூட மடைய வாங்கே
இன்புறுவிட் டுணுதாச ரெதிரேவந் திவரையினி நீதந்தித் தார்ந்து
தன்பவனங் கொடுபோந்து பாதபூ சனைபுரிந்து தகவு பெரி. (சஙு)

போசனஞ்செய் வித்தன்றி ராத்திரியி லரிபசனை புரியக் கேட்டு
நேசமுட னெல்லோரு மிக்குமுன்தை செயல்புதுமை கெடிதென் றோத
மாசறுவிட் டுணுதாசர் மகிழ்ந்திவர்க்கெய் வளவுபொருள் வழங்கி ணுலுன்
தேசுடரு மோவென்றோர் மாலிக்கங் கொடுவந்து திருமுன் வைத்து- (சச)

இந்தமணி மிரவுதனி லிருளகற்றுங் கொடுபோமி னென்று கூற
வந்தகமால் தாசரதை வேண்டாரென் பிதாவென்று மறுத்துஞ் சொல்வார்
தந்தமணி யுங்கல்லுஞ் சரிதானோங் களுக்கமறை யவர்தங் கட்கு
மூந்துதனம் வேந்தனுக்கு மணிமிடியி னிருக்கன்ன மொழியுந் தூசு (சடு)

வித்தையா ளருக்குனவி யாத்திரைசெய் வோர்க்களிக்க வேண்டுங் கண்டீர்
சுத்தனவ ணவரேதும் வேண்டாரென் றருள்சுரந்து சொல்லக் கேட்டு
மெத்தமகிழ் வுடனெழுந்து விட்டுணுதா சாவணங்கி விருப்பு மூதார்
வுத்திரத்தி லவர்தெரியா வகைமணியை முடிந்துவைத்தார் மகிமை நோக்கி. ()

பின்னரங்கு நின்றுகமால் விடைபெற்றுந் தம்மூர்க்குப்போயெய்ந்து தாதை
தன்னடியை வணங்கிநிற்கக் கபீரதா சவர்கலியிற் றங்கு கின்ற
நன்னர்முடி தனேகோக்கி யவிழ்த்துமணி யைக்கண்டு நல்கி னேர்யா
ரென்னவெனக் குத்தெரியா தேமுடிந்தார் விட்டுணுதா சென்று சொன்னர். ()

சொன்னதுகேட் டக்கபீர் தாசரனு தாபமிகத் துன்பு கூர்ந்தங்
கின்னுயட னழுவதுகேட் டகத்துமனே யாள்வெளிவந் திதுவென் னென்று
மன்னுமவர் பதம்பிடித்து வினவவவர் நங்குலத்துக் னேம்வாய்ந்த
தென்னவெனிற் கமாலிகா மத்தைவிற்று மணிகொணர்ந்தா னென்று கூற.

அதுகேட்ட கமாலதா சுடனேயவ் விடநீங்கி யகன்று தந்தோர்
பதிசேர்ந்தங் கவர்கையின் மணிகொடுத்துந் திரும்பவுந்தன் பதிக்கு வந்து
*பிதுமாதாக் களிவணங்கித் தாமுன்போய்ச் சரித்தவிடம் பிறந்த வெல்லாம்
இதமாக வுரைத்தருளக் கேட்டபிதாப் பெருமகிழ்ச்சி யெய்தினரே. (சகூ)

*பிது—பிதா.

திருமைந்தன் றனைத்தழுவக் கமலருந்தன் பிதாவடியைச் சேவித் தேத்தி
அரிபசனஞ் செய்துவந்தா ராயிருக்கத் தீர்த்தவா கௌளாய் மூவர்
ஒருநாளத் தமித்தபின்பு மனைக்குவரக் கபீரக்மா வுவந்து கண்டு
வருவோரை வணங்கியா தனத்திருத்த வந்தவரு மகிழ்ந் திருந்தார். (இ)

சனகாதி களைப்பார்த்து ஸ்ரீரமணன் சந்தோஷித் ததுபோ லன்பு
கனமாகக் கபீர்தமது மனையிதனை விரைந்து கூயுய்க்கண்டாய் மூவர்
மனைசார்ந்துண் ணுதிருத்தல் கூடாதா லமுதருந்தி மகிழச் செய்தி
னமாத ரிவ்வேளை யனமிலதே யயல்வீட்டு மிலையென் பாரே. (ஈ)

விலைகொடுத்த வாங்கவுமோர் காசுமின்றே யெனமகனை விரைந்து கூவி
அலைவுறுத்திக் களவுசெய வொருகடையின் சுவர்துளைத்தந் கதனுட் போக்க
நிலைபெறுத்து கமல்வேண்டி வனகொணடு மற்றெவையு நேடராராகப்
புலைகர்த்துத் திருடல்புரை யெனவணிகற் குணரத்திப்பின் போக வேண்டி.

சொலிவிரைந்து வெளியில்வரத் தொடர்ந்தவன்காலைப்பிடிக்கத்துளைப்புறத்தே
நலிவுகொ.ன்டு நின்றபிதாத் தீனநோக்கிக் கொணர்ந்தவற்றை நல்கிச் செட்டி
வலிமிகுந்து கொண்டதனு லெனதுதலை யரிந்துதொடு மனைபோ லென்ன
மெலிவதின்றித் தலையரிந்து கொடுபோ மனைதனைக்கு விரைந்து வந்து. (ஊ)

உணவுதரு பொருள்மூட்டை தனைமனைவி கையிலளித்தங் குளத கூற
அணவுமனை யாள்மகனை யிழந்ததற்கு மிரங்கிமனை யடைந்தோ ருக்குங்
குணமொடமு தருந்திப்பின் துயின்றுகீர் குடையக் காலை
தணவினரிங் கங்குசெட்டி கூவென்னக் கேட்டுவர்து சார்ந்தோ ரெல்லாம். ()

அடையாளந் தெரியாமற் றலையரிந்து போந்திருட ரடித்த வுண்டித்
தடியாதும் பொருளெல்லாங் கொள்ளாதும் போனதுகண் றவமே யென்ன
விடிவாக வேந்தனிடம் வணிகன்போய் நடந்தசெயல் விளம்ப வேந்தன்
புடைசார நின்றவரைத் திருடரைநீர் கழுவேற்றப் போமி னென்முன். (ஙு)

தலையிலாச் சவந்தனையுங் கழுவேற்றி ஞரசன் பணித வாமல்
அலையுலாம் புனலாடி யவாவந்து விடைகொண்டே யகலும் போது
உலைவிலா மனக்கபீர் மனைவியொடு போதுமிக வுபச ரித்து
நிலைமலோ ரொடுகரின் புறத்துவந்து கழுவில்முண்ட நிற்கக் கண்டு. (ஙூ)

தீர்த்தவா கௌள்முண்டம் றனக்கழுவி லேற்றுவரோ தேயத் தென்று
பார்த்துவியந் துறவவரைச் சவந்தனது கைகுவித்துப் பணியப் பார்த்து [ன்ன
கோர்த்தெவரும் வியந்துநிற்கச் சவம்வணங்கும் புதுமை யென்னே நிகழ்த்து கெ
ஆர்த்தவறி வினர்கேட்கக் கபீரும்மை வணங்குதலா லரிக்குத் தாசன். (ஙூ)

இவனுக வேண்டுமென வெண்ணுகின்றே னெனவவரு மெழிலி வண்ணப்
பவநாசன் முசனிவன் யாரென்னக் கபீரரெல்லாம் பரிந்து சொன்னர்
அவர்வேண்டா வெமையருத்த மகனுயிர்விட் டாலுவென்ற றைய நல்லீர்
எவனேனு மரிதாச ரின்பொருட்டுக் கொலையுண்டா லினிதே யென்னர். (ஙூஅ)

மூவருங்க பீர்மனைவி தனைநோக்கி மகன்றலையென் முன்னே கொண்டு
வாவதிது மெனமனைக்குப் போய்த்தலையைக் கொடுவந்து வணங்கி யீய
ஆவலுட னேதலைமேற் றண்டத்தை வைத்துடன்மே லமைவு செய்து
மேவுகெனத் தட்வுதலுந் தலைபொருந்த மகன்றூங்கி விழித்தாற் போல. (ஙூஉ)

உயிர்மேவிக் கழுவைவிட்டுக் கீழிழிந்து மூவரையு முவந்து போற்றி
இயலோடி வணங்கிநிற்க வூரிலுள்ளோர் யாவருங்கண டிதும்பு தெய்ப்
புயல்மேனிப் பெருமான்ற னடியார்க ளடிவணங்கிப் புகழ்ந்து போற்றச்
செயிரிலிர்ந்தோர்விடைபெற்றுச்சென்றபின் புகபீர்மனையைச்சேர்ந்துவாழ்ந்தார்

(வேறு) அப்படியி ருந்தவரோர் நாள்பஜனை செய்துபெரி தாவ ணவழி
இற்புகுத வோர்வனிதை கற்றிரிகை யாலரிசி யிற்பு ரியுமா
உற்பவகி னேந்தழமு னுற்றவர்க ளேனெனவு ரைப்பதி லர்பால்
நிப்படகி ரஞ்சனரெ திர்ந்துவின வப்புரையி னெஞ்சினர் சொல்வார். (சுக)

திரிகையரை பட்டரிசி சிந்துவது போற்பிறவி செய்தி கிரியால்
அருகியரை பட்டுயிர மூங்குகிற தேயெனவ ழுக்க ருகினேன்
பெரியதவ ரேயெனமு னேக்கணரி சிக்குநிகர் பெற்று றுவர்காண்
மருவரித ணமமுரை வைணவரெ னச்சொலம ழிந்த னரரோ. (சுஉ)

பின்பொருவ ருக்கொருவர் வந்தனமு டன்றாமு பெற்றி யினராய்
அன்பொடுக பீர்மனை வந்தரித ணமமுரை யாசை யின்மிகும்
தின்பொடுப்ர பந்தகவி யெண்ணிலவ யற்றியரு ளீச னினைவே
மன்பவம கற்றுமென ஞானநலம் விஞ்சினர்வ ரும்ப கலிலே. (சுஊ)

(வேறு) தேடிகோத் தமரால் ஞானந் திகழ்வுற வேண்டு மென்று
மாசறு மிராமா னந்தர் மனவயின் வந்து கண்டு
காசறு மெதிகட் கெல்லாங் கடவுள்போல் விளங்கு கின்ற
நேசரே யெனக்கு ஞான நிலைதனை யுபதே சித்து. (சுச)

புரந்தருள் கென்னப் பாதம் போற்றினர் வணங்கி நிற்க
நிரந்தரம் பொருந்து ஞான நிலையினர் கபீரை நோக்கித்
தரந்தபு மிந்த ரென்னுஞ் சாதியோர் தமக்கு ஞானந்
திரந்தரு மறையோர் போதஞ் செய்வது தகுதி யன்றுல். (சுடு)

என்னவே ராமா னந்த ரிசைப்பது கேட்டுத் தாசர்
மன்னுமுக் கரண சுத்தி வாய்ந்திபா ளும்மால் ஞானந்
தன்னிட வேண்டி வந்தேன் சுரந்தருள் கென்று கூற
அன்னது கேட்டி ராமா னந்தரா காதென் றோத. (சுசு)

யாதுகாஞ் செய்வ தென்று மனைக்குவந் திருந்து தாசர்
சாதுவா மிராமா னந்தர் தாண்முடி தாங்கு தற்கு
மோதுசி ரிராம நாம முரைத்திடக் கேட்ப தற்குந்
தீதுறி ருபாய நாடித் தீர்த்தமற் றவரா டற்கு (சுள)

வருவழிக் குழிய கழ்ந்து மற்றதி லிருக்க வன்னர்
பரிதிதோன் முதற்கு முன்னே படர்பொழு தடிக பீரர்
திருமுடி தீண்ட யாவர் சிரத்திலோ படலா யிற்று
மருவுமென் காலென் றஞ்சி வருந்தியே யிராமா வென்றார், (சுஅ)

என்னமெய்க் குருவே யுன்தா ளென்றலை படவும் பெற்றேன்
மன்னுசி ரிராமா வென்றும் வாக்கிசைத் திடவும் பெற்றேன்
நன்னயத் தெனக்கீ டேற்ற நண்ணிய தெனவா னந்தக்
கன்னியக் குழியி னின்று மெழுந்தனர் துதிக்கக் கண்டார், (சுக)

இந்துருக் னுக்கு நேய மிசைவுற மனத்துக் கெய்துஞ்
சுத்தான் நென்று பின்னுந் துயரிவன் றனக்குச் செய்து
மெய்த்திறந் தெரித்தல் வேண்டு மெனவொன்றும விளம்பா ராகித்
தத்துநீ ராடச சென்றார் கபீர்த்தம் மனைக்குச் சாரந்தார். (எஐ)

தாசர்பி னிராமா நந்தர் தாசனென் றமைத்த பாடல்
ஆசறு கீர்த்த னங்க ளாகமற் றெங்கு மோதி
நேசமோ டுலவு கின்ற நிலேகண டிராமா நந்தர்
கூசலின் றவாசி ரதத்திற பாதுகை கொணடு மோதி. (எக)

நானுப தேசஞ் செய்யா திருகுகீ ரணியென் ரூசன்
ரூனை வமைத்துப பாடல் சாறறிடத் தசமோ வென்ன
ஊனமில் கபீர ருரதா ரூறறது க தலியி லுணடு
மேனவி லிராம நாமம் விளம்பிய ததுவு மூண்டு. (எஉ)

மற்றுமிங் குமது பாத மரவடி யெவருங் காண
எற்றல்போ லென்சி ரததி லேற்றிய தலியோ வென்று
சொற்றனர் சிரதகி னினறுஞ் சோரிச்சார் வுறவ ணங்க
முற்றவுண மகிழ்ந்து தாசா முடிமிசைத் திருக்கை வைத்து. (எங)

உன்னைப்போல் ஞான பகதி யுளளவ ரெவரு மில்லை
என்னரற் செலியிற கிருஷ்ண நாமத்தை யிசையக கூறித்
துன்னினர் மனேகி ராமா நந்தராங துறவி பின்பு
மன்னினா கபீரா தாம்வாழ மனேகுமா மழைசி கூந்து. (எச)

இலநரிலா துயிக்கத தியோர் நிறவனேக கொன்ற தியோன்
நலவரி நாமந தனேை நவில்கின்ரு னல்லோன் போல
வலகல வேடங கொணடு வாடிநல்வரு சகமே யென்று
பலபல விகழவு கூறிப பழிதத மானம் பணண. (எடு)

நினைத்தொரு நான்கு நிககு நிறைநசசா துக்க ளெல்லாந்
தனித்தனி வந்தோரா நாளிற றலைப்பெயது புரிப்ப தாயென்
மனேகுநீர் வருக வென்று கபீரரே வரைந்த தாக
இனிததபத நிரஙக ளெஙகு மெழுதிவிட் டிருப்ப தானுர். (எசு)

பத்திர மெங்குஞ் செல்லப் பார்த்தசா துக்க ளெல்லாம
அத்தின மதனி லேவந் தடித்தனர் கபீரா கணடு
மொய்த்தால் லோக ளெல்லா மொருவழி முயங்கற் கொத்த
தெத்திற நலனே வென்ரு வினிதுபே ரின்பங் கொணடு. (எஎ)

ஒவ்வொரு வரையுஞ் சேவித் துகநதறு தோத்தி ரங்கள்
செய்வது செய்யப் பூமேற் றிருமகள் கொழுந வீங்கு
மெய்வகை யெனவந் தோர்க்கு விருந்திடா திருக்கி னிந்தை
வவ்வுவு மெனக்க பீரர் வடிவுகொண் டடைந்து மாதோ. (எஅ)

ஒருவருக் கொருவ னுகி பூழியம் பலவுஞ் செய்து
திருவமு தருத்தும் போது சேர்ந்தநீ யவர்கள் கண்டு
மருவிய பலக பீரர் வயங்குவ தென்னே யென்று
கருதின ரதிச யிக்கக் களிப்புடன் மூன்று நாளும். (எக)

நலவுப சாரம் பெற்று நனிமகிழ் சிறக்கச் செய்து
பொலனணி யாடை தந்து பொருந்துதோத் திரங்கள் செய்யச்
செலவிடை கொண்டு போனார் திருத்துழீ தரனும் போனான்
பலபடி யிகழ்ந்த நீயோ ரினைவரும் பயந்து வந்து. (அ)

மெய்யன்ப ரடியிற் ரூழ்ந்து விளம்புவார் கபீர ரேதஞ்
செய்யகன் மனந்தே ருமற் செய்பிழை பொறுத்தி ரென்னத்
துய்யதோத் திரங்கள் செய்து தொழுதுபோ யினர்க பீரும்
பெய்யுமா முகிலன் ஞான நினைத்திது பேச லுற்றார். (அக)

ஏனைய மானஞ் செய்ய வெண்ணினேர் நாண வந்த
அனைவரு மகிழ்ச்சி கூர வமைத்தனே யாயி லுன்றன்
நினைவருங் கருணை தன்னை யென்னென்று நிகழ்த்து கிற்பேன்
வினைதெறக் கழல்கால் பூண்ட விமலனே யென்று வாழ்த்தி. (அட)

வேறு) அன்பினரி ருந்துலை நாள்கழிவ தான
பின்புதிரு மால்புரம டைந்துபுகழ் பேசி
இன்புதரு சேதுசெல வெண்ணிவிட லன்றன்
முன்புவிடை பெற்றுவழி மூக்கினர்க டந்தார். (அக)

வருவழியோ ரூர்தனில்வ திந்திரவு தன்னில்
அரிபசனை செய்ததைய நிந்தனரை லாரும்
பெரிதும கிழ்வுற்றனர்பி றங்கொருஜி வாவு
மருவுதத்து வாவுமவண் வந்தனர்ம கிழ்ந்து. (அஉ)

ஞானநலம் விஞ்சியரு லோரரிது ஞம
பானரிவ ரென்றடிப ணிந்துதுதி பன்னி
மோனவுப தேசமருள் செய்கெமொ ழிந்தார்
ஆனவிரு வோர்நினைவ றிந்துவரு மன்பர். (அடு)

மற்றவர்சி ரத்தினிடை வைத்தனர்க ரத்தை
உற்றவுப தேசமூமு னர்த்தியருள் செய்து
நற்றிவரு சேதிமுதல் ரண்ணுதல ணண்ணிப்பு
பெற்றுவளர் காசிகை ருற்றனர்பெ யர்ந்தே. (அசு)

மெய்யருப தேசவுரை மேவுமறை யோரஜ்.
தையன்மிரு தம்பிதமை யன்றமையி கழ்ந்தார்
நொய்யதொர வித்தனேய டைந்தனர்து ழைந்தெண்
ணுய்யநக ருள்ளமறை யோர்பலரு மொன்றுய். (அஎ)

இகழ்வதையெ ணுதிருவ ரும்பெறுத லான
மகன்மகட மக்குமரு கன்மருகி வாயா
தகமிகவ ருந்திவளர் காசியைய டைந்து
தகவுறுக பீரரைவ ணங்கினர்த ளார்ந்தே. (அஅ)

ஐயவெம தூரிலுறை யந்தணர்க ளெல்லாந்
துய்யவுமை யுற்றடிதொ ழுற்கிசைகி லாது
நையவுரை செய்தெமைந லிந்தனர்க ளென்ன
மெய்யறிக பீரவரை நோக்கிவிடை சொல்வார். (அக)

நின்மகனே நின்றன்முக னுக்குநெறி யாக
னன்னுரைவ ழாமணமி யற்றுபுமி னைன்னச்
சென்னபடி செய்வதது ணிந்ததம தூரை
மன்னினார்மு கூர்த்தமிட மறையவரெ லோரும. (கூஐ)

மற்றவர கத்தினிடை வந்துதெரி வீவிர
மூற்றமுறை தீர்மிருக மூந்துசெய லிற்செய்
பெற்றிகல னன்றெனவி ரைந்துரனி பேசி
உற்றபுரை தீர்வதையு ஞற்றியுற வாடி. (கூக)

குருவெனவ விசதனைய டைர்ததுகு றித்தால்
திருமகண்ம ணுளன்மகிழ் செய்கிலனெ னக்கொன்
முருகுமன மேயமுட னுற்றமக னுக்குக
கருதுமக டந்துமக ளுகருரிய காந்தன். (கூட)

ஏய்துட்வகை யும்புரிய விவ்விருவ ரும்போய்
மெய்யறிக பீரடிவ ணங்கினர்வி ளம்பத்
துய்யரும கிழ்ந்தனர்து தித்திட ப ணிந்து
பொய்யிலிரு வோருகர் புக்கனரு றைந்தார். (சுஙு)

துளவமணி யோடொருது வாதசனன் ரும்ம
வளர்வடிவ ராயமரும் வைணவரொ ருநகே
தளர்வில்ப தினுயிரர்த யங்குமொரு காசி
வளாகர டைந்திவணில் வந்தமர்ர் கட்கு. (கூச)

உணவருளு முத்தமால் வைணவர்க ளுணடோ
அணவுறிது ரைதநிரென வாய்வுறுதல் கணடோர
இணர்துளவி ஞனடியி றைஞ்சுமொ ாது ருகன
புணர்வதுள தென்றுபுக லகடிது போனர. (கூடு)

நிமையில்க பீர்செவி சேரவொரு சீதா
ராமவெனு ல்லுரைக வின்றிடவி ளவி
மாமனையி லுற்றவரெ ழுந்துவெளி வந்து
தோமிலரை நோக்கினர்து தித்தனாப ணிந்தார. (சுசு)

பணிருரை வந்தவர்கள் பாரத்தன்ரெ மகிங்
குணவிடுக வென்னுல தென்றுறுக பீரா
அணைகவிவ ணென்றவரை யவ்வயின கன்று
வணிகருல னோர்துளசி தாசனிடை வரது. (கூஎ)

அணுகென்மனை வந்தபதி ஞயிரர்த மக்கும்
வணிகர்நில காவுளம கிழ்ந்நினித ளிர்தநி
உணவெனிது னக்குரல னூஉங்குவரு மென்னப்
புணர்வதறி யாவணிக னென்றுபுகல கிற்பான். (கூஅ)

நீவினவு கின்றபடி நேர்வுறிலெ னக்குன்
றேவியையோர் நாளிரவு சேர்வகைசெய் கிற்பா
யோவெனவ ளிப்பனென வோதிடமு ரைத்தார
ராவினி ராமமதை நாளுவில் கிறபோ. (கூசு)

சொல்லுதிட னுக்கிசைவு கொண்டுவரு தொண்டா
நல்லுணவு செய்யும்வகை யாவுகனி கல்கப்
புல்லுகர்த மக்குதவி கன்மகிழ்பொ ருத்திச்
செல்லும்வகை தம்மனைவி யார்க்கினிது செப்பி. (ரு)

ஓரிரவு கீவணிக னுக்குமகிழ் செய்யச்
சாருதல்வி ரும்பியல வோவுணவு தந்தான்
நேரிலரி தாசர்பெற லாதலது நேரப்
பேருதியெ னக்கொடுபெ யாந்தினிது சென்றார். (ரக)

சென்றுவணி கன்புடைசெ றிந்தவண்ம னத்தக்
கொன்றும்வகை யின்றிரவு முற்றுமுறு கென்ன
நன்றெனர வின்றுவணி கன்கடையி னணண
அன்றவாபு கன்றபடி யணமியதில் *வங்கன். (ரஉ)

அகமகிழ்வு றும்பொழுதி லந்தநக ரெல்லாந்
தகவுபுரி யுந்தலைவ னுகிமலர் தங்கு
மகள்கொழுகன் வந்துவணி கன்றனெவ ருட்டி
மிகவிலவ னகங்கெதிர் நின்றிதுவி ளம்பும. (ரங)

தனமதமி குத்தபுலை யாவெனது தங்கை
உனையணைய வேணணினைய தாலினியொ ரம்பால்
நினதுதலை கொய்வெனென நேர்பொழுது செட்டி
மனமதது ளங்கிமிக வாதடிப ணிந்து. (ரச)

என்பிழைபொ றுத்தெனுயி ருக்கபய மீந்தால்
அன்புகொள வென்பொருள னேத்துமினி நீவேன்
என்பதைவி னுவியினி யின்னபுரி வாயேல்
துன்புறவு னேதலைது மிப்பெனென வோதி (ரடு)

கற்பின்மிகு கின்றவீவர் கான்மிசைவி ழுந்தே
அற்புபுரி யன்னவர்த மக்குமென வன்னுன்
சிற்பரன வின்றபடி தேவியைவ ணங்கி
எற்பிழைபொ றுத்தருள்க வென்றுதுதி செய்தான். (ரசு)

அன்பன்மனை யாரையினி தவ்வயினி ருந்தும்
இன்பொடுகொ ணர்ந்துமனை யிற்புகமி டுத்துப்
பொன்பொருவி னுயகன்ம றைத்துவெளி போதப்
பின்பறிக பீர்மனை யாரொடிது பேசும். (ரள)

என்னுரைக டந்திரவி லேயவணி ராது
துன்னினையி தென்னெனவு டன்றுழுது சொல்வார்
மன்னுரகர் துன்னுரதி காரியவண் வந்து
சொன்னவணி கன்றனைய டர்ந்தெதிர்தொ டர்ந்து. (ரஅ)

இங்கெனைவி டத்தினிதி னேகினனெ னப்பூ
மங்கையனை யார்சொலம கிழ்ந்திலர்மு னிந்து
தங்குமதி காரியிடை தாம்விரவி நின்று
கங்குறுயில் கின்றவவ னைக்கடி தெழுப்பி. (ரகூ)

*வங்கன்—சண்டாளன்.

எண்ணிதுபு ரிந்தனையெ னத்தொழுது நின்றே
இன்னவகை யேதுமறி யேனெனவி சைத்தான்
சொன்னதிட வாய்மையினு ணர்ந்திதொ குத்தோன்
மன்னுபுகழ் ராமனென வெண்ணிவணி கன்பால். (ரஅ)

வந்துவணி காபுகலு மாமறைக ளாலு
மூந்துதவ யோகமுயல் மோனர்செய லாலும்
இந்திரன்மு தற்பலவி மைப்பிலர்க ளாலு
மைந்தமறி தற்கரிய நாயகனெ யன்றே. (ரஆக)

ஊனினதி காரியென வுன்னியுனெ கின்ருய்
கோரவி லென்றிவர்நி கழ்ந்ததவுணர் செட்டி
பேரறிவி னீருமது பேரருளி ஞலே
யாருமறி யாதபொரு ளென்வயின டைந்த. (ரஅஉ)

உம்மதரு ளாலெனவு ரைத்தடிவ ணங்கி
வெம்மையனு தாபமுள மேலியரி நாமஞ
செம்மையுட ஜெனினனி ருக்குமனெ சோந்து
நன்மைசெய்க பீரரியை நாடினரி ருந்தா. (ரஅங)

கபீர்தாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச் சரித்திரம் நு-எகு செய்யுள ரூஙஅ.

முற்றிற்று

கியான தேவர் சரித்திரம்.

——:o:——

கங்கைகதிக் கரையிலாப் காவெனுமூ ரிற்குலக ருணிக ராகிப்
பொங்குவிண்டு பக்தனெனுங் கோவிந்த பண்டிதரோர் புருடர் வாழ்ந்தார்
அங்கவர்பத் தினிபதிவி ரதாசிரோ மணியாநி ருபமயி யார்க்குத்
தங்குவெகு ளாளாகப் புத்திரனில் லாதாசை தழைத்துப் பின்பு. (க)

தேவருளால் ஞானபக்தி திருந்துமொரு வடிவாகிச் சேய்பி றக்க
ஆவலுட னக்குழந்தை யைப்பார்த்துத் தாய்தந்தை யளவி லின்பு
மேவிவிடோ பாவென்னும் பெயர்வைத்து மூபநயன விதியுஞ் செய்தார்
தாவிலந்தப் பிள்ளைபல கலைகளுங்கற் றறிவில்மிக்க சான்றோ ராகி. (உ)

நீர்த்தமா டக்கருதித் தாய்தந்தை யிடத்துவிடை சேரப் பெற்று
கோர்த்தவரை வணங்கியவ்வூர் விட்டரிதன் னுமத்தை நினைந்து சொல்லிப்
போய்த்துவா ராவதிக்கட் பொங்குறுகோ மதிமூழ்கிப் பொருந்து கண்ணன்
வாய்த்துளகோ யிற்புகுந்து வணங்கியவ்வூர் விட்டுமச்ச வடிவாய் முன்னே. ()

சங்கவசு ரன்றனக்கு விடுதந்த மால்லிடத்துச் சார்ந்து காதல்
பொங்கவணங் கித்தரும புரிகண்டு மூலமா தவம்போய்க் கண்ணன்
தங்குறபா லுகாதீர்த்தஞ் சோமனு தங்கால யவனன் றன்னை
மங்குறச்செய் மருங்குகண்டு தவளபுரி யடைந்தின்ன மார்க்கத் தெல்லாம்.(சு)

உள்ளதீர்த் தங்களெல்லாம் படிந்தளகா வதியென்னு மூரைச் சேர்ந்து
தெள்ளியசக் காதீர்த்தஞ் சேர்ந்தாடித் நிரத்திற் றிருமா றன்னை
எள்ளிலருச் சனைசெய்தங் கிருக்கும்போ தவ்வூர்வா ழிருபி றப்பின்
விள்ளுசித்தோ பண்டிதரவ் விடோபாவைக் கண்டெங்கு மேவிற் றென்றும். ()

பேரெதென் றும்வினவப் பிரமசரி யாப்காமூர் பெயர்வி ருத்தா
சாரிகளுக் குப்பிறந்த விடோபாயா னித்திசையிற் றடினி யாட
கோர்வுறுவே னென்றுசொல்லச் சித்தோபண் டிதர்சுதின கோர்ந்த தென்று
போரமகிழ்ந் தெம்மனைக்குப் புகவேண்டு மென்றுமிகப் புகழ்ந்து கொண்டு (சு)

வந்தாறு சுவைச்சோறுண் பித்துப்பின் றுயில்வதிய விரண்டு பேரும்
சிந்தாகு லந்தீரச் சித்தோபண் டிதர்கனவிற் பாண்டு ரங்கன்
நந்தாத பிரமசரிக் குன்மகளே மணஞ்செய்து நல்கு கென்ன
மூந்தாத ரத்துடனே யன்னவருக் கதுதெரிய மொழிந்தார் கேட்டு. (எ)

பிரமசரி யெனக்கந்தப் பாண்டுரங்க னிவ்விதத்தைப் பேசொ ணதோ
திரமுறவெ னச்சித்தோ பண்டிதரின் றிங்கிருத்தல் செய்கவென்னத்
தாமிகுபண் டரிநாத னன்றிரவில் விடோபாத்தன் கனவிற் சார்ந்து
நிரவுறவே மணத்தியவள் வயிற்றிடையோர் நால்வர்கல்லோர் சேர்வா ரென்று,

சொன்னதுகேட் டுடன்விழித்துச் சித்தோபண் டிதருக்குத் தோன்றச் சொல்ல
நன்னரவர் புரோஹிதரை யழைத்துநல்ல முகூர்த்தம்வைத்து மகனே நல்கிப்
பின்னரொரு நான்குநாள் கழித்தபின்பு சித்தோபண் டிதரைப் பேணித்
தன்னுமிது கடகமதி யாதலாற் பண்டரிபோய்த் தொழுதல் வேண்டும். (கூ)

என்றுசொல்ல நின்மனைவி யுடன்செல்க வெனமாம னியம்பக் கூட்டி
நன்றுமதி பாகவில் வந்தாடிப் பண்டரிவாழ் நாதன் கோயிற்
சென்றுவலஞ் செய்துகரு டத்தம்பஞ் சேவித்துத் திருமால் பாதம்
நின்றும்வி ழுதுந்தொழுது நிற்கவநுக்ர சித்தோபண் டிதரு நேர்ந்தார். (ம)

வந்தவரை வணங்கியான் சேதுசென்று வரவேண்டு மெனவ ணுக்க
முந்துமவர் மனங்கண்டு நன்றுபோய் வருகவென மொழிந்து தாம்வாழ்
தந்தவள காபுரிபோய்ச் சார்ந்தனர்வி டோபாபண் டரிநா தன்பால்
உந்தவிடை பெற்றுஸ்ரீ சைலமல்லி காச்சுனமே முதலா மூர்கள். (ஙக)

பலவும்போய்க் கண்டுசே துவுமாடிப் பின்னளகா பதியை மேவி
நிலவியமா மனைவணங்கி நாலுநாள் கழித்தபின்பு நிகழ்த்து இன்சூர்
கலமிகவென் றக்தைதாய தமைக்காண வேணடும்விடை நல்கு கென்ன
இலகுசித்தோ பண்டிதர்யா னுங்காண வேண்டுமெழு கென்றெ மூந்து. (ஙஉ)

தம்பதிக ளுடனுப்காம் வந்துதாய் தந்தையர்க்குத் தண்டஞ் செய்து
நம்பெருமான் விடைப்படியே மணமாயிற் றென்றுளது நலிலக்கேட்டே
இன்பமிகுந் தாபின்பு மகனேமரு மகனேவிதித நிருககு மூர்க்கு
நம்புசித்தோ பண்டிதர்சென் றூர்பின்பு தாய்தநதை மரண நண்ண. (ஙஊ)

வருந்தாமல் விடோபாத்தன் குடுமபத்தில் மனமின்றி வகைலோர்ந்து
பெருந்தாழ்வு கொடுபோநதார் சித்தோபண டிதர்மருகற் கிதங்கள் பேசிப்
பொருநதாது குடும்பதிற் பொருளுந்தே டாநிருகறை புகலில் வாழ்க்கை
திருந்தாதெம மூர்க்குவரு கென்றழைத்துக கொடுபோந்து சேர்ந்தி ருந்தார். ()

அவ்வூரி லரிபசனஞ் செய்துகொண்டு மாடிமதி யெகர்த சிக்குத்
தவ்வாதாண் டுகடோறும் விடடலனைச் சேவித்துத் தங்கு நாளில்
வெவ்வாளி யனையவிழி மனைவியைப்பாரத் தெனக்குமிக வெறுப்புச் சார்வ
திவ்வாழ்விற் காசிபோய்ச் சன்னியா சம்பெறமற் றெனக்கு வேணடும். (ஙஙி)

நீவிடைநல் குதியென்ன நேரிழையா மறுமொழிதா னேரா தேபோய்த்
தாவில்தந்தை தனக்கோதச் சித்தோபண் டிதர்மகனைத் தானும் பார்த்து
மேவியபுத் திரனில்லார் சன்னியா சம்பெறுதல் விதியன் றென்னைத்
தேவிவிடை தரராதிருக்கக் கங்கைபோய் வருதுமெனச செப்பிப் போனார். (ஙசு)

வலைவழுவு மான்போலத் திருவேணி சங்கம்போய் வருபிர யாகை
அலைதருபுஷ் கரதீர்த்தத் தாடிவிண்டு பத்தர்சொல்லும் புராணங் கேட்டு
நிலையில்சமு சாரந்தான் ஜனனமர ணத்தைநல்கு நெறிமற் றென்று
மலைவில்சீர் பாதார்தமைச் சற்பாவத் துடன்வணங்கி வருமெ னக்கு. (ஙஎ)

துறவிலிச்சை யுளவதனைத் தரல்வேண்டு மெனவவருந் துணைவி மக்கள்
உறவினருண் டோவென்ன நாஞருவ னேயென்ன வுற்ற நிலைகூ
பெறவருளிச் சன்னியா சத்துவைத்தார் சீபாதர் பின்வி டோபா
அறமிருகா சியில்நான்கா மாச்சிரமம் பெற்றிருப்ப தறிந்து மன்னே (ஙஅ

சித்தோபண் டிதர்பின்னே பெருதவர்க்குத் துறவருளல் சிறந்த தன்றென்
றத்தாலே துயரடைய மனைவியுங்கேட் டத்துன்ப மடைந்து தேறிக்
கொத்தார்பைந் துணரரச மரஞ்சூழ்தல் தினவிரதந் கொண்டு மேலி
னத்தாலுந் தடையின்றி வருநாளிற் கணவனுக்குத் துறவன் றீந்தார் (ஙகூ)

ஒருநாளவ் வரசடியி லிருக்கவிடோ பாமனிவி யுற்றுப் போற்ற
வரதான்கு மகப்பெறுதி யெனவுதவக் குறுகுகையம் மங்கை கொண்டாள்
திரமோது சிபாதர் சிரிப்பதென்னே நங்காய்நீ செப்பு கென்னத்
தரமேவு மணம்புரிந்த புருடனின்றி மகப்பெறவுந் தகுமோ வென்றாள். (உவ)

உன்கணவ னெங்கேயென் றவர்கேட்கச் சமுசார வுறவு நீத்து
நன்குதுற வினராளர் பின்னோயான் பெறுவதெங்ங னவிலு கென்ன
மன்குருவும் பின்னோயில்லார் துறவுபெற லோபாவம் வழங்கி னோர்க்கும்
*தன்குதெறும் பாவமே யென்றடையா ளங்கேட்டுத் தாந்தெ ரிந்து. (உக)

மிகவருந்தி நங்காயுன் றந்தைதனைக் கொணர்கவென்ன விரைந்து சென்று
தகவுரைக்க வவர்வந்து தண்டனிட ஸ்ரீபாதர் சாற்று கின்றார்
மகனேயொரு வாகனத்தி லேற்றிநீ காஞ்சிகர் வருக வென்ன
முகமனெடு துறவினரைக் கூய்க்கொண்டுமனமகிழ்ந்துமுடுகிப் போனார். (உஉ)

போனபின்பு சிபாதர் சைதன்னிய ரென்றுபெயர் பூணுந்த சீடர்
ஆனனத்தை நோக்கியுனக் கில்லாஞ்ஞ் டோவின்றே வறைதி யென்ன
ஞானகுரு வடிவணங்கி விடோபாவுள் ளதுகூற நல்ல தென்ன
ஊனமிலா மனைவியுடன் போய்வாழ்க வூரிலென வுடனே சென்று. (உங)

கூடியபின் னூரிலுள்ளோர் துறவுகொண்டோ னில்வாழ்க்கை கொள்ள லாமோ
நாடிலிது பிழையென்று பழிகூறத் திருமாறன் ஞமலி கூறி
வீடில்லிடோ பாவிருக்க வேதியரெல் லாம்விலக்கி விடவு நீங்கி
நாடிவனத் திற்குடிசை யியற்றியதி லேயிருந்தார் நாரி யோடு. (உச)

இரவுபக லிராமநா மம்புகன்று தினமுமிரந் நீரா ருண்டு
தரமருவு பாகவதந் கேளுதி லியகேட்டுத் தங்கிப் பின்பு
திரமருவு மும்மகனு மொருபெண்ணும் பிறக்கவவ ரிற்சி றப்பு
விரவுசதா சிவனுன முன்மகற்கு நிவர்த்தியென விசித்து நாமம் (உடு)

விண்டிரண்டாம் பிள்ளைக்கு ஞானதே வென்றுபெயர் மேவச் செய்து
மண்டுமூன் றும்பிள்ளே பிரமனுக்குச் சோபான ரெனமா நாமம்
கொண்டுநான் காம்பிள்ளே மாயைக்கு முத்தாயி யெனக்கு நித்தார்
பண்டுவிடோ பாவென்று பெயர்கொண்டு துறவறத்தும் பயின்று ளோரே. ()

அவகுலத்திற் பிறந்தமக்க ளானனமும் பார்க்கலா காதென் றியாரும்
எவமுரைக்கப் பிள்ளைகளும் வளர்ந்துவர வத்யயன மிசைக்குங் காலம்
நவமடிக்க மனைவிபுரு டனேநோக்கி யுபநயன நடத்த வேண்டும்
தவமடிம்ப ரேயெனச் சைதன்னியர் மறையவர்க டமைவ ரித்து. (உஎ)

யாவினைத்த பிழைபொறுத்துப் பிராய்ச்சித்த நூல்வழியே யியற்று கென்று
ஞானமிகு வேதியரை வணங்கவங்கு முதற்பிள்னே நலோரே யுங்கள்
ஆனனங்கள் கண்டபோ தேபுனித மாயினே மாத லாலே
ஊனமற வுறவருக்கும் பிராய்ச்சித்த முஞற்றுகென வுரைத்து நிற்க. (உஅ)

---

*தங்கு—களிப்பு.

உடம்பைநீ ரூக்குவதை யன்றிவே ரொன்றுமிலை யுபாய மென்று
நீடங்கொள்கலை வேதியர்தேர்ந் துரைசெய்ய வனுதாபஞ் செறிந்து நோக்கிச்
சடங்குசொலு மறையவரை வணங்கியே திரும்பிப்பா ராமற் சார்ந்தே
இடங்கொள்வனத் திற்புகுந்தார் தனியாகிச் சைதனிய ரென்ப மாதோ. (உக)

போனவரைக் கண்டவர்க ளனுதாபக் கனல்சுடலே போதும்வேறே
*ஆனல்சுட வேண்டுவதின் றென்ரூர்க ணிவர்த்திதே வணுகி நின்று
ஞானமிகு வேதியரே யெமக்குநீர் விதிப்பதணை நவிலு கென்ன
ஊனமறை யோரேறும் மூர்க்குப்போ யுமக்குள்ள வுறவோ ராலே. (கூ)

குலமுறையைத் தெரிந்தெழுதி வருகென்ன ஞானதே வரைக்கு றித்து
நலமலியு நிவர்த்திதே நமதுகுல நமக்குகன்ரூய்த் தோன்றும் போது
சொலவெவரைக் கேட்கின்ற தெனச்சீவ முத்தபதந் தோன்றி னுலும்
வலமருவு சுதர்மத்தை விடலாகா தெனஞான தேவ குத்தார். (கூக)

சாதிதன்னு லொன்றுமில்லை பத்தியன்றி யரிபாதஞ் சார மாட்டார்
நீதிதெரிவ சிட்டர்மூத லினர்பிறப்பின் வகையென்ன நினைந்து பாரக்கில்
நீதியுலங் குலத்தினுஞ்சக் கடவுளிடத் தன்புளனேற் றீங்கின் றென்னு
ஓதினநூ லில்லையோ வென்றுசோ பானரித முரைத்து நின்ரூர். (கூட)

மறையவரங் கவர்பிறப்பின் வகையெழுதித் தந்துதணடம் வருக்கா ராக
நிறையுமறி வினர்கோதா விரிஞ்சியி னீராடி நீங்கி யப்பாற்
குறைவறுசிர்ப் பிரமபுரங் குறுகியதில் வேதியரைக் கூட்டிவைத்துப்
பொறையுடையீ ரெனவணங்கிப பத்திரமுற் தந்துளதும் புகன்று நின்ரூர். ()

அங்கவரும் பிராய்ச்சித்த மில்லையென வதிற்சில்லோ ரலர்மே லான
மங்கைபதி யிடத்தன்பு வாய்ந்துளதே லதுபோது மாறு வேண்டாம்
உங்கடமக் கெனநாங்க ளுணர்ந்தபடி யேயுரைத்தீ நுறவீ ரென்னப்
பங்கமில்லாக் குணத்தினிரால் ஞானதே வெனப்பெயரும் படைத்து வீரே. ()

என்றுசிலர் சொல்லும்போ தங்கொருவ னீர்ப்பொதிகொ ளிக்க டாவுக்
கொன்றுபெயர் ஞானனென்ரூற் பயனென்னே யெனஞான தேவுணர்ந்து
கன்றுசொன்ரு யானுமது வுஞ்சரியே யெனநவில நனிமு னிந்து
துன்றுமவ னதற்கூற்ற துனக்குமோ வென்னைது தொடரு மென்ரூர். (கடு)

அதுகாண்பே னெனத்தடிகொண் டெற்றினைக் கடாவதணை யஞ்த வெற்றல்
முதுஞான தேவர்முது கிற்பட்டுத் தடித்ததணை முனைவர் நோகஞிச்
சதுர்வேத நின்னைப்போற் சாற்றுமோ கடாவென்ன ஞான தேவர்
இதுகால மேகாண்டீ ரெனவெழுந்து கடாத்தலையி லெழிற்கை வைத்து. (கூசு)

வேதமொழி கெனவருள வியாசரைப்போ லதுகான்கு வேதஞ் சொல்ல
ஏதமிலா மறையவர்க ளெல்லாரும் கண்டுவியப் பெய்திப் பூமேற
போதன்முத லினர்புரிதற் கரியசெயல் புரிகுதலாற் பொருந்துமின்னோர்
ஓதில்நர ரல்லரவ தாரிகளே யிவர்க்கெவர்தா முஞற்றல் செய்வார். (கூஎ)

தண்டமெனப் பொருளாலச தங்கியகா மறையோராய்ச் சனித்த தன்றி
மண்டுகல்ல வொழுக்கமிலேம் பத்தியிலேம் பரிசுத்த மனமு மில்லேம்
கண்டவில வரைப்போலு மறையோரின் றிவர்தம்மைக் கருதி யீன்ரூர்
அண்டமென்ன தவத்தினரோ வெனப்புகழ லிவர்களுமங் கவரை யேத்தி. ()

*ஆனல்—அனல்—ஈட்டல்விகாரம்.

எல்லாரும் பெருமையே யெனவவ்வு ரினரெல்லா மிவரோ சால
நல்லோர்க ளரிதாச ரென்றுகொண்டா ரதுபுகன்ற கால்வ ரும்போய்
வல்லாளூர் மறையவன்ற னகத்திறங்கிப் புராணசிர வணமுஞ் செய்து
சல்லாப வினுதவரி பசனைவினுப்ப் பகலிரவுந் தங்கு நாளில் (கூ)

மற்றிவர்தங் ககமுடைய மறையவற்குப் பிதுர்த்திதிதான் வந்த தென்று
சுற்றமுள மறையவரை யுணக்கூவ வவர்துறவி சுதரைக் கூட்டி
உற்றநின்பால் வருதிலோ முணற்கென்ன விற்றியுரைக்க வுதனைக் கேட்டு
முற்றுமறை யோன்றிகைத்து மோனமாய் வீட்டிருந்து முன்னு கின்றான். ()

தனோக்கி ஞானதே வென்னேநீ சலித்திருக்கை சாற்று கென்ன
எனையீன்றோன் றியின்று மறையவரிம் குணவெய்தா கிகழ்ந்தா ரென்ன
அனையவனே யதுவைப்போ னகமமைத்தி பிதிரரே யடைந்துண் பாரென்
றினையசொல வவன்பியந்து கிராடல் முதல்புரிந்தங் கியைவு செய்தான் (கக)

கதலியிலை யிடத்திலே யருவைப்போ னகம்படைத்துக் கைதொட் டெண்ணப்
பிதரரெங்கே யெனவினவ ஞானதே வக்கதையை யிலேமற் பெய்ய
எதிர்தருமப் பிதர்க்கடமக் கர்த்திபபாத் தியமுதலா மெல்லாந் தந்து
சதுருடனு சனந்தந்து வத்திரபூ டணத்துடன்றக் கணையுந் தந்தான். (கஉ)

ஞாபதி பத்துடனே பிதுருருவ சனுர்த்தனவா சுதேவ மூர்த்திக்
கேபிரிய தாமென்று சொல்லவுட னழுதுசெட்டார் பிதுர்க்க ளெல்லாம்
மாபனவ னதுகண்டு மியப்புடனு னத்துமுற்றுண் மற்றவ் ஓர்வாழ்
பாபமில்வே தியரெல்லாந் சாளரத்து மிறப்பிடத்தும் பதுங்கிப் பார்த்தார்)

அவர்பார்க்கப் பிதுர்க்களெல்லாம் போசனஞ்செய் தானவுடன் ஞானதேவர்
பவநீத்தீ ரேருகென மறைந்தார்க ளதுகண்ட பார்ப்பா ரெல்லாம்
ஏவமீதே பிதுரர்வரச் செயுர்தியத்தை நாடுங்கா னரபே யல்லர்
உவமையிலா மும்மூர்த்தி பொயுமாயை யேயிவர்க ளுண்மை யென்று (கச)

இங்ஙிவர்தம் மகிமையறி யாதேநாங் குலமதத்தா லிகழ்ந்தோம் வீணே
நன்கிதல வெனப்போனர் பதுமமறைக் கருத்தெவரு மறிய நாளுஞ்
சன்கையறச் சொல்வதனே ஞானதே வுணர்த்துவியா சமுனி சாற்றுஞ்
சிங்கலிலா முறைதவரு மெனப்பகட்டை நோக்கமுன்போற் றிகழ்ந்த தன்றே.

(வேறு) தமக்கிதஞ் செய்து நின்ற சதுர்மறை யவனைப் போற்றி
எமச்சினி விடைகல் கென்ன விசைவுகொண் டவ்வூர் நீங்கி
அமைப்பரும் பெருமை பூண்ட மகாலய மென்னு மவ்வூர்
கமைப்பெருந் தவத்து நால்வர் கடுகினர் வந்து கூடி. (கூ)

பிரவரா வென்னுந் தீர்த்தம் பெரிதுவந் தாடி யங்கே
பரவுத லான போது பற்றறு ஞான தேவர்
திரமூலாங் தேதை தன்னை யாவருந் தெரிவ தாகத்
தரமூள வியாகி யானஞ் சமைக்கச்சோ பான தேவர். (கள)

யாவரு மறியப் போதித் திருந்தன நிருக்கு நாளில்
மூவரு மிவர்க டன்மை கைனியர் வேந்தன் முன்னிப்
பாவரு நீர்சு வாணு பவத்தினை மேவ வேண்டுந்
தாவற வெனனுங் கேட்டு கால்வருந் தாளில் வீழ்ந்து. (கஅ)

சாதனே யெமக்குநீரே ஞானசற் குருரூன் முயிப்
போதுப தேசஞ் செய்க வென்னலும் பொருந்து சீலர்
மேதகு மூபதே சஞ்செய் நிடவிவர் மேவிப் பின்பு
சாதிசற் குருவே சொல்லச் சமைத்தனர் ஞான தேவர் (சசூ)

(வேறு) *தமதுகவா னுபவமா மிர்தானு பவமெனுஞ்சாத் திரத்தைப் பின்பு*
நமவென்று மாளசா தேவியா லயத்திலிரி ஈமரு சொலலிக்
கமவறிவோர் நடந்துசென்றே ராலயத்தி னருகிறந்த கரும்ப கட்டைச்
சமமுறவே சமாதிசெய்ய மைசோபா வெனுமபெயர்தான் றங்கிற் றென்றும்.

(வேறு) *முத்தா யிமொழிப் படிமுன் னிவாவாழ*
அத்தா னமதா மளகா புரியைப்
பத்தா தரமோ பெயின் றனரால்
சத்தார் கரனு மகவின் றவரே (நுக)

அவ்வூ ரினர்யா வருமங் கவர்தம்
மெய்வா சகமும் புரிமே தகவும்
செவ்வே வினவிக் களிசேர்ந் தவராய்த்
தவ்வா தெதிர்வந் ததழீ இனரே (நுஉ)

தழுவுற் றிவர்தம் மினமக் குளதோம்
வழுவுற் றிடுமென் றுமகிழ்ந் துறையப்
பழுதுற் றவிசோ பனெனும் பனவன்
கெழுமுற் றிலன்வே றுகிளத் துவனே. (நுஊ)

துறவுற் றவனுக் கிவரோ சுதராய்
முறைதப் பினர்தம் முகமும் துறலோ
அறமெய்ப் பிழையா லிதடா தெனைக
குறைசொற் றனரு யிரகோ டியரோ. (நுச)

ஒருநா ளினிவர்த் தியெனும பெரியோர்
திருநே ரினையா ளொடுசெப் புவரால்
அருமா மதுரச் சுவையப் பமுணத்
தருவா யெனவே தருதற் கிசைவாள். (நுடு)

மாவே முதலா யவெலாம் வருவித்
தேவே வலியற் றுறுமோ டுகொளப்
போவாள் குயவன் மனைபோம் வழியில்
மேவா தலிசோ பனுமே வினனே. (நுசு)

கண்டே யெதிரெய் துகருத் திலளாய்
விண்டே யொருபா துறமே வுதலும்
பண்டே பழிகூ றுவிசோ பனெனே
அண்டா தெதிரே யயலா யினதே (நுஎ)

நீயென் கசல்வா யதுநே ருதியென்
றேயங் கவனை நிடவிக் குயவன்
வாய்வான் கடைசுட் டிடவல் லகலம்
ஈயென் றுகொள்ற் கிவனெய் தினனே. (நுஅ)

என்ரு னேயெனக் குமுனெய் தினதால்
நன்ரு காதும் புனலா டிடாான்
சென்ரு லலதொன் றுசெயற் கிலதென்
ரென்ரு மூனிவோ டுரையா டினனே. (நிக)

இனியென் மூனரெய் தல்செயா யெனவே
நனியங் கைகொடெற் றிருடர் தமுனே
வனையுங் குயவன் மனைவந் திவளுக்
கெனையன் றியகிங் கலமி குதியேல். (கூ)

உன்னைக் கடிதா கவொறுப் பலெனப்
பன்னப் பரிவற் றிவளும் படரா
மன்னத் தனியோ டுவழங் குகெனப்
பின்னக் குயவன் பெறவீ கலனே. (கூக)

ஈயா தமையால் மனையெய் திரிக
ஆயா சமதா யழலப் பொழுது
பாயா றுபடிந் தழுலா னபரர்
மேயா ரவன்வந் துவினு வினரே. (கூஉ)

என்னீ யழலெய் தியகா ரணமென்
றன்னுர் தெரியச சொலுமா யிழைதான்
மன்னு தரமற் றவிசோ பன்வலிந்
தின்னு புரிவுற் றதையன் றியினும் (கூங)

அப்பஞ் சுடவோ டளியா தபடி
செப்புங் குயவன் செயவுஞ் செய்தனன்
தப்பின் றெனவோ தினள்சா ளரவாய்
மெய்ப்பொன் றிவிசோ பன்விஞ விடவே. (கூச)

அவனன் னதுசெய் தல்சுபா வமதற்
கெவமென் னையெனச் சொலிஞா னபரர்
தவனன் சுடலா கியசட் டியெனக்
கவனந் தருதம முதுகே கனல. (கூடு)

உதரக் கனலைப் புறமுய்த் தவராய்
இதனிற் சுடுவா யினிதப் பமென
விதனக் கொடிசுட் டெரிரப் பிவிராய்
அதனைத் தனதண ணருட்ன் மிசைவாள். (கூசு)

செய்புஞ் செயலத் தனையுந் தெரிவான்
மெய்யொன் றுவிசோ பன்வியந் திதெனே
வையந் தனிலிங் கிவர்மா னிடரோ
ஐய மிலைமுத் தொழிலா ரவரே. (கூள)

இத்தன் மையரா யினரிங் கிவரைச்
சித்தந் தெரியா துதினைத் துளயான்
நித்தம் பலகிந் தைநவின் றனனே
எத்தன் மையினிற் பிழைசிர் வனைஞ. (கூஅ)

எண்ணிக் கடிதிங் கிவரைச் சரணம்
பண்ணப் புருவே னெனவே பதிவாய்
நண்ணத் தெரிஞ்ர னைலக் 'கடவுள்
உண்ணக் கலனைப் புறமுய்த் தனரே. (சுசு)

அதுகண் டவிசோ பன்வலிந் தவருண்
பதுகைப் பிடிபற் றிமிசைந் திடலுங்
கதுவுஞ் செயல்கண் டெருந் தெனரீ
இதுவுண் டணகே சரியே கெனவே. (எம)

அங்கன் னதுகூ றவுணர்ந் தவனுங்
தங்கும் மவர்தா ளில்விழுந் துபணிந்
திங்கென் மயல்போ கவிசைத் தருள்வாய்
நன்கொன் றியஞர னகிகா மணியே. (எக)

என்னப் பரிபக் குவமெய் தியவன்
துன்னத் தெரிஞ்ர னசுகோ தயரும்
பன்னத் தருமென் றுபதே சபலன்
றன்னைப் பெறுவித் தனர்தம் மருளால். (எஉ)

(வேறு) இப்படி யிருக்குந் காலத் திணையிலா ஞான தேவர்
ஒப்பில்பண் டரியின் மேனி யுகந்தருள் பாண்டு ரங்கன்
றப்பிலாச் சேவை செய்து தாழ்ந்தபி ணமதேவர்
வைப்பதா மனைக்கு மேரே வரும்பொழு தெதிர்ந்த நாமர் (எங)

கரகம லங்கள் கூப்பிக காண்டிசை வணங்கி சின்று
தரணியி லெவரை யுமழுத் தரிகரவம் தவத ரித்துத்
திரமிகு கின்ற ஞான தேவரே யுமது பாத
தரிசனை யிடைகக யான்செய் தவமென்ன தவம தாமோ (எச)

என்றனர் புகழுக் கேட்டங் கெதிரவர்த ஞான தேவா
கன்றுமை நோவார் யாரே ஞானதற் சிவன் முதலி
ஒன்றிய தெனினும் புவி யுளா ரார்த் தங்க ளெல்லாஞ்
சென்றதி லாடி நல்ல கேஷத்திரங் காணல் வேண்டும். (எடு)

ஆதலா லும்மோ டேக வமைந்துதான் வந்த திந்தக்
காதலே நீரே தீர்க்கக் கடவதென் றினிது சு ற
ஏதமி னும தேவர் யாரென தகின மல்லேன்
கோதறு பாண்டு ரங்க னதினத்திற் குலவு கிற்பேன். (எசு)

என்பது கேட்ட ஞான தேவர்நன் றெழிலி வண்ணன்
தன்புடைச் சார்ந்து கேட்கத் தரிலின்று கொள்வ னென்ஞ
அன்பரைக் கூய்க்கொண் டேகி யடைந்தனர் கோயின் மேலிப்
பொன்புகழ் கொழுநன் பாதம் போற்றினர் வணங்கி சொல்வார் (எஎ)

அமலனே கமல லோச னுபய லாழி வண்ணு
கமலா பாதின் சேவை கண்டுகொண் டிருக்கு நாம
நிமலரைத் தீர்த்த மாடி நேடுந்தல மெல்லாஞ் சென்று
விண்ணாய் வருக வென்ஞே டெனருள் விடையென் ரோத. (எஅ)

கேட்டலும் பாண்டி ரங்கன் கிளர்ந்தெழு ஞான தேவே
வாட்டமி னுமன் நீர்த்த மருவுகற் றலங்க ளான
காட்டமெல் லாகா னேயென் றிருக்கின்ற னவணே யுன்பால்
கூட்டிநா னனுப்ப வெண்ணங கூடிடா தென்செய் கேனே. (எசு)

ஆயினுஞ் சீர்த்த மாடற் கவசர முனக்கென் னென்ன
மாயவ னுரைக்கக் கேட்டு வழுவிலா ஞான தேவர்
நீயருள் செய்த நாமர் சிமலரா யிருத்த லாலே
மேயவ ரோடு கூட விருப்புமிக் குளதெ னக்கு. (அம)

அன்றியுஞ் சீர்த்த மாடற் காயலு முளது நாமர்
ஒன்றுற வருள்செய் கென்ன வொப்பிலாப் பாண்டி ரங்கன்
கண்டபொன் விளைவிட்டாலு நாமனே விடுத்தற் கொல்லேன்
நின்றநின் வேண்டு கோளே நிரப்பலம் வேண்ட லாலே. (அக)

எனைவிட வேறெ யாரு மில்லாத நாம தேவன்
றனைவிடா துடன்கோண டெங்குத் தாபின்ன ரென்று கூறி
வினையறு நாம தேவே விடாதெனை யுணர்வித் தென்றும்
வணபல தீர்த்த மாடி வருகென விடைவ குத்து. (அஉ)

நாமதே வங்கை பற்றி ஞானதே வங்கை தற்றான்
நாமனைக் கண்க ளெல்லா ரதுமபநீர் பெருகி வாரப்
போமவர்க் கிரங்கி யுள்ளம் பொருமினன் புலம்பி னாற்றான்
ஏமுறு ஞான தேவ ரீசனை வணங்கிப் போற்றி. (அங)

சந்திர பாகை யென்னுந் தடநதி சார்ந்து சூழ்ந்தி
வகதுபுண் டலிகர் தமமை யிருவரும் வணக்கி வாழ்த்த
மைந்துறு நாமர் தம்மை வழிவிடக் கூட வந்த
செந்திரு மகடன் கோமான் பிரும்பினன் கோயில் சேர்ந்தான். (அச)

சேர்ந்தவன் கால்க ளெல்லாஞ் செந்துகள் படிட மேனி
வார்ந்துறு கனக னிரின மயங்கிட வதனக் கஞ்சம்
சோர்ந்துறு வதனைக் கண்டு துலங்குசெம் பூமெ றகோதை
நேர்ந்திது வென்னே யென்னை நிமலசொல் கெனவி னவி. (அடு)

பாததா மனாவி ளக்கப் பாண்டுரங் கன்சொல் கின்றான்
நீதறு குணத்தி னுவி வேறிலை யெனச்சேர்ந் தற்ற
ஏதமில் நாம தேவன் பிரிவெனும் விகை மென்னைக்
காதலான் மிகவு நொந்து கனைத்துளே னென்று கூற. (அசு)

நாமனு மாரி வேண்டி நலங்கிய பயிரிற் சோர்ந்து
பூமிசை விழுந்து தொண்டர் பொலிவிலா திருத்தல் செய்யா
மாமலர் விழியி னுனைத் தேற்றிட மயங்கித் தொண்டர்
தாமவ னுறக்கூய்ச் சொன்னு டாமரை மலர்மேற் செல்வி (அஎ)

நாதனைத் தேற்றச் சொன்ன நலந்தெரிந் தன்ப ரெல்லாம்
சீதள வுபசா ரங்கள் செய்திடத் தேறு நின்ற
மாதவன் றன்னை நோக்கி மாயவா வனக்கிச் சோர்வு
போதரற் கென்ன வேது புகுதுதி யென்று கேட்க. (அஅ)

உதித்தநாட் டொடங்கி யென்னை யொழிவிலன் சேவை செய்து
மதித்துள வன்பி னுலே பிணித்தனன் மருவு நாமன்
விதித்துள தோத்த மாட மேவினுன் பதிதா கங்கள்
எதிர்த்துள பொழுதென் செய்வா னெனத்தளர் கின்றே னென்றுன். (அசு)

இன்னண மடியார் தேற்ற விருந்தனன் பாண்டி ரங்கன்
நன்னல ஞான தேவ ருடன்செலு நாமதேவர்
பின்னுற நோக்கி நோகஞித் தாய்தனைப் பிரிந்த பிள்ளை
என்னகெக் குருகிப் போற்றி யென்குல தேவே கோவே. (கூடி)

என்னுயிர்க் கிறையே யின்ப ரூபமே யெனைப் பிரிந்து
தன்னுயின் றனேயோ வென்று சோர்வொடு ஞான தேவர்
பொன்னடிக் கமலம் தாழ்ந்து பணிதமெய்ப் போத மூர்த்தி
நன்னலப் பாண்டி ரங்கன் பிரிவுநா ணணை லாலே. (கூக)

உயிரெனக் குறுத லாகா துடனந்தப் பாண்டு ரங்கன்
செயிரில்பொற் சேவை தன்னைச் செய்கை வேண்டு நீரே
மயர்வறக் காட்டு கென்ன மாயனே மனத்தி னுளளே
உயர்வுறக் கொள்வ தல்லா லுளன்கொலோ விங்கு னென்றுர். (கூஉ)

சாதகப் பறவை மேக தாரையை வேண்டல் போல
நாதனேச் சகுணத் தன்றி நாடலே னென்று நாமா
ஓதலு ஞான தேவ ருலகுகா ரணனே வேணடித்
நீதற வசித்துக் கொணட திறலுளீ ரெனக்கன் ஞனை. (கூஙு)

வசியஞ்செய் வதற்குத் தக்க சாதன மார்க்கந் தன்னை
விசிதமா யுரைசெய் கென்று வேண்டலு நாம தேவர்
சுசிபெறு கற்ப கம்போ யுலோபனேத் தொடாதது வேணடும
இசைவென வென்னைக் கேட்டீ ரெனினும்பா னறிந்த மட்டும். (கூச)

உரைசெயக் கேளு மென்ன வுரைக்கின்றுர் தனது தேக
வரையிலே வெறுப்பு மற்றச சரீரங்க ளினில்வி ருப்பும
புரையறக் கொண்டி நானென் னகந்தையை முழுதும் போக்கித்
தரைமிடை யிருந்துஞ் சேராத் தகையனுய்த் திருமா லன்பு. (கூரு)

தொடர்தலே சுத்த மான பசனையத் தொடர்ச்சி யின்றிப்
படர்தலிற் பயனென் னுகும பருந்துவா கனன்றன் பாடல்
அடைவுடன் கேட்ட லேசி ரவணமா மனனை நெஞ்சிற்
நிடமுற வமைத்த லேகன் மனனமாக திருமா லனறி. (கூசு)

வேறிலே தெய்வ மென்று விரும்பலே தெளிவா நாமம்
கூறுத லொடுபொற் பாதங் கூடலே ·பேரா னந்தம்
தேறிய விவற்றை யன்றிச் செப்புவ தெல்லாம் பத்தம்
மாறறு ஞான தேவே யென்றடி வணஙகிச் சொன்னுர். (கூள)

அமுதமென் மாரி போல வவர்சொன்ன வதெலாங் கேட்டுத்
திமிரறு ஞான தேவர் திரிபுவ னங்க ளுள்ளும்
மிமிரரி பத்தி யுள்ளோர் நாமரை நிகர்வ ரில்லை
சமரெனு நாமர் பத்தி நாதனே யறிய வல்லான். (கூஅ)

என்பன பலவும் பேசி யிருவருந் தீர்த்தந் தோறும்
அன்புட னுடு வாரா யத்தின புரியில் வந்த
பின்பரி நாமந் தன்னைப் பேசியே நாம தேவர்
முன்புறக் கண்டோ ரெல்லா மொய்த்தனர் பசனே செய்ய. (கூ)

அதுதெரிந் தவ்வூ ராளு மரசனு மவிந்தன் வந்து
கதுவின னென்னே பாடல் கழறெனக் கேட்க நாமர்
மதுவிரி துளப மாலே வாழ்த்துகின் றேனென் றேதை
வதையுறு பசுவுக் காவி வரப்புரிந் தனையே யானுல். (ஈ)

நீயரி பசனஞ் செய்த னிசமல தாயி னுன்னை
மாய்வுறு வகையான் செய்வேன் வலிந்தென வவிந்தன் கூறி
ஏயவுறப் பிழைக்கச் செய்தற் கெத்தனை செல்லு நாள்கள்
ஆய்வொடு புகன்று பின்ன ரத்தொழில் புரிக வென்ன. (ஈக)

வினவினர் நம்போ லாது விட்டலன் விரைந்துற் றூரும்
தினஞ்சில செல்லு மென்னச் சிந்தைசெய் தவிந்தன் றேற
நினைவிரி தாரோ யுய்ய நாலுநாள் வேண்டு மென்றூர்
கனைகழல் வேந்தன் கேட்டுக் கடிமனை யதனுட் சென்றான். (ஈஉ)

நரபதி யகன்ற பின்னர் நாமதே வரியை யெண்ணிப்
பரமபா வனகர ருண்ணிய பக்தபா லனப வித்ர
மூரகரி முருந்த மாய மூளரிசேர் நாப மாகந்
தரசுரார்த் தனவை குண்ட சௌரிச் சனைத யாள. (ஈங)

விடல பாண்டு ரங்க பூமென் மிஞ்மஞ்சி கொழுக வேரி
மடல்விரி துளப வென்று வாழ்த்துவர் நாலு நாளும்
தொடையின்மே லிறந்து போன சுரபிதன் நிலையைக் கொண்டு
படர்படு கின்ற வெல்லாந் தெரிந்தனன் பாண்டு ரங்கன். (ஈசு)

நாலுநாட் பகலி ராவு நயந்துள நாம தேவர்
வாலிய மனத்திற் ரூன்றி வருந்தலே பசுவுக் காவி
ஏலவுண்டாகி நிற்ப தெழுந்துபா ரென்று பத்த
பாலனன் பிழைக்கச் செய்த படிகண்டு பரனைப் பார்த்து. (ஈஞ)

நீயிந்த நாலு நாளாய் நினைவின்றி யெனைம றந்து
போயினை யென்னே வென்னப் புரவலன் றனக்குப் போதே
மாய்வுறு பசுவுக் காவி வரச்செய்வே னெனச்சொல் லாமல்
ஏயினை நாலு நாளென் றிடம்பிய வதுபொய் யாமல். (ஈசு)

வந்துளே னினியிவ் வாறு வருந்தலே சங்கற் பத்தால்
சந்தத முனத நீனஞ் சார்ந்துள வென்மேற் றப்பு
நிந்தனை சொலவோ ணுது நீமகிழ்ந் தென்று கூறி
இந்திரை கொழுக னேக வெதிர்நின்ற பசுவைப் பார்த்தார் (ஈஎ)

எவ்வகை பசுவுக் காவி யீவரென் றவ்வூ ராளர்கள்
கைவகை யொழிந்து சொன்ன நரபதிக் குணர்த்த வன்னுன்
கொய்வகை யாற்றுண் டான கோவுயிர் பெறுவ துண்டோ
மெய்வகை காண்போ மென்ன வியந்தனன் விரைந்து வந்தான். (ஈஅ)

உயிர்பெற்ற பசுவைக் கண்டோ கோ விவர் தெய்வ மென்னுச்
செயிரில்பொற் சரணந் தாழ்ந்தான் றிரண்டுள வூரா ரோடு
மயலறு ராம தேவர் மாண்புகழ் மிகக்கொண்டாட
நயமிக வரிகா மத்தை நவின்றுகொண் டிருந்தார் பின்னா. (ராகூ)

அத்தின புரியை நீங்கி யங்கங்கும் ரிரா மத்தைப்
பைத்தபல் பாடை யாலும் பகர்ந்தனர் பாடிக் கொண்டு
சுத்ததீர்த் தங்க ளாடிச் சுரருதி துனேந்தி ராமன்
மெய்த்தசீர்த் தனங்கள் பாடும் விசுவரா தனையும் வேண்டி. (ராஐ)

திங்களோர் ரான்ன காறுஞ் சிறந்தன ரிருக்க வவ்வூர்
தங்குறு கபீரர் வீட்டிற றனியொரு ரானி ராவல்
அங்கரி தாசர் சேர வவர்க்கன்ன மிடற்கு வேண்டி
யங்கையார் கபீரர் பாரி ரண்ணினர் ரன்னி ராவில. (ராஙக)

ஆவண மெல்லா மின்றி யர்கொரு வணிகன் மட்டு
மேவர விருக்கக் கண்டு மேவிய வரிதன் முகச்
கேய்வன தருதி பிர்ன ரீருவன் வலேயென் றோத
ரீவளர் காம ரீக்க ரீனதிர்ய னோர்வே னென்முன். (ராஙட)

கேட்டவர் மலர்மேன் மங்கை கேள்வனம் குரனென் றெண்ணக்
கோட்டமில் மனத்தி னோறு குறிதவ ரினேவுக் கேறப
ராட்டரல் லுறுதி கூறி வேணைய ரல்கப் பெற்று
வீட்டுளோ ரடிதற் போற்ற மீளுவர் பதியை நோகவி. (ராஙக)

பின்வலே தருவ னென்று டேகுதல் மறுத்த நீயென்
பொன்வலே காக வேர்தி புனர்சரியெனச் பதற்கு ரோர்து
முன்வலே யியா தெல்லாம் வாங்கிட முற்றி முதல்
மன்வலிக் காக வேக டைதரு தெனவ னடக. (ராஙச)

தாசர்நீ யரிதன் முகர் தம்பொருட் டிவ்வா றெய்த
நேசமென் சொல்கே னென்று மகிழ்ந்தனர் நிலியி ராவில்
வீசுறு துளிக ளுன்போ யுணக்கொலடு விடப்பல் யானே
பேசின வணிகன் றன்பா லென்றனர் பெயர்தரார் கொண்டி. (ராஙடு)

தோண்மிசை யினரை சோக்கித் தொண்டருக் குதவி செய்த
மாண்வனி கன்ற னுள்ள மகிழ்வுசெய் தடைந்தி யென்ன
ரீண்மறு கடைந்து செட்டி கடையிடை நிறுவி மீண்டார்
காண்வர விரும்பி நின்ற வணிகன்கண் காண வந்தார். (ராஙசு)

வந்துள கபீர தாசர் மனேவியை வணிகன் கண்டு
மூந்துரைப் படியே வந்தா யளதுகால் முகந்தி டாமல்
எந்தவண் ணத்தா லென்று மகிழ்ந்தனன் வினவ வேழைச்
சந்தவார் குழலார் நீசெய் யுதவிக்குத் தளிர்த்தென் ஞதர். (ராஙள)

புயமிசைச் சுமந்து கொண்டு போந்தனர் விடுத்தா ரென்ன
நயமிகு செட்டி யோகோ னன்றுன் றெனவி யந்து
பயமிகுந் தனுத பித்துப் பரிந்தனன் பற்பல் யோனி
வயமதாய்ப் பிறந்த லேந்து மனிதனு யுகித்தும் வீணே. (ராஙஅ)

காமத்தி லமுங்கிச் சான்ற கபீரர்த மனைவி யார்க்கு
நோமத்தை யிழைத்தே னந்தோ வுவலரும் பாவி யானேன்
யாமத்தில் வந்த வன்னே தெய்வமே யாரு மென்று
தோமத்தைப் பொறுத்தி தாயே யென்றடி தொழுது வீழ்ந்தான். (ாஐசூ)

அன்னீ கபீர தாச ரடிமிசை யென்னை வீழ்த்தி
நன்னய வுபய நல்க நவிலுதி கொடுபோ யென்று
பின்னரும் வணங்கச் செய்கை பிழையென வுள்ளம்போர்த்து
மன்னனு தபித்த போதே பவமெலா மாய்ந்து தீர்ந்த. (ாஉடி)

ஆயினுங் கபீர தாச ரன்புறச் செய்வே னென்று
கூயினர் செட்டி தானுங் குடும்பவன் மயலே நீங்கிப்
போயினன் கூட வில்லம் புகுந்துதா சனைப்ப ணிந்து
மேயின பிழைக ளெல்லாம் பொருத்தருள் வினைக்க வென்றான். (ாஉக)

தொண்டரும் வணிக னுள்ளந் தெரிந்தனர் தழுவித் தூய
புண்டரீ கக்கை தன்னைத் தலைமிசைப் பொருத்தி நேயம்
கொண்டருள் செய்தார் செட்டி யரிபசனத்திற் கூர்ந்தான்
அண்டிய வன்று தொடங் ஙாமதே வனைத்துங் கேட்டார். (ாஉஉ)

ஒருகபீ ருண்மை யெல்லா ஞானதே வுணர வோதி
இருவருமவரிருக்கு மில்லிடை வரலு மன்பு
பெருகுறவெதிரே வந்து வணங்கிஞா ஞபரிது போற்றித்
தருதவி சிடையி ருந்து சாற்றுவர் ஞான தேவர். (ாஉங)

மிகநெடும் பாவ மெல்லாம் விங்கிட வுலகத் துள்ளே
சுகமொடுத் தவர்க ணீவீர் தோன்றினீ ரன்றே வென்ன
அகமகிழ் கபீரு ஙாம தேவரு மடிவ ணங்கப்
புகழ்மிகு ஞான தேவர் கபீரைப் பொருந்த நோக்கி. (ாஉச)

புண்டலீ கருக்கு நேயம் பூண்டொரு பாண்டி ரங்கன்
பண்டரி புரதத்திற் செங்கன் மிசையடி பதித்து நிற்றல்
கண்டுநீர் வருக வோர்கா லென்றனுங் கபீர தாசர்
விண்டதேள் மதியி லேகா தசித்தின மேவு வேன்யான். (ாஉஞ)

(வேறு) என்றுக பீரரு மினிதிது கூறிட விருவோருஞ்
சென்றுக யாபிர யாகையி லாடினர் சீராமன்
துன்றிட யோத்திம தூரையொடு கோகுல மூந்துன்றி
கன்றுது வாரகை நண்ணினர் மீளுது நாடன்னில். (ாஎசு)

மாமிகு செல்வி றைந்துவ ளர்ந்துள மார்வாடர்
தாமுறை தேயம டைந்துள போதுறு தாகத்தா
லேமிக வாடின ரிருவரு மோர்கிண றிற்சென்று
காமுறு நீருண வழிகிடை யாதுக ளைக்கின்றூர். (ாஉஎ)

ஞானக லோர்வரு ஙாமரை நோக்கினர் நவில்கின்றூர்
ஙானறி வேன்லகி மாவதி னீருண நன்றென்று
மேனவி லுங்கிணற் றூடிழி வுற்றயம் வெய்துண்டு
பானமு வந்துண நீரறி கின்றிலிர் பண்டென்றூர். (ாஉஅ)

நன்றென நாமர்ந யந்தனர் பண்டரி நாதன்ஞர்
ஒன்றுக ருத்துட ணேமது சூதன வோராமர
என்றுமெ னக்கரு ளீசவி ரைந்திவ ணெய்துற்று
கின்றவெ னக்குரு தாகம தைத்தெது நீயென்ஞர். (ராஉசு

அப்படி நாமர கத்துங் னைத்துள வப்போது
மெய்ப்புது பண்டரி நாதன்ம லர்த்திரு மேனுட்டம்
வைப்புறல் செய்துமி னேயொரு நாமனே வாயாமல்
எய்ப்புற லாயின வின்றுது டித்ததி டத்தோளே. (ராஉவ)

என்னவ னுக்கவ ணெய்தின வோவென வடருறறு
மன்னின நாமர்வ ருந்தினர் தாகம தாலென்று
சொன்னசொன் மாறமு னேதெரி வுறறெந்நா தோன்ஞமூல்
நன்னரு மம்புனல் பொங்கிவ ழிந்தன நாமாககே. (ராஉக

வழிபுன லுண்மெ ழிந்துள நாமர்தா வதனங்கலை
டொழியுறு கின்றில னுமவ்ட லலகொளு முஞ்ஞாமை
முழுதுல கும்பெறு மென்றுபு கழா னா முரு ராளர
பொழுதினி மிர்த்துவ ழிந்துள நீரொலி யாபியாமம். (ராஉஎ)

நாமர்பொ ருட்டுறு நீர்குடை யதனறு ண்மாதம
தாமதி லெயதுவா தாரணி யோரது த்ணவிடம்
மாமதி யோரொடி நாமரு மற்றும்வ திந்துள
தோமறு நீர்தொறு மாடினா வதிதொ டார்த்துறறு. (ராஉங)

பின்சக நாதம டைந்தனர் கண்ணபி ரானேகனை
டின்சுக வாரிது னேந்தன ரெங்குமெ ஐாநதாடி
முன்கிறை செய்துள சேதுவ டைந்தனர் மூழகுபபின்
மன்னிவ ராவிடை நாகரு லீசனில் வாதெய்தி. (ராஉச)

அரிபச னஞ்செய யாவரும் வந்தன ரானந்தம்
புரிபொழு தத்தின பூசனை செய்மறை யோபோறது
தெரிவழி யின்றிங் ணைந்துள ராகிய சீர்கண்டு
பரிவுற லாகியு ரப்பினா மற்றவர் பாங்கேக. (ராஉடு)

அன்னவர் சொற்செவி கொண்டில ராயரி நாமத்தைப்
பன்னலு மங்கவர் சூத்திரர் நீயிப ரந்துறறு
மன்னுறு கூக்குரல் செய்வத டாதெமை மண்டிற்றுத்
தன்னினர் தின்டினிர் போமினை னப்பல வுருசொன்ஞர். (ராஉசு

கோயிலி லேதொட லாலொரு தீதிலே கொள்கென்று
வாயிலு ளோர்சொல மறையவர்நாமர்மூன் வந்தெய்தி
நீயிர்பி னேசெலு மென்றுங் கழ்த்திட நின்ஞரோ.
டாயினர் பின்புற நின்றரி நாமம தேசொலல. (ராஉள)

இன்புட ணைடினர் யாவரு மூவணனி ருக்கின்ற
ஒன்பதி லக்கப தாகையி ழிந்தன வோாமாயன்
அன்புறு மேலுல சூற்றவை யோடிவ ரானந்தப்
பொன்புனை மார்பனை யேம்புகழ் போற்றுத லேக்கண்டு. (ராஉஅ)

ருழை பெயதனா வானவா கணடவா பொறபெய்த
ராமரெ ஈகொரு நாதணி சைதுள நாளெலலாக
சீமறு லே துமு முதருள செயது றெபபினறி
ஈமர ருசன்மு னினறுபி னெயதவி சைததெனனே. (ஈகஉ)

பாடவி தெதன னெனறு பரிதனா பணபாக
ராடரி ஈனகுக யபபுற வவ ளிட ஈகேசன
ரிடமா கோயினமு கபபி செயுறு பெடபோடு
நீடவெ கிரதுதி ருமபின னுமாமு னேராக. (ஈகஅ)

குடகிசை யாகிவி ளஙகின சஙகிதி கோயிறகுள்
கடஈவி ணமரை ஈனகுலி யாதுக வசசெய்கை
தொடாவுறல கனறுதொ ரபபுள சறசனா சூழவுற்றுத்
கிடமுட னேபுகழ கின்ன ராசைகி டுகெனன. (ஈசக)

மடமையி ணவிழை கி ஈனன யாவுமவ ருககின்ருன்
விடலரும விட்டல னெனமகிழ வாயவி டியுஈகாதுக
கிடமுடனேனெனறி மாலெகெ டுஈதுதி கொயறுரா
விடிபொழு சீசனே வ்பபடி வேதியா வெனிவந்தாரா. (ஈசஉ)

வந-வா ருரியன மேன்முக மாகவும எனவானே
காதுபி வினைமம ரகுக தோமதி ஈமமாகாய
ம ரமேறிரி வாயிப தோவொ மாறறு
மூதறு ராபரி ரைகளவு மேலறு மூமவைததா. (ஈசக)

மினமய வொனபபி லகெரொ டுகொடி மாரேறறி
ஒளமைய வாபினி கஈவெயி யதமு னெலலோரும
ரனமைய ஈமஈர ர ரமுக ருறறு ட தோதாகு
தனமைய தனறென வுசய ஞரஉ ராதவுறே. (ஈசச)

யாஙகளபி மைரு றெவ ராகமை செபெகன வேஈமா
டாஙகின வாகபு சாரர லமபல வுருசெயதே
ஒஙகிட வாரனி முஞசெயது பினஙகட யுஙகொணடா
தீஙகரு ராரர ருரிர வேணடினா சொனருரே. (ஈசடு)

நாமைபி னேஈதுரு கனறெர வேயிரு வோதாமும
மேமினா பாஙடரி கோபுர மேனமுடி மேவகணண
டேயவண வாதனே செயதொரு கோயின்மு னேயெய்தி
மாயனே பேபுசழ செயதுத மாகம நதஙகே. (ஈசஙு)

வீழுமொரு ராமரை ஞானக லோதெளி மேவததாம்
நாழுவின ராயரி ஈனமிட மேகொடு நாம்வநதா
நமுவலி லாதர லைபுமி குநதர யஈதேற
வழுவறு ஈமாவ ணஙகினா பணடரி மாறன்னே. (ஈசள)

பணடரி நாதனெ மூஈதெதிர வநதுறு பரிவோடே
தொணடரை நன்றுத ழீஇன னுமாதொ மூஈ்தோறும்
புணடரி கமபொரு வம்பத மீதுபொ ழிந்தாகண்
மண்டிய நீபோடு நின்பிரி லினிவர வையாதி. (ஈசஅ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

என்றவ ரைத்திரு மால்பிரி வற்றுனை யிதுகாறும்
இன்றிர வும்பக லுந்துயி லெற்கரு ரேசாலத்
துன்றிய துன்னெயெ நிர்ந்தபி னஃதுதொ லைந்துற்ற
நன்றினி நாமவெ னேப்பிரி யாதிவ ணண்ணென்றான். (ாசசூ)

தன்கள மீதுத யங்கிய தண்டுள வந்தன்னே
நன்கவர் தோளில ணிந்தவர் கண்ணின னீர்மாற்றி
மின்கவி னுங்கைக ளாலவர் மேனியின் மேனீவி
மன்கரு ணைய னத்தருள் மேன்மிக வைத்தற்றான். (ாருஐ)

வீறுகி வர்த்திரு லோர்பின ரோடுவி சோபாவும்
கூறிய பண்டரி நாதன்வி ளங்குறு கோயிற்குள்
தேறிய நாமரி டம்புரி செய்கைதெ ரிந்தாதி
மாறனை யேத்தினர் நாமரை வந்தும தித்தாரே. (ாருக)

ஆகிய காலையு ருக்கும ணித்திரு வாலாத்தி
வாகுட னேகொடு வந்துசு ழற்றினள் நாமர்க்கு
நாகர்பொ ழிந்தனர் பூமழை நன்மைம ழின்றூர்மைம
மேகரீ றத்தின ணுமரை நோக்கிவி ளம்புற்றான் (ாருஉ)

ஆடினே நிர்த்தம தற்கிறு வாகிய தைச்செய்ய
நாடுதி யென்றலு நாமரு நல்லென நாதன்றான்
ஏடுறு தாமரை யாளிட நாமரை யின்பாகப்
பீடுட னேகொடு சென்றவ ளோடிது பேசுற்றான். (ாருங)

நாமனி யற்றிய யாத்திரை நல்விர தந்தன்னே
ஏமுற மூற்றிட னன்றென விந்திரை யெங்கோனே
னுமன ளுகியெ லாமற விட்டுனே யேசூழ்ந்து
காமுறு வோனெது செய்குவ னீயது காவென்றே. (ாருச)

மாமறை வேதியர் வந்துண வேசொலி மற்றெல்லாம்
ஆமள வாகவ மைத்தியெ னத்திரு மாலானேன்
நாமர டிப்பொடி நண்ணிட முன்னவா னன்றாகப்
போமதி யற்றியொர் வேதிய ளுய்ப்பினர் போகின்றான். (ாருருி)

சந்திர பாகைதெ டுங்கரை மீதுத யங்குற்ற
மந்திர வேதியர் தம்புடை வந்துவ ணங்குற்றான்
அந்தால் வேதிய ரென்னென நாமக ணன்புள்ளேன்
வந்தவ னந்தனி யானென வந்தது சைக்கின்றான். (ாருசு)

இந்தந ளுமனி யற்றுறு போசன மெல்லோரும்
வந்துண வேண்டுமெ னச்சொல வம்மறை யோர்யாரும்
மூந்துவ மென்னமு குந்தன டைந்தனன் மொய்கோயில்
இந்திரை கண்டனள் சித்திக ளெட்டையு மேய்கென்றான். (ாருள)

வந்துள சித்திக ளெட்டும்வ ணங்கிவ ழாதொன்று
தந்தன யாவும மைந்தன பின்புத ளுமர்க்கு
மூந்தின மங்கள நானமு டிந்தபின் மொழிகின்ற
மந்திர மோனிர் வரிசைவ ழங்கினர் மலர்மின்னர். (ாருஅ)

பூடண மாடைசு கந்தமு டன்புனை பூவோடி
சூடுதல் செய்தனன் மால்பொறி நாமர்து லங்கக்கண்
டாடின கிட்டிக ழிந்திட வேயரு ளாலாத்தி
நீடவெ டுத்தலு நாமர்த மைத்தழீஇ நின்முன்மால். (ராடுக)

ஞானக லோரொடி நால்வரு மற்றுள நல்லோரும்
தீனத யாநிதி செய்வகை கண்டுசி றந்தோங்க
லானக ணுமரை தும்மென யாருள ரரிபத்தர்
ஊனமி லீரென வோதிமி கப்புகழ் வற்றூரே (ராசுவ)

வேதிய ருகிய மால்பினர் வேதிய ரெல்லாருஞ்
சேர்தர லாகவ ழைத்தொளிர் கின்றசெ ழும்பீடத்
நாதர வாகரி றுத்திய லங்கிர்த மாகச்சேர்
பாதம்வி ளக்கியோர் பூசனை யுந்தனி பாலித்து. (ராசுக)

பதமுறு நிர்பரு கிப்பொலன் மிக்கொளிர் பட்டாலே
இதமுட னன்குது டைந்துல காசன மேறச்செய்
ததிமது ரஞ்செறி முக்கனி சர்க்கரை யப்பஞ்சேர்
விதவித வர்க்கமி கச்சுவை யின்கறி மேன்மேலும் (ராசுஉ)

நெய்தயிர் பானிமி ரச்செறி போனக நிறைவெல்லாம்
கைதவி ராதுப டைத்தவ ருண்பது கண்டார்வம்
பெய்தர நாமர்சங் கற்பச லந்தனி பெய்யஞ்செய்
தைதவர் யாவரு மமுதுசெய் திடும்வகை யைசெய்தான். (ராசுஙு)

அந்தணர் யாவரு மமுதுசெய் தாணபி னவர்கட்குச்
சந்தன கந்தசு கந்தவி தத்தொடு தாம்பூலத்
தெந்தவி தங்களு முதலிய பின்னவ ரெல்லோரு.
முந்தம ரச்செய்து நீவிர்கள் காணதம் முன்னேயான். (ராசுச)

அமுதுசெய் துதவுவ றக்கணை யென்றுபி னலர்மங்கை
தமியுத வோதன மிசையவி ருந்தொரு தண்ணமன்
நிமிர்சுவை யோதன மூடனுண வெங்கென நேடித்தான்
அமரதிரு வாயிலில் வந்தவ சந்தனை யற்வற்றே. (ராசுடு)

தூக்கினன் வந்திடு தவிசிடை யேயவர் தொகவைத்து
நீக்கவி ளப்பினை யவரது கண்டழ நெடுமாலும்
போக்கறு வீரமு துண்கென நன்குபு கன்முனுய்
ஆக்கிய நல்லமு தூட்டினன் வாயிடை யப்போது. (ராசுசு)

என்னெரு காமநீ யேனமு கின்றனை யென்றுனை
கன்னைய மாகவ வன்பத மேற்றலை நண்ணச்செய்
தன்னபொ லன்கழல் பற்றியெ ஞதுநின் னருளென்றுந்
துன்னுபி றப்பிடை தோறும மைக்கதொ டர்ந்தென்றூர் (ராசுஎ)

மாலது கேட்டிம கிழ்ந்துனை யென்றுமறக் கேனென்
றேலவு ரைத்தமு தூட்டிட காமரு மின்பானூர்
சாலமி சைந்தக லத்திடை யமுதொரு தானுண்டான்
சோலவி ருந்தபி ராமனர் கண்டிது கூறுற்றூர் (ராசுஅ)

சூத்திர னுண்டக லத்திடை வேதிய னுஞ்சோறு
வாய்த்திட வுண்பது வந்தக வோவிவன் மறையோனே
சாத்துள சோறினி துண்டிழி வற்றனம் யாமின்று
கோர்த்துள தோஷநி வர்த்தியெ னேயென நினைவற்றார் (ஈசுகூ)

மிச்சினு கர்ந்தபி ராஞெரு ஈமரை மேவக்கொண்
டச்சுத னுமமு ரைத்தமர் வேதிய ரருகுற்று
மெய்ச்சவர் கால்டை யிட்டுள தக்கணை மேன்மேலும்
வைச்சினி தீவுழி யென்முகம் வாட்டம்வ குக்கென்றான் (ஈளஐ)

வேதிய ஞிய நீயொரு சூத்திரன் மிச்சிற்குச்
சாதக ஞுயின தென்னையி ழிந்தநீ தருகின்ற
ஓதன முணடவெ மக்கது ந்வகை யுண்டோவென்
றேதம டைந்தன மென்றனர் வேதிய ரெல்லோரும் (ஈளக)

பொய்கள வோடுபொ ருந்திய கட்குடி புன்காமம்
செய்கொலை செய்பவன் யாரெனி னுங்கிரு மாணமம்
பெய்தரு வாயின னேலவ ன் மிசலிகள் பெரிதன்றோ
எய்துவ தெலறினி துணடன னெனறன னெண்ணம்மான் (ஈளஉ)

வேதியர் செய்கையெ லாமற விட்டொரு மால்ஈமம்
ஓதுவ னேலவன மிசலே யுணபது ஏவாநீதம
தீதது செய்தனீ ளலைக சுந்தர பாகைக்குப்
போதுக வெனறனர ஏவதிப ா மாலரி புகல்கின்றான் (ஈளங)

சித்தக லஞ்செறி சுத்தம தாகித் திகழுவைரா
கத்தொடு சற்சங் கதிடை கூடிட கவினுர்மால்
பத்தியி னுமம் பகர்வதின் முன்சேர் பவமெல்லாம்
மொய்த்துள நீதெல் லாமற மூட்டு முதனுனம் (ஈளச)

ஆதலீ னீரே யறிஞாகள் சொல்லு மவையெல்லாங்
தீதற யானே செய்யவ குக்குர கிதனைனுப்
போதூஉ வென்று ஈாயாகை ளறி ப போதநதான்
வேதியர் சொன்ன வகாதி மூழ்கி விதிசெய்தான் (ஈளடு)

பின்னரை பீதாம் பரமது தெந்திப் பெரிதார்வக்
துன்வை வர்க்குத தானம ளித்தான் சொனவாறே
நன்னரெ னக்குச் சுத்தமவி ளங்க ளனிசெய்பீர்
என்னவ ணங்கி நல்விடை பெற்ரு னினிதாக (ஈளசு)

அன்பரு டன்கோ யிற்குள டைந்துங் கவரோடும்
இன்பொட ருந்திப் பின்விடை யன்பர்க் கினிதிந்தான்
மூன்பொரு ஈார தன்கர வீணை முறைசாலப்
பொன்பத மீதிற் கும்பிடல் செய்து புகழ்கின்றான். (ஈளஎ)

அன்னவ னுக்குத் தன்கள மாகி யதைநல்கித்
தன்னக லத்துப் பொன்மணி மேவத் தழுவற்றான்
முன்னிய பாமை தன்னிடம் வீணை முனிமேவத்
தன்னிவ ணங்கித் தலிசிலி ருக்கிச் சொலகின்ளாள். (ஈளஅ)

அவ்வவ ரெந்தச் சாதிய ரேனு மதுதோரா
இவ்விட லன்றன தன்பர்க ளெச்சிற் கேக்குற்றுச்
செய்வகை நன்றே செப்புதி யென்னத் திகழ்வீணை
வவ்விய கையோன் பாமையை நோக்கி வகைசொல்வான். (ஈஎகூ)

கோமள மின்னே நின்றிரு மாளிர்க் குணனுஞ
காமமு மின்றி நல்லுரு வின்றி நவையின்றிப்
பூமியி லுள்ளோ ருய்வகை ரூபம் பொலிவுற்றே
ஆமனு யிர்க்கன் பெய்திட லிவ்வா றயர்கின்றான். (ஈஅடி)

ஆகலி னன்னு னுக்கொரு தோடமு மடைவுண்டோ
நீகரு தென்றே போயின பின்பந் நெடுமால்பால்
பாகன சொற்பொன் னெச்சில ருந்தல் படிதானே
போகமு றென்ன மாயன தற்கங் குரைசெய்வான். (ஈஅக)

தந்தையு டன்ரூய் குருமனை மக்க டமரெல்லா
நிந்தையி லன்பா லல்லது வேரூர் மீலயில்லே
செந்திரு வேயங் கவர்கள்பொ ருட்டே செறிகின்றேன்
மைந்துற வென்சீர் வரவரீ தறியார் மகியாரே. (ஈஅஉ)

இகபரம் வேண்டா ரெனையல தன்ப ரிதனாலே
அகமகிழ் வற்றே யவர்பெயர் சொல்வே னதுவன்றித்
தகவவ ருருவுஞ் சிந்தனை செய்வே னவர்சாரதத்
தொருபணி யுஞ்செய் வேனிது வேயென் றுணிவென்றான். (ஈஅசு)

(வேறு) இப்படித் திருமால் பொன்னெ டியம்புறு பொழுதிற் பானு
தப்பற வுதய மாகச் சார்ந்தனர் தொண்டரெல்லாம்
பொற்புறு கோயிற் குள்ளே புகுந்தரி பசனை செய்து
சிற்பரன் பதம்வ ணங்கத் திருவெடி மாலுங் கண்டு. (ஈஅச)

அன்னவர் தமைப்பக் கத்தே யமர்ந்தரச் செய்து பொன்னே
நென்னல்யான் மோஷந் தீர்க்க நிற்புழி சேர்ந்து கொண்டேன்
நன்னயத் தின்று மன்ன நான்மறை யவருக் கெல்லாம்
இன்னமு திடுவே னென்ன வாதலா லியற்றல் வேண்டும். (ஈஅடு)

என்றவன் றன்னை நோக்கி யிந்திரை யிசைந்து சொல்ல
நன்றென மறையோர் தம்பா னணுகியே தியரே நீவிர்
இன்றுமுன் பதற்கு நேர்வீ ரென்னவு மறையோ ரெல்லாம்
துன்றுது மென்மூர் நாதன் கோயில் போய்த் துன்னி னானே. (ஈஅசூ)

அந்தணர் நீர்த்தமாடி யடைந்தனர் கோயிற் கப்போ
திந்திரை கொழுநன் பார்ப்பா னெனச்சென்று தொழுது கூட்டி
வந்துபொற் பீடத் தேற்றி மலரடி கழுவு நீர்கொண்
டெய்ந்தன னென்று கூறி முறைமுறை யுபச ரித்தான். (ஈஅஎ)

அறுசுவைக் கறியோ டின்சோ றடைவுட னமுது செய்ய
மறுவறச் செய்துண் போது மாலரி நாமந் தன்னைப்
பெறுமொரு பிடிசோற் றுக்கும் பேசுக வெனலு மன்னூர்
உறுதொழுஞ் சொல்லி யுண்டா ருண்டபின் சுத்தஞ் செய்து. (ஈஅஅ)

சந்தன கந்தத் தோடு தாம்பூல முதல பெற்று
விந்தையோ டிருக்க நாதன் வேதியர் தம்மை நோக்கி
அந்தணீர் சுஜின மின்று மானதா லுமைச்சே வித்தேன்
உய்ந்தனென் பேரா நந்தக் கடலிடை முழுகி யுற்றேன். (ரஅகூ)

ஆதலா லடிய ரோடிங் கியாணுணு மளவு கீவிர்
ஏதமின் றிருக்க வேண்டி மென்றடி யாக ளுக்குப்
பாதபூ சணைகள் செய்யப் பரிந்தனர் கண்ட நாமர்
நாதனே யெமைப்பூ சித்த னல்லதோ வென்ன நக்கான். (ரகூஐ)

எனக்குமை யன்றி வேறே பெருமையின் றெனவி யமப
மனக்களிப் புறுது தொணடா மருவியுண் பொழுது மாயோன்
வனக்கரத் தூட்ட வெசில் தெறித்திட மடியின் மாற்றி
உனற்கரு மடிய ரெலலா மூணபபினு மூட்டி னனே. (ரகூக)

சிலர்க்குப சரித்த லெசில் தெறித்திடிற் றுடைத்தல் செய்து
பலர்க்குமங் குபசரிகரும பரமனீப் பாததுப் பாப்பார்
நலத்தகு கயிட்டி கதனை ணணுவோன ரூனு மல்லன்
வெலத்தகு தவவி ராக மேவினேன் ரூனு மலலன். (ரகூஉ)

மறையவன் ரூனு மல்ல ளெனசிலா வகுகக் சில்லோ
நிறைபரம் பொருளே யாகி நோதரு விட்டோ பாததான்
குறைவிலா வடியாக காகக கொணடுநின் மனித வேடம்
முறைமுறை தொணடு செயது முயலகின்ற விவன்மற றென்ன. (ரகூஎ)

பகர்கின்ற வுரனைக் கேட்டுப பணடரி நாதன் மிக்க
நகைகொணடு மிளிரகு மீட நலர கொளரூன டலஙக ணுன்கு
புகர்கொணட தோள்க ளோடது பொருபடை பொன் பூணமார்பு
முகமின்னப் பொன்னி னுடை முயஙகுறப பொலிநதுநின்ரூன். (ரகூச)

நின்றவவ் வடிவை நோகி நினறமறற யவரோ டன்பர்
துன்றிய மகிழ்ச்சி கூர்ந்து தொழுதுகூத தாடலானூர்
அன்றரி யவரை நோக்கி யகிலபிர பருசமாயை
வென்றுதே காபி மானம விடுதெனனே யேய டைந்தார். (ரகூடு)

அன்பெனுங் கயிறறிற் கட்ட லானநா னவர தீனம்
என்பதை யன்றி வேறே யிலலையென மறையோ ரெல்லாம்
பன்பல வேத மெல்லாம் பதிதபா வனனென் றுனனே
இன்புட னுரைப்ப தெங்க ளிடத்தின்று விளங்கிற் றென்ரூர். (ரகூசு)

பரமபா வனவின் றுண்னைப் பார்த்தது போல நேகம்
தரமுட லெடுத்த போதுந் தயஙகயாம் பார்த்தல் வேண்டும்
நிரமுற நினது நாமஞ் செப்பவும் வேண்டு மிந்த
வரமருள் கென்ற வாத மறையவர் தம்மை நோக்கி. (ரகூன)

சிரித்தருள் செய்தன் னுரைச் சேர்த்துமார் பழுந்தப் புல்லித்
திருத்திய ஞானதேவர் சேவடி யடைந்து கீவிர்
பரித்திர் மெய்ஞ் ஞான மென்று பகாந்தனன் பகரக் கேட்டோர்
மிரித்தது புரிது மென்று வணங்கினூர் மீண்டு மீண்டும். (ரகூஅ)

ஞானதே வேநீ ரிந்த நான்மறை யவர்கட் கெல்லாம்
ஊனமி லுபதே சஞ்செய் தருளுக வெனவு ரைத்தான்
சானகி ரமணன் ஞான தேவருந் தாள்வ ணங்கி
ஈனமில் சொரூப சாக்ஷாத் காரத்தை யெல்லோ ருக்கும். (ஈகூஉ)

இதவுப தேச மாக வியம்பினர் தலேமேற் கைவைத்
துதவிய பொழுதெல் லோரு மூற்றன ரக்ஷ யத்தை
நிதமரி பசனை செய்து நிருமலன் றனைச்சே வித்து
துதலிய தடைதி ரென்று துவன்றனர் ஞானதேவர். (உஈ)

நிறிதுநாட் சென்ற பின்பு சிர்கொள்விட் டலன்பாற் சென்று
நெறிதரு மவன்றன் பாத நேர்நின்று வணங்கித் தேவா
அறிவுற வெனக்குத் தஞ்ச மாகநற் சமாதி நல்கென்
றறிதிகொ டுரைப்பக் கேட்டங் குணர்ந்துவிட் டலன்சொல் வானுல் (உஈக)

எனக்கரும் பிராண னுகி யிருக்கின்ற ஞான தேவா
உனக்குவேண் டியதை யானே வுதவுகின் றேனென் றோதி
மனக்கித மாக மிக்க மங்கல சுபதினத்தில்.
தனைத்தொழுந் தாச ரெல்லாஞ் சார்ந்திட வரவ ழைத்து. (உஉ)

தீர்த்தனம் பலவும் பாடக் கிளர்திரு விழாவுண் டாக்கிச்
சீர்த்தநல் லுண்டி யாதி செயுஞ்சிறப் பெல்லாஞ் செய்து
தீர்த்தரா கியசா துக்கள் சேர்வுறீஇ ஞான தேவர்ப்
போர்த்தினி தாகச் சூழ்ந்து போந்திடத் தானும் போந்து. (உஊ)

இந்திரா யணிக்கூ லத்தி லியலளிக் கியெனு மூரில்
வந்துதித் தேசு ரன்முன் வளர்திருக் கோயின் மாடு
பைந்துண ராத ஜாது பாதவத் தடியி னின்று
செந்திரு நாதன் யார்க்குந் தெரிவுறச் செப்பு கின்றான். (உஎ)

கார்த்திகைத் திங்கண் மேவுங் கண்ணப கூத்தி லோங்குஞ்
சீர்த்திசே ரென்றி னத்திற் சேர்வன்யான் வருடந் தோறும்
தீர்த்தமா மிங்கென் றோதத் தெரிந்துள சனக ராதி
மூர்த்தியா முனிவ ரோடு மூந்தரி தாசர் சூழ்ந்து. (உஏ)

ஹரிதிரு நாம கோஷ மார்த்திட வாத்தி யங்கள்
புரிவுற முழங்கத் தேவர் பூமழை பொழியக் கண்ணன்
திரிபிலா துணர்ந்த ஞான தேவர்க்குச் சமாதி தந்து
பரிவினு னுளங் குற்றப் பண்டரி புரத்தைச் சார்ந்தான் (உஐ)

சிற்சில நாள்க ளங்குச் சென்றபி ஞமதேவர்
பொற்புறு ஞான தேவர் பொருந்தரும் பிரிவி னுலே
அற்பக லனுத பித்தா ராகிய செயலைத் தேர்ந்து
விற்பொரு விமானத்தேறி மேவினர் ஞான தேவர். (உஐ)

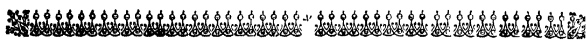
வந்துவிட் டலனை நேரே வணங்கிப்பின் ஞமதேவர்
முந்தநி சயிப்பக் கண்டு மொழிந்தவர் மனவ ருத்தம்
பிந்துறப் புரிந்தங் காறு பெறுமதி யிருந்து போந்தார்
அந்தமில் லவரைத் தியானிப் பவர்களுக் கருள்செய் துற்றூர். (உஅ)

இவ்வித நிவிர்த்தி தேவர்க் கினிதுதிரி யம்ப கத்துஞ்
செவ்விய வியற்சோ பான தேவர்க்குத் தகுதி யாக
ஒவ்வுசம் வச்ச ரத்து முவந்திடச் சமாதி தந்தான்
இவ்விய லருஞ்செய் பாண்டு ரங்கனுந் தீர்த்தன் மாதோ. (உரகு

ஞானதேவர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக சரித்திரம் கூக்கு செய்யுள் ஆகஉகூ.

முற்றிற்று.

கூர்மதாசர்சரித்திரம்

சூரியன்றனித் தோர்விடு தொன்மையர்
நேரில் மாலரி நாமனி னைப்பினர்
ஏரி லேய்பிர திட்டான மென்பதோர்
ஊரில் வேதியர் சாதியி லுற்றனர். (க)

ஏற்கொள் கால்களி லாமற் பிறந்தவர்
கூர்ம தாசரெ னப்பெயர் கொண்டிடச்
சார்வ தாகியத் தாய்தந்தை தம்வயிற்
சீர்பி றந்திடச் செல்வர் வளர்ந்தனர். (உ)

சேர்த்த தானவவ் வூரிற் சிறந்தரி
கீர்த்த னங்கள் கிளத்துகின் றேர்வயின்
ஊர்த்த டைந்தன குத்தம காமத்தி
லார்த்த வன்பின ராகி யனுதினம். (ங)

கேட்டு வந்தனர் கேட்புதிற் பண்டரி
நாட்டு மான்மிய மூந்நவில் வோர்களால்
ஈட்டு மின்பத் தழுந்தி யிருகரம்
கூட்டிக் கும்பிட்டுக் கூறத் தொடங்கினர். (ச)

தொடர்வின் விட்டலன் மெய்ப்புகழ் சொல்லுவீர்
மூடவன் பண்டரி போக முடியுமோ
கடவு தென்னைனக் காருத்தன் மூசர்கள்
திடமெ லாமுளேம் யாங்கள்செல் கின்றிலம் (இ)

நீசெ லத்தெங்ங னேருமென் றேநகை
தெசு றப்புரிந் தாரது தேர்ந்தவர்
ாாச முத்தொளிர் மாதவன் பண்டரி
நேச மிக்கது கோவதின் றேயெனு. (ஈ)

அனுத பித்தங் ககன்றனர் கின்னெறி
நனிந கழ்நதுந லங்கிகழ் மாருதி
கினை ரத்துத தெழும்பரி தாகத்தால்
மனமி னைத்துவ ருந்கிவி மூந்தனர். (எ)

கிவ ரட்சக னேதிகழ் பண்டரி
மேவு மூததம னோமினி வேறிலர்
காவல் செய்பவர் நீகனே கண்ணதாய்
ஆவல் கொண்டெனை யாண்டிட வேண்டுமே. (அ)

என்று தோத்திரஞ் செய்தன சேத்தலும்
நன்று பண்டரி நாதன யந்தனன்
ஒன்று வேதியனுகியங் குற்றனன்
நின்று சிரொங்கு நேருதி னென்றனன். (க)

பண்ட சிக்குப படரும கருத்துளேன்
அண்டி னேனென வன்னவர் கூறலும்
கொண்டல் வணணனுங் கூடி னதுதுணை
மண்டெ னக்கென மாமகிழ் கொண்டனன்- (ஙி)

எய்துங் காலில ஞகிய வென்றுணை
நொய்து மற்று நமக்கிய லாததே
ஐது கும்பெய ரேதுரை யீரென
வெய்தில் விட்டல னென்பெய ரென்றனன். (ஙக)

இன்னும பண்டரி யிற்கடை வைத்துளேன்
துன்னு கின்றன னங்குத் தொடர்ந்துமை
நன்னர் மெல்ல நடப்பவன் யானென
மன்னு கூரும தாசர் மகிழ்ந்தனர். (ஙஉ)

அட்டுப் போனக மன்பினீ ருண்டிட
இட்டுப் பண்டரி யெய்து மளவுநான்
முட்டில் லாமலி யற்றி முயங்கிடம்
கிட்டு வேன்முந்தி யென்று ளைத்திலுன் (ஙசு)

அன்றி ராவவ ரோடு மமர்ந்துகீழ்
என்று தோன்றுமு னேயெழுந் தேகுதீர்
குன்றி டும்வழி ரீதெனச் சொல்லியே
சென்று சேரச்செய்தேமறை வாயினன் (ஙஎ)

தாசர் தாமுந் தவழ்ந்தொரு தங்கிடம்
தேச முங்கதிர் பாடுறச் சென்றனர்
நேச ஞானநி மலனு மவ்விடத்
தேசி றந்துவந் தின்னமு தூட்டினன். (ஐடு

வாவி சேரி வசதியில் லாவிடம்
மேவி லங்கவர் மேவவ மைத்துடன்
தாவி லாமதி நான்கு தவழ்ந்தவர்
ஆவ லோடு லகுஜாயை யண்மினர். (ஐசு

அன்று கார்த்திகை யான தசமியாய்
நன்று நாளே யேகாதசி நண்ணிடச்
சென்று சேருவர் செல்லுவோர் பண்டரி
என்றி யான்செல்வ தென்றுளத் தேங்கினர். (ஐஎ

கண்ணனே முகில் போலுங் கருநிற
வண்ணனே பொன் மகிழுங் கொழுநனே
எண்ண னேரு மிறைய வனேயுனை
நண்ண கிற்கில ஞனேயு நானரோ. (ஐஅ

என்செய் கேனென் றிருகரங் கூபபியே
முன்செ றிந்தவர் தம்முன் மொழிந்தனர்
பொன்சி றந்த புகர்நிறத் தெம்பிரான்
தன்சி லம்படி காணுந்தகவிலேன் (ஐசு

ஆத லாலிவ் வனுதன் மிசைத்தயை
மாத வன்செய்திங் கேனும்வந தன்புடன்
தீதில் சேவை தரும்படி செப்புவீர்
போது வீரென நன்றென்று போயினர் (உஐ

ஞான தேவர் முதலிய நால்வரோ
டான நாமரு மந்தவி சோபரும்
கான மோடரி நாமங் கழறியே
னனே யன்பர்க ளோடினிதாடினர் (உக

பாண்டு ரங்க னவர்தமைப பார்த்தருள்
நாண்ட வேயெனக் கின்னுயி ராமிந்த
மாண்ட ஞானநன் மாதவர் முன்னவர்
பூண்ட தானவி ராகப் பொருப்பரோ (உஉ

ஆன்ம போதக ராயருள் கின்றசோ
பான தேவர்வி சோபர்பண் பாகிய
ஞான யோகிய ரானநல் லன்பரோ
ஊன மில்லவ ரென்னவு ணர்த்தினன் (உசு

எனது நாமஞ்சொல் வோர்களி லேமிகு
கனமு லாவிய காரண நாமர்க்கு
தனிநல் லன்புட னுமை நவில்வதால்
இனிது நாமதே வென்னத் தருமென (உச

அவரை மார்போட ணைத்துக்கொண் டானந்தம்
இவரு போது லகுகூ யிருந்துமா
தவனன் ஞமத்தை சாற்றிக்கொண் டேமிக
நவநல் லன்பர்கள் நண்ணினர் கோயிற்கே (உரு)

வந்து மாதவன் பாதம்வ ணங்கினர்
சிந்தை யன்புமி கச்சிறந் தேத்தினர்
மூந்து கூர்மர் மொழிந்ததை யெம்பிரான்
விந்தை கூர விளம்பினர் வேண்டினர் (உசு)

வினவி மாதவன் மிக்க விசாவுடன்
தனது பாணின்ற தண்ணளி நாமரை
அனக ஞானநல் லோசைமிக் கன்பொடு
நனிவி ரும்பினன் நோக்கி நவிலகி ன்முன் (உள)

கூர்ம தாசன் குறித்தெனைக் காணவே
ஆர்வ மிக்குள ஞதலி னீவிரும்
வாரு மென்றுட னேகொடு மன்னினன்
சாரு நாமர் தமைவினை யாடவே (உஅ)

எண்ணி யவ்வழி யவ்விரு வோரையுங்
கண்ணி யொன்று கழறுகின் முன்மறை
நண்ணி நாளரு நடங்கினர் கின்றதாள்
மண்ணின் மீது வரவலி தாகவே. (உக)

மிக்க தாக விரும்பினன் யான்புனல்
புக்க துண்டு வருமள வும்புகுந்
திக்கடைக்க ணிருத்தி னொச்சொலித்
தொக்க தோர்கொடிப் பாதையிற் றுன்னினன் (ஙஐ)

சாவந் தியாமேள தாச ரரிபெயர்
ஓவதின்றி யுரைத்துக்கண் மூடியே
மேவு மெய்யவ சத்தொடு மேவிய
ஆவ யிற்சென் றவரை யுணர்த்தினன் (ஙக)

அவர்வி ழித்தனர் நோக்கின ரையன்றன்
நவவி சித்திர ணண்ணிய மேனியை
உவமை யற்றநீ யென்னுழை யும்வரத்
தவமி ழைத்ததென் னேவென்று சாற்றினர் (ஙஉ)

தழுவித் தாள்களிற் ழுழ்ந்துமெய் யன்பினில்
முழுகி நின்ற வவர்முக நோக்கியே
அழிவி லோருரை யச்சுதன் கூறுவான்
வழுவி லீர்நான் வருவழி தன்னிலே (ஙங)

இருவர் சோர னெனத்தொடர் கின்றனர்
வெருவி யுன்வயின் மேவின னீயெனைக்
கரவு செய்கெனக் கண்ணிச் சிறிதுபோ
திரவி தன்னையெங் கேயொளிக் கின்றதே (ஙச)

அண்டம் யாவும் வயிற்றி னடக்கிய
கொண்ட லேயுனை யெங்குக் கொடுசென்று
கண்டி டாவகை செய்வது காணென
விண்டு ஞானம் விளம்பவிப் போதெனே (கூஇ)

விரோவி லென்னை மறைத்தியென் றேவிளம்
புரோவி ஞவி யுசாவின ருள்ளத்தைப்
புரோத புத்துப் பொதிவதல் லாலொரு
தரோயி லேயென்று தன்றனி மார்பையே. (கூஈ)

போழ்ந்த போது புகுந்தனன் மார்பிலே
வாழ்ந்தி ருக்க வயங்கு கொடிகளாற்
சூழ்ந்து சுற்றித் தொடுத்திருந் தார்வயின்
ஆழ்ந்தி ருந்தவ னங்கறை கின்றனன் (கூஉ)

மெள்ள விந்தநல் வேளையி லேசெய்த
எள்ளி லாவுப காரத்துக் கென்செய்வேன்
வள்ள லேயொர்கை மாறிலே மற்றென்முன்
உள்ளமேவிய வொண்பொருளானவன். (கூஅ)

ஆரவெங்கு மமர்ந்துமென்னுவிக்கா
தாரமான தயாநிதியேயினை
நேரநின்றதற்கேதுநிரப்புவென்
சேரவென்று தியானித்திருந்தனர். (ஈக)

அங்கிருந்தவரான நன்னுமர்தாம்
எங்குப்போயின னெம்பெருமானெனத்
தங்குகின்றிலர் சார்ந்தவன் வந்திலன்
பொங்குகின்ற நெடும்பொழுதாயிற்றே (ஈஎ)

என்றுமற்றவனெய்தடி நோக்கியே
சென்றிச்சாவன்தியாமேளர்சேரிடம்
நன்றுதாழ்ந்திங்கு நண்ணியநாதனை
ஒன்றிக்கண்டதுண்டோவென்றுசைசெய்தார் (ஈக)

மோனமொன்று மொழிந்திலராயுற
லானபோதிவர் மார்பிலமர்க்தனன்
பானம்வேண்டும் பரமன்றனையிவர்
தானிழுங்கிய தெப்படித்தானெனு (ஈஉ)

காணுணுது கரந்தனையாயினி
யாணரிப்பொழுதேயுயிர் மாய்வன்யான்
மாணவந்தனைக்காவெனமாதவன்
எணகத்துளே னெவ்வகை யெய்துவேன். (ஈங)

என்றுமெள்ள விசைப்பதுகேட்டனர்
கன்றிமெத்தக்கதறியழுதனர்
துன்றியுள்ளுறை சோதியினைக்கொண்டு
நின்றதாசனை நோக்கிநிகழ்த்துவான். (ஈச)

என்னைக்கண்டிலனெனி யிங்நாமன்ரூன்
மன்னப்பட்டனன்றுன் பத்தில் வைத்தநீர்
நன்னர்க் காட்டுதிர் நாமன்றனக்கெனை
என்னக்கேட்டவா நாமர்க்கிசைக்கின்ரூர். (சடு)

வருந்தன்மின்னென மாலுக்குநாமர்க்கும்
பொருந்துதண்ணளியுமனமும பொங்குதல்
தெரிந்துமற்றவர் தேறவழிழத்தனா
வரிந்திருந்த கொடிகளே மால்வந்தான். (சசு)

கண்டுநாமா களிந்துகழல்பற்றிக்
கொண்டு நின்றனர் தம்மைத்தழீ இக்கொடு
தொண்டடர் கண்ணீர் துடைத்துத்திருத்தினுன்
அண்டி டந்தந்த வண்னவரோடுபின். (சஎ)

ஞானதேவரு நாமருஞ்சேரவே
ஆனகூரும தாசரகத்துறத
தானினைந்து தழீ இக்கொடுசார்ந்தனன்
மேனிகழ்ந்தலகுளே விமலனே. (சஅ)

சார்ந்தசேதியைக் கூருமதாசரும்
நேர்ந்துகண்டு நெடிதுபணிந்தன்பு
கூர்ந்துதோத்திரஞ் சொல்லிக்கொண்டாடினர்
ஆர்ந்த நான்குகையாலுமணைத்தனன். (சக)

யாது நல்வரம்வேண்டு மெனச்சொல
மாதவன்றனே நோக்கிமகிழ்ந்திவண்
நீ தயங்கி நிலாவுகநாடோறும்
காதலோடெனக்கட்டுரை செய்தனர். (இய)

பாண்டுரங்கனு நன்றெனப்பாங்குடன்
ஆண்டும்பண்டரி யாகவமர்ந்தனன்
வேண்டுநண்டு விரிச்சிகமாமதி
ரண்டுகின்ற வெகாதசிதன்னிலே. (இக)

லருளேதனன்னு நல்லன்பர்யாவரும்
மிகுவிருப்புடன் வேண்டிவிமலனைத்
தொகுதிகூடித் தொழுது துதிசெய்வார்
தகுவதாகத் தனிநடஞ் செய்தனர். (இஉ)

கூர்மதாசர்திருவடிகளேசரணம்

ஆகசரித்திரம் (எ) க்குச் செய்யுள் (அகக)

முற்றிற்று.

ராகாகும்பார் சரித்திரம்.

வயிராக சிரோன்மணியாய் வருராகா கும்பாதாம்
செயிராதிருங் குசராத்தி தேசததிற் சோகுயவா
பயில்வாழ்க்கைத் துணையான பாங்காபா யிமனவி
உயிர்போலு மகள்வங்கா வுடனேபண டரிவாழவா. (க)

நவபாண்டஞ் செய்துவிற்று நண்ணுவதால் சிவிபபார்
உவமையிலா வரிநாம மோதிவெகு நாள்வாழநதா
தவநேயத் தொவொழ்வு சார்ந்தவொரு நாடனிலே
அவர்புரிந்த பச்சைமட்பாண் டங்காய வதுதனிலே (உ)

ஓர்பூனை மூன்றுகுட்டி யீன்றதனுள் ளேவைத்து
நேர்பாலங் கிரவுபக னேயமுந்று நோந்தளிதுச
சார்போதி விரைக்காகத் தான்பிரிந்த காலததில்
ஆர்சாலைச் சுடும்பாண்டத் தொடுகூட்டி யழவிட்டா. (ரு)

குட்டியிரு பதுதொரியாக் குயவரழல் மூட்டிவீடக்
கிட்டியது தாய்பபூனை குட்டிச்சால் கிடையாமல
மட்டறுதன் பத்துடனே வலிந்தழுது கத்துதருன்
சுட்டிருனையிலிருந்த குட்டிசெவி களிற்றெடர. (சு)

கேட்டவையுங் கத்தவது கேட்டிதுவுங் கத்தவுங்ண்
மாட்டியரா காதொரிந்து வயிற்றுமுகத் திலுமோதி
நீட்டுகய ரொடுமனவி முகநோக்கி நேயமிக
நாட்டுகுட்டி யிருப்பதனை நான்றெரியா தேயிட்டேன். (டு)

சூனையின்மட் சாலதிலே யிருந்துகுட்டி படுதயரும்
கோனையுணர் மார்ச்சாலத் தாய்புணருங் கொடுந்தயரும்
வேனையருள் பாண்டரங்கன் விலகவருள் செயவேண்டும்
வரினையிலேய் கண்மடவா யெனவருந்தி மயங்கினர். (சு)

எரிந்துறுசு னையைச்சூழ்ந்து வரும்பூனை யிசைகேட்டும்
பரிந்துவிழும் பதிதயரைப் பார்த்தும்பாங் காபாயி
கரிந்துவிழுங் கொடிபோலக் கதறியழு துடன்வீழ்ந்தார்
தெரிந்தருளப் பாண்டரங்கன் திருவடியை நினைந்தழுதார். (எ)

பண்டரிநா தாபக்த பாலனருக் மணிரமண
அண்டியபாண் டவுரரக்கு மாளிகையி லலியாதும்
தொண்டர்பிர கலாதரொரி துனைத்துமடி யாதமருள்
புண்டரிக நயனத்தாய் பூனைக்குட்டி களைக்காப்பாய் (அ)

காப்பாயே லினியிந்தக் கடுந்தொழிலாஞ் சுடுந்தொழிலே
நீப்பாவே னெடுமாலே யெனவேண்டி நெடுங்கண்ணீர்
வாய்ப்பாக மனைவியொடு புரண்டுமண்ணில் வருந்தியரி
பேர்ப்பாடல் புரிந்திருக்க விரண்டுநாள் பின்னிட்டு. (கூ)

மூன்றுநாள் நெருபபாறி மூடிந்தபின்பு குட்டிகளும்
தோன்றுதுள் ளிருந்துகத்தச் சூழ்ந்துறுபூ னேபுங்கத்தச்
சான்றுரு மனைவியருஞ் சார்ந்தோடித் தாம்பார்க்கக்
கூன்றுழி வேவாதொன் றிருந்தகுட்டி களைக்கொண்டு (ஐ)

கண்டுமிகு களிகூர்ந்து மூன்றுநாள் பால்காணு
தண்டுகுட்டி களேநோக்கி யனுதபித்துப்பாண்டுரங்கன்
மண்டுதையை புரிந்ததனே மனத்துணர்ந்து தாமிகவும்
கொண்டகொடுந் துயர்கடிந்தா ரவைகண்டு கொண்டோரார் (ஙக)

இருவர் பத்தி தனே வியந்தா ரித் தொழிலே விடுவெனென்று
திருமகளு யகனறிய வேண்டியதற் றீர்துமென
மருவியவத் தொழில் விடுத்து மறையவர்க்கெல் லாமளித்துத்
தருவிறகு காட்டில் விழுந் தவை திரட்டித் தாங்கொண்டு (யஉ)

விற்றதிதி களுக்கீந்து மிகுந்த வற்றைத் தாமூண்டும்
நற்றுறுபண் டரிவாழு நாதனது திருநாமம்
சொற்றுறுகுப் பையிற் கிடக்குங் கிழிநதனி களேயெடுத்து
மூற்றுறுமூ வெர்மானங் தெரிவதனே மூதுரார் (யங)

பார்த்து லகத்தவர் தெய்வம் பரவீமகன் பொருள்வேண்டல்
தீர்த்திவர்கள் வேறேயோர் சிவனுக்காத் தொழில் மறுத்துக்
கூர்த்தசெய னன்றென்று குறித்துமிகக் கொணடாடச்
சீர்த்தவொரு நாள் வங்கா வீமநதிக் கரை சேர்நதாள் (யச)

அப்புனலி ளுமதே வருள் புதல்வி யாடை தனைத்
தப்பினளங் கிருக் கவங்காத் தான் மூழ்கிப பூசைசெயத்
துப்புடன்மற் றவள் துவைக்குந் துளிதெறித்து மேற்றூவ
இப்படி நீ தப்புவது மியல்போ சொல் லெனவவளும் (யடு)

பாண்டுரங்கன் றனேவேண்டிக் காமியத்திற் பரிவுகொண்டு
வேண்டுருலத் தொழி லதனே விடுத்து நெறி தப்பியலங்
ஞண்டுருயச் சாதிகட்கு மேற்குமோ பூசையென
ஆண்டவங்கா வுனது தந்தை யழுதுவிட்ட லன்றன்னுல் (யசு)

செத்தபசுத் தனே யெழுப்பச் செய்ததுதா மியமலவோ
உய்த்துரைத்தி யெனவொருவர்க் கொருவர் மிக வாதாடி
மெத்தமுனிந் தவரவர்தம் வீடடைந்தார் காமருந்தம்
தித்தமகிழ் கோயினின்று திருமனமே வியபின்பு (யள)

ராகாகும் பார்பயந்த நற்புதல்வி யுமை மிகவும்
ஆகாத தூஷனைக ளறைந்தனளென் றவளுரைக்க
வாகான நாமதே வனுஞ் சிறிதி யோசித்தீ
மாகாள முகிலனே ..... வளர் கோயில் மீண்டெவந்து (யஅ)

நாதா நின் னடியரெனும் ராகாகும் பாருன்பால்
தோன காமியரோ நிறைந்துளநிட் காமியரோ
யாதான தவர் கருத்தை யறைதியெனப் பாண்டுரங்கன்
மேதாவி யானவன் விழைவறுநிட் காமியனே (யக)

எனாகைத்துப் புகன்றருள வெம்பிரா னவர் பெருமை
தனையெனக்குக் காட்டுகெனத் தானுருக்கு மணியுடனே
வினவியநா மகாயழைத்துக் கொடுபோந்தான் விறலேடுமை
வனமதனி னடுப்பகலில் வந்துரா காகும்பார் (உய)

மண்ணிலுயிர் மாயாமல் மற்றவர்தந் தேவியொடு
நண்ணுவதுந் தனிவிறகு நாடுவது நனிதெரியக்
கண்ணிவந்த நாமருக்குக் காட்டவுவ ரும்மிவரைப்
பண்ணுகசோ தனையென்னப் பதுமைகர கங்கணத்தை (உக)

ஒருபுறத்தில் கிடத்தியதன் மேலுலர்ந்த விறகதனை
மருவவைத்துத் தூரத்தே மறைந்திருக்க ராகாவும்
தருவிறகு தனைத்தேடி வரும்போது தாங்கண்டார்
வெருவிமிகத் தூரத்தே விலகிநிற்க வேண்டுவார் (உஉ)

விறகுடனே கங்கணத்தை மேவியதம் மனையவளுக்
கறிவுறுத்த வேதோதி தாயிற்றென்றவர் வெருவி
அறவிலகி யப்புறத்தே யகல்வதுகண் டஞ்சாமர்
நறவொழுகு துளவினனே நன்றுபணிக் தாசெய்வார் (உங)

கருணைவழி வுறுகண்ணு காருத்தா நினதடியை
மருவுறுரா காகும்பார் மன்றநிச பத்தியுளோர்
அருளுதியின் சருணவடிவதைக்காண வெனவேண்டத்
திருமருவு மணிமார்பன் சிரித்தொன்று செப்புகின்றான் (உச)

நானிந்த ராகாகும் பார் நடக்கை தனைச்சொன்ன
தானதுவோ வில்லையோ வறைதியின்ன மூங்காண
மானனியே வளதோசொல் லெனவருக்க மற்றையவர்
ஊனமிலா ராகாவுக் கொருவருநே ரின்றெனவே (உடு)

ஓவறுசீ ருருக்குமணி யொடுநாம ரொடுகூடி
மூவரும்ரா காகும்பார் மூன் வந்தங் கிருவருக்குந்
தாவிலருள் செய்து நிற்கத் தாள்பணிந்து சேவித்தார்
ஆவலுடன் ராகாகும் பார் மனைவி யுடனடைந்தே (உசு)

ராகாகும்பார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக சரித்திரம் அ-க்கு செய்யுள் கூடிய

முற்றிற்று.

கோராகும்பார் சரித்திரம்.

சோகை மூரி லெல்லாஞ் சிறந்துள தேர டோதி
ஊதனிற் கோரா கும்பா ரொருவரில் வாழ்க்கை மேவி
நேர்தர வுண்ணும் போது நிலேகொடு கடக்கும் போதுஞ்
சார்தர விருக்கும் போதுந் தனித்தவ ரொழுமப் போதும (க)

பிரபஞ்ச விவகா ரங்கள் பேணுறு பொழுதும் பாண்டம்
திரமுறச் செய்யும் போதுஞ் சிரமந்தீர் பொழுதுந் தம்முள்
விரவுறப் பாண்டி ரங்க விமலனே யிடைவி டாமல்
பரிவுடன் றியானஞ் செய்து பசனையுஞ் செய்து வாழ்ந்தார் (உ)

ஒருபக லிவர்க்கு முன்னே பூர்தரு சேயை விட்டுப்
பருகுநீர் கொண்டு மேவப் பாரியார் போக வன்னூர்
மருவுமூற் றத்திற் சேர்த்து மண்மிதிப் பதனுட் சேர
வருமொரு சேயை நாமம் வழுத்திமெய் மறந்தா ராகி (ங)

படருமண் ணோடு சேர்த்து மிதித்தவர் பரிந்து நிற்கக்
குடமுடன் வந்த பாரி குழவியைக் காண்கி லாராய்த்
திடமுட னரிநா மத்தைச் செப்பினர் தியானக் தன்னுல்
அடையுமா னந்த பாட்ப ராயவ சத்த ராகி (ச)

மண்டனே மிதித்து நிற்கும் வல்லவர்தம்மை நோக்கிக்
கொண்டபாற் குயங்கள் பொங்கக் குழவியெங் கேயென் றேங்கி
மண்டின குருதி யோடு மண்ணோடு மிதிக்கப் பட்ட
துண்டமா முடலுங் கண்டு துணுக்கென மார்பில் மோதி (ஞ)

புவியின்மே லலறி வீழ்ந்து புறண்டழு தாகு ழந்தாய்
அவிதர லாயி னுயோ ஐயோ கொஞ்ச மேனுங்
குவிநினே வின்றிச் சேர்த்துக் குழவியை மிதித்துக் கொன்றீர்
இவிடம்விட் டெங்கே னும்போ யிறந்துநீர் படுதி ரென்றூர் (ட)

மனேவியார் கடின வார்த்தை வழங்குதல் கேட்டுச் சற்றே
நினேவுவந் தெனதுள் ளத்தே நிலேத்தவை குந்த காதன்
றனேவிகா தஞ்செய் தேநீ தவிர்த்தனே யன்றே வென்று
சினமிகத் தண்டங் கொண்டு தேவியார் தமைய டிக்க (ண)

அருகுறும் போதி லென்னே யழகிய விடலனுணே
மருவுறத் தீண்டல் செய்யா திருக்கநீ ரென்ற வார்த்தை
வெருவுறுத் திடக்கேட் டாங்கே விரைவிலர் பொறுத்தி ருந்தார்
தெரிவுற லாகி பூரார் திரண்டனர் வந்து கண்டார் (அ)

சேற்றிலே குழந்தை சாவச் செய்ததென் வந்து பார்த்தோம்
கூற்றெனக் கோரா கும்பார் குழவியைக் கொல்வ தான
மாற்றரு வெறியெவ் வாறு வந்ததோ வெண்பார் சில்லோர்
தோற்றின னுனக்கு நன்றே பதியெனச் சொல்வார் சில்லோர் (க)

அரிதினே வாயி லேது மறிவின்றிச் செயுமோ வென்பார்
தெரிவுறு சில்லோ ரென்ப திவையெலாஞ் செவியி லேறூர்
விரிமுகச் சீய நோக்கி வெறுத்தநாய் குரைத்தல் கேளாப
பரிசெனக் கோரா கும்பார் பாண்டுரங் கனைச்சிந் தித்து (எ)

பசனைசெய்திருக்க மற்றை நாளந்தப் பாரி யாரோ
நிசமுற மனத்தி லுன்னி நேசமெய்ப் பதிக்குநேரே
வசையுறப் பேச லான வார்த்தையை மகிழ் நருக்கு
நசையுறத் தாள்வி ளக்கப் புனல்கொடி நண்ண வந்தார் (ஏக)

கண்டகோ ராகும் பார்பின் னிகழ்ந்தன கருதி மின்னே
பண்டரி நாதனணை பகர்ந்தனை தொடக்கூ டாதென்
றுண்டது விருக்கத் தீண்ட லுறுவதோ வெனக்க டித்தார்
அண்டிய மனைவி யாரு மகவின்மே லாசை யாலே (ஏ)

மற்றொரு மணஞ்செய் தேனும் பதிக்குநன் மகவுண் டாகப
பெற்றுறத் தந்தை தாய்வாழ் பெருமனைக் கேகி யன்னா
நற்றுற வணங்கித் தன்னை நாதனா மறத்து நின்ற
பெற்றியால் பிள்ளை வேண்டி ப பின்னவட் டருகவென்றார் (ஐ)

நன்றென வவரு நோந்து நல்லாள் கருதிப்பினனை
மன்றலர் குழலி னனை மணஞ்செய்து கொடுக்கும் போது
நின்றகோ ராகும் பாரே நீரிந்த மூத்தாளான
பொன்றளிர் மேனி யானைப் போலிவ டனையும் போற்ற (ஒ)

வேண்டுமென் றுறவி னோர்கள் விருபுற வழங்கப் பின்பு
பூண்டகோ ராகும் பார்முன் போற்றிய விரதம்போற்றித்
தீண்டிலர் இனையார் தம்மைத் தேர்ந்தினை யவரக் காட்டி
மூண்டது நினக்கெவ் வாறே வெனக்கதே முடிந்த தென்றார் (ஐஇ)

பின்னவ ருரைப்பக் கேட்ட பெரியவ ரவரைத் தேற்றி
நன்னரந் நாளி னேரு நடுநிசி நாதர்தூங்கு
மன்னிய வணையிற் சார வந்திரு புறத்துந் தூங்கத்
துன்னினர் தாமுங் கூடத் துயில்பவர் கைக ளேக்கி (ஐஈ)

இருவரு மிரண்டு மார்பு மேற்றின ரிருக்க வன்னர்
திருவிழி மலர்ந்து நோக்கித் தீர்ந்ததே விரதந் தீண்டி
யிவையர் தம்மை யென்ன வருவருத் தியில்வா ளாலே
ஒருகையைத் துணித்து மற்றை யொருகையை வாள்வா யுன்றி (ஐஎ)

துணித்தன ரிருக்கக் கண்ட தோகைய ரிருவர் தாமும்
மணத்தது சேய்வேட் டன்ரே வாய்ந்தது கைபோ தற்கோ
புணர்ப்பதிங் கினியென் னேயென் றலறினர் புலம்பி நைந்து
கணித்துநங் குடும்ப மெங்ங னடக்குமென் றழுதல் கண்டு (ஐஅ)

அன்பனா யாதரிப்போ ளுறியபாண்டி ரங்கன்
இன்பொடு துணைசெய்வா னுயிருக்கமற் றென்னே நீவீர்
துன்புறு கின்ற தென்று துணைசெய்விட் டலன்ற னுமம்
என்புதா மமிர்தந் துய்த்தா லெவ்வகைப பிணியு நீங்கும் (ஐக)

என்றவர் தம்மைத் தேற்றி யிணையிலாக் கோரா கும்பார்
நன்றரி பஜனை கூறி நண்ணுநா ளாடி மாதந்
துன்றெகா தசியிற் பாண்டு ரங்கனைத் தொடர்ந்து சேவை
மன்றவா னந்தங் கொண்டு மனைவிய ரோடு வந்தார் (உடு)

சுந்தர பாகை யென்னுந் தடநதி தன்னி லாடி
மூந்து புண்டலிகர் தம்மைத் தொழுதனர் முழுதும் வாழ்த்திச்
சுந்தர விமல ளுளந் துலங்குபண் டரியைச் சூழ்ந்து
வந்துறு கோயில் மேவி மாதவன் றனைச்சே வித்து (உக)

தழுவினர் தொழுது நிற்கத் தவலறு நாமதேவர்
குழுவொடு தாளம் வீணை மிருதங்க முதல கூட
வெழுமொலி யோடு கையி லுவணநன் கொடியை யேந்தி
நழுவலில் பாண்டு ரங்க ணமகீர்த் தனங்கள் பாடி (உஉ)

ஆடின ரதனைக் கண்டு தாமுந்த மங்கைத் தாளம்
போதெ லொடுசே வித்தல் பொருந்தமுன் கரங்க ளின்றி
வாடின ரிகா மத்தை வழுத்தினர் நாணிக் கைகள்
மூடினர் நினைவு கண்டு முகுந்தனும் பாண்டு ரங்கன் (உங)

முன்புள படிக்குக் கைகள் முனைத்திட வருளிச் செய்ய
அன்பொடு கைகள் கொட்டிப் பாடினர் தொழுதா ராடி
இன்புறு தலையெல் லோருந் தெரிந்தனர் வியந்து நோக்கி
மன்பர வசத்த ராகி மருவுகோ ராகும் பாரை (உச)

தொண்டரிற் பெரிய ரென்று நோத்திரம் பலவுஞ்சொல்லி
மண்டினர் கண்டு மூத்த மனைவியார்மலர்க்கை கூப்பிப
பண்டரி நாதா பத்த பாலன பதும நாபா
தண்டுள வணிந்த தாமோ தரவெனத் தொழுதுவாழ்த்தி (உஞ)

கைவர வன்பருக்குக் கருணைசெய் கமலக் கண்ணு
மைவரு மேனி மாயா மகவின்றி வருந்து கின்றேம்
நைவது தெரிந்தி லாயோ நங்கண்மேற் கருணை யின்றே
சைவலம் பொருவுங் கூந்தற் ரூமகாக் கிழத்தி யேயா (உசு)

என்றுளத் தழுங்க லோர்ந்தா னிந்நிரை கொழுந னுங்கு
நன்றருள் புரியப் பிள்ளை நகழ்ந்துமுன் வருதல் கண்டு
பொன்றின பிள்ளை யென்னே பிழைத்தது புதுமை யென்னத்
துன்றின தாய்கண் டோடித் துணைமலர்க் கரத்தி னேந்தி (உஎ)

மார்பிடை யணைத்துமேன்மேல் மகிழ்வுகொள்பொழுது மாயோன்
சீர்பெறத் தோன்றிக் கோரா கும்பாரைத் தெரிய நோக்கி
வார்குழ லிருவ ரோடு மகிழ்ந்தினைந் தின்று தொட்டுச்
சார்தரல் வேண்டு மென்று தகையறப் புணர்வு தந்தான் (உஅ)

அன்னதோர் புதுமை யெல்லா மறிந்தசே ரன்பர் யாரும்
பன்னுதோத் திரங்கள் செய்து பணிந்தனர் பாடி யாடி
மன்னினர் மங்க ளார்த்தி மகிழ்ந்தனர் புரிந்து வாழ்த்தித்
துன்னுறக் கோரா கும்பார் தொண்டைநா நோக்கிச் சொல்வார் (உசு)

அன்பர்நீ ரில்லாருஞ்சேர்ந் தடியனே னகத்து மேவி
இன்புறு கருணை செய்ய வேண்டுமென் றிரந்து வேண்டத்
தன்புறு தொண்ட ரில்லா னன்றெனத் தொடர்ந்து போந்து
முன்பவ ரிருக்கு மில்லின் முயங்கினர் கோரா கும்பார் (கூ)

பாத பூசனையே யாதிப் பண்பெலாம் பண்ணித் தக்க
வாதனங் கொடுத்தெல் லோர்க்கு மமைந்தபி னறுசு வைத்தா
மோதன் மருத்தி மற்று முளவுப சார மெல்லாங்
தீதற வியற்றி யாவுந் திர்ந்தபின் ஞான தேவர் (கூக)

நீரிவ ணுய்த்தல் செய்ய நிரம்பின ரான பாண்டத்
தோர்தரல் வேண்டுஞ் சுட்ட துஞ்சுடா ததுமென் ரோத
கோர்தரக் கோரா கும்பா ரொழுந்துகை நிலைத்தண் டத்தால்
ஓரொரு வாயுங்கொட்ட வுதைத்தில ரிருப்ப நாமர் (கூஉ)

தலையிலுந் தட்ட வந்த போதவ ரைத்த டித்த
நிலையிலே பச்சைப் பாண்ட மிவரென நின்று காக்கச்
சிலையிலேய் புருவ முத்தா பாயியுஞ் செப்பு கின்ரூர்
உலகிலீ ருமக்கெவ் வாறு தோற்றிய தண்மை யென்று (கூக)

மிகவும்வல் லீரொன் ரோத வினவினர் தாமெல் லோரு
நகைசெய நாம தேவர் நாணின ரொழுந்து நாதன்
அகமகிழ் கோயின் மேவி யலர் மகள்கேள்வன் றன்னே
முகமலர் பொலியக் கண்டு கண்களீர் மொய்ப்ப நின்று (கூ)

எனக்கவ மான மின்று நேரிட்ட விதனுல் மிக்க
மனத்துய ரடைந்த தென்ன மாதவன்றழுவிக் கொண்டே
உனக்கியா ரேது செய்தா ருற்றதென் னுரைத்தி யென்னத்
தனக்குநே ரிட்ட தன்மை சாற்றுவார் நாம தேவர் (கூடு)

இன்றுநின் கோரா கும்பா ரெங்களைக் கூப்பிச்சென் றில்லில்
நன்றண வளித்தி யார்க்குநன்குற வமைத்துத் தண்டம்
தன்றிருக் கரத்தா லேந்தித் தலைதொறும் புடைக்க யாரும்
ஒன்றையு முரைக்கா துற்ரு ரோங்கின ரென்கம் மீது (கூஅ)

அதுகண்டு வீமங் கொண்டே யங்கையாற் றடிக்கத் தாசர்
இதுபச்சைப் பாண்ட மென்ன யாவரு நகைக்க லுற்ரூர்
விதுமுக முக்தா பாயி மிக்களைப் பகிடி செய்தார்
கதுமென வெழுந்து நின்பாற் கழறிட வந்தே னென்ரூர் (கூஎ)

திருமக ணுதன் கேட்டுச் சிரித்துநீ யுபதே சத்தைக்
குருவையிற் பெரும பெற்றி குறித்தன்பர் குழாத்து ணோர்ந்து
தெரிதரக் கோரா கும்பார் செப்பிய தண்மை யென்னப்
பரிவுறு நாம தேவர் பகவருவான் ரொடங்கி ரூரே (கூஅ)

பண்டரி நாதா வென்றன் பரிபவ மெல்லா நின்பால்
விண்டது மாறித் தேற வேண்டியான் வந்த தற்குத்
தொண்டரைப் போல நீயுஞ் சொல்லுத ருமா வென்று
கண்டனி னீர்த தும்பக் கழறின ராகப் பின்மால் (கூக)

என்னுயிர்க் குயிரா யுன்னே யெண்ணியா னிருக்க வெண்மீ
தின்னரு முதாசி னச்சொல் லுரைப்பது தக்க தன்று
நின்னது துவித பாவ நீங்கிட வாசான் றன்பால்
மன்னிய வருளைப் பெற்று மற்றினே யடைதல் வேண்டும் (சம)

என்னலுங் கேட்ட நாம ரீசனே குருவை நாடித்
தின்னுறு பொருணீ நீயே தொலிவிலா தென்பா லென்று
மன்னயா னுன்னைக் காண மறுவிலா வுபதே சத்தைப்
பன்னிடக் குருவை நாடிற் பயனென்னே யென்று ரைத்தார் (சக)

அவ்வுரை கேட்ட நாத னன்பரை நோக்கி நாமா
இவ்வுல கத்து முன்யா னிராமன்கண் ணுகத் தோன்றி
வவ்விய ஞான ரூப வசிட்டர்சாந் திபர் தம்மை
எவ்வமில் சரண டைந்தே யேற்றன ஞன்ம ஞானம் (சஉ)

ஆதலா னீயிப் போதே யன்னது பெறுவா யாகிற்
சாதுசற் சனர்ம நிப்புந் தத்துவ வழியுந் தோன்றும்
போதுதி யென்ன நமர்பொன்னடி வணங்கி யெந்தக்
கோதிலாக் குருவைச் சார்வ தென்னலுங் கொண்டல் வண்ணன் (சங)

நளிர்நாரச் சடில நாகைகாதர்வாழ் கோயிறன்னில்
கிளர்ஞான வருவி சோபா கேசர ரொன்போ ரங்கண்
வளர்வாரிற் சரண்பு கென்ன மால்பிரி வுன்னி யுள்ளத்
தளர்வோடு நடந்து கோயில் சார்ந்தனர் நாம தேவர் (சச)

சினகரம் புகவி சோபா செருப்புக்கா லிலிங்கமீது
நனியுற வைத்து றங்க நாடினர் கிகைத்தெ னக்கென்
றநகனின் றெடுத்து ரைத்த வாரியன் போலுன் மத்தன்
கனவிலுங் காணே னென்று கருகிமுன் சென்று நின்று (சடு)

ஐயதுஞ் சீர்த்தி கேட்டிங் கணுகயா னடாத செய்கை
வெய்யரும் பொருத தாமும் விபரீத வொழுக்கத் தாலே
தய்யதுஞ் ஞான மெல்லாந் தோன்றின தெனக்கென் றேத
மெய்யரு மடடா வென்னை தவறிக்கால் வீழ்ந்த தென்றும் (சசு)

என்னுடல் மிக்க சோர்வுற் றிருப்பதா லவய வங்கள்
இன்னமோ ரிடத்தில் வைக்க வெடுப்பதற் கில்லை வன்மை
மின்னுறை நிறமா லன்ப மேவிய லிலிங்க மீதில்
மன்னிய காலைத் தூக்கி மற்றொரு பால்வைத் தீரோல் (சள)

பொங்குப கார மாக வுறுமெனப் பொற்ற ணுமர்
அங்கையாற் ருங்கிப் பாங்கர் வைக்கவவ் விடத்தும் லிங்கம்
தங்குத னேக்கி மற்றேர் தானத்து வைக்க வங்கும்
லிங்கமாய்த் தோன்றப் பாத நிலைகொள வைப்பதற்கு (சஅ)

எள்ளள விடமு மின்றி யெங்கணு மிலிங்க மாக
ஒள்ளிய பதங்க டம்மீ தேனுமூன் றிடுவோ மென்று
மெள்ளத்த னங்க நோக்க வினங்கின லிலிங்க மாக
வுள்ளத்து மிகவி யந்தங் கோய்வுறு வாரை நோக்கி (சக)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

நெடும்பொழு தென்கா ரூங்கி நின்றதா லெனக்கு மிக்க
விடும்பையா யுளதென் காலே யிடுக வெற் றிடத்தி லென்னத்
தொடும்பத மேந்தி நாமர் தொழுது மெய்ஞ் ஞான வீச
தடம்பதந் தொடுமெ னக்குத் தாவர சங்க மெல்லாம் (நிம)

சிவமய மாகத் தோற்று கின்றதாற் சிறந்த பாதம்
எவணுற வைப்பே னைய வென்றுநற் றுதிப யின்மூர்
பவமறு ஞான வாசான் பதம்விடு மெனவெ மூந்து
நவமல ரபயக் கையை நாமர்தந் தலேயில் வைத்து (நிக)

காதில்ஞா னமு தம்பு கட்டலுங் திருநி றத்தின்
ஆதிநா யகனு முள்ளத் தமர்த்தர வீணை டந்த
கோதிலா னந்த வாரி குளித்த னரசவ மாகித்
தீதிலாக் குருவைப் போற்றித் தெளிந்தனர் பின்போர் நாளில் (நிஉ)

பண்டரி புரத்துச் சென்று பாண்டுரெங் களுக்கு முன்பு
தொண்டரோ டரிநா மத்தைச் சொல்லுநா மசாச்சீர் பொற்றுள்
புண்டரீ கத்துக் கங்கை பெற்றவன் புல்லி முன்னர்
இண்டவை ணவரை நோக்கி யினியிந்த நாமர் தம்மை (நிஊ)

சுடாததிப் பாண்ட மென்னச் சொல்விரோ வெனவி ளைவ
லிடாதரி கீர்த்த னங்கள் விளம்பிய தாச மெல்லாம்
அடாதினிப் பகர லென்ன வடையும்யார்க்கேனு மென்றுங்
கெடாதபே ரின்ப நல்குங் கிளரடி தொழுதற் ரூரே (நிசு)

கோராகுமாபாரதிருவடிகளேசரணம்.

ஆகசரித்திரம் (கூ) க்குச் செய்யுள் (கூஎக)

முற்றிற்று.

பரிசாபாகவதர் சரித்திரம்.

பண்டரியி லேவாழ்வோர் பரிசாபா கவதர்மலர்ப
புண்டரிகை யானரகு மாயியன்பர் பொருந்திமிக
மண்டி யவன் பிறுகருக்கு மணிதேவி முன்வந்து
கொண்டவரு ணிறைந்தவிழி கொடுபார்த்து மற்றவரை. (க)

உதரமுற வணைத்துமத லாயுனக்கென் வேண்டுமெனப்
பதமமக டனைநோக்கிப் பரிசாபா கவதரன்னே
இதமிகவென் குறும்பத்தி னிடறின்றி யெப்போதும்
துதியுனையே புரிந்தடியேன் றொழுதிருத்த லேவேண்டும். (உ)

அருள்செய்க வெனப்பதுமை யக்கணத்தோர் பரிசக்கல்
ஒருநீகொள் கெனக்கருணை யுடனுதவி யிதுதினமுந்
தருமிரும்பெல் லாங்கனகந் தாறைக்குந் தகுப்போற்றி
வருகவென வருள்செய்ய வணங்கிமகிழ் வொடுவாங்கி. (ங)

வந்துமனை யார்கமல சாமகிழ வவர்கரத்திற்
றந்துசெயும் வகையுரைப்பத் தடவுமிரும் பதுபொன்னாய்
மூந்துறுத லான்மகிழ்வின் மூழ்கினரை நோக்கியிதைச்
சிந்துதல்செ யாய்பிறர்தஞ் செனியிலெனத் தெரிவுசெய்து. (ச)

மனைவியொடு மகிழ்ந்துருக்கு மணிதேவி தனைவாழ்த்தி
இனைவுசெயுங் கவிஙிங்கி யெல்லோர்க்கு முன்போல
அனையருற வொருநாளங் கவர்மனைவி கமலசா
லினைதெதுசந் திரபாகை நீர்முகந்து மீளுங்கால். (ஞ)

ஙாமதே வரதுமனை ராசாயி யெதிர்வருவார்
தாமவரை நோக்கியன்பு சார்கமல சாமின்னை
ஆமதுகொண் டேதிரும்பு மளவுமிங்கே நிற்கவென
மாமதுரச் சொல்லினவணிமுத்திமழை முகந்துவந்தார். (ஙு)

பிடியில்வருங் துறுகின்ற ராசாயிவிரைவறிந்தே
அடியில்வருங் கியகமல சாவன்பு மிகநோக்கிப்
படியிலெனக் கன்புமிக்க பாவாயுன் வளமதனை
கொடி யிலுற மகிழ்வெனென நுவலுதற்கு மிகஙாண. (எ)

கண்டுகம லசாவென்பார் ராசாயி கலந்தகட்புக்
கொண்டுறுவோ ரிடத்துவெட்கங் கூடாது மிகமகிழ்வு
மண்டுறவுள் ளதுவழங்க வேண்டுமென வுளஙாணம்
மிண்டுடனே ராசாயி விளம்புகின்ற தென்னென்னில். (அ)

எனகணவர் ஙாண்மான மிகந்துருகும் பங்காப்பத்
தன்கணெரு நினைவுமின்றித் தரித்திரத்தாற் ளளர்வுபடும்
புன்கணெண்றுந் தோன்றுமற் புகழ்பாண்டி ரங்கனடி
யின்கணன்பு தனின்மூழ்கி யேதுமறி யாதவராய். (ஙு)

அன்னமுடன் வத்திரம்வேண் டாராகி யரிபசனே
கன்னயங்கொண் டேதிரிவோர் கடக்கைதனைக் கமலசா
என்னவகை யுரைசெய்வே னெனவுணர்த்த ராசாயி
தன்னருமை முகநோக்கித் தயைமிகுந்து சாற்றுகின்றார். (கூ)

உனதுபதி பசிக்கின்ற வுத்தமனு யோங்கொருவன்
றனதுமனத் தருள்கொண்டு தந்திலனே மிடிதிரக்
கனகமது வெனவில்லை யெனக்கழறக் கமலசா
அனவிமலன் றனைப்பசித்தென் னுவதுமற் றென்கணவா. (கூ)

தாயான ரகுமாயி தனைப்பணிந்து வாழ்த்துவதற்
காயார்க்குங் கிடைக்கரிய பரிசக்கல் லதையருளி
நோயான மிடிதிர்த்தா னுவல்பசனே யைக்கேட்டும
காயாத தருவினுக்குப் புனல்வார்க்கக் கடவதேன். (கூ)

என்றுனாக்க ராசாயி யெழிற்கமல சாமின்னே
நன்றுமக்குத் தந்தகல்லை நாண்பார்க்க வேண்டுமென
இன்றுனக்குக் காட்டுகின்றே னெனதகம்வா வெனபேசிச
சென்றுதம இல்லடைந்தார் தெரிவதற்கு ராசாயி. (கூ)

கமலசா மனைவந்து காட்டுகென வக்கல்லை
விமலமனத் தொடுகோட்டி வீட்டிற்குக கொடுபோயுன்
னமலமனை தனிலுள்ள வயங்களிலே பரிசிதது
நிமலமுறு பொன்கொண்டு நீக்குகியுன் மிடியென்னு. (கூ)

தந்திதனை யெவாகளுக்குஞ் சாற்றுதென் வயினுக
வந்துகொடு வெனபபோக்க மற்றவரும் வாங்கிவந்து
சொந்தமனை தனிலிரும்புசோதித்துக் கிடையாமற்
றந்தொழில்செய் கத்தரிகை பூசிகளிற் றுன்றடவி. (கூ)

பொன்னுக்கி யதுகொணடு போனகளுசெய் தறுபொழுது
நன்னம தேவர்வந்து நாயகிசெய் நலந்தெரிந்து
பன்னுரு மில்லாத படியேதிங் கெனவினவ
மின்னர்மெய் யுரைக்கிலிவர் வெருள்வாரென் றுறவெருவி- (கூ)

நிகழ்ந்தபடி தனையறிநதெ னித்தமுநீ ரமுதுணடு
புகழ்ந்திரும்பண டரிநாதன் பொன்னடியை யெனவுரைக்க
மகிழ்ந்தருளா தேநாமர் மற்றதனை யுள்ளபடி
திகழந்துரையா யெனிலுண்ணேன் செபபுகெனத் தேவியரும. (கூ)

வேறு.

உள்ள வாறுரை செய்யநன் சுத்தமர்
எள்ள லில்பரி சக்கல்லே யீதியான்
கள்ள மின்றதைக் காணுவென் றேதலும
தள்ள வுஞ்சினா தந்தனா காணவே (கூ)

குலவு நாமாகைக் கொண்டுகண் டன்னதை
நிலவு பாகை நெடுநெதி நீத்தத்தே
வீலக ளாக விடுதுவிட் டுக்கதை
தலமி ருந்தரி தன்புகழ பாடி னா (கூ

அதுகண் டஞ்சிரா சாயியை யன்னது
கதுமெ னக்கரந் தந்த கமலசா
வீதுப குப்பீல் விடக்கொடுத் தாயிது
வெதுக டுபதென் றெய்திக்க டுக்கவே (உ0)

கூட்டி வந்து கொழு நிருப்பிடங்
காட்டி யப்பரி சாபா கவதருங்
கேட்டி தெபபடிச் செய்யக் கிடைத்திரொன்
றூட்டி நின்றன ரன்னரா சாயியே (உக)

அன்ன காலே யளித்த கமலசா
முன்ன நேர்படு வார்முக நோக்கியீ
தென்ன யான்முன நீந்ததை யீகலா
துன்னு மாநகி வீரியிங் குற்றதே (உஉ)

என்று கூற வெதிர்ந்தவ ரிற்சிலர்
அன்று சீரரி தாசருக் காசையுந்
துன்று கல்லுஞ் சரியெனச் சொற்றனர்
நின்ற சிற்சிலர் நீதியன் றென்றனர் (உரு)

ஒருவர் தம்பொரு ளேப்புன லுய்ப்பதோ
தரும நீதியென் பார்சிலர் தந்ததைப்
பெருகு மாநகி பெய்திலர் வஞ்சனே
மருவி யுற்றன ரென்பர்சின் மாக்களே (உச)

அங்கு றும்பரி சாபா கவதர்தாந்
தங்கு நாமனா நோக்கித் தருவதோ
எங்கள் செல்வமெ னுங்களைக் கைக்கொடே
யிங்கி ருப்பதென் றின்னமுஞ் சொல்லுவார் (உடு)

நீர்நி ராசையி னின்றவ ரென்றிந்த
ஊர்க ளியாவு முதாக்க வரியடி
யார்கள் போலமைந் திப்படிச் செய்திடில்
நேர்வ தோவுமைச் சற்சனர் நீர்மையே. (உசு)

எனலு நாம ரிவர்முக நோக்கிக்கோ
கனகை தன்னடி காதல ரேகண்ணும்
மனம்வி ரும்பின் மடவினி டைக்கிடப்
பனபல் லாயிரம் பாய்ந்துகொள் கென்றனர் (உஎ)

கேட்ட யாவருங் கேழ்கிள ராற்றிலே
கூட்ட மாகக் குவிந்தகல் யாவையுந்
தேட்ட மாம்பரி சக்கலைச் சேர்ந்தவோ
காட்டு கென்ன நகைத்துதாத் தார்களே. (உஅ)

வினவு நாம ரெழுந்து வியனதிப்
புனலின் மூழ்கிப் பொருந்திய கற்களைக்
கமை தாயிரு கைக்கொடு வந்ததும்
அனக மானக லாய்ந்துகொள் கென்றனர் (உஈ)

கண்டு தம்மது கற்றெரி யாமற்பொன்
தொண்ட ரூசி பலகொடு சோதிக்க
அண்டு கன்முழு தும்பரி சக்கலாய்
விண்டு தாசர்கை மேவிச் சிறந்தவே (ஈ)

அன்ன கண்டவர் யாரு மதிசயந்
துன்ன நின்று தொழுது துதித்தினர்
பொன்ன தாசர் புகழரி தாசரை
நன்ன சேத்தி நயந்துசொல் கின்றனர் (ஈத)

அச்சு தன்றனக் கன்பொன் ரூயதும
மெச்சு மெய்மை பொதிந்துறு மேன்மையி
னிச்ச யத்தெரி கின்றிலெ னேரிலீர்
இச்சை கொண்டல நேந்திழை தன்னையே (ஈஉ)

போற்றி யோர்பரி சக்கல் பொருந்தினேன்
ஏற்றி லேனும் மருளா யினிதெனை
மாற்றி யாசையை மற்றவர் பொற்பதத்
தேற்ற மாகி வணங்கினர் சென்னியால் (ஈஈ)

இதம தாமுப தேச மெனக்கு நீ
ரூதவ வேண்டுமென் றேதிட நாமர்தாம்
மூதல்கொ ணர்ந்தவக் கற்கண் முழுவதுஞ்
சிதறி யாற்றிடைச் செங்கரஞ் சென்னிமேல் (ஈக)

வைத்து நல்லுப தேசம் வழங்கிட
உய்த்த நாமருக் கோரடி யாரென
மெய்த்த ஞானம் விளங்கிச் சிறந்தனர்
பைத்த சீர்ப்பரி சாபா கவதரே (ஈடி)

பரிசாபாகவதர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆகசரித்திரம் (ம) க்குச் செய்யுள் (ஈஈஎ)

மூற்றிற்று.

ஐகமித்திரர் சரித்திரம்.

பரளி யென்னுமூர் தனிற்சக மித்திரர் பார்ப்பார்
வரசு லத்தவ தரித்தவர் வைணவ ராகி
யிரவு கொண்டதோ னியங்களீச் சேகரித் தென்றுந்
தரம தாங்குடும் பரட்சகஞ் செய்வது தனிலே

பொருள்வி ருப்பறு புண்ணிய ராகியே பொருந்து
மிருவ கைப்பற்று மில்லவ ராயரி நாமங்
கருதி யேத்துதல் கடைப்பிடித் துறுகின்ற காலை
மருவுமூரிலுள் ளாரிவர் மாண்மியந் தெரிந்து (உ)

இவரிம் மானிடத் தன்மைய ரல்லரொத் தேவர்
அவத ரித்தன ரோ வெனப் புகழ்ந்தன ராகத்
தவந லத்தினர் தமைச்சிலர் சாதுசற் சனரோ
இவரொ னப்பொரற் கெய்தினர் கற்றன வியம்பி (ஊ)

வருத்தி மானபங் கஞ்செய்து மதைமதி யாராய்ந்
திருத்து ஞானவை ராகங்க டிகழ்சிறப் புடனே
யிருத்தல் கண்டறி வில்லவர் தாம்பொரு ரிவர்த்தம்
கருத்த ழிந்திடச் செய்வதற் குன்னினர் கறுவி. (எ)

வருமொர் நாட்சக மித்திரர் மனங்கலங் காமற்
றிருவி ளையகன் றனைப்புகழ் செய்கையிற் றிருந்தி
மருவு மில்லிடைக் குடும்பங்க ளொதுதயில் வதிந்தார்
கருது தியவ ரவர்மனை யிட்டனர் கடந்தீ. (ஏ)

மடுத்த தீச்சிகை பரப்பியின் மூழுவது மாய்ப்பப்
படுத்து றங்கின தாசர்கண் விழித்ததைப் பார்த்தே
அடுத்த தியவிப் பதற்கொரு வகையுமின் றுதித்
தொடுத்த தண்டமொய்ப் பண்டரி நாதனைத் துதித்தார். (ஐ)

தினர் தங்களுக் காபத்தைக் காத்தருள் செய்யும்
ஞான நாயக நினையன்றித் துணையில்லை நாடிற்
றுனை னுஞ்சக மித்திரர் துன்பத்தைத் தவிர்க்க
ஏன மாகிமண் ணெடுத்தவன் சக்கர மேந்தி. (ஏ)

வந்து றங்குகின் றூர்தமைத் தீவருத் தாமல்
முந்து சக்கரத் தாற்றடித் தானிரா மூழுதும்
அந்த வீடெரி கின்றதீச் சிகையொளி யதுகண்
டெந்த வீட்டி லுள் ளாருமங் கெழுந்தனர் வந்தார். (ஐ)

கண்டை யோசக மித்திரர் குடும்பம்வெங் கனமுன்
மண்ட மூழ்கினர் மடிந்தன ரென்றுவாய் குழறிக்
கொண்ட லோந்துகூ கூவெனக் கங்குலுங் குறைந்து
சண்ட வெங்கதிர் தோன்றிடத் தீயெரி தணிந்த. (ஈ)

உள்ளு றங்கின குடும்பமும் விழித்தன ருணர்ந்து
வெள்ள மேற்றுயி லரிதிரு நாமத்தை வேண்டக்
கள்ள மில்லவ ரியாவருங் கேட்டனர் கருதி
மெள்ள வந்துளே நோக்கினர் வெந்திடா திருத்தல். (ம)

அதிச யித்தன ரரக்குமா ளிகைதனி லேவர்
முதிர்நெ ருப்பிடை வெந்திடா தருள்செய்த முறையே
இதுவும் பண்டரி நாதன தின்னரு ளென்று
துதிசெய் தாரரி தன்னெடுந் தொண்டரைத் தொழுது. (ஙக)

பின்னர் யாவருங் கூடின ரிவரது பெருமைக்
கென்ன தாமள வென்பதா யிவர்தமக் கியைந்த
நன்ன ராகிய குடும்பநாங் காப்பதே நலனென்
றுன்ன லாகிய வயித்திய நாதன்றன் னுழையில். (ஙஉ)

லெங லந்தரு வோமென்று தாசரிற் சேர்ந்து
பலரு மீவது பகர்ந்திடத் தாசரும் பகர்வார்
உலகெ லாந்தனக் குள்ளதோர் குடும்பமா யுள்ளோன்
இலகி யேயுறு பொழுதெனக் கொருகுறை யில்லை. (ஙசு)

என்று பந்தமில் லாவெனைப் பந்தத்து ளிசைக்க
நின்று கூறுதி ரெனவவர் யாவரு நெடிது
நன்று நன்றென வவிந்தவர் நாமத்தை நவின்று
துன்று சாதனஞ் செய்தொரூர் தந்தனர் தொகுத்து. (ஙச)

தாங்க ளேயந்த நிலத்தினிற் பயிர்செய்து தரற்குப்
பாங்க ராயின ரப்படி யேசில பருவ
நீங்க லானபி னிருபனு ளியமிக்க நேர்ந்தான்
ஆங்கு நீடதி காரியா யறிவிலா வவிநதன். (ஙஞ)

வந்தெ லாம்விசா ரித்தவன் வயித்திய நாதன்
சொந்த மாநிலத் தூர்சக மித்திரர் தொடக்கத்
தெந்த வாவியைக் ததுவென வரசனுக் கியைய
தந்த தாகமுன் தந்தவர் தமையெலாந் தடுக்க. (ஙஈ)

அவரெ லாமுந்தி யாஞ்சக மித்திர ரான
தவர்த மக்குத வியதரு மந்தனைத் தடுத்துப்
புவனி வேந்தன தாக்குதல் பொருத்தமன் றென்ன
உவன டங்கிடா துலோபமே செய்திட லுற்றான். (ஙஎ)

பின்னு யச்சக மித்திரர் பெருமையைக் கேட்டுத்
துன்னி னைவ ரில்லினைச் சோதிக்கத் தொடங்கி
என்ன நீர்சக மித்திர ரோபகை யிலையோ
மன்னு மிச்சகம் பகையிலை யுமக்கெனின் மாதோ. (ஙஅ)

எனது புத்திரிக் கிசைந்தது மணமதற் கேற்ப
அனக தெய்வபூ சனைசெய்ய வேண்டுமெற் றதற்குச்
சினமு லாவிய வொருபுலி வேண்டுநீர் சேர்ப்பீ
ரெனவி சைத்தன னன்றெனத் தாசரு மெழுந்தார் (ஙக)

காடு சென்றன ரொருபுடை யிருந்தனர் கவிஞ
னீடு பண்டரி நாதனே நினைந்தனர் நெடிது
பீடு சேர்திரு நாமங்கள் பற்பல பேசிக்
கூடு வாய்புலி யுருக்கொடிண் றெனவுளங் குறித்தார் (உடி)

பத்த ருக்கருள் பாண்டுரங் கண்ணந்தப் படியே
சித்தி ரப்படி வப்பலி யாய்முனஞ் சேர்ந்து
மெய்த்த வச்சக மித்திரர் கண்டுளம் வியப்ப
வெத்த லத்தினில் யாருமை நலிந்தவ ரியம்பில் (உக)

கொன்று தின்றிடு வேனெனக் குவலய நண்பர்
நன்று வெம்புலி யாய்வரு கின்றவென் ஞதா
துன்று நின்னையல் லாதெனக் கொருதுணை யுண்டோ
என்று தோத்திரம் பற்பல வியம்பின ரினிதே (உஉ)

கஞ்ச நாபவெம் மூரினி லோரதி காரி
எஞ்சி லாததன் மகள்மணத் தினுக்கிசை வாக
விஞ்ச தேவதா பூசைக்குப் புலியொன்று வேண்டுஞ்
செஞ்செ வேகொடு வருகென வெனக்குரை செய்தான் (உங)

.ஆத லாலிவ ணெய்திநின் றனையழைத் தேன்யான்
காதலோடுநீ வருகெனக் கண்ணபி ரானே
நீத மாகவுத் தரியத்தைக் கழுத்தினி னரப்பிப்
போதலாயின ரீர்த்துறை கின்றவூ புகுந்தார். (உச)

காசி னிக்கெலா மிதரர்வேங்கைகைக் கொண்டு
நேச மாய்வரக் கண்டவர் யாவரு நில்லார்
பாய்சி னப்புலி கண்டெதிர் நிற்பரோ படைந்து
வாசலிற்கத வடைத்தன ரூர்க்குள்வ ராமல். (உடு)

உலக மித்திரர் தமக்கு மித்திரரென வுள்ளார்
பலரு நீடிய மரங்களி லெறியே பார்த்துச
சலச லோசனண் முசரே நிர்புலி தன்னல்
கொலையி யற்றவோ வருகின்றீ ரென்றனா குறித்து (உசு)

அஞ்சு நீர்புலி யன்றுபாண் டரங்கனே யாகும்
விஞ்சி நீடதி காரிக்கு மெய்க்கொள வேண்டி
இஞ்சு வந்தன னெனவதைக் கேட்டவ ரேகி
நஞ்சு நேர்துருக் கனுக்குரைத் தனரவ னடுங்கி (உஎ)

தன்ம னைக்கத வடைத்துறச் சார்ந்தவத் தாசர்
நன்ம திற்கத வடைத்திருப் பதுநினை நாடி
முன்ம யக்குறப் புலிவடி வாய்வந்த முதல்வன்
பொன்ம ணிக்கரத் தறைந்துபோம் வழிதரப் புகுந்தார் (உஅ)

துட்டன் வாழ்மனை வாசன்முன் சார்ந்தந்தத் திருக்கண்
கட்ட மைந்தன கதவையுஞ் சார்த்துறல் கண்டென்
னிட்ட னேமுன்ன நீசொன்ன படிக்கியா னின்றே
எட்ட ரும்புலி தனைக்கொடு வந்தன னெனுமுன் (உஅ)

கொண்டு வந்தவெம் புலிகுமு றிடுங்குரல் கொண்டு
மிண்டு வாலடித் தார்த்திடக் கேட்டவன் வெருவிப
பெண்டு பிள்ளைக ளோடழ வவன்கொள்பெண் டாட்டி
அண்டு நீமிகு வயதுசென் முயத னுலே (கூ)

வெளிச்செல் வாயெனில் யாம்பிழைப் பேமென விளமப
ஒளித்த துஷ்டனங் கதற்குடன் படாதழ வுள்ளே
களித்த வூரினர் கேட்டற கைத்திடக் கலங்கி
அளித்திர் நீரென வுலகநண பாயஞ்ச லித்து (கக)

அவனி மித்திரர் நீரென்ப தறிந்திலே னுகித்
தவறு செய்தன னென்றந்தத் துருக்கனுஞ் சாற்றப்
புவன மித்திரர் தமக்கருள் சுரந்துமீப் பொங்கி
உவமை யற்றவப் புலியைக்கொண் டேர்கடந் தற்றூர். (கூ)

கான்பு குந்தொரு தனியிடங் காண்டலுங் கண்ணன்
கான்கு தோளொடி சருணரு பங்கொடி நன்கு
தோன்ற வேசக மித்திரர் பொன்னடி தொழலுங்
தேன்ற ருந்துழா யவன்றமு வினனருள் செய்தான் (கூக)

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிக ஸ்ரீவடி கவிதார்கிக சிங்க ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ தாதாசார்ய ஸ்வாமி விரசிதம் ஸ்ரீ சரிதத்திரயத்துக்கு செய்யுள் (கூகூ)

முற்றிற்று.

ஜோகாபரமானந்தர் சரித்திரம்.

வாகாகிய பாரசி யென்னுமூர் வந்த
ஜோகாபர மானந்த பக்தரோர் சோர்வு
மாகாதரி நாமசங் கீர்த்தன மான
பாகார்தரு நாவினா தோமறு பண்பார். (க)

சரியாவிர வேகொடு தஞ்சமு சார
பரிபாலனஞ் செய்பவ ராய்ப்பல நாளும்
அரிதாளினைக் கெணணிரண் டாமுப சார
மரியாதைகொள் பூசையி லேதும்வ ழாமல். (உ)

இனிதாயியற் றிப்பின்ன ரோரெழு நூறு
கனிவாகிய வந்தனே செய்துபின் கண்ணன்
உனவோதிய சேசையி லோர்சுலோ கத்தை
நனியோதிய பின்புவந் துண்பரந் நல்லார். (ங)

இவ்வாறிவ ரொய்துவ திற்பிச கெய்தில்
ஒவ்வாருண வத்தின மேயுப வாசஞ்
செய்வார்மனே யிற்குடி யானவர் கில்லோர்
கைவாறிட வேயிறங் குற்றவந் காளில். (ச)

மழைபெய்தத னுலவர் வாசல்சே ருங்கி
குழைவெய்திடக் கும்பிடுங் கொள்கைகுன் றாராய்த்
தழைவெய்திய சக்கரக் கையனேத் தம்முள்
விழைவெய்துறக் கொண்டுநின் றுர்புகழ் வேண்டி.. (ஞ)

அரிதன்பத தாசர்செய் யுஞ்செயல் யாவுந்
தெரிதந்தன ரக்குடி யானவர் தேர்ந்து
மருள்விண்டிடு மாதவ ரோயிவ ரென்ன
ஒருவன்கடி தோடின னுவண முற்றுன். (கு).

கொண்டாளெரு பொன்னுடை கொண்டுவந் தன்பர்
கண்டாமுறக் காட்டிநீர் கைக்கொள்க வென்றுன்
தண்டாமரைக் கண்ணவன் ருசர்வேண் டாராய்
விண்டார்வீலை மிக்குள திக்கலே வேறே. (எ)

பழைதாகிய துண்டெனி லீகெனப் பார்த்து
விழைவேமிகக் கொண்டவர் தம்மிடை மீதே
அழகாயுற வேயுடித் தேகின னப்பால்
மழைபோனிறத் தான்றுணைத் தாள்மற வாதார். (அ)

வேறு

அருணமெய் திவரை யன்ஞ னைரதனி லுடுத்துப போன
பெருமையை நினைந்து பீதாம் பரத்தினைப் பெரிது பேணி
மருவுமக் கலியிற் சேறு வாய்த்திடிற் பழுதா மெனறு
தருகலே தொங்கு ரூமற் றம்மிடை யுடுத்திக கொணடு. (சு)

மருவுதே காபி மான மாற்றிமுன் வணங்கல் போலத்
திருமகள் கொழுநன் றன்னைத் தேர்ந்துரும் பிடுதல செய்யா
கருதிய கலேமேல் மிக்க காதலின் வணங்க லாலே
பருதிமேல் பாலிற் சார்ந்தும் பணிவது முடிவுரு மல (ஐ)

மனத்துளே வருத்தங் கொண்டு மாலடி பணியுங் காலங்
கனத்திக் கலையா லன்ரே வென்றகங் கருதி யிருத
அனர்த்தமா மபரா தந்தீர் வதற்கிந்த யாக்கை தலனச
னைத்தவா ளாலீர்ப் போமோ நியிடை யமிழத்து வோமோ (ஙக)

எனப்பல நினைந்து ணும லேகின நில்லம் விட்டு
மனக்கிசை வான வேரே ரிடஞ்சென்ரு மருவும் போது
கனத்ததோர் நுகத்தைப பூண்டு காளைக ளிரணடு கொணடு
னைத்துட ஞேட்டிச் சென்ரான் செறுவினை யுழுதறகாக (ஙஉ)

ஓட்டியே செல்லு கின்ற வுழவினை நோக்கியன்பர்
ஈட்டிய துயரத்தோடு காளைக ளிரண்டுங் கொண்டோய்
கேட்டியுன் னிரண்டுமாடுங் கிளத்துமென் றனக்குரத்தந்து
நீட்டிய வினைகொள் பீதாம் பரந்தினை நீகொள்கென்ரூா (ஙங)

மற்றவ னுகந்துகொண்டு மாடுக ளிரண்டுந் தந்தான்
குற்றமி லன்பர்பாசங் கொண்டென்கா விரணடுங்கட்டி
உற்றதோர் நுகத்தி லேர்க்காற் கொபபுற மிருந்தபாசஞ்
சுற்றுறப் பிணித்து மாட்டைத் துரந்துபோ கென்னச் சொன்னர் (ஙச)

செயற்கருஞ் செயலிதென்று தேர்ந்திடா ஞதலாலே
மயற்செயுங் கலேயைக்கொண்டி மாதவர் சொன்னவாறே
இயற்றினன் போக மற்றை யெருது களிரணடுமீராத்துப
பெயர்த்தன கல்லு முள்ளும் பெருனை விடங்களெல்லாம் (ஙஞ)

நரம்புட னெலும்பு நிற்க நண்ணிய தசைக டேய்ந்து
குரம்பையில் வழியச்செந்நீர்க் கோலமா யன்பரின்று
நிரம்பப சாரந்தீர நேர்ந்தது நன்றே யென்ரூர்
வரம்பறு தின்பநேர்ந்தும் வருத்தமெள் ளளவுமின்றி (ஙசு)

அரி திருநாமந் தன்னே யறைவது குறைபடாராய்ப்
பெரிதரை பட்டச்சீவன் பெயர்வது மளவதனஞர்
கரிதுயர் காத்த கண்ணன் கருணைகொண் டோடிவந்தே
எருதுக டமைநிறுத்தி யிசைத்தகட் டவிழ்த்துவிட்டு (ஙஎ)

அன்பர்த முடல மெல்லா மங்கையாற் றடவுமுன்னே
துன்பங்க ளெல்லாந்தீர்ந்து தோன்றிட வடிவ நன்ரூய்
மூன்புநின் றவனாநோக்கி மூதறிவினரோ நீர்தாம்
என்புறத் தேயச்செய்தீ ரேதுமோ பிழையின்ரூக (ஙஅ)

எண்ணடி யார்களுண்ப தெனக்குநல் லலியதாகும்
அன்னவர் பேசுகின்ற வலையெலாங் துதியேயாகும்
முன்னுகைத் தொழில்க ளெல்லா முத்திரா கொண்டதாகு
மன்னவர் நடப்பதென்னே வலஞ்செய்த லாகுமின்னும் (ஐகூ)

அவர்துயில் வதுதானென்னே யன்புடன் வணங்கலாகும்
எவமறக் களிப்பவெல்லா மெனதின்ப வடிவமாகும்
சுவமுற வென்று கொண்டு நானும்மை நோக்கிநிற்கத்
தவலரும் பரமானந்த தாசரே நீரென்செய்தீர் (உஐ)

இப்படி யாகச்சொல்லி யெதிர்நின்ற பாண்டு ரெங்கன்
மெய்ப்படி வத்தைநோக்கி விசாமல ரடியில் வீழ்ந்தும்
ஒப்பறு துதிகள் செய்து முவமையில் லானேயின்று
தப்பறக் கருணைசெய்க வென்னலுஞ் சார்ங்கபாணி (உக)

கன்றென வருளிக்கோயி னண்ணிநல் லன்பர்க் கெல்லாம்
ஒன்றிய பரமாநந்த ருளுற்றிய செய்கை கூற
கின்றுணர் ஞானதேவர் நின்னடி யார்கள்செய்கை
வன்றும்யா ராலுஞ் சொல்லற் கெளிதலவெனத் துதித்தார். (உஉ)

ஜோகாபரமானந்தர் திருவடிகளே சாணம்.

ஆகசரித்திரம் ஐஉ-க்கு செய்யுள் கூடுஐஉ.

முற்றிற்று.

நாஹரிபக்தர் சரித்திரம்.

கலிவிருத்தம்.

பரமன்வாழ் பண்டரிப பதியி லேயொரு
நரகரி யெனும்பெயர் நண்ணு பொற்கொல்லன்
அரனெனு மல்லிகார்ச் சுனனே யனபுது
திரமிகப் பூசனை செய்து வைகுவான். (க)

குடநடன் கோயிலுக் கணித்து மேவியும்
நடையுறு கோயிலின் மார்க்க நணையியும்
படவர வமளியான றன்னைப பார்த்திடான்
அடமுட னுறைகுவா னென நாளிலே (உ)

மிகுதன மூளனெரு வணிகன் வினவவா
தொகுதனம் போலொளிர துளவ மாலையான
நகுதருங் கோயிலில் வந்து நாதனை
நெகுதரு மூளத்தன்பு நிரமபப பூசிதது (ங)

தோத்திரம் பலபல செய்து தூயரும்
தாத்திரி நாதவோர் தினைய னல்குதி
சீர்த்திற மிகவெனக் கென்று செபபியத்
தீர்த்தனே வணங்கித்தன் மனைக்குச் சென்றனன். (ச)

சென்றபின் சிலபகல கழியச திசரன்
நன்றரு ளாலொரு நந்தன தோனறிஞன்
ஒன்றிய வுவகைமிக் கோங்க வுறறவன்
மின்றிகள் மார்பின னருளே வேண்டியே. (ஞ)

நவமணி பொதியலா ஞாண்செய் திருநிலா
தவனிடைச் சாத்திடத் தழைக்கு முள்ளத்தான்
அவனிநா யகனுறை கோயி லண்மினன்
எவமிலன் புடன்ருழு தேத்தி நின்றனன். (ஈ)

அர்ச்சகர் தம்மை நேர்ந் தியாரிவ் வூரிலே
சர்ச்சனன் பொன்னனா ஞாண்செய் தக்கவன்
மெய்ச்சரி தன்னிடை மேவச் சாத்தற்கு
நிச்சயஞ் சொலுமென வவர்நி கழ்த்துவார். (எ)

இச்சின கரத்தரு கிருக்கின் ருனெரு
மெய்ச்சுபொற் கொல்லன்மற் றவனில் வேறிலர்
கச்சின படிசெயற் கென்ன நன்றெனக்
கச்சமில் பொருள்வணி கன்வந் தெய்தினன். (அ)

கம்மியன் றனைக்கண்டு கமலே கேள்வற்கு
அம்மிய மணியரை ஞாண்செய் கென்னலும்
விம்மிய தனத்திரு விரும்பு மார்பினன்
அம்மிய விடையன வறிந்து வாவென்ருன். (ஙு)

வணிகனவ் வளவெடித் துதவ மற்றவன்
மணியரை ஞாண்செய்து வழங்க வாங்கிவந்
தணிதிகழ் விமலனே யருச்சித் தேத்தினன்
பணிவுட னிடையிட விறைபற் றுமலே (ஐ)

இருப்பது கண்டுமீண் டெய்திக் கம்மியன்
விருப்புறச் சொலிச்சரி செய்ய வேண்டினன்
சரிபபடித் தித்தரக் கொண்டு சார்ந்திடை .
தரிப்புற நீண்டது தீனைக்கொண் டேதினுன். (ஙக)

நீண்டது குறைசெய்து நேர்க வென்றனன்
ஆண்டதைக் கம்மிய னன்னவா செய்து
பூண்டுகா ணெனத்தர வந்து பூட்டினுன்
மீண்டது குறைவுற லிம்மி மீண்டனன. (ஙஎ)

நீட்டுநிற் குறைவுறுங் குறைக்கி நிள்வுறும்
பூட்டுறத் தக்கதா காது போவது
வேட்டிடு விமலற்கு விருப்ப மில்லையோ
சுட்டுமென் பிழையினே யாகினேவெனு. (ஙசு)

மீளவும் வந்துகம் மியனே வேண்டி நீ
கோளிடை யளவது குறிக்க வாவென
நீள்சடை நிமலனே யன்றி நேருறேன்
வாளர வமளியான் மாட்டென் ரேதினுன். (ஙச)

ஒதலும் வணிகன்மிக் குறுக ணெய்தியே
நீதயை செய்தென்ற னியம முற்றுதி
மாதக வுனக்குறு மென்று வாழ்த்திநீ
போதரு கெனக்கொடு கோயில் போந்தனன் (ஙஞ)

வந்தகம் மியன்விழி மறைய வாடையாற்
பந்தனே செய்துகொண் டளவு பார்ப்புற
முந்தினன் வணிகன்கை பிடித்து முந்தலும்
நொந்தனர் கண்டவர் துவல்வ தாயினுர். (ஙசு)

உயர்பரஞ் சோதியை யுற்று நோக்கிட
நயனங்க ளாயிர நாங்கள் வேண்டுவேம்
இயலிவன் கண்மறைத் தேக லெண்ணேயோ
செயலெனத் தீவிழி தெறிப்பச் செப்புவார். (ஙள)

கற்பகம் போனிமிர் கமலக் கண்ணனுர்
பொற்பிவன் கட்புலம் பொருந்துரு்தேோ
நிற்பர வடிவுகண சேர்வ தேயன்று
பற்பல சொலியென்ன பயனென் றேசினுர். (ஙஅ)

ஆகவந் தமலனு ரங்கந் தீண்டலும்
வேகவெம் புலியதள் வேழத் தோல்செறி
பூகநீள் சடைதுதல் பொருந்து தீவிழி
மாகவெம் மழுத்துடி மான்வி ளங்கவே. (ஙக)

துணுக்கெனக் கண்களைத் திறந்து தோன்றிய
இணர்த்துள வணியலு மிடையிற் கைகளும்
திணர்த்தசெங் கல்லிலே திகழுந் தாளுடன்
மணித்திரு மேனிமால் வடிவுங் கண்டனன். (உடு)

காண்டலு மூடினன் கண்கள் முன்புபோல்
நீண்டசெஞ் சடையவ னிலைய தாகவே
நீண்டிய கைகட்குத் தெரியப் பட்டது
மீண்டுதன் கண்களே விழித்து நோக்கினன். (உக)

யச்ஞமா மலிங்கர் பசும்பொற் சோதியை
அச்சுத னுகரின் றருளு மையனை
ஹரஹரசிவ வடிவுமாம் விழிகள் மூடினல்
லையே திறக்கினு ரணனி தென்னையே. (உஉ)

என்றுற மயங்கினு னெதிர வுஞ்சினன்
தன்றுணைக் கண்களீர் ததும்ப நோக்கினன்
மன்றலஞ் செழுஞ்சரண் வணங்கி வாழ்த்தினன்
ஒன்றல பலதுதி யுருரு மூள்ளத்தான். (உரு)

நின்னில்வே றேசிவ னெனநி னேக்கநின்
றன்னில்வே றிலையெனச் சமைத னன்றரோ
என்னிலா மையமின் றேத விர்ந்தது
பொன்னிலா வியநிறப பூமி கேள்வனே. (உச)

சிவனுரு நின்னுளே செறியச் செய்தியேல்
புவனமேல் லாமுன துந்தி பூத்ததே
தவறிலே தவறிலை யென்று தாழ்ந்தனன்
அவன்முக நோக்கியீ தமலன் கூறுவான். (உஎ)

வேற்றுமை கொள்ளலை சிவன்வே றெயெனத்
தோற்றுமென் னிடத்துநீ தொழுஞ்ச தாசிவன்
சாற்றுமென் சொற்படி தயங்கக் கண்டுநீ
போற்றுகென் றுரைசெயப பொருந்த நோக்கினன். (உசு)

தலைமிசைச் சிவருறி தயங்கக் கண்டனன்
நிலமிசை வீழ்ந்தடி நெடிது தாழ்ந்தனன்
அலைமிசைத் துயின்றவ னடியை யன்றுதொட்
டலைமிசை யுருருபொன் னெத்துப் பற்றினனன். (உஎ)

பற்றினின் ருன்றனைப் பழிப்பி ஞமர்செய்
தற்றபோ னகவமு துண்டிற் பாரொடும
இற்றைநீ யும்வரு கெனவு மெய்தினன்
கற்றையஞ் சடைமுடிக் கண்ணு ளானெமம். (உஅ)

அடியரோ டிருவரு மமுதுண் டார்ந்தபின்
சடிலவான் பிறையவன் றமனி யக்கொலன்
படியைநேர் கண்டுநீ பதும ராபன்றன்
குடியுடி யவரொடு குழுமி வாழ்வதே. (உக)

எனக்கிசை வெனவினு யவனு மின்றுதொட்
டினக்கிசை வேயெனக் குறுகி யாமென
மனக்கிசை நரகரி தாச வாழ்கெனக்
கனக்கிசை வண்ணடி யார கன்றனர். (கூடி)

நரஹரி பக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் ஐகூ-க்கு செய்யுள் கூஅஐஉ.

முற்றிற்று.

ஜுனுபாயி சரித்திரம்.

எழுசீராகிரிய விருத்தம்.

கார்த்திகை யேகா தசித்தின மெவருங் கருதுசிர்ப் பண்டரி புரத்தில்
யாத்திரைக் காரர் பலரவண் வந்தா ரதிலொரு கன்னிகை யீன்ற
தாய்த்தரு தந்தை யொடுவந்து கண்டு சவுரிவாழ் பண்டரி மகிமை
வித்தினள் மகிழ்ந்து தந்தைதாய் தம்மை யின்பொடு நோக்கின ளிசைப்பாள் (க)

நானிவி டத்தி னிரந்தர வாச நனிசெய வேண்டினே னுங்கள்
பானினை வில்லே னுடன்வரு கில்லே னென்றவள் பகர்வதைக் கேட்டு
மானினை விவளுக் கிச்சிறுவயதில் வந்ததென் னென்றவர் வியந்து
மீனிகர் விழியா டனைத்தனி விடற்கு மிகமனம் வருந்தினர் மீண்டும். (உ)

பலவிதத் தழைத்து மூடன்படா தரியின் பாததா மரைதறை பருகி
நலமிகக் களித்துப் பொருந்துநிச் சயத்தை நன்றறிந் திருவரு நயந்து
மலர்மகள் கொழுநன் கோயிலில் விடுத்து வந்தனர் தங்களூர் பின்பு
நிலமளந் தவனைச் சேவிக்கக் கோயி னேர்ந்தனர் நாமதே வென்போர். (ங)

பாண்டுரங் கனைக்காண் பவரவ ணுலவு பாவையைக் கண்டவள் மீது
வேண்டுறு கருணை பிறந்துநீ தனியாய் விரும்புதாய் தந்தையை யின்றி
ரண்டுவந் தனையா ருன்பெய ரென்னை யியம்பெனச் சனுயிதா னென்பேர்
தாண்டுறு தரங்கக் கடனிறத் தவனே தந்தைர குமாயிதான் ருயே. (ச)

எனக்குவே ரெருவ ரின்றென விங்ஙு னிருக்கின்றே னென்பது கேட்டு
மனத்திடைத் தயைமிக் கெய்திய நாமர் மற்றந்தச் சிறுமையை வருக
எனக்கொடில் லேதிக் குணுயியை நோக்கி யிச்சிறு மியின்வர லாறு
தினைத்தெரி வித்து மற்றிவள் கண்ணன் ருசியா கியவொரு கூனி. (ஞ)

கலியுகத் தகித்துப் பண்டரி புரத்துக் கருணைமா னுமத்திற் களித்து
மலிதரு மனத்தா னென்னலுங் குணயி வளர்த்தனள் மருவியன் புற்று
மெலிவுற வளர்ந்து பெரியவ ளாக வேறுளோர் யாரைநீ யென்ரூல்
குவிசிசேய் பாக னடிபுகழ் நாமர் குடியடித் தாகியா னென்பாள் (சு)

இப்படி நாம தேவர்தம் மனையி லியன்றவூ ழியமபல செய்து
மைப்படி மேனி மாயனே நாமர் வாழ்த்தலகேட் டெமகிழ் வாவாள்
அப்படி யாக வொருதினத தரவி லேந்துநா ழிகையள வதிலே
மெய்ப்படி நாமர் மூதலினர் துயில மேவின காற்ரூடு மழையே (எ)

மழைதொறுங் காற்ரூன் மாடம்வேய் கூரை மாய்ந்தன பலபடி யாகத்
தழைதழாய் மார்பன் ரூன்பொரு ளுகிச் சக்கரத் தாற்றடைசெய்தான்
விழைதரு நாமர் மூதலினர் துயரா விதம்பின்பு தானவண் மேவிக்
குழைசுவ ரொடுத்துக் கூரையும் வேய்ந்து கொண்டூறு போதிலே நாமா (அ)

விழித்தனர் வெளியே வந்துமுன் கண்டா ரிமலபீ தாம்பரம் விளங்கச்
செழித்ததகே யூர குண்டல மகுடந் திகழ்திரு மேனியைப் பணிந்தார்
வழுத்துசி ரடியைப் பற்றினா தாநீ மற்றிநத வீரலிலவந் தென்னை
இழைத்துள தென்னத் தொணடனைக் காபபோ னியம்புவா னெறிமழைக்காற் [ரூல்

உன்னது குடிசை யழிந்தது போகா துறச்செல்வை செய்தன னீநின்
றன்னது குடும்ப வியற்கையை விட்டென் றனைச்சரண் புகுதலா லின்னே
என்னது சுமையா யிதுசெயே ரூகி லெனையனை யீன்றவள் வைவாள்
மன்னது தனைநீ யறிதியே யெனுமுன் வநதனள் குணயிமால் வடிவை (ஆ)

கண்டடி வணங்கிப புகழ்ந்தன ளாகக் கலநதுமூ வருமனை புகுந்து
கொண்டுறை போது ஜனபாயிவந்து கொண்டல்வண ணன்பதம் வருடி
மண்டுப சாரம் புரிநதன ளிருக்க மாலடி வணங்கியே நாமர்
தொண்டுகொண் டவனே யெம்முட னமுதுசெய்கென வேண்டினர் சொன்னர்

நாயக னிசைந்து கோவிந்தன் விட்டலன் நாரணன் மகாதேவ னென்போர்
ஆயபின் னாகளு நாமருங் குணயி யன்னையு மனைவியு மாகப
பாயவோர் கலத்தி லமுதணும் போது பார்த்தனள் ஜனபாயி மனத்தில்
மேயதோர் வருத்தங் கொண்டுபெண் டரிவாள் விமலனே யெனைவிடித் தனையே

இழிவுநீ செய்வ தியல்புனக் காமோ வெனைபபர தேசியென் றென்ன
வழுவில்சீர் விடல ணமகா நோக்கி மற்றெனக் கருத்துமிவ் வமுது
கழியநான் கிலதென் றுனாத்தலு நாமர் கருதினள் ஜனயியு முண்ணு
தொழிவதே யென்ன வதுதனு ணுணவிங் குருகியா யிலதுனக் கென்ரூர் (ஙரு)

எனலுமுண் பவன்கேட் டெழிற்கர முதறி யெழக்கண்ட ராஜாயி நாதன்
றனதுகை கால்கள் சுத்திசெய் தனள்பின் சாமியோர் பாயன்மீ திருந்தான்
பினரனை குணயி ஜனயியை யழைத்துப் பெறுகென மிச்சிலைத் தந்தாள்
அனகமா மிதுதான் பிரமரூத் திரர்க்கு மகப்படா வமுதெனக் கொணடாள். ( )

கொண்டவ டனது குடிசிடை வைத்துக் கோகன கத்தவள் கொழுநா
அண்டிய வெனதில் வருகென வேண்ட வன்புள நாமரோ டாங்கு
மண்றெத் தயிலு மாதவன் விழித்து வந்தந்தச் சனயியை மடந்தாய்
உண்டிடும் போது நீயிலா தகிறு லுண்டி லெனிரம்பவிப போது (ஙஞ)

பயிலுள தன்ன மெனக்கிடு கென்னப் பாண்டுரெங் காபவ நாசா
நிகியிடைக் குணுயி தந்தனள் மிச்சி னினக்கது தக்கதோ வென்று
கசிவுறு மனத்துச் சனுயிதான் சொல்லக் கண்ணனன் றதையிடு கென்ன
வசியது ஜனுயி யிடவவ ளுடனே மாதவ னுண்டுள மகிழ்ந்தான் (டசு)

பின்புகை கால்கள் சுத்திசெய் தங்குப் பேசிய விருவருந் துயில
வன்புறு குணுயி விழித்தணள் வெளியே வந்துதன் புதல்வனைக் கூவி
அன்புள நீயு நானுந்தாவ கினபின் பகிலகா ரணனிந்தச் சனுயி
தன்புடை வந்து மிச்சிலே யுண்டு சயனங் கொண் டனனங்கே யென்ருள் (டள)

நாமதே வன்ன யெவருளந் தூய்மை நணுகிய தோவங்கு நணுகக்
காமனுர் தாதைக் கிலேயொரு கால நியதிதான் கருகிய போதே
போமதே செய்கை மிச்சிலுண் பதுமோர் பொருளன்ற தியற்கையே யென்ப
தாமது கேட்டுத் துயில்செயும் விமலன் சாமமொன் முறவிடி யற்கே (டஅ)

எழுந்திரு ஜனுயி திரிகையிற் றூசி யெலாந்துடைத் துன்வர வினேயான்
விழைந்தினி திருக்கின் றேனென விழியாள் விழித்திட வெடுத்தினி திருத்திச்
செழுந்தனிக் கரத்தா லவடலே மயிசைச் சிக்கறத் திருத்திமுன்ருனைக்
கொழுந்தினைத் தலேமேற் றந்துதா னேயோர் கூடையி லரிசியைக்கொணர்ந்து

நானனைக் கின்றேன் மாவையிங் குனது நன்கையால் முனேதொட்டுக்கொண்டு
தேனெனப் பாடு கென்னலும் ஜனுயி நிண்டின ளண்பினிற் சிறந்து
ஞானதே வாதி யடியர்பால் விமல னல்லருள் செய்தினி தாடத்
தானெலா மோவி யபங்கமாங் கவியாற் சாற்றிடக் கேட்டனன் சௌரி (உவ)

தலேதுளக் குடனே பரவச ளுகிச் சார்ங்கவிற் கையண்மா வுசாக்கும்
நிலேதெரி குணுயி ஜனுயிபால் வந்து நின்வயி னரிகியே தரைக்கச்
சொலேயெனப் பேசா திருப்பது கண்டு சுளித்துவேத் திரங்கரங் கொண்டே
அலேவுற வடித்தாள் யாருடன் பேசி யமர்ந்தனே யிங்ஙனே யென்று (உக)

சினத்தின ளடிதான் சீதரன் மூடிமேற் சேர்தலு ளான்விடோ பாவிம்
மனத்திலன் புடைய ஜனுயிபால் வந்தேன் மாவனைத் திடற்கெனே யடியேல்
எனத்திரு நாத ளுமதே வறிந்தே யீன்றதாய் தன்முகநோக்கி
வனத்துழாய் மார்ப னென்றுநீ யறியாய் வருகெனக் குணுயியு மயங்கி (உஉ)

நாணின ளுலக நாதனே யடித்தே னேயென நலிவொடு மனத்திற்
கோணின ளாகி ஜனுயிதா னரியைக் குறித்தன டன்வசங் கொண்டாள்
ஏணிலே யெனக்கென் றிருத்தலும் ஜனுயி யெம்பிரா னிடத்துறு மன்பாம்
ஆணியைத் தொட்டு விசாகமாக் கிரிகை யனாத்தனள் சஞ்சித வரிசி (உங)

அவ்வியத் தத்தில் வியத்தமா யனாத்த வந்தமா வனேத்தையும் வாரிச்
செவ்விய கூடை நிரப்பிவைத் தன்பின் றிருவினு யகன்றுயில் செய்ய
வவ்விய ஜனுயி விடியுமு னெழுந்து மாதவன் றினேத்துயி லெழுப்பி
இவ்விடைவிடுத்துன்கோயில்சே ராம லிருத்தியேற் கலகமா மென்ருள் (உச)

என்றலுந் துயின்ருன் விடிந்ததோ வென்ன வெழுந்துரித் திமையக் சத்தால்
தன்றனிப் பீதாம் பரத்தையும் பதக்கந் தன்னையுங் கிடத்தியச் சனுயிக்
கொன்றிய கன்தை யுடுத்தித்தன் கோயி லுட்புகுந் துறைத்தனன் விடிந்த
தின்றையச் சகர்தாம் வந்துபொற் கோயிற் பிறங்கிய கதவினைத் திறந்தார். (ஊ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

கந்தையைப் போர்த்துச் செங்கன்மே னின்ற கருணையங் கண்ணனைக் கண்டார்
எந்தையே பீதாம் பரமெவர்க் கிந்தா யெங்ஙனே தேடினுய் கந்தை
நிந்தையி லுனது மேனிக்குக் கந்தை நேர்வதோ வென்றதை நெகிழ்த்து
விந்தைசேர் பதக்கந் தண்ணியு மார்பிற் கண்டிலர் வெருண்டனர் வியந்தார். ( )

மூடின படியே கதவுதா னிருக்க முந்தின தெவ்வழி யென்பார்
கூடினும் போவ தியாரக மென்பார் கொண்டவிக் கந்தைதா னுமர்
தேடின தாசி தன்னது போலத் தெரிகின்ற தறிகுவ மென்று
நேடினர் காம தேவரிற் புகுந்து நின்றதோர் ஜனுயியைக் கண்டார் (உஎ)

நின்னிடைக் கண்ணன்வந்தாதா லிங்கேநேர்ந்ததுபொன்னுடையெனக்கொண்
டுன்னிடை யவன்றன் பதக்கமு முளதா முதவுதி யென்னலும் ஜனுயி
என்னிடைக் கிடையா தென்னலு நீதா னெப்படி·யன்னவ னிங்கே
துன்னிடச் செய்தா யென்றவ ருகிலைச் சோதிக்கப் பதக்கந்தோன்றியதே (உஅ)

கண்டவர் வெருட்டுங் காலையி லூரார் கலந்தனர் நாமர்தம் மனையோ
பண்டைய தன்று நேற்றுறு காற்றிற் பறந்தன கூரைக ளெல்லாம்
கொண்டநம் மனையோ புதுக்கில மிதுவோ கூரிருள் விடியுமுன் புதிதாய்
அண்டிய தென்னே யதிசய நாமர்க் கமைத்தவன் கண்ணனே யாமால். (உக)

என்பது கேட்டோர் கண்ணனே யருளி னீகல ஜெபெரு மாடம்
நன்பொரு ளென்பார் சிற்சிலர் செல்வ ரனிதரிற் செருக்குமிக் காகி
அன்பில ராவா ராதலா லுதவா னமலனென் றுரைப்பவ ராக
முன்புசோ இத்துக் கொண்டவர் ஜனுயி மோசஞ்செய் பவளென மூனிந்தார் ( )

இங்ஙவள் சாமித் துரோகியா தலினு லேற்றுதுங் கழுவினி லென்றே
அங்கவ ளைக்கொண் டம்புலிப் பாகைக் கணுகலுஞ் சனுயிதா னமலா
செங்கன்மே னின்ற சீதரா வடியேன் செய்ததெ னிங்ஙனே செயற்கென்
றங்கைக டலைமேல் வைத்தனள் புலம்ப வநாதர க்ஷகனரு ளாலே (ஙக)

கழுமர நீராய்க் களைந்தது ஜனுயி கண்கலக் கத்தினைக் களைப்பான்
வழுவில ஜெடி வந்தனன் கண்ட மதிதலத் தோரொலா மகிழ்ந்து
குழுவினர் புகழச் சனுயியைப் பிடித்தோர் கோதிலாய் நின்பொருட் டமலன்
தழுவிவ ஜெடி வந்தத ஞனீ தன்னியை யெனவிடித் தகன்றார். (ஙஉ

விடுத்தபின் ஜனுயி வீட்டில்வந் தமர்ந்து விமலனை முன்புபோல் வேண்டித்
தொடுத்தன ளபங்கக் கவிகள்செய் நாளிற் நுளவணி தோளினுன் மைக்கூ
டடுத்தெழு திங்கோல் காயிதங் கொண்டங் கவள்சொலு வனவெலா மெழுத
மடுத்தனன் கோயி லிருக்கநேர் வந்தார் மாறிலா ஞானதே வருமே (ஙங)

ஞானதே வரைக்கண் டெழுதிட வுள்ள நாணிமை முதலெலா மறைத்துத்
தானமர் போதுகண்டவர் வணங்கிச் சாற்றுவார் தேவகி தனயா
ஊனமின் றேகாந் தத்திருந் தென்னை யெழுதினை யுரைக்கென நாதன்
ரூனரு ளுடனே ஜனுயித னபங்கக் கவியெழு தினனெனச் சாற்ற. (ஙச)

கேட்டலுஞ் சிரித்து ஞானதே வமலா ளெத்திய ஜனுயிநின் புகழே
காட்டல்செய் கின்ரு ளதுபிற ராலே நயந்திடத் தக்கது நீயே
தீட்டல்செய் வதுதான் சிறந்ததன் றென்னச் சீதரன் ஜனுயிதான் செப்பல்
வேட்டன னினிதர யிருத்தலா னனே யெழுதவும் விரும்பினே னென்ரூன். ( )

முன்புபோ லெழுது கின்றவன் ஞான தேவர்த முகத்தினை நோக்கி
கன்னித தன்னை மறைத்தது கமல கான்முகற் குங்தெரி யாது
கின்புலந் தோன்றிற் றெவ்வித மென்ன நிமலனே ஞானதே வென்போர்
அன்புட னேக்கி யையநின் பெருமை யடியருக் கெளிதுதா னென்னூர். (ஈசு)

வினவிய விடலன் கிரித்துற ஞான தேவரவ் விமலனை நோக்கி
அனகனீ வருக நாமகைக் காண வென்னலு மமலனும் விரும்பிப்
பினருணர் ஞான தேவர்தங் கையைப் பிடித்துட னுமதே வமரும்
மீனபுருந் கிடலு நாமதே வெதிர்ந்து மார்புறத் தழுவினர் மகிழ்ந்தார். (ஈள)

ஆசனத் திருவர் தம்மையு மிருத்த வப்பொழு தன்பரொல் லோரும்
நேசமுற் றடைய வவர்கள்யாவரையு நிமலனுந்தழுவின ரிருத்தி
மாசறு நாம தேவரை நோக்கி மாலடி யார்களைக் காணக்
கூசமில் லாமல் ஜனுயியை யிங்கே கொடுவரு கென்றனன் கூற. (ஈஅ)

அடியவர் கேட்டுத் தாய்க்குரை செய்ய வவள்மரு மகட்குரை செய்யக்
கடிதிரா ஜாயி வெளியிலே சாண மிறித்துறு ஜனுயிக்குக் கழறப்
படிறறு ஜனுயி கால்கரஞ் சுத்தி பண்ணினள் விரைந்துவந் தங்கே
நெடிதம ரன்பர் குழாத்திடை யிருந்த நிமலனைக்கண் டடிபணிந்தாள். (ஈக)

நின்றவப் போது ஞானதே வென்போர் நிறைருண நாமரை நோக்கி
இன்றுள தான வதிசயங் கேளீ ரெம்பிரான் ஜனுயிபா லுவதை
கன்றினி தெழுதிக் கொண்டுறு வதினை நான்கண்டு வந்தன னென்ன
மன்றலக் துளவோ னுனெழு துவதால் வந்ததோர் குறையென்னை யென்றான்.

பின்னரு மெனக்கு ஜனுயிசொல் வதெலாம் பெரியதோ ரின்பத்தைத் தரலால்
கன்னரங் கெழுத லாயின னதனை நவிலுவோர் கேட்பவர் தம்மேல்
முன்னரன் புடையே னுகிப்பின் தருவேன் மோக்கமு மெனவவன் மொழியத்
தன்னரு கிருந்த தொண்டரொல் லோருந் தனித்தனி கிரித்தனர் மாதோ. (ஈக)

ஜனுயியை நோக்கி ஞானதே வென்போர் தங்குமிங் நாமதே வென்போர்
மூனுளிர ணியற்கு மைந்தனுய்ப் பின்பு மூரணிய வாவிக்கு மகனுய்ப்
பினுளிலுத் தவராய்ப் பாண்டரெங் கனுக்குப் பெரிதன்ப ராயினர் நீதான்
இனுளென வுரைத்தி விமலனுக் கன்பா யிருத்தலின் காரண மென்னூர். (ஈஉ)

பத்தவ தாரஞ் செய்தவனுன பரமனர்ச் சாவுதா ரத்தும்
உத்தம ஞகி யுறைதலால் யானு முடனுடன் றேன்றிவந் தும்றேன்
இத்தனை தானென் றியம்பலு ஞான தேவென்போ ரின்பொடு கேட்டு
மெய்த்துள மகிழ்ந்தார் பின்புபாண் டெங்கன் மெய்யடி யவர்க்குரை செய்வான்

நீவிரொல் லோரும் பாடுமெய்க் கவிக ணிலேபெற வெழுதுகி றதற்கு
மாவிர குள்ளோர் தம்மையான் வருப்பேன் உழுவிலா ஞான்தே வியம்பும்
பாவினைச் சச்சி தானந்தர் நிவர்த்தி பாட்டினைச் சோபான தேவர்
மேவிய முக்தா பாயிதன் கவியை ஞானதே வெழுதவும் விதித்து. (ஈச)

பரமவா னந்தர் பாடலை விசோபா கேசரர் சாவந்தியாமா
ளரகவி சிவாகு ரவர்கூர்ம தாசர் நன்கவி யாவையுஞ் சுதேஷர்
அரமிய சோகா மெளர்தந் தொடர்பை யனந்தபட் டராகவு நாம
வரமிகு நூக்கும் ஜனுயிதன் யாப்பும் வகாகுவன் யானென வகுத்தான். (ஈஙி)

அங்குள ரான வன்பொல் லோரும் ஜயினையை புகழ்ந்தன ராகப
பொங்கிய வுவகை கொண்டுள நாம ரன்பரைபபூசனைபுரிந்து
மங்களஞ் சொல்லப பாண்டுரங் கனுக்கு மாதவன் கோயிலுக் கெழுந்து
தங்கின னுருக்கு மணிக்கிவை யுரைக்கத் தாசாதந தமதிடஞ் சாதகா. (ஏசு)

ஜனபாயி திருவடிகளே சரணம.

ஆக கதை கடை-கரு செய்யுள் ஈரஉஅ.

முற்றிற்று.

மச்சேந்திரநாதர் சரித்திரம்.

சங்கரனெரு நாள்பாற் சாகரதீ ரத்தில
மங்கையொடினி துற்று மகிழ்தருகிற ராமன்
தங்கருளுரு வத்தைத் தனதுளமுற வைததுப
பங்கமிலவ னுமமபகர்தருமவ னுனன். (எ)

அதுதெரிபரை யான வம்பிகைபதி யான
விதுவணிமுடி யானை வேண்டினளுனை மிக்க
தெதுவுளதொரு தெய்வ மெனவினவலு மன்னன்
கதுமெனரகு ராமன் காரணமுரை செய்வான. (உ)

பிரமனெமுத லாகப் பேரிமையவ ரோடே
அரனெனவுள யானு மாவதுமவ னுலே
திரனிலையித னுலே ஷேரிதிரு நாமம்
பரவுவெனவ னீலப் படிவமுமுளம் வைபபேன் (ரு)

என்றதுவின வுற்ற விம்மலைமக டேர்ந்து
நன்றது ஞகத்தி னண்ணியுமிது காறும்
ஒன்றதுதெரி யாம னுறைவதுதக வாமோ
இன்றதுமொழி கிற்பா யெனவிரசித வெற்பான். (ச)

பண்ணிவுடனெதிர் நிற்கும் பார்வதிதலை மேற்கை
அண்ணிவுடனுப தெச மறைதருகிற போது
துண்ணிவுறுனே லின்றிச் சோர்துயிலது மேவ
மண்ணிதருகடல் மீனின் வயின்மகவும் மென்றே. (ஞ)

சிவனருளுட தேசஞ் செலிகொடுவின வுற்று
கவுரவுரு வாகி நண்ணியவது கண்டு
திவமிகவுறு மச்சேந் திரனெனுமொரு நாமம்
பவனிலகுற நல்கிப் பார்வதியொடு போனன். (சு)

அம்மகவுட னேயீ சானனதரு ளாலே
செம்மைகொள்வை ராக லிலமென்மேலாகி
வெம்மயலது வின்றி மேவிரிரு நாமம்
தம்மணிநா வோதத் தனிதிரி தரலானுர் (எ)

தாய்வயிறது விட்டுத்தாம் வருகிற போதே
மேயினஹம் சோஹம் விடுகிலரத ஞலே
ஓய்வருதிரி காலமும்முணர்தரு சக்தி
ஆயினர்யா ராலு மரிவருநிலே யுற்ருர் (அ)

அகலிடமுள தீர்த்தம் யாவையுமே மூழ்குந்
தகவுறுநினே வோடு தாம்வருமூர் தோறும்
நுகர்தரலிர வூணுய் நோன்பது செயல் காடாய்
பிகவயதீ ராறு மேவினர்வரு நாளில். (கூ)

ஒருதினமோ ரூரிலோர்தனவணி கன்வாழ்
தருமனேமூன நின்று சாற்றினரா லக்கென்
றருமைகொ ளொலி கேளா வம்மனேயுரா கிற்பாள்
இருகாநிறை பீச்சை யேந்தின ளெதிர்வந்தாள். (ஙு)

வந்தவளெதிர் நிற்கு மாதவர் தமைநோக்கி
அந்தமிலுப சாரத் தஞ்சலிபல செய்து
நிந்தையிலுரு வத்தீர் நீரிவண்வரு மாயான்
எந்தநல்வினே செய்தே னென்றுருகின ளன்பால். (ஙச)

அன்புறவெதிர் நின்றீ ராதலி னடியேற்கோர்
துன்பிலமக வில்லே யெனுமொருதய ரன்றி
நன்பொருளுணர் கிற்கு நற்றவமுகி யோரே
இன்புடனருள் செய்வீ ரென்றரிசியை யிட்டாள். (ஙஎ)

அன்றவளுரை செய்யு மன்புறமொழி கேளா
மன்னினதவ யோகர் மற்றவள்முக நோக்கி
நின்னிடமக வண்டா நீயிது பெறுகென்று
நன்னிற முளநீறு நல்கினருரை செய்வார். (ஙரு)

நீயிதையுண் பாயே னின்வயி னெடுமாறன்
தூயகலம் சத்தாற் ரோன்றுவன்மக வென்றே
ஆயவரகல் வுற்ரு ரானபி னம்மாது
போயயல் மனேயாரோப் புகவகம்வரு வித்தாள் (ஙச)

வருமவடனே நோக்கி மானனவிழி யாளே
ஒருதுறவின நிங்கே யுற்றனர்பெறு பிச்சை
தருதல்செய்தவர் தம்மைச்சந் ததியருள் கென்றேன்
அருளினர்திரு நீற்றை யயில்கெனவவர் போனர் (ஙஙி)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம

காணுணநினை கின்றே னவிலுநினினை வென்ன
மீனுறழ்விழி யன்னள் வேண்டலிதிரு நீறு
தானுணவுத விப்பின் தம்வசம்வரல் செய்வோ
ராணுணர்வது மாறி னுர்பலரறி யென்னுள். (கசு)

அவளுகாகொடு நீயி லன்னதை யிட்டாள்பின்
கவமுடனெரு மூன்று கண்ணின வாண்டாக
உவமையின்மச் சேந்த்ர நாதருமுவ ணுற்ருர்
இவள்மனையிலும் வந்தே இடுகென வெதிர நின்ருர. (கஎ)

மற்றவளிடு பிச்சை வாங்கினாமுக நோக்கி
அற்றையினினை வண்டா யரிவைநின்மக னெங்கே
இற்றையெனெதிர் காட்டு கென்றனரவ ளஞ்சிச்
சொற்றருகில ணின்ரு ளுள்ளது சொல்கென்ருர. (கஅ)

மாதவரே நீற்ருல் வஞ்சனை யுளதென்றே
ஓதயன்மனை யாளா ளுளவடுப புறுகீயில்
மேதகுதிரு நீற்றை யிட்டனன்வெரு ளன்மின்
ஏதமிதென வென்ரு ளெதிர்த்துறவினா சொலவார். (கக)

நீறிடுபெலி யெங்கே நீயிடுமிட மென்ன
மாறிலன்பனி ரண்டு வருடமுமிடு சாம்பர்
வீரெருருகுழி யுண்டென் றக்குழியிடை மேவ
ஆறினர்தமை யுய்த்தா ளன்னவரவ ணின்றே (உபு)

அதிர்தரவா லக்கென் ரூரதுவின வுற்று
முதிர்குழியிடை நின்று முங்கினதா தேசென்
றெதிரொலிகுரு சாமி யென்பதொடது கேளாப்
பொதிரதிசய ராகிப பொங்கினரு ருள்ளார் (உக)

அவ்வயின்மச் சேந்தர ரானவர்வணி கன்றன்
செவ்வியமனை யாட்குச் செப்பினராட் கூட்டி
இவ்வயினுறு குப்பை யெடுமெனவெடுப் பிக்கத
தீவ்வியவரு வோடு சேயுறுவது கண்டார் (உஉ)

பன்னிருவய துள்ள படிவமொடுரு யோகு
மன்னினர்படி மீது வைகுதலில ராக
மூன்னுறுவது கண்டு மூற்றியதவ யோகர்
சென்னியின்மிசை யத்தஞ் சேர்த்தினர்நிலதே (உரு)

அக்குழியிடை யுற்ரே ரப்பொழுதெழ லுற்றுத்
தக்கவரிரு தாளிற் ருழ்த்தலுகா மந்தான்
தொக்கதொர்பலி கின்றுங் தோன்றினரத னுலே
மிக்கதொர்கோ ரக்க ரென்றனர்வினை தீர்ந்தார் (உங)

வேறு.

குழியினின்றும் வெளியில்வந்த கோரக்க நாதர்தமைக் கூட்டிக்கெண்டு
பழியிகந்த முனிவர்செல்லப் பார்த்ததன வணிகன்றன் பாரிதன்னை
மொழிகடந்திரு னனசெய்தா யெனவெறுக்கப் பெரியதவ மோனர்கண்டு
வீழியினருள் சுரந்துமக்கு மகனுண்டா மெனவாழ்த்தி மேவி னரே (உடு)

போம்பொழுது கோரக்கர் மச்சேந்திரர் தமைப்பணிந்து பொருந்தெனக்குத்
தாம்பதுமக் கரமெனது தலைவைத்துத் தாரகமந் திரத்தைச்சாற்றி
மேம்படுத்து கெனவேண்ட மச்சேந்தர நாதருடன் விளம்ப லில்லார்
ஓம்புகுரு சேவைசெய்தாற் பின்புதெரிந் துபதேச முறுதி யென்றார் (உசு)

நன்றென்று கோரக்கர் நவில்குருவின் முள்வணங்கி நடந்து கூடச்
சென்றங்கோர் நகரத்தின் புறத்திருந்து பிச்சைகொண்டு சேர்கோ ரக்கா
என்றந்த மொழிகேட்டுக் கோரக்கர் மனைகடொறு மிரந்து சென்று
முன்றுன்று பிராமணபோ ஜனமனைமு னுலக்கு மொழிந்து நின்றார் (உஎ)

அம்மனைவாழ் பார்ப்பினியச் சொற்கேட்டு வடைபோளி யதிர சம்பை
விம்மநிறைத் தலுங்கொண்டு மேவிவெளிப் புறத்திலுறு விமல ருக்குத்
தம்மனதன் புடன்கொடுக்கத் தாமுண்டு சந்தோஷந் தழைப்ப தாகி
இம்மதர வடையெனக்கு ருசியாகி யிருத்தலா லினமும் வேண்டும். (உஅ)

நானேக்குங் கொணர்கவெனக் கோரக்க ரப்படியே நகருட் சென்றிவ்
வேனேக்குந் தரல்வேண்டு நேற்றளித்த வடையென்ற வினவக்கேட்டு
வானேக்கு நிகர்விழியா ளின்றேது தானியநீ வாங்கு கென்னக்
கானேக்கு நிகர்சிறுவர் குருவுக்கு வேண்டுமது கடிதீ கென்றார் (உக)

அதுகிடையா தெதுவேண்டு மாயினும்யான் தருவலென வன்னஞ் கூற
எதுவளித்தா லும்வேண்டே னிகலியேற் போகிலனென் றிவருங் கூற
மதுமலர்சூழ் குழலினவள் மாதவமே டங்கொண்டு வருகின் றோருக்
கிதுதெரியா தோ விலதிங் கெங்கிருந்து வருமென்றே யிகன்றுசொல்வாள் (ஈ)

உன்கண்ணைக் குருவினவிற் றருவாயோ தரத்தக்க துளதேல் யானும்
நின்கண்வடை தரத்தக்க நிப்போதென் றுரைசெய்ய நிமலர் கேட்டு
நன்கணுணைப் பறித்தவர்க்கு நல்குவதை யுனக்கீவே னென்று நல்கப்
புன்கணுடன் பயந்தவளு மவர்விழிவார் செந்நீரைப் போக்கிநின்றாள். (ஈக)

தயசாந்தி வைராகந் தாங்கிநின்ற கோரக்கர் தம்மு னின்று
பயநீளும் பார்ப்பனியை யஞ்சேனீ வடைசெய்து பரிந்தீ கென்னும்
நயமான மொழிகேட்டு விளாவினெய்யிற்செய்ததனே நல்கலோடும்[ட்டார். (ஈஉ)
துயர்தீர்தி யென்றுளாத்தோர் கரத்தாற்போம் விழிமறைத்துச் சோரார் மீண்
வந்துகுரு வடிவணங்கி வடைபுசித்தி ரெனமூன்பு வைக்கக்கண்டங்
கெந்தவிதத் தாலுனது கண்போன தெனவுள்ள தியம்ப லோடும்
இந்தநெடுந் தீரமரி தெனக்குமற்றைக் கண்ணுதவு கெனக்கோ ரக்கர்
அந்தவிழி யையும்பறித்து முன்வைக்க மச்சேந்தர ரதிச யித்தார் (ஈங)

உடனேகல் லன்பனென வுகந்தவனைத் தடவிவிழி யுடைய ராகித்
திடமேவு மான்மஞ்ரா னைத்தன்னே யுபதேசஞ் செய்தரு ணுண்டார்
மடமேவு மயலிகந்த கோரக்கர் தமக்குமிச்சில் வாய்ப்ப நல்கித்
தடமேவு சீடனுனைப் போலெனக்குக் கிடைப்பரிது ஜகத்தி லென்றார் (ஈச)

கோரக்கர் சாம்பவரத் துவயர் பிர பாவர் கைனி யர் நிவர்த்தர்
போரப்பொங் கியஞான தேவர்விசோ பாநாமர் புகல்ஜ னுயி
சிரொத்த விவர்க்ளொரு வருக்கொருவ ருபதேசஞ் செய்யப்பெற்று
நேரொத்த வான்மஞானம் புவியிற் பரம்பரையாய் நிலவிற் றம்மா (ஈடு)

மச்சேந்திரநாதர் திருவடிகளே சரணம்.
ஆக சரித்திரம் ஐடு-க்கு செய்யுள் தூசுஉங.
முற்றிற்று.

கோபிசந்தராஜன் சரித்திரம்

உத்தரகண் டத்துளே கௌடபங் கா லென்னு மிராச்சி யத்துள்
சித்திரகாஞ் சனபுரிக்கோ ரரசனுந் திரிலோக சந்த னென்னும்
அத்தருசீ ரரசன்மிக வும்பிர தா பசாலியா யாண்டு வந்தான்
சத்திய ஞயவிவன்றன் பட்டமனே யாளழகு தனிற்சி றந்தே. (க)

நற்குணநற் செய்கைகள்யா வும்பொருந்தி னவளாமை ஞவ தித்கு
மிக்குளரூ பலாவணிய மிருந்தமகன் கோபிசந்தன் மேவு நாளில்
தக்கவவன் பிதாவான திரிலோக சந்தென்போன் சாத லாக
பிற்குழந்தை யாகியகோ பிசந்தனர சாளுங்கா லத்தின் மாதோ. (உ)

ஆயிரத்தோ டிருநூறு மனவிகளே விவாகஞ்செய் தமர்ந்தும் போகம்
தோய்தலுக்கோ ராயிரத்தோ டறுநூறு தோகையர்கா டகசா லேக்கண்
மேயிருக்க வைத்திராப் பகற்சகல விபவமுடன் விடயா னந்தம்
தேய்தலின்றி யனுபவித்து வந்தான்ரு யாமைஞ வதிசீர் சான்ற. (ங)

பதிவியோ கத்தினுன் மிருந்தவயி ராகமுற்றிரூர் பகன்மேன் மாடம்
அதிலேறி யுதாசீன மாய்நான்கு திக்கிலும்பார்த் தமரும் போது
நிதிமேவு மங்கரத் திற்சகல சித்திகளு நிறைவு கோர்ந்த
விதிமேவு மாசாபா சங்கள்கன விலுநினையா வான்ம ஞானி. (ச)

ஆகியரி தன்னையிடை விடாமற்றியா னித்திவெ ராயும் பிச்சை
வாகொடெடுத் துண்பவரா யும்விகார சீலமுள வராயுஞ் சால
யூகமிரு தயைசாத்து விகமுடைய ஜாலந்த ரக னற்றற்
கேகியா ரணியத்திற் சென்றலர்ந்து கிடக்கும்விற குகளை தித்து. (ஞ)

கட்டாகக் கட்டித்தந் தலியேற்றி வழிநோக்கிக் கடுகும் போது
கிட்டாத விவர்தேக நிழற்பூமி யிற்கினா ரிந்த னங்கம்
ஒட்டாதோர் முழத்துக்கு மேல்விறகு கட்டுவரு முதனோக்கி
எட்டாத வாச்சரிய மிதுவென்னே யென்றுகைத் திந்த மாது (ரு)

இவரோமா னிடரல்ல ரிறையவனே யெனநினைநதிங் ஙிவரொ னக்குப்
பவரோகந் தீர்த்தருள்வா ரெனத்துணிந்து மானவெட்கம் பலவு நீத்தே
அவர்தாளே சரணைனவேண் டியதென்றங் கவர்மேவு மடத்தை நோக்கித்
தவர்பாதந் தனக்குபசா ரம்புரிய வேண்டுவன தருவித் தேக. (எ)

ஆராய்ந்து தாதியரோ டம்மடத்திற் சதானந்த ராஜிச் சீமன்
நாராய ணன்பதத்திற் சித்தம்வைத்துத் தங்குஞின்ற நல்லோர் முன்பு
சோகச் சிரமீது கரங்குவித்துப் போய்வணங்ஙிச் சிரி யோரே
நேராக வுபதேச நல்கியெனைக் காத்திரொன்று நின்று வேண்ட. (அ)

வினவுமவர் நானெளியேன் கண்டவிட மெலாக்கிரிவே னீயோ வேந்தற்
கனேயுனது பெருமைக்குத் தக்கவரா யாய்ந்திதோ பதேசம் பெற்றூல்
நனிகலமா யிருக்குமென வும்மின்மிக்கோ ரின்றென்று நான்ம ஜித்துப்
புனிதமுள்ளவுமைச்சரணம் புகுந்தவெனக் குபதேசம் புரிக வென்ரூர். (ஆ)

அதற்கவடன் நிரிகரண சுத்திகண்டா னந்தங்கொண் டருக ழைத்தங்
கிதத்தொதெந் கரஞ்சிரம்வைத் தினேயிலுப தேசத்தை யினிது நல்க
மதர்க்கும்விழி யவட்குடனே மமதையகன் நிறையவனே மனத்திற் கண்டு
கதத்தைவிட்டுக் குருநாதன் றனைவணங்கி யானந்தங் கதித்து நின்றுள். (ம)

வீடையுதவ மனைமேவி யவகாச நேரிட்ட வேளை யெல்லாந்
தடையறத்தன் குருநாத னருகில்வந்தான் மானுபவந் தனைப்பே ரிக்கொண்
டடையுமனை புகுந்துள்ளம் பரிசுத்த மாயரியை யானந் தத்தோ
டடையறத்தேர்ந் திருக்குநாள் சிலகழிய மகன்செய்கை யியம்பு கிற்பாம். (மக)

வேறு

மைந்த ஞன மகிபதி போர்தினஞ்
சந்தமேவித் தனக்குப் பிரியையாய்
மூந்த லாமனை யாண்முக நோக்குற
வந்த னன்வந்த போது மகிழ்வுடன். (மஉ)

சயன மேவித்தாம் பூலங் கொடுத்தெனக்
கியைவ தாகிய வென்பிராண நாதனே
மயல்செ யான்சொலும வார்த்தையைக் கேட்டினித்
தயைசெய் வீரொனச் சாற்றுகின் றுளரோ. (மங)

உமது தாய்க்குப தேசம் வருத்துமன்
கமைவு செய்தவ டன்வச மாக்கிய
விமலன் போல்பவன் பாற்றின மேவலால்
நமர்களுக்குப் பழிப்பு நணுகின. (மச)

என்ன வேயவ் விறைவனுக் குச்சினந்
தின்ன லாகிநீ சொல்வதைக் காலையில்
இன்ன தென்றறி வேனென் றிராச்செல
மன்ன வைக்குவந் தோன்மந்தி ரிதனை. (மஞ)

நேர்க்கி யிங்கொரு நோன்பினர் பற்பனு
ளாய்க்கி ளர்ந்துசா லந்தர ரென்னும்பேர்
வாய்க்கின் றேர்தமை நான்கண்டு வந்திக்கப்
போய்க்கொ ணவெனப் போக்கினன் போயினன். (மசு)

பரிச னங்க ளுடன்சென்று பண்புளோர்த்
தரிச னஞ்செய்து தாழ்ந்துமை யெம்மிறை
துரிசி லாது தொழற்கழைத் தானென
கரிசி லார்நடந் தேகவக் காவலன். (மஎ)

எதிரெ ழுந்துவந் தன்பினி றைஞ்சித்தன்
அதிர வைக்கழைத் தாசனந் தந்தநிற்
றுதிசெய் தேத்தியின் றைத்தினந் தின்னிதிர்
முதிய நேயென்று கன்குமொ ழிந்தனன். (மஅ)

அன்றி ராவவ ரன்னவன் சொற்படி
தன்றி னர்துயி லக்கண்டு தோன்றருன்
வென்றி வீரரின் மேவுங்கி ணற்றிடைச்
சென்றி வன்றனைச் சிக்கிரம் வீழ்த்தியே (மக)

மீதி லத்தியின் மூடித்தூர் மின்னென
நீதி யின்றிவி ழுத்திநி ரப்பினர்
கோதி லாதவர் கூவத்து ணீரின்மேல்
நீதி லாதுதி யானத்தி ருந்தனர் (உ)

உதயமாயின பின்மயி ஞவதி
சிதைவி லாததந் தேதிக ளைத்தரீஇ
இதய நொந்துநீ ரின்றிம யங்குமீன்
அதையு மன்னையில் லாதம கவும்போல் (உ)

தத்த ளித்துத்த யங்கிப் புலம்பியென்
உத்த மக்குரு வெங்கணும் ரூர்கொலோ
எத்தி சைச்சென்று காண்பெனென் றேங்கியூண்
நித்தி லைக்கொள்வ தின்றி நினைப்பிலாள் (உ)

ஆயி ருக்கச்சால ந்தரர் சிடரில்
நேயமிக்கசா னேபாவென் போர்பவ
நோய றத்தெழு நூற்றுவர் தம்முடன்
தூய விப்புவி மூற்றுந் துருவுற (உ)

இங்கு வேந்தனெ ருதினத் தின்பொடி
தங்கு மூன்றிலி ரைநந்த யங்கொளி
பொங்கு மாசனத் திற்பொலி வாயுற
அங்கு மாத ரமைத்தத யிலத்தால் (உ)

தலையிற் றேய்த்துடம் பெங்குந் தடவமீ
துலவக் காலுற வீசவு லாசமாய்
இலகு றத்திரி வோரொழில் கண்டுகோன்
கலவைச் சேறு கமழக் களித்தனன் (உ)

என்னைப் போல்பவ ரெங்குள ரின்றெனத்
தன்னைத் தான்மதித் தற்றது கண்டனள்
மின்னைப போலுமைஞவதி மேனிலை
மன்னச் சாளர வாயுறீஇக் கீழரோ (உ)

இனைய பேரழ குள்ளவென் மைந்தனெ
வினையி ஞலெமன் கைவச மேவுவான்
எனநி னைந்தழு தாளிரு கண்ணினீர்
அனையன் மேல்விழ யார்தெளித் தாரெனு (உ)

மீது பார்த்தன்னை மிக்கழு தற்கிவண்
யாது காரண மென்னலு முன்பிதா
நீது நீருன்னி லுஞ்செவ்வி யோர்கிறம்
பாது காலன்கைப் பட்டனர் போலவே. (உ)

வாயுஞ் செல்வ மனைவிம காருடன்
ஏயுங் காமத் தழுந்தியி ருப்பதில்
நீயுங் காலன்கை நேரிடி வாயெனு
நோயி ஞல்மன நொந்தழு தேனெனு (உ)

தோன்றும் யாவுந் தொலைவதன் றிநிலைத்
தேன்ற தொன்றுமின் றுண்டென்ப துண்டெனில்
ஆன்ற நீசொல் லெனவவ ளாசைநோய்
கீன்ற தாகக் கிளர்குரு நாதனே. (கம)

சரண டைந்துன் சரீர மமரமாந்
திரம தாகநீ செய்கென வப்படிக்
குரமு ளோரெவ ரோதுகெ னச்சாலந்
தரர்செய் வாரவர் தம்மையான் கண்டி லேன். (கக)

பனிரண் டாண்டள வாகநீ பார்ப்பதற்
கினிதின் றென்றமு கின்றதைக் கண்டு கோன்
தனின டந்ததைத் தோற்தொன்றுஞ் சாறறிடா
தனிவெங் நீரின் முழுகிபூ ணுண்டனன். (கஉ)

உண்ட பின்னது தாபத்துடன் முன்னே
கொண்ட வோர்மனை யாள்சொலக் கோபதகி
மண்டக் கூவலின் மாய்த்தன னிந்நகா
அண்டத் தேசிக னெயென் றமுங்கி னன. (கங)

வேறு

ஏழு நூறுநற் சீடரோ டெழுந்து கானேபா
தாழ்வில் புண்ணியத் தலங்களுங் கங்கையுஞ் சாந்து
வாழ்வு சேர்நக ரங்களும் வளங்கொணு கெளும்
சூழ்தல் செய்துதே கெனைத்தாந் துருவின னெகும். (கச)

தெரிகி லார்சென்று பரததே சந்தனைச் சேர
வரமச் சேந்திரர் தமைத்துரு விவந்துகோ ரக்கர்
நிருபர் சேருமந் நகரிடைச் சென்றுகா னேபா
உரம்வி ராவுறத் தழுவினர் மகிழ்வொடங் குறுங்கால் (கஞ)

வந்த கோரக்கர் கோக்கிமற் றவர்தனைக் கோபி
சந்த னுங்குரு நாதனைக் கிணற்றிடைத த ள்ளி
மூந்த லாயது பன்னிரண் டாண்டதை முன்னு
நிந்த மேதினி யெலாந்திரிந் தென்பய னென்றூர். (கசு)

குருவி ருப்பிடந் தெரிந்தின்பு கொண்டுகா னேபா
மருவு கோரக்க ரேமலே யாளத்தி லும்மால்
பரவு தேசிகர் பெண்மயல் கொண்டொ லனைப்பெற்
றெருவு ருதிருப் பதையுண ராதெமை யிகழ்ந்தீர். (கஎ)

எனவி னைதமா யிருவரும் பேசின சொழுந்தார்
அனகராங்குரு நாதர்பா லடையக்கா னேபா
புனித சீடரோ டனையகாஞ் சனபுரிப் பொழில்வாய்
இனிது சென்றிருந் தனர்மயி னுவதிக் கிசைக்க. (கஅ)

ஒருவ னேச்செல விட்டன ரவனுட னேசென்
றருண்மி குத்தமை னுவதி தனைக்கண்டா தேசு
பரிவு டன்சொலிப் பைம்பொழி லிறங்குகா னேபா
யிருவ லேச்சொல்லக் கேட்டி மைனுவதி மகிழ்ந்தாள் (கக)

தேசி கோத்தமர் தமைநினைக் தழுவது தெரிந்து
மாசி லாதநீர் கவலுறேன் மகிமையின் மிகுந்து
காசி லாதஜா லந்தரர்க் காண்பிரேழ் இனத்தென்.
றேசி லார்சொல வின்பமிக் கெழுந்தனர் மகன்பால் (சஐ)

சென்று நித்திரை செய்பவன் றெளிவுறத் தேற்றி
இன்று நங்குரு நாதர் தஞ்சேடர்கா னேபா
துன்று சோலையி லிறங்கியுற் றுரவர் துணைத்தாள்
நன்று கண்டுநீ சரண்புகி னவையெலாங் கிர்வாய் (சக)

அவர்த மூள்ளமோ வெண்ணெயின் மென்மய தாகித்
திவளுஞ் சந்திரன் றன்னிலுஞ் சீதளக் தங்கும்
நவையி னின்மல னென்றுநா னவில்வதை நம்பில்
உவமை யில்பத மூறுதியென் றுரைத்ததை யுணர்ந்தான் (சஉ)

நானி தம்பெற நவின்றதை நழுவுறே னெனத்தாய்
ஊன மில்பதம் வணங்கின னுடனவை யுற்ருன்
ஆனமந்திரி யுடன்சது ரங்கத்தோ டடைந்து
தேன லம்புழிம் பொழிலுறு கின்றகா னேபா (சங)

இருப தத்தினு மன்பிரே டிறைஞ்சின னேத்தப்
பெருமி தத்தநி யாரொன வினவக்கோ பிசந்தென்
றுரைசெ யத்தெரிந் துடன்றுகள் ளிற்கமு தென்றும்
கரப முற்றிடக் கற்கியென் றுங்கழ றுதல்போல் (சச)

உனக்குப் பேரொவ ரிட்டன ரயோக்கியா நீதி
மனக்கொ வாவிவே கங்கெட்ட நீமனே யாள்சொற்
றனக்கி சைந்திடச் சற்குரு நாதனைக் கிணற்றில்
சினத்தொ டாழ்த்தினை தினேயள வுஞ்சிந் தியாமல் (சடு)

பருதி சந்திர ருளவள வும்படர் நரகம்
தருகி ருத்தியுஞ் செய்தனை யெனக்கோபி சந்தன்
வெருவிக் கால்கர நடுங்கியான் செயுமிகு பிழையை
ஒருவி யாள்கென வேண்டினன் வணங்கின னுடனே. (ஙசு)

அந்த வேலைமை னுவதி யெதிர்வந்தா தேசு
வந்த காணிபா தனக்குரைத் திடவவர் மகிழ
ந்த னைப்பிடித் தவர்கர நல்கிமற் றிவனும்
மைந்த னேயிவன் பிழைபொறுத் தாள்கென வணங்க. (சஎ)

காணி பாவது கேட்டளங் கனிந்தன ராக
ஞான மிக்கவ ரேயெங்க ணகரம்வந் தபயந்
தான ளித்திடு கெனவவ ரனைவருஞ் சார்ந்தங்
கான வாசனத் திருத்தினர் கோபிசந் தணன்பின் (சஅ)

பாத பூசனை செய்துபோ ஜனம்பரிக் தளித்துச்
சீத சந்தனம் புட்பதாம் பூலமுஞ் செல்வே
ஈதல் செய்தனன் காணிபா விறைவனை நோக்கி
கோதி னுதாரை யெந்தக்கூ வத்திடை வீழ்த்தாய் (சஙு)

மெய்சொல் கென்னலு மவனிந்தக் கிணற்றிற்றூன் வீழ்த்தேன்
செய்கை தேர்ந்திலேன் றனக்கருள் செய்கெனச் செப்ப
உய்வை யஞ்சிடே லிரும்பிலுஞ் செம்பிலு மூயர்ந்த
மய்யில் வெள்ளியி லும்பொன்னி லுந்தகு வடிவம் (நிஐ)

உன்னை யொப்பதாய்த் தனித்தனி செய்கென வுரைக்க
மன்ன னப்படிச் செய்வித்துக் கூவத்தில் வந்து
துன்னி லத்தியை யெடுப்பித்தான் துகளறு நாதர்
மின்னு சந்திரன் போலங்கு விளங்கினர் யாரும். (நிக)

கண்டு கண்களித் தனரதி சயித்தன ராக
அண்டு காளிபா சாலந்த ரையுளத் தமைத்துக்
கொண்டுஞ் சீடனு கியவெனுற் கொடுத்திடு மபயம்
பண்டு பெற்றன ஞகிய பார்த்திபன் றன்னை (நிஉ)

நீர்சி னந்துடன் சபிப்பிரோ டங்கெடுஞ் சாபஞ்
சார்கி லாதிவன் மேலிவ னுருவதாய்ச் சமைத்த
சீர்கொ ளும்பிர திமைகண்மேற் சேர்தரல்வேண்டும்
போர்பெ றுந்தமா லருள்வர மிவன் பெறச்செய்க. (நிங)

வேறு

எனவுளந் தனிலே வேண்டி யினிதுகோ பிசந்தன் றன்னைப்
பினுமுக நோக்கி லோகப் பிரதிமை யினையக் கூவந்
தினுமரு குறநீ நின்று சுவாமிக்கா தேசு சொல்லென்
றினிதுரை தரவவ் வண்ண மிறையுரைத் திடக்கூ வத்துள். (நிச)

உறுங்குரு நீயா ரோது கெனலும் யான் கோபி சந்தன்
மறுவிலீ ரொனீ சாம்ப ராகென வழுத்தச் சாபம்
பெறுகிலா ஞகி லோகப் பிரதிமை சாம்பராகி
வறிதுற மற்ற மூன்று மாய்ந்தன வந்த வண்ணம் (நிஞ)

காளிபா வரசை யந்தக் கயத்தரு குறநி றுத்தி
மானிநீ குருவுக் காதே சுரைபய மிலாம லென்ன
நானினித் தனியாய் நின்று நவிலிலென் ஞமோவென்று
தானின லடைந்து நீரோ கதியென்ரு தேசு சாற்ற. (நிசு)

கேணியி லிருந்தோ ராய்ந்து கேட்டு நீ யாரென் ரோத
மாணெளி ரடிய னேன்மை ஞவதி மைந்த னென்னப்
பேணு நீ யமர மாகப் பெறுகெனக் கேட்டோர் யாரும்
பாணிகள் புடைத்தா னந்த பரவச மாஞர்கள் (நிஎ)

உடனவர் தம்மை மேலே யெழச்செய வெழுந்து ளோரை
மடனறு மந்த மைஞ வதியவர் தானப்பற்றிக்
கடலெனக் கண்ணீர் வாரக் கழுவிஞள் பாத பூசை
நிடமுறப் புரியக் கோபி சந்தனும் வணக்கஞ் செய்து (நிஅ)

மந்திரி னோப்பார்த் தென்றன் மைந்தனுக் கரசு வாய்க்கத்
தந்திடு கென்று ஜாலந் தரர்தமை நோக்கிச்சாமி
தந்தம தசம்ப்ர தாய நோன்பெனக் கருளு கென்ன
மூன்றிலே யமர மாக மொழிந்தனை னதனைப் பெற்றே (நிக)

அரசிய னடாத்திப் போக மனுபவித் திருத்த லோவி
விரகுறு விராகங் கொண்டு வீணுடற் கிசைம ென்கொல்
தரணியில் விராகங் கோட றனிலுநஞ் சருந்த லாமம்
பரமதி லுலாவ லாமேழ் பரவையு நீந்த லாமால் (கூ)

யாவையுஞ் செய்ய லாமிவ் விராகமோ கடின மென்னத்
தாவிலக் கோபீ சந்தன் சற்குரு சரணந் தாழ்ந்து
மேவிது காறு நான்கொள் விடயவா னந்தஞ்சாலுக்
தேவரீ ராணைக் கேற்கச் சேர்த்தருள் செய்ய வேண்டும் (கூக)

எனலுஞ்செய் வனசெய் தையரிருக்கச் சோ ளிகையை யேந்தி
மனைதொறும் பிச்சை யேற்று வருமவர் தமதில் லாள்பால்
இனைவிரீஇ யாலக் கன்னே யென்னலு மதைவி ஞவித்
தினைவுடன் வெளியின் மேவித் தினைவனை நோக்கி யச்சோ. (கூஉ)

நாதரோ யடாத கொண்டு நடந்திரொன் னுற்சில் கோது
நேர்தரல் குறித்தி யாவு நீத்திவ ணேரிட் டீரிப்
பூதலத் தினிலிக் கோல மெவர்க்கண்டு பொறுப்ப ரொன்னு
ஆதர முடனன் னர்த்தா ளடைந்தன ளலறி நைந்தே (கூங)

புவிதனிற் புரண்டு மோதிப் புலம்பலே நோக்கி வேந்தன்
றவிரழு கிறதை யென்று சலிப்பதை யெவர்க்கும் போக்கிக்
குவிமன முறுதன் ரூய்பாற் குறுகிக்கும் பிட்டு நிற்க
அவிதலி லன்னே யன்பி னணைத்தன ளுச்சி மோந்தாள் (கூச)

அன்னையே யுன்கை யாற்பா ணமிடு கெனவிட் டாளாய்
நன்னரங் கமுது செய்யு நந்தனன் றன்னை நோக்கி
என்னையே யென்னை யேயென் னுதரத்தி லுதித்த நீதான்
துன்னிய விராக முற்றுன் ரெல்குல மெலாமீ டேற்ற (கூடு)

பெரியப தவியைப் பெற்ற பேற்றினைப் பார்த்தெ னுள்ளம்
மருவிய மகிழ்விற் குண்டோ வரம்பென வாழ்த்தி மைந்த
திரிதரு தலங்க ளெல்லாஞ் சென்ரெரு பனிரண் டாண்டு
கொருதரம் யான்காண் டற்கிங் குறுதியென் றுரைக்க வுண் (கூசு)

அன்னைத னடியிற் ரூழ்ந்தங் கவள்விடை பெற்று நீங்கி
நன்னதி பலவு மாடி, மலதலங் களும்போய்க் கண்டு
பன்னருந் தியை தேசம் பலவும் பார்த்தினிது சென்று
மன்னுபத் திராவ திக்கண் வதியுந்தம் தங்கை யாக (கூஎ)

வயங்குசம் பாவ திக்கா மனைசென்ரு லக்கென் ரோதி
நயந்துணும் பிச்சை கேட்க நாடிமற் றவடன் ரூசி
வியந்து வந்தவளைப் பார்த்து மீண்டுசம் பாவ திக்குள்
அயர்ந்திடப் பிச்சை கேட்டிங் கடைந்தவர் கோபி சந்தர். (கூஅ)

போலவென் விழிக்குத் தோற்று கிறதிது புதுமை யம்மே
சீலமிக் கவனா வந்து தெரிந்திட வேண்டு மென்ன்ச்
சாலவுந் திடுக்கிட் டங்குச் சார்ந்ததன் றமைய னென்றே
எலநன் குணர்ந்தி யாக்கை யிடியுற்ற மரம்போல் வீழ்ந்தாள். (கூசு)

ஆயெல் கழுது தேம்பி யரற்றின ணண்ண ரோர்
பாயெல் ளெலி யார்பற் பரைரம் பையரைப் போல்வரா
வாருசா ளளகை போன்ற வளநகர் வாசவன்வாழ்
போகநன் மனையொன் பானன் னிதிகண்மற் றிவையெ லாம்டோய். (எ0)

வறிதிந்தக் கோல மாக வரற்குக்கா ரணமே தென்ன
நெறிசெய்சற் குருக டாக்ஷ நியமம்பெற் றதின்பின் செவ்வே
செறிவுசெய் பதும நாபன் றிருவடித் தியான மல்லால்
வெறிதொன்றும் வேண்டே னுகி வெளிவந்தே னயர்வு றேனீ. (எச)

என்றுதந் தங்கைக் கோதி யிருநிலத் துள்ள தீர்த்தம்
சென்றன ராகியெங்குந் திரிந்துபன் னிரண்டாண் டாக
நன்றுதன் முய்பான் மேவி நளினமெல் லடிசே விக்கத்
துன்றனை தழுவித் தீம்பாற் சோறிட வுண்டு சென்றார். (எஉ)

மங்கையர்க் கரசாம் பிரேமளா வென்பா ளாண்மலே யாளமச் சேந்திரர்
அங்குறக் கண்டா ளவரழ குள்ளத் தழுந்தின ளாகமற் றவரும்
பொங்குற மயங்கி யிருவரும் விடய போகசா கரத்தினுண மூழகி
இங்கித மாக வனுபவித் திருக்க விவளுக்கோ ராண்மகன் பிறகக (எரு)

அம்மக னுக்கு நாமமீ னனுத னுகமச் சேந்திர நாத
ரும்மிக வாஞ்சை யுற்றுமா யாசம் பந்தத்தி னுறபபிணிப புற்றோர்
ரம்மிய மான பிரேமளா மூகத்தை நோகுநான் றீர்த்தமா டவந்துன்
விம்மூகா மத்தீ மிகமிகச் சிக்கி வீழ்ந்துனைப் பிரியமாட் டாமல். (எச)

மேலிய வெண்ணே யழைத்துமீ ளுதற்கு மேவுவான் கோரக்க நாதன்
ஆவலோ டவனே வெனதுமா ணாக்க னெனறறைந் திடவவள் கேட்டுத்
தாவுதன் மனத்தில் வருத்தமாய் வெளியிற் சாராதுமந் திரிகளே நோக்கி
வீவிலென் னகளைச் சுற்றிலுங் கொலியா ளிகடமை மேவுற விதித்தே (எடு)

எவ்விதத் துறவோ ராயினும் வந்தாற் றலதுமித் திடுமென வேவ
அவ்விதத் தவருங் காவல்செய் தனரே யாகவா சான்றனைத் தேடி
செவ்விதின் வருகோ ரக்கரோர் வீட்டிற் சென்றுநின் ணுலக்கென் ரோத
நவ்விநேர் விழியாள் வெளிவந்தங் கவரை நோக்கின ணவிலுகின் றனளே (எசு)

அன்னவ ரழகு மிளமையுந் தேசு மனைத்துங்கண் டிரக்கமேற் கொண்டே
இங்ஙக ரத்துட் புகுந்திட வேண்டா மெனெனி லிதிலர சாரும்
நன்னலப் பிரேம ளாவெனு நங்கை நண்ணுறும் துறவினர் தம்மை
துன்னுமே வலராற் கொலிசெயத் துணிந்தாளெனவவர் துணுக்கமுற் றுளத்தே

எப்படி நமது குருவினைக் காண்ப தென்றெணி யொருமர நிழலில்
அப்புடை யிருக்கத் துயரொடு வேட தாரிக ளடைந்தன ராக
தப்பிலகோ ரக்கர் நோக்கினீர் துயரஞ் சார்ந்திவண் வந்ததென்னென்ன
ஓப்பிலிக் நகரான் பவரிடஞ் சென்றெம் மூடைநட னங்களைத் தெரித்தால் (எஅ)
வேண்டிய பரிசு கிடைக்குமற் றதற்கு மிருதங்கி நோயின ஞனுன்
ரண்டிவண் செய்வ தென்னென வெண்ணி யின்னலுற் றேனெனுவிசைக்க
ஆண்டதி புரிதற் கியாம்வரு கின்றே மழைத்துநீர் சென்மினென் றறைந்தார்
மீண்டதி கேட்டோர் மிகவிரைப் புற்று மேவுமந் நகர்வயிற்சென்றார் (எசு)

மச்சேந்தி ரரும்பி ரோமளா வஞ்சோர்ந் தொருதனி யாசனம் வதிய
அச்சோர்வு நோக்கி யவர்கண்முன் வேட மடைவுட னுடைக்கோ ரக்கர்
கைச்சோவி ஞன்மத் தளங்கொட்டத் தண்னைக் கண்டிடா திருந்தது கண்டு
பொச்சாப்பி லாதோர் தெரிவுறத் தமது சீடன் வந்தானென்று பொருந்த (அம)

மத்தளத் தொனியாற் றெரித்தன ரதுபி ரோமளா மனந்துணுக் குற்றுக்
கைத்தல நெரித்து வினவிமச் சேந்தி ரர்தமைக் கறங் குமத் தளத்து
தித்தநல் லிசையைக் கேண்மெனக் கேட்டுச் சீடனென் றறிந்தன ரொழுந்து
சித்தமொத் தணைத்து மகிழ்வொடு முகமன் றெளிவொடு பேசின ரிருக்க (அக)

வேடதா ரிகட்கு வேண்டிய வுதவி விடுத்தபின் றனதுநா யகரைச்
சீடனுய் வந்தோ ரழைத்துடன் செல்வா னொளத்திகைத் தண்ணபா னங்க
ணுடுரு தல்லும் பகலுநைக் திருக்க ணண்ணுகோ ரக்கர் சற்குருவின்
நீடுநல் லமயம் பார்த்தொரு தினத்தி லீவிரொன் னுடன்வரு கென்றூர் (அஉ)

நேயநா யகியை நீங்கமாட் டாதார் நீர்வளம் பொருந்துமின் னகர்போல்
காயதா யுடற்கு மூயிர்க்குமின் பஞ்செய் தொண்ணக ரொங்கணுங் கிடையா
தாயதா லுஞ்சே யவன்மிகப பிரிய ஞகலா லும்மிவ ணீங்க
வாயகில் லாம லிருக்கிறே னீவா வென்பதும் வழுவுறன் மாட்டேன். (அங)

யாதுசெய் கேனென் றழுங்குசற் குருவி னின்னலைக் கண்டுகோ ரக்கர்
ஏதுசெய் வோமென் றெண்ணினர் சின்ஞ ளிருக்கவங் கொருதினத் திடவில்
மாதுடன் சயனித் திருக்குமச் சேந்த்ர ரருகுற மகவுமெல் லணையின்
மீதுநீர் மலத்தை வீழ்த்திட வதிந்து விளைந்துகோ ரக்கனைக் கூவி. (அச)

இக்குழந் தையைநீ கழுவிவா வெனலு மெடுத்துப்போ யுதயகா லத்தில்
மொக்குணீ ராற்றி லலம்பிக்கன் மீது மோதின ருடம்பெலாஞ் சிதற
மிக்குநன் ருகத் துவைத்துவந் தலர வெயிலிடை யிடமச்சேந் திரர்தாம்
புக்குமீ னனுத னெங்கென வினவபபுனலிடைத் துவைத்து வெய்யிலிலே (அடு)

உலரவைத் தேனென் றுணைத்தலுஞ் சுதீண யுஞற்றினன் கொலியெனத் துய
அலறிவாஞ் சையினன் மூர்ச்சித்து மணமே லழுந்துற விழுந்தன ரப்போ [ரால
திலகிய பிரோம ளாவயிற் றிலுமார் பிலுமுகத் திலுந்தலை யினிலுங்
குலவுற வறைந்து கொண்டுகோ வென்று கொதித்தழு துறப்புரண்டனளால் ( )

தெளிந்துறு மயக்கந் தேகிகர் தமது சீடரை நோக்கியென் சேயை
விளிந்திடச் செய்தா யிதுநினக் கழகோ மீனஞ தனையித பொழுது
குளிர்ந்தியா னுனக்க வரவழைத் திடாயேல் கோதினற் சீடனீ யலனென்
றளிந்திடப புகலு முன்னெரு மூற்றெட் டாயமீ னனுதனு யியல (அஎ)

செய்தன ரதனைக் கண்டபி ரோ ளாமிக வதிசயஞ் சிறந்து
பொய்தவி ரவரை நோக்கியென் வயிற்றிற் பிறந்தபுத் திரனின்னுனென்று
மெய்தெரி விக்க வேண்டிய தென்று வினவலு மறைந்துநூற் றேழ்சேய்
எய்தின தொருசேய் தனையவள் கையி லிவனுன்சேய் கொள்கென வீந்தார். ( )

பின்குரு நாதர் தமைத்தொழு தையே பெயர்லா இவ்விடை வெகுநாள்
இன்புட னிருந்தீ ரிப்பொழு தென்னே டினிதுவம் மெனவிரைக் கியம்ப
அன்புறு மச்சேந் திரரிவ னுடனு னணுகுரு திறிவிவ னின்னும்
என்புரி குவனே வென்றுளத் தெண்ணி யெதிர்பிரோ மளாமுக நோக்கி (அகூ)

போய்வரு கிறெனென் ரோதலும் பிரேம ளாமிகு போகத்தி லிச்சை
யாயவர் தம்மை நிறுத்தல்செய் வேனே லாம்விப ரீதமென் றேவென்
ரோய்வுறு போது வழிச்செல வுக்கென் செய்வகொன் ரோர்தங்கப் பாளம்
தியவர் சோளி தனிவிட்டுச் சீடர் தெரிவுரு தினைந்துகண் டுளித்தாள். (கூ)

உம்மைநா னினிமே லென்றுகாண் பேனென் றுய்த்திடச் சீடரோ டுணைந்து
செம்மைசேர் நகர்விட் டோரர ணியத்திற் செலும்பொழு தொருவருஞ்செல்லா
வெம்மைசே ரிடத்திற் சீடனை நோக்கி லெறுவலுண் டோவிவண் களரால்
இம்மைநீ யோது கென்னலுஞ் சீடரி யாவையுந் துறந்துள வுமக்கு. (கூக)

யாதொரு பொருளு மிலாதுறச் சோரர் பயமெங்ஙன் வருமெனவியம்பிக
கோதறு தடாகக் கரைவயிற் சூறுகிக் கோரக்க ரிடத்திற்கைச் சோளி
சீதறக் கொடுத்துச் சென்றனர் சௌக லிதிசெயச் சீடரப் போது
நிதிசேர் நமது தேசிகர் தமக்கு நெடும்பயம் வருதற்கே தெதெஅ. (கூ2)

சோளியைப் பரிசோ தித்திட வதனுட் சுடர்தங்கப பாளத்தைக் கண்டு
நீளிய விதனு னல்லவோ வென்று நினைத்தந்தத் தடாகத்தி லெறிந்து
பாளமெவ் வளவோ வவ்வள வாகப் பலுங்கற்கள் பையுளே நிறைக்கத்
தாளொடு கைக ளலம்பினர் வந்து தமதுசோ ளியைப்புயந் தரித்தே. (கூஊ)

இருவருங் கூடி வழிநடந் தேக வெதிரொரு வனத்தினைக் கண்டு
வெருவறு சீடர் தம்முக நோக்கி மேவுமிவ் வழியிடைச் சோரர்
தருபய முண்டோ வென்னலுஞ் சீடர் தவிர்ந்தது பின்னரோ யென்னூர்
குருவதை வினவி யென்னிவ ணிங்ஙன் கூறின னெனவதி சயித்து. (கூ4)

தனது சோ ளிகையைப் பார்த்திகிற் றங்குந் தங்கப்பா ளத்தினைக் காணூ
தினமிகு கற்களிருந்தது கண்டா ரவையெலா மெறிந்துகோ ரக்கா
எனதுபி ரியரு யகிவழிச் செலவுக் கிந்தபொ னெறிந்துதுக் செறித்தாய்
நனிரிது நன்ரு யிருக்கிற தலகி லூடிலா ரியற்குரு சீடர். (கூரு)

உடல்பொரு ளாவி யுதவுவ ரதைவிட் டென்வயி னூறுபொரு ளனைத்துங்
கெடலியற் றினைநீ யாதலா லெனக்குக் கிளருநற் சீடனே யல்லை
படரொனக் கடியச் சீடர்செல் வழியில் பறம்பினேப பார்த்தகிற் கிறுகிர்
விடமலே முழுதுங் கனகம தாக மேவுமா ரியர்தமை நோக்கி. (கூசு)

தமக்குவேண் டியபொன் கொள்கென வாசான் றங்கமா கியமலே தனைப்பார்த்
தமைப்பரு மாயை யாலறி வழிந்தே னெனத்தெளிந் தாய்ந்துகோ ரக்கா
இமைப்பிலர்க் கழுத மீந்தமா லேநீ யென்பதை மறந்தன னெனநீர்
உமைக்கொரு பாக ரவதரித் தெனக்கு மான்மிய மோங்குவ தாக (கூஎ)

உலகினர் மாயை யாலுறப் பிணிப்புற் றுலிவபோ லபிநயம் புரிந்த
நலகுரு நாத ரல்லவா வென்று நயந்துகொண் டாடிநன் கிறைஞ்சத்
தலமெலாம் வணங்கத் தக்கவர் சிரித்துத் தமனிய மலேதினை மூன்போல்
இலகுறப் புரிந்தங் கிருவரும் வந்து புட்கர தீர்த்தத்தை யெதிர (கூஅ)

சானிபா வுடன்ஜா லந்தரர் வந்து கண்டுநன் காலிங்க னஞ்செய்
தானபின் பிவர்கண் முகமனன் கியம்பி யானந்தக் கடலிலாழ்ந் தனராய்த்
தேனெனை வரிதன் குணவனு பவத்தைத் தெவிட்டிடா தியம்பினர் சிலநாள்
போனபி னண்பி னெருவருக்கொருவர் விடைபெறிஇப் போந்தனரம்மா (கூஅ)

இத்திரத் திவளைத் தியானிப்போர் தமக்கு மிவர்புகழ் வினவுவோர் தமக்குஞ்
சித்திக ளைவையுஞ் சித்தித்து மகிழ்வு சிறப்பமெஞ் ஞானமுஞ் சிறந்து
நித்திய நிலபெற் றுயர்வற வுயர்ந்த நிமலரா ராயணன் பதமாம்
முத்தியு மெளிதிற பெற்றுகல் வாழ்வு முயல்வின ராகிலீற் றிருப்பார். (ஈ)

கோபிசந்தராஜன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகாரித்திரம் (மசு) க்கு செய்யுள் (ஈஉசுஈ).

முற்றிற்று.

சாங்கதேவர்சரித்திரம்

ருகின ஞானந லுத்தமர் விமலன்
மருவுறு கோயிலில் வந்துவ ணங்கித்
திருமக ணுயக செல்லுவ னளகா
புரிவிடை யருள்கென வருள்கொடு போனார். (க)

அரவணி பவனெனு மங்குறு சித்தே
சுரனிடை மேவினர் சுதரிச னத்தான்
வரவுரு வானவர் வந்தது சாங்கர்
தெரிவுற லாயினர் செய்கைதெ ரிபபாம். (உ)

அயலெனு ருணமுதல யாமம தற்குள்
நயமக பதிபதி னல்வர்பி றந்து
மயறரு கருமவ சுத்தின ராகிப
பயமிகு சிறையடை பட்டனர் முன்னே. (ரு)

மூன்றின நாரத முனிவரை யன்ரர்
வந்நே புரிதலு மகிழவொடு கண்டு
நந்தவி லரிகிரு நாமந வின்று
சிந்தையின மகிழ்வுகி றக்கவி ருந்தார். (ச)

உறைபதி னல்வரி லொன்றிய சாங்கர்
சிறையிடை நாள்பல செல்லவி ருந்தோர்
மறைதெரி நாரதர் மாமுக நோக்கி
இறைசிறை தீரெனக்கரு ளென்னார். (ரு)

என்றதை நாரத ரினிதுதெ ரிந்து
நன்றது வானந கர்க்கணு ரூதால்
நினறது பண்டரி நிலவுல கத்தில்
சென்றது சேருகி ந்வினை தீரும். (சு)

பண்டரி யென்பது பாரிடை நிள்வை
குண்டமெ னத்தகு கோநக ரங்கே
புண்டவி கர்க்கருள் பொங்கரி செங்கற்
கணடன தாளுற விடைகர முறவே. (எ)

நிற்பது தன்னெகெ நிந்தல மேவுஞ்
சற்சனர் கண்டடி தாழ்வுற லாகப்
பொற்புறு பஜனைபு ரிந்துற லாலே
அற்புட னீயவ ணடைதரல் வேண்டும். (அ)

என்பது வினவியி சைந்துள சாங்கர்
துன்புள யாக்கைது றந்தவ ணேக
அன்பினு பாயம றைந்தருள் கென்று
மன்பெறு நாரத முனியைவ ணங்க. (கூ)

மற்றவர் துவாதச வக்கர மறையைச்
சொற்றன ரன்னது சொற்றிட வன்றே
பற்றற லாயினர் பண்டுள தேகம்
உற்றுள ஜானவி யொழுகொரு தீரம். (ஈ)

உளவொரு கிழமறை யவனிலு தித்தார்
அளவறு மிழ்வின ராயினே தந்தை
இளமைகொ ளெட்டென விசைதரும் யாண்டில்
வளவுப நயனம கிழ்ந்தனர் செய்தார். (ஐக)

அன்னதொர் மகனெவி டஞ்செல லாக
உன்னினு மேகவ ரம்பொலி வுற்றும்
பன்னின படி வச னங்கள்ப லித்தும்
முன்னிய சித்திகள் யாவுமு டிந்தும். (ஊ)

எழிரு வித்தையு மியலறு பத்திற்
சூழொரு நாலுள தொகையுறு கலையும்
ஊழினு னர்ந்தனர் யோகம தெட்டும்
வாழ்வுற வாயல்வ னாதனு தித்தார். (ஙக)

ஈரெழு நூறுவ ருடபரி யந்தம்
சாருற யமவச மாதற விர்ந்தார்
நேருறு வார்த்திக நிலையடை யாமற்
பேருல கிற்பிர தாபமி குந்தார. (ஙஉ)

கானதெ சத்தொர்ம டுக்கலை தன்னில்
ஆனம டத்தில்வ சிப்பது மாதி
ஊனமி லாதகோ தாவிரி யுற்றும்
கானமி யற்றுவர் நாடொறு மம்மா. (ஙரு)

எழிரு நூறுள சீடர்களெய்திச்
சூழுற யோருதொ டர்ந்தன ராகி
வாழ்வுறு வோரொனில் வல்லவ ரில்லே
ஆழ்கடல் சூழுல கத்தென லானூர் (ஙஅ)

அன்னத நிந்தச ரீரியு ணர்மை
தன்னைய டக்குறு தத்துவ ஞானி
மன்னிய சீரள காபுரி வந்து
துன்னினர் பாலருள் சூழுதி யென்ன. (ஙஎ)

வினவிய சாங்கர்வி நோதமி தென்று
சொனவவ ருக்கொரு சூழ்கடி தத்தை
முனமெழு தித்தெரி வோமென முன்னிப்
பினமொழு தாதுபி றழ்ந்தன ரென்ப. (ஙஅ)

ஆசிபு கன்றெழு தும்படி யானுல்
தேசிக ரையவர் சேர்தற காதி
மாசறு தேவரீ ரென்றுவ ணைந்தால்
ஆசறு தான்முதி யோனென லாலே. (ஙக)

என்றுவெ றுங்கடி தத்தினை யிந்து
சென்றவ ருக்கிது சேர்த்துதி யென்ற
ஒன்றிய சிடரெ ருத்தனை யுய்த்தார்
கன்றென வான்வழி நண்ணின னன்ஞன். (உ)

பண்டரி நாதனை யுன்னுவோர் பக்கல்
அண்டின னியமு னறிஞரு ணர்ந்து
கொண்டி து சாங்கர்கொ டுத்தது வன்றே
கண்டவ ரென்றிட வாமென வைத்தான். (உ)

ஊனமி லார்கடி தத்தையு டைத்துத்
தானதெ ழுத்தில தன்மைதெ ரிந்தே
ஈனமி லாவய தேழிரு நூறும்
போனது வெறுமையி தென்றது போலும் (உ)

இத்தனை வயதுக ழிந்தின மூஞ்சூர்
உத்தம ஞானமு ணர்ந்திலை யென்ன
சுத்தசை தன்னிய சொரூபம தெங்கும்
ஒத்தது பொய்து நியது ரூதே. (உ)

இனையது மூத்தது வென்பகி லாது
கிளர்பொருண மாயைகி டைத்தசரீரத்
துளதினி யேனுமு ணர்ந்துகொ ளென்னு
வளமுட னெழுதிவ ழங்கினர் மாதோ. (உ)

வாங்கின சிடனெ மூந்துடன் வந்து
சாங்கரி டத்தது தந்திட வாங்கித்
தாங்கதி னுட்பொருள் யாவுமு ணர்ந்து
நீங்கின நாள்வெறி தாய்நெடு தென்றே. (உ)

ாதெழு தினவரி வீசரை யின்றே
அதர மொடுதரி சித்திடுவாமென்
றேதமி யற்றுவி யாக்கிர மேறித்
தீதிலெல் பாம்புசெ லுத்திட வந்தார். உ)

வருவது சுவர் நிசைவைகின ரோர்ந்து
தெருவழி யேசுவர் சொல்லெ ரா வேவி
மருவுறு சாங்கரை யெதிர்கொள வந்தார்
கருதின மெதிர்வரல் கண்டுக ளித்தார். (உ)

உயிரில தேறின ருறுமவர் முன்னே
உயிருள தேறி ர முறுமிக நாணிச்
செயிரறு மன்புசெ ழிக்கவி ழிந்து
செயிரறு மறிவரு டேகெ னென்றே. (உ)

நெடிதுப ணிந்துமு னின்றனர் ஈரே
படியைய ளந்துறு பண்டரி நாதன்
அடி யெனை யாள்கென வாலநி ழற்கீழ்
முடி வறு தேகெ னூர்த்தியு முந்தி. (உ)

இருவரு மொருமன மெய்தியீ பின்பு
மருவிய சாங்கரை வாழ்த்திநன் ஞானம்
அருளினர் ஞானந லாரிய ரிந்தத்
தருவடி நின்றவர் சார்குவர் மோக்கம். (கூ)

என்றனர் சாங்கரை யில்லிடை மேவச்
சென்றனர் மங்கள தீர்த்த தாடி
அன்றவர் தங்கை நிர்வாண தாக
ஒன்றது கண்டனர் சாங்கரொ ளரிந்தார். (ஙக)

மேயின சாங்கருண் மேவுத லின்றிப்
போயின ராயுறு போதறி மூக்தா
பாயிமெய்ஞ் ஞானப ரந்தனே யுற்றும்
ஆயிலே சுத்தந லறிவென வன்பர். (ஙட)

உமதறி வீபபடி யுறுமென வறியேன்
றமமக ரூயென வந்தடி தாழநது
நமவென ஞானந லாரியர் நன்காய்
அமர்தர வாழ்த்தினா சாங்கரை யமமா. (ஙங)

சாங்கரு மற்றவா சாற்றிய படியே
தீங்கறு ஞான மிருந்து சிறபப
நீங்கறு மூடலபி மானநெ கிழ்ந்தே
ஓங்கரி நாமமு ளாப்பவு வந்தார். (ஙச)

வேறு

ஞான தேவரன் றிரவுற வரிதிரு நாமம்
ஆன கீர்த்தனஞ் செயததொடங் கினரதி லறைவார்
ான மேவுமிக் கலியுகத் தினிலெவர் களுக்கும்
தீன ரக்ஷக ணமமோ தறுமொரு செயலே. (ஙஞ)

அன்றி வேறிலைத் தவமெனப் பாகவ தத்தில்
நன்று சொல்லினர் சுகரத ஞலரி நாமம்
ஒன்ற வோதுறு மவரடி களிலுளவாகும்
துன்ற வோதிய நால்வகை மூத்தியுந் துலங்க. (ஙட)

நாம மோதுறு மவரடி ரேணுவி னலத்தால்
தோம கன்றுமூ வுலகமு முய்வுறுஞ் சொலுமிம்
மாம டந்தைமார் பினன்றிரு நாமத்தின் மகிமை
யாம றைந்துமுற் றறுங்கொலோ வென்றுத யத்தில். (ஙள)

விட்ட லன்றனக் காரதி செய்துமே வுறுவோர்க்
கிட்ட மாம்பிர சாதமு மருளின ரினிதாய்
மட்டி லன்புள சாங்கரை நோக்கிமா தவனே
மூட்டில் பண்டரி போய்த்தரி சியுமென மொழிந்தார். (ஙஅ)

சென்று கண்டவர் தமையெலாம் பாவனஞ் செய்யும்
மன்ற லந்துள வோனுரு பண்டரி வாழ்க்கை
ரன்று நன்றென நால்வர்க்கும் வந்தனே நவின்ரூர்
ஓன்ற நல்விடை பெற்றனர் சாங்கரங் குடனே. (ஙஙூ)

தாளம் வீணைத் தளமுத லியவெலாந் தயங்க
நீள வாமன ரூமைகள் வாய் தொறு நிரம்ப
ஆள ரானவ ரூடன்பயின் ரூங்தா வேசை
கோள ராய்நடந் தார்கிருப பண்டாரி குறித்து (கடு)

கோபுரங்கண டெரும்பிட்டுப பாரசாங் தொண்டு
மாபு ரந்தழு வலும்வணங் கலுகடி த தலுமாய்
மீபு ரந்தர கரிகின் வேறிலே வம்மின்
ஒபு ரஞ்செல வென்றன ரொருவருக கொருவர் (சக)

இவ்வி தத்தின ராய்நகர் சென்றவ ணிருக்கும்
செவ்வி பெற்றசா துக்களோர் கண நிசே விக்து
மெய்வி திர்ப்புடன் றழுவினர விதித்துண்ட மேலித்
தெய்வி கப்புனல் படிந்துபுண டலங்களைச சோந்து. (கஉ)

கண்டு பூசித்து நகர்வலம் வந்தகை குவித்துக்
கொண்டு கோபுர வாயிலிற் படிந்து கும்பிட்டு
மண்டு மன்பொடு கருடகம் பதகர வணங்கித்
தொண்டு கொண்டபான் றெரங்கினங் கண்டடி தொழுவான். (சங)

கோயிலுட் சென்று மகிழ்வுடன் றழுவிக் கும்பிட்டுத்
தாயி லன்புள தயாகிதி தன்னைநோ கணக
வாயி லேதுகி வரபபர வசக்கண ணி மல்கி
ஆயில்வேகுமு மளவுரு வமலன்பா லன்பால் (கஅ)

வழுத்தி ஞர்பல வகைபெறுங் தோதகை ழ்த்திப்
பழுத்த பொன்னலர் மேன்மங்கை சதகோ டாமை
முழுத்த சீர்பெறு மாருதி கோயிற் கணமுக்தி
அழுத்து மன்பொடு கண்டுதோத் திரத்தொடஞ் சலித்தார (கஈ)

போற்று மஞ்சபா மண்டபம் போந்துசீர்த் தனங்கள்
சாற்றி நின்றுபின் சாங்கதச் சதகோபாதை
ஆற்ற கன்தளை புறத்திலோ மருங்கினி தமர்ந்து
நோற்றி ருந்தனர் சீர்த்தமா விட்டலனே நோக்க (கஙு)

உணவு நித்திரை யொழிந்து மூ நாளளவற்ருர்
மணநி ரம்பு மலர்த் துளவினன் றனைமற வாமல்
அணவு மன்பினர கிடவயி ராக்கிய மனிதரான்
வணதெ ங்கடல் போல்பவ ரனதிதி வதரான் (கச)

தனது மெய்வடி வத்தொடு தோன்றலுள் ளாங்கா
மனநி ரம்புறு மன்புட னெழுந்தது கண் டித்துக்
கனமி குந்துதி சொலலினர நிற்றலுங் கணணன்
அனகா கைதலம் பற்றின ரூற்றிரண் டென்ருன் (சஅ)

மணிம யத்தொரு மண்டபங் கணடெபற் றருளுள்
அணிமி குத்தசிங ஏதனத் தகிலகா ரணரும்
துணிம றைபபொருள் பொன்பலி நீளபாற் றுலங்க
கணியி ருடபதிக் கணசெங் கதியினை கணணி. (சகூ)

புண்ட லீகரு நித்தரு முத்தரும் பொலியக்
கண்டு மிக்கதோ ரானந்த மேவினர் கனிந்து
தண்டு ழாய்முகில் சந்நிதி முன்புசாஷ் டாங்க
தெண்ட னிட்டெழுந் தாடினர் பாடினர் சீர்த்தி (நடு)

பரவ சங்கொண்டு கண்களி லானந்த பாஷ்பம்
தரமு னிற்கின்ற சாங்கதே வரைத்தனி நோக்கிப்
பிரம னேப்பெறு கண்ணனுன் செங்கன்மேற் பெரிது
வரம ளித்தாளேன் யாவர்க்கும் போன்பம் வாய்பப. (நக)

தீர்த்த மாகியும் கூடித்திர மாகியுந் தெரியா
மூர்த்தி யாயுறை கின்றனன் முன்னுக முயலுன்
சீர்த்த பத்தியின் சீலத்தை மகிழ்ந்தனெ னுனக்கு
நேர்த்த நல்வரம் வேண்டுகென் றானரு ணிரம்ப (நஉ)

என்ன முன்னின்ற சாங்கர்தே வாதிதே வேரீ
நன்ன லந்தெரி யாவெனக் கருள்வ,துன் னளினம்
அன்னபொற்சர ணத்தியா னத்தினே யன்றிப
பின்ன சொன்றுமின் றெனவுனைத் தாரன்பு பெருகி (நங)

நன்ற தாகுக வென்றன னந்தர்கோ னந்தன்
என்ற கண்ணனே யிறைஞ்சினர் வெளியில்வந் தேகிச
சென்று கோயிலிற் பாண்டுரங் கனைத்தெரி சித்து
மன்ற லார்திரு நாரண புரம்வந்து வசித்தார (நச)

வேறு.

அங்குறு நாளி லோர்நா ளவர்தியா னஞ்செய் போதில்
செங்கன்மே னிலவுந் தேவன் றிகழ்ந்தனன் சாங்கர் நோகுபப
பைங்கழல் வணங்கிப் போற்றப் பரமனுண் மகிழ்ந்து நீ போய்ப
பொங்கிநீர் நிரம்பு கோதா விரிக்கரை பொருந்தி நாளும் (நஙு)

கேசவமூர்த்தியாகக் கிளர்ந்தசா ளக்கி ராம
பூசனை புரிந்து வாழ்தி யெனவது பொருந்த நல்கி
மாசறு சோதி செல்ல மற்றவர் மகிழ்ந்து பெற்றுக்
காசவிர்தினைநீர்க் கோதா விரிநதிக் கரையைச்சாந்தார் (நஎ)

புண்ணிய தம்ப மென்று பொருந்துமோ ரூரில் யாரும்
நண்ணுற மடங்கோ டித்து நல்குசா ளக்கி ராமம
கண்ணுறப் பதிட்டை செய்து கனிந்தன்பு நிரமபிப பூசை
பண்ணின ராகி நாளும் பயின்றனர் சிட நோடு (நஞ)

பரமனேப் பாடி யங்குப பயிலுநா ளினிற்கல் யாண
புரமதிற் றனவா ணுதிப பொருந்துசங் கரனெண் ரேஷ
விசவுமோர் பார்ப்பான் வீந்தான் விதவையா யினம ரூட்டி
இருதுவா யினளன் ஞன்ரு யிரங்கின ளழுது சோர்ந்தாள் (நடு)

உளதனம் யாவும் தான தருமங்க ளுஞற்றி மைந்தன்
இளமொலும் பெடுத்துப் போய்ப்பா சேரதி விதிதற் கெண்ணிச்
தனர்வுறு மருகி யோடு காசியாத் திரைக்குச் சார்வாள்
வளர்புகழ்ச் சாங்க தேவர் வசிக்குமூர் வந்தி றுத்தாள். (நஙு)

வந்தவன் சாங்க தேவர் மகிமைகள் கேட்டன்றே ரைச்
சிதையிற் காண வெண்ணி மருகியுந் தானுஞ் சென்று
முந்து தான் வணங்கச் சாங்கர் மொழிந்தன ராசி பின்னர்
அந்தமில் மருத தானு மவரடி பணிந்து நின்றாள். (சுவ)

சுரிகுழ னிறைவு கண்டு சுமங்கலி யிவளென்றெண்ணி
அரியநன் மகளுண் டாக வுனக்கென வாசி சொன்னீர்
பெரியதோ னக்காள் கேட்டுப் பிள்ளையும் விதவைக் குண்டோ
தெரிவைமற் றிவளே வேட்டோ னெனதொரு சிறுவன் செத்தான். (ஈக)

யாமிரு வருமன் னுன்ற னெலும்பினைக் கங்கை சேர்க்கப்
போமிடை நுமைச்சே வித்துப் போவது கருதி வந்தோம்
சாமிமற் றிவளுக் காசி சாற்றிய துண்மைத் தாமோ
தோமிது வெனக்கண் ணீர்விட் டழுதன ணுவன்றுநின்றாள் (சுஉ)

கின்றவ டன்னை நோக்கி நிறைபுகழ்ச் சாங்க தேவர்
ஒன்றுமென் னுரைபொய் யாதுன் மருங்குக்குப் புதல்வனுண்டாய்
நன்றுநீர் குலம்வி ளங்கு நாளுமென் றங்க மூன்பு
துன்றுறப புரிந்தவ் வங்கந் தோய்வுறத் தீர்த்தம் பெய்தது. (சுசு)

அத்திதோய்ந் துறுநீர்த் தத்தை யளகத்தாள் பருகச் செய்தார்
வித்தகாய் மருகி கர்ப்பம் விளங்குற வயிறு வாய்த்துப்
பத்திமா தமுஞ்சென் றீன்றுள் பாலனைச் சாங்க தேவர்
புத்திரன் றனக்கே னார்து பகல் செலப் புனிதஞ் செய்தது. (சுள)

விட்டல னென்னு நாமம் விளங்குறப் புரிந்தா ரூரார்
மட்டறு மிகழ்வு செய்து வரமைந்தன் றனக்கைந் தாண்டு
கிட்டலு முபவீ தஞ்செய் கிறதற்கு நிச்ச யித்தார்
தட்டறு பாண்டி ரங்கன் சந்நிதிக் கழைத்துச் சென்றார். (சுரு)

சென்றனர் பாண்டி ரங்கன் சேவைசெய் தான பின்பு
நன்றதா முகூர்த்தந் தேர்ந்து நான்மறை யோரைக் கூ வ
அன்றவர் மகன்றன் பூரு வோத்தர மறிந்திச் செய்கைக்
கொன்றல மென்னச் சாங்க ருங்கியங் கமலத் தோலில். (சுசு)

இம்மகன் பிறந்தா னுத லாவிதைக் குறித்து நீவிர்
தம்மன மிசைக்கு போதல் செயுமென துவன்று வேண்டச்
செம்மலர் மகள்கோ மான்றன் செயவினும் பிறந்த தாலுல்
கைம்மைதன் மகன்செய் கைக்கு வருவதே காணவென்றார். (சுள)

வருவன்விட் டலனென் றேறி மகித்துண்ட தீரத் தெய்திப
பெருகமு தாகி யாவு மமைத்திரு பிறப்போர் மேவக்
கருதினர் கூவப் பார்ப்பார் கண்ணன்வந் தனனே வென்றார்
திருவரன் வந்தா னென்றார் செப்பிய தறிவோ மென்று (சுஅ)

மேவினர் கோயி னேக்க விட்டலன் றனைக்கா ணுமல்
மாவியப் படைந்து போந்தார் மகித்துண்டக் கரையி னேக்கக்
கூவிய மறையோர் வந்தா ரெனச்சதுர்ப் புஜங்கு லாவத்
தாவிலின் னமுது பெய்யச் சார்ந்தகண் ணனைக்கண் டார்கள். (சுக)

வியந்தன ரின்பு கூர்ந்து மேவுசாங் கரைபபு கழ்ந்து
நயந்துசெய் வினைமு டித்து நல்லமு துண்டு சென்றார்
உயர்ந்தநற் குணத்துச் சாங்கர் மூவரோ டிலகம பூத்தோ ள்
இயைந்தகோ யிலிற்போய்ச சேவித தேத்தினா விடையும பெற்றார் (எ)

மீண்டுதா முறைபு மூர்க்கு மேவின ரிருக்கத் தேர்ந்தார்
ஆண்டுளோர் யாரும் போற்ற வம்மக ணணிவி வாகம்
பூண்டுறப் புரிந்து கின்ளுள் போனபின் மகன்மே லன்பு
தூண்டுற வருள்பு ரிந்து சொற்றனா விரத மாக (எ)

கடகங்கார்த் திகையென் ரோது மதிதொறுங் ககனந் தீண்டும்
தடமதில் சூழ்வ தான பணடரி சார்ந்து நின்ற
குடநட மகிழ்வோன் றன்னைக் கும்பிட்டு வருக வென்று
திடமுற வுரைத்துச் சென்ரு ர்த்து வாரகை சேடரோடி (எ)

வேறு

வருவழி தனிற்ரு ரூரிலே வாழும் யர்தவ பணடி தா மகிழ்ந்தார்
அருண்மிகு சாங்கர் வருகிரு ரொனக்கேட் டவாதமை யெதிர்கொளச் சென்று
திருவடி பணிந்தங் கவரருள் பெற்றுத் திகழுவயி ராக்கிய ஞானம
பெருகின ராகி ஹரிதிரு நாமம் பேணி ரா ருடன செலல (எ)

முயன்றன ரதுதோந் தெழுமதிச் சூவின் மூ நதமற றவர்மகிழ் தூணவி
நயந்தெரி கணவ ருறவினர் தடைக்கு நணுகுரு தடனபெனர் நடந்தாள்
வியந்துபண் டிதருஞ் சாங்கர்பின் ரொடர்ந்து விரைவுறச் சூவின ணடையில்
அயர்ந்துபின் செலுங்கான் மதிநிறை வாயிற் றணிமகி ழ்ரத்தினருகில். (எ)

உறுபிர மார ணியத்தினில் வயாக்கொண் டுனிவுற ராயின ளந்தோ
பெறுமமை யத்தென் கணவரோ சாங்கர் பின்ரொடாந் தேகின ரிங்கே
மறுருமென் றனக்கோர் துணையிலை குருவாய் மன்னிய சாங்கரோ துணையாய்ச்
நிறுமியென்வருத்தந் தீர்த்தல்செய்யாரோ வெனச்சொலித் தேம்பின ளழுதாள்

அக்கணத் துற்ரூன் றுவரையிற் கண்ண னரிவைதன் னுருக்கொடு தோன்ற
மைக்கணம் மடந்தை நோக்கியெங் கிருந்து வருகிரு யம்மரு யென்னச்
சக்கர பாணி நின்வயா லீக்கச் சாங்கரிங் கனுபபிரு ரொன்பேர்
தக்கிருஷ் ணுபாயி யென்றந்தவடவி தன்னிலோ ரூமைத் தன்னே (எ)

அமைத்தவூ ரதிலோர்மனிவர மெள்ள வழைத்தவ டனைப்புக விருத்திச்
சமைத்துப சார மெளிதினிற் றனையன் றனைபபெறச் செய்துதாய் சேய்க்கோர்
குமைப்பதின் ரூக வுபசரித் தினிதோர் மதிவரை கூடியங்கிருக்க
நமைப்புரந் தருள்வோன் றுவரையைச் சாங்கர் நண்ணினர்கோமதி நதியில்(எ)

மும்மதியளவும் வழியுள தீர்த்த முயன்றினி தாடிய முறைபோல்.
அம்மணி நிரி லாடினர் கண்ண னமர்திருக் கோயிலுட் சென்று
கைம்மலர் முகிழ்த்தட் டாங்கம தாகக் கனிவொடு வணங்கியக் கண்ணன்
தம்மனத் தமையக் கருதினர் தோன்ரூத் தருதிகண் டவன்செய லறிந்தார் (எ

நாதனுக் கென்னு னந்தனைப் பெறச்செய் காரிய ணண்ணிற்றே யென்று
வேதனை மிருந்து மகப்பெறுவித்த வீட்டகத் திற்றனி விளைந்து
போதரல் செய்தங் கம்மனைவாசற் குப்பைபோக் குறுஞ்செயல் பொருந்தும்
மாதனை மாதினைக்கண்டார் மற்றவள் வந்து கும்பிட்டாள். (எ)

கணணனமா யையிஞ்ற குமப்மவனேக கணணனென றயவுரூ சதனத
ணுணணனி யகனேப பெற்றறு மவனே யுனக்குநற் றுணேயதா யுற்ற
வணணமே கலேயா ளெங்கென வாசல் வைகுவோ டாரெனை வகுத்தாள்
துணெணை வாது நோகலுங் காணா சோகதுகின் றனரது போதில் (அ)

பெறறவள பிளனே தனேககொடு வநது சாங்கர்பா தத்திடைப் பெய்து
நறறவா தமமை வணஙகிமுன் றனககு நடந்தது ஈவின்றுதே ஏகரே
பறறாது வாயநீ ரனுபபின கிரஷ்ஞ பாயிவக் தபசரித் ததுவும் [ல்லி
சொறறாளள கேட்டினே புணணியங கணணன் றுணெசெய்தா னென்றிதஞ் சொ

மஞஞெறி தாயை யழைததுடன கொணடு வழியெலாங் கணணனே நினேக்து
சகவுசோ துவனா சாரதுதோ ரிலிறபோய் ஜநாததனன் றனேததரி சிதது
நிகழப விந்த லோசனு ரின தயாநிதி யேகிருமாலே
நிகழுமுண செயகை களேயெவ ரறிவா ரிணிலதென்றுதோத் திரிததா ( )

பணடி நி டதகின மனேவியுஞ சேயும பயிலவொப புவிதகிவ ளிடதகில
மணடுமன பொடுநீர வாழநதரி பஜனே வழுததிதல செயதுநா ஞளும
அணடுறும பினேயா யதியுண குலததா ரனேவரு மரிகன பராகித
தொணடுசெய கிருபபா னெறினி தாகி சொலலியூக கனுபபினா மாதோ. ( )

வேறு

இஙகளோ நானகல ணிருஉ தேரன
பஙகயப பதஙகளே பனஉ டடோ
டஙகணின நினிதுமுண னையஉ வைகிடம
தஙகலசெய தமாநதனா சாங்க தேவரோ (அச)

அவிநதமை பேதரி யாளும மேநதனுல
எவஞசெய வரிகிவா லயஙகள யாவையும
துவநதனே யாயமறை யோருந துன்புறப
பவநதெறு விடடலன பரிவு கொணடனன் (உஙி)

சாஙகளைப பேதரி நகரிற சாரகெனப
பாஙகுற நலவிடை பகாது போக்கிஞன
நீஙகருஞ சிடாக ணிறையச சென்றனா
ஓஙகரி சாததன முஞறறிக கொணடரோ. (அசு)

தாரியிற ஏஙகமா தலேவ ஞகியும
ஆரிய ஞமைலய காசு னனபெரும
சிரிய தனகுரு வருளிற சிற்சில
காரியமா னமாந கிரியங கறறுளோன் (அள)

ஆதன மொனறுமபெற றதிலவந தோரதமக்
கீதலசெய் திருதகிமற றதிலி ருந்தழி
மீதுறீஇத தலேகிழக் காக வீழநதபின
தீதுறச கிரிததவ மானஞ் செய்குவான். (அஅ)

சீடரோ டிபபடிச செய்யு மன்னவன்
தோடலா தளவிஞன் ரெறண்டர் தம்பெரும
பீடறிந தளமபொரு ஞகிப பேணுந்தன்
மாடமை நாட்க்வா பெடரை வைத்தனன் (அசு)

ஆயவ னுறுசெய லறிந்து சாங்கர்தாம்
நீயவன் றீமையைத் தீர்க்க வெணணினா
போயவன் மடத்திடைப புகுதக் கண்டவன்
மேயநன் னயத்தொடா சனத்தின் மேவென்றான் (கூ)

ஆசனத் தின்செய லறிந்து நோக்கலும்
தேசனல் பட்டது தீர்ந்து போயிற்றூல
மாசடை மனத்தினன் கண்டு மாழ்கினன்
யேசலன் வாய்ந்னி பயந்து பேசுவான். (கூ)

இத்தலி சான்மிகு மகிமை யேற்றயான்
அத்ததும் மகிமையை யறிவு றுதிசெய்
கைத்தவென் பிழைதனைக் கமைசெய் தாள்கெனச
சித்தர்தஞ் சேவடி சேவித் தானரோ (கூ)

கண்டஜங் கமர்சுன கனுக்கு வைத்தபோ
கொண்டதால் விளைவதென் கொலோவென் றஞ்சியே
அண்டரும் நிறையிடை யதனை வைதனா
ஒண்டவ ருடனய லேகி யுற்றனர் (கூ)

அஞ்சுறூ றளவின ரான ஜங்கமர்
விஞ்சுற சுவையமூ தமைத்தீ வேண்டிடத்
துஞ்சுறப் போனக மூணத்தொ டங்குபோ
தெஞ்சுற லின்றிப்பூ ணிலிங்கங் கைக்கொள்வா. (கூ)

பொதிவற நோக்கினர் போர்த்து றுந்துணி
அதினுறு மிலிங்கமின் றூகச் சாங்கராத
துதிசெயா தியற்றிய தோமி லாயதென்
றெதிர்செலீஇச் சாங்கருக் கியன்ற தோதினா. (கூ)

பற்பல மூகமனும் பகர்ந்து மற்றவர்
பொற்பதம் பணிந்துசெய் பிழைபொ றுத்தெங்கள்
சிற்பரக் குறிவரச் செய்யு மென்றனர்
சொற்படி கேட்டெதிர் சொல்லு கின்றனர். (கூ)

நியிர்சேர் நாய்தனை நிரம்பப் பட்டினி
யாயிற வறையிடை யடைத்து வைத்ததால்
மேயின பசிகொடு விழுங்கிற் றென்றனர்
நாயிது புரியுமோ கவில்வ தண்மையேல். (கூ)

குரைமுக வாய்ச்சிவக் குறியெ லாம்வர
விரைவினிற் றருகென வெளிக்கொண் டக்கனைப்
புரைதவிர் வோர்வயிற் பொருந்த வுய்த்தனர்
இரையென விழுங்கிய லிலிங்கம் யாவையும். (கூ)

அக்கநீ கக்கென வருட்கொண் டோதநாய்
கக்கவைஞ் ஞாறிலிங் கங்க ளும்விழத்
தொக்கவை கண்டனர் வியப்புத் தோன்றிமே
தக்கியோ கத்தினிச் சாங்க தேவர்தாள். (கூ)

பணிந்தெழுந் தும்பெரு மகிமைப் பண்பினே
அணிந்துனைத் திடவெவ ராலு டங்கும்யாம்
துணிந்துடைக் கருவங்க டொடைத்துச் சூதெலாம்
தணிந்துமைச் சரண்புகத் தக்க வாசெய்தீர். (ஈ)

ஆதலா லெம்மையீ டேற்றற் கச்சுதன்
பேராதரல் செய்தன னென்று புந்தியில்
காதல்கொண் டனமெனக் கழறு வோர்தமைத்
தீதற நோக்கினர் செப்பு கின்றனர். (ஈக)

முன்படிபோற் றிமைகண் முயல்கி லாதிறைக்
கன்புசெய் தரியபடி யாரைப் பூசித்துத்
தன்புதிர்ந் திருமெனச் சொல்லிப் பேதரி
னன்புரஞ் சேர்ந்தனர் யாவ ரோடுமே. (ஈஉ)

வேறு.

ஞானம் புரிந்து புரிபூ சையுகந்து செய்தோர்
தானங் குலாவி யிரிசீர்த் தனந்தாஞ்செய் காலே
ஆனந்த மேவி யவணுள் ளவர்கேட் டிருக்க
ஊனந் தவிர்ந்து திருமா லடிக்குண்மை யன்போன். (ஈஙு)

ஹரிதா சருக்கு மிகுமன் பினைனந்த ராஜன்.
பெரிதா தரிக்க வுறுமவே தியன்பேவி லன்பர்
பரிசீர்த்த னங்கள் விளையுற் றனன்பொங்கு மன்பாய்.
விரிதா சருக்குப பிரசாத மெய்யன்பர் நல்கி. (ஈச)

லிடைநல்க லாக வருமவே தியன்மேவு சாங்கர்
புடைவந் திறைஞ்சி யெமையாட் கொளப்போந்த சாமி
மிடையிச்ச வூரி னரசன் மிகுதுஷ்டன் வெய்யோன்
இடையொன்று வேத ரிகோ வயினிற்று வேசி. (ஈடு)

ஹனன்மனைவி விடபபாம்பி மூலாவி தீர்ந்து
போ ளதலில் வருகின் றிலன்போன தின்றேல்
தா னுள் புவிமி தரிசீர்த் தனஞ்சாற்ற வுற்றுரல்
தோ னைவனைக் கடிவான் மிகநோ வினழைப்பான். (ஈசு)

நு நுமால புகழ்நி ருனைத்திங் குறுஞ்செய்கி கேட்டால
வருவான் வருத்த லெனைச்சாங்க ரவ்வார்த்தை கேட்டுப
பொருவாம் பின்மாணடா ளெழச்செய் குவள்போர்த்து வேத்தற்
கொருவாய்மை கூ றுகெனச்சொல் லினருள் னிரங்கி. (ஈஎ)

உடன்வே தியனன் றெனவோடி மன்னற் குரைத்தான்
திடனே யெனிற்கூ வுதியிங் கெனவேந்து செபபப
படரா கூனைபபள ளியன்றெண்டர் தம்பக்கன் மேவி
அடன்மே வியகோன் வரச்சொன் னனையாங் குரைத்தான் (ஈஅ)

குழுவும்பல் கிட ரொடுமால் பெயர்கூறி வந்தார்
வழுவின்று சாங்கா வரல்கண டெதிர்வந்து மன்னன்
பழுதின் றழைத்தோ தவிசே றுறும்பங்கு செய்து
முழுதும் புகழ்ந்து லிடந்தீர்க்க மூன்றுந் துளோரால் (ஈகூ)

செய்யுந் திரங்கள் பலசெய்து மென்றேவி யானுள்
உய்யுந் திறமொன் றிலளா லுதரங் கிழித்துப்
பெய்யுந் திரமா மணப்பைந் துகள்பெய்து வைத்தேன்
நையுந் திரங்கொண் டிளைஞன்கு நாளாக நானே (எ)

நானேக் கழனிக் கொடுநெண்ணி மஞ்சில் வைக்கும்
கோனேக் கருதித் துணிவுற் றுளங்கொண் டிருகும்
வேனேக் கெதிர்மே வினிர்சாமி நீர்வெவ் விடங்கொண
டானேப் பிழைபபித்திடினும்மை யாபபாவ ராரோ (ஈ)

என்றேத வுஞ்சாங்க தேவோர் துளசித தளத்தை
நன்றே யழன்மே லிடுகென் றவன்கையி னல்லக்
குன்றே புரைதோ ளவனன் றெனக்கொண்டு ளேகித்
தன்றேவி தன்மே லிடமற் றவடா னெழுந்தாள் (உ)

எழுந்தா ளிடவார வாரித்திடவேந்தல் கண்டு
செழுநதா மரைபோன் முகந்தே சுறவாததை செபப
அழுந்தா தாத்தோ டவள்பே சலளாகி யார்க்கச்
கொழுந்தா ரச னிதுவென் னெனக்கூ சியஞ்சி (ஊ)

வெளிவந்து சாங்க ரிடையென் மனைவிகி னவி
தெளிவந்து முன்னே நினைவின்றி யென்றே கிலபட
களிவந் திலாமை யுறுகின் றுளள்கண்ண னன்பால
ளிவந்த சிரி னிறுவீ னெனவோதி நின்ருன் (எ)

அவன்சொன் னதுகேட்டு நீபோ யுனதன்பி ஞளை
எவன்செய் வதரா னுனக்கென்று கூ றன் னவள்யாவ தேனும
கவன்செய் திடசெப் புறிலொப புறுகென்று நாளும்
தவன்செய் தியாந்தோ மயக்கந்தெறச் சாற்றினரோ (ஏ)

நன்றென் றிசைந்து மனையாள் வயிணணணி யோத
இன்றென்னை யுய்யப புரிந்தோர் வபின்யானு நியும்
சென்றின்பு கூரச் சரணு கதிசெய்து வேண்டி
நின்றின்னு மன்னு ரொதுவேண் டினு நேர்தல் வேண்டும. (ஐ)

இவைசெய் திலேயேற் பிழையே னெனவேந்த னீசொன்
னவைசெய்வ லென்றன் னவளோ டவர்சார்பின் மேவி
எவைசொல் லினினும் பணியே புரிவேமெ ஞத்தி
நவைகொய் தவர்தாள் பணிந்தேத்தி முணண்ணி நின்ருன (ஒ)

உன்னலு முன்னே யுறுவோ ரினுமூரி லெங்கும்
மன்னு லயங்கண் மறைவே தியர்வைகு கோகதள்
இன்னு வுருமை லரிதா சமையேத்தி யன்பு
பன்னுளு மேவி யரசா ளுந்திபண்பொ டென்ரு. (ஓ)

குருசாமி சொல்லு வதுகேட் டிளங்கொண்டு நானிரு ள
துருகா தரத்தி னெடுமந் திரிக்குணமை யாகத
திருகாது சாமி யுனைசொற் படிசெய் தியென்று
தருகா தலிக்குண மகிழ்வாக வுந்தா ணமைந்தான். (ஔ)

அன்றே யவிந்த னடங்கப் புரிந்தங்கு நின்று
நன்றே தொடர்ந்து வருசே டர்களோடு நாடிக்
குன்றே புரைகோ புரப்பண் டரிக்கோயின் மேலி
னின்றே பணிந்தார் பணிவிட் டலன்றன்னே நோக்கு. (ஈஉ)

வேறு.

பாண்டு ரங்கா விட்டோ பாதீ னதையாளா
ணாண்டு நான்ச மாதியடைதற் கிசைவானேன்
வேண்டு மதனுக் கெந்தத் தலதீ விழைகின்றாய்
தூண்டு கென்று கேட்க விமலன் சொலுகின்றான். (ஈஉக)

நீதங் கும்புண் ணியதம் பத்தி னிலேகொண்டே
பேதந் தீர்ச மாதி யடையப் பெறுகென்று
ஏதந்தீரா வோட சுத்தத் திதியென்னப்
போதம் மேகா தகிதோ றும்போ தறுகின்றேன். (ஈஉஉ)

என்றே வரமும் விடையு நல்க விசைவாகி
நன்றேய் பரமன் றன்னே டலர்மே னங்கைக்கு
நின்றே துதிசெய் தடைவே கும்பிட் டறகேரோ
குன்றே புரைசற் குணர்புண் டலிகார்க் கும்பிட்டு. (ஈஉங)

ஆனந் தக்கண் ணீரோ டவ்வூர் வலம்வந்து
தானந் தக்க தென்புண் ணியதம் பஞ்சேர்ந்து
மோனங் கைக்கொண் டுறுச மாதி முறைமேவற்
கூனம் பற்ரு றுறுமூர்த் தம்பார்த் தடன்மேவ. (ஈஉச)

தம்புத் திரரின் முன்னு ளுங்கே சவனோடு
பின்புற் றவனு கியவிட் டலனும் வரல்பேணி
முன்புற் றவனுக் காறக் கரமந்திர முன்ன
இன்புற் றருளியான்ச மாதி யுறலாலே (ஈஉடு)

என்பூசனேயா தியசம் பிரதா யத்தெய்தி
மன்பூ தலமேல் வருகார்த் திகைமா தந்தோறும்
பொன்பூ மகள்கேள் வன்பண் டரிபோய்ப் பொலிவாக
அன்பூ ருகப் பணிவுற் றினிதிங் கடைவாயே. (ஈஉசு)

வேறு

என்றுதம சீடருக்கும் யாவருக்கு மதிதலங்க ளிசையச் சொல்லித்
துன்றுசக மிரட்டியறு நூற்றெழுடிரு பத்தேழிற் றோன்றுமாண்டாய்
நன்றுறுகு ரோதனவா னித்திங்கட் சுத்தசத்த மியினு யிற்றின்
அன்றனேவோ ருங்குழுமி அரிநாமம் புகலவர சடியிற் சாங்கர் (ஈஉஎ)

பதுமவா தனத்திருக்க யாவரும்வந் தனைசெய்து பல்லாறேத்தக்
கதுமெனமற் றவரவர்க்கா சீர்வதித்து விட்டலனைக் கருதக்கண்ணன்
எதிரில்வந்தங் கவராவி யாவருங்கா ணத்தனக்கு ளேகமாக்கித் [ரும். (ஈஉஅ)
துதிகளெல்லோ ருஞ்சொல்ல மறைந்தனன்பின் கண்டுநின்ற தொண்டர் யா

ஜயஜயா காரஞ்செய் [redacted]ாமங் கூீப்புகழ்ந்து சமாதிபூசை
இயல்வொடுசெய் தவரவர்தம் மிருப்பிடஞ்சென் ரூர்பின்ன ரீராரூண்டு
பெயர்வுறத்தம் மிஷ்யருமா ரனுக்கன்போ டெதிர்தோன்றிப் பெறற்கருத
உயர்வுறுநல் லுபதேச முதவிவிட்ட லன்றனக்கு ளுற்ரூர்சாங்கர். (ஈஉசூ)

சாங்கதேவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகசரித்திரம் ஐசூ-க்கு செய்யுள் நூளகூஎ

முற்றிற்று.

சோகாமேளர்சரித்திரம்

உலகவை குந்தமா யுற்றபண் டரியிலே
இலகுபஞ் சமகுலத் திற்பிறக் தார்நலம்
விலகலின் றுறுசொகா மேளரொன் பார்தினம்
நிலவுதுண் டத்திலே நெடிதுவந் தாடுவார். (க)

அரிதிரு நாமமே அழுதபா னமதெனப்
பெரிதுகொண் டாடியப் பெருகுமூர் சூழ்வதாய்
மருவுதண் ளெவினன் வளர்பெருங் கோயின்முன்
கருதிவந் தினைசெய்வார் கணிதமில் லாதரோ. (உ)

ஆனபின் றங்குடும் பத்தைர கூஷ்ணைசெயற்
கூனமின் றுறுவர்பின் பொருதினந் தன்னிலே
ஞானசஞ் சீவியாய் நவில்விடோ பாவின்முன்
போனவன் பரையெதிர்ந் தனர்சிலோர் புகலுவார். (ங)

கோயிலுட் புருதலுங் கொண்டலெக் காணவும்
நீயியைந் தவனலாய் நெடிதருகும் பிடிதலுண்
டாயினென் வருமகத் தாயலுண் விழையுமோர்
நாயினென் பார்தமை நனிபணிந் தூசைசெய்வார். (அ)

சினகரம் புருதலுந் தேவரைக் காணவும்
எனதுபுன் குலமொவா தாயினு மிரவிதான்
உனருமயோ சனெயிலக் கத்திலுற் றுலுநீர்
வனசமா மலர்செவே மலர்கிலா தொழியுமோ. (இ)

சந்திர னளவிரட் டி த்ததிற் றங்கினும்
உந்துநே மிப்புளுக் கிறைதரா தொழிவனெ
அந்தநீ திப்படிக் கடியெனுக் கச்சுதன்
தந்திடா தொழிவனெ தனதுசே வடியையே. (சு)

தூரநின் றிடுவதென் குலமுடைத் தொன்மையே
ஏரதன் றெனவிழித் திடுதலா லீலையன்
போதிரொன் றவர்தமைப் பிரிவுகொண் டினிதுதஞ்
சார்விடந் துன்னி னுரிபதந் தவிர்கிலார். (எ)

அன்றிரா விமலன்வக் தவனாயன் பொடுவரு
கென்றுகோ யிலினகத் தெய்தவைத் திரவெலாம்
நன்றுபே சினனுனை நான்விடே னுமனெ
டின்றமுண் பொழுதுநின் னினைவினெய் தினனென (அ)

அதுவிஞ்ய் நீயநா தனையளித் தருள்வதே
கதுவமுன் செயலெனக் கழல்பணிந் தினிதினுர்
வதுவிடிந் திடுமுனே வருமவர்ச் சகர்தெரிந்
திதுவெனெ புதுமையிங் கியலுவோ மொவொனு. (கூ)

இறைதிகைத் துறுவனே புலேயனிங் கேயென
அறைசெவித் தினேபுகப் பினுமடித் துறவிலுய்
உறைவதப்பு லேயனே யெனமதித் துறுவனே
மறைமுதற் றலனிடத் தெனமனத் தளர்வொடே. (ஐ)

அகமுளாய் வெளியில்வா வெனவழைத் தவரைநேர்
புகநிறுத் தகமுறத் தருவதோ புலேயனே
தகவினீ சென்றதெத் தகைமையே சாற்றென
மிகநயத் துறல்செய்தான் விமலனு னென்செய்கேன். (ஒக)

என்றுளாப் பவளாயிவ் வுரைவிட் டேகு நீ
நின்றிடிற் றண்டமே நேருமென் றுரைசெயச்
சென்றுதம் மனேயுடன் றிங்களை பாகையா
ரொன்றுமக் களாயிலோர் குடிசைசெய் துற்றனர். (ஐஉ)

நாடொறும் பாண்டுரங் கனேவிடார் நாமர்போற்
பாடுகின் றவரொரு பகலினிம பத்தரு
ஞடிணும் பொழுதிருக் குமணிநா யகவெனே
கூடுகின் றிலேயென்மூன் கோபமோ வெனுமுனே. (ஐரு)

விடலிலா ருடன ளாய விட்டல னமுதுணக்
கடவனு யமர்தரக் கண்டுசோ காமேளர்
உடன்மிக புளகமுற் றுருகியுட் களியின் மூழ்
கிடவடித் தனரவண் கேடிலர்ச் சகரோ. (ஐச)

அந்தவே னியிலிடங் தூணேவியை யமலனுக்
கிந்தநற் றயிரைநீ யிடுகெனத் தூணேவியார்
கிந்துபோ தவளவுஞ் கிந்திமற் றதுதெரித்
தந்துசீ ரமலனு டையின்மிருந் தற்றதே. (ஐடு)

நாதனுர் துகினேனாந் திடல்செய்தா னன்றதோ
பேதையே யென்றுகோ பித்திடும் பொழுதிலே
மீதுலாங் கொடியுமெச் சத்தைமேல் விடவுணர்ந்
தேதுநீ யுஞ்செய்தா யிறைவன்மே லென்றனர் (ஐசு)

ஓட்டினுர் கொடியமற் றதையுணர்ந் தர்ச்சகர்
காட்டில்வந் தண்பனே கண்ணனின் னேடெனே
காட்டினீ நகுதியோ நன்றெனக் கவுண்மீசை
நீட்டியங் கையி னுனிறைவுறத் தாக்கியே. (ஐஎ)

சூளிசரீ ராடிமால் கோயிலிற் சென்றுகா
ணளவின்மா லாடையெல் லாந்தகி யாகவும்
மிளிர்தரக் கவுள்கள்வீங் சூற்றதும் விழிகள்சேந்
தொளிர்வதுங் கண்டுதுண் ணெனவுசா வினரோ (ஐஅ)

தாம்வரும் பொழுதுவேப் பந்தருக் கீழ்நிகழ்ந்
தாமதிங் குற்றதென் றகம்வெரீ இயையனே
மாமலிழ்க் துற்றசீர் மார்பனே புலேயரும்
யாமுமொப் பேயுனக் கென்பதோர்கிலமோ (ஐசு)

பிழைபொறுத் தருள்கெனப் பெரிதுகொண் டாடிமா
ழைவிடுத் தோடி வந் துற்றதா சனமிரும்
விழைவுடன் கண்டுநீ விமலனன் பதனிலே
தழைவதா யுனதுவ சஞ்செய்தா யறிகிலேம் (உடு)

ஆதலா னீயெம்மே லருள்செய்தங் கவனிடம்
போதுவா யெனவழைத் தங்குளே புகவிடக்
காதலோ டமலனைக் கண்டுசோ காமேளர்
கோதுரு தணையமுன் குறியெலாம் போயவே (உக)

அந்தவா ருன்தங் கணைவருந் தெரிவதாய்
வந்துகொண் டாடினர் வருசோகா மேளரும்
எந்துமோர் தடையிலா தன்றுதொட் டென்றுமே
மூந்துவா ராயினர் முதல்வனர் கோயிலே (உஉ)

சோகாமேளர் திருவடிகளேசரணம்

ஆகசரித்திரம் ஙஎ-க்கு செய்யுள் நூஉஉ.

முற்றிற்று.

கபீர்தாசர்சிடராகிய

பத்மநாபவேதியர்சரித்திரம்

காசிப்பதி தனிலோர்வணி கன்செல்வரி றைந்தோன்
மாசற்றவ னுக்கைந்துகன் மகவுந்திரு மாளுந்
தேசிற்பொலி மனையாள்குண வதியுமனே சேரக்
காசற்றுறு முறவோர்பலர் கவினத்திகழ் நாளில் (க)

குட்டப்பிணி யுடன்மேயது குழைபுண்மி கலாகி .
முட்டக்கிரு மிகள்புண்டொறு மொய்த்துத்துயர் செய்யக்
கிட்டத்தகு மவர்கிட்டில ராகக்கெடு நாற்றம்
எட்டப்படி துன்பத்திடை யெய்த்தான்வெகு காலம் (உ

நற்செய்கைகள் பலவும்புரி நல்லோன்மிக நல்லோர்
இச்சைப்படி பலநல்லற மெல்லாமியை வித்தும்
மெய்ச்சப்படி பரிகாரநல் விதமொப்பன செய்தும்
எச்சப்பட லிலவாகிய தெதுசெய்யினு நோயே (ங)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

பிணியாற்றல ஞலுறு பெரியோர்தமை யழையாத்
தணியாதது கோய்சானவி தனிலென்னெவி டற்கே
துணிவாயினி துடனேகொடு தொலிமின்னென வேண்ட
ணியாங்கவ சொல்லாமினி யென்செய்குவ தென்றே (சு)

இசைவின்படி செய்யாவிடி லெய்தும்பழி யெனவே
நசைதுன்றின சொல்லோர்களு நனிதுன்றின ராகி
அசைவின்றினி தவனேக்கொடு வருஜானவி யருகே
மிசையொண்கணை யிடைவந்தனா விடவேதுணி வுற்றூர் (கி)

அப்போதினி லதுகண்டவா யாருங்குழு வாகத்
துய்ப்போசரி பெயராயப தமநாபனென் மறையோர்
ஒப்போவறு நீராடிட வுற்றுரதி கண்டே
இப்போதிவ ணெய்துங்குழு வேதென்றயல் வந்தார். (சு)

கையிற்சப மணியுந்திகழ் களனிற்குலே வடமு
மெய்யிற்றிரு நாமம்பனி ரணடுந்தனி மினனப
பொய்யற்றறு நாவச்சுத னுமம்பல புகல
மையற்றவ ரிங்கேகுழு வாய்பபேதென வருத்தா. (எ)

ஐயாவிவன்வணிகன்மிக வறமேநனி புரிவான
மெய்யார்வினை கோய்திர்கலன் விளிவானதி யிடையே
உய்யானென லால்வந்தனனுறவோடென வுரைதாதா
பொய்யாதவ ரதுகேட்டனா புகழ்வர்வரு மறையோர் (அ)

மாணுதன ஜன்மம்பல வகையும்புக லின்றி
ஆணுய்நர ஜன்மம்பெற லரிதன்னது பெற்றும்
வீணுய்நதி யிடைவீழ்ந்துயிர் விட்டானர கெய்துங்
கோணுதின நோய்போக்கிட வலதுண்டது குறிக்கில் (கூ)

காரப்புய லனையானது ராமவெறு நாமம்
ஈரக்கர முக்காற்சொலி லுடனேபிணி யெல்லாந்
தீரத்தரு நீவீரிது செப்புங்கடி தென்ன
ஆரத்தனை பேருஞ்சொல வவனுஞ்சொலு மளவே (ஆ)

புண்ணும்படி வசியுந்தவர் புரமோடெழில் வணிகன்
கண்ணும்படி யாஞன்வரு நரரும்வினை தீர்ந்தார்
விண்ணும்படி யும்போற்றுது விமலன்திரு நாமம்
எண்ணும்படி யுளைசெய்தவரி ருதாள்மிசை வீழந்தார் (ஈக)

விழுந்தேபல தநிசெய்தனர் விசுவோத்தர ணஞ்செய்
கொழுந்தே மறைக் குலத்துக்கொரு கோவேயெங்க டேவே
செழுந்தேசுற வீனைதீர்த்தருள் செய்தோயெனப் புகழ்ந்தே
எழுந்தேதினர் காசிப்பதி யெல்லோர்களு மின்பாய் (ஊ)

அவரிற்சிலர் மறைவேதியர்க் கருள்செய்தக பீரர்
பவனத்தினிடை வந்தேதவர் பாதங்கள்ப ணிந்து
நவமிக்குள வுமையண்டின நற்சேடர்மென் மேலுந்
தவமிக்கவ ரிரண்டக்கரர் தன்னுநீபிணி தீர்த்தார் (ஊ)

மூக்காற்சொலச் செய்திங்ஙகர் முழுதும்மது வேசொற்
றெக்காலமு மிருக்கும்படி யிசைவித்தன ரென்ன
அக்காலையி லதுகேட்டருள மைகின்றக பீரர்
மிக்காகிய வீரண்டக்கர விழுச்சீர் சொல லுற்றார். (கச)

சதகோடியெ ணுளராமன சரிதந்தனை மூன்று
விதமாகிய வுலகங்களு முயன்றோணனிவிரும்ப
அதுமேவுறப் பருத்திற்கிட வதில்விஞ்சு மோர்சுலோகம்
பதினுறிரு மேவக்கரம் பருத்திந்ததில் விஞ்சும். (உஞ)

ஈரக்கர மரனுர்தமக் கென்றேகொடு விடத்தால்
சாரப்படு நோய்தீர்ந்தன ரதனுற்றனி ராமப
பேரொப்பதொர் பேர்வேறிலை யதையோர்சரம் பேசில்
தீரப்படும் வினையாவையு முக்காற்சொலல் திறபபே. (கசு)

அவ்வேதிய னப்பேரின தருமைப்பெரு மைகளைச்
செவ்வேயறி யானென்பது செவிவாய்த்திட வந்தார்
மெய்வேதியர் தந்தேசிகர் மென்காண்மிசை வீழ்ந்து
எவ்வேலையுந் துதித்தேசுகத் திருந்தார்பொரி தென்றும். (கஎ)

பத்மநாபவேதியர்திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் கஉ-க்கு செய்புள் சுவாகூவ.

முற்றிற்று.

ரோகிதாசர்சரித்திரம்

சரும வேலிபுரி சக்கிலி யர்க்குள்
ஒருவர் யாவரிலு முத்தம ரோதில்
மருவு துஞ்சம தமாதிகு ணங்கள்
பெருகு வோர்வைண வத்தகி பெட்பார். (க)

பரர்த மக்குபக ரித்தருள் பண்பார்
நரஹ ரிக்கினிய நல்லுயிர் போல்வார்
விரவு யிர்க்கருள்வி ஜோப்பவர் மாலைப்
பரவு சற்ஜனர்ப தம்பணி வேயர். (உ)

யாத்தி ரைக்கணுறு வோர்களே யண்மித்
தோத்தி ரித்துபச ரிப்பவர் இல்லோர்
சீர்த்தி டத்தமுப தேசம் வகுத்தங்
கேத்தி டப்பெரிது மின்புறு சீலர். (கூ)

நாளும் வைகறையெ ழுநது நயநது
மூளும் வெம்பசித ணிந்தபின் முந்தி
நீளு நீர்முழுகி நேயரை யென்றும்
ஆளு நாயகனே யர்ச்சனை செய்வார். (ச)

கலியு கத்தில்மிகு காய்பசி யுற்றுல்
மெலுவு துத்திமன மெய்யுணர் வெய்தா
தலைவு றப்புரியு மாதலி னுணடே
பொலிவு றப்புரிவர் பூசைபி னன்னர் (டு)

நாமம் ரோகியென நாட்டவர் கூறத்
தாமி யன்றவர் தனித்தொரு நாளில
தோம றும்புனறு ருத்திரி நபபி
ஆம தாயமடி யாசனம் யாவும் (சூ)

தோலி னுலமைவு செய்துது ழாய்சேர்
வாலி தாயவனம் வந்துபு குந்து
நாலு வேதமுந வின்றறி யாத
மால தாம்வடிவை வந்தனை செய்தார். (எ)

பக்கன் மேவினனெர் பனவன வற்குத்
தக்க தாகவுப சாரமி யற்றி
மிக்கு யர்த்தவவன் விளினை தேசா
ளக்கி ராமசப ரிச்செயல் யார்க்கும் (அ)

அன்ன தைச்சரும மீதி லமைத்துத்
தன்னு பூசைசெய றுயது தானே
என்ன விப்பரிசி யற்றினை மீது
பன்னு வேதியர்ப ராவுவ தன்றே. (கூ)

என்று வேதியனி யம்பிய யாவும்
நன்று ரோகியெனு நல்லவர் கேட்டே
என்றும் யாவையினு மெய்திய மாலைத்
தன்று கின்றமன நிற்பது தோலே. (ஐ)

திதிசெய் நாவுமொரு தோலல வோநேர்
விதிகொள் பூசைபுரி கைமிகு தோலே
மூதிரு மூவகையு மூந்திய வான்மாப்
பதித லுஞ்சரும மூடிய பையே. (ஐக)

எனவு நாப்பதனை யெய்திய பார்ப்பான்
வினவி மூப்புரியின் மேவுப வீதம்
புனையும் வேதியர்க ளேபுகல் பூசை
தனைபி யற்றுமவர் மற்றையர் சாலார். (ஐஉ)

நீயி வாறுசெய னின்னை யடுக்குந்
தீய பாவமிது செய்யலே யென்ன
ஆய வேதியனு னைப்ப வதற்குத்
தூய ரோகியெனு நல்லவர் சொல்வார். (ஙசு)

என்னி டத்திலுப வீத மிருக்கை
தன்னை நீயறிதி யென்றுத னெஞ்சை
மன்ன வேபிளவ தாகவிர்ந்து
மின்னு நூலெவெளி யாகவி டுத்தார். (ஙச)

மனது சுத்தமுள மாண்பினர் யாரும்
அனக பூசைசெய லாமென வன்னன்
நினைதி கர்ப்பவரி னீணில மீதே
யெனவ மூத்திமனை யேகினன் மாதோ. (ஙஞ)

போன பின்பரிபொ ருந்தரு ளாலே
ஞான ரோகியெனு நல்லவர் மார்பங்
கூன மின்றியொரு மித்துற வன்னா
வான நாயகனை வாழ்த்தி யிருந்தார். (ஙசு)

ரோகி தாசர் திருவடி களே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் ஙசு-க்கு செய்யுள் தொகை.

முற்றிற்று.

பிம்பாஜிபக்தர்சரித்திரம்

உலகத் தோர்கடே மண்டலி யென்னுமூ ருக்குத்
திலக னுயர் பவித்திர னுய்மிகச் சிறந்த
அலகி லாத்தரு மங்களு நடத்துகின் றவனுய்
இலகு சாதுசற் சனங்களுக் கினியதா சனுமாய் (க)

இளர நீள்சவு ரியபராக் கிரமமுள் ளவனுய்த்
தளர்வில் சீலவு தாரனுய்த் தைரியத் தவனுய்
வளரும் புத்திர காந்தையா கியவளத் தினனுய்
இளகு சக்தியு பாசக னுயினி திருந்தான். (உ)

அரச னுபயிம் பாழியென் பெயருடை யவன்முன்
விரசு நாடொறும் விடியுமு னெழுந்துமே லோரால்
உரைசெய் நித்திய கருமங்க ளுஞற்றிநீ ராடி
முரசு மார்ப்புறக் காளிவாழ் கோயில்போய் முன்றி (ங)

எட்டி ரண்டுப சாரத்தோ டியன்றள பூசை
தட்டி லாதுசெய் துற்றநை வேத்தியந் தன்னே
இட்டமோ டன்தக் காளியுண் டிடவினி தியற்றி
மட்டி லன்புசெய் தேவரு வானரண் மனேக்கு (ச)

அப்ப டிக்கவன் வருமொரு நாள்வயி ணைவர்கள்
ஒப்பி லாததோர் தீர்த்தயாத் திரைசெய்வா ருற்றூர்
தப்பில் யாகயக் கியங்களே காதசி விரதம்
செப்பு தாய்தந்தை சேவையே தீர்த்தயாத் திரையே (ஞ)

வாவி கூபத டாகங்கள் கோயில்கள் வருத்துக்
தாவில் கண்ணனர்ப் பணமென வன்னதா ஞதி
யாவு முண்ஜன னங்களி லியறறிய வவற்ருல்
மேவி ஞரவ னகரத்தில் வைணவ மேலோர் (ஈ)

அதுதன் சேவக ராலறிந் தரசனங் கவருக்
கெதுவு மோர்குறை வின்றிச்செ தாமுத லெல்லாம்
உதவி நானஞ்செய் தம்பிகை கோயில்வந் துற்றுச
சிதகில் பூசனை செய்துமுன் வந்தனை செய்ய (எ)

கண்டு காளிமுன் பிரசன்ன மாகியுள் கனிவாய்
அண்டு முன்னகர் வந்தசா துக்கனே யடைவே
கொண்டு போயுன தகத்திடைப் போனகங் கொளச்செய்
துண்டுவந்தபின் ரூனுன்பூ சையையினி துணபேன் (அ)

ஏனென் ரூற்பிர மாண்டங்கள் யாவுக்கு நாதன்
தானென் ரோங்கிய வைகுண்ட வாசியாய்ச் சத்தி
ஞானென் றுள்ளவர் யாவர்க்கு நாயக ஞகிக்
கோனென் ரோங்கிய பிரமருத் திரேந்திரர் கோமான். (கூ)

ஆய ஸ்ரீதர னன்பருன் றவத்தன தகத்து
மேயதாலுன்றன் பாக்கிய மிகவுமேன் மைத்தென்
றேய போதர சுன்னிலு முயர்ந்ததே வெனவே
தூய விண்டுவை நீசொலத் தெரிந்துநான் றுணிந்தேன் (ல)

அனேய தேவனேக் காணநா னருளுதி யெனநல்
வினேய மோடடி வணங்கியே வினவலுங் காளி
தனேயொ வாதவன் றன்னையான் காட்டிடத் தருமோ
நினேவி லேயரி நேயரே காட்டுவர் நினக்கு. (ஈக)

அன்ன ராகிய வைணவர் தமைச்சர ணடைதி
என்ன வேநர பதியவ ளடியில் வீழ்ந் திறைஞ்சி
கன்ன ராம்வயி ணைவருறை விடந்தனே நணுகித்
தன்னு மாங் கவர் சேவடி பணிந்தனன் றுதித்து (ல)

தீவி ரென்னகம் வந்துநா னிரப்புபூ சனையை
மேவுகென்று கூடீய் விருந்தமைத் தமுதுசெய் வித்துத்
தாவி லன்புடன் சந்தன புட்பதாம் பூலம்
யாவு கல்கினன் வணங்கின னேத்தின னிசைப்பான் (ஐசு)

அடிகளேயடி யேனும் ஸ்ரீ ராமனே யறியும்
படிசெய் வீரொனப் பார்த்திபன் றனையவர் பார்த்து
முடிவில் சீர்த்திரா மானந்த சாமிபான் முன்னி
மடிவி லாவவ ரருள்பெறின் மாறனைக் காண்பாய். (ஐச)

எனலுங் கேட்டவேந் தின்புடன் விராகமேற் கொண்டு
தனது மந்திரி தன்வயி னரனைத் தந்து
கனக வஸ்திர பூஷணு திகளெலாங் கலேஷுர்
மனமு வந்திடக் கொடுத்தணன் மனைவியுங் கண்டு (ஐடு)

தானு மப்படி யேபல தானமுந் தந்து
கோனு டன்வர விருஉரு மொருவழிக் கூடி
ஈனு ஞானரா மானந்த மெழிற்கம லத்தை
மானு மார்திரு வடிகளே வணங்கினர் வந்து. (ஐசு)

பொருளு டம்புயிர் மூன்றையுங் குருவுக்கே பொருந்தத்
தருதல் செய்தவர் தாள்களேத் தந்தலைத் தாங்கி
இருவ ரும்மெதி ரேநிற்பத் தாரக மென்னும்
அருமை மந்திரந் தனையுப தேசித்தா ரவரும் (ஐஎ)

தேசிகோத் தமர் திருவரு ளாவிவர் சிறந்து
மாசி லாசீர வணமன ஞதியில் மகிழ்ந்து
நேச மாயின ரரிபஜ னத்திலே நிமிர்ந்து
காசி லாதொரு நான்குருக் கழல்களே வணங்கி. (ஐஅ)

சேர்ந்து கண்ணனேத் துவாயிற் கண்டு சேவிக்க
நேர்ந்து நீரருள் செய்ம்மென வவரது நேரச்
சார்ந்து கண்ணனேத் தரிசித்து ஜயஜய முருந்தா
ஆர்ந்த ஸ்ரீஹரி யாகிய வச்சுதா வமலா. (ஐகூ)

ஏன்று தோத்திரம் பலபல செய்தன ரேத்தி
நின்றபோதந்த நின்மல னேமிசங் கேந்தி
நன்ற தானகே யூரகுண் டலமுடி நலஞ்சேர்
மன்றன் மாலிபீ தாம்பரம் பயங்குற மருவி. (உஐ)

சகுண ரூபத்து டன்பிர சன்னமாய்த் தழுவி
மகிழவு செய்தன னிருவரு மலரடி வணங்கி
நெகுத லாயுள மாடினர் பாடினர் நிற்கத்
தகுதி யாயின் சொற் சாற்றியே சனதனன் மறைந்தான். (உக)

இருவரும்பின்பு நான்குமா தம்மவ ணிருந்து
மருவு ஸ்ரீஹரி பஜனையிற் றழைத்தனர் மகிழ்ந்து
திருவி ளையகன் விடைபெற்றுக் காஞ்வழிச் சென்றூர்
வெருவு காட்டிலோர் வியாக்ரம் விளைந்துவந் ததுவே. (உஉ

மேனவி யார் கண்டு பயந்ததம் மிழ்நரை நோக்கிச்
தினவு வெம்புலி தினவரு கிறதென்று செப்ப
அனக ரானவ ரதனுளும் ஹரியமர் கின்றான்
வனிதை யேனஞ்சு கின்றனை வருகெனு மனவில் (உரு)

தின்ன வந்தவெம் புலிமுகக் குறிப்பினைத் தெரிந்து
தன்ன தோர்கழுத் திறுருல்லைத் தாமத்தை யெடுத்து
நன்னர் வீசலும் புலிகழுத் திடையது ணண்ண
முன்னர் நின்றது கொடுந்தொழில் முழுவது மறந்தே. (உச)

நின்ற வெம்புலி தலைமிசைத் தம்கையை நிரப்பி
நன்ற தாகிய ராமநா மந்தனை நவின்றே
இன்று தொட்டு நீ கொடுந்தொழில் செய்யற்க வென்ன
அன்று ராமநா மஞ்சொல்லிக் கொண்டவ ரகன்றார்- (உடு)

அவர கன்றபின் புலிக்கனு தாபம்வந் தண்மித்
தவவு தீர்ந்துகாய்ந் துளவனச் சருகுகள் புசித்து
நவமி குந்தஸ்ரீ தரனது நாமத்தை நயந்து
இவச மேழினிற் றேமமே ருயது நீர்ந்து (உசு)

பிம்பாஜி பக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் (உ0) க்கு செய்யுள் சுருக்கமெ,

முற்றிற்று.

நரசிம்மமேதாசரித்திரம்

அணிகொ ளருங்கடே மண்டலி யெனனுமூ ரதனில
நணு குநாகர வேதியா தமகொரு நந்தா
பணவ ராவணி பவனுடை யமசமாடப பிறந்து
தணிவி லாநர சிங்கமே தாவெனத தழைத்ததா. (க)

தாயுந தந்தையுங களிதத்துப வீதரு தயங்கத
சோயு நன்மணம புரிந்தபின சுவாகமபோய்த தினன
ஏயு மைந்தனைச சிறுகுரை முதலினா யாரும
நேய மாயவளாத காவளாந தனொழி னிமப. (உ)

வளாந்த மைந்தரவ ளுரிலே மருவுபிள ளைகளி ற
கிளாந்து கூடி னா கலவியிற தெழுமுத லினறி
வினாநத நாளவினை யாடடி லே கழிந்திட வீணையத
சினாந கொ நாணமினை வந்தனா தாகமாயத தாமே. (ங)

வந்து கந்தமை யனமினை யாடினை வலலே
முந்து நீராரு கெண்ணலு மனனவள முனிவாய
இங்க வேனோயி லெனனமா ரி மபுரிந் தினைத்தாய
நொந்து வேணடினை நீயெனச சிறுசில நுவலபாள. (ச)

மோகக ளுதிரீ சிறுவாக ளொடு திக முயனறு
வோகக வேயிர வுமபக லுமவினை யாடடிற
போககு தினறனை காலகதைக கலவிபோற முமல
மாகக மோவிது சோறுண வயிறறினை வளாசகாய (ஞ)

இனன வாறுநீ திரிந்துபி னெழினமினை யாடடி
துண்ண லானபின பவளுண சோறறுவகென செயகி
ளனன வேகநி மொழ்கனை யிய மபிட வில கேட
டுனனி ளு வெறுப புறறனா ம ணவிந்த தொழிந்தார. (சு)

காடு சென்றனா கருதினா டாலலைங காலே
நீர் கதைதா யிறப பதும யவனன நினையிற
கூடு பணனிகான மரிபபதுங கொடி யரூப பினிலே
தேடி மைந்தாக ளிறபபதுந சாவினைப பயனே (எ)

அனன வாறென தனனைபு மபபளு மகனரா
ளனன ருங்கரு மதனு லெனறவ ரோகித
துனனி ளொரொரு சிவாலயங கண்டனா தொழுது
மனனு கோயிலுட புகுந்தனா சிவனறினை வாழ்தத்தி. (அ)

அருளசெய தேயெனை யாளுதி யேழைபங காளா
ஒருவ ருமமிலை யெனகருறு தினையுனை யனறி
இருநி லத்திலென ருவிடை மேறசய ளித்தாரா
மருவி யேழுநா ளுணவினறிச சோவுடன் மாதோ. (கூ)

கண்டு சங்கர னுலகினென் னடியவர் களிந்து
மொண்டு றும்புனல் கௌவிய மூந்துதே னினீர்
கொண்டு மூழ்கிடச் செய்துபின் சந்தனங் குசுமம்
மண்டு றத்தரித் தாடையா பரணங்கள் வனைவார். (ஐ)

இவனென் மேற்றனே வினைந்தன னேன்றமுற் பவத்திற்
கவன வெம்புலி யாகிரா மனைத்தொழல் கருதி
அவர்தன் மேன்மிக வருளுட னேந்துமா முகமும்
பகர்த டம்புயம் பத்தும்பன் னகமணிப் பணியும். (ஐக)

சடையும் பூதியுந் தயங்குறப் பிரசன்ன மாகி
அடையு மன்னவ னாத்தயி லெழுப்பிநீ யநநாள்
மிடையிம் பாழியால் யான்செயும் ஜபத்தைமே வினையிவ்
விடையு னக்குவேண் டுவதைநீ யியம்புதி யென்ரூன். (ஐஉ)

எழுந்து வெள்ளியங் கிரியில்வா ழீசன்ற னடியில்
விழுந்து தோத்திரம் பலபல செய்துபின் விமலா
குழந்தை யாகிய யானெது பெரிதென்று கொள்வேன்
விழைந்து நீபெரி தென்பதே யருள்செய வேண்டும். (ஐரு)

எனக்கெ னப்புக ளன்னவர் சுருத்தத்தை யேத்திக்
தனக்கு வந்தகண்ணன்றிரு நாமத்தைச் சாற்றி
உனக்கு நானந்தக் கண்ணனைக் காட்டுவே னுறக
மனக்கி சைந்தென வவருண வுணவுகள் வழங்கி. (ஐச)

கண்ண னுனவன் யமுனையங் கரையிலே காதல்
மண்ணு கோபிகை மாரொடு நடனங்கள் புரிவான்
சீண்ணு மைதனைத் தாக்குவேன் யானங்குத் தழைப்ப
எண்ணு மன்னவன் சேவையே யெனக்கிட்ட மென்ரூன். (ஐஎ)

மூன்ற தாமுகந் தன்னிலே நடந்தது மூன்னே
என்ற விக்கலி யுகத்திலே யியங்குமோ வென்னில்
ஆன்ற வன்பர்தங் கண்ணுக்கவ் வானந்த மனைத்தும்
தோன்று மென்று தாளு சொல்லின னினமதி சூடி. (ஐசு)

பின்பு கோபிகை வேடமற் றவர்பெறப் பினைத்தே
அன்பி னுடுகைக் கொண்டுகா ளிநதியை யடைந்தான்
மூன்பு தோன்றின சந்தனங் குங்கும முதலா
மன்பெ ருந்தருப் பெருகின வானளாய் வளர்ந்து. (ரஅ)

சண்ப கம்புன்னை பாதிரி மகிழ்பாரி சாதம்
சீண்புருந்து மல்லிகை மூல்லைகற் சாதி
ஓண்ப லாசரந் தங்கொக்கு மாதுனை யோங்கிப
பண்ப கர்ந்திட வண்டுகள் மருளுகள் பயில. (ஐஅ)

அன்னங் கோகிலங் கிள்ளைமென் பூவையோ டனைத்துங்
துன்ன மாமணி வகைகளும் பரிசமுந் துலங்கி
மின்ன வாயிடைத் தென்றலு மெல்லென விரவப்
பன்ன வோங்குபூங் காவன நிரம்புமும் பாரம். (ஐசு)

வேறு.

இப்படி யெழிற்கொ ளுங்கா ளிந்திதி ரத்தில் மேலி
ஒப்பற வீளங்குங் கண்ண னுழையுமை மேவு பாகன்
தப்பற நரசிங் கம்மே தாவொடு வந்து கண்டு
மெய்ப்புடன் வணங்கி நிற்க விருப்புடன் கமலக் கண்ணன். (உவ)

தழுவின னநேக மென்கோ பிகைகளி னடுவிற் றங்கி
வழுவற பூட ளுலங் காரத்தின் மகிழ்ந்தி யாவுங்
குழுவற வேணு கானங் குறிக்கக்கோ பிகைகள் கூடி
நழுவுத லின்றி யாட நக்கன்மத் தளங்கை கொட்ட. (உக)

வீளங்கிநிற் கின்ற கண்ணன் மெய்யெழில் கண்டு சில்லோர்
துளங்கிதழ் சுவைக்க வேண்டச் சிலர்தழு வுதற்குச் சூழக்
களங்கமில் கில்லோர் செய்ய கரந்தொட வேணடச் சில்லோர்.
உளங்குளிர்ந் தினிது முத்த முதவுதற் கடுத்து வேண்ட. (உஉ)

கண்ணனெவ் வொருவ ருக்கோர் கண்ணனு யவர வர்க்குள்
நண்ணிய மனோர தங்க ணல்கின னுடல் செய்து
பெண் ணுறுபாகன் றன்னை நோக்கிக்கோ பிகையாய் மேவப்
பண்ணினே யாரை யென்னப் பசுபதி மிக நகைத்து. (உங)

நரசிங்க மேதா வுக்கு நயனத்தாற் குறிப்புச் செய்ய
விரைவுட னெழுடிவந்து விமலனை வணங்கக் கண்ட
மூரஹரி தன்னை நோக்கி மூங்கிய பிறப்பி லின்னென்
உரமிகு புலியாய்ப் பிம்பா ஜிதனரு ளுறுத லாலுன். (உச)

செய்தவெம் பாவ மெல்லாந் தீர்ந்துவே தியர்கு லத்தில்
எய்தின னன்னை தந்தை யிறந்தபி னென்பால் வந்து
மெய்தனைத் தந்தா னேழு நாருப வாச மேவி
நைதல்கண் டிரங்கி முன்னே நான்பிர சன்னமாகி. (உரி)

உனக்கென்ன வேண்டு மென்ன வுறுவது தெரிந்தி லேன்யான்
நினகதித மானதொன்றை யருள்கென நின்னை யன்றி
எனக்தித மில்லை வேறே யென்றியான் கூட்டி வந்தேன்
அனுக்கிர கஞ்செய் கண்ணு விவனுக்கென் றறைந்து நின்முன். (உசு)

வினவிய கண்ண னந்த நரசிங்க மேதாவென்னும்
அனகர்தந் தலைமேற் கைவைத் தனுக்கிர கித்து நீயிவ
வனநதி தீரத் தென்னை மருவுகோ பிகைக ளோடு
மனம்வியந் தினிது கண்டாய் மற்றித வாட நன்னை. (உள)

பிரபந்த மாகச் செய்தி பெரிதுல கத்தோர் கேட்கச்
சரதநின் கண்கள் காணத் தயங்குவ னின்ன வாறே
வரமிது வுனக்கேண் முரைத்தி வனுக்கும் விடைவ ழங்க
நரசிங்க மேதா வோடு நக்கனும் வணங்கிப் போந்தான். (உஎ)

தானமர் கோயில் மேவித் தக்கதங் கவர்க்கு நல்க
லானபின் பமல லீலை யனைத்தையும் பாடல் செய்து
ஞானநற் சோதி தன்னை நயந்தகக் கண்ணிற் கண்டே
ஊனமின் முடிப் பாடி யுளமகிழ் வெய்த லானுர். (உஅ)

இகர்மனே தன்னிலுள்ளோர் யாவரு மிவரைக் காண
தவரவர் தேடித் தேடி யலைந்தன ருலையுங்காலைச்
சினது கோயில் மேவித் திகழ்குரு நாத்தி பாலை
நவமுறு லீலைப் பாட னணுகினர் கேட்டு வந்து. (கூ)

தேடுவோர் தமக்குச் சொல்லத் தெரிந்தவர் வந்த ழைத்து
நீடுறு மனையிற் சேர்க்க நிமலனைத் தினமும் பாடி
ஆடுறு மகிமை கண்டோ ரந்தணன் மகனைத் தந்து
கூடுறை மணத்தைச் செய்யக் குலவினர் வாழு நாளில். (கூ)

மகளொடு மகனைப் பெற்று மருவுசூ ராரொல் லோரும்
தகவொடு மிகக்கொண் டாடச் சௌரித னமல லீலை
அகவிழி தினமுந் தோற்ற வருள்கொடு பாடி யாடி
மிகமகிழ் வெய்தி யுஞ்ச விருத்திசெய் கிருககு நாளில். (கூ)

அப்பதிக் கடுத்த சாம புரத்தினிற் றிரிபு ராந்த
கப்பெயர்ப் பார்ப் பான் பெற்ற கன்னிகை விவாக கர்லம்
இப்பொழு தென்ன நேரிட் டிருபதைப புரோகி தர்க்குச்
செப்புறக் கிஷ்ணபட்டர் சென்றனர் வரனைத் தேடி. (கூ)

விண்டுபானேய ராகி விளங்கிய கிஷ்ண பட்டர்
அண்டிய பதிக்கு வந்து நரசிங்க மேதா வான
தொண்டனைக் கண்டு மற்றுஞ் சுசனுக்கென் னைமா னன்றன்
பெண்டனைக் கொடுப்ப தாகப் பேசுகென் றென்னை யேவ (கூ)

வந்தன னென்று சொல்ல மற்றவர் சம்ம திக்க
அந்தணர் பொருத்தம் யாவு மமைவது தெரிந்து வந்து
மூந்தினர் நிச்ச யித்து மொழிதிரிபுராந்த கற்கு
நிந்தையில் லாது தாம்போய் மீணடதை நிகழத்தி னரால. (கூ)

அவ்வுரை கேட்ட யாரு நகைத்தன ராய ரோசீர்
செவ்விய வரனைத் தேடி வந்துளீர் சிரி தாமோ
வெவ்விய மிடியி னெந்தோ னரசிங்க மேதா வென்போன்
எவ்வியல் பும்மில் லாதோன் மகனுக்கோ விசைந்து வந்தீர். (கூ)

நன்றுநன் றென்னக் கேட்டு நவிலுவார் கிஷ்ண பட்டர்
என்றுமப் பேயோ டாடிக் கிமவரை யினி துபெற்ற
தன்றனி மகளே யீயத்தக்கதன் றென்பார் போல
நின்றநீர் மறுப்பீ ராயி னிச்சய மான பின்னர் (கூ)

உங்குலத் தவர்கள் செய்த வூழ்வழு வாம லுங்கை
அங்குலி யீயத் தக்க தாமென வதற்கு வேட்கும்
மங்கையைப் பெற்ரோன் சொல்வான் மணமக னெமது செல்வப்
பொங்கினுக் கேற்ப வஞ்ஞா ரூனையும் புரவிக் கூட்டம். (கூ)

ஜஞ்சகத் திரமுக் தேர்க ளாயிர முங்குன் முமல்
மைஞ்சரு மங்கை மாரு மருவுறு மவைகட் கேற்ப
விஞ்சுபூ டணம் பொன் ஞடை விளங்குற வெகுவி ஞேத
பஞ்சுவார்த் தியுமு நானைப் பகன்மண மான தாலே. (கூ)

குறைவ்லா தெய்தல் வேண்டுங் குறிபுரோ கிதரோ யென்ன
வறியவன் வரனென் றெண்ணி மகடர மனமில் லாறய
முறைகெடக் கூறும் வார்த்தை முகக்குறிப் பதனற் றேர்ந்து
மறையவர் நாளை நீசொல் வகைவரு வாரென் றேறி. (அ)

நரசிங்கமேதா பக்க ணண்ணினர் நாளை யேதான்
பரவுநன் மணத்துக் கேற்ற பகலுள தாத லாலே
விரவுவை பவத்தி னேடு வருகென விளம்பிப் பின்னுக்
திரிபுரார் தகனை நணணிச் செபபிஞர் சிறபப மாதோ. (சு)

கேட்டவன் கிரித்து நீர்சொல் கின்றவன் மிடிய னென்று
நாட்டமில் லாது சொல்லு கயந்தெரி யாம னீர்போய்
மீட்டுவந் துரைத்தி நெந்த விதத்தவர் வருவர் போம் போம்
கூட்டியே வருதற்கென்ன கோபமிக் குடையர் போஞர். (உ)

மறுதினங் காலை யேசொல் வார்நர சிங்க மேதா
முறையுட னெழுந்து நித்தக் கடன்களை முடித்துநானங்
குறைவறச் செய்தி ராறு நாமமுங் குலவச் சாத்திக்
கறையறு துளசி மாலை கழுத்தினிற் றரித்துக் கொணடு. (ஊ)

வீரவை ணவர்க ளோடு மனேவியுஞ் சேயு மேவச்
சீரரி பஜனஞ் செய்து சென்றனர் விவாகத் துக்குச்
சாரது துவனா மேவுஞ் சக்கர பாணி ்ட்டு
நேருருக் குமணி தன்னை நோக்கின னிகழ்த்து கின்றான். (எ)

என்னடி யவனே யானநரசிங்கக் மேதா வென்போன்
றன்மகன் மணத்துக் கின்று சார்கின்ற ரூத லாலே
நன்மணந் தன்னை நீயே முன்னின்ற நடத்தல் வேண்டும்
நின்னது கூட்டத் தோடே நேருகி யென்று கூறி. (சரு)

உத்தவ ரக்ருரு ருறுசுகர் பிரக லாதர்
சுத்தநா ரதர்வான் மீகர் தும்புரர் புண்ட லீகர்
மெய்த்தப ராசரர்சௌ நகர்விபீ ஷணர்வி தூரர்
பொய்த்தலி லாஞ்ச நேயர் வீடுமர் சுதாமர் போல்வார். (ஈசு)

கோவலர் கூட்டத் தோடு குழீஇவரச் சாது ரங்கம்
மேவரத் தேவி மாரும் வியநதுற வியமு ழங்கத்
தாவறு நரசிங் கம்மே தாவொடு கலந்து கூட
ஆவலின் வணங்கி யன்னு ரொடுமண வூர்க்கு வந்தார். (ளெ)

வந்தவர் நகர்பபு றத்து வதிநதிநி புராநத கற்கு
முந்துபோ யொற்ற ராலே மொழிந்திடச் செய்யக் கேட்டுச்
சிந்தையிற் றிகைத்துப் பந்து சேகரனுகி வாத்தி
யந்தமின் முழங்க வந்தான் கருடன்முன் மசக மன்னன். (சஅ)

மணமகன் வருவ தான மங்கள சம்பர மத்தை
உணர்வுற லாகி நாண முற்றனன் கிஷ்ணபட்டர்
துணர்செறி துளவ மாலைத் தூயவ னருளி னலிவ்
வணமுற லாய தென்று மகிழ்ந்தனர் பின்பு மாதோ. (சசு)

விச்சுவ கருமன் வந்து விவாகமண் டபத்தை யாரும்
கச்சுறப் புரிய ரம்பை மேனகை நடனஞ் செய்ய
மெய்ச்சிமே னின்று தேவர் முனிவர்வே டிக்கை பார்க்கக்
கச்சமில் பொருள்க ளெல்லாங் கலந்தமை வாகக் கொண்டி. (இ0)

வதுவைமண் டபத்தைச் சேர்ந்து மருவுருக் குமணி யாதி
அதிகரஞ் சிதஞ்செய் கின்ற வரிவையர் மொய்த்தி ருக்க
யதுகுல நாதன் றன்னே டியல்பவ ராருங் கூடப
புதுமணம் புரிய வேண்டிப் புகுந்தினி திருக்கும் போது. (இக)

மணம்புரி மகனே யின்ரூன் வந்ததஞ் சுற்றஞ் சூழ
அணங்கினைக் கொடுவந் தாங்கே யணுகவை குண்ட நாதன்
இணங்குதன் குழாங்கள் சூழ வெழுந்துப சரிக்கக் கண்டு
கணங்கொளுந் திரிபு ராந்த கன்னதி சயித்தச் சொல்வான். (இஉ)

உம்மைநா னின்று காறுங் கண்டிலனும்மூ ரோது
செம்மைசேர் நாம மேது செப்புதி யென்னக் கண்ணன்
கம்மதூர் துவரை நாமஞ் சாமள நம்பி யிந்த
வெம்மையில் சிங்க மேதா மித்திர னெனக்கென் றோத. (இங)

அக்கணந் தனிலே பெண்ணே டமையமாப் பினாகோ தூளி
லக்கன மூகூர்த்தந் தன்னி னல்லமங் கலநாண் சாத்த
மிக்கமா மறையோ ரெல்லாம் வேண்டின ராசி சொல்ல
எக்கிய மூடிந்த பின்ன ரியலுமூர்க் கோலமாக. (இச)

ஐந்துநாட் சடங்குஞ் செவ்வே யானபி னிரவலாக்கும்
வந்துள மறையோ ருக்கும் வழங்கினன் முனங் கணணன்
பந்துபோ ஜனஞ்செய் விக்கப் பரிவுடன் பெண்ணே யின்ரூன்
மூந்துமாப் பினுக்குத் தக்க படிசெய முயன்று நின்ரூன். (இடு)

என்னுடைப் பொருள்க ளெல்லா மிவர்பொருட் குறையும்போதா
நன்னலொன் செய்கே னென்று நாணுதல் கண்டி கண்ணன்
மூன்னரோ தனக்குத் தக்க சம்பந்த முயல்கி லாது
பின்னர்யோ சித்து நாணிற் பிழையுனக் குளதே செய்க (இசு)

எனுமது கேட்டுத் தன்ரு லியல்வகை செய்யச் செய்து
பினரவன் றன்னே நோக்கிப் பெரிதரி தாச ருக்கு
நினதுபெண் கொடுத்து நன்கு நின்றதா லென்றும் வாழ்தி
இனிதென வாழ்தி நார சிங்கமே தாவே யின்றே. (இஎ)

வருகென யாருங் கூட மாப்பினே பெண்ணே டெய்தத்
திரிபுராந் தகனு நேரே வழிவிட்டுச் செல்லத் தாசர்
மருவுமூர் சேரச் செய்து மற்றுநீ நினையும் போது
பரிவுடன் வருவ னென்று பகர்ந்தனன் றுவஸா சேர்ந்தான். (இஅ)

வேறு.

வந்தவ ருடனருள் மாதவ னேக
நிந்தையி லரிபத நேயர்தி னந்தோ
றுந்திரு நாயக னுறுவகை யாவுஞ்
சிந்தையு ளேகொடு பஜனைசி றந்தார். (இசு)

வளர்வுறு காளிடை வந்தனர் துவஷா
அளவுற லாகிய யாத்திரை யாரிற்
இளமொரு நல்லவர் கேசவ பட்டர்
களவள தென்பது கருதின ருற்றூர். (கூடி)

போகிற வழியுள பொருள்சுவா வுற்றால
எகுவ தேபபடி யெனவுண யாரோ
சாகைகொ டவ்விடை யீவகை செய்தோர
வாருட னென்னவு சாவிட மாணார். (கூச)

இங்குள சீவகை செய்பவர் நார
சிங்கொ ணும்பெய ராதெனல் செய்ய
அங்கவர் தம்முழை யன்னவ ரொய்திப
பங்கமி லிரொன வுற்றது பகர்வார். (கூஉ)

நம்முழை நானறு றுறவி ரசகன்
செம்மைய டன்றரு கின்றது சொர
நம்மது சாயக ணணணுது வரை
தம்மிடை யென்வயி னீதல்ச மைபரீ:. (கூஈ)

என்றுரை செய்வதி னியல்டணர் தாச
ரன்றென வேகொடி கலகி ரா கிட்டித்
தன்றனீ யேநிகர சாமள நம்பச
கன்றது வேகொடு சென்றன ரன்றே. (கூச)

தருபொருள் கொண்டரி தாச்சித மில்லில்
வருவயி ணவர்பெற மகிழ்வின்ம ழங்கித்
திருகெடி மால்பெயர் செபபியி ருக்க
ஒருதுவ ராபதி யுற்றது ரைபபாம். (கூடி)

போமவர் தம்பொருள் கொண்டவா புரிவ
காமதை யுன்னிய கத்தில்வி யந்து
தாமதி ஆரத டந்தயல் சாருங்
கோமதி யாறுகு டைந்தனர் சென்றூர். (கூசு)

சென்றது வாரகை யிற்றிகழ் கண்ணண்
மன்றன்ம லர்ப்பதம் வந்தனே செய்து
நின்றரி நாமசி ரம்பகி ழத்திப்
பின்றனி யர்ச்சகர் தம்மடி பேணி. (கூஎ)

தூமதி யீர்துவ ராபதி தன்னிற்
சாமள நம்பியெ னும்பெயர் தக்கோன்
ஆமக மெங்கறை வீரென வன்ஞர்
நாமம நிந்திலெ மென்றுர வின்ஞர். (கூஅ)

பின்புறம் வந்தும்வி னவினர் பேரோர்
இன்பினிவ் வூரினி லில்லையெ னக்கேட்
டென்புரி தும்மென வெண்ணின ரங்கே
துன்புமி குத்துறல் கண்டவர் சொல்வார். (கூஏ)

ஸன்னிவ ணிங்ஙனி னேந்தயர் கின்றீர்
சொன்மென வுற்றது சொல்லினர் கேட்டோர்
நன்மதி மீரை சிங்கனெ னும்போ
தின்னினன் வெம்மிடி துன்னின னின்னும். (எ)

மானமு டாணுமி லான்வயி னெங்ஙன்
ானமி னும்பொரு ளீந்தனி ரன்றே
போனது நீர்துயர் புக்குற லாலென்
ரூனுறு மென்றுச லிப்பைய கன்ற. (ஈ)

பின்னரு மிவ்வகை பேதுற வேயான்
முன்னரி யற்றிய தேதென முன்னிப
பன்னரு மின்னல்ப டிந்தனா தம்பால்
நன்னர டைந்தொரு சாமள நம்பி. (ஏ)

இவணடை நீரொவ ரெய்திய தென்னை
நவநர ரேயுரை செய்ம்மென நாளித்
தவனாயின் மேவுது ழாய்விரி மாபத்
தவமையி லாதவ னேத்தொழ வுற்றேன் (ஊ)

கள்ளர்ப யத்தினில் வைத்தது காமம
விள்ளுநர் பாலறு நூறுவி ராகன்
கொள்ளவர் கீட்டி தை கொண்டுகொ டேபாண்
தள்ளரு மாளொரு சாமள நம்பி (ஏ)

இங்கிலை யென்றனர் யாவரு மீதால்
மங்குறு கின்றனன் மாதய ரத்திற்
பொங்கிய தேர்மிசை வந்துபு குந்தோ
யெங்குனே யாரென யாமள நம்பி (ஏ)

என்பவன் யானினி யும்பொருள் யாவும்
இன்புட னீரபெற வையுற வில்லை
அண்புட னென்யஜ மானன னித்த
நன்பொரு ளாதர வெங்கென நல்க (ஊ)

பெற்றரு ணன்குபி றங்குவி ழிக்கண்
ஒற்றுதல் செய்நரு குத்தவ ராதி
மற்றுமு ளார்முக நோக்கிம கிழ்ந்து
நற்றிய வென்யஜ மானன யந்தே (ஏ)

எழுதிய சீரினை யென்சொல்வெ னென்ன
வழுவது முத்தவ ராதியர் மாயம்
ஒழிகிலை யுன்கப டத்தினை யொன்ரெ
அழிவுறலின்றருள் செய்வத ஞலே (ஊ)

பற்றிலர் "பற்றென நின்றருள் பண்பே
உற்றுணை யென்றுளு கந்தன ரேத்த
நற்றுணை யாய்வரு நம்பிந யத்தோ
டுற்றதொ கைப்பொருண் முற்றுமளித்தான் (ஏ)

கேசவ பட்டர்கி டைத்தனர் கண்போய்
நாசமி லாதது பெற்றென நாடி
ஈசனு டைச்செய லிங்கிது வென்ன
கேசமி ருந்துநி கழ்த்துத லாரூர் (அடி)

நின்யஜ மானனே நீடிற நோக்கிற்
புன்மிடி யோனென லாயது பொற்பார்
உன்வ யினுற்றசி றப்பினை யுன்னில்
மன்மக னென்னம தித்திட வாய்த்தாய் (அகை)

இப்படி யாயுற லெங்களு மில்லீ
தெப்படி யென்னலும் யாமள கம்பி
அப்படி யாயின தன்னவர் மையற்
குட்படி கின்றிலர் சீருறல் வேண்டார். (அஉ)

ராமந மைந வின்றுறு வாய்ரா
தாமடை கின்றவி திக்கெனை சாற்றல்
யாமினை சேயையெ ழிற்செயல் போல
மாமலி வாயெனை வைத்தன ரிங்கே (அசு)

அன்னவர் தம்மரு ளாலல வோநான்
இன்னற விர்ந்தமர் கின்றன னென்று
தன்னுடன் வந்தவர் தம்மொடு பூமேற்
பொன்னமர் மார்பனு வபபொடு போனான் (அசை)

போனபின் வந்தபொ ருட்குவை தன்னை
ஊனமி லாதெண வுற்றது மென்மே
லானது கண்டம லன்செய லீதென்
றீனமில் கேசவ பட்டொ ழுந்தார் (அடி)

தானமெ னைத்துள வத்தனை யுந்தங்
தானபி னங்கமர் கோயிலை யண்மி
ஞானமு தற்றனி நாதனை வந்தித்
தானமி லார்மகிழ் வுற்றனர் மீண்டார் (அசு)

மீண்டவர் தாரர சிங்கரை மேவி
ஆண்டெ டுத்தத னைத்துமு ரைத்து
கீண்டவ னேக்கட னுய்க்கநி றைத்தீர்
வேண்டிய தருதுணை மேன்மைய ருண்டோ (அஎ)

என்றுபு கழ்ந்தினி தேகினர் பின்பு
கன்றுண ருத்தனி கல்லவர் கண்ணீ
ரொன்றுற நாதனை யுள்ளுள்வி யந்து
நின்றரி காமநி கழ்த்தியி ருந்தார் (அஅ)

வேறு

பங்கமறு ஞானமிகு பத்தராம்
சிங்கர்மகள் மாமியனை சேர்தரா
அங்கணுறை காலெதெரு ளாகவே
பொங்குமகிழ் கொண்டதுபொ ருந்தவே. (அஏ)

தாய்மனை தனக்கறித ரச்செய்வான்
ஏயவொரு வன்னிவணி லெய்தினன்
ஆயதனை யோடுரைசெய் தானதை
நாயகனை நோக்கிநவில் வாரரோ, (கூ)

பாபமகல் பாகவதர் பத்தியில்
தீபங்கர் வீர்மது செல்வியின்
சோபனந லந்திகழவு சொல்வினன்
கோபமறு குன்றுநிகர் கொள்கையீர். (உக)

நாமமிழ நல்வரிசை நல்குமா
ரூமதனை நீரறைதி ராலென
ராமனது நாமநல நம்வயின்
ஏமமென நின்றதுணர் கென்றனர். (கூ)

என்றவொ மூந்துமக ளில்வயிற்
சென்றபொழு தங்கவர்சி ரித்துநிர்
நன்றுதுள வத்தொடையு நாமமும
ஒன்றுஜப மாலையுமொ ருங்கவே. (கூஙு)

மகடனது சோபனம ணத்தினுக்
கிகழ்வுறவெ றுங்கையுட னெய்தினீர
தகவிதுகொ லோமஙிழ்த மைக்குமோ
மிகவயிணவீனெவி ளம்பினர். (கூச)

வரிசைகளில் மிக்குயரும் வஸ்தெலாம்
தெரியவெழு தித்தருநிர் சேர்க்கென
அரிபதநி னைப்பினர றைந்தனர்
விரிதகைவி னைத்தனர்வி ளம்பவே (கூடு)

அவ்வயினெ ழுந்தொர்குடி லன்றுணிந்
தெவ்வகைகள் சொல்கெழுத வென்றனன்
கவ்விவிழி நங்கைமண நாரிதான்
மெய்வினைக லாடையணி வேண்டினள். (கூசு)

அவ்வவர வாவுவவெ லாம்வரை
செவ்வியினை நின்விழைவு சேர்க்கென
இவ்வியகுண பூர்ணருை செய்திட
வெவ்வினையி னென்விழைவு மேவுவே (கூஎ)

நெட்டயிலி லேகணியி னேர்மணங்
கட்டியென வும்மெழுதல் கைக்கொளா
எட்டிறுவ ராபதியு ளின்பினைக்
கிட்டுநல னேயர்நினை கிற்கவே (கூஅ)

எழுதுவதை யன்றிவர வின்றெனக்
குழுவிடைவி ராவுகுடி லன்சொலத்
தொழுமடியர் சூழ்றவு சூழுவான்
வழுவில்சுமை யாளொடவண் வந்தனன். (கூகூ)

மறையவனெனச்சொல்வடிவங்கொடு
நிறையுமனவாயிலிடைநின்றுகொண்
டுறையுமடியார்தெரிய வோதுவித்
திறையறவெ லாருமவ ணெய்தியே. (ஈ)

வந்தகமை யாளொடுதம் வாயிலின்
முந்துமறை வேதியனே முன்னிநீ
எந்தகரிங்குறுக லேதென
இந்தரசிங்கர்புரி யேவலேன். (ஈக)

வரிசைமக ளுக்குதவு வனவெலாம்
தெரியவொரு பெட்டியொடு சேர்ந்ததென்
றுறைசெயவ ழைத்திளுறை யச்செய
வருமவன்வ ளைந்ததனை வாங்கியே. (ஈஉ)

அதிலெழுதி னின்றபொருள் யாவையுங்
கதுவும்வகை யொவ்வொருக ணக்குடன்
விதவிதம ளித்தெழுது மெல்லியோன்
அதையுமவ ளுதுதல்ல யாகவே. (ஈங)

வைத்தபொழு தங்குறுறை வாலெலாம்
மொய்த்தநிச யித்துமகிழ முந்தவே
மொய்த்துகை செய்தமதி மெலலியோய்
மொத்தைமனு ஞதுதலே மோதவோ. (ஈச)

பெற்றனெய னப்பலபி தற்றினர்
மற்றவனு நாணிமிக மாழகினன்
நற்றவமி ருத்தரசிங்கரை
உற்றனெவ ரும்புகழ்த லுற்றனர். (ஈரி)

ஞானநல மிக்கரசிங்கரோ
ஜானகிம ளுளனருள் தங்கினீர
ஆனவதை யிபபொழுத றிந்துளேம்
ஈனமதி யேமெனவி றைஞ்சினர். (ஈசு)

பின்புமு ளுக்கணிபி றங்கவே
இன்புதரு சோபனமி யற்றினர்
அன்பின்விடை பெற்றுதம தாயனூர்
முன்புதிகழ் கண்ணனெதி முந்தினர். (ஈள)

கூடவரு கண்ணன்மகிழ் கொள்ளவே
நீடுபுகழ் கூறியெனி மித்தமாய்
ஆடரவின் மீதுதுயி லப்பனே
வாடுசிர மம்படவும் வாய்த்ததே. (ஈஅ)

என்றவனை நோக்கிமகிழ் வெய்தியே
குன்றவனை கொண்டமுகில் கோதிலீர்
ஒன்றவனை வுற்றபடி யுய்த்துளேன்
துன்றவனே வீருமது தோளெனை. (ஈக)

தனதொருக ழுத்திலுறு தண்டழாய்
வனவணிய லேக்கொடிம கிழ்ச்சியாய்
அனகர்கள னிற்பொலிவ தாக்கினன்
பினரவர்வ ணங்கவிடை பெற்றனன். (ஸ்ரீ)

அன்றுமுத லன்னவர்க ழுத்திலே
நின்றபஜ னைப்பொழுதி னேரமே
துன்றிக ழுத்திலுறு தொங்கருன்
கன்றுவிழ லாயுதக ளுளெலாம். (ஸ்ரீக)

ஆகவரு கின்றதைய றிந்துமண்
கேவர சன்பெரிது மூயொ
மோகமுறும் வித்தையென முன்னியே
ஏகியது சோதனேயி யற்றுவான். (ஸ்ரீஎ)

அந்தக நிற்கினக ரத்திலே
வந்தரிக ழுத்திலுறு மாலையை
முந்துகவ சத்தொடுமு டிந்தது
சிந்துதலி லாதசெறி யச்செய்தான். (ஸ்ரீஙு)

இனேயரர சிங்கருமி யற்றுப
னேபுரிய நாளும்வரு தன்மைபோல்
முனேவிாவி நின்றதுமொ ழிந்த போ
தனேயவர சன்புகல்வ தாயினன். (ஸ்ரீஙச)

நீருலகி லேதினமு நேருவோர்
யாரையும யக்கிடவ றிந்துளீர்
தாருமது தோள்விழல்ச மைபபதை
நேரறிவ னின்றெனநி கழ்த்தியே. (ஸ்ரீஙடு)

மேவுதொடை தோளிடைவி ழாவிடில்
நோவுபட வேதுமைவ ருத்துவேன்
காவுமென வேயருள்செய் கண்ணனே
ஆவலுட னேதுதிய றைந்தனர். (ஸ்ரீஙசு)

என்றும்விழு தொங்கலவ ரின்களம்
துன்றலில தாகியது சோதனைக்
கன்றுவரு வோனறிய வாதரித்
தொன்று துதி கன்றுறவு ணர்த்தினர். (ஸ்ரீஙள)

பின்னரும்வி ழாதுறுதல் பேணியே
இன்னலுட னேயிறையை யின்றுநீ
நின்னதுது ழாயணிய னேர்தியேல்
என்னருறை வாமுனதி லென்றனர். (ஸ்ரீஙஅ)

பரிவுடனி னேந்துதுதி பண்ணுமுன்
வரிவதுவ ரிந்தபடி மன்னவும்
ஹரிகளனி லாகியவிர் இன்றவோர்
தெரியலிவர் தோளிலொளி செய்ததே. (ஸ்ரீஙக)

சிங்கரிவர் தோளிலொளி செய்துமும்
சொங்கலேய றிந்தவொரு தோன்றலும்
அங்கரிச மூத்திறும லங்கரான்
எங்கெனவ றிந்தனனி லாததே. (ஈஉ)

பயமிகவி யந்தவர்ப தத்திலே
நயமுடன்வ ணங்கியிவா காகடி
வியலிடம திற்பிறவி மேவிமா
ஜயஜயவெ னப்புகழ்த மைக்கவே. (ஈஉக)

முகமனுரை செய்துமதி மூஞ்சுதி
தகவறிவி லாதறுத ருங்கிஞல்
மிசநமைவ ருத்திகவை மிக்கதே
அகமகிழ்வி றைபொறை யாற்றுவீர். (ஈஉஉ)

எனுமவனே யாசிகளி யம்பியே
தனயகம்வி டுத்தரிது ணைபசம்
மனனுறறி றுத்திமிக வாழ்த்தியே
அனுதினமு மிவ்வகைய மர்ந்தனர். (ஈஉஊ)

நரசிங்கமேதா நிருவுடனே சரணம்

ஆகசரித்திரம் உகருசெய்புள் ஃகாஉ

இராமதாசர்சரித்திரம்

பராம சதருணர் பத்தரித் நிலகர்பார்ப் பாரில்
வீரவு முத்தம ராமதா சென்ருரு மேலோர்
தரமி ருத்தடாங் கூரிலே வாழ்பவர் தாஞ்சென்
றிரவு பிச்சையூ ணேடுரும் பம்பெற வியல்வோர். (க)

ராம நாமமே நஞ்சிய னுவுடை நல்லோர்
மாம ரந்தனைக் குடைந்தநிற் றுளசியை வளர்த்துத்
தோமி லாதுநூற் றைம்பது கோசுரு ரத்தி
லேமு யங்குது வாரகைக் கேருவ ரெடுத்து. (உ)

வருமெ காதசித் தினங்தொறுங் கண்ணனே மருவித்
தரிச னஞ்செயும் விரதத்தைத் தவிகில ராகி
விரவுமார்க்கத்தி னடக்கும்போ தானந்த மேவிப்
பரம ஞமத்தைப பாடின ராடினர் பயில்வார். (ங)

தேத மீதபி மானமில் லாதவர் சென்ற
வாக தாகிய கோமதி மூழ்கிமா தவண்பால்
எகி யன்பொடு வணங்கியென் பிறப்புட னிறப்புப்
போக நீயருள் கெனத்துழாய் கொண்டபூ ரிப்பார். (ச)

மீண்டு தாமுறை யூர்வரு வாரிந்த விதமாய்
.ஆண்டு நாலைந்து மைந்துமே கழிதர லாக
வேண்டு கோளின. ரொருதம மேவுதல் விலக
மூண்டு றுதயா கொண்டவர் தவாயை மூன்றி. (ஞ)

பதித பாவனு ரகபதி வாகனு பரமா
அதிதி ரக்ஷகா வெனக்குமூப படைந்த தனுலே
நிதித ரித்திரற் கெனநின்ற நின்னிடை நேரும்
விதித விர்ந்தநா லசக்தியு மெனக்குமே வியது (ட)

இனிகின் பால்வரு கின்றில னேலுமென் னிடத்தில்
கனிய மின்னருள் குறைவுரு தருள்செயக் கடவை
வனவு னைத்தனர் கண்கணீர் பெருகுற வெனையாள்
அனக நின்னையான் காண்பதெப் போதென வழுது (ண)

முடிவ தாகிய சேவையீ தாதலால் மொழியும்
படியெ தாயினுங் கிடைத்தில னென்றுபோய்ப் பரமன்
அடிபி டித்தன ராயுற வருணிறை கண்ணன்
துடிது டித்தது பொறுக்கில ஞன்குதோ ளுடனே (அ)

ஜம்பெ ரும்படை யொடுமுக மண்டல மவிரப்
பைம்பொ னர்கலே விளங்குறு பத்தர்முன் ரேன்றி
அம்பொன் மார்பகத் தணைத்தன னெடித்தவர் தம்மை
கம்ப னேவெகு காளினைச் சேவித்து நயந்தாய் (ஆ)

ஆத லாலுனக் கியான்கடன் காரனே யானேன்
ஏது செய்குவ னெபபடி யிக்கடன் நீர்ப் பேன்
போதல் செய்குவ னின்னுட னெனைகொண்டு போகி
காத லோடென ராமதா சென்பவர் கருகி (ஐ)

உன்னை யெபபடி யான்கொண்டு போவதென் றுரைபபப
பின்னை நாயக னெனதுதேர் வரும்வந்த பின்னா
என்னை யன்னதி லேற்றியின் றிராவிடை யேநீ
நின்ன தூர்புகு கென்றுதேர் வரவுட னினைத்தான் (ஐக)

நினைத்த மாத்திரை வந்ததேர் கண்டன்பா நிமலன
றனைச்சு மந்தெடுத் சங்கதி லேற்றியூ சாரதார்
பினைச்ச ரணடொழு தமலனை யெண்ணையாள் பெரும
உனைக்க ரந்தெங்கன் வைபபதென் னகதது நீ யுற்ரூல (ஐஉ)

அங்குக் கண்டிலா தேடிவந் தடியெனை யிலைபபா
தங்கு நின்னினை வெபபடி யோவெனத் தளாவோ
டிங்கு றபபின்பு விடி ந்தபி னெழிற்றுவா ரகையிற்
பொங்கு மாச்சகர் காணகிலா கண்ணனை புகுநது (ஐசு)

வியந்து விம்மினா மயஙகலு மவரிலோர் விரகர்
நயந்து நேற்றிரா ராமதா சென்பவர் நணுகி
இயைந்து பூசனை யியற்றினர் தினந்தொறு மியற்றப
பெயர்ந்து டன்கொடு போயின ரோவென்று பேச (ஐச)

யாரு மப்படி யாயினு மாமெனட் டாங்கூர்
சாரு வோமெனத் தெரிதரச் சார்ந்தன ராக
நேரு மன்னதை ராமதா சென்பவர் நினைந்து
சோரு நெஞ்சொடு கணணனைத் துதித்தனர் சொல்ல (ஐரு)

கண்ண னேதொன்றுங் கழறில னுயுறல் கண்டு
திண்ண மேவரும் தணடனையென்றுநீ தரனே
நண்ணு மங்கொரு கூபத்திற் கிடத்தினர் நண்ண
எண்ணி வந்தவர்ச் சகரிவ ரில்லிடை யெய்தி. (ஐசு)

கொண்டு வந்தகண் ணனைக்கொடு மென்றவா குறிக்கத்
தொண்டர் யான்கொடு வந்திலே னெனதகந் துருவிக்
கண்டு கொண்மினென் றுரைத்திட வர்ச்சகர் கூடுதி
அண்ட கந்தொறும் தேடினர் கண்டில ரயர்ந்தார் (ஐஎ)

வேணி வாவியிற் கிடத்தினுங் கிடத்தலா மென்று
வாணி மாமனைத் தேடின ரீட்டியான் மார்பில்
ஆணி பாய்ந்திடக் குருதிநீர்க் குமிழிமே லாகக்
கோணி னரிது வென்னென மூழ்கினர் கொண்டார். (ஐஅ)

கொண்டு கண்ணனைக் குருதிநீர் துடைத்தொரு கொடித்தேர்
அண்டி றக்கொணர்ந் தேற்றின ரூர்செலலாகக்
கண்டு ராமதா சென்பவர் கலங்கினர் கண்ணு
விண்டி போதியோ கொண்டிலே னென்றுபோய் விளம்ப (ஐக

என்று சொல்வதைக் கேட்டருள் கண்ணனங் கிரங்கி
நன்று மற்றவ ருள்ளத்திற் றெரிந்திட நணுகி
ஒன்று பண்டலீ கன்றுவா ரத்துறு வதுபோல்
என்று நின்னகத் திருப்பனீ துயருற லென்முன். (உம)

எனலு ராமதா சென்பவ ருன்னையர்ச் சகர்தேர்
தனிலு யர்த்தினர் தாங்கொடு போவதைத் தவிர்த்திங்
கினிதி னெப்படி யென்னகத் திருப்பரி யென்று
பணிம லர்க்கணீ ரொழுகுறப் பகர்ந்திடப் பகவன். (உக)

நீசொ லர்ச்சகர் தம்மிடத் தெனதுமெய் நிறைக்குத்
தேசி கங்கொடுத் தென்னினீ கொள்கென்று செப்ப
மாசி லாதவர் நினதுமெய் நிறைக்கொத்த மாழை
பேசு மென்னிடத் தேதெனப் பின்னைநா யகனும். (உஉ)

நினது நாயகி மூக்கணி யோடினை நிறுக்கிற்
கனநி ரப்புவ னதைத்தந்து நீயெனைக் கைக்கொள்
கெனலு மின்புட னர்ச்சக ரிடத்தவ ரேகி
அனக ரேதுவ மாயினின்று மமலஃரிங் காரன். (உங)

யாது காரண மோதெரி கிலமிவ னணுகுதற்
கீத ரன்றனை யேன்கொடு செல்கிநீர் கிறக்க
மாத னந்தரு கின்றனன் மாதவ னிறைக்குப்
போத ரும்படி யமலனைத் தருகெனப் புகன்றார். (உச)

கேட்ட வர்ச்சகர் நகைத்திவன் கினைபொரு ளில்லான்
நாட்டும் வாசக நன்றுநன் றெனநவில் வதைநாம
ாட்டு மிவ்விடத் தறிகுது மெனவவ ரிசையக்
கூட்ட மாயின ரூருளார் கொடுப்பது குறிக்க (உரி)

வந்து கூ டினர் தங்களை மாதவர் நோக்கி
இந்த வர்ச்சகர் பொருள் கொடு தருவமென் றிசைந்தார்
உந்த மக்குமு னுரைபிற ழாதுறல் வேண்டும்
முந்த ளிப்பனீர் காண்குற நிறுத்தென மொழிந்தார் (உசு)

ஊரு ளாரந்த வர்ச்சகர் தமையுற நோக்கிச்
சீரு ளீரிது சம்மத மோவென்று செப்ப
யாரு நோக்குற விவன்றரு கிற்பனே ளளித்தும்
நேரு மூர்த்தியை யென்றனர் ார்ச்சகர் நிலைக்க. (உள)

யாவ ருந்துலை மீதம லன்றனை யேற்றித்
தாவி லன்பரை நோக்கினீர் பொருடரு கென்ன
மேவி யில்லிடை மூக்கணி கைக்கொடு மேவ
நீவிர் போய்க்கொடு வந்ததே தென்றனர் நின்றோர். (உஅ)

கைக்கு ளாயதைக் காட்டலுங் கண்டவர் நகைத்து
நிற்கு மோவிது நிறைக்கென வன்பரு நிறுத்தால்
ஒக்குமீதென வுச்சிமேற் கரங்குவித் துன்சொல்
பொய்க்கு மோவம லாவடி யார்க்குறு பொருளே. (உக)

முன்ன காரதர்சத்தில்ய பாமையை முயக்கி
உன்னை யேகொடு போம்பொழு தருக்கும ணித்தாய்
அன்ன தற்றலே யிடுந்துள வத்தன மலவோ
என்ன தின்பொரு ளெனத்துலே யிட்டன சோற்த. (கூடி)

இட்டமூக்கணிக் கெம்பெரு மானிறை யேலாத்
தட்டு யர்ந்திட மூக்கணித் தட்டது தாழ
வட்ட மாகிநின் ருமொலாம் வியந்தனா வாஞோ
மட்டு மாமலர் சொரிந்தனர் வாழ்த்தினர் மாதோ. (கூக)

மூன்வி ஞேதமா யிசைந்தவர்ச் சகமொலா முன்னிப்
பொன்னி ஞைக னிங்ஙன மிவர்ககருள் புரிந்தால்
என்ன தாருநஞ் செயலென மூர்த்திதா னிங்கே
நன்னர் வைருக வெனநிலே செய்தனர் நல்கி. (கூஉ)

கல்கி யன்பரைப் புகழ்ந்தனர் துவாரசை நண்ணி.
பல்க வேறொரு மூர்த்திமைப் பதிட்டைசெய் தறுமர்
மல்கு றுந்துவ ராபதி வருமவர் டாங்கூ
புல்கு கண்ணினைக் கண்டுபோ வாரினறும் பொருந்த. (கூஙூ)

அகச்சரித்திரம உடக்குச் செய்யுள் தொகுதி

இராமதாசர் திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

பிரமசாரிசரித்திரம்

அரிசது வரமெ னும்பெய ரேயராப
பரித்த பார்மிசைப பல்கிய மாநகர்
தரித்த மாமறை யோர்சுகத தாசைமா
கிரித்து ளோராகலி யாணசு வாமியே. (க)

ஹரிப தாம்புயத் தாசைவிஞ் சன்னவா
பெரிது தீர்த்தமா யாத்திரை பேணிஞா
புரிச ரபபுரும் போதினன் பாயுடன்
றுரிசி லாரொரு வன்னியுந் துன்னி ஞா. (உ)

இரவி ரன்பக லும்மிரா மன்பெயர்
பரவி யேயுள பற்பல சோதசமுமை
விரவி யாடிமால வீற்றிருக் கும்பதி
கரவி லாபல கணடுகொண டேகிஞா (ங)

எகி யான்மவின் பம்பெரி தெய்தியே
வாகு நாலுடை மால்குண மாணைபவி
வேகர் பேதிமேன் மேன்மது நாபுரி
யாக நீள்யமு ஞநதி யாடிஞர். (ச)

.ஆடி யம்மது ராபுரி யண்மியே
ர்டு மாயனேக கண்டுநீ டாதரங்
கூடி வேண்டுறும் பூசைசெய் தேகுலாயப
பாடி ஞாபுகழ் பற்பல பன்னியே. (ஞ)

மூன்றி ராவுஉண் மூந்தினர் தங்கிஞர்
ஆன்ற காலைகல் யாணசு வாமியங்
கூன்று மாறுதா பசுர முற்றதால்
ஏன்ற வன்னியு மேகில செய்தினர். (ரு)

பராபொ ருட்டுப காரமே பண்ணுமா
தரவி ரக்குமுஞ் சாந்தமுந் தங்கிய
பிரம சாரிநோய் போ்தரப பத்தியம்
உரம ருந்துதந் தூற்றனர் நாளெலாம். (எ)

.ஆறு மாதமங் கானபி ஜையறத்
தேறி ஞர்கலி யாணசு வாமிதேர்ந்
தீறி லாதெனைக் காத்துளீ ரேயெனுக்
கூறு வாருப காரநேர் கொள்வே. (அ)

ஆண்டொ ரொட்டொ ளானவென் றன்மகள்
வேண்டு நற்பதி நீரோன வேண்டினேன்
ரண்டு நின்றுநா மேகின பின்புநீர்
பூண்டு கொண்மி னெனன் ரூருரை பொய்க்கிலார். (கூ)

சொன்ன வாசகங் கேட்டவர் சொல்லுவார்
அன்னை தந்தையோ டாருமில் லேனெனக்
கென்னை நன்மண மெய்தவு மென்மனந்
தன்னு ரூதது தக்கமென் ரோதவே. (ஐ)

ஓது வன்னியை நோக்கியும் பாலுரு
தேத மற்றதற் கெம்பிரா னேயுளன்
ஆத லாலெனக் கானபெண் ணீர்கொள
ாதல்செய்தன னென்னலும் வன்னியே. (ஃக)

நீரு ரைத்தவர் நேர்வரோ தும்மனே
யார்ம றுத்திடி லென்செய்வீர் நீரொன
தேர்த வத்தினர் சேரவா ரும்மெனப்
பாரளிப்பவன் பாலழைத் தேகினர். (ஙச)

அன்ன மாதவன் முன்னர்நின் றன்பிலை
டென்ன தோர்பெரு மின்னவர்த் தேடுவேன்
சொன்ன சொற்றவி ரோனைச் சொல்லி ர
பின்னு கேள்வனைச் சான்றென்ப பேணியே. (ஞஈ)

வன்னி கையினீர் வாக்கிய பின்புமால
பொன்னி ரைடிப்போதினைப போற்றியே
பின்னர் வன்னியைக் கைக்கொடு பேர்ந்தனா
மன்ன ரித்துவா ரத்தில்வந் தாரரோ. (ணசு)

வந்து வன்னியை வைத்தோம ருங்குற
மூந்து போதில்மு கங்கொடுத் தின்னுரை
தந்தி டாதுத னியரும் பன்னியும்
நொந்தி ருந்தபின் றந்தையை நோக்கியே. (நஇ)

மனைய றத்தைம றந்துபொன் னீட்டுத
றனைவி தேத்துநீர் சார்ந்தனிர் யாத்திரை
பூனைவி ளம்பல போக்கிபபு கும்பொழு
தினைய னைக்கொடிங் கேன்வந்தி ரென்னவே (நஉ)

மைந்தன் கூறியி கழ்ந்திட மற்றிவர்
நொந்து தம்மனை யாள்முக நோக்கியே
எந்த நாட்டினு மேகிம தாயில்
வந்த போதுதா பச்சுரம் வந்ததே (ஐஎ)

சுரத்தி னெந்துதொ லைவுப டாதெனைத்
திரத்தி னுறுதிங் கள்வரை தீர்மருந்
துரத்தி னல்கியு தவிசெய் தானிவன்
றரத்தி லென்செயத் தக்கதென் றெண்ணியே (ஐஅ)

நமது கன்னியை நல்குத லேநல
வமைதி யென்றரி முன்னரன் பாகினீர்
சமைய நல்கிய ழைத்திங்குச் சார்ந்தனென்
றழரு மொப்புதி ரென்றுது வன்றனர். (ஐசு)

யாத்தி னைக்க ணிறத்தனன் றன்னது
நீத்து னீர்வெடி நாள்வரை நின்றகோய்
தீர்த்த னளிவு னென்றுநீர் செய்ததைப்
போர்த்தி ருக்கெனப் பேசினள் பின்னரும். (உடு)

உலகி னன்றியொ ருவர்க்கொ ருவர்செய்
திலக லென்றுமுண் டென்னதற் காகநங்
குலக லக்கண்ணி தன்னைக்கொ டுப்பதோ
நலமி லன்னியற் கென்று நவிலுவே. (உக)

மதுரை நாதன்முன் யான்சொன்ன வார்த்தையைப்
பிரிவு செய்வதெவ் வாறெனப் பேதையும்
எதுவை வெறுன்று செய்தும கட்பெற்று
கொதும லற்கருள் கென்றது வன்றனள். (உஉ)

ஹரிப தத்திநல் லன்புகெய் யோற்குநங்
கெரிமை யைத்தரல் செவ்விய தேமறில்
புரிகு டற்குயி லேயெனப் பொள்ளென
விரிசி னத்தின்வி சம்புகின் முளரோ. (உங)

இன்று மிச்சொலி யம்மவி லெனன்றன்
கன்னி யைத்தன்னு டேன்கையுத் தென்னலும்
மன்று மைந்தரு யற்றரு வெசொல
என்ன செய்கெல் யானைக வாகியே. (உச)

வாட்ட மிக்கவ ராய்மரு காரட்சன்
கூட்டி யுந்தவம் வன்னியைக் கூய்க்கொரல்
நாட்டு வேந்தன்மு ணண்ணியெ லாம்பொலக்
கேட்ட மன்னவன் மன்னியைக் கேட்கின்றான். (ஒரு)

கோணி லாவிமா பெற்றரு மாரிகள்
பாணி பற்றெனை பாணிகை வார்த்தபோ
தாணி யாயவண் யாரிருந் தாரொன
வாணி மாமனென் றுரைத்த வன்னியே. (ஒக)

ஆயி லந்தம துலையில் வாழ்நரி
நேய மோடிவண் வந்துநங் கழத்திடில்
சய லாமிவர் பெண்ணை யனக்கென்றுன்
மேய பூதல வேந்தன்வி னவியே. (ஒஎ)

நன்றெ னக்கொடு நம்பியவ் வன்னியுஞ்
சென்று கூட்டிய ருவெனெ னச்சென்று
நின்ற மாமது ராபுரி நித்தன்முன்
ஒன்றி யஞ்சலித் தோதுகின் றாரரோ. (ஒஅ)

ஐய னேயகி லங்களுக் கன்பர்க்கு
மெய்ய னேயுன்றன் முன்னந்த வேதியர்
கையி னீர்தரக் கண்டனே யாதலால்
வைய மன்னன்மு னீவரல் வாய்த்ததே. (ஒசு)

அரசன் முன்வந்த றைகிலே யேவினிப்
பிரம சாரிசம் சாரியெ னும்பெயர்த்
தாமி ரண்டிலொன் றும்மின்றிச் சாம்புவேன்
கரனி னீர்கொண்ட காரணத் தாலென்மூர் . (கூடி)

உன்னே யன்றியொ ருதுணே வேறிலா
வென்னைக் காத்தியென் றேத்தவி ரங்கின
பின்னே கயகன் பின்வருங் கின்றவென்
றன்னே நோக்கலே சாருதி மூந்தென்முன். (கூச)

திரும்பி நோக்குதி யேலுடன் சேர்கிலேன்
விரும்பி யவ்விடத் தேநிலே மேவுவேன்
அரும்பு மன்பின னேயெனு மவ்வுரை
தரும்பொன் னுதனைத் தாழ்ந்துமுன் சாற்றினர். (கூ)

செல்லு வோர்திரு நாயகன் சேவடி
புல்லு நூபுரம் பொங்குறு மோசையை
நல்ல தாகவி னவிந டந்தனர்
தொல்ல ரித்துவா ரத்திணைத் துன்னவே. (கூ)

கோச ரைக்குப்பு றத்துக்கொ ழுஞ்சிலம்
போசை கேட்கில ருன்னித்தி ரும்பினர்
நேச மோடுடன் வந்தநி மலனும்
ஈச னின்றன னெக்குமி டத்திலே. (கூ)

நின்ற மாயவன் வன்னியை நோக்கிநீ
ஒன்று நான்முனு ரைத்தகி கந்ததால்
நன்ற தாமிங்கு நண்ணுவ னண்ணிடேன்
வென்றி மன்னனி லென்றுவி ளம்பியே. (கூ)

சென்று மன்னனைச் சேர வழைத்திவண்
ஒன்று கென்னவு டனந்த வன்னிபோய்
நன்றி மன்னனைக் கண்டுபொன் னுதனைத்
துன்று றக்கொடு வந்ததைச் சொல்லினர். (கூ)

வினவி மன்னன்வி யந்துவி ளங்குமா
சனமி ழிந்தவர் தம்மைவ ணங்கித்தன்
அனிக மோடிய மார்ப்பவம் போருக
வனிதை நாதனை வந்துவ ணங்கினன் (கூ)

வணங்கி யானந்த மாக்கடல் மூழ்கியிங்
கிணங்கு மூர்த்தியெ ழில்மது ராபுரிக்
கணங்கி ளர்ந்தொளிர் கண்ணனன் மேருகண்ட
குணங்கி ளர்ந்தவ ரேயெனக் கூறினன். (கூ)

கண்டு வந்தவர் யாங்கண்ட கண்ணனே
அண்டு மூர்த்தியென் றேத வரசனுந்
தொண்ட ரோடுதொ ழுதரி நாமத்தை
மண்டு றச்சொல்லி வாழ்த்திம கிழ்ந்தனன். (கூ)

சல்ல மங்கல நாள்குறித் தஞ்சுகோ
செல்லி னீனமி லங்குறப் பந்தரிட்
டொல்லொ லிப்பல்லி யங்களு மோங்குறப்
புல்ல யாவும்பொ ருந்தவ மைத்தரோ. (சுஐ)

மான மைந்தும கிழ்நதுவி ளங்குகல
யாண சாமிம கினைய லங்கரித
தெண கன்மணம வன்னிக்கி யற்றியே
பூணு மாடையம பொங்கி னன். (சுக)

சான்று தொண்டஞ்சுச் சாற்றம துரைசாழ
நான்ற லிவ்விடை தோன்றின னென்னுதென்
கான்ற மாமலா நாவிச ரித்தனா
னூனற தேவர னேகரு மங்னனே. (சுஉ)

மதுரை மாநகர் மற்றொரு மூர்தியால்
அதுவி ளங்கவ மைதகிங்கொ ராலயம்
புதுமை செய்துபொ ருந்தவெல லாம்புரி
மதுரை மன்னன்ம கிழ்ந்திருந் தானரோ. (சுசு)

அன்று தொட்டுத்த ரணிசை யாகியே
நுன்ற ரித்துவா ரபபெயாத் தொன்னகர்
ஒன்று தக்கணத நிற்பணட நியொளிர
கின்ற மேற்கிற்று வரைகி முக்கிலே. (சுச)

மேவு நுஞ்சக நாதமவி ளங்குவரன்
பூவின் மங்கைபொ ருந்துநி றத்தி னன்
ஓவி னுலுதி சைக்கணு முள்ளவா
தேவ தேவனென் றேத்தித்சி றக்கவே (சுடு)

ஆகசரித்திரம் உகூக்குச செடயுள் நிகூாஅவ

பிரமசாரி திருவடி களேசரணம்.

முற்றிற்று.

சூரதாசர்சரித்திரம்

துவரா புரிமே விய தோரன் றலுளங்
கவரா தரமே வுகளிப பின்மகிழ்
பவரா ணவர்சத் தியபா மையகத்
தசுரா யினரக் குரூரர் ஒருநாள். (க)

வர்தா ருறவா கணம்வண் மைபெறுத
தந்தா தரவிஞ் சுசன்மா னமிக
முந்தார் தருவோர் முகநோக் கிமனத்
துந்தா தரமோ துவர்பா மையரோ. (உ)

முன்போ லெனின்மே லிமுயங் கமுகுர்
தன்பா லினிதோ துசமர்த் துடையீர
அன்பா னிரிநே டமளா வுசலால்
என்பா லெனைப் பவியற் றுநிரே. (ங)

வன்று பரியின் பிரிவான் மயலேறும்
துன்று யிழையார் புருகோர் வுதலென
நன்று யுணரக் குரூரா இனிதா
தன்று ளிவரில் விடைசா ஙிலனேல். (ச)

இவரா ருயிர்போ மெனவெண் ணியனே
யவலா றுறுமிய் விடைகண் ணினையான்
தவலா றுறுமா றுசமைப் பெனைஞ
அவலர் லடவத் தொகிமண் மினரே. (ஞ)

மண்ணை னெதிர்நின் றதுகண் டவுடண்
பண்ணீன் மெழியா ரொருபா மைமிக
உண்ணேணந் துயிரோ வுதலோ விமகிழ
நண்ணும் பொழுதே கினஞ ரணனே. (ட)

தன்னின் னெதிர்நின் றவர்தம் மையெனே
யன்னின் னிவணெய் நினையா னியெய்,த்
துன்னும் பொழுதென் றுதொடர்ந் தகலி
மன்னந் தகலும் பவம் வாய்க் கவெஞ. (ண)

தளர்சத் தியபா மைநிதா யெனைக்
கிளரப் பவமே வல்கிடைத் திநிலத்
தளவக் கலிகா லமதிற் கடிதென்
றுளமொப் பவுரைத் தனனப் பொழுதே. (அ)

குருடா மவர்கோ கநகை கணவா
அருடா னிதுவோ வெனவஞ் சலியாத்
தெருளா தவனே வெனைநீ தெளியாச்
சுருளார் குழலா ருறுசோர் வறவே. (ஈ)

நின்போ லிவணின் றனனீ யதனை
என்போ லெனவெண் ணினையா வருளும்
பொன்போ லொளிர்புங் கவனே பொறைசெய்
உன்போ லிலையா யிவுத் தமனே. (ம)

எனுமின் னுரைபற் பலியம் பிடலும்
வினவுந் திருமா லறிவேன் மெயினைச்
சினமொன் றிலெனென்மே னினிதீ தறவிங்
கனமும் மைகவின் றனனென் றனனே. (ஙக)

ஆயிற் கலிகா லமதிற் புவியான்
ரூயிற் பவமே வுதலைத் தவிரா
தீயிப் படியென் னெதிர்நிற் கவென
வாயிற் றுதிவைத் துவருத் தனரே. (ஙஉ)

கலிசேர் வுறுகா லமதிற் பிரிவாற்
சலிபா மையொர்தா யெனைய பவமே
புலிமே வுமிடத் துறீபோ தருபோ
திலியா னுமையென் னிடைசேர்த் துவனே. (ஙசு)

வேறு.

என்று மாயனி யம்புமா
சன்று மாமது ராநகர்
துன்று கண்ணெளி தன்னிடா
தொன்றி னார்செய லோதுவாம் (ஙச)

சூர தாசரொ னச்சொலும்
பேர ராயரி பேரையே
தீர ராயுரை செய்துறுஞ்
சீர ராயினர் தேறியே. (ஙஞ)

பலந லப்பிர பந்தமுங்
குலவ ரிப்பெயர் கொண்டதாய்
இலகு றச்செய்தி லங்குவார்
திலகர் வைணவ சேகரர் (ஙசு)

ஒருதி னம்புரு ஷோத்தமன்
றிருவ டிப்பணி செய்கையில்
கருதி யிப்பவ காரணந்
தருதி ருக்கண வன்றனை. (ஙஎ)

எண்ணி யன்புட னேயெதிர்
கண்ண வேண்டினர் நாடியே
கண்ண னன்புக லந்தசீர்
அண்ணல் கோயில டைந்தனர். (ஙஅ)

சன்னி திக்கெதிர் நின்றுதாழ்ந்
துன்னி யுச்சியின் மேற்கரந்
துன்னி டத்தமி சொல்லினர்
மன்னி யிப்பவம் வாய்த்ததே. (ஙக)

ஹரிதி ருப்பெய ரன்புடன்
விரிக ருத்தினர் மேவுநாள்
வரிபுக ழ்ச்செய வந்திவாழ்
குரிசில் பேரவை கூடுவோர். (கூ)

தேறு பாடகர் தீரைஞ்
ஞாறு பேரினு ணங்கியோர்
ஆறு சிபம விர்ந்திடக்
கூறு வாரொரு கோதிலார். (கக)

முகம்வி ரும்பினன் முன்னியே
சுகமெ லாமகிழ் தானசேன்
நிகர்வர் யாருமை நேடுறின்
மிகவு மேன்மைவி ராவினீர். (கஉ)

என்று கூறிட வின்னவர்
ஒன்று சிரிவு யர்ந்துளோய்
நன்று மென்னின லங்கொடு
துன்று வோர்பலர் சொல்லிலே. (கங)

பெரிய தென்றுரை பேசிய
கரிய வேலைய கத்தியர்க்
குரிய வங்கையொ டுங்கிய
தரியெ னுந்திர லண்மிஞ்சி. (கச)

காசி னித்தரு கல்சனுங்
கோசி கற்கொளி குன்றிலுன்
ஆசில் மாருதி யங்கையால்
மாசு ணரிம ழுங்கினன். (கடு)

பல்ல மென்மகள் பண்புசால்
வல்ல மாயன்ம ணத்தினில்
நல்ல சாம்பன்மு ரைதன்
அல்லல் பாடலி லாயினன். (கூ)

இப்ப டிக்குல கெங்கணும்
ஒப்பி லீசனு ளுற்றினன்
அப்ப டிக்குற லானபோ
தெப்ப டிக்கெனை யெண்ணுவேன். (கஎ)

எனலு மன்னவ னேகிலீர்
நனிகி றந்துமி னண்ணுவோர்
இனைய ரென்றுரை செய்கென
அனையர் கூறிட லாயினர். (கஅ)

அரச னேமது ராபுரி
சுரத லந்தெரி சூரதா
சனெனின் மிக்கவர் தானெனப்
புரவ லன்புகல் கின்றனன். (கக)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

ஆதி லன்னவ ரெத்தனை
ராகம் வல்லவர் நன்றெனப்
பாதி னின்னிசை பற்பல
வாக வல்லவர் மன்னனே. (அ)

என்னு மூன்னர சின்பமாய்
மின்னும் யானம் விடுத்தவர்
துன்னு மூன்றுதி சொல்லிநேர்
மன்னு தாளில்வ ணங்கியே. (ஆ)

ஆச னத்துற வைத்தவர்க்
கேதில் பூசையி யற்றியே
நேச மோடுறு நீளவை
மாசில் பாடகர் மல்கினர். (இ)

தான சேனரி தாசனை
ஆன வன்புட னஞ்சலித்
தூன மின்றும தித்தம
ஞான கீர்த்தன நாமெலாம். (ஈ)

வினவ மிக்கவி ரும்புளேம்
அனக நேயருள் செய்மெனக்
கனநி றந்திகழ் கண்ணன்மேல்
மனமு ளோர்சொல்வ ழங்குவார். (உ)

நானி சைப்பது நாரணன்
கான நுஞ்செவி கட்குநேர்
ஆன தாயிலி சைப்பெனென்
றேநல் வீணையெ டுத்தரோ. (ஊ)

எழுசு ரங்களு மேலவே
வழுவி லாதுவ குத்துமால்
பழுதி லின்னிசை பாடினர்
குழுமி னேர்மயல் கொள்ளவே. (எ)

கங்கை பெற்றரு ளுங்களிற்
றங்கை தாள மமைக்கவெண்
பங்கை யாசனி பண்சுரம்
பொங்க நன்குபொ ருத்தவே. (ஏ)

கண்ண ளைடல்க லந்துற
விண்ணு லாவிய மேனகைப்
பெண்ணெ டெண்ணிலர் பெட்புறத்
தண்ணெ னுசைத ழைக்கவே. (ஐ)

துன்பு ரூரிசை சோர்விலா
தன்பர் பாடின ரங்குளோர்
இன்பின் மூழ்கிட விவ்விதம்
மன்ப ராவவோர் மாதமே. (ஒ)

அரசன் மேவுமைஞ் ஞூறராக்
தெரிவை மாரிவர் செய்கையைப்
பெரித நிந்திசை பேணியே
சூரிகில் பாலிது கூறினர். (கூ)

நாங்க ளும்மவர் நல்லிசைப்
பாங்கு நேர்வின வும்பரி த்
தீங்கி லோயருள் செய்கென
ஓங்கு சிரின னுன்னினன். (கூக

கண்ணி லாரிவர் கண்முனே
ந்ண்ண லாமென நாடகத்
தண்ண ரங்கிடை சார்வுறப்
பண்ணி யின்னிசை பாடவே. (கூஉ)

செய்து தேவிய ரும்வரப்
பெய்த போதவர் பெட்புற
ஐது பாடிட லானபோ
தெய்தி னளிசை யின்பினுல். (கூங)

சாவ மானது தாங்கியக்
கோவி லேய்பணி கொண்டுறும்
பாவை யாகிய பாமையை
மேவு மன்பர்கண் மேவியே. (கூச)

கண்டு பாடுறு காணமுட்
கொண்டுகூவல்கு றித்திடா
தண்டு கின்றனே யாலென
மண்டு தேவியர் மாழ்கினர் (கூடு)

விழியு ளாரொன வெள்கியே
முழுக நீடிரை மூடினர்
வழுவ லிவ் விரு வரு முடன்
கழும லாகிய காலையே (கூசு)

கண்ண னங்குக லந்துமாப்
பெண்ண ணங்கொடு பேசுசிர்
அண்ண லன்பரை யுந்தன
தெண்ண ரும்வடி வெய்தவே (கூஎ)

சேர்த்து நீளொளி சேர்ந்தனன்
சீர்த்த மன்னெடு சேர்ந்துளோர்
பார்த்து மற்றிவர் பண்பினைத்
தீர்த்த மென்றிசை செப்பினர் (கூஅ)

ஆகச்சரித்திரம் உசக்கு செய்யுள் கூகூஅ

சூரதாசர் திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

சேஞநாபிகர்சரித்திரம்

நாஞ நன்மையு நல்க விந்தர்வாழ்
மாஞ வூரில்வ திந்து ளோர்குலம்
எஞ நியனெனி ணும்வி ரக்தராய்ச்
சேஞ நாபிக னென்றோர் செவ்வியோர். (க)

அண்ணர் வாழும கத்தி லேவினே
மின்ஞ ராழிவி ளங்கு கையஞும்
பொன்ஞர் மார்பினே வைத்துப் பூசனே
பண்ஞ ளும்புரி கின்ற பண்பிஞர். (உ)

அரிகா மந்தனே யணுகி னஞ்சொல்வார்
புரியாள் மன்னவன் வேலே பூண்டுளார்
கரியா னேக்கரு தற்கு நந்தொழில்
பெரிதா குந்தடை யென்று பேணிடார். (ங)

கண்ணண் பூசனே யேக னிந்துறப்
பண்ணுஞ் செய்கையி லேப யின்றுளார்
நண்ணும் போதொரு நாளின் மூள்கிநீர்
எண்ணங் கொண்டரி பூசை யெய்தினர் (ச)

எய்தும் போதர சன்ற னேவலார்
வெய்தின் வந்துவி ரைந்த ழைத்திட
மெய்தங் கண்ணவர் தேவி யார்விஞய்
நொய்தி ணேதினர் கேட்டு நோன்மையோர். (ஞ)

நானிங் கில்லென நாட்டு கென்றிடத்
தீனின் மென்மொழி மாதர் சென்றழை
கோனி னேவலர் கட்குக் கூறிட
ஹானின் வேலர சன்க ணேதினர். (ட)

அப்போ தன்னவ ரிற்க டுத்தோன்
வெபபோ டோடியவ் வேந்த ணேர்ந்திட
இப்போ தில்லுழை யேயி ருந்துகொண்
டெய்ப்போர் பான்மனே யாளே யுய்த்தரோ. (ண)

இல்லென் றேதவி சைத்து ளானெனச்
சொல்லும் முன்னர சன்சு ளித்துமுன்
புல்லும் வீரரை நோக்கி நீர்புகா
தில்லி லெய்தும வன்க ணேகியே. (த)

பாசத் தாற்பிணி செய்து பையுளின்
மூசக் கொண்டிவண் மூந்து கென்றுமன்
பேசக் கண்ணபி ரான் பொறுப்பனே
மாசற் றூருரு வாகி வந்தனன் (ந

தோளி லோர்புடை தூங்க டப்பமோ
டாளு மன்னன்மு னுகி யேசலாங்
கோளும் மாறினீ தேசு றித்திட
மூளுங் கோபமெ லாமு ரிந்தவே. (இ)

சினமா றிம்முக வெலே செய்கையில்
நனிநன் காயது கணடு நாபிகர்
மூனசீ செய்பணி தன்னில் மூந்திய
தினநாள் செய்பணி யென்று கோமகன் (ஈக)

உன்கை யாலெணெ யென்ற னுச்சிமேல
நன்கு பூசுக வென்று நானெய்
மின்கொண டாரமணி வேய்வ ளத்துறத
தன்கண ணுசன மீது தங்கினன். (ஈஉ)

சேனு நாபிக னுய ஸ்ரீ ஹரி
தானு மொண்ணெய்த லேகக ணிநகிடக்
கோனுர் வள்ளம கிற்கொள் குணடமெ
மேனு ரெண்முடி தோள்க ளுல்லிராய (ஈசு)

பொன்மா ணுடைபொ ருந்த நினிற
மன்மா மேனிவ யங்கு றதெரிந்
தென்மா மாயமெ னத்தி கைத்தமேல்
தன்மா நாபிகர் தம்மை நோக்கினன். (ஈச)

மயிர்கொய் நாவித னுய்வ யங்குறச்
செயிரில் கிண்ணம தைதகி ரும்பவும
பயில்பீ தாம்பர தாரி பணபிஈன
உயிர்தா னின்புற வுற்று நோக்கினன். (ஈரு)

அவசங் கொண்டன னுக வெணணெய்பூ
சுவரும் பூசுற வுள்ளு ளாரொலாம
இவர்தஞ் செய்கையெ னேயெ னதகிகைத்
தவர்தங் கோனெய டைந்து கூறுவார். (ஈசு)

அரசே யிங்கிரு ஜாம மாகியும்
விரசாய் நானம்வி ரும்பி யென்னுமவ்
உரையா லேயுணர் வுற்று நீன்னவன்
புரைதிர் நாபிக ளாப்பு கழ்ந்தனன். (ஈஎ)

இங்கே நீயிரு வென்ரெ ராதனம்
அங்கே யீதலு மவரி ராதுறத்
தங்கா யாகிலெ னவி தங்கிடா
தெங்கே னுஞ்செல வென்று கூறினன். (ஈடு)

வேந்தே நானக மேவி மீளுவேன்
போந்தா டின்புன லென்ற போதவன்
சாந்தே மங்கடி தேகி வாவென
ஏந்தா நாபிக ரிற்க ணேகியே. (ஈக)

அனையும் பொன்னடப் பத்து ளேயுற
முனையின் மாட்டிமு ராரி சென்றனன்
தினையு மெண்ணெயி னனைந் தீர்ந்தபின்
வனைவின் மன்னவன் வந்த வைக்கணே. (உவ)

ஏவ லாளரை நோக்கி யேயிவண்
மேவ நாபிகன் வேண்டு நீர்செலீஇக்
கூவல் செய்துடன் கூட்டி வம்மெனக்
காவ லின்றன மீதி லென்றனன். (உச)

ஊடனே யேவல ரோடி நாபிகர்
இடனே கிவ்வரு கென்ன மற்றவர்
கட்னே சென்றுநாங் காண லென்றுதோள்
வடனெ டாரடப் பத்தை மாட்டி யே. (உஉ)

கோபங் கொண்டனன் கோனெ ஞமலர்
நாபன் றன்னடி யார்ந டுக்குடன்
பூபன் றன்னவை போத லும்பிர
சாபஞ் சேர சன்னெ மூந்தனன். (உரு)

கண்டோர் யாவருங் கல்லெ ஞகைகை
கொண்டா ரன்னதெ லாங்கு றித்திடான்
வண்டார் மாலைய மன்ன ரைபிகர்
ஒண்டா வும்முக நோக்கி யோதுவான். (உசு)

உதயத் தும்முரு வதனை யள்ளுமென்
றிதயத் தின்புற வின்று காட்டினீர்
அதைமற் றின்னமும் யான றிந்திடச்
சிதைவற் றீரருள் செய்க வென்னவே. (உடு)

பாதங் கைக்கொடு பற்ற மற்றிவர்
வதம் வந்தெதென் றேதி கைசதுமும்
போதங் கண்ணவர் நீழ லுட்புக
வேதங் கெணணெயி லெய் த நோக்கினன். (உசு)

சாணன் முன்னெனக் காவ லன்மல
ராணை தாவெளி யாரக ணைதரா
மாணை வெண்ணுழை வந்து நீழத்தொழில்
கோணை தேபுரி கோவ லாகணை. (உஎ)

என்றென் றுன்னியி ரங்கி நாபிகா
துன்றுஞ் சேவடி பற்றி யேதொழு
தின்றும் மாவினி தெய்தி னேன்மலர்ப்
பொன்றன் ஞதனை யென்று போற்றியே. (உஅ)

ஹரிநா மந்தனை யன்பு மிக்குறப்
பெரிதோ தத்துதி பேசி நாபிகர்
பரிவாற் றம்மடப் பத்தி னுட்பொருள்
கரியான் வைத்தது கண்டு கைக்கொளா. (உக)

மறையோர் கொள்ளவ முங்கி யேதரும்
இறையோன் முன்னுற வேத்த மன்னவன்
கறையார் மூக்குடைப் புட்க டாவுவோன்
நறைநே ருந்திரு நாமம் வாழ்த்தினன். (கூ)

அந்நா டொட்டவ ஞதி நாமமே
எந்நா ளுஞ்சொல லாக வின்னவர்
மன்ஞ வான்விடை கொண்டு வாழ்மனை
துன்ஞ வாழ்ந்தனர் சோர்வி லாதரோ (கூக)

ஆகச்சரித்திரம் உரு க்கு செய்யுள் கூருகூ

சேஞநாபிகர் திருவடி களே சரணம்.

முற்றிற்று.

சாத்விகராஜன்சரித்திரம்

வேறு.

ஜகநா தப்பொன் னகாதனே யாண்டு தனிவாழ்கோ
மகன்மால் பத்தி தனின்மிகு நேயம் வளர்கின்றேன்
புகழா நின்ற சாத்துவி கப்பேர் பூனைவானன்.
முகனுர் தாதை பூசனை நாளு முயல்கிற்பான். (க)

திரிகா லத்துஞ் செய்துது ழாய்நீர் செங்கைக்கொள்
பரிவா னேரு மதிதிக ளுக்கும் பயில் பூசை
பெரிதே செய்து பின்புண லான பிரியத்தான்
விரிவா யன்ன சத்திர மாதி மிகவைத்தான். (உ)

சகலபி ராணி களினுமி குந்த தயையுள்ளான்
இகலினர் சிய மெனமிகு சீரி னியல்வானேர்.
பகல்பொழு தேதக் கவறுரு ளாடல் பயில்போதிற்
புகழாரி கோயிற் றிகழபிர சாதங் கொடுபோந்தார். (ங)

அர்ச்சக ராளுர் கவறருள் செய்கை யதின்மூழ்கி
நச்சறு மன்னற் கப்பிர சாதங் தனைநல்கப்
பச்சையு கக்கப் பட்டதி தென்னும் பரிவின்றிப்
பிச்சரின் வாமக் கைதனே நீட்டப் பிசகென்றே. (ச)

அன்னவ ரீயா தேதினர் பின்பவ் வரசன்முன்
முன்னரி னுடன் முற்றிட நின்முர் முகநோக்கி
என்னிடை மேவு மின்பிர சாத மெங்கென்முன்
மன்னினர் வாமக் கைதனி லீயா மற்போனுர். (ஞ)

என்றுமு னின்முர் கூறிட மண்ண னிதுவென்னே
அன்றுசெய் பாவ மின்முெரு சூதா யபசாரந்
துன்றிட வேசெய் ததுநனி நன்றே தொலைவுண்டோ
இன்றியல் கின்ற தென்றனன் மாளா விடருற்முன். (சு)

கள்ளேவி ரும்பிப் பாலைய கற்றுங் கலர்செய்கைக்
குள்ளுற லானே னென்றரி கோயிற் குளுமேகான்
கொள்ள திலாவிக் கைபிர சாதங் கொளலாமோ
எள்ளல்செ யாதென் றெண்ணிய துத்தற் கிசைவுற்முன். (ஏ)

மந்திரி தன்னே வருகென வந்தான் வதனம்பார்த்
திந்தவென் மாடச் சாளர வாய்வந் திரவோர்பேய்
முந்தொரு கைநீட் டுகிறதி னலே முதிரச்சந்
தந்துறு கின்ற தக்கர மதைநீ தடியென்முன். (அ)

அன்னது செய்வே னென்றிர வுடவ் வகன்மாடந்
தன்னிடை வந்து சாளர வாயிற் சார்ந்துற்முன்
மன்னவ னங்ங்ன் பின்புற முருமா முய்வந்து
தின்னுறு கையை நீட்டினன் வாளிற் றுணிசெய்தான். (ஆ)

துணிசெய மன்னன் வீழ்ந்துது டித்துச் சோர்கிற்கப்
பணிபுரி கின்ற மக்கிரி வெளியிற் பதறுற்றே
அணுகினன் வந்து நோக்கலு மன்ன னவலுகத்
தணிவறு துன்பங் கொண்டெதிர் நின்றே தளா வுற்றான். (இ)

சோர்வுறு மன்னன் றுயர்கொள மைச்சன் முகநோக்கி
நேர்வுறு மிக்கை சார்பிழை போக நீசெய்தாய்
ஆர்வுறு மென்னு லையல வோநன் றுயிற்றுச்
சார்வுறு துன்ப நீயொழி கென்றான் றளாவின்றே. (ஐக)

வீடியள வேகை சிவிகையின் மேவ மிசையேற்றி
நெடியவ னேசெய் பிழையது தீர நிறைதண்டம்
தடிவதை யன்றிப் புரிவது முண்டேற் றடையின்றிக்
கடிகென மால்வாழ் சினகர மேவக் கடிதுய்த்தான். (ஐஉ)

சொல்லிய வண்ணந் தூதர்கள் சொல்லத் தொழுகோயிற்
புல்லின ரங்கே பொலியடி யாகட் பொருவேந்தன்
மெல்லிய கையைக் காட்டினா சொன்ன விதமெல்லாஞ்
செல்வகை சொல்லத் தேறின ரீதோ செயலென்றே. (ஐங)

தழைவிப வத்தா னுடனசை விட்டுச் சகநாதன்
உழைமனம் வைததான் மிகவும்வி ரக்தியுளனென்று
குழையும னத்தார் ஜயஜய வென்று கொணர்கைமேல்
விழைவுறு கந்த பொடிகளி றைத்தார் விநாற (ஐச)

பொடிபட லுங்கை தவனம தாகிப் பொலிவெய்த
அடியவர் கண்டு மிகவும்வி யந்தங் கதுதன்னை
நெடியவ னடியிற் படிவது செய்து நிகழ்நாண்முன்
படிபிர சாத மூடனர சன்றன் பாலுய்த்தார் (ஐஞ)

வருபிர சாத மொடுதவ னத்தை மகிழ்விற்கண்
டரசனி ரண்டு கரமுமி ணங்க வவையேற்றான்
கரமும்வ ளர்ந்து குறைவற லாகக் கண்டோர்கள்
பரவினர் நாமம் ஜயஜய வென்று பணிவோடே (ஐசு)

ஆகச்சரித்திரம் உசு க்கு செய்யுள் சூடுஅடு

சாத்வீகராஜன் திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

கருமாபாயி சரித்திரம்

வேறு.

நாடுஜக நாதமென நண்ணுநக ரத்தின்
ஊடுகரு மாபாயி யென்றொரு ருள்ளார்
நீடுதரு மம்பலவு நீதியொடு செய்யக்
கூடுமன மூள்ளவர்கு ணந்திரிபி லாதார் (க)

கருவயினு நீஇமருவு காலமவர் கண்டன்
ஒருவியுயிர் போனபினு யிர்த்தனரொர் சேமை
அருமையின்வ ளர்த்துவளர் வானமக னுக்குத்
திருமணமி யற்றினர்நி கழ்ந்தணிசி றகக (உ)

அந்தமக னுயிழையை யன்பொடும ணந்து
தந்தனனர் சேயதுத வழ்ந்துவளர் நாளில
மைந்தனு மிறக்கமிக மாழ்கினா ளளர்ந்து
நொந்தனர்க வன்றரித ஞமநல் கிற்பார். (ங)

நாரணத யாநிதியெ னந்தன்மக னெனுஞ்
சீருறிலெ னக்குதவு மென்றனர்நி றுகப்
பேரன்மக ஞகனே பெற்றியின்வ ளர்த்தார்
ஆரமகன் மைந்தனும ணங்குறவி றந்தான். (ச)

அம்மகவி றக்கவவ லக்கடலின் மூழ்கித்
தம்மனநி லைப்பதில ராய்த்தளர்த லானர்
மைம்மலிநி றத்தமல ராள்கணவ நீயென்
இம்மலின வெந்துயரி லென்னைவிழ விட்டாய். (ஞ)

என்றுமிக நொந்தனரி ரங்கியுறு நாளில்
துன்றுஜக நாதவிறை தன்னடிதொ ழற்கு
நன்றரிந லோர்களவ ணண்ணியவர் நல்வீ
டொன்றினரு ணர்ந்தனரி டர்க்குளுறு வாரை (ரு)

என்னையிங னீர்துயரி லெய்துகிற தென்ன
மன்னுதுயர் மூழ்குமவர் மற்றவரை நோக்கி
முன்னைநிகழ் வுற்றசெயல் யாவையுமொ ழிந்தார்
அன்னவர்தெ ரிந்துதய ராதும்வகை சொல்வார். (எ)

அணுவளவு நன்மையிலை யானசமு சாரப்
புணர்வுநிலை யற்றதத னுட்புகுத லாகிப்
பிணியுறுவ தென்னமது கண்ணனடி பேணுந்
துணிவினிடர் தீர்திரொன வேயவர்து ணிந்தார். (அ)

ஸ்ரீதரன ருட்குரிய சீரினவ ரோநீர்
பேதையடி யேனெருநி லேக்கணுறு பெற்றி.
யாததையு நாத்தருள்க வென்றனரி ரந்தார்
மாதரவ ருக்கவரு மன்னுநிலை செய்வார். (கூ)

நாதனரி நாமமதை நன்கினுப தேசித்
தேதமகல் கண்ணனது விக்கிரக மீந்து
மாதகவ தாகமக வன்பிதனில் வைத்து
நீதமொடு பூசனைநி ரப்பநிய மிததா. (ஐ)

நன்றெனவு கந்துகொடு நல்குமவா தமமை
மன்றவுப சார்மொடு வந்தனைபு ரிந்து
ஒன்றுமவர் போனபின னோவுதவி லாமல்
அன்றுமுத லந்நியதி செய்கையில மாநதா. (ஐக)

பெற்றவொரு கண்ணனுடு பேசியினை யாடி
மூற்றுதயி லந்தடவி மூழகுதல்செய் வித்துச்
சுற்றுடையி னீரமற வேநனிது வட்டி
நற்றுடைகி டத்தியுனை யெளடதமு நல்கி. (ஐஉ)

பாலமுத ருத்திவளர் தொட்டி லுறல் பண்ணி
மாலரிகு ணங்களைவ ருத்தினிதி ஞட்டி க
கோலவிழி மூடுதயில் கொணடபினை டுத்துப
பாலரின்வ ளாதனர்செய் பாவனைத வாதே. (ஐங)

ஆட்டையணி சோக்கவளா வாகிவரு கணணன்
ஈடனமு ணற்கிசைவ தெய்துபரு வந்தாற்
கூடினதெ ஞவயிறு கொள்குழைவு கணடு
நாடியுறு கண்ணனையு ணற்குநவில கிற்ற. (ஐச)

உண்கவினி துணகவென யாவுதினி துணட
பண்பினனை நன்குபச ரிகுமது பாகதுக
கண்கள்களி கூரவுள மானதுக னிந்து
நண்பினமு தண்டமெழிற் செய்தனன யதே. (ஐஞ)

அன்னையனை யாருபச ரிக்குமத ஞலே
இன்னவித நாடொறுமி யைந்தமுது செய்தான்
மன்னுகரு ணாநிதிவ ளர்ந்துவரு நாளில்
துன்னினன வில்லிலொரு சுத்தமறை யோனே. (ஐசு)

மூந்துபெறு தேவகிவ ளர்க்கமுய லாமல்
நந்தன்மனை விட்டகுறை நன்குநிறை வேற
இந்தவகை யெய்தியதி யின்பினமர் வாசை
வந்தமறை யோனறிக லானவண்ண திந்தான். (ஐஎ)

அத்தினம்வி டிந்தவுட னன்னையென லாஞர்
நித்தனையெ ழச்செய்துநெ டும்பசித ணிப்பான்
உய்த்தவமு தைக்கடி துணக்கவீனி துண்க
முத்தமனை யாயெனமொ ழிந்துறுதல் கேட்டான். (ஐஅ)

யாமையவ ணுண்கெனவ றைந்துறுதி சென்னக்
காமாநிகர் கண்ணனையெ னக்கழறல் கேட்டு
நீரையிலு விப்பதுந னீர்முழுக லாதோ
நீரையிலி ராயஃது செய்வதுத காதே. (ஐசு)

என்றவனு ரைத்தபடி யேபுரிவ னென்று
துன்றுமறு நான்மிடியு முன்றுயிலு ணர்ந்து
நன்றுபுன மேய்ந்துபுது நன்புனல்கொ ணர்ந்தே
அன்றகமெ லாமெழுகி னூரடுத லானூர். (உ)

தினமுதுகர் காலமது சேர்ந்துணுத லாக
மனதுசகி யாதுழுக நாதமழை வண்ணன்
சினகரமி ருந்துபணி செய்துறும வன்றன்
கனவினிவி ராவிடைக லக்துரைசெய் கின்றான். (உக)

தானமுது செய்துவரு காலகனி கண்ணுக்
தானடுதல் செய்வகைச மைத்தனெ னுரத்தன்
ஆனதினை முன்படிய மைத்திரு மாபாயி
பானமுடுகி நீயினிதி னென்புலைப ரந்தான். (உஉ)

அன்னதினை யர்ச்சகனு ணர்ந்துவிட யாமுன்
மன்னினன சோதையின்வ ளாத்துவரு வார்பா ல்
பன்னுருக மாதினனி றைந்தபர மான்மந்
தன்னுகரு ணுதிய ருத்தமவகை சொல்வான் (உங)

சீலகனி கொண்டடிகில் செய்திரத முலே
காலமிக நீடியது கண்ணனமு துண்ணக்
சாலமிகு கின்றபசி கொண்டுதளர் கின்றான்
ஞாலமுத னுதனதை யென்வயின வின்றான். (உச)

வெளியின்மிகு சிலமுற வேண்டல்பய னில்முற்
களிகொடுள மானதுக னிந்துபரி சுத்தம்
கொளினதுமி கப்பெரிது கொண்டனிகர் வண்ணன்
அளிமிகமு னீர்செய்வத வாவியுள னென்றான். (உஞ)

என்பதைவி னுவினரி சைத்தபடி செய்ய
அன்பினொ லாமறிய வையனினி துண்டான்
நன்புதமை யென்றுதுகி நன்குசெய லானூர்
இன்பினது கண்டவரொ லோர்களும்வி யந்தே. (உசு)

தூயமக மோமமொடு சோர்வருநல் யோகம்
ஆயபல செய்துமடை யாதபர னுக்குத்
தாயெனவ ளர்த்துமகிழ் தங்கியவொர் கர்மா
பாயிதவ மேபெரிய தென்றிசைப கர்ந்தார். (உவ)

கண்ணினைவ ளர்த்தவவர் காண்மிசைவி ழுந்தார்
எண்ணரிய தோத்திரமி யம்பினர வாறே
பண்ணியமை கிச்சடிப ரற்கினிய தாகி
கண்ணியது மாளுநலம் விஞ்சுழுக நாதம். (உஎ)

ஆக சரித்திரம் உஇஎ க்கு செய்யுள் தூகூஈஙூ

கருமாபாயி இருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

— ※ —

ஜயவந்தபக்தர் சரித்திரம்

ராமவுபா சகராகிச் சயவந்த ரெனுநாம நண்ணி நாளும்
காமனேயீன் றவனடியார் களேபபூசை புரிவாராய்க் கருதுதாரி
யாம்வணிகர் புத்திரரோ ளாவருள ராகலகூ டிபகி யாஞர்
தோமறுசம் பத்துடனே ஹரிபஜனே செய்துகொண்டு துலங்க வாழ்வார் (க)

ருசாது ஜனங்களுக்கு மதிதிகட்குஞ் சுயம்பாகம் வழாம னல்கிப
பெருகாத ரத்தினாைப் புத்திரர்கள் பக்குவராய்ப் பேணுராகி
மருவாத அஷ்டதரா சாரதுன்மார்க் கத்தின்மிக மலிவா ரேதும்
கருதாது பிரமகுலத் தும்பவித்த ராவணனைக் கடுப்ப தானர. (உ)

தகுகைதரு மச்செயலுக் கொவ்வாராய் விருத்தனுக்குத் தகாத பித்தம்
முந்கியதால் வாணிபத்துக் குளபொருள்க ளெலாஞ்செலவின் முற்று விக்கச்
கிந்தைகொண்டா னிதற்கென்ன செய்துமென வுளபொருளிற சிலம றைத்து
மைந்தனொன்போ ரேதந்தை தனைவருத்த வேந்தனிடம் வந்து சொல்வார். (கூ)

எங்கள்பிதா வெமர்குள்ள பொருள்களெல்லாம் வீண்செலவே யியற்று கின்ருன்
அங்கணுல கத்தரசே பொருள்செலவுண் டே லுமக்கு மமையத் தக்காம்
தங்கும்வகை விருத்தனைக்கூய்ந் தண்டிக்கத் தக்கதெனச் சாற்றக் கேட்டுப்
பொங்குபுகழ்ச் சயவந்தர் தமைக்கூவி விசாரிக்கப் புகல்வ தானர. (ச)

புத்திரர்க்கு வைக்காமல் வீண்செலவேன் புரிகின்ரு யெனபபு கன்றீர்
அத்திரமே பொருள்புகல்வ ரணைத்துங்லே யாவதுதா னறமே யன்ரே [ன்று
மூத்தணிவெண் குடைவேந்தே யெனலுமிவன் பயித்தியத்தின் முதிர்ந்தா னெ
மெத்தவருத்து கிறதிலுங் கொலைசெய்த னலனென்று வெருண்டு வேந்தன். (டு)

உங்கள்பிதாத் தனைக்கொல்வ துங்களுக்குச் சம்மதமோ வுரைத்தி ரென்ன
எங்களுக்குப பிதாவல்ல னிவன்பகைஞ ஞனதஞற் பொதியி னுள்ளே
தங்கவமைத் துக்கட்டி யாழியநீர் தனிவிடல்வேண் டி யதே யென்ன
வெங்கடுங்கோ லுடைவேந்தன் ஜயவந்தர் தமைக்கட்டி வீழ்த்தற் கெண்ணி.(சு)

கற்கலொடு கனமாகப் பொதிந்தாழ நிரினிடைக் கவிழ்க்கச் செய்தான்
தற்சடி மை யானவர்நி ரிடைமூழ்கு முன்வந்து சௌரி தானேர்
வற்கடன முதுகாமை வடிவாகித் தம்முதுகின் மலியிற் ருங்கி
நிற்கவய மேன்மிதக்கும் ஜயவந்த ரியல்கண்டா னிருபன் மன்ரே. (எ)

அகிலவியாபகனை வநாதரக்ஷ கன்கருணை யமைந்தி ருக்க
இகலியிவர் தமைக்கொல்ல வெண்ணியது தகாதசெய்கை யெனப்பயந்து
மிகவிமாந்தங் கவர்தம்மைக் கரையேற்றிக் கட்டவிழ்த்து விடுத்தன் னூர்கருத்
தகவுமிகவுபசரித்துத் தாள்பணியத் தனேயர்களுஞ் சரணந் தாழ்ந்தார். (அ)

அரசனெதி மைந்தர்களும் யாஞ்செய்பிழை பொறுத்தருள்க வடிக ளென்று
பரசுதலும் ஜயவந்தர் மைந்தருக்கு மரசனுக்கும் பரிந்து வாழ்த்த
விரசரசன் ஜயவந்தர்க் கடியவனு யன்றுமுதல் வேண்டி வாழ்ந்தான்
சரசமூடன் றனேயர்களும் பிதாச்சேவை செய்துமுறை தவாது வாழ்ந்தார். (கூ)

ஆகச்சரித்திரம் உசக்கு செய்யுள் ஆசுஉ

ஜயவந்தர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

சுரதாசர் சரித்திரம்

அத்தின புரியை யாளு மகபர வரசன் றன்னை
எத்தினங் களும்வி டாம லியன்றவன் றயையி னலே
மைத்தபூம் பொழில்கள் சூழ்ந்த மதுரைமா நகரத்திற்கு
மெய்த்தவோர் தலைவ ராக வீளங்கினர் சுரதா சென்போர். (க)

மதுரைகோ குலம்பி ருந்தா வனமெலாம் புனித மான
புதுமைசேர் தலங்க ளாகப பொருந்தலா லவணவர் துற்ற
சதுரசச் சனங்க ளுக்குத் தகவுப சரித்து நாளும்
முதுரச போஜ னங்கண் முதலிய வழங்கி வந்தார். (உ)

நலமிகு வழியி லுள்ள பொருளெலா நல்கி நல்கிச்
செலவுமிக் காக மற்றுஞ் செலவுசெய் வதற்குத் தம்பாற்
பொலனிலே யாக நல்லோர் பொருந்திடற் றருவ தற்கு
வலமிலே யேயென் றுன்னி மனத்திடை யழுங்கி நைந்தார். (ங)

நம்மையே நாடிச் சாரு நல்லவர் தமக்கீ யாமல்
இம்மையில் வாழ்க்கை யுற்ற லென்பய னினியெங் கோவின்
செம்மைசேர் பொருள்க ளீதோ செலவுகண் டரசன் சிறி
வெம்மைசெய் திடினு நல்லோர் விஷயத்தின் மேவ னன்றே. (ச)

என்றுதம் வசத்தி லுற்ற விறைபொரு ளெல்லாம் தம்பாற்
றுன்றுசா துக்க ளுக்குத் தயாப ரித்தும்
மன்றலச் சாலை கட்டு நல்கியுங் கட்டு வித்தும்
மன்றல்செய் தளவி னூணை மதனமோ கனனென் றூக (ஞ)

தாமுறு மதுரை தன்னிற் றயங்குறப் பிரதிட் டித்தார
ஆமத னூலே யெண்ப திலக்கமு மயுத முஞ்சேர்
வமநல் விரா கனை செலவினை யெதிர்ந்தோர் தோர்ந்து
தோமிலத் தினபு ரிக்குத் தோன்றல்பால் வந்து சொல்வார் (ஞ)

வேந்தநின் பொருள்க ளெல்லாம் வீண்செல வாகச் செய்தான்
போந்துள சுரதா சென்போ னென்றவர் புகலக் கேட்டுச்
சாந்தனு மரசன் கோபந் தான்மிக லாகித் தன்பால்
வாய்ந்தசே வகரை நோக்கி மதுரைநீர் விரைந்து சென்று (எ)

அங்குள பொக்கி ஷத்தி லமைந்துள பொருள்க ளோடு
தங்குறு சுரதா சென்போன் றன்னையுங் கொணர்க வென்று
பொங்குகைத் தீட்டு நல்கப் போந்தவர் மதுரை சென்று
சங்குசக் கரத்தா னன்பர் தம்மவை வந்து சார்ந்தார் (அ)

கிருபன்கைத் தீட்டு நல்கி நிகழ்ந்தவை யாவுஞ்சொல்ல
மருவிய சுரதா சென்போர் வாசித்துத் தெரிந்து கொண்டு
வெருவுறு தரச னென்மேல் வீண்சினங் கொண்டான் யானே
தருபொருட் கமைய மாணிக் கங்களாய்ச் சமைவு செய்தேன். (கூ)

அம்மணி கனேக்கோன் கன்டா லன்பென்மேன் மிகவுஞ் செய்வான்
இம்மணி மண்டபத்தி விருத்திகொன் றுரைத்தல் செய்து
தம்மணி மனேக்குட் சென்று தக்கபே ழையினி ரம்பசு
செம்மணி யெனநி னேக்கப் பரற்கனேச் செறிவு செய்து. (ர)

மன்னநின் பொருள்க ளெல்லா மருவுதல் லோக ளுகரும்
தூன்னறச் சாலேகட்குந் தொகுத்தொரு கோயி லுக்கும
நின்னது புகழ்வி ளங்க நிரப்பிநின் றேனே யன்றி
மின்னணு வேனு மிங்ஙன் வீண்செல வியற்ற கில்லேன். (க)

எனவுனாந் தூன்பா லேம மெய்தில வெனவென் மேனீ
னெமிகு வாயென் றியானித் தினத்திரா வீடையெங் கேனும்.
வனமதின் மறைவே னென்றும் வனாந்துபே ழைக்குள் வைத்துக்
கனமிகு பேழை தன்னேக் கடுகிவந் தவர்பா லீந்தார. (உ)

இன்னதை யானே கொண்டங் கெய்துற விருகரும் போதில்
நன்னர்நீ ரடைந்த தேகன் முகிய தெனரு வினறே
அன்னவர் தமக்குப் பொன்பூ ணுடைகள் சிறப்ப நல்கித்
தூன்னவ ருடன்று யின்று நடுநிசி வனக்தொ டர்ந்தார. (ரு)

வனம்புகுந் தரித ணுமம் வழுத்தின ரிருக்க விங்கே
தினஞ்செயும் பரிதி தோன்றச் சேவக மொழுந்து பார்த்து
மனந்தெளி சுரதா சென்போர் மனேயிலு மிருக்கக் காணுர்
னெனந்ததம் மரசற் கேது செப்புது மெனபய ன்தார். (ரு)

அந்தவூ ரடுத்த வூர்மற் முகிய விடங்க ளெல்லாம்
முந்தினர் தேடிக் காணுர் முனிவனென் றரசற் கஞ்சி
எந்தவூ ருற்ரு னேவென் றெண்ணியப் பேழை தன்னேத்
தந்தலே சுமந்து வந்து சார்ந்தன ரரசன் றன்பால். (ஙி)

உற்றதை யுரைத்துப்பெட்டி தனேயொரு வேந்தன் காண
மற்றவ னிடத்து வைத்தார் மன்னவன் பீர்ப லென்று
சொற்றரு மமைச்சற் கோதிச் சுரதாசர் பெட்டி தன்னே
நற்றியே திறந்து கற்க ணனிநிரம் புறுதல் கண்டான். (ஙசு)

பின்னரோர் கடித மந்தப் பேழையி லிருக்கக் கண்டு
மன்னிய வொருவ னுலே வாசிக்கத் தெரிந்து மன்னன்
முன்னர்கோ னுரைத்தோன் றன்னே முனிவுட னேக்கி நீமுன்
சொன்னதோர் சுரதா சென்போன் வீண்செல வேது சூழ்ந்தான் (ஙஎ)

நல்வழி களிலென் னேம ணனிசெல வழித்த தன்றி
அல்வழி செய்தா னென்றிங் கறைந்தனே பிழைய தாக
ஒல்வகை யெழுதி வைத்துப் பயந்தன ளெளித்து முமல்
செல்வகை செய்தா யன்றே நீயென மிகச் சினந்து' (ஙஅ)

வயினவ துரோகி யென்று மற்றவன் முனேக்கண் டித்து
வியனுறுங் கடிதந் தன்னே வங்கியே விரைந்து பார்த்துச்
செயிரறு சுரதா சென்போன் நீட்டின தேயென் றேர்ந்து
நயன்நீர் பெருக லாகி நல்லமன் நிரியைநோக்கி, (ஙசு)

திரிபுவ னங்க ளெல்லாந் தேடினுஞ் சுரதா சைப்போல்
ஒருவனேக் காண லாமோ வுயர்ந்த வென் மதத்தி னுலே
வெருவுறக் கோபித் தேனே யெனமிக வருந்தி வேந்தன்
இருவிழி குளிரப் பார்க்க வெங்கிருந் தாலுந் தேடி. (உ)

சொனார்கென வுரைக்கக் கேட்டுக் குறைவில்சீ ரமைச்ச னுனேன்
புணரிசூ ழுலக மெங்கும் போய்விரைந் தேடிக் காணும்
வணமிகு தூதர் தம்மை வல்விரைந் தனுப்ப மற்றோர்
துணர்விரி நிழற்பைங் கானிற் முருவினர் வந்து கண்டார். (உ)

ஹரிபஜ னத்தோ டுற்ற வவர்தமைக் கண்டு நீர்மூன்
புரிவுறுஞ் செயலுக் கன்பு புரிந்துமைக் காண வேண்டிய
பரிவுட னெனைவி டுத்தான் பார்த்திப னென்று கூறத்
தெரிதரு சுரதா சென்போர் தேறினர் நினைய லும்முர். (உ)

எங்களுண் நிறைவா யுற்ற வெம்பிரான் செயலி தென்று
சங்கையின் மனத்த ராகிச் சார்ந்தனர் தூதரோடு
துங்கவத் தினபு ரிக்குத் தோன்றலே வந்து கண்டு
செங்கையிற் சலாஞ்செய் வாரைத் தேடிய வேந்தன் கண்டான். (உ)

ஆசனத் திழிந்து முன்வந் தவர்தமை யழுந்தப் புல்லி
நேசமிக் குவகை தூங்க நிமக்குநே ரொருவ ருண்டோ
மாசறு வழியிற் பொன்னே வழங்கிமற் றெனக்கு நல்ல
தேசுறப் புரிந்தி ரிந்தச் செய்கைக்கோர் செய்கை காணேன் (உ)

உமதுசீ ரறிவி லாவோ ருன்மத்தன் சொல்லைக் கேட்டு
நமதகம் வருந்தச் செய்தே னுக்கியென் பிழையைப் போக்கித்
தமதுளப் படியே செய்க மதுரையிற் சார்ந்து செம்பொன்
நமதெனத் தருமோ பூமின் ஞதனுக் கினிய தென்முன். (உ)

என்பது சுரதா சென்போர் கேட்டெத் திசைவி லாராய்
மன்பிர தாபங்கொண்ட மன்னனே யுலக வாழ்க்கை
துன்பென விடுத்த வென்னை யின்னமும் துயரத் தாழ
வன்பர சியலுக் கேற்க நடக்கவும் வகுக்க லாமோ (உ)

எனுஞ்சுர தாசர் தம்மை யரசனு மினிதி னேக்கி
மனஞ்சலித் துலக வாழ்க்கை விடுத்துளீ ரெனுமும் மாண்பின்
கனந்தனை யறிந்தே னேலு துமைவிடக் கருத இல்லேன்
மூனஞ்செயும் படிநீர் செய்ய முயன்றுளேன் மொழியக் கேண்மின் (உ)

நீதியி னீரங் கீட்டு நிதியும துளத்துக் கேற்ற
சாதுசச் சனங்க ளுக்குந் தருமங்க டமக்கு மீயப்
போதுரு தாயி லென்பா லுள்ளன பொருளுங் கொண்டு
ஸ்ரீதரற் கடிமை யாக வென்னையுஞ் செய்தி னென்முன் (உ)

ஆயது கேட்ட தாச ரரசன துளமுந் தம்பால்
நேயமு மினிய சொல்லு நிரப்பலாற் றமதுள் ளத்தை
வெயது செய்தாற் சாது சேவையு மீணையி லாத
தாயதும் வருதற் கில்லே தடையெனத் தணிந்து சொல்வார். (உ)

ஹரிதன தடியர் சேவை யணுகினந் தடையி லாது
புரிவதற் கான செய்கை பொருந்தவெற் கருளு கென்று
பரிவுகொண் டோப்ப வேந்த னவிந்தனு யிருந்தும் பணபாற்
றிரிகர ணமுநன் ரூகி யங்ஙனஞ் செய்க வென்ரூன். (கூ)

கண்ணனுக் கன்ப ஞகி யுளமிகக் களித்து வேந்தன்
பண்ணுசன் மானம் பெற்றுப் பரமனுக் கன்ப ராகி
கண்ணிய சுரதா சென்போர் மதுரைமா நகரஞ் சென்று
தண்ணளி மதன மோக னன்றனைத் தரிசித் தற்ரூ. (கக)

அன்றுதொட் டரிதா சர்க்கு மடுத்தவர் தமக்கு மற்றும்
தின்றுனர் தமக்கு நல்ல போஜனந் துகில்பூண யாவும்
ஒன்றநிர்ப் பயராய் நல்கி யுத்தமன் குணங்கள் பாடி
என்றுமா லுருவுட் கொண்டா ரிடைவிடா திருக்கு நாளில் (கூ)

மாலடி யார்க்குத் தொண்டு வகுப்பதி லிவர்போ லிலலை
ஞாலமீ தென்றெங் கெங்கு நவில்வது தெரிய வோர்நாள்
நீலமா முகில்கோ யிற்குச சிவிகைமே னேரும் போது
சீலமா ரொருவர் வந்தார் செருபபுக்கா லோடு மாதோ. (கூ)

வந்தவர் சுரதா சென்போர் மதிமுக நோக்கி யைய
இந்தவென் செருப்பைக் காத்திங் கிருக்கயான் கண்ணன் சேவை
முந்தவே பெற்று மீளு மளவுமென் றுதவ முந்தித்
தந்தருள் கென்று கொண்டார் சிவிகைவிட் டிறங்கித் தாழ்ந்தே. (கூச)

கொண்டதோர் செருப்பை யாடை கொண்டுமே டித்தம் மார்பில்
அண்டுற வணைத்துக் கொண்டங் கிருந்தன ரதனைத் தந்தோர்
தண்டுழாய் மார்பன் கோயிற் சார்ந்தனர் வாரார் பானு
மண்டல மறையுங் காறு மற்றிவர் தமைச்சோ திக்க. (கூடு)

வருமள விவருந் தந்த வயினுறத் தந்தோர் மீண்டு
தருமிடம் வந்து சார்ந்து கணடன ரன்பர் தம்மைத்
திருமகள் கொழுக னன்பர் செருப்பினை யவர்முன் வைக்க
ஒருவரு நும்மைச் சாது சேவையி லொவ்வா தென்ரூர் (கூசு)

சோதனை செய்தோ ரந்தச் சுரதாசர் தமைம தித்து
மேதகு புகழ்கொண் டோட விண்டுவி னடியா ரெல்லாம்
காதலி னுதைக் கண்ணன் கனிந்தங்குக் காட்சி காட்டக்
கோதறப் பெற்று வாழ்ந்தார் குவலயம் விளங்க மாதோ (கூஎ)

ஆகச்சரித்திரம் உகூக்கு செய்யுள் கூருகூ

சுரதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

ரசிகமுராரிபக்தர்சரித்திரம்

மெய்தத மாமது ராபுரிங கருகதாய் விளங்கும்
சுதத மாநகா சாயமென் பகிலொரு தூயா
நித்த மாலரி பததியி னிாம்பிய மூநாரி
பதத ரானவா பரமவை ராகஇய பணபர் (க)

நாளுங் காளிக்கி நதியிடை நானஞ்செய் தரியை
நீளுஞ் சோடசோ பசாரங்க ணிறைவுறப பூசை
மூளு மன்பொடு முடிததபின வைணவமுதலோர்
தாளுந் தீர்த்தங்கொண டாட்டியங் நீராகொளுந் தக்கோர் (உ)

பின்ன ரின்னமூ தட்டரி தாசரைப் பேணி
நன்ன ருண்பிதத சாதுசஜ் ஜனங்களே நாளும்
பன்னு மால்வடி ாகவே பாவனை பண்ணி
முன்னு மெய்யன்பு குறைவில ராகவே முயல்வார். (கூ)

அன்ன வர்க்கு நல் ஸாபினா பாற்பல ரடியார்
துன்னி யன்னவா சமபிரதாயமே தொடங்கி
மன்னி மாலரி பஜனையி ஞடொறுமு வதிவரா
இன்ன நாளிலங கெய் தினா பவரிக இன்பர். (ஙு)

வநத மாலடி யார்களுக் காசனம் வழங்கி
அநத வர்சனத திருநதிடச் செய்துபின படைவே
முகதோ டேனை விடுத்துநம் முருநதனுக் கடியார்
விநதை சேரடி விளக்கிநீர் தருகென விதிததா. (ஙி)

தேசி கோததமா செபபிய படி யந்தச் சீடன்
ஆசி லாதவ ரடி கனைப புதியநி ரதனல்
மாசி லாதற விளக்கினன வரவொரு மறையோன்
பேசி டாவரு வருபபுமிக் கான்மிரு பிணியால். (சு)

சில மேதுமில் லாதவன் றனைக்கணடு சீடன்
சால வேயரு வருத்தவன் முடொடான் விடுத்து
மேல வாவிலா பாதங்கண் முறைபபடி விளக்கிக்
கோல நீர்தன துத்தமக் குருவின்பாற் கொணர்ந்தார். (எ)

கொண்ட வன்றரு பாதநீ ரதனையுட் கொண்டு
கணட மற்றதின் சுவைருசி யிலதென்று கருதித்
தொண்ட ரானவர் தமையெலா மழைத்திந்தத் தூநீர்
உணட போதிலென் னுருசியின் முயதென் றுரைத்தார். (அ)

பாத நீர்கொடு வந்தவன் றன்மூம் பார்த்து
நீத ரும்புன லிற்சுவை யிலதுநி நிசத்தைக்
கோத றச்சொல்லு வென்னலு மவனுளங் கூசி
ஏத மற்றசற் குருவெதிர் நின்றுதா னிசைப்பான். (கூ)

ஐய வந்தவர் தமிலொரு வேதிய னகத்த
மெய்யன் கால்களு மிகவெந்து வெடித்தபுண் ணுகி
வெய்ய தாலதைத் தொடுதற்கு வேண்டலேன விதிதேன்
மைய லென்பிழை யிதன்றிவே றின்றென வுரைத்தான. (ஐ)

கேட்ட மாதவ ரபபடி யேவெனக் கிளர்ந்து
நாட்டு சீலமில் லாரிடை விளைந்தனர் நண்ணிக்
கோட்ட மின்மனத் தோடவர் பதங்கள்கைக் கொண்டி
நீட்ட மாய்விழுந் தெழுந்துபற் பலதுதி நிகழ்த்தி. (ஐக)

தங்கை யாற்புனல் கொண்டவர் தாள்களே விளக்கிச்
சங்கை யின்றுப சாரமுங் குறைவறத் தந்து
கங்கை நீரிலுஞ் சிறந்ததாய்க் கழுவிய நீரை
அங்கை கொண்டுவாய்ப பெய்துதெளி சுவையென லாரா. (ஐஉ)

சுவைநன் ரூயதென் றவர்களி கொள்வதைச் சூழ்ந்த
நவையி லாதசா துக்கள்கண் டதிசய மண்ணி
கவையி லாவிவா மனநினை யறிபவன் கணனே
இவைய மீதில்வே ரருள ரென்றன சேத்தி. (ஐங)

பாத நீர்ச்சுவை யறிதரு மற்றிவர் பண்பால்
ஓத லாமினி ரசிகரு ராரியென் ரெருபேர்
காத லோடென வவர்தலே மேற்கரங் கவித்து
நீத மாயரி நேர்வந்து நினைவுமுற் றுவிபபான். (ஐச)

என்று வாழ்த்தினர் போனபின் ரசிகதா சேத்தத்
தென்று தேசிக ராகிய தயார்ணவர் தழாயசேர்
மன்றல் மார்பினன் பூசையி னியதராய் மருவு
கின்ற போதுவந் தாரெரு கோனடி கெழும. (ஐடு)

வந்து மற்றவர் பூசையி னியதியை மகிழ்ந்து
மூந்து பாதங்கள் வணங்கினன் முறைவவழு வாமல்
தந்த னன்கிரா மங்களோர் நான்கவை தம்மால்
உந்த மாலது பூசைக்கு நேரென வுதாத்தான். (ஐசு)

உரைத்து மன்னவன் போனபின் தயாரணவ யோகி
விரைத்து ழாயவ னருளிது வெனகளி மிகுந்து
நிரைத்து நாடொறு மடியவர் பூசையு மெடுநாள
சரைத்து மேவுநாள் வந்தன னெரைஞி காரி (ஐள)

சாய மென்னுமூர் தனில்வரு பொருள்களிற தலேவற்
கேய நீந்துமிக் கதுதனக் கானவேற் றவன்ரூன்
ஆய தாற்றயார் ணவர்க்குள ரிராமங்க ளவற்றின்
மேய வோண்பொரு டருகிலன் றகைந்தனன் வெஃகி (ஐஅ)

தகைவு செய்தபோ தந்தவூ ருள்ளவர் சார்ந்து
மிகைய தாத்தயார் ணவர்க்குள பொருளீநீ வெஃகல்
பகைசெய் யேலெனப் பலபடி சொல்லியும் பாரான்
நகைசெய் தின்னவர்க ளியான்றரு கிலனென நவின்ரூன் (ஐசூ)

போன பின்றயார் ணவருணர்ந் திதுதனைப் பொருந்தத்
தான்வ ரைந்தொரு திருமுகம் ரசிகராந் தாசர்
ஆனவர்க்குத வுகவெனத் தாதன்பா லனுப்ப
ஞான மிக்கவர் மடம்வந்து சார்ந்தந்த நல்லோன். (உ)

உண்டு கொண்டுறை போதந்த ரசிகர்பா லுதவக்
கண்டி டக்கையின் வாங்கினர் தலைமிசைக் கவித்துக்
கொண்டு கண்களி லொற்றின ரெப்பணி கொளினும்
விண்டு வாவெனுங் கருத்தறிந் தெழுந்தனர் விரைந்து. (உக)

உண்ட கைகழு வாமலா சானிடத் தோடி
மண்டி வந்துகண் டவரடி வணங்கினர் வாழ்த்தி
அண்டி நின்றபோ தவர்கண்ம தென்னென வினவத்
தொண்ட ரானவ ராணையின் படிவரல் சொன்னர். (உஉ)

அமுது செய்வதை விடுத்துண்ட கைகழு வாமல்
தமது பால்வந்த சிடரை மகிழ்ந்தனர் தழுவி
உமைநி கர்ப்பவர் சீடரி லொருவரு மில்லே
எமது பாலெனத் தயைமிகப் பெருகின மொழுந்து. (உங)

அவர்க ரத்தொடு வாயைபுங் கழுவின ராகித்
தவர்த மக்குரே ரிட்டசங் கடத்தினைச் சாற்றிக்
கவர்மி டுக்கினன் பாற்சென்று மீட்டிடக் கற்றோர்
எவரு மக்குநேர் வாரொரு வரு மில்லை யென்று. (உச)

புகழ்ந்து பேசிநீர் கண்ணன்றன் பெயரது பொருந்தத்
திகழ்ந்த பத்திரங் கிராமங்கட் கியைவது செய்து
நெகிழ்ந்தி டாதிவண் வருகவென் றுரைத்தலு நேர்ந்து
மகிழ்ந்து தேசிகர் பதந்தொழு தந்தவூர் வந்தார். (உடு)

வந்த போதந்த வூரின ரிவர்தமை மருவி
இந்த வூர்க்குநீர் வருவதென் காரண மென்ன
அந்த வன்பர்தந் தேசிகர் குறைதனை யறைய
நொந்து மற்றவ ரண்ணவன் செய்கையை துவல்வார். (உசு)

துடுக்கன் மிக்கதுன் மாய்க்ஙன் வைணவத் துரோகி
மிடுக்கன் காசுக னிரக்கமில் லாதவன் வெகுள்வோன்
கடுக்கும் வார்த்தையன் றனைக்கண்டு நீர்சொலு மிதங்கா
தடுக்கு மோவவன் றன்னுழை யேகலா காது. (உள)

என்று கூறுதல் கேட்டியான் குருவரு ளினைக்கொண்
டொன்றி னேனது செய்குவ தேயெனக் குறுதி
நன்ற தென்றுபோம் பொழுதிற் சிலர்முன்பு நண்ணித்
தன்று கின்றவர் செய்கையை யவனுக்குச் சொன்னர். (உஅ)

கேட்ட வன்சிறி துன்னிவா துவன்வரக் கினத்தி
நாட்டு மென்வயின் வரும்வயி னவன்றனை நால்வாய்
ஒட்டி முன்சென்று காலினுற் றுவைத்து யிர்போக்கில்
வேட்ட தீகுவ னென்றவன் றனைமுன்பு விடித்தான். (உக)

வாது வன்னந்த வகைசெய்வே னென்றதன் மதமா
ஆது வம்பெரி துண்டிட நிரப்பிமீ தமர்ந்து
போது றும்பொழு தெதிர்பல சீடர்கள் பொருந்தச்
சாது வானவர் பஜனைசெய் தின்பொடு சார்ந்தார். (கூடி)

அடுத்து வீதியிற் சிலர்வரும் ரசிகரை யண்மித்
துடுக்கன் யானையாற் கொல்வது சமைந்ததைச் சொல்ல
நடுக்கி லார்குரு காரியத் தானுயிர் நலிவாய்
விடுத்து மாயிலீ தேமிக நன்றென விசைந்தார். (கூக)

யானை மூன்வரச் சீடர்கள் கண்டியா மிதனுல்
வானை யெய்துவ மெனப்பயம் வாய்ந்தவ ராகிப்
பூனை கண்டுபோய் கருப்பையின் கூட்டம்போற் போக
ஏனை மாதவ ரோடுவோர் தமக்கிவை யிசைப்பார (கூஉ)

நீவி ரொன்வயின் மூவகைக் கரணமு நிரப்பித்
தாவி லாவுப தேசம்பெற் றீரதைத் தவிர்ந்து
மேவு தேகத்தில் விருப்பமுற் றோடிவீ ராலுல்
ஓவு துங்களத் தேன்றுழாய் மணியென வாைதார் (கூங)

அன்ன வாசகங் கேட்டலுஞ் சீடரொ ( ) ரும்
இன்ன மாலைக ளெங்களத் திருக்கில ன் ( ) ரீர
பன்னு சீடரொன் றுரைப்பது கொண( ) ப பரிந்து
மன்னு மாதவர் கையிடை வழங்கிவ ( ) ஞா (கூச)

கொண்ட மாதவர் தனியரா யரியைய ( ) கொண்டு
மண்ட வோடிய சீடரு நகர்வதி வாரு
கண்டு நின்றிட வாதுவ னேவிய கரிதார்
அண்ட வந்திந்த ரசிகர்தாள் வணங்கி ( ) ங்கி. (கூரி)

யாவ ருங்கண்டு வியர்த்திட ரசிகர்த மன்ன
மேவு மாலையெல் லாமொரு மாலையாய் வளங்கக்
கோவை செய்தந்தக் கோட்டமாக் களத்திடைக் கொளுவித
தாவி லாஹரி நாமத்தைச் செவியிடைச் சாற்றி. (கூசு)

இனியுன் மத்தத்தை விட்டுநல் லோர்களுக கிணக்க
ணனிக ளித்திடுயென் றுரைத்தந்த மிடுக்கன்பா ணனைக்
தனிந டப்பவ ராலவீ செய்கையைச் சடன்பால
முனிவொ டுங்கிடக் கண்டவர் சிலர்சென்று மொழிந்தார. (கூஎ)

ஆய வன்பயந் தசிசயித் தெதிர்பத சரனுய்த்
தூயர் மூன்வந்து நும்முடை மகிமைதோன் றுமல்
ஈய னேன்செய்த பிழைபொறுத் தருள்கென நல்லோர்
சேய தாண்மிசை விழுந்தனன் ரோத்திரஞ் செய்து. (கூஅ)

ஐய ரோதமக் கேதுவேண் டுஞ்சொல்லி யருள்க
வெய்ய னேனது வேண்டுதின் றேனென விளம்பப்
பொய்யி லாவன்ப ரொன்குருப் பொனறரு நிலமும்
மையி லென்னுப தேசங்கொள் யானையும வழங்கி. (கூஙு)

என்னி டத்தியான் செல்வகை செய்தியென் றியம்பச்
சொன்ன சொற்படி. சன்னது பத்திரக் தொடுத்து
மன்னும் யானையுந் தந்தடி வணங்கினன் வாழ்த்த
இன்ன வன்பர்கொண் டேகினர் குருமரு விடத்தில். (சவ)

எய்தி யாரியர் பதந்தொழு தவையெலா மியம்பிக்
கைத ரும்பத்தி ரத்தொடு கரியையுந் தந்தார
மைத ருங்கரி யன்றுதொட் டங்குமா ளுமம்
பெய்து காதிடை யின்புட னமர்ந்தது பேணி (சக)

தொலைவில் கானகம் பகலிடைச் சென்றெய்துந் துருவி
இலையொ டிந்தன மடத்துக்கு வேண்டுவ வேரும்
நிலையில் வந்தறக் குவித்தரி நேயருண் மிச்சிற்
மலையெ னக்குவி வனவன்றி யுண்பதில் வாய்ந்து. (சஉ)

களிறு செய்வது கண்டவர் களித்ததி சயிக்கப்
பிளிறு வெங்கரி தான்பெறு பேற்றினைப் பேணி
வெளிறு ளேன்முன்பு செய்தவ மேதென வியந்து
குளிறு மாலரி பஜனைகேட் டமர்ந்ததுட் கொண்டு. (சங)

இன்ன வாறுபற் பலபகல் கழிந்தபின் ரசிகர்
தன்ன தாரியர் விடைபெற்றுத் தடினிக ளாடத்
துன்னு மால்கரி மேற்பல பொருள்களுஞ் சுமத்தி
நன்ன ரன்பர்க ளுடன்சென்றூர் நாமங்க ணவின்று. (சச)

செல்லு மார்க்கத்திற் றிருடர்க ணலிவுகள் செய்ய
மல்லல் யானைகண் டிவரரி நாமம்வாய் வழங்கார்
புல்லு ரூர்துழாய் மணித்தொடை யாதலாற் பொருது
கொல்ல லாமெனக் கொன்றதங் கவசைக்கோ பித்து (சடு)

ரசிக ரானவர் பின்பல வந்திக ணண்ணி
உசித மாங்குருக் கேத்திரம் போகவு முன்னி
வசியி லாரரு ணைவதி நகர்வழிக் கண்டு
கசியு மன்பின ருடனங்குத் தங்கினர் கலந்து (சசு)

மூன்று நாளுற வந்நக ராளுவோன் மூர்க்கன்
ஆன்ற வுன்மத்த னவிந்தன்பாற் சிலர்விரைந் தண்மித்
தொன்ற லேநம தூரிடை வைணவத் தொருதி
என்ற தோர்கரி யிலக்கணஞ் சிறந்ததோ டெண்ணூர். (சஎ)

கேட்ட மன்னவ னக்கரி மேன்மயல் கெழுமி
மாட்டு வேந்தனுக் காங்கரி நல்கென நவின்மின்
கூட்ட மாயினர் நல்கில ரேன்மிகக் கொடுமை
பூட்டு கென்றுதூ தரையவண் போக்கினன் மாதோ. (சஅ)

தூத ரோடினர் செப்பலும் வைணவர் தின்னி
ஈதெ னேவிவ ளுன்மத்த னீதிவா யிசையான்
யாது செய்வதென் றெண்ணினர் தூதரை நோக்கிப்
போது மூதுதும் பால்வயி ணவரன்றிப் பொருமா (ஈ)

என்ற போதந்தத் தூதர்மெய் யெனவதை யெண்ணர்
தன்றி னர்கரி தனைக்கொளத் தளவொடு நாமம்
இன்றி வந்தவர் தமைக்கண்டு கரிமுனி வெய்தி
நின்று சிறலும் பயந்துபோய் நிருபனுக் குரைத்தார். (இ)

அரச னன்றென வாதுவ ளைருவனை யழைத்துப்
பரசு வைணவ வேடத்தை நீயுடல் பரித்து
விரசி யானையைக் கொண்டுவா வெனவவன் விரைந்து
புரசை யானைமுன் போயினன் வைணவம் பூண்டு (ஙி)

கபட மாயிவன் வந்தன னெனக்கரு தியுமவ்
விபம வன்சொலு நாமத்திற் கிசைந்தெதிர் நிற்க
நிபமில் யானையை வாதுவ னேர்ந்தனன் கொடுநி
ருபன்முன் சென்றிடக் கூடத்திற் புருத்தென வுரைத்தான். (இஉ)

கூடத் துய்த்தலும் யானைசா தக்களைக் குறிதது
வாடி யிங்ஙன மெய்திய தேயென வருந்தி
நீடி நித்திரை யுணவதில் லாமலே நின்று
வீடிற் ரேரொழு நாளிடை வைகுந்த மேவ (ஜக)

அப்ப டிக்கரி யானபின் ரசிகரு மறிந்தே
ஒபபி லன்பரோ டிப்படி யுறுதலா காதென்
றெய்ப்பி லாதரி பஜனைசெய் தெங்கணு மேஙி
வைப்ப தாகிய தீர்த்தங்க ளாடினர் வாழ்ந்தார். (இச)

ஆக சரித்திரம் ஊ-க்குச் செய்யுள் தொகை.

ரசிகமுராரிபக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

மீராபாயிசரித்திரம்

இந்துஸ்தா னதேசததிற் பெரியவுதே யபுரமென விசைகொ ளுருண்
டந்தச்சீர் நகரத்திற் கரசன்விஷ்ணு பக்தியுடை யவன்றன் பக்கல
வந்துற்ற வதிதிகளுக் கன்னதா னஞ்செய்தும் வருநல் லோரை
மூந்துற்றப புதிதுதுச் சேவைசெயும் ராணுவா முதல்வன் மாதோ. (க)

ே பால மூர்த்தியைத்தன் னகத்தில்வைத்துக் குறைவிலுப சாரமான
ப தி னோ புரிந்தவ் வரிபிரசா தத்தைநன்கு தினமுங் கொள்ளும்
பூபாலன் பின்புரித்து வருமவற்கோர் புதல்விமணி போற்பி றகக
மாபால னஞ்செய்தக குழவிபரு மீராபா யெனும்பேர் வைத்தான். (உ)

அன்னேகுழ வியையெடுத்துக் கண்ணனடி யிற்கிடத்தி யன்பு செய்து
நன்னர்வரு நாளுக்கு நாள்வளர்ச்சி யாகமிக நன்கு போற்ற
மின்னுகுழ வியினுருவ லாவணியங் கண்டுதந்தை மிகக்க ளிக்க
இன்னபடி யருநாள்கண் ணன்கோயிற் கப்பெண்ணை யெடுத்து வந்து. (கூ)

மகுடருண்ட லங்களொடு மணிமுத்த மாலைவைஜ யந்தி மாலை
நகுதுளவ மாலைகவுத் துவமான மணிமாலை நவில்கே யூரம்
உருமொளிசேர் பொன்னுடை யிடையணிநூ புரம்விளங்க வுற்ற கண்ணன்
நெருபுனைகை முகவொளியு மெம்பபடையுங் கண்டுதரி சித்து நின்று. (ச)

தினந்தோறுந் திவ்வியமங் களமூர்த்தி சேவைசொன்ன படிசே வித்து
மனந்தாவி லன்புகொள வருதந்தை தாயுடனே வருமீ ராபாய்
எனுந்தூய வனிதையுமக் கோபாலன் சேவைதனி லீடு பட்டுப
புனந்தோயு மயில்பொழியும் புயல்கண்டா லெனமகிழ்வு பொங்க லாகி. (ஞ)

எனக்கிங்கக் கண்ணனன்றி வேறுரூபு டனேவேண்டே னென்ற வண்ண
மனக்கன்பு பூண்டிருக்கத் தந்தைமனே வியினிடத்துச் சார்ந்து மாதே
மனக்கின்பந் தருநமகண் மணப்பருவ மேயிதுன் மனங்கொ ளாயென்
வனக்கன்னி தனக்கினிய வரன்வேண்டு நாடுகென வலிந்து சொன்னன். (சு)

அவ்வாறு தந்தைதன தன்னையுடன் பேசுகின்ற வதனைக் கேட்டுச்
செவ்வாயின் மீராபாய் தந்தைவயின் வந்துதந்தாய் செப்பக் கேண்மோ
தவ்வாதி யாளுருத் தமபுருடன் றனைக்குறித்துத் தங்கு கின்றேன்
எவ்வாடு வெனினீவிர் தினந்தொறும்பூ சிக்குங்கோ யிலனே யாமால். (எ)

அந்தக்கோ பாலனுக்கே யென்னையர்ப்ப ணஞ்செய்பு மதற்கோ யாயம்
கிந்திக்கா தெனைத்தருக வெனவுரைக்கு மகள்வார்த்தை தேர்ந்து மன்னன்
எந்தக்கா லத்தெவர்தாம் விக்கிரகக் தினமணந்தா ரிசைகோ பாலன்
இந்தக்கா லத்தர்சசா ரூபமதாய் விளங்குகின்ரு னினங்கு வாளே. (அ)

ஆதலா லிவ்வுறுதி தனேவிட்டுப் புகழ்குணங்க ளனைத்துங் கொண்ட
நீதஞ கியவரச குமாரனைத்தேர்ந் தேமணக்க நினைத்தி யென்ன
நாதனர்ச்சா ரூபமதா யிருந்துநிஜ பத்திக்கொண்ட நாமதேவர்
போதுகென வருகின்ரு னுடனுண்கின் ரூன்விபவம் பொருந்தி மாதோ. (க)

ஜயவிந்தக் கலியுகத்தி லார்ச்சாரூ பம்விபவ மாகித தோணறும்
மெய்யறிவி லாயோகீ பலவுண்டு நிஜபக்தி விளங்கிற் ரூலை
வையதுகர் கோபால னெனக்குமெய்யாய் விளங்குவனீ மறுத்தல் வேண்டாம்
செய்யவனுக் கர்ப்பணமென் றுரைசெய்தாள் மகள்வார்த்தை தேர்ந்துமன்னன்

சிறுவயதி லரிபஜனே புராணசிர வணஞ்சிறந்த திவ்விய ஞானம்
பெறுமகனே யதிசயித்திக் கோபாலன் றனேயுனக்கென் பிரியத்திருதேன்
நிறுவியவுன் மனைகொடுபோய் நிதநிஜ பாவமது நிரம்பப் பூசை
உறுதிகொண்ட படிபுரிகென் றுரைத்திடரீ ராபாயி யுகந்து கொண்டார். (உக)

கண்ணினைத்தன் மனையில்வைத்துத் தினமுமலிடி யற்காலங் கடி தெழுந்து
தண்ணியரீ ராடல்செய்து நித்தநிய மக்கிரியை தனேயுஞ் செய்து
புண்ணியநற் புனல்கொண்டு கோபாலற் கபிடேகம் பொருந்தச் செய்து
வண்ணவஸ்தி ராபரணங் களும்பொருத்தி யுபசார வகையுஞ் செய்து. (உஉ)

புகித்து வீணைகைக்கொண் டரிகுணங்கள் பலபாமப் புகழ்ந்து போற்றி
நேரித்துச் சாதுக்க டமையழைத்துப பிரசாத நிவேதித் துபபின்
பாசித்துத் தான்புசித்துப புராணசிர வணஞ்செய்து மான்ம ஞானம்
வாசித்து மாலரிதன் குணனுபவ பிரபாத்தம வருச்சு நாளில். (உசு)

அப்பதியிற் சிலகுடி ல தாபுதகி யுடையரிங்க வரசன் கன்னி
பற்பல்புரு டர்களிடையே பாடுகலோ டாடுகலும் பயிலுகை தன்னுல்
இப்பதிதன் குலத்துக்கோ ரிழுக்கமென வறிகின்ரு னில்லை யென்று
செப்பலுணர்ந் தரசன்முனி வாய்மனேவி தனேநோக்கிச் செப்பு கின்ரூன். (உச)

இது காறுஞ் சிறுவயதா யிருந்ததனுல் வைணவரோ டிருக்கச் செய்தேன்
மூதுஞானம் வினேந்தாலும் யௌவனத்திற்புருடரொடு முயல்வ தாகா
ததுதேரூ ராரிகழ்ந்தா ரெனேயதனு வினிவரனே யீணவ தாச்செய்
வதுதானுத் தமமென்றுன் மகட்கறைந்து சொல்வதனே வருத்தி யென்ரூன் ( )

அன்னேமகண் மனேவந்து மகளேகீ மணங்கொள்ளா தமைத லாலே
உன்னேயு ராரிகழ்ந்தா ரிகழ்ந்தனே யுனதுபிதா வோபொ ரூமல்
என்னேயுனே மணஞ்செய்து கொள்ளும்வகை யிசைத்திடென விசைக்கவந்தேன்
மூன்னேனினே வதைவிடுத்து நல்லவரன் றனேமணக்க முயறி யென்ரூள். (உசு

கண்ணனன்றி யுலகிலுள்ளோர் பிதாக்களெனக்கருதுமென்றன்கருத்தைநீபோய்
அண்ணறனக் குரைசெயெனு மவருறுதி தனேயறிந்த வன்னே தான்போய்
மண்ணுலகா ளரசனுக்குச் சொல்லவுவன் வைணவரால் வாய்த்த தீதென்
றெண்ணி யினிமகனேக்கொல் லாதிருத்து மேலிகழ்ச்சி யெய்து மென்ரூன். ( )

மனேவிதனே அழைத்துவிடங் கலந்தசோற் றினேயளித்துன் மகனேக் கல்க
வெனலு மவள்கணவன்சொற் கடக்கமாட் டாளாகி யிசைந்து நஞ்சு
தனேவிரவு சோறுகொண்டு மகளிடஞ்சார்ந் தனதுபிதாத் தானுன் செய்கை
யினேயு கவா தடுநஞ்ச மிடுசோறுண் பிக்கவெனனே விடுத்தா னென்ரூள். (உஅ)

அழுதுசொல்லுந் தாயுரைகேட் டந்தமீ ராபாயி யன்னே ரன்று
வழுவிலரி பக்தியினுல் யான்மடிந்த லென்றுமா தவன்முன் வந்து
தொழுது நின்று கண்ணுநின் பக்தியினுல் யான்மடிந்தாற் சொலாரோ நின்னேப்
பழுதுமுழு வதுமென்றுன் பூசையினி யார்புரிவார் படலா னேனேல். (உசு)

எனப்பலவா றியம்பிநைந்தி யான்பூசை புரிவதுனக் கிச்சை யாஞல்
மூனைப்பிரக லாதனரை விடத்தாற்சா வாதுசெய்த முருந்தா நீயென்
றனைச்சாவா திருக்கச்செய் யாயோவென் றேத்தியன்னை தராமுன் வாங்கி
மனத்தார்வ முடனுண்டா ருடனேமா தவன்பச்சை வடிவங் கொண்டான்(உ0)

விடவமுதண் டுங்கன்னி வீயாமற் கண்ணனுரு வேறு பாடாய்
இடல்கண்டு தாய்வியந்து கனவனிடஞ் சென்றியம்ப விதுமெய் யோவென்
றடலரச னவணேகி மகனையும்பார்த் துக்கண்ண ஞன பச்சை
உடலையும்பார்த் ததிசயித்துக் கண்ணுநான் விடமுண்ண வுனைச்செய் தேனே. (

தருமோவென் றணுதபித்துச் சாஷ்டாங்க தண்டனிட்டுத் தனது கன்னி
மிருமன்பை மிகவியந்து மகள்காலில் விழுந்தெழுந்து மிகத்து திக்து
நெருமுன்றன் மகிமையறி யாதுசெய்த பிழைபொறுத்தி யென்று கேர்ந்து
புருதந்தை தனைவணங்கி நின்றற்கண் ணன்கருணை பொருந்தி னேனே. (உஉ)

எனுமீரா பாயிதனை நோக்கி யன்னை யான்விடச்சோ றுனைபுண் பிக்கப்
புனிதநிறம் வேருன கண்ணனைநீ யேயினிது புகழ்ந்து போற்றி
அனகன் முன்னை வடிவாக வமைத்தியெனப் பிதாவேண்டு வதனைக் கேட்டு
வனிதைகண்ணன் றனைவணங்கிப் பூசனைதன் விடப்பாலை மாற்றி னேனே(உ ரு)

நிறம்வேரு யினையோநீ யதனுலே யின்றுமுன்னை நிறமே யாகி
விறல்வேந்தன் றனக்கருள்க சேவையென வேண்டுதலும் விமலன் கன்னி
உறவேண்ட றனையுகந்து கூன்நிறுதி பச்சைநிற முறுக லாகப்
பிறவுடலெல் லாமுன்னை வடிவாகி யதிசயிக்கப் பிறப்பி னேனே. (உச)

ராணுவேக் தன்கன்னி நிமித்தமாய்க் கண்ணனிர்த நன்மை செய்ய
மாணுத துர்ச்சனருஞ் சாதுஜன ருந்தெரிந்து மகிழ்ந்து போற்ற
காணுளுங் கண்ணனின்று மவ்வாறே வினங்குகின்ரு னவிலுங் கன்னி
ஆணுதன் கருனையா லான்மஞ்ரா னம்விளங்கி யமர்ந்தா ரம்மா. (உரி)

ஆகச்சரித்திரம் கூகக்கு செய்யுள் ரூகக

மீராபாயிருவடிகளே சரணம்.அ

முற்றிற்று.

தாசி கான்ஹோபாத்ரா சரித்திரம்

பண்டரி புரத்தின் றென்பாற் பகரொழு கோசு தூரம்
கொண்டமங் களவே டத்திற் குடியிருப் பவளோர் தாசி
உண்டவ ணமஞ் சாமா வவள்வயிற் றுதித்தா ரோர்பெண்
கண்டவர் வியப்ப நாளுங் கவின்மிக வளருங் காலே. (க)

காமந்தான் கான்ஹோ பாத்தி ராவென நவில் வதாக
மாமைமிக் குறுதல் கண்டு வானவர் மகளிர் நாணம்
தாமிக வடைவ ராறைற் சகத்தவர் தமக்கு நேர்வே
ருமவ ருண்டோ நாட்டி யக்கலே யினைத்துந் தேர்ந்தார். (உ)

இளமையிற் பாடி யாடு மெழிலெலா மரம்பை யாதி
வளமைசே வான நாட்டு மாதாக ளறிந்து மெய்ச்ச
உளமயி லனைய கன்னி யெளவன முறுத லாகக்
கிளாமர டன்னே நோக்கிந்த சாயென்று கிளத்த லுற்றாள். (ஊ)

சொற்றவ னிடத்திற் ரூலுண் கோலமோ டாடல்.பாடல்.
ஈறறலா பனகு வேணி நலமெலா நகுகு கிற்பான்
முற்றறி மரளே போக வருகென மொழிதல் கேட்டு
மாறறவ ரதற்தெய் வாமன் மறுதண ருகைக்க லுற்றார். (எ)

எனதெழிற் கதிக மான வெழிலுள புருடன் றன்னை
மனதினிலை வரும்ப லனறி மறறையோ தமைவி ரும்பேன்
எனதையு யை யதாயே டெனவவ ருறைபுங் காலே
யினதைபுக் கியன்ப கற்கு வினைந்தது திருவுள் ளுளே. (ஏ)

தளமிரு தங்கம பொன்சா ளாரிதாக் கியப தாகை
நீளங்கா கிரமபத் தரு நிமலன் ணமம் பாடித்
தோரணி துளசி கான்வாழ துளசிப்பண டரிக்கு மேவ
ளனை ணவறா கண்டி மறறவர் தமைவ ணங்கி. (ஐ)

யரிதிரு காம சீதத வஞ்சொலுந் தாச ரோடீர்
பருவுவ தெங்கே யென்ன மற்றவர் புண்ட லீகாக்
குருளைசெயம பாண்டு ரங்க னமாந்தபண் டரிச்கென் றோத
நிருமர ளனைய கான்ஹோ பாத்திரை செபபு கின்றார். (ஒ)

நீரபுகல் பாண்டு ரங்க னழகெங்க ளிகழ்த்து கென்னச்
சோவறு கமல காப னழகினேச சுருதி யாலும்
வேரிமுண டகத்தோ னுலும் விளம்புதற் கரிய தென்று
சாயரி தாசா சொல்லத் தாசிபத் திரியார் சொல்வார். (ஓ)

தாசரோ நீர்கொண் டாடத் தக்கபாண் டரங்கன் றன்னை
வேகியான் சரண டைந்தால் விரும்புகிற் பாளே வென்ன
மாதிலார் மதுரைக் கூனி வணக்கமு மகிழ்ந்து கொண்டான்
ஏசிலாக் கண்ண னுக வெய்திய போதி லென்றார். (ஔ)

ராணரா ஞ் சோகா மேள ரொன்பவர் முதலி யோரைத்
தானருள் செய்து காத்த தயாநிதி பாண்டு ரங்கன்
அனதா லுன்னைக் காப்ப தரிதன்று மாதே யென்ன
ஞானமுண் டாகித் தாய்வாழ் நன்மனை விளாவிற் புக்கார். (ஃ)

தாய்தனை நோக்கி நான்பண் டரிதனைச் சார்ந்து மீள்வேன்
நீயிவ ணிருத்தி யென்று நிகழ்த்துசா துக்க ளோடு
மேயினள் வீணைகொண்டு விமலகீர்த் தனங்கள் பாடித்
தூயரோ டாடிக் கொண்டு தொடர்ந்துபோ யவிடஞ் சேர்ந்தார். (ஐக)

தளிதனிற் புகுந்து பாண்டு ரங்கனைத் தரிசித் தேத்தி
முளரியத் தாளில் வீழ்ந்து முருந்தகோ விந்தி நின்சீர்
தெளிருக ருணாக்கக் கேட்டுக் கிறியவென் சாதித் திமை
விளியவிட் டின்னை நம்பி மேவினேன் சரணந் தாழ்ந்தேன். (ஐஉ)

ஆதலா லங்கி காரஞ் செய்தெனக் கருளல் வேண்டும்
நீதயா நிதியன் றுவென் றுணைத்தனர் நிமலன்பாத
மீதுதன் றலையைச் சார்த்தி விழியினீர் பனிப்ப நினறு
மாதுதி பலபு கன்று வதிந்தனர் கினக ரத்தில் (ஐங)

அப்படி யிருக்க வோர்நா ளொருதுரா சாத னன்ரு
மெய்ப்படி யெழிலேக் கண்டு வியந்திவள் போ வு முனடோ
இப்படி மீதி லோர்பெ ணென்றுபே தரியை யாளும்
மைப்படி யுளமி லேச்ச மன்னவன் றன்பால் வந்து (ஐச)

வேந்தபண் டரியின் கோயின் மேவின ளொருபெ ணன்னள்
மாந்தளி ரேய மேனி வனப்பினை யென்சொல் கேளுன்
நீந்துத லரிதி யார்க்கு நிரம்பெழிற் கடலுட் பட்டால்
வாய்ந்தனை யறிதி யென்ரூன் மற்றவன் வியந்து சொன்னன். (ஐஞ)

தூதரை நோக்கி நீர்போய்த் தளவிளேன் கோயில் மேவம்
மாதரைக் கொணர்க வென்ன மற்றவர் விரைந்து சென்று
ஸ்ரீதரன் கோயின் மேவுங் கருடதம் பத்தைச் சேர்ந்து
மாதவன் கீதம்பாடி வதிபவர் தம்மை நோக்கி (ஐசு)

உனியெங்க ளரசன் றன்பா லுறுகென வுரைத்தாளின்றே
சினகரம் விடுத்தங் கேகீ சேர்கசிக் கிரஞ்சே ராயேல்
நினைவலிந் தங்கே கொண்டு நேர்குவோ மென்று சொல்ல
அனையவ ராரையைத் தாழ்ந்து வருவெனென் றவருக் கோதி (ஐஎ)

மாதவன் கோயிற் கர்ப்ப கிரகத்துட் புகுந்து மன்னன்
மூதர்கள் வெளியே நிற்கச் சுவாமியை வணங்கிச் சென்னி
மீதுறக் கைகு வித்துப் புண்டலீ கவர தாமேற்
போதகந் தனக்கா பத்தைப் போக்கிய புனித லீலா (ஐஅ)

நின்னடித் தொழும்ப தாக நேர்ந்தவென் றன்னை வேந்தன்
றன்னிடத் தய்த்தி யேலுன் றீனப்பணி சாது சங்கம்
மின்னிட கைப்ப தாக வினியுமே யறிகி லாயோ
என்னகற் றுகிகள் செய்யு மின்னுரை யினிது கேட்டு (ஐகூ)

கருணையங் கடலாங் கண்ண னுடனவர் கண்முன் ரோன்றித்
தெரிவைதன் ரலவி தன்னைத் திகழுந்தன் றுடையிற் சேர்த்தான்
அருகிலர்ச் சகரோ டேற்ற சாதுக்க ளனைவ ருங்கண்
டிருனிர் ஜயஜ யாவென் றுணைத்தனர் வியந்து நின்ரூர் (ஐடு)

இண்ணமும் பாண்டு ரங்க னெழிற் ரூடை தனிலே யந்தக்
கன்னிசேர் குறிகாண் கின்ரூர் சேவைகாண் போர்க ளெல்லாம்
மன்னவ ருடலைக் கொண்டு போய்த் தெற்கு வாச லோர்சார்
துன்னுறப் புதைத்தார் கோயி லர்ச்சகர் துதிகள் செய்து (உக)

புதைத்தவவ் விடத்தப் போதே யொருதருப் பொலிந்த தாக
மதத்தகோன் ஹதா கோயிற் குட்புக்க மாத ரெங்கே
இதத்தவர்ச் சகரோ யென்ன வெழிலிவண் ணண்க வானிற்
பதித்தனன் மாத மாலி யென்னலும் பதரித் தூதர் (உஉ)

உயிரிலா வுடலைக் காட்டு மெனவுடல் மரமா யுற்ற
தயலெனக் கேட்ட தூத ரதிசயித் தவ்வா ரூமோ
மயிலனு டனைம றைத்தப பொய்புரை வருக்கின் நீர்நீர்
அயிலுடை வேந்தன் முன்பால் வருகென வழைத்துச் சென்ரூர். (உங)

போமவ ரினிய கந்த பொடி யுடன் பிரசா தங்கொண்
டேமயல் கொணட வேந்த னிடஞ்சென்று நல்கலோடும்
ஆமதி லுரோமங் கண்டீ தேதென வினைய ரச்சம்
தாண்மிகக் கொண்டு சாமி தலைமயி ரொன்று சொன்னர். (உச

வேரூரு மயிரொன் ரூலில் வேந்துன்றண் டிப்பா னென்று
கூறிய வார்த்தை கேட்டுக் கோன்மயி ரூண்டோ சாமிக்
கீறுசெய் மூண்டீ சொலக டெய்யென வினைய கோயில்
காறும்வந் தறிக வென்ன வேந்தனுங் கடுகிச் சொன்னன். (உடு)

நன்றுநா னைழைத்த தாசி யெங்கென நடந்த தோத
இன்றதை யறிவோ மெனன வெய்தினன் ரூடர வன்னர்
துன்றினர் சாமி தன்னைப பலவகை துதித்து ரோமம்
ஒன்றதீ யுரூயேல யாங்கள் மடவதா மெனவு ரைத்தார் (உசு)

உடன்வரு மரசன் கோயிற் குட்புக்குச் சாமி தன்னைத்
திடமுட னேக்கும் போது சிதரன் மகுடத் தின்கீழ்ப்
படிசுரு ளுரோமங் கண்டு பயந்தன ஞகிமற்றை
வடிவுடன் கவானி லுள்ள குறியுங்கண ளெம கிழ்ந்தான். (உஎ)

பலவகை துதித்துப் பாதம் வணங்கினன் பகர்ந்த வண்ணம்
இலகுறக் கண்டே னென்ன வர்ச்சகர் தமக் கியம்பி
நலவிழி களிலா நந்த நீர்வர நங்கை யிந்தச்
சலசலோ சனங்க வானிற் சாரவெத் தவஞ்செய் தாளோ. (உஅ)

என்றனன் வியந்து சாமி யினையடி தழுவி யேத்தி
நன்றுகொண் டாடி மாத ருடன்மர நயந்து கண்டு
பின்றையா னுணரா தேசெய் பிழைபொறுத் தருள்க வென்று
மன்றலந் துளவோன் பாதம் வாழ்த்தினர் ஊர்போய் வாழ்ந்தான் (உக)

உடலுறு மிடத்தி லுற்ற மரமின மூளது காணக்
கடவதாய் வானோர் மற்றுங் கலந்துள மரங்க ளோடு
படர்சிலை யாகி யங்கே பரவின ராய தன்மை
திடமுறச் சேட ரூலுஞ் செப்பொரூ தென்ப மாதோ. (கூஉ)

ஆக சரித்திரம் கூஉ க்குச்செய்யுள் தூளாகூஉ.

தாசி காண்ஹே பாத்திரர திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

தாமாஜிபண்டிதர்சரித்ரம்

பேதரிமா ஈகராளு மவிந்தர்பிரான் மங்களவே டப்பேர் பூண்ட
நீதமிகு வளம்பதியைத் தனதான்கைக் குள்ளாக்கி யதற்கு நேரில்
ஸ்ரீதரன்றன் பஜனையிலே சிறந்தவராய் மனம்விரக்தி இகழ்வோ ரான
சாதுவெனுந் தாமாஜி பண்டிதரா லதிகாரந் தழைக்க வைத்தான். (க)

பண்டிதர்தங் குடும்பமுட னவ்வூரி லிருந்துதமம்மாற் பார்க்க லாக
மண்டலிகா ரந்தனச்செல் வேடத்திக் கொண்டுதினம் வருத லான
தொண்டருக்கு மதிதிகட்கும் பூசையன்ன தானமிகச் சுரந்து நல்கி
விண்டுபஜ னேயுஞ்செய்து வெகுகாலங் கழித்தினிது மேவு நாளில். (உ)

பஞ்சமிக வந்தனஞ் சிவகோ டிகளெல்லாம் பகிபொ ருமற்
றுஞ்சுதலா வதையன்றிச் சோறுணக்திட் டாதுமிகு துன்ப நேர்ந்து
நஞ்சுறுகா லத்திலுயர் பண்டரியி லிருந்தொர்மறை நல்லோ னிர்த
விஞ்சுபுகழ்த் தாமாஜி பண்டிதர்வாழ் வீட்டிற்கு மேவினானே. (ங)

இன்றுமகக் கழுதுதப்பா தேகிடைக்கு மென்றுபகி யாலி னேத்தித்
தன்றுமறை வேதியனைப் பண்டிதாசத் பாவமுடன் ரெழுது நீர்போய்
நன்றுபுன லாடவிரை வாய்வருக வழுதுணற்கு நன்கென் றோதச்
சென்றுமறை வேதியனும் புனலாடிப பண்டிதர்வாழ் மனையைச் சேர்ந்தான்.(ஃ)

வந்தவுடன் சன்மானஞ் செய்தொருதம் பந்தியிடை வதிய வைத்து
முந்தபல விதமான யுத்தமபோ ஜனம்படைத்து முயல்சங் கற்பம
நிந்தனையில் லாதுபுரோ கிதர்கூற வேதியரை நோக்கி நீவிர்
நந்தவிலாப போஜனஞ்செய் யுங்களெனப் பண்டி தர்தா ஈவிலும் போகில். (சு)

பண்டரியி லிருந்துவந்த வேதியன்கண் ணீர்பெருகப் பரித பித்துக்
கொண்டுறுதல் கண்டுசக லருந்திகைக்கப் பண்டிதர்முன் குறுக வந்து
விண்டடிய ரோநீரோ னழுகின்றீ ரொனக்கேட்க வேதி யன்ரூன்
அண்டெனது குடும்பமெல்லா நாலுநா ளுபவாச மானதாலே. (சு)

இங்குணும்போ தவர்நினைவு வந்தழுகின் றேனென்ரு னென்னக் கேட்டுப்
பொங்கழலி லிடுமெழுகு போலுருகிப் பண்டிதர்மற் றவனைப் போற்றி
துங்குடும்பம் தனக்காண்டுக் குறும்பொருள்க டருகின்றே னெனது வன்று
மங்குதலில் லாதுசெய்து போஜனமுண் பித்தெவரு மகிழ்வ தாக்கி. (எ)

தக்கணைதாம் பூலமது பெற்றெவரு மாகிமிகச் சாற்றிச் செல்ல
மிக்கதொரு பண்டரியி லிருந்துவந்த வேதியற்கு விளம்பு மாறே
தொக்கபொதி களிற்ருனி யங்களக்கச் சுமையேற்றித் தொடர்ந்து கொண்டு
புக்குமனை யிடைச்சேர்த்து வருகவென வூழியர்க்குப் பொருந்தச் சொன்னர்.(ஏ)

ஊழியர்தாங் கொடுபோந்து பண்டரியின் மேவவங்கே யுற்ரே ரெல்லாம்
சூழுறவ ரும்றவெல்லாஞ் சூறையா டினர்கொண்டு சுமந்து சென்ரூர்
வாழ்வருளத் தாமாஜி வடிவாகிப் பாண்டரெங்கன் வந்தா னென்று
தாழ்வறுசீர் மறையோனு ளூழியராற் றடைசெய்யத் தகாத தாகி. (ஐ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

கிடைத்தனவு ரார்கொள்ளக் கூகூவென் றலறிபழு கின்ற பார்பபான்
உடைப்பொருளோ விவையென்னப் பண்டரியிலுள்ளவர்க ளொருங்கு கூடிப்
புடைத்தழுகின் ரேயுனக்கித் தானியங்கள் யார்கொடுத்தார் புகறி யென்னப்
படைத்தபுகழ்த் தாமாஜி பண்டிதராற் கிடைதததென்று பரிந்து சொன்னன்.()

யான்செய்வினை தானியங்க ளெலாங்கொடுபோ யிற்றேயென் றிரங்கிப் பின்னு
வான்செய்புகழ்த் தாமாஜி பண்டிதர்பாற் றிரும்பிவர வுறுமை யாலே (ம்
ஊன்செயுடம் பினைத்தமறை யோரெல்லா மவன்பின்னே யொருங்கு கூடி
மீன்செய் கடல் போலொலித்துத் தாமாஜி பணடி தர்வாழ் வீட்டைசூழ்ந்தார்

வந்துநிரம் பியதுகண்டு பண்டிதரம் மறையோர்க்கு வணக்கஞ் செய்ய
முந்தியவே தியரெல்லா மாசிகொலலி யாமுழுது மிடியின் மூழ்கி
நைந்துயிர்போங் காலமதா னீர்திர வுதாராதயா நலமுள் ளோரீர்
நந்துதலில் லாதுசமா ராதனஞ்செய் பவரென்று நவிலக் கேட்டு. (உ)

அடைந்தவெங்கள் பகிநோய்தீர்த் தருளுமென வவர்சொலுந்தி னைவார்த்தை கே
மிடைந்தபுகழ்ப் பண்டிதரங் கவர்களோன் குறவிருக்கி மெலிவு றேன்மின் ட்டு
குடைந்துவண்ட நிதைபோடு மலர்த்தலஞ்சூழ் பண்டரிவாழ் கோபா லன்முன்
உடைந்துறசெய் பகிநோய்தீர்த் தருளுவா னென்றுமனைக் குட்டி குநதார்(ங)

அமதுதர்ம பத்தினியை நோக்கியண்ணங் கிடையாமற் றளர்ந்து வாழ
நமதுபண்ட ரிக்கணுள்ளார் வந்துமொய்த்திங் கிருக்கின்ற வர்க்கு நங்காய்
உமதுகுறை தீர்ப்பான்கோ பாலனென்று சொல்லிவநதே னுறுகண உரா
தெமகிடத்தி லொன்றுமில்லை யெனமறுத்தா லவர்களெல்லா மிறந்து போவார்.

ஆதலா னம்மிடத்திற் ரூனியங்க ளேதுமில்லை யளிததற் கிப்போ
தேதுசெய்து மெனவினவக் கற்பின்மிக்கார் கொழுநர்முக மினிதி னேக்கி
நாதரொயெவ் விதத்தேனும் வந்தோர்தங் கியாதீர்த்த னலனென் ரேத
மாதசாரா தமைநோக்கி மன்னனுறு பொருளுளது வழங்க லாகும். (ஙு)

ஸழங்கிலென துயிர்போகும் போனுலிங் கிவாகளெல்லாம் வாழ்வ தாகும்
முழங்கிவர்தம் பொருட்டெனுயிர் விடுதன்மிக நன்றென்று மூன்னுகின்றேன்
கழங்குபயில் கைமானே யிருத்தியென வெளிவந்து கலந்து மொய்த்துத்
தழங்குமறை யோர்முதலோர் தங்களேக்கூய்த் தானியவைப் பதனைச் சார்ந்தார்

கதவுதிறந் துங்களுக்கு வேண்டுவகொள் ளுங்களென்று கழறி விட்டார்
பதறிவந்தோர் கொள்ளைகொண்டு பண்டிதரை மிகவாழ்த்திப் பகோர்ர் மாதம்
மிதமிலதாய்க் கொடுசென்ரூர் பஞ்சத்தால் வருந்துயிர்கள் மிடியுந் தீர்ந்த
நிதமுமரி பஜனைசெய்து பண்டிதர்கண் ணைமறவா நினைவோ டேற்ரூர். (ஙஎ)

வேறு

வழுவலி லரசன தாக வாய்பொருள்
முழுவதுங் கொள்ளையின் முடிய விட்டதோர்
பழுதறு பண்டிதர் தமக்குள் னேபணி
செழுமிய வொருவனுந் தினர்ந்த தோதுவாம். (ஙஅ)

பூண்டிதர் பார்த்திபன் பொருளைப் பல்படி
கொண்டுபோ கக்கொள்ளை விடுத்தல் கொள்கையோ
அண்டிய யான்சும்மா விருக்க லாகுமோ
[illegible] வேவிதை பொறுப்ப னேவெகு. (ஙக)

வணணிலான் பொருளெலாம் போன விவ்வகை
அண்ணலுக் கறிவுற வுரைத்த னுப்பினன்
நண்ணிய வதுதெரிந் தவிந்தர் நாயகன்
ஒண்ணுமோ விதுசெய வெனவு ருத்தணன். (உ0)

எனதரு ளாணையில் லாம லிங்ஙனம்
வினைபவன் றனதுயிர் வதைத்தல் வேண்டுமென்
றினையவர் தமைப்பிடித் தணுக வீரனைத்
தனதுரைத் தீட்டொடு சார வேவினன். (உக)

பண்டிதர் பால்லிலைக் தடித்துப் பார்த்திபன்
கண்டனைக் கீட்டினைக் காட்டி நீர்லிலைஇ
அண்டிதல் வேண்டுமா லரசன் பாலனைக்
கொண்டன சோபிடக் கடிக்குங் கு றிஞர். (உஉ

கூறினு வீரர்தொற் கெட்டுக் தோமகன்
ஆறுதெ யாணையின் பாத மடைந்திட்
தேறினர் பண்டரி சேர்ந்து சாதனை
வீறிணை யடிதொழு தேக வேண்டி னர். (உங)

வீரரும் கின்னுரை வினம்பிக் கொண்டுதாம்
சீரரி பண்டரி புரத்தைச் சேர்ந்தனர்
சார்தரு சந்திர பாகைத் தண்புனல்
ஆர்வமோ டாடினர் சோயி லண்மினர். (உச)

சன்னிதிக் கருடதம் பத்தின் சார்புற
மன்னினர் வணங்கினர் செங்கன் மேல்வந்தி
பொன்னினு யகனது பாதப் போதினைச்
சென்னிமேற் சேர்த்துக்கை குவித்துச் செப்புவார். (உரு)

ஞானகல் லுருவபொன் னுரை நாடுறும்
நீனத யாளவா பத்தைத் தீர்ப்பவ
வானவர் காயக வெனவ ழுத்தினர்
மானமணி மேனியை மகிழ்ந்து புல்லினர். (உசு)

சென்னியின் மேற்கரஞ் சேர்த்து நின்றமுன்
உன்னது சேவையெண் மூடிவி லுற்றதால்
என்னது பவம்பரி சுத்த மெய்திய
தன்னது முனதரு ளாமென் ரேதினர். (உஎ)

காதன துருவெலா நயந்து நோக்கினர்
ஆதரம் பெருகவுள் ளமைவு செய்தனர்
காதலிற் கண்களீர் ததும்பக் காருழாப்
போதுகே னெனவிடை கொண்டு போந்தனர். (உஅ)

திருமக ணிலமகண் முதல தேவிமார்
மருவுறுங் கோயின்முன் வந்து நின்றமுன்
கருணையம் பிராட்டிதன் கமலத் தாள்களை
வெருவற வணங்கினர் வேண்டு கின்றனர்: (உக)

பிரமருத் திரேந்திரர் பேண நீயுமோர்
வரனது கருணையே வடிவ மாயினை
தரமதா கியதிரி புவனந தாங்குவாய்
உரனிலே னுன்வயி னுறைபப தென்னைரு (கூ)

மற்றைய தேவிமார் தமையும் வந்தித்தச
சொற்றனர் துதிபல சொல்லிப பின்புமுன
முற்றமார் வினதைதன மைந்தன் முன்னுறீஇப
பொற்றுணை யடிகளே வணங்கிப போற்றுவா. (கூ)

தலைநிறை வாலுட லென்னத் தக்கவே
நிலைகுலா மறைகணின் மேனி லாவுவோன்
அலைகுலா யதில்வள ரமல னனபோ
திலையுனை யலதுவே துளததிற் கேய்வதே (கூ)

உளத்தினுக் கமைவதென் றுற்றப போற்றினை
களத்துவெண ணிலாவணி கனக மேனியான
வளத்துளீள் கோயிலே விடுதி மாருதி
விளக்குளீள் கோயிலே மேவிப போறறினை. (கூ)

மேவிய வுயிர்க்குயி ராய மேலவன்
ஆவியைக் காணவல் லவனென் றல்லவோ
தீவினை யறநினைச் சேவிப பார்கள்சஞ்
சீவிதந் தருள்சிர ஞ் சிவி யேயெரு (கூ)

அங்குநின் றும்பரம போந்தம் மன்னவன்
வெங்கடி வீரரோ டேக மேவினை
அங்குபண் டரிநகர்ச் சனங்கள் யாவரும்
பொங்கினர் கண்டனர் பொருமி விம்மினை (கூ)

விழியிலீ ராறெனப் பெருகி மேலெலாம்
வழிவுற வெங்கடம் வறுமை நோய்தெறீஇ
அழிவதில் லாமலே யாவி காத்தவர்க்
கெழிலிவண் ணன்செய லென்னை யெய்துமோ. (கூ)

என்றனர் பற்பல வியம்பிச் சூழ்ந்தனர
துன்றினர் வரவிவர் தொழுது பணடரிப
பொன்றிரு நகாவலம் போநது மன்னன்பா.
சென்றனர் கண்ணனை யுளத்திற் சேர்த்தியே. (கூ)

வேறு.

இன்ன வாறிவ ரேகுமுன் னேதையை
துன்னு பண்டரி நாதன்று ணுக்கெனப
பன்னு பண்டிதர் பற்றறச் செய்திடா
இன்னு நாளிங் கிருக்க வமையுமோ. (கூ)

மோன மாயிவ ணெய்திடின் முன்னையோர
ஆன வன்பர்கள் பாலனன் யாதுமில்
தீன ரக்ஷக னென்பெயர் சேருமோ
சான மெய்திமெப்பெயர்க் கென்றரோ. (கூ)

அம்ப ரம்பழு தாகுத்த லையறக்
கம்ப லச்சகி ரு டக்க ழுத்தினில்
சமபு கோவண நாலம லினமாய்
வெம்பு மோர்தச கையில்வி ளங்குற. (கவ)

அழ களிற்செரு பாரவ பாண்டிதர்
பிழைசு கேட்டநி சுதஞ்சி ரார்தகாம்
பமகொள் பத்திர முங்கையிற் பாங்குற
பமவி சீலமவ ழாமலெ ழுதனன. (சக)

வெட்டி யானென வேடங்கொ ணடெதுவே ம்
கிட்டி நினறுவி ளாகம ராசனி
முட்டி லாவருண் மூர்த்தியி தென்னேநீ
பிட்டி நாணம்வி ளங்குகின் றுயெனறுள் (சஉ)

தேவ தேவன்றி ருமக டன்னோ
டெ தொன்றறி யாயுன தன்பினைக்
காவ லன்பிரக் ஷண்டனெ செய்வதற்
கேவ லாளர ழைத்தன சேகுவார். (சஙு)

ரமை நூரியுள் ளார்ஙலி வைஞ்செ ய
சமமை யேரா ஙகுறு ஞ்சுதெ னுபரிங்
கம்மை யாயறு நாணமெ னக்கில
கம்மை நமவயிற் காத்தினா சாபிலே (சக)

ஒன்று சேர்பொரு ளெய்திய சாளிகை
பின்ன தனறலே மீதுற நண்ணவே
சென்று பேதரி மாநகர்ச் செம்மறன்
முன்றி லெய்தி வரவுமொ ழிந்தனன். (சஙு)

வாயில சாப்பவர் செல்லவம் மன்னவன்
மெய வன்றனெ மேவுக வெனனலும்
போய ழைக்கபபு குந்துமுன் னேசலாம்
வய வெசெய்து நிற்கவென் னென்றனன. (ஒ ஙு)

பண்டி தர்தரு பதிதர மேயிது
கொண்டு வந்தது கோணுன்பொ ருள்களே
கண்டி கொள்கெனக் காவலன் கணெணெ
அணடி·வோரினெ முத்தும நிந்தனன். (நிஎ)

மெய நின்பெய ராதென வெவ்வரப்
பாய லன்வீடோ பாதக னென்றனன்
ஆய பத்திரத் தாகிய தென்னெனில்
வய பஞ்சம தில்லிலை யேறவே. (சஅ)

சானி யங்களெ லாம்விலைக் குத்தக்து
மேனி றைந்தவி ராகனெல் லாம்பையு
ளேநி ரம்பவ டக்கியென் வெட்டியான்
பானி னக்கணுப் பப்பட்ட தாதலால். (சஙு)

முழுதுங் கொண்டரை சிறிமு றைப்படி
யெழுதி யுய்க்கவெ னக்கென்றி ருபதைப்
பழுதில் மன்னவ னேர்ந்துபு டர்பொருட்
குழுவ னைத்துந்த ருகெனக் கூறினன். (இ)

வெட்டி யான்விரை வாகப்பொ ருட்பையைக்
கொட்டி யெண்ணிக்கொ ளுமென வைத்துங்
கிட்டி னின்றவ ரெண்ணிக்கி டைபாடு
மூட்டி லாதுகொண் டாரர சன்முனே (ஈ)

லக்கத் தைம்பத்து காலாயி ரமெனத்
தொக்க தானவி ராகனெ னாந்தொகுத்
தக்க தோவொரு பையெனத் தானெனர்
மைக்க ரும்புயல் போல்பவன் மாயையால். (உ)

எண்ணி யெண்ணிக்கை யேசவிப் பொத்திட
நண்ணு றும்பொருள் யாதை பகலினை
ஒண்ணி றப்பையைப பொக்கியத் தகுப்ப ரை
அண்ண லாகெனயி ஸ்லமை வாரப்ப னை (ஊ)

கண்ண டன்சிழக்க ணக்கென வூதிய
சொன்ம திப்பினிற றுதசை யேயிதனன்
நன்ன யத்தநீர் நலகுவ தேதாகிலேன்
என்ன சொல்லையெ வூதிய பின்னரும். (எ)

செல்ல வேண்டிதா வதகள்செல் லாயின
புல்லு கொன்றுர தீதிமபொ ருந்தவே
ஒல்லை தீட்டினண் றந்துபல் லக்குடன
பல்வ ளங்களுந் தந்தனன் பாரத்தலை. (ஏ)

வெட்டி யாளுக்கும் வேணுவ தருந்தீ
கிட்டு மங்கள வேடமெ னக்கிளர
மட்டி லீசனன் றென்று மகிழ்வுடன்
விட்ட பண்டிதா வாழுமனே மேவினன். (ஐ)

மன்னன் றந்தவ ரிசையெ லாமகிழ
துன்ன வுய்த்துர சீதந்தெ முத்தகும்
பொன்னெ னைத்தகு பொற்பினர் தம்வயின்
நன்ன ரங்கையி னல்கின னேகினன். (ஒ)

பண்ட ரிநின்று வந்தவப் பண்டிதர்
அண்டு வீரோ டணைமினர் பேதரி
மண்ட வேந்தன றிந்தெதிர்வந்தனன்
கண்டு னன்புக ளிந்துத முவினன். (ஓ)

ரீர னுப்பரி சம்புபொ ருள்கொடு
சார வந்துத ணந்தரு வெட்டியான்
நேரொ திர்ந்தில னேவுமை நேர்ந்தியான்
தீர நல்கும்ர சீதுட னெண்றனன். (ஔ)

என்று பண்டித ரேயெனக் கின்பொருள்
துன்ற ரீமொழ தும்பத்தி ரந்தனே
நன்று காண்கென நல்கினன் பண்டிதர்
அன்ற தாலமை வானத நிந்தனர். (கூ)

நானெழுதிய தோவிது நன்றுநன்
ரூன காரிய மையவிவ் வையகம்
பொன கங்கொள்பு ராதன பொய்யிலார்
ஞான நாயக வென்றுந வின்றனர். (கூக)

பொன்னின் மாமகு டம்புனே யுந்தலே
தன்னி லேபழங் கந்தைத ரித்தனே
மின்னு செம்மணி மாலேமி ளிராகமம்
பன்னு கம்பளப் பாசந்த ரித்தனே (கூஉ)

சங்கு சக்கரந் தாங்கிவி ளங்கிய
செங்கை யிற்றடி சேர்த்தினே தேகிப
பைநக லிங்கமு டித்தனை பற்றினே
மங்க ழுக்ரும லிதோவ ணதனையே (கூங)

தேவா தாழுந் திருவடி யாகிய
பூவி லைசரு மச்செருப புபுக
மேவி ளைவினே யேன்பொருட் டிற்றகாப
பாவ மேவிய வாதனைப கர்ந்தனே. (கூச)

நிலையில் காமநி ரம்படி யேஞரு
தலேக டுக்கத்த னப்பைசு மந்தனே
அலேகு லாவிய வாழியின் மேலோரால
இலேயி லேதுயி லேய்புரு டோத்தமா. (கூடு)

பற்ப நாபப சுந்துள வம்புனே
பொற்ப பதனா யென்றம்பு ரபபவ
நிற்ப தாகிநி லாவியோர் பண்டரிக்
கற்பகக் கனி யேசுவைக் கற்கண்டே (கூசூ)

எனப்பி தற்றின நோங்கினர் கண்கணீர்
தூனக்கு ரற்கம்ம நின்றுது ழாய்முகில்
வனப்பி னிற்கருத் தூற்றும யங்கினர்
நினேப்பி னேக்கண்டு கொண்டநி ருபனே. (கூஎ)

ஆதி யாவரு மாச்ச ரியங்கொடு
சாத ரூபந்த னேக்கொடு வந்தவன்
மாத வன்மது சூதன னேயெனத்
தீதி லாதுதெ ரிந்தில முன்னேயே. (கூஅ)

சாற்று மத்தொகை யாவுமொர் சாளிகை
எற்ற தோதலே தானவை யேற்குமோ
தேற்ற மேதெனத் தேர்கிலம் பண்டிதர்
ஆற்ற லானத வத்திங்ஙு ஞயதே. (கூகூ)

என்று தேறியி றைஞ்சிப்பு கழந்திட
நின்ற பண்டித ரோவெண்ணி மித்தமாய்
மன்ற லந்துள வோன்வ ரலாயதால்
நன்ற தன்றித்தொ ழிலென நாடினர். (எ)

வேந்த னேயெனக் காகவி ஜிதொழில்
ஆந்த கைத்தகன் ரூதலி னீவிடை
போந்த வெற்கரு ளென்றபு ரன்றிட
எந்தல் கேட்டங்கி யமபுனி ரூனரோ. (எக)

கேளும் பணடித ரோகிள ரும்மல
ராளி னுதனும் மாளென வந்தனன
ரீளு ஞானத்தி னீர்நிம லன்றனைக்
கோளுங் கண்களிற் காணக்கொ டுத்திரோ (எஉ)

ஆத லாலுமைப் போல்பவ ராருளா
தீத லாதென்றி றத்திடை நீருறல
காத லேதொழில கைக்கொண்டி ருமென
மேத கச்சொல்வி னுன்மிக வேணடி னான (எஙூ)

வேண்டல் பண்டித ரவண்டில ராகியப
பாண்டு ரங்கன் பதிக்கினி தெய்தினர
ஆண்ட மாலைக்கண் டார்வமிக கன்பினிற்
பூண்டு தாள்களைப் போற்றிபபு கலுவார. (எ)

தேவ தேவதி ருமக னுயச
பாவி யென்பொருட் டாகவொர் பார்த்திப
மேவ வைக்கண டைந்துன்வி ளங்குறு
சேவை தந்தனை சேவித்தி லேனெனு. (எரு)

கண்க ணீருகப் பாதங்க ழுவினர்
மண்கொள் வாமன நின்னேம றக்கிலா
தெண்கொ ளும்மெனைக் கேனெதிர் தோன்றிர
தண்கொண் மேகவு ருக்கொடு தானெனு. (எ

உற்ற பண்டித ருண்மைதெ ரிந்தவக்
கொற்ற வன்பண்ட ரிவந்து கோதினும
பற்ற தாகப்ப ரமனைக் கண்களால்
மற்றுங் கண்டுமெ ழிவ ருள்கெனு (எஅ)

வேண்டல் செய்யவி ளக்கஞ்சு டர்மிகத்
தூண்டல் செய்தெனத் தோமறு பண்டிதர்க
காண்ட மாலின்ன ருளுருக் கோனெனைக்
காண்டல் வேண்டுங் கருத்துவ ளர்ந்ததே. (எஉ)

காதல் விஞ்சின ராகிக்க மலக்கண்
மாத வன்றனை வாழ்த்தினர் பன்முறை
ஸ்ரீத ரன்முனர்ச் சென்றவ ருவுடன்
போதல் செய்தனன் மன்னனும் போற்றவே. (எசு)

கண்டு பணமதர் கண்ணரி னதருள்
மண்டு கின்றதிவ் வண்ணம தோவெனப்
பண்டரீக பதங்களே பற்றலும்
தொண்டர் தம்மைத்த முதித்தொழ போயினன். (அ)

பொன பின்பர சன்புகழத் தொண்டரா
ரான தேசிக ராகர யந்தவர்
பான லம்பெறு பண்பில ரைச்செலத்
தேன லம்புசெ முந்துள வோன் றெண்டர் (ஆ)

சூம்ப மும்வரத் கொண்டர சாலவரும்
இம்பை யேதுமி லாதருள செய்தவன்
நெம்பொற் பாத நினைவு விடார் விண்ணைத்
தொடும்பொற் கோபுர பண்டரி துன்னினர் (அஉ)

இ னன ராகிய பண்டி தர் பெலாம்
அனனு பண்டரி யோர்தெரி வுதுதி
பன்ன ரும பஜனைசெய் தற்றனர்
மன்னி ராவும் பகலும்வ ழாமலே. (அஉ)

ஆக சரித்திரம ஈகைக்குசெய்யுள் தூஆசமசூ.

தாமாஜிபண்டிதர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று-

மிருத்யுஞ்சயபக்தர்சரித்திரம்

சாந்தப மணியென நாமஞ் சாற்றுற
வாய்ந்தவன் பேதரி நகர்க்கு மன்னனாய்
நோந்துள வவிந்தனந் நகரி னீள்பகல்
சேர்ந்தர சாண்டுவாழ் தினத்தி லோர்தினம். (க)

தன்மனை யாளொடு தனது மாளிகை
மன்னுமே லுபரிகை வதிந்து மான்மதம்
துன்னுசந் தனகந்த புட்ப முந்தொக
நன்னயச் சுகசல்லா பத்தி னண்ணினான். (உ)

மனையவ ளொடுமுதிர் வாழைத் தீங்கனி
சனையுரித் தினியசர்க் கராைக்கு னேயதை
நனிமிகத் தோய்த்துண்டு நண்ணுந் தோல்களை
இனிதெதிர் சாளரத் தேயெ றிந்தனன். (ங)

எறிவதிற் கிழ்விழுந் தோலெ லாமொரு
வறியவன் கண்டெதி ரொடுத்து வாய்பபெய்து
நறியதென் றுண்பதை நன்கு கண்டனள்
வெறிகம ழலங்கலுழ் வேந்தன் றேவியே. (சு)

கண்டதைக் காவலன் றனக்குக் காட்டலும
மண்டல வேந்தனிவ் வறிய னெபபடி
அண்டினன் காவல்சே ரகத்தி லேயெனக
கொணடகோ பத்தொடு கூவி ஞனரோ. (ரு)

காவலர் தமைவரக் கண்டிக் கள்வனிங
கேவர விடுத்தவர் யாரொன் றெற்றிஞன
ஆவயின் வறியனே யவர்கள் கைக்கொடு
நோவுகை சாடினா ரொருக்க மற்றவன். (உ)

அடிகளைப் பொறுத்தன னகைக்க லாயதை
முடிகொள்கோன் கண்டனன் வியந்து முனனுறத
தடிகிற வீரரைத் தடுத்தது னீனைக்
கடிதுதன் முன்வரக கண்டி கூறுவான (ஙு)

இவ்விடை ஒருமூனெப பிடி த்தென் னேவலா
லைவகை செய்திட நலிவு ரூதுநீ
எவ்வகை சிரித்தனே யியம்பு கென்னலும
அவ்வர சன்றனக் கறியக் கூறுவான. (ஙு)

உரித்தெறி தோற்சுவை யுணலி னேயது
மரித்திடத் தக்கதோர் வருத்த முட்சுவை
தெரித்தினி னிருக்குநீ சோவ தேதெனச
சிரித்தனெ னெனப்பினுஞ் செபபு கினறனன. (ஙு)

நின்மனெப புறம்புநா னேர வின்னது
துன்னிய துள்ளுறு மூனக்கென் சூழுமோ
என்னலும் விரக்திமிக் கெய்தி யேநதமுன்
பொன்மனெ விடுத்தனன் புறம்பு போநதனன. (ரு)

வேறு.

அனைசோடு மனெவிமக்க ளானவெலாம வெறதறுவன மணுகி யோபால
தனைசார விருந்துதெய்வந் தனெபபறிப பதெவவாறு ஜனனந தோநது
கனைசேர்வ தெவ்வாறு கருத்தறியா வெனகருவழி காட்டு மாசான்
உனைசார்வ தெவ்வாறென் றெணணியங்கே லிலகால முழலுங் காலே. (ரூகு)

பண்டரியி லாடியெகா தசித்தினததி லரிசேவை பணணற் காகத
தொண்டரிசில ரவ்வனத்தின் வழியாக மிருதங்கங் தொனிகக தாளம
மண்டுறயாழ் வீணைபல வாசிக்க ஹரிநாமம் வழுததி யேத்திக்
கொண்டொருவர்க் கொருவர்தழிஇ வணங்கியன்பு பொரிதாறக குழுமி வநதா

கருடனெடுங் கொடியோடு போதுவதைக் காவலன்முன் கணடு சாவோ
அருகில்வந்தமுன்வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து சாதுசங்கத் தன்பு கூரந்து
மருவுமின்றுசினமிக்க வகைவருவார் தமைக்காண வாய்த்த தாலென
அருஞ்சினத் தொடுகூடி யவர்சேரும் பண்டரிபூர்க் குவந்து வந்தான். (ரூஙு)

டங்துலோப் பாகைதனிற் ரேய்த்துபுண்ட லிகர்தமையும் வணங்கிப் போற்றி
டந்தெடுங் கெத்திரத்தை வலம்வந்து கோபால னமருங் கோயில்
முர்துநின்று சாதஜனஞ் செயுகாம கீர்த்தனத்தை முயன்று கேட்டுப்
பாகமு ரோதமையும் பணிந்துகரு மானந்தம் படிகது சொல்வான். (ஐச)

பலதீர்த்தம பலதெய்வங் கனைக்கண்டேன் கேட்டேனிப பாரி லிந்த
ரேகொளும்பண டரிபோலெங் கணு மில்லை நிலாத்துண்ட நேர்ந்து மூழ்கின்
ரலடமபி மானம்விட்டி மகிழ்விலெரு ருக்கொருவர் வணங்கச் செய்யும்
லவறுதுற் புத்தியுள்னோ ரையினும்பண் டரிசேரி னுகித ஞக்கும். (ஐரு)

ஆவிதிகந் மையைச்சேர்ந்த தீர்த்ததல மகிமையையா ரிசைக்க லாகும்
செவ்வியதெனப் புளகரும்பிக் கருடதம்பத் தருகில்வந்து சென்னி தாழ்த்தான்
அவ்வயிற்கூ மயாதுக் கனிவணங்கித் தழுவிய்யபின் பழகார்ந் துள்ளை
ஆய்யபு பத்துடனே செங்கலின்மே னிலவுசெழுஞ் சோதி தன்னை. (ஐசு)

ஈனகுளிகூர்ந் துறதோக்கித் தழுவியிரு தாட்கமலங் களிற்கீழ் வீழ்ந்து
டன்கொளும்வா மனபகித பாவனவுத தமபுருட வரகோ பால
பணகொள்கவை யாயிருட கேசபரத தாமபாண் ரொங்க பார்க்கத்
தணகொளரு ளுருவவுன நிசைகேட்டி வந்துபைம்பொற் சரணங் தாழ்ந்தேன்.

சகுகரம்கை யாவுனது வடிவெம்மனந் தனில்விளங்கித் தழைக்கச் செய்வோர்
பக்கல்கிடை யாதுழல்கின் றேனுணர்த்தும் போதகரைப் பார்ப்ப தாகித்
தகபடி யெனதுமனே தகங்கூட நீயேதண் ணருள்செய் தாள்வாய்
மிக்கதிது செயுமளவும் விடேண்கோயில் வாயிலென வேண்டி வீழ்ந்தான். ( )

வீழ்ந்துஜல பானமுதல் வேண்டாதங் கேகிடக்க விரும்பி யேதத்
தாழ்ந்தபொரு ளாம்விமலன் மூன்ரூரா ளிரவிலவன் கனவில் வந்து
சூழ்ந்தகலி யாணபுரத் துறைசகஜா னந்தசுவா மிகள்பாற் சென்று
வாழ்ந்திடநல் லுபதேசம் பெறுகெனவி வேகநிந்து வழங்கிப் போனான். (ஐக)

போனவுடன் கண்விழித்து வேந்தனரு கேயுறுபுத் தகத்தை நொக்கி
ஞானஜிவே கங்கிதுவோ வெனவியந்து பாண்டரெங்க நாத ஞன
தீனதயா ளன்கருணை யாலெண்ணப் பாலனஞ்செய் தானென் றெண்ணித்
தானதையே காந்தலம் தனிலிருந்து படித்தமன னஞ்செய் காலை (உய)

கனவுதனே னினைந்துகலி யாணபுர மேகலந்து கமலக் கண்ணன்
அகவடி னிவணங்கி விடைகொண்டு குருவிடஞ்சேர்ந் தவரைத் தேடப
புனிதரிலா திருந்ததிறம் பண்டரிக்கு மீண்டவந்து பொருந்து நாளில்
ஜனியருரு கார்த்திகையே காதியிற் பண்டரிவந் தெய்தி ஞரே. (உக)

எய்தியதே சிகாதமைக்கண டுறுகனவி னியலோத வினிது கேட்டுப்
பொய்தவிருந் குருமகிழ்ந்து வேந்தனுக்கங் குபதேசம் பொருந்த நல்கி
மெய்தருபே ரதுமிருத்தி யுஞ் சயனென் றேவிளங்க விளம்பப் பெற்றோர்
மைதவிர்நா ரணபுரத்தை யணுகியங்கே கேட்டதனே மனனஞ் செய்து. (உஉ)

தெளிந்தசா ஸ்தாத்காரஞ் சேர்ந்துவிஞ்ஞா னத்திதியிற் றிகழு நாளில்
மிளிர்ந்தவவ்வு ரினிலொருஙு கமர்வரா யரெனகலம் விளங்கு பேரார்
ஒளிர்ந்தமிருத மிருஞ்சயரைக் கண்டசர ணடைந்துபதே சத்தை யுற்றூர்
குளிர்ந்துமுநாட் சங்கமிற் சிறோட்டரெரு சமூச்சியெனுந-மங் கொண்டோன்

தன்சாதி யானபவ ராயனெரு துலுக்கனுப தேசஞ் சார்ந்தான்
என்சாலுஞ் செருப்புபுதி தென்னூலுந் தலையினமிசை யேற்ற லாமோ
தொன்சாலு மிவனடக்கை கூடாதென் றிகழ்வதனைக குறிதத தோதத
ரின்சார்பு வந்து சொல்லச் சீடனுளந் திடமாக வியம்பு கின்றார். (௪ ௫)

மதபேதி சொல்வதனை மனத்தெண்ணு தென்வாதத்தை வழியே நின்று
நிதம்சாம பஜனைசெய்தி யெனவுறுதி நிலைகூறி நியதி செய்தார
திதமான பூதியணி ஜங்கமரா ஜன்பேர்கா பிதி யென்போன்
சதனறு ஜங்கமரைக் கூடவைத்துத் தானுண்பான் சால நாளும. (௪ ௬)

வேறு

ரிருதி னத்தி லெல் லோரு மூண்பதாய்
மருவு பந்தியி சைணம் வணசறி
பெருக வேபரி மாற லானபின்
நிருப னன்னவர்க் குளாநி கழ்தலுவ மை. (௪ ௭)

நீவிர் யாவரு நினையுந் தேவுக்குத
தாவில் பூசனை சமையு மென்னலும்
ஒவி றேவனுக் குடன ருத்துவான்
மேவு தங்களம் விரவு பூட்டையே. (௪ ௮)

திறந்து நோக்கினர் தேவைக் கண்டிலர்
இறந்த தெங்ஙனே யெனம யங்கினா
மறந்த பூணூல் வழுவ வீழ்த்தியோர்
சிறந்த வேதியன் றேடு மாறுபோல் (௪ ௯)

மயங்கி நாணுடன் வருநதி யாவரும்
தயங்கி லிங்கமில் லாத தன்மையால்
தியங்கி யாம்பிராய்ச் சித்தஞ் செய்வதாய
முயங்க லாயதே முழுது மின்றெனு. (௪ ௰)

அனைவ ருந்திகைத் தமுது செய்திடா
ரினைதல் கண்டுகோ னென்னை யென்னயாம
புனையி லிங்கமெங் ககன்று போயதோ
நினைகி லோம்வகை யெனநி கழ்த்தினா. (௪ ௰௧)

அதுவி னையகா பிதி யையமீர்
இதுவி றாவுதற் கேதி யாவதே
சதுரர் தூஷணை தனில்வி ராயதே
தெதுத னுலுமன் றெனநி கழ்த்தினன். (௪ ௰௨)

துலுக்கன் பாற்பவ ராயன் றுன்னினன்
கலக்க னன்றதன் றெனக்க ருத்துளே
குலுக்க நீள்வசை கூறி னேன்முனித
தலக்க ணென்னவே சமுச்சி கூறினன். (௪ ௰௩)

அவ்வி தத்தினீ ரறைந்து ளீரினில்
செவ்வி பெற்றவத் தேசி கோத்தமர்
ஜவ்வி டத்திலுற் றுரைத்துக் காண்மெனத்
தெவ்வி னைத்தெறும் வேந்தன் செப்பினன். (௪ ௰௪)

மிருத்யுஞ்ஜய கந்த சரித்திரம். உரை

கடவுள் வாழ்த்து

இயல வனைகரி முகு மயிர்ச டிலர்

(எ-ம்) பேய னை மடவரி தீர்த லிலெரி பார் பூத்த
பேரா ரு ளுதெலிதிக ருகி யிலை பப் பூச்சூடி
டை கன் டலர் பத பா வண் ணங்க ள
ஞாரு ள சு ரே ரு ணே ம் பர்
ஞாய மெ ரானம்ம மெ தெ ழு வ ழுகிலை
(கஉ) மேட மெ யாடை பா ரிமைம் ரி ரிகி
வெய ரு ளிலிரு ளினிதிது ரே கனை
உய வுணனை யவ ரா ட ஞ் .

பூமி ரு யா வ ரு யா ரதிதிரி
(கஎ) டி ரி சிவ்சிரா ரு கா மி ரு ளை யட
டு மி ரு னா ரு தி ரு கு மி ம ட
கை ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
(கஅ) ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
அலரா ட ரு ண் ரு ன் ரு ரு ரு ரு
ஆன ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
(கக) தூ ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
ளை சிசெய ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
வெளவி ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
(கஙி) வெ ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
வெ ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
கே ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
(க) டி ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு

ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு
ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு

பானுதாசர் சரித்திரம்

பகரும் பரடண புரத்தினோர் சூரிய பூசை
நிகழு வேசெயும் வேதியா திலகர்கூஞ் ஞானர்
இகழலி லன்னவர்க் கொருவர்சே யெனப்பிறந் தெவர்க்கு
தகவு ரதர ளர்ந்தனர் தாய்மகிழ் தழைக்க (க)

ளனாது கல்வியிற் பயின்றபின் வேதமும் வாய்பத
தெளிந்து தந்தையே கூறுநா ளொருதினஞ் சேய் மேற்
கிளர்ந்த தாயது னெங்கல்வி கிளத்துறங் கிறத்தில்
சுளர்ந்து மற்றதிற் சிறுவரா னவர்புறஞ் சார்ந்தா (உ)

எங்குச் சென்றெளிப் போமெனப் பயத்துட னேகித்
தங்கு மூர்க்கரு கேயொரு கானிடைச் சார்ந்தார்
அங்கு மணணிடைப் புதைந்துள வலரிநா ரணன்ரூன்
பொங்கு கோயிலைக் கண்டத னுள்ளிடைப் புகுந்தார். (ங)

புகுந்து மூர்த்தியைத் தொழுதன ருள்ளன்பு பொலிய
உகந்து சூரிய நாரணன் றோன்றியு னன்பு
தகுந்த தென்றுகொண் டாடின னபயமுந் தந்து
முகுந்த னேத்தியா னித்துநீ முயல்கென மொழிந்தான (ச)

பாலை வட்டிலிற் கொணர்ந்தந்தப் பாலைக் கருத்திற்
கோல மைந்தனே யுனக்கிடை யூறுகள் குறுகில்
ஏலு மற்றதை யான்வந்து நீக்குவே னென்று
சால வோதினன் மறைந்தனன் பின்னரத் தனையர் (ஞ)

தாயுந் தந்தையு மூரிடைத் தேடினர் தளர்ந்தே
ஏயுந் துன்பத்தோ டேழுநாள் வரையுங்கா ணுமல
ஓயு காளந்தப புதல்வரக் கோயிலு ணின்று
மேயி னாரெளி வரவொரு வேதியன் கண்டான். (ட)

கண்ட வேதியன் புதல்வரைக் கூபபிடக் கடுகிச்
சண்டன் கோயிலுட் புகுந்தனர் மறையவன் சார்ந்து
விண்ட தாய்தந்தைக் குரைத்தனன் விரைந்துசில் லோரோ
டண்டி னுரைந்த விருண்மிகு கோயிலி னருகே. (ண)

இருள கன்றிடத் தீவர்த்தி கொண்டகத் தேகி
மருவி னோர்களெல் லோரும்போய்ப் பார்த்திட மைந்தர்
பரிதி காரணன் மூளிடைத் தலைவைத்துப் படுத்து
வெருவ லின்றிநித் திரைசெயக் கண்டனர் வியந்தார். (அ)

அனையுந் தந்தையும் புதல்வ[illegible]த்துமார் பணைத்துத்
தனைய தீயிற்குத் தனிவ[illegible]ற்றங்க
ளெனைய தெய்திய தெழு[illegible]யிருந்தாய்
உனையிங் கேவர்போற் [illegible]ட்டன ருவந்து (கூ)

தினமு மிங்கொரு தெய்வவே தியன்வந்து தீம்பால்
மனமு வந்ததந் தேகுகின் ரூனதை மாந்திக்
கனமி கும்பசி யின்றியுய்ந் தனணைக் கழுற
ஜனக ராகியோ ரதிசயித் தன்னினர் தாமே (ச)

மைந்த னன்மையைக் கண்டிடந்தப் பானுவே மகிழ்ந்து
தந்த னன்பரு கற்குப்பா லென்றுநிச் சயித்து
வந்த நன்மையாற் பானுதா சனப்பெயர் வருத்தார்
அந்த மைந்தரை யழைத்துக்கொண் டகம்வந்து சேர்ந்தார். (டீ)

சேர்ந்த தாய்தந்தை தினகர னேயிந்தச் சேயை
ஈந்த னனென்று பானுவை யேத்தின ரிருக்க
வாய்ந்த தந்தையிம் மைந்தர்க்கு வேதநூல் வருக்கில்
ஆய்ந்தி டாதமுன் போற்செயிற் செய்வதே தாமே. (ரூ)

விதியி னுவதே யாமெனப் பெண்விசா ரித்து
வதுவை செய்துவைத் தனர்பின்பம் மைந்தாபொன் மஞ்ஞளன்
துதியில் விஞ்சின ராயுறத் தந்தைதாய் துளவோன்
பதிய டைந்தன ரிவரொரு தொழிலிலும் பயிலார். (ரூ)

மிடியி னற்றுகி லனமில ராகியும் விமலன்
அடிம றந்திலர் பஜனைசெய் திருந்தன ராக
நெடித றிந்தபந் தக்கள்வந் தவரொடு நேர்ந்து
மூடிவி லின்னிலைக் குறித்திது செய்கென மொழிவார். (ரூ)

உமது தந்தைதாய் குடும்பர க்ஷணைமுன்செய் துற்ரு
அமைய நீரது செய்திலீ ராயரி பஜனை
சமைதி றேற்குடும் பச்சுமை தாங்குவார் யாவர்
எமதுரைப்படி கேண்மென விசைவுற வியம்பி. (ரூ)

ஈதவி ராகன்யாந் தருதுமற் றதுகொண்டு தானை
யிதவி தங்களாய்க் கொண்டுவிற் றதில்வரு விபவம்
நிதமு மூண்பதற் காகநீர் கொள்கென நேர்ந்தார்
அதனை வேண்டுபோ தீகெனப் பின்னரு மறைந்தார். (ரூ)

நங்க ளாவணத் தருகுறக் கடைவைக்கச் சமைத்து
மங்க ளம்பெறு பானுதா சருக்குடை மாறும்
வெங்க லில்லதோர் பாலுகையைக் கற்பித்துச் சீலைக்
கஞ்சு விற்பதோர் வீலைகளின் வகையறி வித்து. (ரூ)

வாணி பஞ்செய்து வருவதின் மெய்சொலின் வாராப்
பேணு மூதியம் பொய்சொலின் வரும்பெரி தென்னத்
தாணு வாய்மூதற் றருமவர் தங்களை நோக்கிக்
கோணி லார்தலே போகினும் பொய்சொலக் குறியேன். (ரூ)

மெய்யி னுல்வரு மூதிய மிகச்சிறி தேனும்
உய்வதற்கது போதுமென் றுரைத்தன ருற்ரோர்
பொய்யெ னச்சிரித் திவன்பிச்சை யேற்பதே சமைவான்
வையை னஞ்சொலைக் கேட்குரு னிவனுக்கென் வகுத்தல். (ரூ)

என்று சொல்லும்போ தொருவன்வா ணிபத்திற மிவன்முன்
நன்ற றிந்திடி னமையெயாபபா குவனென நவிலத்
துன்றி னேனொலாஞ் சரியென்று தொழில்செய வைத்தார
அன்று தொட்டிவா ணிபஞ் செய்கிட வமைந்தார். (உ)

மாங்கு வோரவரி லின்னதே கிரயமற் றதற்குப
பாங்க தாகிய லாபமின் னதுகரி பபட்டால்
ஈங்கி னாதுகொள் ளுங்களன் றேலையல் சேர
நீகரு வீரொன்று ராமநா மஞ்சொலி னிறைவார். (ஊ)

டொன்ரு வோரிவர் பொட்டொலா னெனநனி குறித்து
வின்ரு மவ்வில தந்துட ளவரது வினவி
எள்ளி னூருளோர் யாவருங கொள்வ தாயின்முரா
உளள வாறிவர் வாணிபக் ரூபி மோக்க. (உஉ)

மாடி முங்கடை களிற்செபம் மாணிப மினறி
மாடி வாரமூக் காறுகொண மளதுசொல வாமேல
நாடி நும்மிவன் றனைநம்பல் போனமை நம்பா
நீடி நாண்முன்பு பொய்சொலல லாலெண நினைவா. (உ ரூ)

வேங்கை சாந்தத்தை மேவினும் கொல்வதற் கென்பா
ரூங்கு லோபியு தானை முறிற்பொருட் டீன்பா
வீங்கு சாரன்யாத் தினைசெய டீவுவா மையின்
ஆங்கு மேபர தாரத்தை யடைவதற் கென்பா. (உச)

என்ன வாயதா லிவனில்வந் தெய்தியா தின்னல்
நன்ன ரிங்கிவன் றனக்குப கரஞ்செய் நமக்கு
மன்ன லாயது பெருங்கடன் செய்வதென் மாற்ற
இன்ன காலெயி லென்றெரி கொயில்போ யிருந்தார். (உடு)

பாணு தாசரே கடை வைதது பகாந்தன மிருக்கல்
ஆன காலெயி லந்தவூர்க் கரு கரி தாசர்
ரூான நாமசங் கீர்த்தன நடத்துகின் ரு ரொன்
றேந வின்றிடக் கேட்டனர் பிபோவதற் கிசைந்தார். (உசு)

கோயில் கூடிய கூட்டத்துள் ளாரானைக் குறித்து
மேய வின்றெகா தயெயிரி கீர்த்தனம் விலவப்
போயிங் கியான்வரு மளவுமெண் கடைதனைப் போற்றி
நீயி சோதரல் வேண்டுமென் றிரந்தனர் நேர்ந்து. (உ ஏ)

உனக்கு யாங்கடை வைத்தத வினமதை யலது
கனத்த வுன்கடை காக்கவு மாள்களோ யாங்கள்
மனக்கு வந்தது சொல்லிவீ போதரின் மடிகள்
இனத்தை யாங்கள்காத் துறுவதில் லெனமறுத் திசைத்தார். (உஅ)

மடிகள் போதரில் யாங்கள்பாத் தியப்பட மாட்டோம்
திடம தாயென வயற்கடைக் காரர்கள் செப்பப்
படங்கள் போயிலெ னிருக்கிலெ னெண்றுபாண் டெங்கன்
மடன்ம லர்ப்பத நீஈத்தனர் வழுத்தினர் போனர். (உக)

போன பானுதா சங்கரி கதைகளேப புகல
ஞான மிக்கனர் கேட்டனர் நயந்தினி திருக்கல
ஆனகாலேயி லயற்கடைக் காரர்க ளவர்தம்
பான லந்தருங் குதிரையின் றனேயறப பண்ணி. (கூ)

ஓட்டி விட்டுள புடவைக ளனேத்துமோர் மடிவின
மாட்ட மிழ்த்தினர் மருந்தின்றிப பிணியகல வகையில
வாட்ட மிக்குள நமக்கிந்தச் சமயமவாய்த தெதென்று
கூட்ட மாகியங் கிருந்தவர் பின்னருங் குறித்தார. (ஙக)

வந்து பானுதா சென்பவன் மடிமுத னேக்கி
நொந்து போனபின் மடிவிடை நூக்கிய வெல்லாம
சொந்த மாகக்கொள் வோமென்று தூஷித்தங கிருநதா
அந்த வேனேயிற் பாண்டுரங் கன்செய்த தறைவாம (ஙஉ)

என்னி டத்தன்பு மிகுகவன பானுதா சென்போன
தன்னு டைப்பரி தனேயவிழுத தேகவிட் டெதாம
மன்னு தூசுக ளனதையு மடிவிலவீழுத தினரீ
தென்ன நீதியென் றெழுநதவான பணடாரிக சிறைவன (ஙஙூ)

மேய்ந்து கொண்டுறு பரியின்பால விரைந்துவந தசுனறன
வாய்ந்த நன்களத் திடைததனபொன னமபர மாட்டி த
தோய்ந்து றக்கொடு பானுதா சுழுவழி தோனறி
ஆய்ந்தி ருந்தன னவாகடே ஷிபபதை யறிநது. (ஙகூ)

முனிவு கொண்டவாக் குளமடி மூட்டையும பொருளும
இனிய வாரியுங் கொள்ளேபோ கக்குறித த இடலும
நனிநெ ருங்கின கள்ளர்வந் தவையெலா நாடித
தனித னிக்கொடு போயின ரவாகனேச சாடி. (ஙடூ)

ஆவ ணத்தின ரனேவருங கூடின ரலறிக
கூவெ னைக்கத்திக் கொணடுநோம பானுதா சனுகுத
தாவி ழைத்தநி னுடனமக கேகெடல சாநதத
தோவெ னச்சிலர சொலலுவா வருநதின ருனேவார. (ஙஙஙூ)

நாஞ்செ யுங்கரு மத்துகுத தக்கதாய் நமக்குத
தோஞ்செ யும்புத்தி தோன்றிய தெனசிலா சொலவா
வாஞ்சை யற்றரி தாசனுய் வாழபவன் றனகதி
யாஞ்செய் நஷ்டதுதுக் கெதிராகவுட மியைநதது மன்றி-, (ஙவ)

இலாப மாயுதை யடிகள்பட் டனமென்பா சில்லோர
விலாவ றக்கத்திக் கூவுத லூரினமே வற்றோ
எலாருங் கேட்டில ரீதென்னே யெனசசொலவா சிலர
யலாருங் கேட்கில ராகவே யியற்றினன் வீமலன (ஙஅ)

இன்ன ராயின ரிங்குறப பானுதா சென்போர்
அன்ன ராத்திரி நாழிகை யிருபதுதா ளவும்
சொன்ன மாலரி கதைகளேக் கேட்டுச்சு ழார்த்தி
னனனராய்ப்பீர சாதமும் பெற்றனா நயந்து. (ஙஙூ)

அரிதன் முசரை வணங்கிக்கொண் டகத்துக்கு மேவ
வருமம் மார்க்கத்தி லொருமறை யவஞ்செரு வாசி
கரணி லேபிடித் துக்கொண்டு நிற்பதைக் கண்டார்
அருகி னிற்சென்றக் குதிரையைத் தமதென வறிந்தார். (சம)

உடன்பி டித்திருந் தவன்மறைக் தையுகந் கோர்ந்திவ்
விடனி லேகம தயத்தைக்கொண் டிற்றவ ரொவோ
திடனி லோர்கிலே மெனப்பரி தீனேக்கொண்டு சோ
மடனு ளோர்கண்டி மருங்குசூழ்ந் தழுதனர் வருந்தி (சக)

பதறு மன்னவர் தமைக்கண்டி பாணுதா சென்னே
கதறு கின்றனிர் கழறுமி னெனவவர் கருந்தாம்
சிதறு செய்கையுங் கள்வரை யடைபட்டுத் தீகம்
உதறு செய்கையும் யாவையும் வழுவுவ துரைத்தார். (சஉ)

என்ன வுங்கழ லிடுமெழு காயிரி தாகர்
உன்னி யைக்கொணடங் குறைந்தவ ளாபார்த்தசா ரதியே
தன்னே யல்லது வேறுல கொன்றுங் காயித்துப்
பொன்னி னையக னிற்கிதாழில் செய் வதென் பொருட்டோ. (சஙு)

அப்ப டிக்கவ ஞரைய ணிதுதெழி லயாதல்
செபப மோவென வுறுபயிற் கயாகளே செய்வே
ஒப்ப நோக்கிதும் பொருணைவட முளவுச மலேல
வெபபு றுந்தய மடையன்மி னெனதகிடம் விளம்பி. (சச)

மதியில் வீழ்த்திய தமதுதோ கெங்கனோவாரிக்
கொடிய ரச்செய்து பங்கிட்டகு கவர்கெலாங் கொடித்து
வதியி றம்பொரு ளனைத்தையு மம்பலை வழங்கு
விதிதல் செய்தனர் பரிமைடு மவர்கொள விரும்பி. (சஞ)

இருவ ரைபபற்று மில்லவ ராய் மனைக் கேகித்
திருவி ழையகன் பஜனேயற் றிறந்தன ரிருந்தார
மருவு மனனவர்க் கிறங்கினா தருபொருள் வாங்கிப்
பொருவ ரக்கமும் பங்தனேத தாங்ருதல் புரிவார. (சசு)

நண்டு தேண்மதி நண்ணுமே காதகி நாளில்
மணவி லீணேயுந் தாளமூ மண்கொண்மத் தனமும்
கொண்டு கோவிக்க நாமகங் கீர்த்தனங் குறித்துப
பண்ட ரிக்குவந் தாடுதல் பாடுதல் பயில்வார். (சஎ)

பாண்டு ரங்கனேத் தரிசித்தா னந்தபாவந் பங்தம்
நீண்ட கண்களில் வரவணங் கித்தழீஇ நினறு
வேண்டு தோத்திரஞ் செய்வர்தம் மனேமக்கள் விரவ
ஆண்டு நோக்கினர் யாவரு மவர்தமைப் புகழ்வார். (சஅ)

வேறு.

பண்டரியெ னும்புரியில் வாழுமொரு பார்ப்பான்
மண்டுபொருள் வேண்டியம னத்தினர்பு றப்பட்
டண்டுபல தேசமும டைந்தனர்செ லும்போ
தேண்டிசையு மெய்ச்சுமொரெ ழிற்பதியெ திர்ந்தார். (சசூ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

ஆபதி யின்பெயர மைந்திவர் வித்தி
யாகர மென்றதனி னுட்புகுத லாகிக்
கோனதக வாசலிடை யிற்குறுகி நின்று
தானடைத லேபதித னக்கறிய வைததார். (இ)

வாசலுறு வோரரச னுக்கறிய வைதது
மாசிலிவ னைக்கொடுசொன் மன்னனிடை யுய்ததா
காசிலிவ னைத்தனெனா கண்டவுடன் மன்னன்
நேசமிகு பூசனைபு ரிந்தனனி ரம்ப (ஈ)

எங்கினிரு ருந்தடைதி ரீவியழை தேது
பொங்கருள்கொ டென்னிடைபு கனறருள மெனனப
பங்கமிலப் பாமணரோ பாடைரியில வ தஞ்சென
இங்குமது தாரகுண மேவினவ் வந்திதன (உ)

என்னவர சன்வினவி யின்பமிக லாகி
மன்னுமறை யோரதமைவ ணங்கிமுக நோகங்
நன்னரைல ராடியினி நான்பவு காளி
தன்னிடம்வி ராவுவனீ சாருமவ ணென்றுன. (ஊ)

நல்லதென வேயரச னேடென டந்தான்
வல்லவொரு காளியுறை கோயிலவ னோது
பல்லமலர் வாக்கமொடு பறபலபொ ருளுங்கொணை
டெல்லையிலி யம்பலமு ழுசவெழி லாக (ஏ)

செய்யுமுப சாரமுழு துஞ்செய்தெ றபபா
யையைதனே வந்தனைபு ரிந்தனே ருகுமு
தியபிர சாதமது தருமமகிழ தோளரல
மையறுமொ ராசனய இறறிகழ மன்னி (ஐ)

பண்டரிபு ரத்துமறை யோரைநனி பாராத்தியான
அண்டமொரு தேவிங்க ரானதெய்வ தத்தைக
கண்டதிலே கேட்டதிலே காணியி லெங்கும்
உண்டெனவு ளாபபதுள தோவெனவு வாத்தான் (ஒ)

வெள்ளியையு ருக்கிமெழு கிச்சுடர்வி ரிக்கும்
பள்ளிநிகர் பாழிவிரி பாமிசையி லுணடோ
விள்ளுமம தூரிடைவி ராவியுறு தெய்வம்
எள்ளுதவி லிவ்வளவு பீடெழிலொ ணெடோ (ஓ)

தீனமறை யோர்கள்வழி பாடுசெய நின்ற
தானகட வுட்கணிக ளேதுடைக ளேது
ஞானமறை யீருமது நல்வினையி னுலே
மானமிகு தேவித்தனே வந்துதரி சித்தீர் (ஔ)

நன்றுபணி வீரொனந ராதிபனு காக்க
ஒன்றுமறை யோரதுவி னவலுமு டன்மூர்
என்றுமுள பண்டரியு ளோனெழிலே கோக்கர
இன்றுமுமோர் காளிடெழி லேபெரிய தென்ரூய் (ஹ)

வெள்ளியஞ் ஞண்மெழுகி மேவுமிது வென்ருய்
ருள்ளியபொ ஞலினிது ஞற்றிமணி யீட்டம்
அள்ளி நிசை யாபியுள ணண்டர்புகள் தச்சன்
எள்ளி டாட தூயினி ரீயெதிர்க வென்றூர். (கூ)

வேறு.

அங் கூற மாஙக ளெல்லா மைந்தரு வாகி நிற்கும்
பொகுரு பரத்க ளெலலாம பொலிந்தா மணிக ளாகும்
தங்குறு பகுக்கள் காம தேனுவாய்ந்த தழைத்து லாவும
வெருருள் செடிக ளெலலாந் தளரியா யியல்வ தாகும (சுக)

சாதுசற் சனாக ளான மாலரி தாசர் கூட
மோதுமத் தளதா னங்கண முதலவாத தியமுழங்க
மீதுயர் பண்ணகாரிக கொடமின்னி வீளாங்க வெங்கும
ரூதுவர் காமசாகீர தனங்களே யொழிவி லாதே (கூஉ)

கஞ்ச பாதை யென்று தவழ்வதோ தெய்வ மாறு
பாதத்தை தரிசிப போாகண முதராய் மருவு வாாகள்
பிரைதோ விமலன் தோயிர கருடகம் பதின் மாடி
சுந்தர மாடமா மாதர தொடினி தாடி யாடுவள் (கூக)

வாகலிர காரை பாடி னிய ஞருவா மிக்க
தேசுடைத் தேவ தேவன் ரீனக யாளன் செல்வே
காசினி முழுதுங் கூடிக் கலந்தவன் பாலின் வேலே
மாசுணக சயனன் பூமேல் வளரிரு மகட்குக் கேள்வன் (கூட)

புனடலி கருக்குண டான பொருவறு ஞான பத்தி
கனடுபண டரியிற் செங்கன் மீதுநின் றிடையிற் கைகள்
அணடுற வைசுதித தாசாக் காமிங்க் கணக ளெலலாம
விண்டிட தாரனே சேர்த்து விளங்குவன் வேலை டனல்லு (கூடு)

அபயழக் கமைந்த திவ்ய மங்கள மூர்த்தி யான
ஒபபரு வடிவை நோகுகி முடி வுரு தலக மீன்ற
பொற்புறு திருவ ருணம் பொருருதுங்கின் முளோர கோடி
வெபபுறு சுடரின் சோதி விமலன்மேன் முடிக்கு வேள்கும் (கூசு)

இருபுய மலிகண் மீதே யெழுந்திரு சுடர்க டம்மிற்
பொருதுனே ராகக் சோதி மகரகுண டலங்கள் பொற்பப
பருமணி வெயில்பொ ருமற் பதுமைபைக் துளவமாலேத
தருநிழ லமாகது வாழ மறுவகுத் தழைத்து மேவ (கூஎ)

மேருவைச் சூழ்ந்த சேடன் நலேகளா யிரத்து மேவி
ஏருறு மணிகண மின்னி யிலங்குறு சோதிபோல
நேரிரேட் கேயூபத்தி னிறைந்துசெம் மணிகண் மின்னச்
சிருறு நிலவு பாலு வெனவகீ ஜிரி சேர (கூஅ)

பொன்னுடைச் சோதியெங்கும் பொலிதர மருங்கிற் சாத்தி
மின்னுபல் கலன்க ளோடு விளங்குதே ஜோம யத்தின்
மன்னிய மூர்த்தி தன்னைச் சேவிக்க மகவா ஞதி
பன்னுமுப் பத்துமூன்று கோடிபண் ணவர்கள் வந்து (கூகூ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

சமயம்பார்த் திருக்கின் றுரச் சாமள மூர்த்தி நாமம்
அமைவுறப பகலு மெல்லு மிடைவிடா தமர்ந்தே காந்தத்
தமையவள் கொழுக னுன்னிப் பழித்துக்கொண் டுறுகின் றுன்போற்
கமலநான் முகனும் வேதங் களுமந்தக் கமலக் கண்ணன். (எம்)

குருமணிச் சொரூப ரூப குணவிபூ திகளே நாளும்
வருணித்து முடிவு றாது மருவுகின் றுர்சி ரங்கள்
ஒருசகத் திரங்கொள் சேட னுகந்தவை யுரைத்துத் தாலம்
இருபிள வாகி நாணி யென்செய்வ தெனநிற் கின்றான். (எக)

இன்னபாண் டேங்கன் போலோர் தெய்வமு மெழில்கொள் சோதி
தின்னுபண் டரியைப் போலோ ரகமு நிலாத்துண் டத்தின்
மன்னுதீர்த் தமுமீ றோமு புவனத்து மில்லே மண்ணு
நின்னதா ராதனைக்கு மேர்ந்துள சக்தி தானும். (எஉ)

பண்டரி புரத்திற் கோயிற் பணிவிடை செய்கின் றுனீ
கண்டறி யாமை யாலிக் காளியைப பகழ்ந்து சோன்றாய
அண்டிவந் தறிகென் றுரை ராமகா மத்தி ணணைல்
மண்டுறு கோபங் கொண்டு மறையவா தம்மை நோகுகி. (எரு)

என்னதா ராத னைக்கிங் கேயாதெய் வதைதை நிந்தை
சொணனவுன் றனியபி போதே கொலலவே வேண்டுஞ் சூழ்ந்தால்
மன்னுறும் பிரம ஹத்தி யாதலால் வருத்தி நின்னை
நின்னதூர்க் கனுபப வேண்டி நிகழ்த்திய மறையல் லோனே. (எச)

பொன்மய மாகத தோன்றும் பண்டரி புரமென் றுய்நீ
யென்மனுன் மணியைத் தாகி யெனனவுஞ் சொன்ன யிவ்வா
றுன்மன மஞ்சா தேன்பொய் புனைத்தனை யெனக்கோ பிகை
நன்மறை யவரும் வேந்தே நணணிநீ காணக வென்றார. (எடு)

மறையவ னேநீ சொன்ன வகைமெய்யே யாகி லுன்பின்
அறைதரு பண்ட ரிக்கு வருகின்றே னவ்வா றின்றேல்
குறைவுசொல் லுனைததண டிக்கா மல்விடே னென்று கூறி
முறைசெய்மந் திரியை நோக்கி யெழுகமுன் படையோ டென்றான். (எசு)

இயம்பல முழங்கச் சேனை யெழுந்துடன் படர வேந்தன்
நயந்தெரி மறையோர் கூட நணணவே கியரு நாடிக்
கயந்தனைக் காத்த கணனு நின்பெயர் கழறி யெங்கும்
வியந்திடச் செய்தி ரந்தென் குடும்பத்தை விழைந்து காப்பேன் (எஎ)

சாதுக்க ளுனையு முன்றன் றலத்தையுங் வருணித் திறைஞர்
ஓதுற்ற படியே வேந்தற் குரைத்தன னுண்மையாகப்
போதுற்ற வேந்தற் கந்தப படியிங்குப் பொருந்தல் வேண்டும்
மாதுற்ற மார்பா விந்தக் கலியின்மண் மயமா யார்க்கும். (எஅ)

தோன்றுகின் றுற்போல் வேந்தன் றனக்குமே தோன்று மாகில்
சான்றவ ருரையும் பொய்யா யெனக்குந்தண் டிப்ப தண்டாம்
தேன்றரு துளவி ளுனே தினத யாளா வாபத்
தேன்றிடிற் காக்கு மீசா வென்றுளத் தேத்தி வந்தார். (எசு)

எங்களை நிறைந்தோ னன்ன ரிரங்கினர் நடுங்கித் தன்னைப்
பொங்குறத் தோத்தி ரித்துப் போதுவ துணர்ந்தென் சீர்த்தி
அங்கிறைக் கோதும் வேதி யனைத்துன்பத் தழுத்த லாமோ
செங்கம லத்தி னுளே யென்றனன் செப்பு கின்றான். (அஐ)

வித்தியா நகரை யாளும் வேந்தன்வே தியன்சொல் வார்த்தை
சத்திய மோகாண் பேனென் றுரைத்தனன் சார்த்த லாலே
மெய்த்திற மாகச் செய்ய வேண்டுமென் றேலெ னக்குப்
பத்தபா லனனென் றோதும் பெயர்பழு தாகிப் போகும். (அக)

வேதியன் றனக்குந் தண்ட முறும்புரா ணம்வி ளம்பும்
நீதியும் பொய்யா நம்மை நோர்ந்தவன் பருங கைப்பார்
தீதிலா யெனலும் லோக ஜனனியாந் திருவு நாதன்
பாதமீ தறவ ணங்கிப் பாக்கிய மெனவுட் கொண்டாள். (அஉ)

கொண்டவக் கணத்தின் முன்னோர் கூறிய படியே பொன்னுப்ப்
பண்டரி விளங்கிற் றந்தப் பார்த்திபன் விசாலி லூர்ச்சார்
அண்டுறு போதிற் சொன்ன வேதிய ரதிக வச்சம்
மண்டுறப் பாண்டு ரங்கன் மலரடி வழுத்தி வந்தார். (அங)

மாதங்க மேறிச் சார வருமந்த ராம ராஜன்
ஏதங்க ளில்லா தங்கு னியன்றபண் டரியை நோக்க
வேதங்க மயத்திற் கோடி விண்மணி விளங்க லென்னக்
காதங்கள் பலவுஞ் சூழக் கவின்மணி விளக்கங் கண்டான். (அச)

வேதிய னங்குச் சொன்ன விதத்திலெண் மடங்க தாக
ராதியல் கின்ற தென்றி யானையி னிறங்கி யச்ச
மீதிடக் கூட்டி வந்த வேதியர் பதம்வ ணங்கி
ஆதியி னீர றைந்த தறுவுண்மை தானென் றேத்தி. (அடு)

தெரிகிலே னுமைக்கோ பித்த பிழைபொறுத் தருள்செய் கென்ன
விரிபுக ழரசே நின்போல் விளங்கறி வினர்க்கு மெய்யாய்ப்
புரிபுரா ணத்திலுள்ள பொருட்படி யுறுமற்றோர்க்குச்
சரிவரா திலங்கு மிந்தக் கலியுகந் தன்னி லென்றார். (அசு)

என்றுதாஞ் சொன்ன வாறே யிருடிகே சன்பு ரிந்தான்
நன்றுநன் றெனக்கொண் டாடி நர பதிதாளம் வீணை
துன்றுமத் தளந்தொ னிக்கச் சுருதிசே ரிசைகள் பாடி
மன்றுதி தாச னோடு வரவுடன் முமும் வந்தார். (அஎ)

எங்குமைந் தருவின் சோலை யதிலியல் பறவை யெல்லாம்
தங்குபாண் டொங்க ணமஞ் சாற்றிவீற் றிருக்க மஞ்ஞை
பொங்குறு நடனஞ் செய்யப் பொலிகின்ற மணியின் சோதி
வெங்கனல் சுடுமென் றஞ்சி யெகினங்கள் பண்ணைமேவ. (அஅ)

காமதே னுக்கள் பைம்புன் மேய்ந்தெங்குங் கவினப் பொற்ப
தாமவை யெல்லாங் கண்டு வியந்தன னகருளாக
வாமமா ளிகைக டங்க மயத்தின்மா ணிக்க மின்னப்
போமவன் கண்கள் கூசப் புவியும்பொற் சோதி போர்ப்ப. (அக)

வேதகோட் டங்களோர்பால் விமலகீர்த் தனங்க ளோர்பால்
தாதர்க டழுவ லோர்பால் தாண்மிசைப் பணித லோர்பால்
காதலோ டாட லோர்பால் கவன்றிய மியம்ப லோர்பால்
கேதனக் கிகழ்வ தோர்பால் கெழுமுவார் சூழுவ லோர்பால (கூ)

பற்பல தீர்த்தஞ் சூழப் பரவுறு சந்த்ர பாகை
அற்புத வெள்ளத் தாடி யானந்த பாஷ்பம் பொங்கப்
பொற்பமர் விமலன் கோயிற் சன்னிதி முன்பு போத
நிற்புறு மிங்கி ராதி தேவாகு ணெருக்கங் கண்டான். (கூக)

நெருக்கத்துட் புகுந்து போந்து நெருங்கிய வரம்பை மாதா
திருக்கர வாடல் பாடல் சிறந்துறு கருட கம்பத்
திருக்கையில் வந்து தாழ்ந்தங் கெழுந்துசன் னிதிக்குட் போம்போ
திருக்கொடெண் சித்திமாத ரூழியஞ் செய்தங் குற்றார். (கூஉ)

அவருடன் ரூன்பூ ஜிக்கு மம்பிகை கெழுமித் தானும
உவமையில் பணியின் மேலி யுறுதலுங் கண்டி தென்ன
நவமென நோக்கி யம்மே யுழியஞ் செய்து ணணைல
எவனிவ ணென்னக் காளி யென்றுமென் பணியீ தென்றாள். (கூங)

பின்னுமிப் புண்ட லீகர் பெருங்கிரு முற்றத் துள்ளே
மன்னுமென் றணைபபோற் ரூகி மாதாக ளநேகருண்டி
பன்னுறு தீர்த்த மெல்லாம் பாவையா வடிவ மாகி
என்னுடன் பணிகள் செய்வா ரித்தல மகிமை தோவாய். (கூச)

என்றவ ளுரைக்கக் கேட்டு மன்னவ னினிதுட் செல்ல
துன்றுநா ரதரோ டண்மித் தும்புரு விசைகள் பாட
தன்றணே யில்லா வாயில் ஐயஞ்டு விஜயன் காத
நின்றன ரவரைத் தாழ்ந்து நிமலன்வாழ வுறையுட் சென்றான். (கூஇ)

வளரொளி மிளிர்ந்து தேஜோ மயவடி வாகி நிற்கும்
இளர்தயா நிதியை நோக்கிக் கண்களேர் கெழுமச சோதி
அளவளாய் விரவக் கூடி முகிழ்த்ததுத்த னங்கை யாலத்
தளர்வுறு மறையோர் தம்மைப் பற்றினன் சார நின்றான். (கூசு)

நின்றவன் விழித்து நோக்க நெடியமா லுடனே நீண்ட
தன்றனி மேனிச் சோதி தனைமறைத் தழகு சார்ந்த
முன்றிரு வுருவங் கொள்ள முகிழ்த்தகண விழிதது வேந்தன்
பொன்றிரு மார்பன் றன்னைக் கண்டனன் புகழ்ந்து போற்றி. (கூஎ)

அடிமிசைப் பல்காற் சேவித் தானந்தக் கடலின் மூழ்கி
நெடிதுடல் புளகித் துக்கண் ணீர்மல்க நின்று நாதன்
வடிவினைத் தழுவிப் பல்கால் வழுத்தித்தன் மருங்கு நின்ற
முடிவில்சீர் மறையோர் தம்மை நோக்கினன் மொழிய லுற்றான். (கூஅ)

அடியெனைப் பவித்தி ரஞ்செய் தாண்டசற் குருவே நீர்செய்
படிதனக் கியான்கைம் மாறெப் படிச்செய்வே னீவிர் சொற்ற
நொடிதனக் கநேக கோடி பங்கிங்கு நோக்கி னேன்யான்
கொடியனேன் பவத்தை யுஞ்சா பல்லிய மாக்கிக் கொண்டேன். (கூக)

திரிபுவ னத்து மில்லாச் சீர்கொள்பண் டரியை யுஞ்சீர்
விரிநிலாத் திங்கட் டுண்டந் தன்னையும் விமல ஞான
கரியமா மேனி கொண்ட கண்ணனே யும்யான் காணப்
பெரிதுத வியசீர் சாலெம் பெருமவென் றடியில் வீழ்ந்தான். (ஈ)

அப்பொழு தரசற்காக வவிரொளி யான வெல்லாம்
சுப்பிலாக் கலிகா லத்திற் சார்ந்துள படியே யாக
ஒப்பிலன் னதையும் வேந்த னுவந்துபார்த் தஜிச யித்து
மெய்ப்பபுள வியுவு மித்த விமலன்றன் வினோயாட் டென்ருன். (ஈக)

சுற்பக மிருக்கத் தாழ்ந்த கள்ளியை விரும்பு வாரோ
பொற்புறு காம தேனுப் பொருந்தவாட் டைக்கொள் வாரோ
எற்பவ னத்திருக்க விளக்கையு மீட்டி வாரோ
சிற்பர விமல னிற்கத் தேவொன்றைச் தேடுவேனோ. (ஈஉ

வேறு

என்று ளத்திடை யெண்ணியக் கோமகன்
குன்ற மேந்திக் குளிர்மழை காத்தவ
மன்ற லந்துள வார்மணி மார்பவென்
ருன்ற நீள்புக ழோதித் துதித்தனன். (ஈகூ)

ஐய நின்னிடை யாவ்பெற லென்னெனில்
துய்ய வெண்ணகர் நீவந்து தோன்றியே
மெய்யருகி விளங்கியி ருந்தருள்
செய்ய வேண்டின னென்னலும் ஸ்ரீதரன் (ஈச)

நின்ன தெண்ணநி றைவுற நின்னகர்
மன்னு வேன்வரு மார்க்கத்தில் வைத்தியேற்
றுன்னு றேனினின்றி ரேமங்குத் தோன்றினால்
பின்னு மிவ்விடைப் போருவ னென்றனன். (ஈடு)

வேந்தன் கேட்டுமி கவுநன் றென்றதற்
கேய்ந்து பல்படை யேந்துகர் தம்மொடு
வாய்ந்து தேரிடை வைத்துவி மலனேப
போந்து தன்னக ரிற்பொலி யச்செய்தான். (ஈசு)

இடைத டுத்துள வர்ச்சக ரின்றிமம்
அடைவு முதமர்ந் தாரவ்வ ரசனுந்
தடையி லாதுப சாரமெ லாந்தகப்
படையைந் தானுக்குப் பூசைய யின்றனன். (ஈஎ)

வேந்தன் ருன்செயும் பூசையை வேண்டிப்பொன்
காந்த னிங்குறக் கர்க்கட கத்திங்கள்
சார்ந்தெ காதசி தானுறப் பண்டரி
போந்து னாரி தாசர்பொ லியவே. (ஈஅ)

நாற்றி சைக்கணு நண்ணியு ளோரொலாம்
போற்றப் பண்டரி நாதனேப் பொற்பொடு
தோற்றக் கண்டிடல் தோன்றல்கொண் டேயது
சாற்றக் கேட்டுத்த ளர்ந்துச லித்தனர். (ஈகூ)

ஆவியற்ற வுடலென வேயயர்ந்
தோவி துன்பக்க டலிடை யுற்றனர்
தேவில் கோயிற்க ருடகம் பத்திகழ்
ஆவ யிற்பொலிந் தாரமார்ந் தாரரோ. (ஈடு)

புண்ட லீகர்க்குத் தந்தவ ரம்பொய்யாய்
அண்ட யாவரொன் செய்தனர் கோயிலே
விண்டு போகவிப் போதுசே விப்பதென்
கண்டென் னேசெய்வ தென்றுக லங்கினர் (ஈடு)

வித்தி யாகரர் சென்றுவி மலனை
இத்த ராதலத் தெய்துவிப் பாரெவர்
மெய்த்த புண்டலீ கன்மேல்வெ ருளியோ
அத்த னிங்ககல் வாகவென் பார்சிலர் (ஈடு உ)

சாது சற்சனர் தங்கண்மேற் கோபமோ
மாத வன்செல வாய்த்ததென் பார்சிலர்
ஓதிவ் வூருற வுள்ளமி லாமையோ
சீத ரன்செல்ல லானதென் பார்சிலர் (ஈடு ச)

காமெ லாநல மில்லவ ரேயென்றே
போம தாயிற்றெ னப்புகல் வாசிலர்
காமன் ரூதையை நாம்வந்து காண்பதே
நோம தானதெ னதுவல் வார்சிலர் (ஈடு ஈ)

வித்தி யாகரர் சென்றசே வித்திட
மெய்த்தி யானத்து மேவினே மாயினும
அத்தி செய்யவஞ் சாவர சன்செயும்
பத்தி ரத்தறு மேயெனப் பன்னுவார். (ஈடு ஏ)

இன்ன வாறிவ ரெண்ணிய யாவுநத்
துன்னி யங்குறு சூரிய தாசர்தாம்
அன்ன தோர்வித்தி யாகரா சென்றுபொன்
மன்ன னேக்கொணர் வேன்வல்லே யானெனு. (ஈடு ஐ)

எழுந்து கொண்டு வருதில னேலங்கே
விழுந்தென் னுவியை விட்டி டு வேனேனுச்
செழுந்தண் பண்டரி நீங்கினர் சென்றனர்
அழுந்து துன்பத்தி னுர்வித்தி யாகரர் (ஈடு ஒ)

அங்குள் ளாரைவி னவினர் பண்டரி
தங்கு நாதனே யிவ்வர சன்கொணர்ந்
தெங்கு வைத்தன னென்னவவ் வூருளார்
வெங்கண் வேந்தன்ப யத்தின்வி ளம்பிலர். (ஈடு அ)

நிலனை நேரித்தி ராசிய மாயிவர்
நலமு நாத்துவி னவரு ரபதி
சூலம னேக்குள்வைத் தக்கொடு பூசனை
இலகு மச்செய்தி ருக்கின்ரு ரென்றனர். (ஈடு கூ)

பூசை செய்யின் மறைதருமோ போகுமே
தேசில் ரகலி யறறின னெனபதும
கேசு தாசாவி னவிக ளிகிறு
சாரி யனற்ர விறசெல லாயினா (காட்சி ஐ)

யாருக ஞிரை யானவி ராவிளைடப
பா சி பாஜுனப கிபுக டயிலி
ரு பூ -ந்தெ கிபுகுரு ழிகர
சாடுப பாணடுரு கன னிடரு சாரக்க (காட்சி க)

னா ரா -ரென கணடுப ணிந்தனா
ள என மாண்ட டு மேவிக்க மூவின
முகுரு ரம பிய முகன
ம கொபாய ர கொருதி தெய ரான (காட்சி உ)

பொரான ரண ரவாரா புண ம யா ர
னரு ர ரரகுண்ட ர ய
ர ப னரா ர ரி ச
ர ரய ர ப பூ ட ர டெய ர யெரார (காட்சி ங)

ர — ரரு ர ர ர
ர னர — ர ரரவ ரண ரி ர ப ட ர ர
ரொரண்ட ரொமெ ரி ர டெ ரின ர ச ரற
அண ர ர ரி ட ர ரனை ர ரெரெ (காட்சி ச)

ரோர ர ட ர ரா ர ணிக ரெ ரி யோ ர .
— ர ரே ரவி ட ர ரதி ரி ர ர ர

இவணை னேத்தனி வைத்தியல் பூசையில
உவகை யுற்றில ளேஙகிய பணடாரிக
கெவகை யெய்துவ னென்றிர வுமெல்லும
கவலே கொணடிரை றையிறக ரஙதுளேன (ரகூ)

இங்கு ரானவநத ராணழுத லெனளுயிரா
அங்கு துமமிடத தாதும தனபிளுல
தங்கு மென்கணிங நாளவஙா சாஙிலீரா
கங்கு லும்பக லுமமுமைச காணவே (ரகூ)

நீவி ரஙகுரி ரஃதரம வருதெனைச
சேவை செயகடன நீரகவென ளுலொலா
தாவ தேசருத தாகவ ராதுறநீ
ரோவெ னபபுகன முனகணக ணீருக (ரகூ)

பரிஙி தாசாப ரிஙதுகண ணீருசு
சுரூஙி ஙாதனைத துனனச மூலினா
கருஙி யினனக புறுகல சாறுமோ
வருஙி யெனபின ரொனறுவ குதசனா (ரகூ)

நன்று ரானைகளு ரானவரல செடருமே ள
எனறு தனகழுத தினமணி மாலையை சு
துன்று தாசாக ழுதநிடைச சூடடியே
ஒனறு நினவயி ணெனனவு ளைகச ன ட (ரகூ)

அமல ரனனது ளைதலு மனபரும
கமல பாதமவ ணஙகிகக ருசதிஙினில
விமல னைககொடு வேணமை வெளிவரு
தமதி டனுசெனறு சாரநதன ராசவே (ரகூ)

வாயி றேறுமவ ருதகதவுசள
மேய பூட்டொடு மேயின முனபுபோல
ஆய பினனர ளரியெ ழுநதணன
தூய கோவுரது யிறுறக தானரோ (ரகூ)

நானளு செயதஙகு ரணணின ஞதறுச
கான பூசையி யற்றிதநி பாரகி
தானி யற்றுறு போதிறச நாகதனன்
பானி லாமணி மாலையைப பாதிலென் (ரகூ)

யாரொ டெதன ரிமமணி மாலையைச
சோர ரொபபடி த தினனின ரிவவிடை
நீவ குதநிரொ ளுநெடி வாயிலகாப
பாரை நோகஙிய ரசனவெ குணடனள (ரகூ)

காவ லாளாக லஙகினா கணடி லம
யாவ ரோவவ்வி யேகின ரொனளுமை
நீவிர் சென்றஙகு நேடிகரொ ணாரெனை
ஏவி ரனவெகுண டெயஙிய மன்னனே. (ரகூ)

சேலுக கொணடுதி சிகனா காகைகீர
ஆசரு ரதகம மாகதிரக காசாபால
காடிக கணடனா ருனமுணி மாலையைக
ச பெபறறி னா காருகொட வதனர. (ரகஎ)

சாது டேருக சிகரனி ரு -ம
ே-து கெ ராபாகில கெராரமக கேரரா
மேச ாக மாலையை ெ ருவேர்
யாது செயகில ணெணாபாகில சேராரேர (ரகக)

ருணெ வீதிபற தே ரட ாறகுட
ொரன மேருதுவருகு நிகதிபா சேகரப ாப
ிணெ ராமவிளமபி ர நேஞனா
கொணெ செபதுறுர ருரிய தாகதோ (ரகஉ

பறறிச சொறறவா பா ெபாப முனசொன
ா ாமணி மரீலைபர ஏதி
ா ரு சோகவும தே ரனு ணா ரதுட
கெறறு ரகமு தெறறிட கெபப ன (ரகஙு)

ஆயரி லாது ரிலா ெ னறகுக ர ர
ா யமூ டிகுபிடப பு னி ரா தெப ப ப
ரா பா ஆவின தெ டபர ளிசை
வய தே பதி யிய மபின நீகதோ (ரகச)

வனன தாருயிர ருநெய வாதலி ன .
பொணணி டுயட ர சேவ ம தே றாறனியா ள
மனன ரிருரு தெயட ச தகதிபடபாய
அனன வேதரறுை தெ ணனவ வ னில. (ரகற)

ஒருக ன சாருவெ னவு ர னைவ ன
பரிதி தாசரா க ரதன பபா கதிபன
அருரு சேனறுளா ரழ யி டைபெற றித
திருவின ரதுன பாறபி பாதி செ றறனன (ரகசு)

சொனறு னிறறெதிர சேவிகக செயதனன
ானறு தாசரி னறருளிவி மலனே
ரனறு நி னசெய ருனமறை வாவுனித
தானறு பண்டரி சோகதது டாகினேன (ரகள)

ஏனன வனனிய ரசனற னுலெனனேத
தானறு வெகமு வேறற தொட டகுகினே
நினன முனனேககொண டேகவு துரதா
மனன னுறகொனறு நீயிருரு வைகவோ. (ரகஅ)

எனக ழுதகிலன மாலையை யிட்டனே
நனகு னிறறதகி ரமெனறு ஙாதகீ
புனக ணைமபலப வகதெனேப போகனிறும
னிக ணனபுகெ கிழகிலெ னெனறனா (ரகஙு)

எண்றெ ணங்கம்ப டியலி றைஞ்சினர்
ஒன்று காவல நோடுவெ ளிவந்தா
அன்று வெங்கழு வேற்றவ ணுகலே
ணன்று காணவுற் றூர்ந்க ராரநோ. (ஈரெ)

யாருங் காணவி ருங்கழு வேற்றிடச்
சாரும் போதென்று தாசர்ஜ ஈாத்தரு
கூரு முங்கழு வேற்றினுங் குணடலம
நேரு மென்றலே நீவிழச செய்யினும். (ஊ)

இன்ன மெவ்வித வுறுக ளெய்தினும்
நின்னே யாண்மற வேனெனு நீடுலா
தன்னே யோர்ந்தவா தந்திட முநதெரிஇப
பின்னே கேள்வனக ருணபி றங்கிளுன.

பார்க்க வக்கழுப பசசென்று றதளிரா
தாக்கி நன்குத ழைததுச்செ ழிதது
நோக்கிக் காவல நோடித வனறனா
காக்கு மன்னவன் பாலிகக ருதசையே. (ஈ ஈ)

வேந்தன் கேட்டுவி யந்துவி ளைந்துவந
தார்ந்த வம்மரந் தன்னேக்கண் டாயவுரு
தேய்ந்த தாசரை யிவ்வகை செயததால
வாய்ந்த தாலப ராதம றுகவே. (ஈஊ)

என்ன வுன்னியி ரவிய டியரை
மன்னத் தாழ்ந்துவ ணங்கியம் மன்னவன்
உன்னி நோக்கிட லும்வயின் யான்மிகத்
தன்னு நீளப ராதததைச் சூழந்துளேன். (ஈஎ)

சாமி யன்னது தன்னேபபொ றுக்கவென்
றேமி குத்துப சாரமி யம்பித்தன்
ரோமில் மாமனே தன்னுட்டு லங்குறு
மாமி ளுயகன் பால்கொடு வந்தனன். (ஈ ஏ)

வேறு.

வரலுந் திருமா மகளு யகளுர்
சரணங் களில்வீழ்ந் துதழீஇ யினர்காண்
பரமன் னவளாப பரிவோ டுதழீஇத்
திரமன் னுறுசொற் செலசெப பினனே. (ஈஐ)

நன்னு டருநா யகனுக் கடியாய்
என்னல் மிகுதுன் பமதெய் தினேநீ
மின்னுர் தருபண் டரிமே வுவினை
இன்னே கொடுசெல் லுகவென் றனனே. (ஈஒஅ)

அதுகேட் றுமன் னவனு வலுடன்
மதுரு தினைவந் துவணங் கியிவண்
கூறுவா தவணே குகருத் தினையோ
இதுவோ நினதின் னருளென் றழுதான். (ஈஒஆ)

இறைவன் முகநோக் கியெழிற் றிருமால்
அறைவன் னுணிலா சுறுமே லதனைப்
பொறைகொண் டுறைகின் றிலனென் றுபுகன்
றுறைகின் றதைநீ யுணர்கின் றிலையே. (உரை 21)

முன்சொன் னதிகக் துமுயங் குறுதற்
கென்கிந் தையுகப் பதிலின் றளவு
நின்செஞ் சதனத் திடைநின் றதுமுன்
றன்சந் நடையா லினிநீ நகவே. (உரை 22)

உனதுள் ளுறவென் னுயிருக் கியுகந்
தெனதின் றிருநா மமியம் பினையாய்
மனதின் னலறத் தனிவா ழுதியென்
றனன்விண் மணிதா சர்பணிக் கறைவார். (உரை 23)

ஒருநா றுணையெய் வரைகொண் டிறுவேன்
திருநா யகைப் பகவென் னலுமால்
வருவே றுயருத் துமதென் றுவருத்
தருவோர் கிறசெப் புறவுற் றனனே. (உரை 24)

கொடுபோ தெனவண் டருலங் களெலாம்
படுமோ டுடையா ரெருதைப் பதிசெப்
பிடுமா றகமெய் நிடதென் னையனைத்
தடுமா றிலர்தா சர்கொணர்ந் தனரே. (உரை 25)

கொண்டார் கருகாற் பொறிகொண் கன்மலர்த்
தண்டா மரைதன் பதிதா சநிலை
பண்டேய் தருபா கவதர் வதனம்
கண்டே மகிழ்கொள் கைகலக் ததரோ. (உரை 26)

இன்றே கதினம் பெரிதின் பமெனக்
கென்றே வருமென் றவணைய் தினன்யான்
நன்றே மிருபண் டரிநன் னகரம்
சென்றே றிறையுந் திரியே னினியே. (உரை 27)

வேறு.

இப்படி யவரோ டுள்ள தியம்பினன் வருமார்க் கத்தில்
ஒப்பிலப்பத் மாள மென்னு மூர்ப்புறத் தணுகுங் காலை
அப்புறத் தலரி தாச ரிராங்கிகான் முகத்கம் மானை
வைப்புறு செப்புக் கீழே வைத்துநீ ராட லாளர். (உரை 28)

மடிக்கறை யினிற்செப் புக்குள் வைகிய பாண்டு ரங்கன்
படித்தசெப் புடைத்துக் கொண்டு பழவடி வாகி நின்றான்
அடித்தநீ ராடித் தாச ரங்குவந் தவனை நோக்கி
எடுத்ததெ னிச்த ரூப மெனவவ னியம்ப லுற்றான். (உரை 29)

இச்சியின் முக நோக்கி நிங்குநின் றேகி யங்கே
பாவுபண் டரியி லுள்ள பரமசா திக்க லுக்கு
விரவின றிவித் தாலவ் விமலர்கள் வந்து தோன்மேல்
வரவெனை யேற்றிக் கொண்டு வாத்திய முழங்கச் செல்வார். (உரை 30)

என்றுபாண் டரங்கன் கூற விரவிதன் முசர் தாழ்ந்து
நன்றெனப் பண்ட ரிக்கு நண்ணிநா காரி கம்பம்
தன்றுசா துக்க ளுக்குச் சொல்லினர் சொல்லக் கேட்ட
மன்றலங் துளவோ னன்பர் மகிழ்ந்தன மொழுந்து வந்தார். (எண்)

பற்பல வியங்கள் பொங்கப் பன்மணிக் குலங்கண மின்னிப
பொற்புறு தேருங் கொண்டு போந்தனா பத்மா ளதகில
நிற்புறு பாண்டு ரங்கன் றன்னேநேர் கண்டு தாழ்ந்தே
அற்புதன் மேனி தன்னே யன்புடன் தழுவிக் கொண்டார். (எஎ)

பரமானந் தத்துண் மூழ்கிய பரமனேத் தோமே லேற்றித்
திரமான பண்ட ரிக்குட் சேர்ந்தவ ரெலலாங் கூடிச
சுரமான கீர்த்த னங்கள் சொலலிக்கொண டாடி க் கொணடும
உரமான வாத்தி யங்க ளொலிக்கவங் துற்ரு மாதோ. (எஅ)

சந்திர பாகை வந்து சாந்தசம் பிரமந சனனே
இந்திரன் முதலாந் தேவ ரேவரோ சொல்ல வலலா
மந்திர மறையோர் கூடி மதிசதுணட நீரி னுட்டி த
தந்திர மறைகோ ஷிக்கச் சடங்குக ளெலலா முறறி. (எக)

பாண்டுரங் கனேத்தேர் நின்றும பல்லக்கி லேற்றிச சொணடு
வேணடினர் கோயில வருது விமலனேப பதிட்டை செயதார
ராண்டபி ஷேக மெல்லா மியற்றின ரலங்க ரிததா
நீண்டதோ ருபசா ரங்க ணிரம்பசசெய் தூறபபூ சிததார. (எஎ)

நாமசங் கீர்த்த னங்க ணனிமிக மூழங்க நல்லோர.
சாமகா னங்கள் பாட மங்களா ரியுங் தாங்கி
மாமகள் கொழுநற் கேற்ப வருதலே புரிரது நினரு ர
யாமதை யுணர்த்த வென்ன வறிவுள மெவாகரு மீதே. (எஎ)

அங்குவந் துள்ள நல்லோ ரனேவரும பாலு சாசா
பொங்குபத் தியைக்கொண டாடிப் புகனமமற் றிவரா லெயன்
இங்குவந் தமர்த லாயிற் றென்னச்சார் கலாவ முங்கித
தங்குமூ ரார்க ளெல்லாந் தனித்தனி மகிழவு கூந்தார. (எஎ)

பின்னரு மன்ன வர்க்கம் பேசும்பல் கார வர்க்கம
நன்னரங் கமைத்து நந்த னந்தனுக் கூட்டி யார்க்கும
வின்னியோ கங்கள் செய்து தாங்களு மிதபப வுணடு
பொன்னிறக் கமலே கேள்வன் பொன்னடி போற்றி நின்றார். (எஎ)

எழிரண் டாண்டு கான்போ யெய்திய விராமன் றன்னேச்
சூழெயி லயோத்தி யுள்ளோர் கண்டுசந் தேவுித தாற்போல்
வாழிய பாண்டு ரங்கன் வரக்கண்டு மகிழ்வு கூர்ந்தா
ஊழியுங் கெடாத பண்ட ரிக்கணுள் ளோர்க ளெல்லாம். (எஅ)

ஆகச்சரித்திரம் கூடுக்குச் செய்யுள் உஉசுசு

பானுதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible] (க)

[illegible] (உ)

[illegible] (ங)

[illegible] (ச)

[illegible] (ஞ)

[illegible] (ட)

[illegible] (ண)

[illegible] (த)

[illegible] (ந)

[illegible] (ப)

[illegible] (ம)

[illegible] (ய)

[illegible] (ர)

[illegible] (ல)

[illegible] (வ)

[illegible] (ழ)

[illegible] (ள)

[illegible] (ற)

[illegible] (ன)

தந்தைதா யுடையூண் பெறலினும் புதல்வன் முன்குரு சேவைசெய் வதினும்
உய்ந்துசம் மதரா யிருந்தனர் பின்பு ஜனார்த்தன ருனனியில் இவனுக்
கிந்தமா மடத்தோர் சேவகத் தமர்த்த வேண்டுமென் றவர்தமை நோக்கி
மூன்றொரு கணக்கு வேலைநீ செய்து வருகென முயன்றன ரிருந்தார். (ம)

முன்புதாஞ் செய்யும் பணியினும் வழாமற் கணக்கெனுந் தொழிலினுமுயன்றே
அன்பொடு இனந்தோ ரூங்கணக் கெல்லா மாரியர் தமக்கறி யச்செய்
இன்புற வருநா ளொருதின மொருநா ளெண்ணிடைப் பிழைகளாத திரியில்
மன்பெற விளக்கு வைத்துக்கொண் டாய்ந்து வாய்ந்திடா திருபபதி னுலே.( )

உடன்மிக வருந்தித் தாகமிக் காகி யுமபுலை பருகிடா தழன்று
இடமுணர் குருவுக் குசாப்பதென் னென்று சிந்தையைக கணக்கிடை வைதுச்
சடமதை மறந்தாய்ந் தறைநதிட வெளியிற் சயனங்செ ள் ஐநாத்தன சொழ்து
மிடமுறு மேக நாதரைக் காணு தெங்கென மடத்தினுள வந்தார். (தத

வந்தவ ரோக நாதரைப பார்த்து மற்றவ ராய்வதை யுணாந்து
மூந்தவ ருணரா மற்பினர் வந்து நினறனர முயலகணக க ஓலே
சிந்திய காசு வந்தது தெரியச சிரித்துகைக கொட்டினா மகிழநதார்
அந்தமி றவத்தோ ரதுகணடு மூன்வந் தவர்தமை நோகினை றறைவார். (உங)

யாதினைக் கண்டு வியந்துநீ சிரித்தா யெனவிரு விடத்தலே நிமிர்ந்து
மீதுற நோக்கிக் குருவென வறிந்து அணுகுகென வெழுந்தாள் விழுந்து
நீதறு கணக்கின் ரெருகையிலோர் காசு கெடுத்திய ததுதனைத தேடி
வேதனை யுற்றிப பொழுதுணாந் இன்ப மேவியா னகைத்தன னெண்ணர். (இச)

ஆரிய னவர்சொல் வதுதனை வினவி யன்னவர் தம்முக நோக்கி
ஓரியல் காசு தேடுறும் விஷயத் துன்சித்தம் லயிதநிடச செயலபோல்
சிரிய கண்ணன் திருவடி களிலுன் சித்தஞ்சோ வறிலனறன ஜனமம
நேரிய தாகு மென்றினி தாகைக வகக்கணத் தவாமன நெகிழநது. (ஙடு)

நாதரோ மீது வாய்த்திட வெனக்கு நசைமிக வுளதுமற் றுதவிப
போதுற லாயிற் றினிக்கிரு தார்த்த ஞயினே னெனனனி புகழ
மூதுணர் கின்ற ஜநார்த்தனர் மகிழ்ந்து நன்றுநீ மொழிகணக் கென்னச்
சாதுசற் குருவாற் கண்ணனென் ரேதக் கேட்டதிற் றங்கிய வுளத்தார். (ஙசு)

பிரபஞ்ச விவகா ரத்தினை மறந்து பின்பவர் பாற்றத்து வத்தின்
வரவொடு செலவை வகுத்திடக் கேட்டு மாசிலாத் தேசிகா வியந்து
திரளிலை யுபதே சம்பெற விவன்முன் றெளிந்தன னென்றருள் சிறந்து
காமதாற் றழுவித் தாரகமறையைக் கருணைகொண் டுரைசெய்தார் கவின(ஙஎ)

அதுமுத லேக நாதரம் மறையை யனுசந்தித் தாரியர் பணியும்
கதுவின ராகி வருமவர் செயலைக் கண்டிந்த வுலகையுத் தரிக்க
மதுவிரி துளவ னேயிவ ஞக வந்தன னெனமிக மதித்துக்
குதுகுலித் திவற்கு நங்குரு சேவை கொடுத்திட வேண்டுமென் றெண்ணி(ஙஅ)

ஏகநா தாநீ யென்குரு சேவை யெய்திடச் செய்வேன்மற் றவர்தாம்
வாகுறத் தமது வடிவினை மாற்றி வருவர்நீ யவரென மதித்தற்
காகநான் பேசும் வகையினு லறிதி யபேதமாய் வணங்குதி யவர்தாம்
ஓகையோ தேவு வதுவெதா யினுநீ யவந்தினி தண்கவென் றுரைத்தார் (ஙக)

பாக்கிய மென்று கேட்டவர் வணங்கப் பின்பொரு தினத்திற்றம் பணியில்
யோக்கியர் தம்மை யழைத்துக்கொண் டொருகா னுற்றன ரங்குறவிற்சி
லாக்கியர் தத்தாத் தினையர்பட் டாணி வடிவராய் நாணுகத் தேறி
வாக்கிய படியே வந்தன ருணர்ந்து ஜநார்த்தனர் பீடற்கு வகுப்பார். (உ)

எண்ருரு காமி வருகிமூர் பார்நி யெசைச்சொலச் சீடரு நோக்கி
மின்கதிர் வாள்கைக் கொண்டொரு தூலுக்கன் விரைபரி மேல்வர வவனே
நன்ருரு தமக்கென் றிவருரைப் பதுதா னன்றதென் றெனமன நாடா
நிண்பிலர் நின்ரூர் குநிமைமேல் வந்தோ ரிறங்கினர் ஜநார்த்தனர் பணிந்தார் ()

அஞ்சலி பந்த ராகியே நின்ரூ ரனருயை புத்திர ரவரோ
டெஞ்சலில் மிலேச்ச பாலைதயிற் பேகி யெனக்குறு பசியுள தென்ன
விஞ்சிய தாது தவத்தினிற் சமைத்து மிளிர்மணி யிழைத்தபாத் திரத்தில்
செஞ்சுலை யாறுஞ் சேர்ந்தபோ ஜனத்தைச் சேர்த்தினி திருவரு முண்டார் ( )

நகர்தரும் போது ஜநார்த்தனா தம்மை நோக்கியிச் சிறுவனே ணெண்ணத்
தகமன முளதேற் சாபபிட வழைபு மென்பதைக் கேட்டேக நாதர்
பகர்துலக் கலுட னெபபடிக் குண்ப தென்றயல் பரிந்தன ரேகத்
திகமுமும் மூர்ந்தி வடி யின ருண்ட திரிசய மாய்மறைந் தனரோ (உ)

மறைந்தபி னேக நாதர்தங் குருவின் மாடிவந் தவரடி வணங்கி
நிறைந்தமெய்த் சவத்தீர் குநிமை லேறி நேருறு வோர்தமைக் குருவென்
நறைந்தனி ரவரிய ரறுகலு மிலேச்ச ராயின ரிருக்கமற் றவரோ
டுறைநகினி தின்ன ரென்னைச் சநார்த்த னருமினி துசைசெய்வார் மாதோ

மூன்னரோ சொன்னே னென்ருரு வாரை மாறினர் முந்துவா ரென்ன
அன்னதை மறந்தா யந்தகக் திரன்பு புத்திரர் தமையெவ ராலும்
தன்னிட லிறு மற்றவர் நிரோது வாய்வ ரச் சுதைதனேக் கழுநீர்
மன்னவ னினைத்தா யநேகமோ கடவ ளியற்றினு மியற்றலா மின்னும். (உ)

அனைத்துயி ருளமு மறியினு மறிய லாருமேழ் கடலேநீர் திடினும்
தினைபபொழு திடையே நீர்நலாந் திரிகா லமுமுணர் திறலேயும் பெறலாம்
கினைபபருந் திரிலூர்த் செல்வடி வாய நிமலனேக் காணபதோ வரிதித்
தினைபபெரி யவரை யநாயாச மாகக் கணநிதி தயிர்த்தனே தகவோ (உ)

அயினு மினியிங் கவருறில் வணங்கி யருள்பெறு கென்னலு மிசைந்து
மெயினர் மடத்துக் கவருட னுறையப பின்பொரு தினத்திலவ் வீமலர்
சீயினுங் காட்டக் கென்ருெதி வருதி நிமலரெவ் வருக்கொடி வரினும்
சேயினே யினையா யுனக்கெச்ச ரிபபேன் றெரிந்துகொள் கெனக்கொடுபோனர்

உற்றவக் காட்டின் மலங்குபக் கிரித னுருக்கொடி காமதே னுவுடன்
செற்றமி றத்தாத திரையாவந் தணுக ஜெநார்த்தன ரவரொதிர் சென்று
நறறுணே யடியை வணங்கலு நாதர் நன்குறத் தழுவின ருணவு
பெற்றிட வேண்டி மெனச்சநார்த் தனரும் வருபசுப் பால்கலம் பெய்து. (உ)

உணவமைத்துதவ வவரிவ நோடுமுண்பொழு திச்சிறு வனேகீர்
கொணர்க கம்மோடு கூட்டியுண் போமென் றருள்செயச்சநார்த்தனர்குறிப்பின்
அணவுமுன் றனக்கென் குருவெனச் சொன்ன வவரிவர் நாமென வழைக்க
ணுணுகினர் நிற்க வத்திரி புதல்வ ருடனுண வருகென கவின்ரூர். (உ)

அஞ்சியே யருகு நின்றிடு மேக நாதர்து மங்கையா லெனைத
விஞ்சுறு பிரசா தந்தரு கென்று விளம்பிட வதனிரி புதல்வா
தஞ்செவா யுறற போனகந் தண்ணெச் தங்கையாற் கொணட னர் சரலும்
செஞ்செவே தம்முன் ருஞையிற கொண்டார் ஜநாதநன ருர்பெற கிடா (1)

இருவரும் புசித்த பினபனு சூயை யீ ற்புக நிராகர சு ச மம
திருமுக கோககி யசகிற பின்னி யாரொக க நாதகசா ( ) ல
அருகுற வழைத்துப் தயருரு பாகச ஞ்சுப் ந் கிடதந் நெ யி ஞ்ஞை
கருணசே ரார் தனென வோத்ப ரை ணண் கருள்செ துடகண்ட . (2)

சுருதிநாத நிரர்ச ளாகிப பாலித் துகளதுக் கடைநதெந் நதுவாய
மருவிய நவநீ தமாசிய பாக வுசபபொரு ளாடுமா யியதால
தெருளுறப பிராகி ருதமொழி ளனிரஞ்ச செய்யவல ( ) னி) வைர்
பெருகிய ராமா யணத்தையு மினிமை பெறசெய ( ))))) . (3)

இன்னமும் ரனி ( ) சனாட ர ளுசெ ( )))))

அலறிச் செய்து காய்டாங்க மாகவணங் கித்தனைய மாபிர காதம்
கலந்தவர்க்கெல் லாங்கொடுத்துச் சீர்த்தமுந்தந் ததுதாமுங் கைக்கொண்டுண்டு
நலங்குலவு வேதியரோ டினிதுண்டு பின்புபுரா ணகால தேஷபம்
துலங்குறக்செய் திராத்திரியி லரிசித்த னைவள்செய்து துயிலவ தாகார் (சுவ)

அப்படையாய் வருமவர்தஞ் செயலறிந்தோ ரவதார புருஷ னென்று
செப்பவுயர் குருவருளா லதேகசரி ரனிலைதனஞ் செய்ய லாகார்
ஒப்பறுமைக் கவிகினைக்கோட் டியர்காதுஞ் சக்கணங்ர ளுகப்பு தாகார்
இப்படையாய் கடாதுவருங் காலத்தி லெருவினிற் றினையின் மேவி. (ஏக)

ரகுநாதன் வான்மீகி வடமொழியிம் ராமாய ணத்தைச் செய்தான்
வெகுவாகி யதுபொருண்மண் பரிசார் கடேரீ வியலே யோர்க்குக்
தகுமாறு பொருள்விளங்கப் பிராதிருதர் தனிற்செய்து பின்னு சாற்றிப்
புகுபோது துயில்விழித்துக் கனவியுலை பெருடெரிந்து புந்தி கொண்டார் ( )

வடமொழியா மாயணத்தின் பொருண்முழுதுந் தெளிவாக மனதி லேரார்ந்து
நிடமுறவே பராசருதந் தனிற்செய்து வருகாவிற் றிய தான
வீடமனைய வயல்வீட்டான் வடமொழியா மாயணத்தான் விளங்கி நிற்க
மடனிவண்பி ராகிருதந் தியற்றுவதென் றிசைகதமென வழுசெல் வாறும் ( )

தினமுநனி யிசழ்ந்துவரச் சொம்பிய கிருகார மாய ணத்தில்
வினைதைகுன் பிடர்வருவோன் பிருதிவிபதி கொண்டரவி லேக நாதர்
கனவிடைவந் திப்பொழுது துயிலொழிந்து ராமனது கதையைப் பாடு
கெனவுமுன்றன் மதுரமொழி கனிகேட்க விருப்பமுனே னென்றுங் கூறி. ( )

மதிக்கூடும் லோகணியுங் கொண்டிவந்து மருங்கில்வைத்து மறையத் தாசர்
நிதிக்காலத் தினில்விழித்து நேரொழுதுங் கருவிரளி னிலைமை கண்டு
சுதித்தாச வெழுதுகெனச் சொன்னவினைக் காரணமன் மிகவி யந்து
மூதிப்பேது மில்லாம விராமகதை னியெழுத முயலுங் காலை. (எடு)

தனித்துமகே நிரந்தினின்றுஞ் சதாரதிசேய் கடலுவுஞ் சமய மாக
இனித்தவரோ குறும்வேக மனததிடைக்கொண் டவசரிக வெய்திப் பாய்ந்து
நினத்திகழு மயல்வீட்டான் றனிமுற்றத் திடைவிழுந்தார் நிலம்பல் கேட்டு
மனத்துணர்ந்து முன்றிலிடை யூர்ச்சித்துந் திடந்தவரை வந்து கண்டான். எசு

இன்னவகை வந்துவிழுந் தானென்று தெரியாம லிறைம யங்கி
அன்னவரை தங் கரத்திருந்த காஞ்சிதத்தை வாங்கியதி லறைதல் பார்த்து
மன்னுமித்தச் சமயத்திற் பரவசரா யனுமனென மதித்துப் பாய்ந்து
தன்னவிங்கு விழுந்தனென் றறிந்துகொண்டே கநாதர்தமை நோக்கிச் சொ

என்னிவணீர் வந்துவிழுந் தீரென்ன வவர்பேச திருத்த னேக்கித் [ல்வான்.
தன்னுளத்தி லனுதாபம் தான்பிறந்து கவனாய வதர மூர்த்தி
எண்னவுணர்ந் திவரைநெடு நாளாய்வீ னேயிகழ்ந்தே னென்வு ணைந்தே
அன்னவரை யெடுத்தனைத்துக் கொடுபோந்து கவர்மனையி லமரச் செய்தான்.

உடனேக நாதர்தெளி வுறலாகிப் பழையபடி யெழுத லுற்றூர்
இடனுன வதுதெரிந்த வயல்மனையா னவரடியிற் சென்னி தாழ்த்து
மடனுன வெனதுபிழை பொறுத்தருள்க வெனவழுத்தி மனைக்குச் சென்று
சடனுனே னிவரிடத்தி லுபதேசம் பெறல்வேண்டுஞ் சரத மென்று. (சுசு)

ஒருதினமற் றவர்திருவா ராதனவீட் டுறுங்கால முணர்ந்து சென்று
திருவினரே யுமதுசெய லறியாம லிகழ்ந்துவந்தேன் நீமை தீர்த்து
மருவுமெனக் குபதேச மருள்கவெனத் தாசர்சற்று மவுனத் தற்று
வருமவினை நோக்கியுனக் கானகுருத் தினையடைந்து மருவு கென்றார். (நிர)

அம்மறையோ னுமையன்றி வேறொருவ ரிடதகிலுறே னெனவ றைந்து
செம்மையுட னவரடிக்கீழ் வணங்கிநிற்க வவன்வருகதை செய்கை நோக்கித
தம்மனதி லிவன்றக்கோ னலனென்று கொண்டவற்குத் தகக தாக
நம்மிடத்தி லேகானேச் சுதினமதா னீராடி ணணு கென்றார. (நிக)

அவனலதென் றேகியபின் றமதகத்து ளுறைவோரை யடைய நோகிப்
புவனமக ணுயகற்கு நானேசு மஞ்சனஞ்செய் புனலெ டாது
தவிருநிர்கான் வேணடிடினு நீவிர்ஜலவ கொணராது தடுத்தி ரென்ன
இவர்மொழிந்து வற்புறுத்தி யிருந்தமறு நாட் காலை யெழுந்தி ருந்து. (நிஉ)

நீராடி மாலடிதஞ் சென்னிவைத்துப பாணிகூப நிமலற் கேற்ற
ஆராத னஞ்செய்யத் தொடங்கியபோ ரயலவீட்டா ருகில் வந்தோரா
சாராக மனைபிலுளளோ தமைநோக்கி யிணனமுமனு சனகன் னீரோன
தாராம லுறைகின்றீர கொடுவாரு மெனவுரைகத தவிரகி ருந்தார. (நிங)

கண்ணனது நாமஜப தியானதகி லிருநதபின்பு கணம ரூது
நண்ணியங்கே யிருபபவனை நோக்கியிவ னலர்சொரிவோ மென்று நாம ப
புண்ணியநீர் கொணடுவர விங்கொருவ ரும்மிலையோ புகறி ரெனன
அண்ணியதம் மனையுள்ளோ ரொருவருமபே சாகிருநதா ரவரு மூற்றார். (நிச)

பலவாறு புனல்கேட்டுங் கொடுவருவா ரில்லையெனப பரிது காமே
நலமாக வுபதேசம் பெறவந்தோ னுங்காண நயந்தோ சொபுத
நலமேந்திக் கொடுபோந்து நீர்முகநது விளாந்துவநது கருதும பூசைத
நலனூடு செயத்தொடங்குஞ் சமயத்தி லிவனவாகுச சாறறலாளுன். (நிஞ)

அடிகளே யெனகருநல வுபதேச மருள்கவென வவரி வன்றன்
கடினமனம் புனல்கொணரக் கருதாத தன்மையகங் கார மன்றே
கொடியனிவன் றனக்குமிக வுபதேசந் தீனையினிது கூறலாமோ
படிசரியன் றெனனினைததுச் செம்மாபபோன் றுனைநோக்கி பபாவ சாரா ()

மஞ்சனநீர கொடுவருவா ரிலராஞர் நீயுமதை மனகிற கொளளா
விஞ்சிருந்தா யதனுலே யுபதேச காலகணி யிகந்த தாயிற்
றெறன்செயலா மெனவவனு மெழுந்துதன தகஞ்சென்ரு னேக நாதா
ஞ்செயலுக் கொருசீடன் வேண்டுமோ வெனபபூசை நடதகி யுற்றார். (நிஎ)

வேறு

னியசற் குருவே யான ஜநார்த்தன கேக நாதர்
னிதகரற் றக்தை தாய்பாற் பொருந்துநா ளவைகக் கூவிக்
னிவினன் னவர்மு கத்தைக் கண்களி கூர்ந்து நோக்கிப
ன்னிபரப் புறுசு லீபப பருபபதத் திடையோர் பாங்கர் (நிஅ)

நரிய தீர்த்த மென்று சொல்லுமோர் புனித மாய
சரிய வதன்ச மீபாஞ் சிந்தைக்கும் விழிக்கு மின்பம்
ரரியுண் மார்க்கண் டேயர் தலமொன்றுண் டாங்க நேகர்
பூரிய சரியைப் போற்றி யடைந்துளோர் சாக்ஷாத் காரம் (நிக)

அன்ன புண் ணியத்த லத்தை யன்புட னீபோ யண்மி
மன்னுசூ ரியதீர்த் தத்தின் மனமொரு மித்துமூழ்கிப்
பன்னுபாண் டுரங்கன் றன்னைத் தியானித்துப் பயில்வா யானால்
உன்னும்விட் டலன்றன் சேவை யுனக்கெளி தாகவுண்டாம் (சுஐ)

தரிசனங் கிடைத்த பின்பென் னிடம்வந்து சார்கி யென்று
பெரியவ ருரைக்க நாதர் பெருங்களி கூர்ந்தா ராகி
அரியசற் குருவைப் போற்றி யவர்விடை பெற்றுச் சார்ந்தார்
பரிவுடன் சுலீபமென்னும் பருப்பத மதனை மாதோ. (சுக)

நித்திய நியமமுற்றி நேரில்சூ ரியதீர்த்தத்தில்
பத்தியின் மூழுகிப்பானு வருகிசை முகமதாகச்
சுத்தியி னிருந்து கிந்தை யொருமித்துச் சுருதிக் கெட்டா
தத்தியிற் றுயிலுங் கண்ணன் றனைத்தியா னித்தன்பாகி (சுஉ

பரவச ராணபோதப் பருப்பதத் துறுமோர் பாம்பு
தரவுண வமைந்த தென்று சார்ந்தவ ருடலைச் சூழத்
திராமிகு மேக நாதர் தேகத்தின் பரிசத்தாலே
அரவதற் குணவி னிச்சை யகன்றதங் கவருக் கன்பாய் (சுங)

தொண்டுசெய் வதனுக் கெண்ணி யவர்தலை மீது தோன்ற
மண்டுபை விரித்துத் தண்மை வரப்புரி கவிகை யாகக்
கொண்டுற லாகி நாதர் கொளுந்தியா னத்தி னின்று
விண்டுறு போது நீங்கி யோகத்தில் வெயிலைப் போக்கி (சுச)

தினந்தொறுங் கவிகை யாகச் செயும்படம் விரித்திவ் வாறவ்
வனந்தனில் வரச்சு லீப மலையடி வாராத் துள்ளோன்
மனம்பரி சுத்த ஞகி மலைவந்து தவஞ்செய் சாது
சனங்களுக் கின்பா ஞளுந் தருமவ ஞத லாலே. (சுடு)

ஏகநா தகாயம் யோகத் தெழுபொழு தடிவ ணங்கிப்
பாகமா கியவிப் பாலைப் பருகுமி னென்று வேண்ட
ஆகநன் கென்றன் ஞன்ற னன்பினுக் குகந்துட் கொண்டார்
தாகநீங் குறநா ஞளுந் தந்துவந் தனஞர் நாளில். (சுசு)

மிக்கநா லேயிற்பால் கொண்டு நாதர்பால் விரைவிற் சென்ரூன்
தக்கயோ கத்தி லன்னர் பரவச ராகிச் சாரச்
சக்கிரி முறைவ ழாது தலைமிசைப் படத்தைத் தூக்கித்
தொக்கநன் னிழலுண் டாகக் கவிகையிற் ரூன்றக் கண்டான். (சுஎ)

என்னிதி யோகத் தும்ரூர் தமைச்சுலாய்த் தீண்டற் கேய்ந்த
துன்னிடி லெவ்வா ரூமோ வெனப்பரி தாபத் தோடு
தன்னிரு கரமும் தூக்கித் தலைமிசைக் குவித்துக் கொண்டு
பொன்னிவர் மார்பா தீன தயாநிதி யேயூங் கண்ணு. (சுஅ)

இச்சம யத்தி னீவந் திவனைக்காப் பாற்றல் வேண்டும்
நச்சராத் தீண்டி முன்னே யெனாணி புலம்பிக் கூவ
அச்சமி லன்பர் கூவு மவன்குரல் கேட்டு நோக்கப்
பொச்சமி லரவு தானே விலகிப்போ யிற்று மாதோ. (சுகூ)

என்னோ டூச்ச லிட்டா யென்றவன் றன்னைச் சேட்டார்
அன்னவன் வணங்கு யைய வராவுமைச் சூழ்ந்து தந்தம்
சென்னிமேற் படந்தூக் கிக்கொண் டிருந்தது தெரிந்தச் சத்தால்
உன்னிடக் கூவி னேனென் றுரைத்தன னேக நாதா. (எ -)

ஹரிபதத் தியானி யைக்கண் டஞ்சுவான் யாறு மென்று
தெரிகிலா யாநீ யென்று றிறந்தகண முழிழ்த்தச் சுய
கரிகுரல் கேட்டுக் காத்த கருணையங் கணத்தை ஈர்பபண
டரிபுர விட்ட லாஸ்ரீ தரஹரி பாணடு ரங்கர. (ஏக)

உனதரு ளுருவங் காணற் குன்னியிங் குறுகின் றேன்யான்
எனதுள நிரம்பு காத லினைநிறை வேற்றல் வேண்டும
பனகமென் சயனு வென்று பற்பல வாகபோற்றிக்
கனலுறும் வெண்ணெய் போலக் கனைந்துளங் கனிந்து வேண்ட. (ஏஉ)

வேண்டலுக் குவந்தப் போதே விட்டலன் சருணை பாபம
பூண்டுசெங் காதி பஞ்சா யுதங்களும் பொருந்தப பொன்னாடை
நீண்டவம் பரமுந் தோன்ற நின்ற னை னேக நாதர்
காண்டலு மெழுந்து காப்பிப பணிந்தனர கரங்கள் கூபபி. (ஊக)

வணங்கினர் தம்மைத் தூக்கி மகவைமார் பிலணைத்துச் சாய்பேரா
குணங்களா லுயர்ந்த வள்ளன் மார்புறத் தழுவிக் கொண்டான்
இணங்குமுன் னினைவிற் கேறச யாண்டுமெப பொழுதுங் சாபபேன்
அணங்கற வெனச்சொல் போதி லயரின்று கணடோன் முறும். (ஏச)

கண்ணன்பொன் னடியிற் குழந்து கைகுவிக் தெழுந்து நின்ற
திண்ணமாய்த் தவயோ கங்கள் யாதொன்னு செய்யா நயாளர்
கண்ணிய வேக நாதர் சேவையா லயனே யபபி
விண்ணவர் காண்கி லாத மெய்யருள் வடிவங் கணடேன். (எடு)

என்றவன் முனும் பல்லா றேத்தமால் கழ கண்ணலை
நன்றவன் றனைய நோக்கி மறைந்தன னைதா பாசம்
ஒன்றநற் சிமேற் குங்கி யும்முடை யருளி னலே
பொன்றயங் குமுமார் பானைக் கண்டன னென்று போற்றி. (எசு)

விடைபெற்றுத் தன்னூர் போனுன் விரும்புபா லீந்து பின்னர்
தடையற்ற வின்ப மேவிச் சகார்த்தனர் தம்பாற் சென்ருர்
அடைவுற்ற மகிழ்வி னோடு மவரடி வணங்கிப் போற்றத்
தொடையுற்ற மார்பிற் சேரத் தழுவின ரருள்சு ரந்தே. (எஎ)

வேறு.

வியன்மி கக்குரு விடைதரத் தம்மதூர் மேவி
நயமு டைத்தென னனிமகிழ்ந் தவரரி நாமம்
பயில்க ருத்தின ராய்வரு நாளிற்பண் டரிவாழ்
புயனி றத்தின னெண்ணின னிவரிடைப் புகுவான். (எஅ)

என்னு டைப்பஜ னையிலிவ னிடைவிடா தென்னைத்
தன்னு ளத்திடை நினைப்பதுந் தவிர்த்துமுன் பூசை
மன்னு றத்தினம் புரிந்துவாழ் பவன்மன மகிக்க
நன்னதற்குலத் தொருவனுய் நணுகுவ லென்று. (ஏஅ)

வந்து தேவஷி ரியிலுனோர் தமைக்கண்டு மறையோர்க்
கிந்த வூரில்யார் போஜன மிடுபவ ரென்ன
அந்த வூருனோ ரேகநா தனைச்சொல வவர்பால்
முந்தி யங்கவர் தமைக்கண்டு பணிந்தனன் மொழிவான். (அ0)

ஜீன ஞன்பர தேசிய நாதனீர் செவ்வே
போன கந்தரு வோனைக் கேட்டிங்குப் புகுந்தேன்
ஆன வென்றனக் கன்ன மருந்தரு வீரேல்
யானி மந்தர மும்பணி விடைசெய்திங் கிருபபேன். (அக)

ஏந்த வேலையு மடியிலா தியற்றுவ னென்ன
அந்த வார்த்தைகேட் டுச்சநார்த் தனரருட் கீடர்
முந்து நீயெவ ணிருப்பது மொழிநின்பே ரேது
வந்த நியாய மெனப்புரு வோத்தமன் வழங்கும். (அஉ)

எனக்கொ ருருமி லென்பெய ரோகண்டி யாவென்
மனச்சி சைந்துனோர் யாரொனத் தேடினன் வந்தேன்
புனப்ப சுந்துழா யவனடி யீருமைப் போலோர்
எனக்க ருத்தினர் தமைக்கண்டி லேனெனக் கழற. (ஙங)

எக நாதர்கேட் டெனக்கிவ ணிருந்திட விச்சை
வாக தாயுறிற் றடையின்றி வந்திலா மென்ன
மேக மாநிறத் தினனகிற் குவந்தங்கு விரும்பிப்
போக மீதென வவர்மனைப் பணிசெயப் புகுந்தான். (அச)

பூட்டு கோமய மெடுத்தவை குவிவுறப் பொருத்தல்
வீட்டுக் குப்பைக ளகற்றுதன் மெழுகுதல் விளங்க
நாட்டு பாத்திர வகையெலா நன்குசெய் தமைத்தல்
சூட்டு தோதவத் திகள்விளர்ப் பாயுறத் துவைத்தல். (அஇ)

காவ டிக்கணீர் கொடுவந்து பெய்தவர் கருதும்
தேய பூசைக்கு வேண்டுப கரணங்க டேடித்
தாவின் மஞ்சன நீர்தரல் சந்தன மிழைத்தல்
மேவு நன்மலர் தொடுத்துமைத் தல்விளக் கேற்றல். (அசு)

தாசர் தம்மனை வியர்சொலும் பணிதகச் சமைத்தல்
ஆச றத்தயிர் கடைதல்வே றுய்வெண்ணெ யமைத்தல்
நேச மிக்குறப் போனக வகையட்டு நிறைத்தல்
போச னஞ்செயுஞ் சாலைசுத் தஞ்செய்து பொருத்தல். (அஎ)

பன்னி யார்தமை யின்னமென் பணியெனப் பகர்தல்
மன்னு பூசைசெய் தானபின் வருமறை யவரோ
டுன்னு தாசரு முண்டிடப் போனக முதவல்
நன்ன ருண்டபின் சுத்திசெய் தமையநீர் நல்கல். (அஅ)

பின்பு சந்தன புஷ்பதாம் பூலங்கள் பெறவே
அன்பு செய்தளித் தானபி னெச்சிலா மடைகள்
துன்பு றுதெடுத் தகத்தயல் கொண்டுபோய்த் தொகுத்தல்
இன்பி னேடுண்ட விடமெலாஞ் சுத்திசெய் தியற்றல். (அக)

இவையெ லாமமை வெய்திய பின்றன கால்கை
கவையெ லாமறச் செய்துகொண் டொருபுற நணுகிச்
சுவையெ லாமமை போனகந் தானுமே திய்த்தே
அவையெ லாம்புரா ணஞ்சொல வசதிசெய் தமைப்பான். (கூஐ)

இரவு தெய்திய பின்புசெய் வனவெலா மியற்றிப்
பரவு தாசருண் டானபின் படுக்கையு மமைத்துக்
கரவி லாதகுற் றேவலுஞ் செய்துகண் டியிரும்
விரவிலானபின் ருணுண்டு துயில்செய விழைவான். (கூக)

இன்னவாறுநா டொறும்புரிந் தியலுறு நாளில்
அன்னதாசர்தந் தந்தைதாய் விண்ணுல கடைந்தார்க்
கென்ன செய்வதோ வவையெலா மியற்றிமு ற்ருண
பின்ன ராண்டுபோய்ப் பிதிர்த்தினம் வாய்ந்தது பெருக. (கூ?)

தெரிந்து தாசரவ் வூர்மறை யோராகஞ் சேர்ந்து
திருந்து நானெயெம் மகத்திடைச் சிரார்த்தமா தவிஞல்
அருந்த வந்திட வேண்டுமென் றனவர்க்கு மியம்பிப்
பொருந்து தம்மகம் புரிந்திருந் தாரநாள் போக. (கூஙு)

விடியல் காணுமு னெழுந்துபோய் வெள்ளநீ ராடி
நெடிது தாஞ்செயு நித்திய கருமங்க ணிரபபி
ஒடிவில் பூசையு முருற்றிமே லுபாரிகை யிருந்தார்
மடிவில் வீதியிற் புலியனும் புலேச்சியும் வந்து. (கூச)

குப்பை கூட்டுறு போதிவர் வீட்டினிற் குலவும்
ஒப்பிலட்டி லின்மணத்தினே யோர்ந்தந்தப புலச்சி
தப்பி லாததன் பதிக்கந்தமணத்தினேச சாற்றி
எப்ப டிக்கிந்தப் போனகங் கிடைக்குமென் றிசைத்தான். (கூடு)

தரும சீலரந் தணர்க்கலா னமக்கது தருமோ
அரிவை யேநமக் கெச்சிலா யினுங்கிடைத் தக்கால்
பெருக நாஞ்செய்த புண்ணிய மாமெனப் பேசி
மருவி யெச்சிலுந் சிரார்த்தமின் முதலால் வாது. (கூசு)

வீணி லேனவற் றிச்சைநீ கொள்கிருய் மின்னே
காணு ருதெச்சி லிலேயெலாங் குழியிடைக் கவிழ்த்து
மான மூடிவ ரொன்றந்தப் புலேயன்சொல் வார்த்தை
ஏண வேயுப ரிகைதனி லிருந்தவர் கேட்டார் (கூள)

இறங்கித் தம்மனே யாள்வயின் வந்தெழின் மின்னே
பிறங்கு வீதியிற் குப்பைகூட் டுறமவன் பிரியை
திறங்கொ ணம்மனேக் கறிமண்ம் விரும்பின ணிரம்ப
அறங்கொ ளந்தணர்க் கடுவதை யவட்கிடல் வேண்டும். (கூஅ)

என்னக் கேட்டந்தப் பத்தினி யாரகத் தியற்றும்
அன்னத் தோடுகாய் கறிமிக வுளவவற் றவட்குச்
சொன்ன வாறிடின் மிகுந்தவை தோஷமா மின்றே
நுனைமுற்ற ஞறவினர் தமக்கெலா மிடுவாம். (கூக)

எங்கு மூள்ளவன் ஜகார்த்தன னுதலா லிச்சை
தங்கு கின்றவர் தமக்கிட்டுத் திருத்திசெய் வதுதான்
பொங்கு முத்தம மெனவவர் வெளிப்புறம் போந்தே
அங்கு கின்றவப் புலியனுக் கறிவித்தா ரம்மா. (ஈ)

நின்ரு லத்தவர் யாவரு மிவண்வர நிகழ்த்தி
கன்ரு மற்றவ ரொடுன்மனே யாளொடு கண்ணித்
தன்ரு றப்புடித் திகெவென் றருள்கொண்டு சாற்றப்
புன்ரு லத்தவ னப்படி யேகொண்டு போந்தான். (ஈக)

தெருவில் வைத்தவ ருணும்படி சேர்ந்தருக் திரரால்
பெருகு காய்கறி யன்னமெல் லாம்பெரி திடச்செய்
தொருவில் கண்ணனுக் கர்ப்பண மெனவுணக் செய்து
பொருவி லந்தணர் தமக்குய்த்த புஷ்பதாம் பூலம். (ஈஉ)

சுகந்த சுகதனக் தந்துபோ கும்படி சொல்ல
உகந்து மற்றவ ருண்டபோ ஜனத்தைப்போல் யாங்கள்
ஜகத்த னிற்கண்ட தில்லேயா மமுதபோ ஜனமே
துகர்ந்து ளோமென நுவன்றனர் வாழ்த்தினர் போனர் (ஈக)

புலேயர் போனபின் றெருவெலாஞ் சாணியாற் புதுக்கி
உலேவி லாவகந் தன்னேயுஞ் சுத்தகன் குரற்றி
அலகில் பாத்திர வகையெலாம் விளக்குத லமைத்துக்
கலேக ளுந்துவைத் தாற்றிடை மூழ்கிக்கா வடியால். (ஈசு)

புனல்கொ ணர்ந்தறு சுவைக்கறி போனகம் புதுக்கி
நினேவி லந்தணர் வருவதை யெதிர்கொண் டிருந்த
அனேய வந்தண ரிவணியன் றனவெலா மறிந்து
மனேயி லேகிரார்த் தம்மென நமக்கெலாம் வருத்து. (ஈஇ)

புலேயர்க் கிட்டணன் போனக மிதுபொருக் துறுமோ
தலேமை யந்தணர் தமக்கென முணிந்தனர் தழுன்று
நிலேமை கெட்டவ னகத்துணைத் தகாதென நிகழ்த்தி
மலேவு செய்தவர் தலைவிசா ரித்திட வந்தார். (ஈசு)

வெதி யர்க்கெனப் போனக மமைத்துத்தீ வினேசேர்
சாதி மீனருக் கிட்டனே கருமசண் டாளா
நீதி யற்றவெம் புலேயரோ பிதிரர்நின் றனக்குப்
பேதி யாதசாஸ் திரத்திற்குப் பேதமீ செய்தாய். (ஈஎ)

என்று ரைத்திட வேகதா தருமவர் தம்மை
நன்று நோக்கிவந் தனத்தொடு நவிலுவார் காடி
இன்று மக்கெனச் சமைத்தபோ னகமண மெதிரே
நின்று வீதியிற புலேயனேர் துகர்ந்தன னதனல். (ஈஅ)

அனேய போனகந் தனேமிரு தோஷமென் றகற்றி
மனேயெ லாஞ்சுத்தி செய்துவே றேவகுத் தமைத்தேன்
வினேயெ லாந்தெறு மந்தணீர் மிகைபொறுத் தருளி
னேயர் தங்கரு மத்தினே முடித்திரென் றிசைத்தார்.. (ஈக

தூவல வேதிய ரவர்திரு மூகத்தினே நோக்கி
நவிலும் வேள்வியி னமுகினே நாய்க்கிடு மாறும
தவல ருநதுழாய் தணைமதி திக்குநாசாத தூதனும
உவமை யாகவே யுஞ்றினே யெனமயவமானம. (ரை)

வேற.

எனவு ரைத்தங் கவரோக வேக நாத ருண்ணேந்து
மனையிலுறப் பணிபுரியங் கணடியா மருவருவநது
வினைதெறுவீ ருளத்தேது வீசனமடைந் தருபே ல
நினைவு கொடிங் கிருக்கின்றீ ரெனவவற்கு நிழுதுகின்றார. (ரைக)

பிதுர்தினத்திற் கவலையுற்றப பேதுறுத ழுனறு
மதிப்புளதீர் வேண்டியகால வாராரோ பிதாகவெலலாம்
திதித்தினமிவ கடைநதுணபா சிதைவினறி யெறுசெபா
முதுக்குறைவி ரூருணாநது முடி வுபெறும படினேநதா (ரைஉ)

நல்லதெனறு சொன்னவனே நனிநோகுகி நீயிகுரு
வல்லபிதி ரருகருணவு வாய்பபவிலே கனெபபபபி
மெல்லமுது பரிமாறு கெனவிளம்பிக கணணனென
அல்லறவிர்த் தருள்பரமான் மாவையகத் துறறினேதது. (ரைங)

தென்புலத்தோ ரிவணவந்து சோநதமுது செய்கருளி
இன்பமுறக் கருணேபுரி கெனவேணட வீணடவாக
கன்புகொடார்க் கியபாத்தி யாசமன முநதருது
பின்புரச்செய் தாதனத்திற் சகாரத்தனை யமபேணி. (ரைச)

கண்ணனுக்கர்ப பணமெனறே கநாதாசொலலிச சகுதப
நண்ணுபுன லுதவுதலு நனகருநதி ரூபிதிரா
புண்ணியநீர் தந்துணும்வாய் பூசியங்கை தாளலமபப
பண்ணியபின் றருவனவுந் தகுகணேயும பரிநதனிதத ர. (ரைஞ)

வீறுமப் பிதிர்க்கடமை நோகுகுயிகு மிருநதுளள
சேடமதைச செய்வதென்னே செபபுகெனன வேபிதிரா
கூறுநும மிட்டகொடு கூடியினி துணகவெனறூரா
ஆறுமவ வார்த்தையினே யகண்மறையோ கேட்டி தெனனே (ரைசு)

அதிசயமென் றவணவந்துள் ளகதிலியண மறையோரவந
தெதிரமொழிதந் தறுவோராயா ரறிதுமென விற்புருந்து
புதியவவர் தமைநோக்கப பொருநதுமவா தமைநோகுகிப
பிதிரருட னேமறைந்தா ரதைபபாரத்த பிராமணாகள (ரைள)

வியந்துவெளி வந்திவாமா னுடரல்லா விணடுருவ
லயந்தனிலவந தவதரித்தா ராதலிறு னையநதபடி
இயைந்துளது கருமாபி மானமதி லீணடியயாம
அயர்ந்தவமா னதையுற வவாபிதிர ரணுகியுணடார. (ரைஅ)

இத்தினத்தி னமக்குவருந் தக்ஷிணையுங் கிடைபபதின்றுய்த்
தத்தினதே யினிநாளைச் சாந்திவர்பா லெல்லோரும்
ஒத்தறச்செய் பிராய்ச்சித்த முளுற்றியுற வானற்றுன்
சத்தியமாய் மானதிலே தருமெனப்பே சிப்போனர். (ரைக)

ரீங்கவே காதர்தம இவ்டனொடு கேர்ந்துண்டார்
ஏங்குமறை யோர்மறுநா ளுதயத்தி லேதிரண்டே
திர்கறுகங் காதிரஞ் சொல்தேக நாதர்தமை
ஆங்குவர் வழைக்கவவ ரதனுகியவர் சீளப்பணிந்தார். (ரஉவ)

சுமையின்மறை யோரேநி ரினையழைத்த காரியமென்
உமையேமன மறையோர்க ணேற்றம்மா லுளதவறுக்
கிமையுமறை முறைபபடி யே பிராய்ச்சித்த மியற்றிவந்த
புனைதவிர்க்க வழைத்தனைய புகலவர் பொருந்தாராய். (ரஉக)

மூண்டகலோ சனனருளென் முன்னிற்க மற்றெனக்கோர்
தண்டமும்வேண் டியதில்லை யெனச்சாற்றத் தகுமறையோர்
வண்டவரோ நீர்சொல்லும் வார்த்தைமெய்யே யாரலும்
விண்டவெம தனைத்குல வீழுதந்து பிராய்ச்சித்தம். (ரஉஉ)

செய்துகொள்ளு வீரானிற் றேகசுத்தி யாகுமென்று
மைதவிரு மவாமனர்கம் மதமாகச் செய்துகங்கை
எய்திமுழு குநச்செய்து பிராய்சித்த மியல்காலே
உய்தருவான் றியிமப ரதிருக்தொ ருவன்வந்தான். (ரஉங)

வந்தவனம் மறையோரை வணங்கியவர் முன்னின்றே
இந்தநக ருறுமேக நாதரொடு நிசைமினெனச்
சந்தமறை யோரேவி னவுவிற்றுய் சாற்றென்ன
அந்தமறை யோன்றனது வரையற்றை யறைகின்றான். (ரஉச)

குட்டநோ யெனக்குவந்து கொடுமைசெய்ய வதனலே
இட்டருந் திரியம்ப நேச்சுரனே யினிதேத்தித்
தொட்டநோ யகலும்வகை சுரந்தருள்செய் தெனத்துயின்றேன்
நட்டமா மெபரம ணண்ணினனென் கனவிடையே. (ரஉடு

கருதுதே வதிரியி லேகநா தனென்றோ வின்றிபத்தா
மருவுகின்றே ரிதிர்த்தினத்தில் வரம்பில்புலி யருக்கெல்லாம்
பெருகவன்ன மிட்டனரச சுருத்தத்திற் பெற்றுண்ட
ஒருவனது சுருர்த்தத்தை யுனக்கருளி னேயகலும். (ரஉசு)

மற்றவளைப போய்க்காண்டி யெனவருத்து மறைந்தகனல்
உற்றனளிவ் வவர்தம்மை யடைந்துய்ய வேண்டியெனச
சொற்றனனங் கதுகேட்டுத் தெளின்மறை யோரெல்லாம்
எற்றெனநன் கதிசயித்தி தென்னேயென வறைகின்றார். (ரஉஎ)

பனவர்களுக் கமைத்ததனைப் பறையர்களுக் கிட்டதனல்
புனிதமுறு புண்ணியமென் றுனைத்ததெந்தப் புகழ்நூலோ
எனவனுரைப் பதுபொய்யே யெனவவரிற் சிலர்கரத்திற்
றினவுறுபுண் டனக்கத்தம் வேண்டுமோ வெனச்செப்பி. (இஉஅ)

ஏகநாத ரதுசெய லெல்லோரும் கண்டோமே
வாகதா யின்னமென்ன வியற்றுவரோ வாய்பேசா
தேகணினும் பார்த்திடுங்க ளென்றேக நாதர்தமைச்
சோகமற வந்தவர்குக் காட்டியவ ரெனச்சொன்னர். (ரஉசு)

ஆயகோ யாளியுட னேகங்கை நீராடித்
தூயவர்முன் பேவந்து சுவாமிநீர்ப் பிதிர்த்தினத்தில்
நேயமா யோர்புலியற் கிடும்பலத்தை நிகழ்த்துமெனக்
கேயுவே ளித்தி ரொனி லெனதுகோய் த்ருமென்றே. (ராகூ)

திரியம்ப கேசனுரை செய்தனனென் றுரைசெய்யப
பரிவிலெடு நீர்கேட்ட படிகொடுத்தே னெனப்புனலே
விரிகரத்தி னிடைவிட்டார் ஜனர்த்தனர்தம் மெய்ச்சீடர்
இரியலா யினகுட்ட கோயெல்லா மிறைப்பொழுதே. (ராகூ)

கோய்தீர்ந்து சரீரமெல்லா துவலரும்பொன் னெளிவீச
லாய்நின்ற வேதியனைக் கண்டவாக ளதிசயித்து
வாய்நின்ற ஜயஜயவென் ரெல்முழங்க வாழ்த்தினர்கள்
மாய்கின்ற செயலினராய் மனம்வருந்தி சொல்கின்றார் (ராகூ)

கருமாசா ராபிமா னிகளாகிக் கருதிலெமைய
பொருவார்க ளிலைபடிகழும் பிராமணேச தமதொன்று
பெருகாரு மிருமாபபுப் பெற்றிருந்த தேருர்மம
தருமாரு யிற்றுநல்ல ஞானமில்லாச் சண்மையிஞல் (ராகூ)

என்றுதங்க ளேத்தாங்க ளேயிகழ்ந்து கொண்டறிவு
குன்றுஜகார்த் தனாசிடர் தமைநோக்கிச தோன்றியனீர
பொன்றிருமார் பினனன்றி மனிதரல்லீ ரொனபபுசழ்ந்து
கன்றுமையா மறிந்துகொண்டோ மென்றுபின்னு ரவிலுகின்றார. (ராகூ)

பனிவனைக்குப் பனியுறக்கால் விரிரியிறை பறபபுதலும்
இனியவமு நிணுக்கினிபபை யேற்றதலும் போலுமக்கும
புனிதமுறும் பிராய்ச்சித்தம் பொருத்தியது பொருந்துமோ
தனிமிகுசத் குணரேயென் றுறப்போற்றிச் சாற்றுகின்றார (ராகூ)

உமதுபிதிர்க் கணச்சிராத் தத்திலுறை வழைச்சவர்கள்
அழுதுசெய்யச் செய்ததும்யா மடையக்கண டனமிவரை
எமதிடையே பரிசுத்த மியற்றியதுங் கண்டோமுந்
தமதமகத் துவகிவற் புதமென்று தகத்துதித்தார். (ராகூ)

அவையவ ரகம்புகுத வழைத்தேகி யவர்கொடுக்கும
சவறறுதக் கணைபெற்றுத் தகவாழ்த்திக் தங்கடங்கள்
பவனமடைந் தனராகி யிவர்பனவ பத்தியிலும
எவமிலரி பத்தியிலு மிருக்தவரென் றினிதிசைததார். (ராகூ)

வியன்மிகு துவரை வாழோர் வேதியன் றனக்குக் கார்கொள்
புயல்வணக் கண்ணன்சேவை பொருந்திற வனுதபித்து
நயமிகு தவத்தைச் செய்து நாடொறும் வருங்கால் ராதை
இயலுருக் குமணி யென்போ ரிருவரு மனக்கட் டோன்றி (ராகூ)

லீவிரும்பு கின்ற கண்ண னிகழும்தே வகிரி தன்னி
லேவயி ணவசி ரோம ணியெனவா ழேகநாதர்
மேவுறு மகத்திற் கண்டி யாவெனு நாமமேவித்
தாவிலீ ராறுண் டேழி யஞ்செய்து தங்குகின்றான். (ராகூ)

நீயவ ணேகி யெங்க ணினைவின்றி யிருக்கு மந்த
மாயவன் றனையழைத்து வருகெனச் சொலலு மன்னன்
ஆயவூர் விடித்துத் தேவ கிரியில்வந் தேகநாதர்
மேயவிற் புகுத லோடு மேவுதா பதனைக் கண்டு (ளகஐ)

வந்தனை புரிந்து நல்லா சனத்திடை வைகச் செய்தே
எந்தஷ் டிருந்து வந்தீர் வந்தகா ரியம்யா தென்ன
அந்தமா தவத்தோன் கணடி யாவினைக் காணவென்ன
மூந்தவன் கங்காதீர்த்த முகந்துறப போரு னின்னம (ளகக)

மற்றிறைப் பொழுதி லிங்கே வருவனென் றுரைக்கும் போதில்
சொற்றவக் கண்டி யாவுந் தோளிற்கா வடியோ டங்கே
உற்றன னுறைத வத்தோன் றனைக்கணடு நாணமுற்றுச்
செற்றமி லேக நாதர் மனையிடைச் சென்று சோந்து (ளகஉ)

பனிரண்டு வருடக் காலம் பரிவின்றி இங்கிருந்தேன்
தனியினிப் போதி லெங்கே யிருந்திந்தக் கடன்கா ரண்ணன்
ரனி தொடர்ந திங்குவந்தா னெனமன நலிவுதாகப
புனிதத்தவனுக் கீதோ கண்டியாப் போந்தா னென்றார் (ளகங)

காமத மின்றிக் கோட்ட தவனெழுந் தோடிச் சென்றுள்
ளேமரு வுகின்ற கண்டி யாவினை வணக்கப் போதா
தூமரி லேகி யாரா தனவக முறைறுத தோளில்
ஆழுறு கின்ற காலை யிதகுவைத தகண்ம றைந்தான். (ளகச)

கண்டியா வெனிய ராமற் கரந்திடத் தபசி சற்றே
அண்டியங் கிருந்துட் புக்கு நோக்கிக்கா ணாம லேயன்
தொண்ட னேற் கருள்செய் யாமற் போயின னெனத்து ளக்கம்
கொணடுசீழ் வீழுந்த மூங்கிக் கோவெனக் கதற லானன். (ளகடு)

கதறல்கேட் டேக நாதர் கடுகிவந் ததனைக் கண்டேன்
பதறுத லென்று கேட்க வவரது பதறதில் வீழ்ந்து
முதனடந் துள்ள செய்கை மொழிந்திட வேக நாதர்
வினைமோ டவரை வாரி மார்பினைத் திதுவி ளம்பும் (ளகசு)

தவத்தினி லுயர்ந்தீர் நீர்செய் தவமதே தவம தாகும்
பவத்தியல் பொழிக்குங் கண்ண னெனவரிந் தவனைப் பார்த்து
நவத்திரு வடியிற் சூழ்ந்தீ ருமையொக்கு நல்லோர் யார்யான்
அவத்தனு யாண்டான் றன்னை யாளென நினைக்கி ருந்தேன். (ளகஎ)

அவனிடை மிகுந்த வூழி யத்தினைப் பெற்றே னென்று
தவவனு தாபத் தோடு செளரியை நினைத்தி ரங்கிப்
புவனநா யகனே பூமேற் பொன்மண வாளா தொண்டர்
எவமதைப் போக்குங் கண்ணு வெனப்பரி தபித்து நைந்தார். (ளகஅ)

ஆறிரண் டாண்டு கால வளவுதா யகேக மான
வேறுவே றூழி யங்கள் வேண்டிய தியற்றப் பெற்றேன்
கூறுகோ மளசு ரூபம் வருந்திய கொள்கை யேதோ
மாறிலுன் மலர்க்க ரங்கள் வருந்திக்காய்த் ததுவே யென்றார். (ளகக)

உனதுமெல் லடிகள் கன்றத் தோளிடைக் காவு றுத்தப
புனல்கொடு வரபபெற் றேனே புகல்பிரா மணரு பங்கொண்
டெனதகத் திருந்து நின்னை யறியாத வீன னனேன்
பனலரும் பாவத் துக்கு மாளெனப பரவி னேனே (ராகம்)

என்றின விதமாய் கைந்தா ரிதுதெரிந் தவர்தக் தேவி
கன்றிய மனத்த ராகிக் கலங்கிவீழ்ந் தழுது சோர்ந்து
குன்றினல் மழைத டுத்த கோவிந்தா தேவ தேவா
உன்றனை யறியா தியாங்க ளுழியம் பலகொண டோமே. (ராகக)

இனையராய்ப் புலம்புகின்ற வியல்பறிந் தத்த வதோ
அனையவர் விடைபெற் றேகி னனதன் பினை ரனபின்
மனைவிய ரோடு தாமு நாடொறும் வருந்திக் கணனன்
றனைநினைந் திரங்கி கைந்து தளர்வுறு காலந் தன்னில- (ராகஉ)

ஒருபக லேக தாத ருறங்குற ஞான தேவா
மருவுறு கனவிற் ரோன்றி வளரள காபு ரிகரட்
பெருருமென் சமாதி வந்து நீதரி தெதுப பேணி
அருகுறு மஜானு வென்னு மரத்தினவே ரணுரு மென்னை. (ராகங)

சாரும்வேர் தனையோ பக்கத் தொதுக்கியென் சமாறி தன்னை
நீர்பல மாக மூடி வருகென நிகழுதத்ப போனரா
சீருள வேக நாத ருடன்விழி திறந்தா ராப்நது
நேரின படியே யந்த வனகையம் பரியை நோநதார். (ராகச)

இந்திரா யணியென் ரோதும் யாற்றினீ ராடி ச் செய்யும
சந்தியை முடித்துச் சிததே சுரன்றனைத தாழுநது செனறு
வநதனர் சமாதி தனனில வசரிரா சனதனை மேவும
சுந்தர ஞான தேவா தமைகாகணடு தொழுது போற்றி. (ராகஞ)

அத்தரு வேரை யோபா லொதுகின ரகற்றிப பினபு
சித்திரக் கதவை மூடிக் கல்லினுற் செறிதது சாநது
மெத்தியே வெளிபபு றத்திற் பழம்படி யியறறு விதாரா
இத்திற முளுற்று கின்ற விடத்திற்சி தாநே ராமல். (ராகசு)

தாசரோ டடைந்து ளோரும் பசியுடன் றங்கத் தோநது
நேசமாய்ப் பாண்டி ரங்கன் வணிகனுய் நேர்வ வெலலாம்
ஆசறக் கொண்டு வைத்தங் காடியி லிருக்க கணடு
மாசறு மேக நாதர் மகிழ்வொடு மருவு வோரை. (ராகஎ)

இக்கடை தன்னில் வேண்டு வனவெலா மியையக் கொணமின்
சிக்கென வென்று செப்ப வீரண்டுவே தியர்கள் செனறப
பக்கமார் கடையில் வேண்டு வனவெலாம் பற்றிக் கொணடு
தக்கதோர் வீலைகொண் டெய்ப்போஞ் சற்றிரு மென்று செபப. (ராகஅ)

வணிகனிப் பகல்முற் றுங்கா நிருப்பனும் மாடு போய்நீர்
தனிவுறச் சமையல் செய்து சாப்பிட்டு வம்மி னென்றும்
அணிகிக ழேக நாதர் தம்மையா னறிவே னன்னர்
இணிதெனை யறியார் வந்த செய்தி கேட் டிங்கு வந்தேன். (ராகக)

பலசரக் குடனே யென்றும் பகரக்கேட் டூரி ரண்டு
நலவடி தன்னைப் பேர்த்து நடந்தனர் திரும்பிப் பார்க்க
இலஞுறு வணிகன் றன்னைக் கண்டில ரதிச யித்து
வலனுறு மேக நாதர் வயின்வந்திச் செய்தி சொன்னர். (ாசுஉ)

வினவிய வேக நாதர் மிகக்கம்மு சூரல ராகி
மனதினிற் றுயரத் தோடு நமக்காக மாத வன்சூன்
நனிமிக வருந்து கின்று னெனையாங் ஙவிர்ப்பு ரைத்தார்
பனவர்தாங் கொடுவந் தச்சைய பர்பபறச் சமயல் செய்தார். (ாசுக)

சமையலங் கானபின்பு சார்ந்தவ ரோடு தாசர்
அமைவுறப் புகிச்த பின்ன ரன்றிரா வங்கிருந்து
நிமலஞ்ம பாண்டி ரங்க னுமகிர் தனங்கழ்த்தித்
திமிரநீங் கியபின் னந்தச் சமாதியைச் சேலவ செய்து (ாசுஉ)

அங்கிருந் தகன்று தம்மூர்க் கணுகிச ரிசா மங்கள்
பொங்குபுப் பதித்தக் கொணடெப போதந்தங் குருவை யெண்ணித்
தங்கின ராதலாலே லூலத்தொடி லலஞ்சேர்ந் தென்ன
மங்கலில் லாத கீர்த்தி லுகார்த்தனா தாமாய் வாழ்ந்தார். (ாசுஙூ)

வேறு

ஒருதி னத்துறுஜ நார்த்தனர் பூ'மி ருள்ள ளாவுஜட மூடரை யெல்லாம்
திருநி றத்தவன தன்பர்க ளாகச் செய்ய வெண்ணியுறு நாதரை நோக்கிப்
பெருநி லத்திலுள கீர்த்தம னைத்தும் பெட்பின் மூழ்கிடவ ணுள்ளவ ருய்யக்
கருதி யச்சுதன தொண்புகழ் கூ றிக் கண்டு நின்சரண டைந்தவர் கட்கு (ாசுச)

நன்றனுக் கிரக மின்பினி யற்றி ரண்ணு கென்றுசொல நாதர்ம கிழ்ந்து
துன்றுசற் குருவை நீங்ம னத்துட் டின்பு சற்றுடைய ராகிவ ணங்கிச்
சென்று றக்குருவி னல்விடை பெற்றுத் தீர்த்த யாத்திகொகு றித்தனர் சென்ரூர்
ஒன்று மொவ்வொருத லங்களு மங்கே யுற்ற தீர்த்தமும்வ ணங்கினர் மூழ்கி. ( )

ஸ்ரீத ரன்றனது கீர்த்தன மோதிச் செறிவு கொண்டஜட மூடரை யெல்லாம்
காதல்கொண் டரித னன்பர்க ளாகக் கருணைசெய் தருள்பு ரிந்துக லந்து
மேத கும்படிதி ரிந்தனர் கோதா விரிந திக்கையி லேமன ரம்யம்
ஆதல் செய்யுநக ராகிய பிரதிட் டான மேவியொரு சார்வில மர்ந்தார். (ாசுசு)

அங்கு நாள்பலவ மர்ந்திட வெண்ணி யரித ணுமையல் கீர்த்தனை செய்து
தங்கு றும்பொழுது கேட்டவர் யாருஞ் சாற்று வோரையவ தாரபு மானென்
றெங்கு மிங்கிவரை நேர்பவர் யாரென் றேத்தி யோதுமரி கீர்த்தன நாளும்
பொங்கு மன்பினெடு கேட்டனர் மேவப் புகலு நாதர்தனி யென்றுபொ ருளுய்•

விட்டலன்புகலு வோரொடு கூடி மேவு கீர்த்தனைவி ளம்பில வர்க்குக்
கிட்ட ருஞ்சிரம மாறுமெ ஞவோர் கீத வேதியனு ருக்கொடு மேவிக்
கொட்ட கங்கையுறு தாளம்வி ளங்கக் கூடி நாதர்முது கின்புற நின்று
முட்ட றும்படிதொ டர்ந்தவ ரோடு மொழித ருங்கவிமொ ழிந்தன னுற்ரூன். ( )

உற்ற நாண்முதலு ரைப்பன கேட்போ ருடன்ம றந்துபொ ருளின்மய மாகப்
பற்ற லாகிவரு நாள்களி லோர்நாள் பகரு நாதருயர் கண்ணஜ யங்கி
நற்று முற்சவந டத்திட வேண்டி நாமெலோ ருமென நண்ணிய திச்சை
மற்ற தற்கிசைவு செய்ம்மென வவ்வூர் வாழ்வு தாகிவின வந்தன வான்கள். ( )

நடு

இளரு முற்சவம தற்குறு சாமக் கிரியை யாவும்விசை விற்குவி வாக்கத்
தளர்வில் ஞானமிகு நாதர்தெ ரிந்து தமதுசற் குருவு மேவுற வேண்டி
வளர்வ தானவுயர் பைடண முறவோர் மறைய வன்றனேயனுப்பவவண்போய்த்
நுளவுமா லெனலி ளங்கும வாக்குத் தொழுது சொல்லலுமி குந்தன ரின்பம் ()

தங்கு மம்பமொடு வேண்டுவ கொண்டு சார்ங்க பாணீபுகழ் சாற்றுத லாகிப்
பொங்கு மாபிலுயர் நாதரிருக்கும் புரநெ ருங்கவரு போதெதி ரேநேர்
இங்கு தீரவருள் செய்துறு தத்தாத் திரைய காபபுரூ நார்த்தனர் தோர்ந்து
கொங்கு றும்பதுமை பாதம்வ ணங்கிக் குறைலி லாதவாகு ணங்கள்பு கழ்ந்தார் ()

புகழு கின்றவரை மார்பொட ணைத்துப் பொருவி லாதவனு னகருறு கீடன்
இகழு ஞானநல னுக்குயர் காதல் செய்து நாளுமவன் வாழமட வாசற்
கிகழ்வில் பாலனென யானினி தெய்தி யேதது கீர்த்தனமலி யுயிய ரின்பம்
தகவி ணங்கியுறு கின்றன னென்று சாற்றி நாதாவயி லேடி னா வந்தார் (ாஎஉ)

கன்னயத் தொடவர் சந்நிதி நின்று நாத ரேயுமது நற்குரு வந்தார்
என்ன வுட்களிது ளும்பவெ முந்தங் கேக நாதாகுரு வினைச ணெய்தி த
துன்ன ருட்புகழ்கள் சொல்லிந யந்திக் தூர ரீவரவு செய தகை யுன்னில்
மூன்ன சொத்தவமி யற்றின னென் ஞமொழியவந் தவர்த ழீஇயுண்மகி ழ்ந்தார்

வந்த சற்குருவை யுட்கொடு சென்று மணிம யத்தலிசி ருக்கவ மைததே
ஐந்த டித்தபதி ஞேருப சாரத் தடைவு டன்பதம்வி ளக்கிய நீர்ததம்
மூந்த வுட்கொடபி னுற்சவ மேவ முயல்வு செய்துபல சம்பரம மாகச்
சந்த மெய்ச் சுருதி யோரினி தண்ணச் சமைவு செய்துவிப வம்பெரி தாக ()

கண்ண னேத்தவிசி நணணுதல் செய்து கருதுசற் குருவை யும்புடை வைகப்
பண்ணி நாதனெதிர் நின்றரு ளிக்கோ பாலன் மெயச்சரிதை பன்னுத லுற்றார்
உண்ணி லேத்தகுரு வோடது கேட்க லுற்ற யாவருமி கக்களி யெய்தி
அண்ணி மற்றிவரி யற்றுக தைக்கின் பமைவு கானமொடு தாளமி சைத்தே)

உதவி யானசக பாடிகி டைத்திங் குறுதன் மிக்கநல னென்றுவி யந்தார்
முதல்வ னுக்கினிதி ஞாதி செய்து முந்து பின்புபிர சாதமு நல்கி
இதம தாயினவி தங்களி யற்றி யெட்டி நாளளவி னும்பக லெல்லாம்
பதஸல் வேதியரு ணச்செய்தி ராவீற் பதும நாபனுயர் கீர்த்தனே பாடி (ாஎசு)

ஒன்ப தானநவ மித்தின மன்றங் கோங்கு பாகவத மோதிய கண்ணன்
இன்ப லீலைகளெ லாம்வினே யாடி யெய்து முந்தசமி யன்றிய மெல்லாம்
அன்பு மேவுறமு ழக்குதல் செய்தூ ரணிய தாகவலம் வந்துறு கண்ணன்
முன்பு மேவுமட மெய்தவ ழைத்து முந்து மாரதியெ டுத்தினி தாக. (ாஎஎ)

யாவ ருக்குமிய லும்பிர சாத மீந்த பின்புவரு சற்குரு நாதர்
தாவ றப்புரியு நாதரை நோக்கித் தனிய ஞனசக பாடி யுனக்கிங்
கேவ ரத்தவமி யற்றினே யோமற் றிவனி யம்புமிசை யின்கரை கண்டோன்
ஆவன் மிக்கசது ரன்புரம் வேறே யான தன்றியமை செய்கைக ளொன்றே. ()

இப்ப டிக்கியலு நும்மிரு வர்க்கு மென்று மோர்பிரிவி லாம லிருக்க
ஒப்பி லச்சுதனே வேண்டுறு கின்ற துள்ள மெற்கெனவு நாத்தனர் நாதர்
இப்ப றத்திகழ்வு றுஞ்சக பாடி தன்னே நோக்கியம தூரொது பேரொன்
செப்பு நிற்கவென வுர்நிலே யில்லத்தெரியுநல்லவரி டத்தினை கிற்பேன்(ாஎசு)

விட்ட லன்பெயொ னக்குறு மைப்போன் மேவு நல்லவர்கி டைத்தில ராதல்
இட்ட தும்வயிணி சைந்துறை கின்றே னேது மாசையிலே யென்றலு நாதர்
மட்ட துங்களித துரும்பின ரொன்றும் வசிமி னென்னிடையெனச்சொலி நானுள்
கிட்ட லும்பரம சற்குரு வானோர் கிளரு நாதரையி ருத்திய கன்மூர். (ாஅவ

வேறு.

பின்பேக நாதர்தினங் தோறுமரி கீர்த்தனங்கள் பேணிப் பாடி
அன்போடங் குறுகாலம் பண்டரியி லொருமறையோ னருள்வி டோபாத்
தன்பால னச்சகுண வுருக்காணத் தினந்தோறுஞ் சந்த்ர பாகை
இன்பானீ யம்படிந்து தினமுமரி திருநாம மேத்தி வந்தான். (ாஅக)

வருமவனுக் கருள்பெருகிப் பாண்டுரெங்க னவன்கனவில் வந்துநீ யென்
அருளுருவைக் காணநினைத் தாற்பிரதிட் டானநக ரடைந்து நாதர்
பெருகுமரி கீர்த்தனஞ்செய் பொழுதுசக பாடியாய்ப் பின்பு நிற்பேன்
தெருளவுணர் கெனவுரைத்தான் விழித்துவியந் துடனவ்வூர் சென்றுசேர்ந்தான்

சென்றமறை யோனேக நாதர்கதை செயுஞ்சமயம் சேர்ந்தன் ஞர்பின்
நின்றசக பாடியைக்கண் டுடன்வணங்க வவ்வுருவ நீங்கி நேமி
மின்றயங்கு சங்கிலங்கு திருக்கரங்க ளொடுமகுடம் விளங்கக் காஞிற்
றுன்றணிகுண் டலம்மிளங்கக் கேயூரந் தோள்விளங்கத் தோன்றி நின்றான். ()

நின்றருள்பீ தாம்பரனே நாதரொடு சுரோதாக்க ணிலவக் கண்டு
நன்றுறைய ஐயவென்று சாஷ்டாங்க மாகவொளிர் மணிள பாதம்
ஒன்றவணங் கிப்பலவா றுண்மகிழ்ந்து போற்றிஞ ருடன்ம றைந்தான்
அன்றடைந்த வேதியனு மனேவருமந் நாதர்திரு வடிகள் போற்றி (ாஅச)

பன்னிரண்டாண் டுமக்குவிடோ பாவந்து சகபாடி யாகப்பாடி
மன்னினனென் முலுமது மகிமையெயர் மதிதலத்தில் வழுத்த வல்லார்
நன்னிலேமீ ரொனப்போற்ற நாதரருள் பாண்டுரங்க னம்பால் வந்து
துன்னினன்மெய் வருத்தவெனச் சொலிநயந்து வியந்துதம்மூர் துதித்துச் சேர்

வேறு [ந்தார். (ாஅடு)

வாழுநா ளொருநா ளேக நாதர்பால் வசிப்போ ராகித்
தாழுமுத் தவரொன் போர்மற் றவர்சான் டாழ்ந்து சாமி
சூழுநும் வாக்காற் பாக வதஞ்சொலக் கேட்க வேண்டி
ஆழுமெ னபேகஷ் நிர வருள்கவென் றினிது வேண்ட. (ாஅசு)

நன்றென வேக நாதர் நாடியுத் தமஞ் னம்பார்த்
தன்றுதொட் டினிய பாக வதம்படித் தருத்தஞ் செய்து
துன்றிய ளாளி லோர்நா டொழத்தரும் பாண்டு ரங்கன்
குன்றலின் மறையோ ருகி வந்துநா தனக்கும் பிட்டான். (ாஅள)

வணங்கிநின் றவனே நாதர் மார்புற வணைத்திருத்தி
இணங்குநும் பேரொ ணொன்ன னெனநிலே யில்லே வாழூர்
குணங்களா லுயர்ந்தீ ரென்பேர் கேசவன் குல்லே வீசு
மணங்கமழ் மார்பன் கீர்த்தி யாயபா கவதந் தன்னே (ாஅஅ)

வாசித்துப் பொருள்சொல் கின்றீ ரொனப்பலர் வழுத்தக் கேட்டு
நேசித்துக் கேட்க வந்தே னிரந்தர மென்று கூற
யோசித்துக் கேட்க வந்த துத்தம பிகதன் றென்று
பூசித்துப் படித்து வந்தார் இனந்தொறும் பொருந்த வோர்நாள். (ாஅக

இரவிரு சாமஞ் சென்ற பின்னரீ ரிருவர் தேசாங்
தரர்மறை யோர்வந் தேக நாதரைச் சார்ந்து கண்டு
பரவிய தான வெங்கள் பதிதவிர்த் தருள்க வென்ன
வரவின ருரையைக் கேட்டு மனைவியாங் கிரிஜா பாயி (ராகம்)

தனையழைத் திவர்க்கு ணநீ தருகென விசாவிற் கூற
மனைவியார் சமைக்கக் காட்ட மிலையென வருந்திக் கூற
இனையலீ டெல்லாங் காட்ட மாயுற விலையென் ரு யோ
மனைவிரி சூழலா யென்று நணணுமுத் தவரைக் கூவி. (ராகக)

இந்தவீட் டினபபி ரித்து விறகிவட் கீதியென்ரூர்
மூந்தவர் பிரிக்கக் கால நீரூமே யெனமொ ழிந்தார்
சுந்தர நாதர் கேட்டு விசாவுகொண டினிது தாங்கும்
சந்தமாங் கட்டில் போழ்ந்து தந்துடன் சமைத்தி யென்ரூர். (ராகஉ)

கட்டிலாம் விறகு கொண்டி கணவர்சொற் படிக மைதித்
திட்டமாய் வந்தோ ருண்ணத் திருத்திசெய் தடன்ரூ ம பூலம்
கிட்டுதக் கணேயு மீயக் கிடைத்தவர் நாதா தம்மை
மட்டற வுவந்து வாழ்த்தி விடைபெற்று வழிக்கொண் டாரோ (ராகரூ)

சிலபகல் கழிந்த பின்புரி ரார்த்தம்வந் தூற்ற தாகப
பலமறை யோர்க்குங் கூறிப பணபுடன் சமைத்தி ருக்க
நலமிகு நாத ருள்ள நாதேதற் குன்னி யாங்கு
வலதிரி மூர்த்தி யாளுர் பகீர்க ளாகி வந்தா. (ராகச)

நாதரைக் கண்டுமிக்க பதியொடு நாங்கள் வந்தோம
ஆதரித் தன்ன மிட்டெம் பசியவித தி்திக வென்ரூ
காதலி யாரைக் கூவிக்க டிதன்ன மிடச்செய் விதிதே
ஓதரு முபசா ரத்தோ டுணச்செய்தா ருடை பின்பு. (ராகடு)

தக்கணே தாம்பூ லந்தந் தனர்பின்னு முபச ரிக்க
மிக்கமூ வருமின் புற்று வருணபே தம்வேண் டாரொன்
ரெருக்கமற் றவர்க்குத் தங்க ளுருவங்கள் காட்டக் கண்டு
தொக்கவர் தமைச்சே வித்துத் துதித்தன ரோக நாதர். (ராகசு)

அவர்துதித் துறுபோ தெய்து மன்னவர் பகீர்க ளாகி
யவனபா வையிற்ற மக்கங் கன்னமிட் டதனுக் காகத்
தவரனி துதித்துத் தாம்பூ லந்தமக் கின்ப தாகப
பவளவாய் சிவப்பக் கொண்டு பாங்குற வமரும் வேலை.. (ராகஎ)

நாதர்வீட் டுண்ப தாக நணுகுறு மறையோர் கண்டு
ஜாதியி லிழிப கீர்க டமக்கின்ரே தனந்தந் தாயால்
நீதகாய் மறையோ ஞக வெனச்சினத் தொடுநிந் தித்துட்
போதரார் போய்காட் டாண்மைக் காரன்பா லிதுபு கன்ரூர். (ராகஅ)

அவ்வகி காரி யேக நாதரை யழைத்துச் சாதி
செவ்வனில் பகீர்க ளுக்குச் சிரார்த்தத்தி லன்ன மிட்டீர்
ஒவ்வுமோ யாவர்க் கேனு மெனவின வுறலு நாதர்
வெவ்வே பசித்து வந்தார்க் கிட்டன னசன நீவீர். (ராகக)

அதுபொறுத் தருளி வேறே யமைத்துள சுசிய தாகக்
கதுமெனச் சிரார்த்த மூற்றிக் களித்துண வேண்டு மென்று
துதிசெய வவன்கே ளாமற் சொலுஞ்சிரார்த் தத்தில் வந்தும்
பிதிரருண் பாரேல் யாமும் வந்துணப் பெறுது மென்ரூன். (உஈ)

எம்பிதிர் வந்துண் பார்நி னெய்துமென் றுடன் கொண் டேகித்
தம்பதி தனிற்பி துர்க்குஞ் சார்ந்தவர் தமக்கு மன்னம்
பம்புறப் படைக்கச் செய்து பிதாக்களைப் பார்த்து வேண்ட
நம்புறு பிதர்க்கள் வந்து நாதாபூ சிக்கப் பெற்ரூர். (உஉக)

உண்டன ரமுது கண்டா ருடனுறு மறையோ ரெல்லாம்
வண்டமர் துளவி ஞனே நாதனுய் வந்தா னென்றுட்
கொண்டனர் பயந்து தாமுங் கூடவிண் டனர்பின் பார்க்கும்
தண்டலி ஞதர் தாம்பூ லந்தந்து விடையுந் தந்தார். (உஊ)

இரவுற வூரிதன் கீர்த்தி யேத்தியா ரதியுஞ் செய்து
பரவுறு பிரசா தந்தந் தனர்விரும் பண்பி ஞேர்க்கு
விரவுமவ் வூரில் வாழ்வோன் வேதியன் கிர்ஷ்ண தாசன்
திரமொடு காளி தன்னைச் சிந்தித்துக் கவிசெய் வோரூய். (உஎக)

நாத நால்வான் மீகி நவின்றரா மாய ணம்போல்
சேபா கிருதந் தன்னிற் செய்தனன் யுத்த காண்டம்
நேரதா கியபோ தோர்ந்த நிறைமறை யவலொல் லோரும்
சீரதாய் வியந்து நாதர் பாற்சென்று செப்பு கின்ரூர். (உஎச)

காளிதன் வரத்தி ஞலே கவிஞ ரூய்க் கிர்ஷ்ண தாசன்
நீளிரா மாய ணத்தை நிகழ்பிரா கிருதந் தன்னில்
கோளிரும் கவிசெய் கின்ரூன் கூறுமக் கவிக்கு நேரில்
கேளிரோ வென்ரூர் நாத ரரிபுகழ் கிளத்து கின்ரூன். (உஎடு)

நன்றுநன் றெனம கிழ்ந்தா ரொருதின நள்ளி ராவில்
சென்றுறு கிர்ஷ்ண தாசன் கனவிடைச் சேரு நாளை
ஒன்றுத யத்து னக்கு மரணமுண் டாகு மோர்தி
என்றனள் காளி கிர்ஷ்ண தாசன்கண் விழித்தெ ழுந்தான். (உஎசு)

புரிவுறு கிரந்த முற்றம்பூ ரண மாகு முன்னே
பரிவுறமரண நேர்வ தேததைப் பாது காத்தற்
குரியதொன் றுண்டோ வென்ரு யோசித்துப் பலவு முன்னிச்
சரிவரா தேக நாதர் பாற்செல றக்க தென்ரூ. (உஎஎ)

செயும்பிர பந்தங்கொண்டு சென்றுறப் பரித பித்துத்
துயிலவர் விழிக்கச் செய்து துணைச்சரண் டாழ்ந்து வேண்டி
உயும்வகை யியற்ற மீது முடியுமு ணுகயத் தாவி
கையுமுடி வுறுமென் றெய்திக் காளியே நவின்ரு ளாதல். (உஎஅ)

குறைவுரு கிதினே கீரே முடித்தருள் கூரூ மென்ரூன்
மறைவல நாத ரன்ஞன் வணைந்துபுத் தகத்தை வாங்கி
முறையுற நோக்கி யன்பின் பொதிகவி நனிநன் றென்ரு
நிறைவுற வொருவர் வாக்கே வினிதென நிகழ்த்தி மீது. (உஎகூ)

மூடியுறு மளவுங் காலன் முந்துரு னும்மு னீவீர்
கடிமனை செல்க வச்சங் கடிந்தென்று கூறக் கேட்டு
நெடிதவ ரடியிற் முழ்ந்து நிரம்பவா னந்தங் கொணடி
விடியுமுன் மனைக்குள் வந்தான் விரும்புனூன் முடிக்க லாஞன் (உரை)

வேறு.

தாவில்கரு நாடகதே சத்தின்மிகுந் தனவாஞ்ரா வணிகன் ருங்க
மேவியபண் டரிநாதன் றனக்கன்பன் மிகுதருமன் விளங்க லாகித
தேவியலி லனைத்துநிரம் புறவிடோ பாவுருவந் திகழ்சொர் னத்தால்
மாவியல்பு பெறவமைத்துப பிரதிட்டை செயசுநினம வகுதது ருந்தான் ()

அக்காலத் தொருதினத்தி ராத்திரியி லவனகனவி லருள்வி டோபாப
புக்காசி றேவகிரி தன்னின்மிகு பத்தசிரோன் மணியாய்ப பே ரத
தக்காரா கியவேக நாதரிடை நீபுருநது தருகி யாஞ
மிக்கான விக்கிரகந் தனேயலேயே லுனக்குமிகு குனப மேவு ம. (உகஉ)

எனவுதாக்க வணிகன்விழித் தெழுந்துதய ருறவெய்கி விடிநத பின்றன்
கனவுநிலே தனேமறையோர்க் குரைக்கவவ ரிக்கனவு கணட வாறே
தினமொருமூன் றுந்தெரிந்தா லப்படியே நாத ரிடைச சோதது கெண்ணூர்
அனவிதமெ மூன்றுதின முங்கண்டான் கனவுடனே யவாபா லெய்தி (உரூ)

விக்கிரகந் தனேயெடுத்துக் கொண்டு சென்று நாதாமுன்பு விளங்க வைத்துத
தொக்கவொரு மூன்றுதின முங்கண்ட கனவுதனேச சொலல நாதா
தக்கதொரு விக்கிரக சௌந்தரியந் தனேநோக்கிச் சந்தோ ஷிதது
மிக்கவன்பு கொண்டதனே மார்பொடனேத் தகுகுறிதது விளமபுகின்றார் (உகள)

கருணைநிரை யுறுகடலே கண்ணுபாண் டரங்காகா குசதா ரீசெய்
தருளுவதை யெவர்நிறம்பப் புகழுறுவா ரொனப்பலவா ரூய்சது நிதது
மருவுநல முகூர்த்தத்தி லவ்வூராக் கறிவிதது மகிழுமதோரா ாங்கு
தெருளுமதைப் பதிட்டைசெய்தி ரொட்டுபெசா ரமுமபுரிநது நிகழ நோக்கி. ( )

வெண்ணெயைக்கைக் கொண்டுநின்று விட்டலநியதைவிழுங்கவேண்டுமென்று
கண்ணபிரா னேத்துதிக்க வுடன் செவ்வாய் நிறந்தருந்தக கணடார யாரும
எண்ணநிரம் புறுகளிப்போ டினிதுஜய ஜயவெனந கேதநிக கணணன
றண்ணளிகன் றெனவியந்து நாதரையும் போற்றிசெய்து தாழந்து நினறார். ( )

பின் பெல்லோ ருந்நிரண்டு மூர்த்திநினே வலமவந்து பெரிது போறற
அன்புகொடு பிரமமணசந் தர்பபணஞ்செய் தடைவொடுதக கணேதாம் பூலம
இன்புபெற வுதவினர் நாதர்வணி கன்புரிந்த யாவுங் கணடு
தன்பதிவிட் டலனெருகா லேனும்வந்து புரியுமகோற்சவங்கொணடாள ()

எண்ணியுட னேகநா தரைநோக்கிப் பணிந்துதுநித தென்னூர்க் கெய்தி
கண்ணியவிட் டலன்றனக்கு நாயகியா முருக்குமணி கங்கை தோன்றப
பண்ணியறி விக்கின்றேன் கண்ணபிரான் றனேக்கொண்டு பரவென் னூர்க்குப
புண்ணியரே வந்துமணம் புரிந்தருள வேண்டுமெனப புகல நாதர் (உரூஅ)

முழுந்துடன்பா டாகவுடன் வணிகன்விடை பெற்றவஸா வணங்கிச் சென்று
மிருந்தசௌந் தரியமுற வுருக்குமணி விக்கிரகம் விளங்கச் செய்து
அருந்த முகூர்த் தம்பார்த்து நிச்சயித்து நாதனுடன் தன்னூர் நாதர்
யருந்தனுச் சொலியனுப்பி ஞன்றெரிந்து நாதருளம் பூரிப்பாகி (உரூக)

மங்களவாத் தியமுழங்கச் சகலபரிவாரமுடன் வரவி டோபா
அங்கணுறக் கொடுவணிக னூர்க்கருகு மேவவவ னெதிர்கொண் டன்மித்
தங்கள்பரி சனங்களுடன் சகலமரி யாதைகளுந் தழைக்கச்செய்து
பொங்கமகிழ் வுடனழைத்துப் போந்தநிய மித்தமனை புகுதச் செய்து (உஅஐ)

நிச்சயித்த முகூர்த்தத்தே சகல சம்பிர மங்களுட னியதி மேவப்
பச்சைமுகில் வண்ணனுஞ் செம் பதுமமலர் மகளுந்தம் பதிக ளாக
இச்சைபுற மணம்புரிந்து பிராமணசந் தர்ப்பணமு மியற்றி நாதர்
அச்சுதன்றன் கீர்த்தனங்க டினந்தோறு மொருதிங்க ளளவுஞ் செய்தார். ( )

வினவியபவுர் தனிலுள்ளோர் ஞானபத்தி மிகமேவ வணிகன் பெண்சீ
தனமுதலி யனவுதவக் கொண்டுபரி வாரங்க ளுடைத்துச் சூழக்
கனமிருமங் களகோடை முறைத்தேர்மேற் றம்பதிகள் கவினவேற்றி
மனமகிழ்தம் மூர்க்குவந்து பதிட்டைசெய்து கீர்த்தனங்கள் வழுத்தி வாழ்ந்தார்

வேறு

வாழுநா ளோர்நாட் டம்பால் வகிகருமுத் தவனை நோக்கி
வேழமுன் கூவ வந்தோன் பணடாரி மேவி யாரும்
தாழும்விட் டலன்றன் பாதந் தரித்து மீளுங் கரும்
கேழுலா வுறவி வாகங் கெழுமியிங் குறைத வான (உஉங)

விட்டலன் றனைப்பூசித்து வருகென விளம்பி நாதர்
முட்டில்சா துக்க ளோடு தாளமக் ளளமு ழங்கத்
தொட்டவீ ணையின்மா ணமந் துளங்குறத் துதித்துச் கொண்டு
கிட்டினர் சந்த்ர பாகை கிழருந் ராடுங்காலை (உஉச)

அங்குள பாண்டு ரங்க னர்ச்சகர் வேசமாகிப்
பொங்குறு மன்பின் மிக்குப பொருந்துறு மேக நாதன்
தங்குமிங் கென்னைக் காண வந்தனன் சந்த்ர பாகைத்
துங்கரீ ராடு கின்று ணுதலா னீவிர் சூழ்ந்து. (உஉடு)

யான்வெளி வரும்போ தெய்தும் யாவையும் விளங்கக் கொண்டு
தூன்முறை யெதிர்கொண் டேத்தி நுவன்மரி யாதை யாவும்
மேன்மிகப புரிந்த ழைத்து வருகென விளம்பக் கேட்டு
நானமறை யவரொல் லோரு நன்றுகன் றெனவி யந்து. (உஉசு)

அகிலகா ரணரு காத ருணையின் படிதப் பாமல்
சகலவாத் தியமுங் கோவுந் தரவிரு துகளுஞ் சூழப்
புகலருஞ் சந்தர பாகை பொருந்திஜினேர் தமைக்கண் டேத்திக்
ககபதி நாதன் சொன்ன படிதனைக் கழறக்கேட்டார். (உஉஎ)

பரமவா னந்த ம்பாடிப் பாண்டுரங் கணைப்பல் லாறு
சரதமாந் துதிகள் கொண்டு சகலசம் பிரமத் தோடு
வரமிகு புண்டலீகர் மலரடி வணங்கிப்போற்றிப்
புரமவலம் வந்துமேவிப் புள்ளர சுறுதம்பத்தில். (உஉஅ)

அங்கமோ ரெட்டுந் தாழ வணங்கின ராகிக் கோயிற்
செங்கண்மே னிலைசெய் தாளுஞ் சேதரன் றனைச்சே வித்துப்
பொங்குமா னந்தக் கண்ணீர் பொழிதிரத் தழுவிப் போற்றிச்
தங்கினர் நாளுள் காறுந் தரிசித்துக் கொண்டு மேவ. (உஉக)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

கதிர்த்தெழித் திதியி லேயர்ச் சகன்கணு வேச மாகி
மூதுமறைப் பொருளேயான விட்டல மூர்த்தி யின்று
கதமெனப் பானுதாசன் கலதையைகீர்த் தனங்களாக்கிப்
புதுமைசெய் தேத்து கென்னப புகன்றன ஞதர் கெட்க. (உஉ)

வினவியா னந்தங் கொண்டு மேவுதங் குலத்தோ ரான
தினகர தாசர் கீர்த்தி தெரியக்கீர்த் தனங்க ளாகஇப
பனகசத் திருகம் பத்தி னடைநின்று பாடிப் போற்றி
அனக பிர சாதந் தந்தங கருள்பெற்றுத தமமூ சென்றா. (உஊ)

வேறு

சென்றி ருந்திதி னந்தொறு மால்புக
ழென்ற பாகவ தம்பக லெய்துற
மன்ற வோதி வருமிர வின்கண மால
நின்ற கீர்த்தன நீதியிற் பாடுவா. (உஎ)

ஆன நாளொரு நாளவர் தமமுகம்
மான வேதிய ணமவடி வங்கொடு
ஞான கேசவ நாமம்பு னைந்தவா
தான மேவித்த யங்குறும் விட்டலன் (உஏ)

பார்த்திங் கெய்தின ணண்டுப னிரணடு
தீர்த்த யாத்திரை செல்வ னினியென
வார்த்தை கேட்டுவ ணங்கிசென் றெநகணும
போர்த்தும் வந்துமைக் காணபபெ ரிதருள் (உஐ)

செய்க வென்னநன் றென்றுடன் சென்றனன்
ஜயன் பின்புதி னநதொறு மாங்கவா
மெய்யன் போடுவி ளம்புபு ராணமும
தெய்வ கீர்த்தன மூஞ்செவி சேரவே. (உடு)

வெளியி ருந்துசத் பாவிக ணுகியும
எளிய ஞனரா ணுவேன்பு லேயனும
களிகொ ளும்மவன் காதலி யும்வி ணுய்த்
தெளிம னத்தினர் செல்வழி யாவையும. (உக)

சுப்பை போக்கிச்சுத் தபபடித் திக்கொடு
தப்பின் மெய்ப்பொரு ளேயிவர் தாமெனு
ஒப்பி ஞதரை யுன்னித்தி னந்தொறும
திப்பி யத்தவ ரைத்தரி சித்துளார். (உக)

இன்ன வாறவ ரொய்துறு நாளொர்நாள்
அன்ன வன்றனே நோக்கிய வன்புணர்
பன்னி லிட்டல னேயிந்தப் பாரொலாம்
நன்ன லம்பெற நண்ணின ஞதராய். (உகஅ)

என்ப துண்மையி னுலவர் யாமினி
தன்பி னூட்டிம மூதொரு வேனைகொண்
டுண்ப ரூவொ னினைங்கு லத்துடன்
மண் பெரும் பதம வைகுவ மென்றனள் (உகக)

எனவி ளுலிய வன்பொரி தின்பமாய்
அனகர் தாந்தனி யாயுறு போதெதிர்
நனய மேவவ ணங்கினன் கேத்தியெம்
இனமெ லாமப வர்க்கத்தை யெய்தவே. (உசஐ)

ஒருகி னத்தென் பவனத்தி லுற்றியான்
தருசு வைக்கறி தம்மொ டுணவுணப்
பொரிது நீரருள் செய்கெனப பேசினுன்
தெருளி னுரவ னன்பினைத் தேர்ந்தனர். (உசக)

நின்க ருத்தின் படிநிறை வேற்றுவேன்
நன்கெ னச்சொல நாதனைக் கைதொழூஉ
தென்க ருத்துநி றைந்ததென் றில்லவள்
புன்க ணீங்கப்பு கன்றனன் போயரோ. (உசஉ)

வழுத்தக் கேட்டும கிழ்ந்து மறுதினம்
தழைத்த வன்புத கச்சமை யற்செய்து
பழுத்த ஞானப்ப ருணிதர் தம்மைநீ
அழைத்து வாவென்ற றைந்தன னன்பற்கே. (உசஃ)

நாதர் நானந டத்திவ ரும்வழிப்
போதல் செய்துவ ணங்கிப் புரையிலீர்
ஓத னஞ்சமைத் துற்றது ணற்குநீர்
காதன் மேவிவ ருகெ டிதென்முன். (உசக)

தனிவந் தார்நன்றெ னப்பின்பு சார்தரும்
புனித வேதியர் கேட்டுப்பொ ழுதளம்
மூனிவு கொண்டு புலியனின் முந்திநீர்
இனித ருந்தற் கிசைந்ததிங் கேற்குமோ. (உசஙி)

இசையு மற்றிதற் கேதருந் தண்டதும்
மிசைசு மத்திட வேண்டுமென் றுரதற்
கசைவி லுள்ளத் தறுபகை செற்றவெம்
பசைய றுத்தரி பத்தியில் விஞ்சினுனென். (உசசு)

பரம சீலனி வனெப்ப றையனென்
றுரன்மி கத்தெளிந் தீருளைக் கத்தகா
திரவு கண்டெனன் றென்றனன் யானதைத்
திரளு லீர்கமை செய்தருள் கென்றனர். (உசஎ)

வேண்டல் கொண்டில ராய்மறை வேதியர்
பூண்ட தண்டம்பொ றுக்கஙி லீனொலில்
நீண்ட ஜாதியி னின்றுங்க ழிப்பமென்
றுண்டங் நாதர் தமையழைத் தேகினுர். (உசஅ)

பெருகி யாற்றிடை வைத்துப்பி ராய்ச்சித்தம்
தருவ தானத குதியெ லாங்கண்டு
மருவு ராணு வெனுமவன் மம்மர்கொண்
டருகி யோடி மனிலிக்க றைந்தனன். (உசக)

கேட்டு மற்றவ ணுதர்கி டைத்துநம்
வீட்டு ணுரொணி லித்தினம் வீவது
கூட்டு வேனெனக் கூற வவனவள்
மாட்டு மேவுவ ருத்தம கற்றுவான். (உ ரு)

நாதர் தினத யாளர்நம் வேண்டலிற்
காதல் செய்தருள் கிற்பர்க லங்களீ
போதல் செய்கில ரொன்னிற்பொ ருந்தியாம்
வீதல் செய்குவ மென்றுடன் மீணடனன் (உ கரு)

சிந்து விற்றணடஞ் செய்வித்துக் கொணடுமம
மூந்து ஞானமு திர்வறு நாதாபால்
வந்து கண்டவ ணங்கிவ ருகென
நொந்து கூறநன் றென்றது வன்றனா (உ ரு உ)

வருவ ரொன்றுண் மகிழ்ந்து திடமுறீஇ
மருவி ணைக மெய்திவ ரும்வழி
கருதி நோக்கின ணுகக்க காயுறுறஉம
பொருவில் வேதியா கேட்டுபபு மூங்கிஞா. (உருக)

முன்னா நீயிர்மொ ழிந்ததற கேதணடம
நன்ன திக்கரை நாடிச்செ யும்பொழு
தின்ன மும்புகல் கின்றனி ரொங்கணமுன்
என்ன செய்வ திதற்கென வெண்ணிஞர. (உருச)

ஆகிச் செய்வ தணைத்தும்பு ரிந்தந்த
யோகி யைக்கொடு வீட்டகத துய்த்துயிர
போகி யற்றிலும் பொய்சொலகி லாரிவா
எகி யற்றுவ ரென்றகங் காததனா (உருரு)

மேவு நாதர்தம் வீட்டிடைத் தாஞ்செயும
தேவ தார்ச்சனை செய்துபி ராமணாக
காவ தாமமு தாதியுஞ் செய்விததுத
தாவி லன்னந் தகவருந் திபபின்பு (உருசு)

சொல்ல பாகவதர்தொடங் குற்றவவ்
வெல்லி ராணு வெனுமவன் கூபபிட
வல்லிப் பின்பு வருகிறே னீமுன்பு
செல்லுகென்னத் திடஞ்செப்பிபபோக்கினர் (உருள)

போக்கி வீட்டல ணைப்புந்தி நேருற
ஆக்கி நீசன தன்புரி றைவுறச்
சீக்கி ரத்தருள் செய்கென வேண்டிஞா
ஊக்கிப்பாகவ தஞ்சொல லுற்றனர். (உருஅ)

நாதர் வேண்டலே நன்குதெ ரிந்துடன்
நீத ரன்புலே யன்மனே சென்றனன்
காதலதரு ருக்கொடி கண்டனன்
பாதபதைய மேத்திப் பணிந்தனன் (உருங)

ஆதனத் தம்ரச்செய்து பசரித்
தோத னைத்தைக்க றிகளு டன்மனை
மாத ருக்கிகொ டுபரி மாறச்செய்
சாத மதனின ருத்தினு ணவணவே (உசுவ)

இங்கு நாத ரிருத்தல்செய் கின்றனர்
அங்கு நீசன யர்வதி யாதெனத்
தங்கு .மிற்புற மற்றவர் சாதிலா
தெங்குங் காத்திருக் தாரொணணி லாரதோ. (உசுக)

எண்ணி நீசன கத்திடை யெய்தியங்
குண்ணு நாதரு ருவினைக் கண்டனர்
முன்ணு மோவி தெனவுடன் முடினர்
நண்ணு மில்லிடை நாதலைக் கண்டனர் (உசுஉ)

ணண்டப் பாகல தம்மிசைக் கின்றனர்
.ஆண்டு புன்குல நாளழு துணகிருர்
யாண்டுத் தேர்ட நிவர்கிலை யென்றபோய்
மீண்டு பன்முறை கண்டுவி டந்தனர். (உசுகூ)

நிலையிற் பாச்ப தஞ்சொல்லு டேயரா
புலையன் வீட்டிற் பொசித்திடென றெபபாட்
குலையக் கேட்பதென் றேபனங் கூசினை
அலைய பொற்புன் னகத்தை மாறினரா. (உசுச)

வினடு தாசர் மகிமைவி ளம்புதற்
கண்டு மோவென் றறைத்தேக நாதனைக்
கண்டு பூசித்தும் கைதொழு தேத்தினர்
மண்டி நிதி மறைவ ர் யாருமே. (உசுடு

வேறு

அவ்வூரி லொருமறையோற் கருமபெறலாய்ப பரிசக்கல
கைவாய்த்த தகுகொணடு கனகன்செய் துறுகுடும்பம்
உய்வாகுய் வருகாலத் துறுமனைவி யொடுபுதல்வன்
நைவரிய விறந்தனர்மற் றதனிலருர் நண்ணினரூய் (உசுசு)

காயிபாத் திரைசெலற்குக் கருதியுறு பரிசக்கல்
மூசுவழு தனிற்றவரு மெனக்கொடுபோ தற்குமுன்னன்
ஆசிலவ ரிடத்திடையை நகலமனத் தெண்ணியொரு
மாசுமில்லா நாதரென மற்றவர்பாற் கொண்டுசென்ருன். (உசுஎ)

சென்றவர்த மடிவணங்கிச் சிறந்தபரி சக்கலிது
கன்றுதரும் யாத்திரைபோய் நான்வருங்கா றும்பிழையா
தொன்றவும கத்திடைவைத் துதவுகெனக் கையிற்கொடுக்க
அன்றவனை நோக்கியிம் தாற்றுதகற் களிலொன்றே. (உசுஅ)

யாதிதற்கு மேன்மையென வவனிரும்பைப் பொன்னுக்கும்
மாதகவுள் ளதெனவன்ன மாட்சிபெற்ற தோவிதென்று
கோதறயாத் திரைமேவக் குறித்ததலக் கீர்த்தமெல்லாம்
நீதறநீர் போய்வருதி யென்றுவிடை செய்தருளி (உசுக)

மற்றவன்கண் காணிரு மாலியம்பெய் குபபையிடைப
பற்றுறவீ னெரதனைப் பார்த்திஃது வழுவுமேல்
நற்றவரே தரத்தகுவ தெனவணங்கித் தானடந்தான்
குற்றமறு நீர்த்தமெல்லாங் குறுகியன்பு கொடுபடிந்தான். (உஎ)

ஓராண்டி யாத்திரையு முஞற்றியபி னம்மறையோன்
சீராரு நாதரிடை வந்தவர்சே வடிவணங்கி
ஏராரு மெனதுபரி சக்கல்லே மீமினெனக்
காரார்மே னியனன்பர் காணவெறி குப்பையிலே (உஎக)

கண்டெடுத்துக் கொள்ளுமெனக் குபபையிற்றே டிக்காணன் .
மண்டுசிர மத்துடனே மனத்துயர்விஞ் சினஞ்சி
அண்டினனைக் கேட்கநீர் வருமளவு மானகுபபை
கொண்டுபல தரமாற்றிற் கொட்டினமிங் குறற்தேடில் (உஎஉ)

கைப்படுமோ யாற்றிடைபபோய்க் கணடெடுத்துக கொள்கவென்ரூர்
அப்படியோ வெனமறையோ னஞாமிருந்து நாதரைபபாராக
தெப்படியா னுய்வதென விரக்கமனத் துள்ளவராய்த
தபபறயாற் றிடைக்கான்போஞ் சதுமறையீர் வருகவென்று (உஎரு)

கூய்க்கொடுசென் ரூற்றினிடைக்கு ளித்தொருகை நிரம்புகற்கள
வாய்ப்புறக்கொண் டிவற்றிலுங்கல் யாதென்ன வம்மறையோன்
தேய்ப்புறத்தான் கொணடுவந்த விருமபினிற்றேய்த தொவ்வொருகல
லாய்ப்பார்க்க வவ்வளவும பரிசக்க லாயினவே (உஎச)

மிகவியந்து நாதரைவிட் டலனேயென் றகம்விரும்பித்
தகவணங்கித் தனக்கொருகற் ரூன்வேணடு மெனக்கொண்டே
அகமடைந்தான் கொண்டகற்க ளனைத்தையும்யாற்றிடைவீசிச
சகபதித னன்பர்நதி மூழகியகந் தாஞ்சார்ந்தார. (உஎடு)

வேறு.

மற்ரூர் தினத்தல் லிடைச்சோர சோர்நால்வா வநது
கற்ரூர் மடத்துட் சிலவொண் பொருள்கைக்கொ டேக
லுற்ரு ருடனுல் வருங்கண டெரியாம லோடல்
அற்ரூர் தடவிக் கொடுநாதர் தூங்கங்கு வந்தார. (உஎசு)

நாட்டந் தெரிந்து தியானத் தறுநாதர் தம்மை
நீட்டன்பு கொண்டு பணிந்தா ரவணிற்றல் கண்டா
ஈட்டன்கொ ணீவி ரொவரென் செயவந்தி ரென்னக
கேட்டங் கவர்யார் திருடற் கிவண்கிட்டி னேமால். (உஎஎ)

துரிசின் மடத்திற் பொருடொட் டனந்தொட்ட போதே
தெரியெம் விழிக டெரியா திவண்சேர்ந்து பெற்ரூம்
பெரிதெம் விழிக ளுமைப்போற் பெரியார்க ளுண்டோ
அரிதின் கணுக லெனத்தேர்ந் திலமாதி வந்தோம. உஎஅ)

வந்தோம் புரிந்த பிழைதேவர் மன்னித்தல் வேண்டும்
மூந்தா தரங்கொண் டெனப்போற்றி மொழிந்த போது
சொந்தா மாமேன் மகள்சேர் மணிமார்ப னன்பர்
[illegible] விகேக் குரிக்கங் கலேவும் வேண்டாம் (உஎகூ)

நீர்வேண் டுவதே நிவணுள் ளதினோர்ந்து கொண்மின்
சோரீ னெனமற் றவர்நாதர் சொல்வண்மை நோக்கிக்
கார்மே னியனேப் பொருவீர் நடுக்கங்கு றன்னில்
நேர்வீ ரெமக்கன்ன மெம்வெம் பசிநீங்க வென்றார். (உஅடி)

உடனே கிரிஜா பாயிதன் றுயிலே யுணர்த்தி
மடவாய் விரைவிற் சமையற்செய் துவந்த மால்வர்க்
கிடவேண்டு மன்ன மெனப்பெண் ணரசென்னு நங்கை
திடமாக நல்லுண்டி யட்டிட் டளிதின்பு செய்ய (உஅக)

அந்தப் பிரசாத முண்டன்பு மிக்காங் கவர்க்கு
முந்தைக் கெடுதுன் மதிநீங்கி யம்மூர்த்தி தன்னுல்
பந்தப் படுபாச நீங்கத் தயைபண்பு பெற்றுச்
சித்தைக் கிதமாய் விடைபெற் றுடன்செல்ல லானர். (உஅஉ)

வேறு.

மறவிரு நினைகள வயர்ந்து மன்னுலை
உற்றதண டச்சிறை யறைந்து போனகம
பெற்றிலன் பலவிதப பீழை யாலயிர்
முற்று முமபல னுய்மோச னம்பெற்று. (உஅங)

வெளிவரும் பறையன் மெல்லென நடந்துநீர்
ஒளிவரு நாதர்தம் மடமு னேர்புடைத்
தெளிவில னுய்க்கனேத் தூத்தி கைத்துறக்
களிதருங் கண்ணன தன் பர் கண்டனர். (உஅசு)

இருட்டினி லிதென்கறுப பான தென்றுபோய்த்
தெருட்டர மானிட னெனத்தெ ரிந்தெவன்
பொருட்டிவ ணுற்றது புகறி யென்றனர்
மருட்டுவெம் பசியினுல் வாய்தி றந்திலன். (உஅஞ)

கையினுற் பசியெனக் குறித்துக் காட்டினன்
மையிலா ருணவிலா னிவன்ம யங்கினுன்
தையினு னுனக்குனு நல்கில் விக்கியிங்
குய்விலா னுவனென் றுளத்து ணர்ந்தனர் (உஅசு)

சக்கரை கலந்தபா றன்னே வள்ளத்தில்
கைக்கொடு விரைந்தவன் கண்வந் தூட்டினர்
அக்கணத் தவனினி தருந்திச் சோர்வெலாம்
உக்கன னுகிநல் லுணர்வு கூடினன். (உஅஎ)

நாதரை நோக்கிநான் பறைய னன்மதி
வீதலாய்க் களவுசெய் மிகையில் வேந்தனுல்
நோதலாந் தண்டனே நுனிக்கப் பட்டுயிர்
சாதலாந் துன்புறீஇத் தளர்ந்தற் றேனரோ. (உஅஅ)

இத்தரு ணத்தெனைக் காத்த ளித்தநீர்
மெய்த்தளர் வகலுநா ளளவும் வேண்டியென்
னைத்தனிக் காத்திரோ லலகில் புண்ணியம்
உத்தம ரேபெறு வீரென் றேகினுன். (உஅஆ)

உனதிசை வின்படி யுறைதி யிங்கெனக
கனமிகு நாதர்கட் டொக்கக் கண்டபாப
பனரெலாம் பறையனுக் குபச ரிபபதை
மனமிகப் பொறுர்களாய் வசைசெய் தேதிஞா. (உகூய்)

அப்புலே யன்பின மநேக நாள்வரை
மெய்பபுகழ் நாதருச் சிட்ட மேவியுண
டொப்பறு ஞானநல் லன்புண டாகியே
தப்பறு விடையின்யாத் திரைகருச சாநதனன (ஒ கூக)

வேறு

ஒருநா ளவாநா னமுஞற றுறுவான
வருமா றபின் றலேவை யியதாம
அருமா மறையா னெனும்ர கூஷசுகன
டிருமா நிலமேத துநலம பெறுவீா (ஒ க உ)

என்றே தனுருக் கொடுவந தெதிரே
நின்றே வாகளுக குரிம பவனம
நன்றே யினிதிட் டநலங் களெலாம
குன்றே யெனகின றுகுவிக தநிலே (ஒ கூ ஈ)

பறையன் பெறவிட் டபத்த தினேயா ம
குறைவின் றுபெறத தரிலோ கொடி யே
நிறையும் பரிசுத் தநிலா வுவனெண
றறையும் பொழுதன் பொடுதந தனதே . (உகூ ச)

உடனெ யதுதிவ் வியரூ பமுறீஇத
திடஞ யவர்சே வடியைப பணிவுற
றிடஞர் துதியெண ணிலசெய துவிடைஅ
கடன்மே விமறைந ததுகண டனரோ- (ஈ கூ ரு)

முன்ஞ தைாநிந் தைமொழிந தபல
பன்ஞன் மறையோா கன்பயந துவியந
தின்ஞ மொழிபே சறகா தெனவே
நன்ஞ தரையேத தியந தனரோ. (உகூ ஈ)

வேறு

பின்புவட மொழிபபாக வதம தன்னேப
பிராகிருத டீகாவா கவுமபல லோாகுப
அன்புதரும் ஹஸ்தாம லகதூ றன்னே
யபபடியே டீகாவா கவும மைததுத
தன்பொருவில் சுகாவந்டகததை டீகா வாகச
சமைத்துமநே கம்மபங்கங் களும நேகய
இன்பமிரு பதங்களுஞ்செய் தனரந காத
ரிவையெல்லாந் தெரிவுறக்கேட் டடறிஞா யாரும (உ கூ எ)

மிகவுமா னந்தமடைந் தனர்மற் றங்கோா
வேதியன்பா கவதடீ காவைப் பெற்று
மகிழ்வுகொடு இனம்பாரா யணஞ்செய் துற்ஞேன்
மகிமைதரு காசியாத் திரைக்குச் சென்று

கவுதருங் கங்கையினீ ராடி யாங்குத்
சகுமணிக ரணிக்கட்டுக் தனிலுட் காந்து
புகழ்வறம்பா கவுதட காவை மூன்பு
போற்பாரா யணஞ்செய்தான் பனிதமாக. (உகூஅ)

அப்போதவ் வூரிலுறு சாஸ்திரத்தா
லறிவுவல்ல சன்னியா சிக்கு கபபில்
சாப்பாத வேடர்கா னஞ்செய் தற்குச்
சார்ந்த விருவரும்பாக வதட காவை
ஒப்பாக வினவிமிக வஞ்சு வத்தா
யள்ளதிது வென்றதனை யுளாபோன் றன்னை
மெய்யாக நோக்கியிந்தக் கிரந்தஞ் செய்த
மேதக்கோர் யாவரென வினவப் பார்ப்பான். (உகூக)

நலமிகு தேவகிரி தன்னில வூழுமேர
நாதர் செய்த தென்றுரைக்க ரூபாந்தன்னில்
இலகியிது பிரதிஷ்ட மானுல் யாரு
மினித்தேவு பாலகபா கவுதங் கேளார்
புலமுறவென் றுளங்கொண்டு ரமதா சனபாற்
போ யுரைக்கச் சன்னிய சிகருங் கோப
வலமுளதா யிதுசெய்த வவேய மழைத்து
வாயடக்கித் தண்டிக்க மானதிஷ்ணணி (கூா)

நாதருக்கோர் கடி தம்வரைந் திரண்டு தீடர்
நண்ணியவ ரிடைக்கொடுக்க நல்கலோடும்
மேதகவோ ரிடைச்சென்று நொடிக்க வாங்கி
விரித்ததனை வாசித்து நன்குதேர்ந்து
நாதமா கியவுத்த வரைக்கூடீய்க் காசித்
தலங்கண்டு வர வேண்டுஞ் சாருங்காறும்
நீதமொடு நான்செய்யும் விண்டு பூசை
நெறிமறையோ ருண்டி புரா ணகாலட்சேபம். (கூாக)

பகலியற்றி யிரவிலரி கீர்த்த னங்கள்
பாடிவழு வாதுவரல் வேண்டு மென்று
தகவுரைத்துத் தமையழைக்க வந்தோரோடு
சார்ந்துகா சிக்கங்கை தனினீ ராடி
அகமகிழ்ந்து பூசைசெய்து கியானத் திற்ரு
ரழைத்துவந்தோர் தமதாசா னருகிற் சென்று
புகலமடத் தழைத்துவந்து வைமி னென்று
புகன்றுதொடர் மூந்தூறு சீடரோடு. (கூாஉ)

நல்கு பிச்சை பெறபோனு னிருவரும்போய்
நாதர்வரக் கூய்மடத்தி னண்ணச் செய்தார்
மல்கிவரு சீடர்முக நோக்கியாசான்
வந்தனர்முன்னோர்கவியை மழுங்கச் செய்தோன்

நல்குறவொவ் வொருவருமை யைந்து குத்தா
யோங்கியுறக் குத்துமின்பின் னுறுகின் றேனீர்
செல்கமூன்கி யெனவிளாந்தவ் வண்ணஞ் செய்யச்
செலுஞ்சிடர் தம்மிற்சிற் சிலர்யோ சித்தே. (கூஎசு)

குருவுரைத்த படியே போயவன் வருத்தங்
கொளக்குத்தி லுயிர் போனற் கொலேப பாவந்தான்
வருமக்கன் றேவதனு லவனே நேர்ந்து
மற்றவன்ற னியலறிந்து செய்யத்தக்க
கருமமியற் றுறவோமென் றொருங்கு கூடிக
கவிராதர் முன்பு வந்து கண்டபோது
திருமகிழும் விட்டலன்றன வடிவமாகத்
தேசொடு தோன்றினர் கண்டு திகைத்தாராகி (கூஎச)

பயபக்தி மிகத்தெளிந்தட் டாங்கமாகப
பாதபது மம்பணிந்து பலலாறேததி
நயமுற்ற குருசேவை செய்து காலு
நண்ணுறுமப் பொருடனேயே நண்ணினேனு நாம
மூயலவற்றென் றின்பநல மானவாரி
மூழ்கியுல குக்கெலலா முதன் முகுந்தா
கயமெய்க்க வருமூல நாதா கணனு
காகுத்தா வெனத்துதித்துக் கருதி நின்றா (கூஎடு)

புறத்திவை யெல்லாங்கேட்டு நின்றங்குளளே
போகாத வொருத்தன்போய்ச் சன்னியாசி
கறத்தடிய வனுபபியபே சொல்லாருமபோ
யணுகிய நாதன்றன்னேப பணிந்துபோற்றி
விறப்பொ டிருந்தன சொன்னக் கேட்டு நாதன்
மேதினியோர் தனைக்கண்டு மெய்சசு மாபோல்
சிறப்பிவருஞ் செயவகியஞ் செய்து கொணடான்
செய்கை நன்று நன்றென்ன மிகச்சினந்தான். (கூஎசு)

நீமூன்போய் நானிருக்கு மாசனத்தை
நிறையச் சுற்றிலுந் திரையிட் டிருத்தியென்ன
ஆமன்போ டவனேடி யவ்வாறுக
வமைத்திருக்க வேறுவழி யாய்ச் சன்யாசி
தோமின்றி யுறையுமடம் வந்துட் புக்குத்
தொண்டனிட்ட திரைக்குளுறு மாசனத்தில்
மீமண்டு னெதத்தொடிருந் தரப்பிரதர்
திருமறையோர் குலத்துமிகச் சிறந்தோனுதி. (கூஎள)

உத்தமமெய்ப் பதமான சன்னியாச
முறவெடுத்துக் கொண்டுளயா னுன்கபட்டு
வித்தையைச்சி ரழித்துவினேத தண்டித்தோட்ட
மேலினே னெனச்சாந்த விமலரானோ

சுத்தபவித் திரமதுர வசனங்கொண்டு
சுவாமிபுமைத் தொழுகின்றேன் பாலனேன் யான்
மெத்தமகி மைத்திறத்தும் பக்கன் மேவ
விளைந்தழைத்து வரச்செய்து முகங் காட்டாமல். (கூஅ)

கிளைக்குளிருந் தறச்சினத்துப் பேசுமாயான்
செய்த குற்றம் யாதுளதேற் பொறைசெய் தினமே
விளைக்கமல முகந்தெரியத் தோற்றஞ் செய்ய
வேணடுமென வேண்டி ஞர்விஞைய்க் சன்யாசி
உளைத்த சுருணச்சொற்க ளாற்கோபம்போ
யுறுசாந்த குணஞ்சித் திலையகீக்கி
வளைக்கு நிகர் குணநாதர் தம்மை நோக்க
வனமாலை யணிகண்ணன் வடி வாய்க் கண்டான். (கூஈ)

கண்டுபயந் துறவியந்து நாதர்பாத
கமலத்திற் சாஷ்டா ட்ம யப்பணிந்து
தொண்டுகொள வோவந்தாய் கண்ணு வென்னத்
துதிசெய்து நிற்பளவிற் கண்ணரூபம்
விண்டு தேவ கிரியுறு நாதராக
வினங்குதல் கண்டியல் வேகநாத ரூபம்
கொண்டுபரந் தாமனே வந்தாளித்தக்
குலையங்க ளீடேற வெனக்கொண்டாடி.. (கூஉ)

அருகில்வந்து பாதங்க ளிரண்டுங் கைக்கொண்
டறிவிலேன் பிழைகள் பொறுத்தருள்கவென்றுள்
ளுருகிநிலங் கிடந்தானே நாதர்தூக்கி
யுறநிறுத்தி நீயெழிலுயர் வீர்நீ பொன்னேர்
பெருகநினைத் துபபணியத் தகுமோ வென்று
பேசியுப சரித்திருக்கச் செய்தார் பின்பு
முருகுதழ்நீர் பொழியும்பா கவதங் கேட்க
முன்னுகின்றேன் மொழிந்தருள வேண்டு மென்முன். (கூகக)

நாதரன்பு கொண்டுரைசெய் கவிகளெல்லா
நவிலக்கேட் டத்துறவி யவச மேவி
ஓதவரை மிகப்புகழ்ந்து நீவிரொன்பா
லோங்குதலை செய்துகன்ன முறல்வேண்டுஞ்சின்
மாதவள வெனவேண்ட விசைந்து நாதர்
மருவினர்கீர்த் தனபுரா ணங்கள் பாடிப்
போதவுணர் துறவிபா கவத மவ்வூர்ப்
புகன்றரங்கேற் றக்கருதிப் பொருந்தச் செய்தான். (கூகஉ)

பண்டிதர்க டெரிந்துரை தாசான் றன்னைப்
பாரோரை மயக்கியவப் படிம யக்கிக்
கொண்டிணே வடிவணங்கக் கொண்டானுதன்
கூறினபா கவதத்தை நாமெல்லோரும்

அண்டியத னேபபறித்துச் சென்று கங்கை
யாற்றிடைவீ சத்தருமென் றறத்து ணிந்து
மண்டினர் போய் மடந்துறவி தினைவ ணங்கி
மறைக்குலத்தெங் களுக்கெல்லாம் வாய்ந்த சாமி (உகசு)

நாதன்செய் பிராயிருத கிரந்தத் தைநீ
கன்றென்றக் கேரித்த லாரியத்தில்
மேதருபா கவதகிரந் தசதுக்கேது
மேன்மையத லிதனைக் கங்கை யாற்றில்
ஆதரமில் லாதெறிந்து விட்டான் மேவு
மனைவருக்குஞ் சம்மதமா மெனச்சன் யாசி
நீதமறை யவரோயா னும்மவ் வாறே
நினைத்தேன்மற் றிவர்முகமூன் னோந்த போது (உகச)

கண்ணனே யிவர்வடிவா யவத ரிததிக்
காளினியை யீடேற்றக் கலந்தா னென்றென்
றெண்ணமதிற் றேன்றலிளங் குகின்ரு ரீங்கே
யிவராத லானீவி சொல்லா ருருசோங்
தண்ணலிவ ராப்பணிந்தா லாவதனறி
யயர்வதுவே நில்லையென வவாகேளாமல்
திண்ணநினே வுடனேக நாதா மூன்பு
செறிந்தபத்த கதைவலிக் தெடித்துக் கொண்டு (உகஎ)

சென்ரூற்றி லெறிந்தனரப போதுகங்கை
தேசுசெறி கஙகணங்கொள் செங்கை நீட்டி
கன்ரூத ரத்துடனேற் றுக்கொண டாள்பெய்
நான்மறையோ ரதகண்டு ளனிப யாது
பொன்ரூத ஞானநலம் பெறநம் மாசான்
புகன்றதுமெய் மெய்யென்ற போந்து நாதர்
மூன்ரூளிற் பணிந்துபல துதிசெய் தெங்கண
மூர்க்குணச் செய்கைபொறுத் தருள்க வென்ரூர். (உகக)

லெமறையோர் சென்ரூற்றில விழுந்து நீந்திச்
செறிகங்கை யங்கையிற்புத் தகத்தைக் கொண்டு
வலதுறவி பாலணுகித் தந்து சாமி
வருத்த துஞ்சொன் மறைமொழியே யெனக்கொண்டாட
கலநாதர் தமக்காளாய் நீவிரெல்லா
கண்ணுங்க ளெனத்துறவி நவின்ரூன் கேட்டுப
பலமறையோ ருந்திரண்டு நாதர் பாதம்
பணிந்தெம்மை யீடேற்று மெனப்ப ரிந்தார். (உகள)

துறவியோடவ் வூரிலுள மறையோ ரெல்லாஞ்
சூழ்ந்தேக நாதர்தமைப் பூசித் தேத்த
[illegible]னேய்பு மதுதெரிந்து நாதர் வேத
வேழுக்கங்குன் ருமறையோர் தாச னென்னைத்

நிறமிகுநீர் பூசிக்கத் தகாதி சன்பாற்
றெய்விரந்த மிதைப்பிரிய முறிற்பூ சிக்கப்
பெறனலனென் றுணர்க்கவின வியவெல் லோரும்
பெரிதுமகிழ் வுற்றவராய்க் கிடந்தந் தன்னை. (ஆகஅ)

யானைமுது கேற்றிப்பல் லியங்க ளேங்க
வெழிலிளமீன்த் தனங்கடாப் பசந்து சூழ்ந்து
சோனையென வதீமலாகளை யசைத்து நிற்றிச்
சொல்லியமர் செய்தவரை யொடரும்போதி
லேனையர்கள் வழி பிற்செய் புபசா ரங்க
னேற்றிறமு நாளளவும் வலம்வந் தோதை
வானவர வெட்டாண்ண் மடம்வந் தெய்தி
மறையோர்போ ஜனமுஞ்செய் தறம கிழ்ந்தார். (ஆகக)

அன்றிரவி னுதாரி கீர்த்தனங்க
ளறையக்கேட் டினவருமா னந்தமேலி
ன்றியலு மாரதிசெய் தானபின்பு
நலந்தருசீர்ப் பிரசாத நல்கப்பெற்றுத்
தன்றிரண்டோ டிரண்டுநா ளளவுஞ் செய்யத்
தொடங்கியவற் சவமுடித்து நாதர் செய்த
வென்றிதரும் பாகவத மெவருங் கற்று
விளம்பியதி லானந்த மேவலானூர். (ஆஉஇ)

வேறு

துறவிதன் முகமலோடி பலமறையோர் சூழ்ந்துநல் விடைதரப் பெற்றுத்
திறநல நாதர்வரு வழித்தாசோ பண்டிதனெனுக திருநாம
மறையவ ரினிய வயதினிற் றந்தாத் திரையனாக்கண. தம்வணங்க
நிறையுறுமனங்கொண் டுறவினர்தம்மை நீத்தொருதனிவன நோந்தார். (ஆஉக)

சருகுகள் புரித்துப்புரவபி மானந்த விர்ந்தவர் தமைத்தியா னித்தங்
கிருபது வருடகால மேவுதலு மிரக்கமுற்றனர்த் தந்தையாடா
அருளுருக்காட்டியருளினர் கணடாரடைடந்த பெய்திய சரீரம்
பெருகருளதனும் கயிலைமும் பாடிப்பிறபலராலு. பெரிதே

அன்னவர் நாதாருட் செயன் முன்பே யறிதலாதல் ருதா
பொன்னடிவணங்க நாதரும் வலாங்கிப்பொருந்தினர வருகெனருவர்
நன்னலங்கொண்டு சழுவினர் மகிழ்நாதரை நோக்கி நீ நயநதென்
பன்னகசாலே மேவவெண்டு மெனப்பகர்தினி தழைதது வருதி. (ஆஉக

அருக்கிய முதலாகிய வுபசார, மினைத்து நண்கியற்றினரருந்தத்
திருத்தி செய்தான பின்னரந்தம் பெயுங்கிரந்தஞ் சிரவணீத்து
மருத்தினு மினிய கீர்த்தன மிரவில் வழுதுறைக்கேட்டள மகிழ்ந்து
பொருத்துற வொருமாதத்தளவிருக்கப பேற்றினர்நாதர்தாம் பொருந்தி. ஆஉச

பண்டிதர் முகத்தைபபார்த்தருணதா பாராத்தனறன சாரதி ஜயந்தி
அண்டிய தூரக்குச் செலவிடை கல்கியாய்ரு நீரும் வரல்வேண்டும்
கண்டியாமகிழ வென்றினி தினைந்தார் கருது தேவகிரியை யறுகால்
வண்டியமுனவோன் ஜயந்திமேவுறு முன்சிவிகை மேற்பண்டிதர்வந்தார்.(ஆஉஇ

வந்தவர் நாதர் மடத்தின் முனவருங்கான மடதினை வாசதபடி மருங்கே
மைந்துரு சூலபாணியாய்த் தத்தாததிரையா நிற்கக்கணடு மனதில
முக்குறு வியப்புக்கொண்டு பல்லகைக விட்ம றங்கித சனி முன போய்
அந்த மெய்க்குருவின் பதங்களில்வணங்கி யையவிங்கசுதததெனெண்ணர். ( )

தழுவினருலகந்தண்னை யீடேற்றத்தானவ தரிததனர் நாதர்
வழு வலி லிவர்தமன் பினுக்கன்பாய் மடத்தின் வாசற்படிகாத்துக
கெழுமினர்தமை முன்பறி வுறச்சென்று கிளதறிற சாணலகிப
பொழுதெலாமிங்குத்தங்கு வனிவர்நம்புனித மெய்ததவஞ் சோலபோமோ ()

அளவில் ஜெண்மங்கடொறுந்தவம புரிந்தாகசன்றி மற்றிவா தரிசனமவே
றுளா பெறலாமோவுனது புணணியத்தாலுறறனய வாரிசனதத
கிளகியிற்குறதியென வுரைதத்ட் போயேக நாதருங்கிதை யிசைதததா
தளர்வருத் தாத்திரையாகேட்டுடனே சாரதெகிரொணடனர் நாதர கூ

ஒருவருக்கொருவர் வந்தனர புரிந்தாலிங்கன முறறின மொருகை
மருவுறப்பற்றிக்கொடு மடத்திகசு வந்க பின பணடி தா தமமைப
பெருகுப சாரத்துடன முகருதிய பின்புராணஞ் சொலிக்கங்குல
திருமருமார்பன் கீர்த்தனஞ் செய்தார் பணம தா செவிமடுதிருந்தா (கூஉ)

கண்ணனும் சவஞ்செய்தாறு மங் ருநது சனிதருணதாதம விடைபெற்
றண்ணினர் தம் பாதாதாம புகழையனு ரினதுதிதல செயதமாநதா
புண்ணிய நாதர் மடதுள் வாதவாசருப பொறனகுருறவற வூட்டி
நண்ணினா புராண கீர்த்தனம பகலு மிரவினு நடதின நறும். (கூந)

வேறு

ஒருதினத்தோங்கு கோதாவிரிபுன
மருவினராடி னா வருமமமாடகதில
பெருகுதன் மாக்கனோ துலுகன பேசரும
கருவனுயவர் தமைமதி கருதலிலான் (ஈஈந)

எசிலியுரிழ்ந்தனேக நாதாமேல
அச்செடற்குச்சின மடைவதினறியே
பிச்சனிங்கிவன் செயும்பிழையிற் பேதொணுத
துச்சவெங்கதியுறீ இச்சழல்வனே யெனு. (கூகூஉ)

அருள் சுரந்திவனே யெவ்விதத்திலாத து
தெருள்பரி சுத்தனுகச் செயசறிறி
திருளறு மனத்திடை யெணணி மீணடு போய்
மருளறு நதியிடை முழுகி வந்தனா (நகூகூ)

நித்தியஞ் செயு நியமங்கள் யாவையும்
அத்தினத்தியற்றி யோராள்வசத்தமு
தத்தினைக்கொடுத்துடனணுகச்செய்து தாம
பித்தியிறுலுக்கன்றன் பவனமெய்தினர். (கூகூச)

எய்தியங்கவன்றனைக்கண்டிப்போனகம
வையக நயகன் மகிழவுகொண்டணைச்
செய்தது நீமகிழ சிறந்துகொள்கெனப்
பெய்துதலிருளத்தினர் புகலும் போதிலே. (கூசூடு)

ஆனியசறருணமம வறகெயதி நாதரைப
ணிசெரனறளஙகெரஞ சரனே பபோதுதான
சுருளிகரடெசகிள மேறறுபபவதனதை
ஙனிநிஜனசகளுசரீ இஙவிலகினமுனரோ (ஈஈஙு)

சுடடசணடாளனுயக தொடருண மகதனண
சடடறதுணமைசகிறி சேறறுஙகாமியா
ரசாட மேழுமிழசாதறதகொலகுட துபீ
ஙிடடெ மனைபினுமீ இடமுரு சேறு பதி (ஈஙஙெ)

வ திசெரு ரொலசிரீ நாதமதுயணைபபு பு
சிரச சூழலகிணடசு செபபுவே ரெவ
ரெ ச சிசகருரு சவசதுய ருதனை பர ரீ
நதியிலென பிழைபொறறுசெ சாள கெளு (ஈஙஙசி)

தாசச சணடமபுரிஙகினிமை ெ ி ாரனா
ரூ கனெனறறனிலை முளிவறறிஙக ர
( ) ருசருஙகரு ருளீ ஜூ ரேபசு ரே றாஙரே
ஸீ மசெ பாசசெ ப்பெரு ரோருவு ரே ாமிஙரே (ஈஙஙஙு)

இனி பபிழசுகீஙா ாஙகுரீரு ெ ஙா
னைகளனிரு ஸ ர ீ
பினாகனி மமபுர ஙா ாருருது ே
சனசநு ா கெளிஙசரி ச ாரை ீ ஙறை (ஈஙஙஐ)

பினெ ா ாணை மசஙி ாாகரி ா ீ சி
அனபா கோ ஸ்ரீபபுச ாபெ ட
மனபுசி ெ ட ாமுச கெ ரு
முனசிரெ மமை முஙாசகுணை றை ர (ஈஙசக)

ா ா கப ஙி
ோர ஙகிறஸ்ரா ரி ீ ப ட
ெ டஙொசகழு ீசாஙெ ாாய ீ ஙஞ
ா டளா நது ஸஸி ட்ப ஸலை ட ஸ (ஈஙசஉ)

மணஸி ள ஙெ மனை ெ ாரு மசு ஙின ணை
ாணை சாபடெ ாகு ஙினறறிஸ ா பஸிஙைா
சுண ஸி ஙேகா ற ஙெ ஙிசசுணைசு ஙுஸசுசு ம
ாணரும ஙவ ஸச சுய ஙி ாரி ஙபோ ஸஙிரே (ஈஙசங)

மசுணை ோர ாகஙிபல ெ ழுமணை கா ஙிஸெயலை
டிஸறறி யெனனா புதலஸ்ணா ணன கை ாிறறன
ஆ ாிருசுகு ஙிசையறறி விசுகமெயசு
சுஸவிரேனை சு ாணை ாரெரி சாாநதன (ஈஙசஞ).

ாாறபபினீனா சணோப பெறா ெ ஙிரீஇ
நேராசுகணடு கெ தெதது ாழரேனாசுவன
சேரசசாகி புலீசஙி டெனாத தெரீஇ
ாாதசு ணபுண லாழி ெ ஙெய ஙினா (ஈஙசடு)

வேறு.

கிரியம்பக மெனுமூர யறிகழ் வேதிய னெருவன்
மருவும் பிணிதொழு நோயொரு வகையானு மடைகா
தொருவுஞ் செயலினியே தெனவுறுகாய் கனிகந்தம்
வருவெம்பசி தெறவுண்டை வண்மருவும் பசுபதியே. (கூசசு)

தூணை யென்று ளிவருடங் களொர்ப னிரண்டு தொலைந்தே
அணையும் பொழுதொரு நாடியில் கனவின கண்டைடந்தான்
பிணையொண் மழுவுடை யோனுறு பிணிதீர வகை சொன்னுன்
இணையின் றியல கோதா விரிநதியின் கரையினிலே. (கூசஎ)

மருவுந் திருவொடு நீடு தெவகிரிபபதி வளாவோ
அருளன் புளரொரு நாதாதம் வயிணணடி னே யாகிப
பெருகன் பொடொர் சிறுவன் படுவெயில் வெகதிரா பெயர த
தருநன் கதபெறில் விணடெற விருமபிணி யெனவே (கூசஅ)

துயில் வேதியனுடனே சிவனுர் சொலவகை சூழவுற
றெயில் மன்னு தெவகிரிப பதியது சேரவெழுந்து
வெயிலுங் குளிராவுறு மூரிடை மேவித தனிநாதா
பயிலும் பவனஞ் சார்ந் தகமபாதா தனெதிரானான (கூசக)

தேடிக் கொடு கோதாவிரி நிரதயலே நீர
ஆடிக்கொ டிருப்பார் தமிலையா நாதனொனபபாற
கூடிக் கொநிீ ராடுகா தமை வேதியா குறிக்க
காடிக் கொடுவந்தா னெதிராகணடான் முகநன்றே. (கூருவ)

உள்ளங் கனிவாய் நாதனா யுறுவந்தனை செய்து
வெள்ளங் கொளுநெடு வேணியனுரையும் படுமெலிவும
கள்ளங் தெறுவோ ரோவுறக் கழறக கையின்மை
கொள் ளன்பொடு புரிபுணணியநகொடுததா ரவண கொளவே. (கூருக)

பிணிவிண் டெல்புனிதம் பெறலானன துதிபேசிப
பணி வொன்றின னதுபார்த் தளபாப்பா முழுதாாத்தா
எணிலிங் கிவாநிகாவோ ரெவரென்னு ஜயஜயவென
றணிகொண டகனேகத தனிமடம்வந் தனாரதவோர. (கூருஉ)

வேறு

ஒருதினத்தத் தவரொன்னு மறையவரோ முதலான வுண்மைகூர்ந்து
மருவுறுபா கவதரெல்லாம் வரதேக நாதாதமை வணங்கிபபோற்றித்
திருமகள்கா தலனன்பீர் நீரியற்றும் பாகவதந் தினமு மும்மால்
அருள் விரவி யுரைசெய்ய யாம்விரவ வேணடுமென வன்பின வேண்ட.கூருங

கன்றென்று தனிநாதர் பாகவதஞ் சொலத தொடங்கினு ரந்நாளே
குன்றெனறு குவிமுலைக் கோதாவிரியுங் கேட்போருட் கூடிவந்து
மன்றென்றல் வாகனனு மயங்குமதி ரூபலா வண்ணியத்தோ
டென்றென்றுமணிக்கலன்களிலங்குமலங்காரங்கொண டெதிர்சார்ந்தோர்சார்

தனியிருந்து வினவிமற்றங் கொருவரிடத்தும் வார்த்ததான் பேசாமல்
புனியுரும்பு கண்களொடு நாதனைப்பார்த் தன்புமிக்குப் பகவன் சோத்தி
முனிவிரும்பி யிவ்வாறே நாடோறுங் கேட்டுமுடி வாகுங் காறும்
தனிசெலிந்து மீளுவது கண்டோர்கள் வியர்ந்தி கங்கையாரோ. (கூருஞ

இந்த நகரிற் கண்டிலேன் தெரிவே மெனவினவி யெழுந்தங் நங்கை
மூந்தவுடன் ரூடர்ந்துபோய் நங்கை கோதாவிரியின் முழுகக்கண்டு
தந்தமனத் ததிசயித்திந் நங்கைகோதா விரியார் தையலேயென்
நந்தணர்தம் பிரான்பக்கலடைந்து வணங்கிப்போற்றி யறியச்சொன்னர் கூடுசு

வினவேக நாதருங்கள் பாக்கியத்தா லேகோதா விரியென் ரூர்ந்தீர்
கனமேவுந் தவயோக ருமையொப்பா ரில்லையெனக் கழறக்கேட்டோர்
மனவாய்மை யொருங்குபெற நீரியற்றும் பாகவத மகிமை கூர்ந்த
தெனநாடோ றும்புகழ்ந்து பாராயணஞ்செய்தங் கியல்வதானூர். (கூடுஎ)

வேறு.

பரவரி தாசமெல்லாம் பயபக்தி செயற்குத் தக்க
குரவர்தம் மடத்துக் கோர்சார் குடியிருப் பவனென்றேனும்
நரஹரி நாமங்கேட்க நயந்தில ஞகநாதர்
விரவரு நரதேகத்தை வீண்செய் கின்ரு னேயென்று. (கூடுஅ)

நம்மடத் தருகுசார்ந்து நமிற்கல வாமனுளும்
செம்மையுற் றிலகுப்போத நருவதோ வெனச்சிந்தித்துத்
தம்மனத் தன்புகூர்ந்தன் னன்றினத் திருத்தவேண்டி
அம்மடத் தமருநாளி லொருதினத் ததரிசோக்கி. (கூடுக)

குடிமையோய் சுகமோ நீகொள் குடும்பமென் றவினைத்தாமே
நெடிதள வளாவ வன்னு னிகழ்ந்தின னெல்லாங்கேட்டு
மடிமையி லுனதுவாழ்க்கை வழிகழிக்குங் காலத்தோர்
கடிகைவிஞ் சுறச்செய் தாழிக் கரன்கதை கேட்கவேண்டும். (கூசுவ)

எனவலிந் துரைக்கக்கேட்டோ ரெனைக்கொரு கணப்போதேனும்
தினமொழி வறவதில்லை யெனத்திரு மாறுமம்
தினதுறு பணிக்கண்ணேனு நிகழ்த்துதி நிரம்பவென்ன
மனமனே விமக்கண் மாட்டே வாய்த்தறும் விவகாரத்தும். (கூசுக)

நீருரை நாமங்கூற நேர்வுரு தென்று நாதர்
ஒருதல் சிறிது செய்துள் ளுவந்தவன் முகத்தைக் கையாற்
சீருறத் தடலியன்னை நிருந்துற வொரு சுலோகம்
நேருற வளாந்து தந்து நீயிதை யேனுக் தோ்தி. கூசுஉ)

என்றுதம் மடத்துக்கெய்தி யிருந்தன ரவனுக்காங்கே
நன்றுமெய்ஞ் ஞானமேவி நாதர் நல்கிய சுலோகம்
ஒன்றுறப் பாடமாகி யோர்ந்ததன் சாரத்தாசை
துன்றுறீஇ மறுகாணுதர் சுகத்துறு மமையநோக்கி. (கூசுக)

வந்தடி வணங்கிச்சாமி மற்றுமோர் சுலோகந் தீட்டித்
தந்தருள் கென்றவேண்டத் தகவொரு சுலோகம் பின்னும்
முன்தென வெழுதி நல்க முகிழ்கரத் தினன்கொண்டேகி
மைந்துறப் பாடஞ்செய்து மதித்ததன் சாரந் தோ்ந்தும். (கூசுச)

சூடும்ப ரக்ஷகமுஞ்செய்து கொண்டுநண் பகலிற் சென்று
நெடுங்கதை வினவியல்லி னோ்ந்தரி கீர்த்தனங்கள்
விடும்பரி சென்றிக்கேட்டு விவேகருகி யதையோர்ந்து
கொடும்பவன் கெடுப்போரன்பு கூர்ந்தவன் றனக்குப்பின்னும். (கூசுஇ)

சகத்திர நாமந்தண்ணேத் தாம்வஸாக் துதவிநாளும்
நிகழ்த்துதுதி நீரிலாடி நியமத்தோ டெனமற்றனனை
மகத்துவ நாமந்தன்னே வாங்கியவ் வகையே வாழ்தகி
அகத்தெளி வுடன்மற்றெல்லா மறிந்தரி தாசனுனன் (கூசுஙு)

வேறு

பன்னரும் புகழ் படைத்தவர் கோதூ பாயியென் ரோமக ளேபபெறலாகிப
பின்னரோ ரரியெனுஞ் சுதன்மேவப் பெற்றுமற்று மொருபெண் மகவீனரூா
அன்ன புத்திரி தீனத்திகழ் கங்காபாயி யென்று பெயராக வழைதது
நன்னர் மேவு மிரு பெணகளேயுஞ்சீர் நணணுறுமு பதிகளுடி யளிததார.(கூசுஎ)

ஹரியெனும் புதல்வா கலவிபயின்றே யாறு சாஸ்திரமும் வல்லவராகப
பெரிதியன்ற மணமுஞ் செய்து வாழப பெற்றபின்ன ரரிபண்டிதா கலவி
தெரிவுறுந்திற னறிந்துமதித தாரேரு மூரிலுளயாவரு மாதப
பரிசுகண்டதின் மிகுந்த பிமானப பணபராயினா பிரார்கிருததேச (கூசுஅ)

ஆயவொண் கவிகள் கற்பதுமால ரோன ரிசசன மூளாபபதுமாக
மேயதந்தை செயலுக் குகவாராய் மேவுமகளொரு மூவரிலேய
சேயிராக வேனையங்கு விடுதுத தேவிதன்னுடி ருமகளரு மேவப
போயுயர்ந்த தலமாகிய காசிப புரிய மாந்தன ரிராகவ னென்போர். (கூசுஙு)

தந்தை தந்தை வயினன்பு மிகுந்து தகுதியான பணிவிடைகள் புரிந்து
வந்தையாக ஹரிகோத்தினே பாடமேவு போதிருகரத ரிருதாளம
சிந்தை யன்பு பெருகக் கொடுதொட்டிச் சோந்து பாடியொரு நாதர் புரிந்த
நிந்தை தீர கவிகள் யாவுமுணாந்து நிகழ்வ தாயின தெளரு மறிந்தே. (கூஎஐ)

நன்று நன்றினே யபிள்னே செய் செய்கை நாதர் நாம நவிலத தகுவோரே
என்று துன்று புகழ கூறுவதாக வினேய பணடி தரொா நாடனி ஞதா
மூன்றுலங் கடபணிந தடியேறகு முடிவின ஞானவுபதேச மினிச்சீர்
ஒன்றுமும் படியனுக் கிரகிக்க யுணணயதகி ரொனவோ தினர்மாதோ. (கூஎக)

மிக்க பாலனுரா செய்வதை நாதர் வினவியுட்களி மிகுந்தவர் செய்கை
தக்க தென்றுளம் விரும்பி யவர்களுக தகுதியான வுபதேச மூளாததாா
தொக்கநாள் சிலகழிந்த பினுதர் துவளு மூப்புநமை நணணின தானம்
பக்கலிற் புதல்வரின்றி யிருக்கப் படுதனன் மையது வன்றென வுன்னு. (கூஎஉ)

காசியம் பதியடைந்தனர் மேவக்க ரிசிலாதவரி பண்டிதா நேரோ
தேசின் வந்தடி பணிந்துத மில்லிற் சேரவேகொடு செலீ இயமரசசெய்
தாசில் பூசனைகள் யாவுமியற்றியன்பொ டெண்டியும ருந்தவ மைத்தார்
பேசி மைந்தரொ டிருந்தனர் கின்னுள் பெயர்வதாக வொரு நாட னினுதர். ( )

மைந்தர் தம்வதன நோக்கி யெனக்கு வார்த்திகப் பருவம் வந்துள தானீ
இந்தவேலேயி லெனைப் பிரியாதென் னிடையிருக்க வமையும் மதனுனீ
தந்தமைந்தரி ருவரையும் விளங்கித் தலனிருக்க விடைதந் தெனுடன் சார்
நந்த னன்னுனைய ராதினி வேரூர் நண்ணுகின்றனரொனுமுனவின்ரூா. (கூஎசு)

தாதை கூற மூளா தன்னே மதித்துத் தனையரான ஹரிபண்டிதா தாதாய்
மேதை நீரொன்மனம் வேண்டியவாறேவினவுசெய்யிலுமுடன்ரெடர்வுற்றென்
வாதை தீரவருவே னென மைந்தர் மற்றதென்னே யெனலும் பரரன்னம்
ஈதை யின்னெல் பிரார்கிருதத்துத் தோன்முதூல்களேதும்வாய்கொடுசொல்லல

ஆனமற்றிவை விடித்திடலும் மோடமருதற் கென்மன மமையு மெனக்கேட்
டீன மற்றதவ யோகர் சலிப்பின்றுண் ணகைத்துன் மனமொப்ப நடப்பேன்
ஞான மிக்கசுதே யெனமேவ னன்கழைத்துற நடந்தினி திற்றம்
தான மூற்றன ருறைந்தபின் மைந்தர் தந்தையைத் தவி சுறத்தனி வைத்தே. ()

வடமொழிக் கணுயரும் பிரபந்த வகைவினுவ வசனித் தனர்வந்தார்
கிடமுறத்தின மிவரது நடத்தக் கிகழுமூரிலுள செவ்வியர் யாரும்
மடனிடைப் பழயமார்க்க மகண்மூர் மார்க்கமேவிய தெனத்துனி யுற்றூர்
சடநிரப்புதம வூரிலொரோழைத் தையல்பார்ப் பனிதவுய்த புதற்க. (ஈளஎ)

வேண்டி னுளொரு சகத்திரமானவே தியர்க்கன மிடப்பிணி தீர்ந்தாள்
தூண்டினுளன மிடப்பொருளின்றிச் சோர்வுகொண்டு சிலகாள்கடொலைத்தாள்
ரண்டி னுடனது சற்குரு வின்பா லெய்தி வந்தனசெய்தெண்ணிரப்பத் [வே
தேண்டி னுடெறு பிணிக்குமுன் வேண்டுஞ்செய்கையைச்செவ்விரப்பினள்செவ்

பொருளிலாமை கொடுநும் மடியேன்முன் பூண்டகல்வி தமோம்ப லிலாமை
தருவதேயிது தனக்கென செய்கேன் சாமியென்று தளரத் தவர்தாமும்
கருணைகொண்டு மடவாய் சுருதிக்கட் கட்டுரைத்த தொருபாய மொர்றூறு
பருணிதற்கு நிகராவதெர்வேத பாடகன்னவ ளெர்ப்பத்து தூரலல். (ஈளசு

நிகர மெய்தவ ரேர்யக் கியகர்த்தனிகழுமற்றிவ ரைராயி ரமாலல்
தகவொ ளைந்தினே யும்வென்ற வலைன்ற குஞ்சிதேந்திரிய ஞெயிரமாலல்
அகல்கொள் வையக மளந்தவ னன்பருவனந்தகலவன்ப நிலமிக்கோர்
இகழ்வி ஞத ரடரொரு வருணச்சோறிடுதி வேண்டுகை யுறக்கினி தெய்தும். ()

அன்றியும் பெறுதி வேண்டுவ வெல்லாமயர்தி போதியென வகமகிழ்வாதி
நன்றிசொல் குருவை நன்குவணங்கி நாதர்தம்மட நயந்து புகுந்து
முன்றினின் றமு பணிந்து திதிக்தாண் முன்புகொள் வீரதமுற்ற மொழிந்தாள்
ஒன்றியென் மகளிடத் துரைமேவ வுய்க்கிலெய்து வெனெனைப்புக வுய்த்தார.()

நாதரேவவரு நாரியைநோக்கி நற்குணத்த ரரிபண் டிதரெந்தை
நிதமேவி நலனே சருகாகி நீடியாத்திரை புரிந்தபி னெங்கும்
முதனங் கொளுவ நில்லே யெனப்பே ருறுதிகொண் டுறைகிரு னெனவோத
மாதரங் கவள்மிகப் பரிதாபம் வாய்ந்து நாதரடி வந்துவணங்கி (ஈஎஉ)

நும்மகற் குளமிரப் குதலில்லே நுவலினன் கருள்சுரந் தினனீரோ [தத்
செம்மையுற்ற வெனதெண்ண நிரப்பத்தேடல் வேண்டுமென வாடல் கொடோ
தம்மனத் தருள்சுரந்தொரு நாதர்தனேயர்தம் முகம்விரும் பினர்நோக்கி
அம்மனைக்கு நிகரான விமாதி னைமகிழ்ந்திட வியற்றுதல் வேண்டும். (ஈஅசு)

நீயுநின் மணமிசைந் தரையென்ன நெடியகாதினி னேர்ந்தது வீணே
போயதென்ன மகனே யிவளில்லம் புக்களிப் பனவெலாங் கொடுநீயே
நேயமோடடுதி யேலவண் வந்துநின் கருத்துமிவடன் குறையுஞ்சீர்
ஆயதென்ன மிசைவேனென நன்றென்ற வரிசைந்தனருளும் பிசகாமல் (ஈஅஅ)

மறுதினத்தி லரிபண்டிதரந்த மாதர்வீடு புனலாடினர் சென்றே
அறுசுவைக் கறியோடன்ன மமைத்தார வடரும் பொருளீந்து முறக்கொண்
டுறுகவென்றுதனி நாதரை மேவவுடனழைத்து வருவழி யிடையன்னள்
செறுவினைப் பகைஞர் தம்முகநோக்கித் தேவீ ரினிதுணற் கொருநானே. ()

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

கல்லநல்ல பலகார மமைத்தேனு னிடப்பெரிது நீருணவேண்டும்
அல்லனு னகலவென்னவு நாதரங்கு நான்மிசையு மமயமதிற்சீர்
புல்லலான பலகார மீனைத்தும் போடுகென்றவள் பொருந்துறவந்தார்
இல்லமேவவுதி தாசனமிட்டங் கினிதிருத்தி யுபசார மிழைத்தாள். (ஈஅசு)

தந்தையுண்ண வுரிபண்டிதர் தாமே தங்கரத்தது சுவைக்கறிகோறு
மூந்தநின்று பரிமாற மிசைந்தார் முகினிறத்த னடியா ரதபோதில்
அந்தகாரி பலகாரமெலாமிட் டாள்விகாந்த வையுமுண் டனராக
மைந்தனு ரததெரிந்து னெந்தம் மாதைநோக்க வவர்மா முகநோக்கி. (ஈஅஎ)

சாமிநீர்தயை புரிந்தருள் கென்னத் தானுனாத்தனள் பிதாத்தபு செய்கை
ஆமிதைப்பி னரூசாவுனென் ஞவங்கடங்கியுறு கின்றனராக
கேமியானடிய ருண்டுகரங் காணி மலாயொருதமகண் முகநோக்கித்
தோமிலாதபடி யெச்சிலை மாற்றச் சொல்லினு ரவர்செயத் துணிவுற்றே. ( )

அந்தவோ ரிலையை யங்கைகொ டேகியது கிடததுழி யெறிநதவர் மீண்டு
வந்தமைந்த தலசுத்தி முடிப்போர் மற்றுமோரிலை கிடந்தது நோக்கி
விந்தைகொண் டதையுமங்கை கொடெய்திவெளியிலெவிழவெறிந்தனர் மீண்டு
மூந்தவந்தவ ணடைந்தெதிர் நோக்க முன்பு போவிலை கிடநதது கண்டார். ()

அதையு மங்கை கொடுபோய் வெளிவீசி யணுகி நோக்கினா பழம்படியாகச்
சிதைவிலா திலைகிடந்தது சீரத்திர்வுசெய்யினு மனைகமதாக
உதயமா தலையறிந்து கைகால்க ளுறவருந்தி மிகவுட றமிமாறி
இதயதொந்தி வாயித்தனை நாளாயிசமம்சமென வெண்ணகிலேனே. (ஈகஅ)

உலகமோதலையு முன்னகிலாமலுற்ற குற்றமிக வுண்டென வெண்ணிச்
சலசலோசன னடிக்கினிதன்பு தந்திருந்தருளு தன்தைதனக்கோ
அலகில்வந் தீனைபுரிந்து கணீரோ ராறுபோல வரவமஞ் சலிசெய்து
நிலவகின் றுலக குருவெனலாக நிறையுதும் பெருமை யறிகிலனக்தோ. (ஈகஈ)

கல்வியா லெனைமதித்திது காறுங் கருவமுற்றவென தூறபிழையெல்லாம்
வல்வினைப்பகைளுரோபொறைகொணடுமனமிரங்கியருள்செய்ம்மெனவேண்டச்
செல்வநாரணனதன்பர் விளுவிச்சிறியமென் னகைசெய்தென் சிறுவாநீ
இல்விராவுமிலை இத்தனையுங் கொண்டேகி யெகிமிகவெய்ததெனையன்றே (ஈகஉ)

இனியிராதி வீலைகொண் டெறிவுற்ரு லென்றுகூறலு மெடுத்தெறி வுற்றே
புனிதமாக வவிடனுசெயவந்தப் பூவைசுந்தன சுகந்தமடைக்காய்
பனியமென் மலர்தரக்கொடு நாதாபணி மடக்கொடி தன்விடை பெறலாகி
நனிதிருந்து மகனேடு மடத்தை நண்ணமேவு மரிபண்டிதர் சொல்வார். (ஈகஊ)

ஐயநீர் மூனனொகக் கருளிச்செய்ததை விடித்துறு பிராகிரு தத்துச்
செய்தமைந் தவைபடித்து முரைத்துத் தினமுமாலரித னுமமிசைத்தும்
உய்வதானபடியே யினிதென்ற முறநடத் துதினொத் தனிவேண்ட
நையலென்றவை நடத்துதலானர் நாதர்மைந்தரும் விளுவியிருந்தார். (ஈகஎ)

வேறு

அவ்வூருக் கருகொரு கிராமத்திற் கணக்கனென லானபார்ப்பான்
தெவ்வான மிடியி லகப்பட்டவனுக்குப் பிறந்த சிறுவர்தம்மில்
செவ்வாயி னுளாபேசா வூமையனு யொருசிறுவன் செளித்தொன் பாளுண்
டிவ்வாறே பேசுவதில் லவனோன்றவள் வருந்தி யிமெபைகூர்ந்து (ஈகஏ)

அருண்மகிமை களிற்சிறந்த நாதாராற் காவ்ஜியெனு மந்தச்சேயை
வருகவென வழைத்துவந்து பாதமுன சேர்கடத்தி வணங்கிப் போற்றிப்
பெருகருளீ ரிவன்பிறந்தோன் பதுவருட மாகியும்வாய் பேசாஞல்
மருவுமிடி யுளையாஞ செய்வகை யேதிங் கிவனைவைத்து வளர்ப்பீ ராகில்(ஊகசு)

புணணிடமூம் புகழுமுமக் குணடென்று விடுத்து மீனேபோன பின்பு
நணணியவூ மைப்பிள்ளே தாய்தந் தைகளே நாடான் மடத்தி ணணணி
உணணிவுண டுறுகாலத் தொருநினத்துத் தமர்புசை யுளுற்றி மாலே
எணணியவுள் ளத்திரா யேகாதத்தச் சினிதிருக வெழிலிராமன். (ஊகள)

முன்னணுகிப பிராகிருதத் தியற்றுராமா யணத்தை முடித்துப் பேர்தான்
மன்னியபா வார்த்தராமா யணமென்றிடி யெனமறைத்தா ஞதர்
பொன்னிறத்துப புரவலனேப போற்றியது கடத்திவந்து போக்காண் டத்தில்
துன்னியநாற் பத்திரணடத் தியாயவரை யாகமூன்பு தோன்றக்காவ்ஜி (ஊகஅ)

நீனேயழைத்துச் சடலமறை வேதியரும் புடைசூழத் தருவித் தன்ஞர்
மூனேயெனக்குப பரந்தாம மேவுறுநாண் மூற்றியது மூனேக்காண் டத்துப்
பூனேவுறுதுதங் குறைவெல்லா நிறைவேறப புரிந்தெவரும் போற்றலாக
வினேவுறுதுதத் நாகாணட வையுமென லேகணிமைக் கு டித்தார். (ஊகக)

மூங்கைதலே மேலபப கரமமர்தகி யருள்செய்தார் முருந்தனுமம்
ஆங்கவனப பொழுதேதாள் வணங்கியெழுந் தவரொதிரே யமர்ந்திருந்து
நீங்களோ ரத்தியா யஞ்சொன்ஞ னதையெவருஞ் செவியிற் கேட்டுப்
பாங்கொரு நாதாதிருக் கவிகளென வுரைமயனும் பாடுகின்ருன். (சுரு)

இதுபுதமை யெனமகிழ்ந்தா மறுதினத்திற் பரந்தாம மேகாதர்
கதுவலுவ லெனக்கேட்டுச் சாதுஜன மொருங்குவந்து கலந்தாராக
விதுமுகக சுந்தரநாதா மறுதினதது விடிவேலே விட்டலனறன்
பதுமபரஞ் களேபபோற்றி வீணே தாளங்கள் கொணடு பாடியாடி. (சுரக)

ஓதரிதாச ரனேவருமவ சூடிசூழ்ப பகவதூமங்கள் வாழ்த்திப்
பெரிதாவ பீரமலா சுந்தனம பணிசீ ரிறைத்தனாகள் பெருகக் கோதா
விரிநாடிப பல்லியங்கண மிகமுழங்கப் பிரிவோர்த மெல்வுதீராதபப
புரிஞ்மைக் கவிகாலத் தெதுவேத சாரமெனும் பொருளென பீரோல். (சுரஉ)

அசசுதன்ற ஞமசங் கீர்த்தனமே யென்றெவரு மறிவுறப் போதித்து
மெசசுறுஜி வகாருணிய மேவியுறை வீனெவும் விளம்பிப போற்றி
கசசுறுபாம் பணேயாற்கு மங்களா ரதிசெய்து நதிதீரத்தில
கிச்சுவளர் வேதியர்க்குத் தோக்கவந் தனம்புரிந்து கிளாகது நீரில். (சுரக)

இடையளவு மிறஙகிநின்று திருமாலே யிதையத்து ளிருத்திப்போற்றி
அடைவுறுவ தாயினர் பரந்தாமம்வாய் திருநாமங்கள்வாழ்த்த
மிடைவதுகண் ளெசகல சஜ்ஜனரும் பரிதபித்து வேதமோதும்
நடையடைவே நாதர்சரீ ரத்தைக்கோ தாவிரிகன் னதிதீரத்தே. (சுரச)

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

மைநதரரி பணடிதராற் றகனஞ்செயவித இயறறுமவகை யெலலாஞ செய்
ததமறு தினததெதலுமபு கணியெடுகக வதினமுனததோ ரசசுவதத
முர்தவெழு வதுகணடு வியநதேக ஙாதரிதாய முனததாறொனறு
தந்தமனஙகளி சிறந்தஙு குககோயி லொனறியறறித தருதியாக (சாரஙி)

ஙாதர்திருப பாதுகையைய பிரதிட்டித தெலலாரு ஙயஙது பூதித
தாதாம விருதினராதிப பகலிடைப புராணகா லக்ஷேபஞசெய
தேதமற விராததிரியி லரிகீர்தனமபலவு மிசையிற பாடி
மாதவஙகள புரிதினரு ரினனமுஙு தோந தறிமிறுயா மதிவ லலோரோ (சாரூ)

ஏகநாதசுவாமிகள திருவடி களேசரணம

அகசசரிததிரம சுருகரு செயலள சுருகாள

— — —

முற்றிற்று

மாண்கோழிபோதலே சரித்திரம்

காமண மென்னும்பாலே காட்டுமா நகரிற்சார்ந்த
தீமையில் லாதோர் நான்காம் வருணத்திற் றிறந்த சான்றோர்
கோமளப் பருவத்தேமாண் கோழிபோ தலேயென் றோதும்
நாமாலைத் திருமாலன்பு நலத்தினின் மிகுந்தநல்லோர் (க)

அன்னவர் குடிப்பேர் ஓக்காப பென்பவ ராகவாழ்வார்
பன்னிதாங் கற்பில் விஞ்சு பவர்மம தாயியென்பார்
முன்னைய தீனையர்நல்ல குணவயி ராக்ய முன்பர்
நன்னயப் போ மாறி யென்பவர் நலங்கொள்பாரி. (உ)

சற்குண ராசியாம் பாரதி சாற்றிற் நால்வர்
பெற்பிர பஞ்சவாழ்க்கை தொடர்நமா விரக்தராகி
அற்பகற் பாண்டிரங்க னடியிடை விடாதுபோற்றும
நற்பயன் பெற்று வாழுவர் நாடொறு நவிலுமல. (ஊ)

வீட்டிடை வேண்டுங் காறு மிருந்தன தானியாதி
ஈட்டினர் பசுக் கூட்டகத்தா டெவற்றிலுங் குறையுறாரில்
நாட்டுமாண கோழிபோத லேயெனு நாம நலலோர்
வேட்டுகாத கிருப்டாறும் வினைகுப் பண்டரிக்குச் செல்வார். (சு)

ஈயகி தபாமற் சென்று நின்மலச் சோதியான
புயனி றவுணன்றன்னைத் தரிசிதது புகழ் புகன்று
கயனங்கள் விழித்து மற்றை நாட்டிவாத கியில் வேள்விச்
செயன் மறையவாக்கு மற்றைத் தீனர்க்கு முனவு நல்கி. (எ)

பறுதினம் பாலேகாட்டில் வந்து வாழ்வாரிவ் வாறு
குறைவற நெடுநாள் காறுங்கோதின்றி நடத்து நாளில்
வேறுமையாய் மேகஞ் சாமகால மேமி குவதாக
வாறுமையாற் சனங்க ளெல்லாம் வருந்தின பினோய் கூர. (ஏ)

நோதலே யென்பா ரண்னபசி மிகு புழுக்கங் கண்டு
சாதலி யாமா நோக்கிக் காகினிச் சனங்க ளெல்லாம்
பூகண மின்றி நோவ நாஞ்சுகத்துறு ஜனன்றே
சோகிலா யெனவுள்ளத துக்குறித் தறங்கூற லானார் (ஐ)

ஆதுலர் தமக்குச் சாலேயறு சமயத்தார்க் குண்டி
நூதுவார்க் குணவாவுக்கு வாயுறை நிறைச் சோறையம்
ஈதிறின் பணட நல்கலறவைச் சோறிடுதல் சேயைக்
கோதறப பெறுமா செய்தல் குழவியை வளர்த்தல் மாதோ. (அ)

அன்பொடு மகப பால்வார்த் தலறவையாம் பிணந்த வித்தல்
துன்பிலாத றவைத்தூரியஞ் சுண்ணநோய் மருந்தோ
டன்புற வண்ணுனேனு தியாடி காதோலே கண்ணின்
வன்பு நோய் தீர்மருந்து தலேக்கெண்ணெய் மாதர் போகம். (ஙு)

பிறர் துயர் காத்த றண்ணீர்ப் பந்தல்பேர் மடமியற்றம்
கறுமலர்ச் சோலைவாலி யாவுரிஞ் சுதறி நண்ணும்
மறுவற விலங்கிற் குண்டிமாசி லேறுய்த் தலாவி
பெறலிலே கொடுத்துக் காத்தல் பெணமணம் புணர நல்கல. (அ)

இன்ன மூப்பத்தி ரண்டிலியல் வனவேற்பச் செய்து
மன்னுறிற் பாவந் தேய்ந்து வளரு மெய்ஞ் ஞானந்தன்னுல்
தின்னுறும் பிறவி வெந்நோய் தொலைந்து நம்பாண்டுரங்கன்
பொன்னடி புகுதலாகு மெனவிசைவுறப போதித்தார். (ஆ)

கணவனுர் புகலக் கேட்ட கற்புடை மனைவி யாரும்
குணமிகு கருணை கூர்ந்து குவலயத் துயிராகட் கெலலாம்
உணவுற நடத்திவந்தாரு ஞற்றுறு நாளின வீட்டில
அணவுறு பசுக்க ளெல்லாமந் தணர்க் களித்துப பின்னும. (இ)

உளதன தானியங்கள் யாவையுமறமு ஞறறிக
கிளரணி யாடையும் விற்றற கெறிகெழும லாலே
வளர்பொருளின் மையாக வருந் துகலினறி நாளும
தளவணி பாண்டுரங்கன் றுதிபல புகன்று கொண்டு. (ஈ)

பதிமகன் மனைவியோடு பலபிரயாசைப பட்டும
அதிதிகள் பூசைகுன்று ராயவா வைகு நாளில
மதிகுல திலைஞன மாலவர் திடந்தெரிகுது
துதிகொள்மாண் கோதிபோத லேமுனர்த்த தோன்ற நின்றான். (உ)

கண்டவர் பாண்டுரங்கன் கழற லேக்கொண்டு போற்ற
விண்டுவுங் கருணைசெய்து விலகின பின்புகண்ட
தொண்ட நோடரி தினந்தாஞ் சென்று பாதந தொழறகுப
பண்டரி புரத்திற் கேகும்போது தமபான னியாரும. (ஊ)

செலவுக்கு வேண்டலான பொருள் சிறிதேனு மின்றி
நலிவுற்று மனம்வருந்தி நன்குதி தடையு மின்றி
மெலிவுற்ற கலியினுடு விறகு விற்றேனு மேமம்
கலமுறக் கொண்டுநானைத் துவாதசி நடத்து கிற்பாம் (எ)

என்றெண்ணிச் செல் லுமார்க் கத்திடை விறகுகள் பொறுக்கி
நன்று தன்றலே மேற்கொணடு நாதன் பண்டரி புரந்தாம
சென்று நீண்மறுகில் விற்றுவருபொருள் செங்கை கொண்டு
மன்றலந் தளவமாலை மகிழ்ந நோடுற வழுத்தி. (ஏ)

நதிமதிப் பாகைவந்து நானஞ் செய்தங்குச் செய்யும்
விதிகொள் சங்கற்பஞ் செய்ய வேதி யன்றனக் கோர்காசு
துதியொடு கொடுத்துப் போற்றித் தளவபீர்ந் வேதனங்கள்
மதிலிலேயோர் காசுக்குள் வாங்கிச் சன்னிதிக்கு வந்து. (ஐ)

லிட்டல மூர்த்திதன்னை விழைவொடு பூசைசெய்து
கிட்டினர் தழுவிக்கொண்டு கீழ்ப் பணிந்தெழுந்து போற்றி
மூட்டிலாதன்றி ராச்சென் முழுதரி தாசரோடு
மட்டில் சீர்த்தனைகள் செய்து வதிந்தனர் கண்விழித்து. (ஒ)

விடிபொழு தெழுந்து சென்று விதுத்துண்டந் தனி லீராடி
மடிகொளும் பொழுதுமாண் கோழிபோதலே மனைவியாரை
நெடிதுற நோக்கியின்று நிரப்புவேதியர் பூசைக்காம்
படிபொரு ளீலையே யேதுசெய்வது பகர்தி யென்றார். (உ0)

மகிழ் நரஃதுரைப்பக் கேட்ட மனைவியார் செலவு செய்து
மிகுதியாங் காசுதந்து வீசரைச் சேர்மா வாங்கித்
திகிலிடை முடிந்துநாத னர்கரங் கொடுக்கத் தொண்டர்.
ஜெகபதிதனைத் துதித்துச் செங்கை கொண்டங் கிருந்து. (உக)

அறுசுவைத் தாயவுண்டி. யருந்து வேதியர்க ளிந்தச்
சிறுசுவை மாவைக் கொள்வரோ வெனச்சிந்தை செய்தார்
உறுபொழு திவர்தம் முள்ள முணர்ந்த ஸ்ரீ பாண்டிரங்கன்
மறுவிலா வீருத்த ஞன மறையவன் வடிவாகொண்டு. (உஉ)

தலையிலே பழைய சூல்லாத் தயங்குறத் தடிகைக் கொண்டு
கலையிலா தசைக்குக் கோவணத் தொடுகட கடுங்கி
அலைவுறத் தொண்டர்தம் பாலணு கினண் மெள்ள மெள்ளத்
தொலைவில் சிரன்பர் தம்மை நோக்கினன் சொல்ல லுற்றான். (உங)

நீர்வெகு நாளெனக்கு நிரபபறத் தருதலாலே
சார்தரு நானு மன்னம் புசித்திங் குச்சார்ந்து மக்கே
ஏர்பெற வாசிகூறி யிருக்கின்றே னிந்தவூர்க்கு
நேர்பவர் செல்வருக்கே நெடும்பொருள் கொடுப்ப தன்றி. (உச)

தினனு மெனக்குச் சோறு மிடுகிலர் சிறிது மத்தால்
போனக மீன்றி நாளும் புழுங்குறு மெனக்கு தம்பால்
ஆனதோ ருணவே தேனுமரு ளுதிகொன்று கூற
ஊன மிலன்பர் கேட்டங் குவகைகொண் டுன்ன லானார். (உடு)

வேறு.

இம்மாவையைய மெனவாங்கி யுண்ண வெதிர் வார்கள் யாரி வுலகில்
செம்மா மலர்க்கு ளுறைவாள் விளங்கு திருமார்பனே யிவ்வடிவின்
நம்மா டடைந்த தெனவே மூடிந்த துகின்மாவை நாணமிகவே
அம்மாத வப்பன வனங்கை பெய்துர மதங்கை கூப்பி யறைவார். (உசு)

உமதங்கை பெய்த வெறுமாவை யன்றியுள தேதுமில்லை யுதவற்
கெமதன்பு கூரவரு நாதரே நீரினி துண்மி னெனன வினவிச்
சமதங் கொடந்த மறையோ னுகந்து தனதங்கை கொண்ட முதுதுந்
சமதன் பினீயு மிது நேர்கிலாது சலியன்மி னென்று புகல (உஎ)

தருமன் பரிந்த வெறுமாவை யன்புக வுண்பனென்றல் சதமோ
வருமிந்தவே தமறையோ னொனத்த மனதின்க ணுன்ன மறையோன்
உருவங் கொள்வேத முதல்வன் றெரிந்தி துதவன்பரே யிதடயான்
கருதுங் கணின்று தலம்வாய்கி லாததின மென்று முன்பு கழறி. (உஅ)

இவிடத்திலே நலடை தட்டியட்டி தனையுண்ப னென்று புகலத்
தவறற் றவன்பர் மகிழ்வா யடுப்பி லெரிமூட்டல் கண்டு தலிவன்
நவமிக்க தானமதி துண்ட மூழ்கி னனவுற்ற தூனுடனே
அவிடத்திலேநல் டைதட்ட லாகவறி வற்றருருக்கு மணியும். (உக)

அடைதட்டுகின் றழிதற்கு நேரவமை வற்றவோர் கிழவியாய்
கடைமெத்த கொந்துமுடை மிக்கு நைந்து நலிவுற்றோர் தண்டு பிடியாப்
புடைகிட்டி நின்று தலைவற்கி யன்ற புதுமைக்கு நன்கு நகைசெய்
திடை விட்டிடாத வெனைவிட்டு நீரிவடைதட்டு கின்ற தெனையே. (கூ)

நானீது செய்து தருகிற்பெ னென்று நலிலக்கை தத்தருகு சார்ந்
தானதல் கண்டி தொருவற்கு துங்கவமையாத மாவிரு வரோ
நோனுத வெய்யபசி நீர தங்க ளெனவன்பர் கொந்து மகிழ்வு
தானு குதம்பதி களுண்ப தாயதக விற்குவந்து றுதலும். (கக)

அம்மாத வக்கிழவி கொண்டமாவை யடைசுட்டு வைக்கவமலன்
எமமோடு நீருமுணவம் மினென்னவெ திரான்பர் நீவிரிருவீ
ரும்மாத ரங்கொடு ணலான பின்னருச் சிட்டமீ யினுகாவேம்
செம்மாத வத்தி னெனமாலுகந்து திருவோடருந்து மளவே. (கூ)

ஆகாச வீதியதிலே நிறைந்த மலரான சித்தர் முனிவர்
வாகான தேவர்பல ருந்திரணம் மறையால் வழுத்தி வழியே
யோகாதி செய்து மமுதுண்க வெண்ணிலுக வாதவிந்த வொருவன்
மாகாதலோடு சிறிதேனு முப்பிலடை தட்டியட்டி வணிலே. (கூக)

மனையான ருக்குமணியோ டொரான்பர் மனதுக்கு கந்து துகர்தல்
எனையே யெனக்கொடிவி னேத நோக்க வினையற்ற வேகன் மலரங்
கனையோட ருந்தியதின் மிச்சிலன்பர் கரமீந்து கண்முன் மறைய
அனையார நீந்து ஜகதீசனை வலா வெனத்துதி செய்தே. (கச)

இல்லா ளொடையனுகர் மிச்சிலுண்ட விடைகால் கைசுத்தி புரியா
நல்லார் வணங்க வருகோயில் வந்து நளினைக்கு ணன பனனிதான்
உல்லாசமாக நிலைநிற்றல் கண்டவுழை தாள்வணங்கி யொருவா
பல்லாரு நோக்கமறை யோனுருக் கொள்பவனுகி வந்தபடியே. (கூ)

பாலாழி வந்தகிரு வுந்தொடர்ந்து பரிவோடு கூடவுலகில்
மேலானசெல்வர் பலருஞ் செய்பூசை விழையாது மிக்க விழைவாய்
கோலாத வென்றன் வெறுமாலை யட்டு நுகர்தந்து மிச்சிலுதவிக்
கோலாகலஞ் செய்தனையே யெனக்கொர் குறைவில்லை யென்றி விடையே. ( )

இதுவோ நினது செயலென்றுகூற வினையின்றி நின்றவிமலன்
முதுவே தியர்க்கு நிதிசா லநேகர் முயல்கின்ற பூசை யிடைசெல்
வதுநானு மூண்ட வரில்யாரு மென்னை மதியா திகழ்ந்து விடுவார்
அதுநீ யறிந்து கொளவேண்டுமாகி லடைவே தெரிப்பே னெனவே. (கூள

வேறு

நன்றெனத் தொண்டரு நயந்திருந்தனர்
அன்றொரு நிதியுளோ ளுயி ரம்பெயர்க்
கின்று சோறளிப்பெ னென்றிசைக்க வந்தணர்
தன்றினர் போனக சாலை துன்னவே. (கூஅ)

ஆயிரம் பேரையு மாய்ந்தெண்ணிக் கொடு
மேயின போதொரு விருத்த வேதியன்
ஆயிந்த வன்பரை யழைத்துக் கொண்டவண்
போயினன் பண்டரி புரத்து நாதனே. (கூக)

போன பின்பிவர் தமைப்புறத்திருத்தி நீர்
மேனனி விஜேவிஜேதங்கள் காண்கெனத்
தானகம் புகுந்தந்தத்தன மிக்கோனைக்கண்
டானவென்பசிக்க முதளித்தி யென்றனன். (கம)

என்றலு மிங்கமு கிருவோரில்லே
துன்றுதி நீபுறத் தென்று சொல்லலும்
நன்றெ ராயிர வர்க்குநல்கு மிவ்விடை
இன்று சோறென லுனக்கேற்கு மோவென்முன். (கஈ)

நாதனஃ துரைத்தலு நல்குவோன் கணக்
கேதமின்ற யினபின்ன மொய்தினே
நீதனியே யுறினின்னைப் போற்பலர்
போதுவ ராதலாற் போபு றத்தென்றான். (கஉ)

என்பதற் கிசைதிலா திறைவ னுன்கிழ
வன்பசி மிருந்துளேன் புறத்து வாய்த்திலேன்
அன்பக மென்றங் கோரிலைக் கணண்மியே
துன்புற விருந்தனன் சோற நருந்தவே. (கஊ)

கண்டுமோ தனமுளோன் கடுஞ்சி னத்துடன்
அண்டு தன்னூழி யர்தமை யழைத்திவன்
மிண்டுசெய் தின்றனன் வெளியிற் போக்குமின்
தண்டு கொண்டடித் தெனச்சாற்றி ஞரோ (கச)

சாற்றலுங் கிங்கரர் கிழவன் முனையும்
ஊற்றமில் கையையுஞ் சிகையை யும்பிடித்
தாற்றவி னுரப்பின ரெடுத்து வந்தயல்
எற்றின ரிட்டன ரிரக்க மின்றரோ. (கடு)

வெளிப்புறத் திடுதலும் விமலன் மெள்ளவே
களிப்பில னெழுந்துடல் கலைக்கச் சென்றனன்
தெளித்திவ ணுயிரம் பேருஞ் செவ்வையாய்த்
தளிர்த்துணப் போசனந் தந்தபோதிலே (கசு)

சண்டமா ருதம்வந்து தாக்கி மண்டுகள்
மண்டவோ தனமெலாங் கெடுத்து மாற்றலும்
உண்டிலர் மறையவ ரொன்றுந் தாமெழுந்
தெண்டிசை மருங்கினு மேகி னரோ. (கள)

இவையெலா நோக்கியங் கிருந்தபோதலே
நவையறு முகந்தனே நோக்கி நாயகன்
செவையினீ கண்டுள திறத்து லோகமா
மெவையு மாகுல மிகவிசைந் திருத்தலே. (கஎ)

அல்லது தினை யாதரிப்பவர்
இல்லைநீர் நன்மன மிசைந்து ளீரென
வல்லையினும் வெறுமாவை வாங்கினேன்
ஒல்லையி னடைசுட்டு மன்பொ டுண்டனென். (கக)

எனவுரை பண்டரிக் கிறைவன் வார்த்தையை
மனதல ரானமாண் கோஜி கேட்டுநின்
முனதுமா மகிமையை யறியத் தக்கதோர்
குணமூனோர் யாரொனக் கைகள் கூப்பினர். (கூ)

துதிபல புகன்று தாடொழுது தொல்லைமால்
அதிபிரி யத்துடன் விடைய ளித்திட
வுதிதரு தாமணஞ் செல்ல வந்தனர்
பொதிதரு வனத்திடைப் புக்க போதிலே. (கூக)

தாகமிக்கின் புனல்பெருகத் தாம்பெரூ
ஆகமற் றங்ஙன மடைத லேத்தெரி
மேகமொத்தவ ஞருக்குமணி மின்னெடு
வேகமுற்றவர் குலவேட மேவியே. (கூஉ)

வருவழி தனிலொரு மனையுஞ் செய்துகொண
டிருவருந் தயிரடை யினித மைத்தவர்
மருவுறு மனையொடு வருதல் கண்டுநீர்
பொருவுறு பண்டரி புரத்தின் மேவியே. (கூசு)

மீளரி தாசரா தலினெம் வீட்டிலும்
தாளுற வெய்தியாந் தருவ தண்டுமிங்
நாள்பவித்திரம் பெறவெமக்கு நல்கிநும்
ஆள்பதி சென்மினென் றடைவிற் கூறினன். (கூச)

அவ்வுரை போதலே மனத்த மைத்துநீள்
இவ்விடை மனையொடு ஜனங்க ளோபெற
ஒவ்வுதல் யாமொரு நாளு மோர்ந்திலேம்
எவ்வியல் புதுமையென் றிசைந்து சென்றனர். (கூஇ)

சென்றந்த மனையிடைச் சேர்ந்தி ருந்தவர்
நன்றுறத் தருவன மிசைந்து நண்ணுசேர்
வன்றவண் டீர்ந்துசெல் வதற்க மைந்துசெல்
இன்றவர் திரும்பிநோக் கினரிற் கண்டிலர் (கூசு)

ஒன்னிது புதுமையென் றெண்ணி யாம்புனல்
உன்னியே வருவது தெரிந்தவ் வுத்தமன்
பன்னியோ டிவ்வயிற் பயின்று தீர்த்தனன்
மன்னிய தாகத்தை யெனம கிழ்ந்தனர். (கூஎ)

தாமும் தம்பன்னி யுஞ்சகங் களுக்குயி
ராமந்த நாதனே யன்பு மிக்குறப்
போமந்த வழிதொறும் புகழ்ந்து கொண்டுபோய்க்
காமுந்து தாமணங் கலந்தி ருந்தனர். (கூஅ)

வேறு

தொல்லை மாலரி தாசரோர் தினந்தங்கள் சோளக்
கொல்லை காத்தன ரிருப்புளிப் பறவையின் கூட்டம்
ஒல்லை வந்து தின்றிடச் சிறிதோட்டி லருவப்பா
லில்லை யில்லவ னுறைகின்ற னெவ்வு யிரிடத்தும். (கூக)

ஆதலாற் பகிபறவை கடீர்தனன் ரூமென்
றேத மின்றியங் குறுமவர்களுக் கெலா மின்பாய்ப்
போதருங் கதிர்தந்துள மகிழ்வுறப் புரிவார்
ஸ்ரீ தரன்றிரு நாமமே வாய்சொலத்தி கழ்வார். (கூ)

இருக்கு மவ்வுழைத் துணைவியா ருணவுகொண் டெய்திச்
சுருக்கி லன்புட னூட்டினபின் பவர்துணி வாய்ப்
பெருக்கி னீவதும் பறவைகடின் பதும்பேணு
திருக்கு மன்புடனு வுவதுந் தெரிந்துகொண் டுரைப்பார். (சுக)

ஜயநீ ரிங்கு வினவதெல்லாம் பிறர்க் களித்தால்
செயய கோலுடை யரசற் கெப்பெடிப் பொருள் செல்லும்
நையலின்றி நாமுண்ப தெப்படி நனிநயவீர்
உய்யவேண்ட லீனைக் கடிந்தோருரை யுரைப்பார். (சுஉ)

ணடி ருந்து நீரினி நுந்தங் கைக்கொ டீலோல்
பாண்டரங் கன்ற ணுணையுண்டு மக்கெனப் பகர்ந்து
வேண்டுகொண்டு சென்றார் தமதில் விடைமேவத்
தூண்டு மன்பின ரிருந்துழி கடந்தது சொல்வாம். (சுங)

இணையில் பண்டரி செல்கின்ற யாத்திரைக் காரர்
அணைவதா யவர்தம் முகநோக்கி நீரக்நாள்
உணவ தின்றி யெங்களுக் குணவுத வினீரும் போல்
துணைசெய்வோ ரெவனெப புகழ்ந்திடு தலுந் தொண்டர். (சுச)

அம்ம விங்கிவர் ஸ்ரீ ஹரி தாச ரென்றன்பு
விம்ம மற்றவர் தாள்பணிந் தேத்தினர் வியந்து
நும்மை யிங்குறப் பெறுவதற்கென் மூன்னை நோற்றேன்
செம்மை சான்றவரே யெனப்பல் படி செப்ப (சுஇ)

கேட்ட மற்றவர் தம்மிலோரந் தணன்கிட்டி
வாட்ட மற்ற நல்லன் பினரேயெனவாழ்த்தி
ட்ட முற்ற சோளக்ஙதிர் களில் நிறி நிந்தால்
நீட்ட முற்ற வெண்பசி தெறுமெனறன னின்று. (சுசு)

போதலே யவன் புகன்றது கேட்டு நங்கையால்
ஈதலோ தகாதில் லவள் சொல்லிஞ லென்று
கோதி லீரும தங்கையால் வேண்டுவ கொண்மின்
பேதமின் றெனக் கூறின ரின்மை பேணுராய். (சுஎ)

விடைகொண்டங் கவன் வேண்டுவ விரைவினிற் கொள்ள
அடையும் யாவரு மன்பரை வேண்டின ரடுத்துத்
தடையிலா தெமக்குங் கதிர்தந்தருள் வீரேல்
மிடையும் புண்ணியம் விமலன்ற னருளுமேன்மேலாம். (சுஅ)

என்றுகூறுவோர் தமக்கெலா மின்னுரை யியம்பி
நன்று வேண்டுவ கொண்மென வுரைத்தனர் நயந்து
துன்றுவோ ரெலாம் புகுந்தனர் சோளக் கொல்லைக்குள்
அன்று வானரமது வனம்புக்க தேயாக. (சுஅ)

கதிர்களென் பணிவை மில்லா தறக் கண்டு
முதிரு மாசைக்குத் தக்க கொண்டே னினர் மொய்த்தே
எதிரி னெய்து வோர்யாவருங் கண்டு மற்றிவருக்
குதிர்தலாயிற்றுள் ளுணர்வென்ப தாயின மொருங்கே. (எடி)

விரக்தி யுற்றன ரிவரொனலாய்ச் சிலர் வியப்பப
புரத்தி லுற்றவர் பற்பல புகலப் போத லெதாம்
தரத்தினம மகன்முதலினர் நமைய பழிசாற்றி
உரத்து ளுற்றுவரு மொனவூர் செலா தறைந்தார். (எக)

கொல்லே மாட்டுறைக் கிடவிவர் குமரனை குறித்து
வல்லேவந்து சோளக்கதிர் யாவுமாடம் தறுமவ்
வெல்லே கண்டுனைத்த ளருடனேர் புறத்தி ருக்கக்
குல்லேமாலேயான டியவர் குமரனை நோக்கி (எஉ)

ஈக்கடா முணவீட்டிடுந்தேன் பிறரினைத்
தாக்கியே கொளததக்க தாந்தன்மை பேற்றரா
தாக்கு மப்பொருள் பிற ரபகரிப பதாயமையும
தீர்க்க மாதலாற்றே றெம் பொருளெலாரு நிறக்க (எங)

கல்ல பாத்திரத்து தவினுன ளிஜுநாய கன்றன்
வல்ல தாந்தையக் கிடமதா யமைவரு மைத
சொல்லலான வீதறிகிலா தேன்று யரத்தைப
புல்லலாயினே யெனமனந் தெளிந்தனா புதலவா. (எச)

தந்தை தாள் களிலுடன் பணிந்தெழுந்தனர் தாழுநதை
எந்தை நீர்நமதில் விடைவருக வென்றியமபி
முந்தை யாதரங் குறைவிலராயக முகிழ்ச்
சிந்தை நைகிலா தாய்க்கு மற்றவை யெலாந தெரிததா. (எரி)

மைந்தர் கூறிய வகைவின வியம மதாயி
அந்தமில்லவ ளுணை வைத்திருந் தந்தம் மன்பர்
சிந்தைசெய் கிலா தீதலிவிடாது செய்கிறந்தான்
லிந்தையென்று கொண்டெ மிகக் களித்தனா விரும்பி. (எசு)

அன்ன கொல்லைக் கேழ்விராகளுங் கிர்வையையளித்தற்
கென்ன செய்வர் மற்றிவரொனச் சிந்தையு ளினைந்து
மன்னலாகிய பின்னர்வாய் தாக்கொள்வோன் வந்து
முன்னர் நின்றமாண் கோஜியைக் கேட்டனன் முயன்று. (எஎ)

ஆய தாசரு மகத்திடை மூன்று விராகன்
மேயதாயதைக் கொடுவந்து தந்துநால் விராகன்
சேய தின்றிநானேக்கு நான் செலுத்துவே னென்னப
போயி னன்னவன் போனபின் போதலே யென்போர் (எஅ)

அந்தவூரி ஞகாயி யென்றுரைக்கு மந்தணிபால்
வந்தமால்விரா கன்வட்டிக் காய்வழங்கென்ன
வுகையமற்றவ ளுனேக்கீவேனென மொழியச்
சொரதமாழனேக் கெய்தின ரிருந்தனர் தணிவாய். (எக)

கடன்கொடுப்பவ ளூருளோரிவர் செய்கை கழறத்
திடங்கொளத்தெரிந் தீர்திடின் முதல்சிதைந்திடுமென்
றுடன் படற்குள மின்றியே யுற்றன ளுறைய
மடங்கொல் பேரறி வுற்றவர் வந்தனர் மறுநாள். (அடி)

அம்மையேபொரு டருகென வவளெனக் கொருவன்
பொய்ம்மை யின்றியே கொடுவந்து தருவதிற் பொய்த்தான்
மெய்ம்மை யெயதற் கென்செய்வே னெனக்கொடாள் விளம்பச்
சேம்மை சேருளத் தோரக மீண்டனர் சேர்ந்து. (அக)

மனங் கலங்கினராகித் தம்மனைவியை நோக்கி
இனங்கிடைத்தில பொருளிந்த வூரிலே யிதனல்
தனங்கொ டெய்துவன் பிறகா சாங்கியாதென்று
வனங் கடந்துபோய்த் தனம்பெறு மூருக்கு வந்தார். (அஉ)

இங்கிராதிவர் போனபி ளூருளோர் யாரும்
தங்குபோதலே தனந்தரா தெங்குளே சார்ந்தான்
கொங்குலாந்தொடை மன்னவ னேவலர் குறித்துப்
பொங்குவாரொனப் பயங்கொடென் றேபல புகன்றார். (அங)

அதுதெரிந்துவந் தரசன்ற னேவலாவர்தம்
பதியின் வாயின்வாய்க் கதவடைத் திலச்சினை பதித்து
நதியி னீர்நெருப் புட்புகா தியற்றினர் நலிய
மதிகுலத்துறு கண்ணனீ தமிந்தனன் மனத்துள். (அசு)

வெட்டியானென வேடங்கொண் டிரிருவிராகன்
தட்டிலாதுகொண் டரசன்ற னேவலர் தம்பாற்
கிட்டி நின்றுபோ தலேதந்த திதுவெனக் கிளத்தி
முட்டி லாதளித் தேகினன் பண்டரி முன்னி. (அடு)

போதலே மறுநாள் பொருளீட்டியூர் புகுந்து
தீதிலேவலர் பாற்பொருட் செலுததிடச்சென்று
கோதிலும் பொருள் கொண்மெனக் கோவினே வலர்நீர்
ாதலாம் பொருணும் வெட்டியான் றந்தானென்றார். (அசு)

என்றபோதி லீதென்னென வீட்டி னுக்கேகி
நன்றுதம்மனை முதலியர் யாரையு நணுகித்
துன்றுவெட்டியான் வயிற்பொரு டந்ததார் சொன்மின்
இன்றெனக்கென யாந்தந்திலோ மெனவிசைத்தார். (அள)

மீண்டவ் வூர்வெட்டி யான்றனைக் கண்டனர் வினவ
ஆண்டவ் வெட்டியான் யான்செலுத்திலே னெனவறைய
ரண்டியார்பொருள் செலுத்தின ரெனமனத் தெண்ணி
வேண்டு மென்னிடர் தீர்க்க வந்தனன்கொலோ விமலன். (அஅ)

வெட்டியானென வேடங்கொண் டெனதிடர் விலக
மட்டிலான்றனை யன்றியார் பொருள்கொண்டு வருவார்
கிட்டி ரும்பொருட் டிவ்வகை கேசவன் வருதற்
கொட்டி யான்செய்த தவமெது வோவென வுன்னி. (அக)

பிரமன் றன்னருட் கிரங்கினர் பரிந்தனர் பயந்து
வரகளீர்விழி மாதவ கேசவ முகுந்த
நரஹ ரீயென நாமங்கள் பலசொலலி நயந்து
விரவெண் ணுபத்திற் குதவினே பண்டரி விமலா. (கூ)

புலயனுகிநீ வரும்படியெனற் பொருந்திற்றே
அலகிலாபுக ழையனே நினகெனை வயாபோ
தலகளத்தவ ரினதிர்வது தோனறின னுடனே
நிலவுமன்பர்கண டடிதொழுத தழுவினனிமலன. (கூக)

தழுவு நாதனை நோக்கி நால்விராகனீ தந்தாய்
வழுவிலாதவை யுனக்கெங்ஙன வாய்ததது வருகெனை
முழுவலன் பினா வினவலும் விட்டலனுனகரு
ளழுவினுடரு வேனெனறு பொருளென நவினருன. (கூஉ)

நன்னரவ்வுரை கேட்டலுங்கல்லென நகைததரா
இன்ன வாறுகொலோபுரிந்தாய் ஜகதீசா
அன்ன வேழை தனபொருனே நீ யேனகள வயாந்தாய
மன்ன வட்டிக்கியானகொணா பொருனே மறற வட்சு. (கூங)

கொடுத்துத்தாப பெனின்களவினை யெனவன பா குறிக்க
வடுத்த வாந்தவா தமகருளாதவளவைபபைக
கெடுத்த பிபபனு னீதரி லெனறுமால ளிளதத
அடுத்தமாலுகைக கெதிரொல வருகின ரமாநதா. (கூச)

அஞ்சு மன்பரு ணுடையினறி யினிதளா வாவா
விஞ்ச வென்றுகொண டவாகொலலைச சோளநல விளவு
செஞ்செ வேயுறச செய்தனன சென்றனன நிருமால
மஞ்சுசேர்க ராரது கண்டனர் மதிததா. (கூரு)

அழிந்தசோளமிப படிவினே வாபின தந்தோ
பொழிந்தகன்மழை விலக்கி னுனைறன தருள்பூண்டா
வழிந்த வன்புடைப போதலே யெனபபுகழ வழுதக்க
கழிந்த பேரதி சயத்துட னிருந்தனா கலநது. (கூசு)

மனைக்குள் ளாகிய களஞ்சியங் களுமிக மலிய
அனைத்துந் தானிய நிறைந்துள வெமபிரா னருளால
இனைத்தும் போதலே யென்பவா கண்டியாசகாகரு
னினைத்த வாறுகொன் கெனக்கொடுத தாமகிழ நிரமப. (கூஎ)

வேறு

கொடுத்து மாலரு ளால்வினே கொல்லையை
அடுத்துக் காத்திருந் தாரரி நாமங்கள்
தொடுத்து வாய்சொலச் சோர்வற் றிருந்தனா
விடுத்துக் காதல் வினைவதில் லாமலே. (கூஅ)

ரானே ராசென நாட்டமெவ் வுரினை
ஆனுவோரிவர் மாதுல ராகுவார்
மூனுமன்பர் முஹதமெ னப்பெயர்
பானுரு ரல்லவர் கொண்டம னையுடன். (கூக)

வானடைந்தபின் மற்றவர் புத்திரர்
ரூனமண்டுதன் மார்க்கரிருவரும்
ஆனதங்குடும் பச்சுமை யாற்றிலார்
மானமின்றி மறந்திருந் தாரரோ. (ஈ)

அவரவ் வாறிருக் கின்றதினூலவர்
தவறிலூழியஞ் செய்தென்றுஞ் சார்பவர்
எவரும் ஹாசி யெனப்பெயர் சாற்றிடக்
கவர்கொ ளக்குடி காத்துவந்தாரரோ. (ஊக)

அக்குடிக்கழிவின்றி நல்லன்புதான்
மிக்குநாளும் விளங்கச்செய்கின்றவர்
கொக்கு வாய் கிழித்தான் பெயர் கூறுவார்
இக்கு நேரென்றிரவும் பகலுமே. (ஊஉ)

ஆயசெய்கையராய் வருமம்மையார்
மாயனுமம் வழூத்தினராய்க் கொல்லே
மேயதூயர் விளம்பும் பஜூஜையை
நேய மோடவணேர்ந்து வினவுவார் (ஊகூ)

நாளுமிப்படி நண்ணி வினவுவார்.
ஆளுமோர் தினமன்பு மிக்காகியே
மூளுமன் பின் மூகதர்மருகனூர்
நீளுஞ்செவடி பற்றி நிகழ்த்துவார். (ஊச)

ஐய நான் பராதீனத்த மரினும்
செய்ய கண்ணெடு மாலடி சேர்வகை
மெய்யர் நீர் செயவேண்டு மென்றே துதி
உய்யு மாறுபல வுரைத்தாரரோ. (ஊடி)

ஆசிகூறலறிந்துடன் போதலே
தாசிமற்றி வடான் பராதீனையாய்
நேசியா நின்ற தானெடு மாலடி
எசிலேது செய்தே பெறுவாளெரூ. (ஊசு)

மாலன் பார்பணி செய்து வழூத்திநற்
காலந் தன்னிற் செங்கண்ணெடு மால்வளர்
கோலங்காணக் குறையுடை யாள்பிறர்
பாலடைந்து பணிவிடை செய்வதால். (ஊஎ)

பாடுவாசியின் மற்றிவடம் மனம்
ஒடு மாறுசெயற் கரி தென்றுணி
நாடுமிங் கிவளுக்கித நல்கிடா
தீடு கொண்டுறிலோ பிழை யென்றெரூ. (ஊஅ)

ஆசியா மம்மையார் முகநோக்கிநீ
நேசி நாளு நிமலனே நெஞ்சிடை
எசிலா வீரதஞ் செய்தெகாதசி
ஆசி லென்னிலடைந் தரிநாமங்கேள். (ஊஅ)

இன்ன வாறெழு கற்குனே யேவுவோர்
நன்னர் நல்விடை பெற்று நடத்தியேல்
பொன்னினுதன் பதம்புகு வாயென
அன்ன ஹாசிக்கடை விதங்கூறினர். (ரஅ)

நல்ல தென்றவர் பாதநளினங்கள்
சில்லலோசிச் சிரமிசைச் சேர்த்த சித்தம்
மல்லல் சேரகம் வந்தொழி வின்றிமால்
புல்லநெஞ்சிற் புரிந்துறு வாரதோ. (ரக)

மனையி னுழிய மூஞ்செய்து மாலரி
தினமுணர்ந் துபவாசஞ் சிதைவுறு
தனைய ரார்த்தி ரிப்போதிற்றம் மாண்டைமா
தினைவினல் விடையீய நிகழ்த்தியே. (ரஉ)

கொண்டுபோதலே வாழுங் குலமனைக
கண்டுவோரோடு கூடியடைநதவர்க
கண்டு பாதம் வணங்கிக்க சிந்துளம
விண்டு கீர்த்தனம் பாடவின வியே. (ரங)

ஹரி தினந்தொறு மிப்படிக் கண்டரும்
பெரிய மாதவருங் களிபேர்கிலாக்
கரியமால் புகழ்கேட்டுக் களிப்பினிற்
றிரிபிலாது வரவோர் தினத்திலே. (ரச)

புறத்து மாய புரத்தினின்றும் வரு
கிறத்து ளோரி லொருத்தனைத் தங்குசேர்
உறக்கடித்த துரக முலந்தனன்
இறக்கக்கண்டங் கியாவருங் கூடி ஞர (ரஜ)

காலு ஜாமமு நன்கந்தப் போதலே
மாலினும மகிமை சொல்கின்றத
னுவினுன் பிழைக்கச் செய்வ தாருமோ
எலநாமறி வோமென வெண்ணினர். (ரஞ)

எண்ணியச் சவத்தைக் கொடங்கேகினர்
புண்ணியத் தியர்கின்றவொர் போதலே
பண்ணினர் திருநாமம் பகரிடம்
நண்ணிநன் கிருக்கச் செய்து நாடினர். (ரட)

ஹரியினுமம முதினு கல்லது
பெரியாவரும் பேணிப் பசித்திடற்
குரியதாத லின்கை புடைத்துத் தமக்
கரியனுமங் கழறுமி னெனறனர். (ரண)

என்றுபோதலே கூடவங்கி யாவரும்
சன்றவாறு நடத்தின ராயிவண்
நின்றுநின்றவன் சொல்லில னுமமும்
நின்றனகை கொட்டிலனென வோதினர். (ரத)

அணவ னேருரை கேட்ட ரவாற் செத்த
பிணமெனத் தெரியாது பெரியவர்
குணபந் தன்னைக் குறித்து யிருள்ள தென்
றுணர்வு தோன்ற வுரைக்க லுற்றாரோ. (ஊஉ)

மனிதராகப் பிறந்தவர் மாலரி
புனித நாமத்தைக் கைகொட்டிப் போற்றுதல்
இனிதிதிற் பெரிதில்லை மற்று கையால்
நனிபுடைத்துக் கைநாமங் களோ தென்றார். (ஊஊ)

தனது தாசர் சவந்தனை நாமங்கள்
இனிதுசொல் கென்றிசைத்தலு மவ்வழி
வினவுவாரொடு கூடிவிளையுறும்
பனக மெல்லணை யான் பரிவாகியே. (ஊஉ)

பேசு கென்றபடி பிணம் பேசிடா
தேசும் மாவுறி லென்பெயருக் குமென்
றூசருக் குந்த வறுறுமென்றுநன்
னேசமுற்றி யமனை நினைத்தனன். (ஊஊ)

நினையுமுன் யமன்வந்து முனிற்றலும்
அனைய ஞானை நோக்கிய நாத்தொடும்
இனையனவி பெறவினி திகென
முனைவன் முன்னுயிர் தந்தருண் முற்றினான். (ஊஊ)

ஆவிபெற்ற வனையனெழுந்ததன்
ஞவி ஞலரி நாமங்க ளோதிக்கை
மேவுமன்பொடு கொட்டி விருப்புடன்
றூவிலா நடஞ்செய்தனன் றூசர்முன். (ஊஉ

கண்ட யாவருங் கைபுடைத் தானந்தம்
கொண்டு நன்கு வியந்து கூத்தாடினர்
தொண்டருந் தெரிந்தன்பு துளங்குற
விண்டுவைக் குறித்தின் பின் விளம்புவார (ஊஊ)

சவமெனத் தெரியா மற்றக வுடன்
புவன நாயகன் பேர்புகல் கென்ற சொல்
அவமிலா திவனவி பெறச் செய்தாய்
நவமிதென்னை நளினே தன்னதனே. (ஊஉ)

யாதுந் தேர்வதில் லாதுறு மென்வயிற்
கோதிலா வருள்கொண் டிவிளங்குறும்
நாதனே யைவர்க் காகநயந்துபோம்
றூதனே யெனக்கண் புன றூவினர். (ஊஉ)

றூவிக் கீட்டிசைச் சூரியன் றூன்றுமுன்
மேவுமா றதிவிட்டல னுக்கெடுத்
காவலிற் பிரசாத மளித்திட
யாவரும் பெற்றக மகிழ்வாகியே. (ஊஉ)

உலகத்தை யுத்தரிக்கும் பொருட் டிவண்
நிலமனந்த வனேயிந்த நேயராய்
இலகு கின்றன னென்றவரைத் துதி
பலபுகன்று பதியுறப் போயினர். (ராகூ)

வேறு.

ஹாசிப் பெயராரிப் படியாஞ்செய் கைகள் யாவும்
சேசத்தொடு கண்டுஞ்சொலு நெறிநிற்பது கொண்டும்
மாசற்றியல் வாரிப்படி வருடம்மொரு மூன்று
காசற்றுற முகதம் பெறுகானைப் பருவத்தார். (ராகக)

தமிலாகிய பாகம்பிரி வாகற்கமை தருவார்
கமிலாகிய வடிமைப் பணிகாளும் புரிகிற்பாள்
தமியாள் பகல் கூடாளது தன்னுற் பணிகொள்வார்
எமிலா னெவிலே செய்வதற் கிசைந்தா ரிருவருமே. (ராகஉ)

அவ்வண்ண மறிந்தே பணி ஹாசிப் பெயரார்தாம்
செய்வண்ண மிவன்ரூன மைச்சேர்ப்பார் செவியோரோ
உய்வண்ண நடக்கா தெனவுள்ளிற் றுயருற்றூர்
மெய்வண்ண மூளைப்போர் வயின்மேவிப் புகல்கின்றூர். (ராகங)

அய்யே யெனையாள் வோர்தமிலாம் பல்பொருளெல்லாம்
மெய்யே பகிர்கிற்பா ரெனைவிற்றுப் பொருள்பெற்றுச்
செய்வார் பகலெனையும் வீலைசெய்தா லெனைச் சேர்ப்போர்
உய்வாம் வகை யுதவா னெனக்கு தனுலெது செய்வேன். (ராகச)

என்ரூர் விழிகளி னீர்வரவினைந் தேயவரி ருதாள்
கன்ரு யுறப்பிடித்துக்கொடு நவிலன்னை பிதாவோ
டொன்ரு கியருருவுங் கடவுளு நீரென வுற்றேற்
கின்ரு கியதுமை நீங்கிட வெனக்கென்றி ரங்குற்ரூர். (ராகடு)

இரங்குற்ற துகண்டும் பிரிவெய்கிற் றெனல்கொண்டும்
தாங்கத் திடைத்துயில் வோனுடு தாசர் தனிநோக்கிப்
புரங்கற் பிதமதனு லெதுபுரு மோவது புகுநீ
அரசுக்குற்ற ஞர்கொளலாற் பயன் யாதாமெனவறைந்தார். (ராகசு)

அவ்வாறவர் புகலப் பணிஹாசிப் பெயரார்கேட்
டிவ்வாறுரை செய்யாதமை யான்ரூன் பிரிவுறுதற்
கொவ்வாதுள வீலைதக் தெனை யுய்யக் கொளுநீரோ
தவ்வாதென வவர்கான் மிசைத்தாழ்ந் தாருளந் தளர்ந்தார். (ராகஎ)

அனையார் தளர்வது கண்டரி தாசர்க்குள மமைவாய்
இனையாடனை வீலைகோடலுக் கில்லைப் பொருணம்பால்
பினையாது செய்வோ மென்றனர் பேதுற்றனர் கொல்லை
தனையா யினும் விற்றுக் கொளறகு மென்றுரை தருவார். (ராகஅ)

நீயஞ் சலையூர் செல்லுதி நின்பின் வருவேன் யான்
ஞயுங் கிரயங் கொண்டென வபயந் தரவெரியும்
கியண்டின வின்மேன் மழைபெய்தா லெனைத் தெளிந்து
[illegible] சதனஞ் சென்றனர் மனநோ வதிலாமல். (ராகக)

பின்மைத்துக ரூர்க்கே கினர் பேசும் ஹரிதாசர்
வன்மைக்கொடி யோரா மிருவரையுந் தனிநோக்கி
நன்மைச் செயல்புரிதாசியை விலைசெய்கிட நாடும்
தன்மைச் செயல் கேட்டுற்றன னீர்சொல் விதிதருவேன். (ரசஎ)

என்ரு ருரைகேட்டா ரிருவருஞ் சம்மத மெய்தார்
குன்ரு நெடுங் கோபங்கொடு கொள்வான் வரலானீர்
பின்ரு விலைகொடு தும்வயிஃ யோம்பிற ருக்கேல்
இன்ருயினும் விலையீருது முறவாயினி ரெனலால். (ரசக)

எனவே யிருவருஞ் சொல்வதை யிற்குள் ளுறைஹாசி
வினவாமூன ரெனதுழின் விசித்ர மிதுவென்று
மனவேகீனே கொளலைத்திருமால் தாசரு ணர்ந்தே
இனலே னுறு கின்ருயென வெல்லோர் முனுமிசைப்பார். (ரசஉ)

விலைதந்துனே வாங்கற்கு விடோபாவை விடுப்பேன்
பொலியுந்துதி புரிந்தென்றுடன் றமதாரகம் புக்கார்
உலவின் றவணுறுவோ ரவருளாயின் படியுறுமோ
தலைவெண்க டலமர் வானருளா லென்றன ரார்த்தார். (ரசஙு)

உடனே முகதம் புத்திர ரிருவோரு மூடன்று
படநாகணே யுடையோனடி பரவப பெறுதாசர்
திடனுய் விலைதந் துய்ப்பதின் முன்னம் விலைசெய்வோம்
மடநாரியை யெனவாங்கு நர்தமைத் தேடினர் வாய்க்க. (ரசச)

பகரும் விலையது தானிரு பத்தைந்து விராகன்
தகவின் பொடுதருவோன் கிடைத்தான்றன் வயின் ஹாசி
மகர்தம் மொடுபொருள் கொண்டுடன் வழங்கிச் செலுகென்ரூர்
முகமுன் பரிவாயோ வெனவலறிச் சிலமொழிவார். (ரசஞ)

என்றேசிகர் மொழிதப புவதிலே யாமென வெண்ணி
நின்றே னுயிர் கொண்டிங்ஙன நிலையாயிது காறும்
அன்ரூரு வதாகின்ற தினடியார் மொழியதுதான்
சூன்ருவகை காப்பாய் வகாக்குடையாயென வழுதார். (ரசசு)

ஆனைக்கு மூன்வந்தாய்திரௌ பதிக்காடை மூன்றந்தாய்
சோனைப புயல்காத்தாய் மலிமிதக்கும் படிசூழ்ந்தாய்
மீனைப் புரைகண்ணு ணிறமேவச் சுதவெனவம்
மானைத் துதிசெய்தார் பலவகையா யதுபொழுதே. (ரசஎ)

புகழ்பண்டரி புரம்வாழ்வுறு புனிதன் ஞெருபனவன்
திகழவேட மொடவண் வந்தயல்செறிவோர் பலர்தெரிய
நிகழ்கின்ற தென்னென ஹாசியை நேர்ந்துன் சூருநின்னை
இகழ்கின்றிலர் வருகென்றென ரெனையேவின ரொன்ரூன். (ரசஅ)

தனைவாவென வழைக்கத்தெரி தாசித்தொழி லார்தாம்
மூனைமேவுறு பனவன்கழல் முன்வீழ்ந்தடி பற்றி
எனையாள்சூரு வுரைமெய்யென மகரோடினை வாக
அனையான்மக ருடன்ஹாசியொ டடனைமறை வாஞல். (ரசக

வேறு

போதலே யெனுந்தாசர் புகன்றபடி தனதுகிருப
பாதமே வுறபபுரிந்தான் ஹாயைபபண டரிந்தன
மீதமெய்ப புதல்வருட னெனவியந்தார் நின்றகணடோ
பேதமேயீ தென்றுபொருள் கொடுத்தான் பேசுற்பூன (ஈடுல)

முகதம்புத் திரரோநீர் முந்துற வெம்பொருள கொணடீர்
தகவினுங்க டொழுத்தைதனேத தருகினறி லீமதனல
அகவின்பிற் கொளும்பொருனே யளிககவெனக கேட்கவவா
மகர்தம்மோ டாசியையாம் வழங்கினபின பொருள்வருமோ (ஈடுக)

ஹாசிதனே மாண்கோறி யழைதுபபோ யிருபபதனல
தாசிவிலே யவர்கொடுக்கப பெறுதியெனச சாறறவவன
ஹாசிலவர் கொடுபோகக கணடிலன்யான் மறறவாபால
பேசிவிலேப பொருள்கொள லெபபடியெனறு பிணஙகினான (ஈடுஉ)

இங்குவழக் கிவ்விதமா யிருக்கமுன்போம போதலே
தங்குமிடத் திருந்திந்தத தருதிதினைதானல கேட்டுப
பொங்குமன்பு கொபொணடு ரங்கவுனேப போற்றுமுன்
அங்கு நடநதிவ்வண ணை மழைதத்னே யோவென மகிழ்நதா (ஈடுங)

அக்காலத் தவ்வூர்ச்சார பதிலிருகுமோ புலேயன
மிக்கார் பாற்றினமடைந்தங் கவரடியை மிகபோறறி
இக்காலத் தெனக் குபதேசித்தருள வேணடு மெனத
தக்காரோர் தினமவனே நோககி யொனறு சாறறுகினனார. (ஈடுச)

யானுப தேசித்தருள் வதிலே யெவாசகு முபதேசம
தானுரைக்க வல்லார் பாற் சாரகெனனவவன மறைதது
தேனுருக் குந்துள வினனுக்கன் புறுவீர திரலகரியீர
நானுமக்குபபணி செய்யவுபதேச நல னெறுமன. (ஈடுஙு)

ஆனுற் பண்டரி நாதன்றனேயடைவிற் கேட்கின்றேன்
தேனுர் பைந்துள வலங்கற் றேவன்விடை தருவானேல
மேனனனுன்றனக் குபதேசித்தருள் வேனென விளமபி
மீனுனை பாண்டுரங்கனறனே யுளத்துள் வேணடி னரா (ஈடுசு)

தேவாதி தேவரா பண்டரீ மேவுந்திருத்தலேவா
ஓவா திங்கிவனுபதேசிக்க வென வுரைகினருன
தாவாத வுபதேசந்தாவுனக்குச் சமமதமோ
ஏவான படி நடக்கின்றே னென்ன விறைஞ்சுதலுய. (ஈடுஎ)

பாண்டுரங்கனஃதறிந்து பக்தருளம் தனிற்றேன்றி
வேண்டுமென்பு நல்லறிவு விரக்தி குரு விசுவாசம்
ஈண்டு முவர்க் குபதேசஞ் செயலாசை யிரக்க மின்மை
நீண்டுறு பொய்களவு கட்காமங்கொலே நேருறுதலொடு (ஈடுஅ)

தேசிகன் சொலுளத் தமையாமற் பிறர்க்குச் செபபுதலாம
ஹாசினனீங் கிவற் குபதேசம் வழங்க லாகாது
நீதிறி திங்கிவனே யறிதர வேணடினி கழ்த்து கின்றேன்
ஹரி யுபாயத்தை யெனல வர்க்கருள லாயினன். (ஈடுக)

நீருழு மோரெருத தனை நீசனிவனற் கொன்று
சிருது துங்கிளைஞரொடு சேர்ந்துண்க செய்யு மிதை
யாருமறிவுறச் சொல்லே லெனவவற்கு வற்புறுத்திப்
பாருமெனவே தாசர் பரிந்து தொந்து பகர் கின்றார். (ாசுயி)

உயிர் வதை செய்கிற தேதுக் குணுதை யுண்கிறதேதுக்
கெயிறு களிக்கிறச் செய்தோ யெனக்கித நன்றன்றென்ன
வயிறு நிரம்புறவுலகை வாரியுண்போனெனதுரையைச்
செயிரில் பிரமாணமென விசுவகித்துச் செய்வதனல். (ாசுக)

கொலைப் பவமும் புலாலுண்ணுங்கொடும் பவமு முமையடையா
நிலைப்புறயான் சொன்னபடி. நிகழ்கவெனச்சொலி மறைந்தான்
கலைப்பிலுள மாண்கோஜி புலையன் முகங்கணணுற்று
மலைப்பிலென் சொற்படி நடக்கினியே நன் மாணைக்கன். (ாசுஉ)

நடப்பதே தெனிலெனது நல்விடையைக் கொலே செய்கிங்
கடப்பிறர்க்குத் தெரியாமலளித்து வெளிப்படுத்தாயேல்
இடப்பட வுன்றனக் குபதேசஞ் செய்வே னெனச்செப்ப
மடப்புலைய னன்றென்று விடைவுனதத்து வழங்கினனே. (ாசுங)

விடைக்கறியைச் சமையல்செய்து விரும்பு முறவினோடி
தடைப்படலின் முயுண்டார் தாசரப்போ தடனுணகொம்பு குளம்பெல்லாம்
கடைப்படுமிக் கொலேசெய்யா தவரிவரிக் காலத்தி
னிடைத்தகனைக் கொலேசெய்தா ரிதுநன்றே யெனவகன்றார். (ாசுச)

புசித்துறவோ ரகன்றபின்பு போதலே புலையனீர்
நசித்தவிடை யெலும்புதோ ணண்ணுகொம்பு குளம்பெல்லாம்
விசித்தெனது கொல்லையிடைப் புதைத்தியென விளம்பதலும்
வசித்தவனப் படிச்செய்தான் மறைவாகநிசிதனிலே. (ாசுஙி)

விடிந்தபின ரப்புலையன் விருந்துண்டோர் தமிலேதும்
தடிந்தகிலன் முனென்றே ரகம்புருந்தோர் சார்பி ருக்கப்
படிந்தவவ்வில் லான்கண்டு பதையனுள்வந் தானென்று
கடிந்தவனே நோக்கியில்லுள் வரலாமோ வெனக்கழற (ாசுசு)

சண்டாள னுங்களுக்கு மெனக்குமென்னே தான்பேதம்
கொண்டாளும் விடையை நென்னற் போதலே கொலேசெய்து
தண்டாதுங் களுக்கெல்லாம் விருந்துசெய்யச் சாப்பிட்டீர்
எண்டானெவ் வளவுமின்றி யெனேபிகழ்வ தென்னென்றான். (ாசுஎ)

என்றலுமவ் வில்லகக்கி லெல்லோரு மூறக்கூடி
நன்றலது செய்யாமெய்ஞ் ஞானமுள மாண்கோஜி
இன்றிவன்சொல் வதுபிசகென் றிரில்லைமற் றவரொருது
துன்றுமிடத் திலையென்றார் சிலர்துணுக்குற் றார்சிலரோ. (ாசுஅ)

இப்படியெல் லோருமனக் கிசைந்தபடி தாம்பேசி
அப்படிச்செய் வாரோமற் றவரிடம்போ யறிகுதும்யாம்
பொய்ப்படிரு காதுணுரை பொருந்துகரி தானுண்டோ
ஏப்படிநீ மெய்க்காட்ட லெனப்புகல வவன்புகல்வான். (ாசுக)

ஏன்னுரைதான் பிசகாம லின்றேமெய்க் காட்டுவனென்
றன்னவருக் குரைசெய்ய வனைவருங்கேட் டகங்காரம்
தன்னியிற்றப் போதலேசெய்த தண்டேற் கொலைசூழ்வோம்
மன்னனமை யொறுத்தாலும் பொறுத்தமென மனத்தமைத்து (எஅ)

ஆயுதபா ணிகளாகப் புறப்பட் டச்சுதனையுளத்
தேயுறக்கொண் டிருவிழியுந் திறவாம லிருக்கின்ற
மீயுயர்மாண் கோழிமுன்னே வந்துனையாம் வீக்கவந்தோம்
நீயுனது கண்டிறந்து நோக்கென்று நெறுக்கினர். (எக)

விடைவதைத்து விருந்துசெய்து ராசாரம் வேண்டுவதோ
தடையறச் சொல்லெனக் கேட்கத் தாசருங்கண் டிறவாமல
அடைவுறவென் விடையதனை வதைக்கவருள் செய்தோமென்
புடைதெருக்கித் கேட்பவர்க்குப் புகல்வதென்னை புகலெனபார். (எஉ)

உன்னு ளுண்டான விபத்தினைப போக்கி யுதவுனைப
பொன்னு தன்றனைத் திதித்துப புகழ்ந்து கொண்டு தாமிருக்க
அன்னு ரெல்லாரு மெமைக் குலபபிரஷ்ட ராக்குமுனக
கென்னுகும் விழிதிறவாதிறை வனையெணணுறி லென்பா (எஊ)

பலவிதமாய் வைதவரைப் பறையன் முகந்தனை நோக்கி
நலவிடையை வதைத்ததற்கு மெய்க்காட்டு கெனநவில
புலையனவர் தமைவாரீ ரெனவழைத்துக்கொடு போந்து
நிலவையாட் கிடப்பவெல்லா மெதித்து வெளியுற நிறைத்தான். (எசு)

அவையெல்லாந் தகருறுப்பா யமைந்திருக்க விடைவதைத்தேதான்
இவையென்ன புதுமையெனத் தணுக்கமுற்றங் கேங்கிநின்ரு ன
உவைகண்ட வுறவினர்பொய் புலையனுனைத் தானிவன்மேல்
நவைகொண்ட தெனவவன்ற னுயிர்வதைதக நாடினர். (எஎ)

போதலே யெருதுளதோ வதுதெரிது மெனபபோதி
மாதரோ துளரிலையை நோக்கலு மற்றது நிற்க
ஏதடா புலையாரீ யெனதில்லுட் புகுந்திலவ
நீதநீ புகன்றதனு னினைவதைத்த னீதமென்ரு. (எசு)

அனைவரு மவ்வாறந்தப் புலையனுயிர் தனைவதைத்க
நினைவுகொளத் தெரிபுலைய னிலைதளர்ந்து நடுக்கமுற்று
மனையுறுமாண் கோழிகடை வாயில்வந்தோ வெனப்புலம்பி
எனைவதையா தினித்தயைசெய் தீடேற்ற (எஎ)

அரிதாச ருறவினரை யாதரங்கொண் டுறதோக்கிப
பெரியோர்நீ ரிவனிழைத்த பிழைபொறுக்க வேண்டுமெனத்
தெரியாதி யாமும்மைச் சிறிவைத பிழைறுமுளம்
தரியாமற் பொறுத்தருள்க வெனவணங்கித் தாம்போனர். (எஅ)

அருள்செய்த பெருமாய னவருளத்துக் குட்டோன்றி
மருள்செய்த புலையனிலை தெரிந்தீரோ வெனவருக்கத்
தெருள்செய்து ஜகதீசா தினத யாளாவென்னைப்
பொள்செய்து நீயியற்றும புதுமைக்கோ ரளவுண்டோ. (எகூ)

எனத்துதிகள் பலபுகலுந் தாசரன்புக் கிரங்கியருள்
புனத்துழாய் மூகினகைத்துப் போயினன் போனபின்பு
மனத்திலொரு வருத்தமுமில் லாமலந்த மாண்கோழி
இனத்துடனே களிசிறப்ப விருந்தனர்க் காலத்தில். (ாஅடி)

வேறு.

புருடரிற் றிலகர் போதலே யென்போர்
கருடனேத் துவச மாபுள கண்ணன்
அருடலேக் கொள்பவ ராயினபோதோர்
வருடமுற்றுநனி மாரிவ றந்த. (ாஅக)

வித்து வித்திடுத லின்றிவிலங்க
மைத்து விண்ணிலொரு மாமழைபெய்ய
வத்தகிக்கண் வினைவாமெனவெண்ணி
வைத்த வித்தையவர் மைந்தர் விதைத்தார். (ாஅஉ)

பொழியு மாமழை மிகப்பொலிவாக
அழுகலாய்விதை யனேத்துமவிந்த
பழுதிலாதவரி பக்தர் தெரிந்து
வழுவிலாதுகடன் வாங்கினர் வீத்தே. (ாஅங)

வாங்கிவைத்தினிது வைகுமந்நாளில்
ஓங்குபண்டரியி னுற்சவநோக்கத்
தீங்கிலாதஹரி பக்தர் திரணடே
ஆங்குவந்தவரை யண்மினரம்மா. (ாஅசு)

வந்ததாசரை மகிழ்ந்திவர்கண்டு
முந்துசென்றடி வணங்கிமுகுந்தற் .
குந்து மன்புமிக வள்ளவர் சேர
எந்தமாதவ மியற்றினனென்றூர். (ாஅடு)

என்றபோதவ ணெதிர்ந்தவர் தம்முள்
ஒன்றூர் வேதிய னிவுத்தமர் தம்மை
நன்றுயர்த் தின னயந்து நலீர்நீர்
துன்றுபஞ்சமிதி லேசுகமாக. (ாஅசு)

எம்மை யாதரவு செய்திடல்வேண்டும்
செம்மையாக முன்பு செய்ததுபோல
வெம்மை தீரருள் வினேப்பவர் தும்போல்
இம்மை யிவ்வுலகில் யாருளரொன்றூன்- (ாஅஎ)

வினவி யன்பருள வித்தை யிவர்க்கோ
தனமதற்குதவில் வேறில் விதைக்க
மனமினேக்க வினேயென்பது மாறே
எனவுளத்தெணி மகாரை யிசைப்பான் (ாஅஅ)

தனிவி டத்துற வழைத்தரிதாசர்க்
கினிது ணற்குள நம்வித் தலதின்றூல்
அனேய வித்தினே யளிப்பத ஞனீர்
மனமனுக்கமு றன்மின்ன லமைந்தீர். (ாஅக)

உயிரிலாநில னுறச்செய்து வித்தை
பயிரதாக வெரு பாடுகள்பட்டால்
முயல்வ தான முயல்வுக் கமைவாக
அயர்வு தீர வருளும் பலனம்மா. (ராகம்)

ஆவியுள்ள வுடலாக விதைக்கில்
மேவுமிக்க பயன்மெய்த் தனியின்றித்
தாவில்மற் றிதிலுமே வரிதாசர்
மாவயிற்றிடல் வரும்பய னென்றே. (ராகக)

ஆதலாலிவ ணுதித்துள ரான
சாதுசற்சனர் தமக்குளவிதை
தாதலேநல னெனச்சொல வந்தப
போதலே புதல்வர் பந்தியைசந்தார். (ராகஉ)

உள்ளவித்தையவ ணுற்றவருக்குப
பொள்ளெனத் தாலும் வாங்கினர் போனா
வில்ளு மற்றிவா நிலத்திட வித்துக
கொள்ளு மற்றொருவ னேக்கொடு வென்றா. (ராகங)

வாய்ப்பவே கடன் வழங்கு மவன்றன்
பேய்ப்பரங்கி விதையைப பெறநல்கப
போய்ப புனத்திடை பொருந்த விதைத்தா
காய்ப்ப வீதறி கருததா சிரித்தா (ராகச)

இவரி வூர்முதல்வ னென்றெண யாககு
தவிர்கி லாமலுள தானிய மெலாம.
கவரு மாதருத லாயினா காதற
கெவருளா ரிவரை யன்றியி லென்பா (ராகடு)

இன்னுமிட்டுள பரங்கி யெனுங்காய
தன்னைமற்றும் வருதற் கிசைவாரோ
நன்னர்பெற் றகல நல்குவதன்றி
என்னைமுற்று மிவரிற் பயனென்பார். (ராகண)

உறுநிரப் பினர்கள் யாருமொவொன்று
பெறுதலுக் குரிய தாகுமெனப்பின்
மறுவறக்கிளரும் வன்பயிரைப் போய்த்
துறுவகோக்குவ மெனச்சொலுகின்றார். (ராகள)

சிலபகற்கழிதல் சென்ற பின் வந்து
பலரு மற்றவரிடும் பயிர்தன்னை
நலமுறத் தெரிதல் செய்த தினன்காய்க்
குலவுவோர் பலமுறித்தனர் கொண்டார். (ராகஷ)

பற்றியங்கதை யுடைத்தனர் பார்க்க
உற்றகோதுமை களாயதனுள்ளே
முற்றி தென்னை வியந்து மதித்தார்
பெற்றம் மேய்த்த வோர் பிரானருளென்றார். (ராகஸ)

அதை யறிந்தோரதிகாரி வியந்தே
இதை யிமண்டலீ கனுக்கிது போதே
சிதை வதின் றறிவுறச் செய்வனென்று
விதை விரைந்தெழுதி விட்டனன் மாதே (உ)

அரசளுகிய வவிந்தனறிந்து
விரசுமிங்கிது வியப்புள தென்று
பரசு கண்ணனது பத்தரை யன்றே
மூரசிணங்குகடை முந்துக வென்றான். (உக)

எவலாளர் கடிதேகி யவைக்கண்
மேகலாகவ வரைப்புரு விக்கக்
காவலோனவ ரடைந்தது கண்டி.
யாவதீதி வணியம்புக வென்றான். (உஉ)

யாது ஞானறிகிலேனி வியற்கை
ஸ்ரீ தரன்றெரி வனென்றனர் செபப
ஓது முன்பவனுருத்திவன் வஞ்சச்
சூது ளோனெனமனந்துணி வற்றான். (உங)

இன்றிவன் றனையவிந்த னெனச்செய்
தொன்று விப்பெனென வுன்னியுளத்தில்
நன்று கோவின திறைச்சியை நண்ணும்
சொன்றி யோதுதல் செய்திவர் துய்க்க. (உச)

வைத்தபோ தவைமருத் துளவத்தோன்
மெய்த்த சேருளின் மெல்லி யபூவும்
பைத்த பைந்துளவு மாயினபார்த்துச்
சுத்தொன்றுடன் வியந்து துலுக்கன். (உ)

மனதுளேமிகு பயங்கொடு மாமால்
தனது தாசரடி தாழ்ந்து நமக்கென்
இனிது வேண்டுறுவ தீகுவனென்னப்
புனித சீலரொதும் வேண்டிலர் போந்தார். (உசு)

இரவு நன்பகலு மோவுதலின்றிப்
பரம னெஞ்சுற நினைந்துறு பக்தி
நிரமதாகநிலை செய்துற மூட
நரருமுய்வுறுத னண்ண லிருந்தார். (உஎ)

மாண்கோழிபோதலே திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ஈஎ-க்கு செய்யுள் ஈஅஅஇஎ.

முற்றிற்று.

பகிரம்பட்டர்சரித்திரம்.

பிழைத்தரு பைபணை புரமென் றோதுறும்
நகர்தனி லாறுசாஸ் திரமு நன்குதேர்
தகவினர் வேதங்க டம்மில் வல்லவர
பகர்பெய ரேதெனிற் பகிரம் பட்டரே. (க)

பலபன வருக்குநூல் பயிற்ற வல்லராய்
இலகுதன் னகத்திலெற் பகலு தாசனன்
குலவுகோத் திரமுறக் கொண்டு நாடொறும்
புலரியிற் கங்கைபோய்ப் புனலி ஞடுவார். (உ)

செயத்தகும் ஜபவனுவ்ட டானஞ் செய்துமத்
தியப்பகன் மனைக்குவந் தேய்ந்த வேத்தியம்
நயத்துவை சுவக்கட வுளுக்கு நல்கிவே
தியக்குழு வருமவ ரோடு சேர்ந்துண்பார். (ங)

பின்புறு புரணநூல் பேணி வாசிப்பார்
அன்புட னிவ்வகை யமைய நாளிலோர்
ஈன்பக லுண்ணுங்கா னல்குந் தேவியை
இன்புட னேக்கிவி ஜேதை மெய்தவே. (ஞ)

காய்கறி களுக்குபபுக் கலத்த லின்றியென்
நீயமை செயலெவ னிகழத்து கென்னலும்
ஆயவ னீர்கிழ மாகி யுஞ்சுவை
மேயது வேண்டுமோ வெனவி ளம்பினன். (ஞ)

கேட்டலும் பட்டரக் கினர்ச்சிக் கேங்கினர்
வாட்டமிக் கெழுந்தந்த மனைவி காளிடைப்
பூட்டிய கரத்தொடு வணங்கிப் போக்கற
நாட்டினை தாயென நவின்றங் கெண்ணினர். (சு)

அறுபது வருடமா கியுகம் ஜனன்தான்
வறிதென லாயிற்றே யினிமற் றேனுமிப்
பிறவியீ டேறிடப் பெறுதல் வேண்டுமென்
றுறவயி ராக்கிய முறுத லாயினர். (எ)

வனத்திடைப் புகிலிந்த மறைவல் லோரெலாம்
இனத்துறக் கூட்டிவந் திடுவ ராதலாற்
கனத்தவிக் குலத்தினைக் கடந்து வேறுரு
மனத்தினுக் கிசைகுல மருவுவோமெனில் (அ)

இம்மறை யவர்நமை யெய்தி டாரொனத்
தம்மனத் தெண்ணியுஞ் சன்னி யாசமாய்ச்
செம்முதல் பரமஅம் சத்திற் சேருதல்
நம்மகத் துறினுயர்ந் தோர்ந கைத்தலாம். (கூ)

ஆதலா லிழிகுல மாத னன்றெனக்
காதலி தினைவிடுத் தவிந்தர் கட்கெலாம்
மேதகு குருவென விளங்கு வோன்வயிற்
சோதர ராயினர் புகலு கின்றனர். (ஐ)

உங்குலத் தியாமுறி னலமுண் டாகுமோ
பொங்குதுங் குரான்வயிற் புகல்வ தென்னென
எங்குலத் துறிலுமக் கினிமை யுண்டோன்
அங்கிருந் திங்குறல் பொருள பேட்கையோ (ஐச)

நீர்மிக யோக்கியர் நெறியெ லாந்தெரி
வீரும தின்குலம் விடுத்த னன்றன்று
சார்தரல் பொருணசை தானென் முற்பொருள
சேர்தரும் வகைசெய்வே னென்ற செபபிஞன. (ஐஉ)

உம்மத மொருவகை யுளவென் றெண்ணியான
சம்மத மாயின தன்றிச சார்தலின்
நம்மனத் திலெபொரு ணசையென் றேதினர்
தம்மனே வியைவிட்டுச் சார்ந்த பட்டோ. (ஐஊ)

அவ்மனத் திடத்தினே யாய்ந்த விந்தாதர்
தவருரு சுன்னத்துச் சமைத்துப பிரஷ்டரூய்
எவமுறச் செய்தன னிவர்தஞ் செய்கையின
விவரம் தறிந்தனர் வேத வேதியா. (ஐச)

பட்டரைத் திருத்தலெப் படியென் றெண்ணிக்கை
விட்டன ரிவரிழி மிலேசச ரூகியே
கெட்டதை யறிந்திவன் கெடற்குக காரணம்
இட்டநன் மனேவியா லெசசொல வார்சிலா. (ஐரு)

ஆயினு மவளிழித் தறைத லாகுமோ
தியவற் சொல்லினுஞ் சினக்கக கூடுமோ
மேயவிங் கிவனென விளமபு வார்சிலர்
ஏயது பித்தமிங் கிவற்கென் பாசிலா. (ஐகூ)

பாவியிங் கிவனேப்பார்த் திடினும் பாவமாம்
நாவினிற் பெயாநவின் றலுங் தோஷமாம
தீவினே யோன்மனே திரு முன்னரே
ஆவியை விடினல மாமென் பார்சிலர். (ஐள)

இன்னண மூரிலுள் ளவரி யம்பிடப்
பின்னரப பிரஷ்டனம் மதத்தும் பெற்றிலான்
நன்னரா நவையென நாடியோர்தினம்
மன்னுகங் காநதிக் கரைக்கண் வந்தனன். (ஐஅ)

அக்கரை மருங்குறு மந்த ணுளர்பால்
புக்கியான் பிரஷ்டனுப்ப போத லாயிற்றே
[illegible]தான் மறைதெரி வேந்த ரேயெனச்
[illegible] தொழுதறை வழுது சாம்பிஞன். (ஐக

இருபிறப் பாளரி துலுக்க ரின்மதம்
மருவின தாற்பய ன்வந்த தென்னைச்
சருவுமென மூண்விளை தன்னிற் சாதியை
ஒருவுன தன்றிமற் றெருண்டு ரில்லென்றான். (உஅ)

கன்றென வீங்கினர் நாடி பபிராய்க்கித்தம
நின்றுகெய் திணக்குக வினிய தென்றுகொண
டன்றவர் தக்கன வளற்றி யந்தணர்
என்றுறச் சோத்தன ரிசைவு கொண்டனரோ. (உக)

அத்தரு ணத்திலே யவிந்தர் பாவரும்
வைத்தார் கங்கைநீர்க் கலசக்க ரணமடக்
கித்துயர் சினைமறை யவரி லெல்லிட
வைத்தெறத் தமைத்துளி யொன்ற ரெய்டனர். (உஉ)

வேதியர் தமைவந்த வீசர் தேட்டதற்
சோதனன் பிரம்டனர யுற்ற வேதியர்
நீயிற் றருக்கையு நியாயித் தொனியில்
கூறினர் யாவளகாண்டு வெள்ளனைச். (உங)

வன்றவ ரோதிவா தாடி பெகலரி
லொன்ற னர்பின்பாரா வதிதரர் லெய்துடன்
வன்றினை தங்களி நோக்கி புருடரால்
தன்றுதோல வளர்ந்தில சுரர்துக் கேதினன்றார். (உஅச)

தோல்வளர்ந் திலவதாற் றுடக்க நியமறி
மேல்வரு வேதிய ரைகவில்லேதான்
காலபெருங் தருதியி னென்ற சாற்றிட
நூல்வளர மார்பினர் கவல்கி ளருற்றார். (உரி)

பெருதிய னுமரன் மிலேச்ச ரும்மலன்
சாதியி னலெனவர் கலிசது மார்க்கமதி
பேசுரு வேர்ந்தமை நோக்கியா பேர்ந்தடன்
ஆதர கர்பிழை யினையி லையினர் (உசு)

ஏதிலரு நாவன் வதனம் பார்த்து ரி
ழிர்யறை யவரெனன வெனக்குச் சுன்னத்துச
சூதியுள தேயெனச் சொல்ல மற்றவர்
இழிவு பபித்தனென் றிகழ்ப் போயினர் உள)

பின்னரும் சிலர்சமை நோக்கிப் பேதமை
துன்னிநேரன் காட்டிடத் துலுக்க னென்றனர்
மன்னுறு துலுக்கனேற் செவியில் வன்றனே
என்னுள தெனமனக் கியக்க மெய்தினர் (உஎ)

கியக்கமோ டவனெங்கும் கிரித லேக்கண்டு
மயக்குறு பிச்தனென் றுளைவ ழங்கினர்
அயர்ப்பிலன் றனக்குள வையம் தீர்த்தருள்
நடக்குரு யாரொன நாடி கின்றனன். (உக)

வந்தன னேர்வட வாள மென்னுமூர்
நந்தவ நினிலொரு நாக நாதனென்
றந்தமி லருந்தவத் தவனைக் கண்டனன்
மூன்றினன் வணங்கினன் மொழிவ தாயினன். (கூடி)

சொல்லுவான் மறையவ னேது லுக்கனே
நல்லனீ யறைகுதி யென்ன நல்லவர்
வல்லதங் கைத்தடி கொண்டு மாமயல்
புல்லினேன் றலைமிசைப் பொருந்தச் சாடினர். (கூக)

சாடலு மூர்ச்சையாய்த் தரணி வீழ்ந்தனன்
ஈடறு தவத்தின ரிவன்ற னேயத்தை
வீடுறத் தொலைத்துநல் விவேக ஞானத்தை
நீடுறப் பொதிக்க நிசச யித்தனர். (கூஉ)

அருகுறு சீடனை நோக்கி யக்கணத்
தாரலுட னுலக்கைகொண வெரச் சொல்லினர்
மருவலு மதிலவன் றன்னை மாட்டி யே
உருவற விடிக்கவென் றுரைசெய் தாரரோ. (கூ)

சீடர்க ளப்படி யேசி தைத்தனர்
மூடுதோ லெலும்பொடு தசைச மூலமும்
கூடியொன் றுயறக் குத்தி மொத்தையாய்
ஈடுறச் செய்தபி னிருந்த வத்தினர்- (கூசு)

அந்தமொத் தையையொரு பாவை யாக்கியே
இந்தனச் சிதைகனே யடுக்கி யேயதில்
வெந்திடும் படிவைத்து வீனையெ லாங்கெடச
செந்தழ லிட்டனர் சேர்ந்து ளோரெலாம. (கூடு)

கண்டனி சயித்திடக் கனிந்து வெந்தபின்
மண்டரும் தவத்தின ரதினே வாரளி
கொணடதங் கணகளாற் குளிர நோக்கினர்
அண்டரு மவுனமாயமர்ந்த தாகவே. (ஏ)

எரிந்துறு சிதைகனே விலக்கி யாரைநீ
தெரிந்துனை செய்யெனக் சென்ம மாறினேர
அரிந்தசுன் னத்துறிற் றுலுக்க ஞமென்பாம்
விரிந்தகா திற்ரினே மேவி விந்தென்பாம. (கூஎ)

இரண்டுமில் லாதபோ தெதினைச் சொல்லுவே மம
தெருண்டதே கென்கெனச் சிந்தித் துற்றனர்
மருண்டுறு வதுதெரி மாசி றேஞிகர்
இரண்டினைத் துறுரர்யார் செப்பு கென்றனர். (கூஅ)

அதற்கும்பே சாதவ ரிருக்க வாரியர்
சிதைக்குளிட் டெரித்துநற் றெளிவ தின்றென
இதத்துடன் சிதையினின் றெழுப்பி மாசுதீர்
விதத்தமெய்ஞ் ஞானத்தை மேவச் செய்தனர். (கூக)

பட்டர்மெய்ஞ் ஞானத்தைப் பெற்றுப் பற்றறு
நிட்டையோ டானந்த நிலைய ராகித்தம்
இட்டநே ருள்குரு விணைம லர்ச்சரண்
தொட்டுற வணங்கினர் துதிமி கச்செய்தார். (கவ)

மூன்னெரு நாமர்பா ஷாண மூர்த்தியை
இன்னமு துணச்செய்தார் ஞான தேவென்போர்
அன்னிறக் கவரிவே தஞ்சொ லச்செய்தார்
பன்னரு மதிசயம் பலசெய் வாருளர் (கக)

ஹரிதன தாசரி லான போதிலும்
எரிபரு விதத்தினே யின்ன செய்தவிப்
பெரியவர் போலெவர் பிறருண டென்றவர்
விரிபுகழ் பற்பல விளம்பி நின்றனா. (கஉ)

நாகநாத சித்தர்தா நல்க நல்விடை
எகனத் தருதல் பெற்றவ ரிணைச்சரண்
வாகுறத் தொழுது பண்டரிக் கண்வந்தனர்
மேகமா நிறத்து விட்டலனைக் கண்டனர். (கங)

கண்டு கண்ணெடு மனங்குளிர்ந்து கண்கணீர்
மண்டுறத் தொழுதனர் தழுவி வாழ்த்தினர்
விண்டுதன் குணவ னுபவத்தின் மேவினர்
தொண்டரோ டிணங்கினர் கவிகள் சொல்லியே. (கச)

பிரம்பட்டர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் கூஅக்கு செய்யுள் கூதுசுாஉக

முற்றிற்று.

கணேசநாதர்சரித்திரம்

*

திரணிபாலே காட்டெனு நாட்டைச் சேர்ந்தோர் சார்
சாரசமென்று முச்சனி யென்றுஞ் சமைவாக
னர் களிரண்டுண்டாயவை சேர்வோ ரொருவாத
போறி வோர் வைராக்கிய சீலம் பிறழா தோர். (க)

ஞானகணேச நாதரெனும் பேர் நலனேர்கௌ
மீனமதொன்றே யன்றியொர் தூசும் பேணு தோர்
தினதயாளனை விடோபா சீர் சேர்வ
தான நலஞ்சேர் கீர்த்தன நாளுமறை கிற்போர். (உ)

ஆரணியஞ் சென்றே பகலெல்லாமமர் கிற்போர்
பேரணி யூருட் கங்குலடைந்த பின் வந்து
சீரணி மாறனு மதவின்று திரிவுற்றக்
கோரணி யின்றி நேருறு பிச்சை கொடுவண்பார். (ங)

புகழி,கழுன்ஞதவருறு காளிற் புலியாளும்
நிகழ்வினனென்னுந்தக வினஞன வெராஜன்
ஜகமகஞ தன்வளர்வுற மோர் பண்டரி சாவான்
அகமெழ்வோடு வருமளவிவர் சேறிவுற்றூன. (௪)

காண நயந்தான் வந்திவர் தம்பாற் கடிதற்று
மாண வணங்கித்தானவரேவு மாடற்றுப்
பேணரு ஞானம் வடகவி பேசும் பேச்செல்லாம்
ஏணவா தம்பாலினிது தெரிந்தங்கின் பாஞன். (ஙு)

பலரும் விரும்பும் படி புதிதான பரியங்கம்
நலமுற மூகதியிவா துயில் செய்தனன றென்று
குலவவர் முன்றனனிரு கரமும மன்பொடு கூபபிச்
சலனமிலா தீரொருதின மெனனிற் சயனித்து. (ஙூ)

அடியனே யாளவருள் செயவேணடும் மென வேணட
மூடி வறு சீலரவனுபசார முகமன்கண
டொடிவற வுள்ளமிகவு மிரஙகியுவனுய்த்த
வடிவறு பல்லக்கதனிடை யேறி மனே வந்தா. (எ)

வந்த பினந்தராத்திரி மலரால் வனேவிததுக
கந்த மிகுந்த பஞ்சனே சேரங்கதன்ஙில
நூந்த மிலென்ன நன்குதுயினறு நுகா கிற்பீர
எந்த மூளத்துக்கினிதுற வென்றங்கிறை சொன்ஞன். (அ)

வினவுகணேசரிது விழைவுற்றே மோவென்று
மனது சலிததம மன்னிரவுக்கு மாறின்றி
மூனருறுகிற் கும்பரல்கள் பொறுக்க முடிவேந்தன
இனவெதனுக் கென்றதனே வினவவிவர் சொன்ஞர. (கூ)

ஹரிபெயரொண்ணற் கெனவுடனே யவ்வரசன்ஞன்
திரிகள் கொளுத்தித் திகழ்வுறு திபஞ் செறியச்செய்
துரிய படுக்கைக்கணுற விடுத்துபுற மூற்றுத்
தெரிதரவின்றித திரை திசை தோறுஞ் செறிவித்தான். (ஙு)

வலேயுள கப்பட்டுறு மிருகம் போன்மன நொந்திந்
நிலேசப லெப்போதென நினேவுற்று நிறைகிற்கத்
தெலேவில பரற்கள மளிபரப் பித்துயில வுற்றூர
மலேவுறு கெ ற்றத்தரசன் விடிந்த வுடன் வந்தான். (ஙகூ)

வந்து கணேச நாதரை வந்தித்தணே மூற்றும்
நித்து பரற்கள் முழுவது நோக்கித திகழ்வோரை
இந்த விதத்திற்றுயில வகை யேதுக்கென நாதர்
அந்த விதத்திற்றுயில் வதுவே நன்றக மாரூ. (ஙஉ)

மெத்தெனிடத் தினித்திரை மேவின் மெய் சோரும்
அத்தனே நத்தும் புத்தியுருதிங்கரசே நின்
சித்தம் விரும்பற் குற்ற சுகததின் செயலுக்காய்
இத்திதியர்க் கட்டத்தறல் வேணடு மூடனென்ஞர. (ஙசு)

ஆயதுகேட்டுப் புரவலன் மிக்கவனு தாபம்
மேயவஞ்சகிச் சுகம்விழை யாளுய் வினைவென்ற
தூயனைவேணடித் தெ முதருள் பெற்றுத் தளவத்தார்
மாயவ ஈமஞ் சொல்லொழ்வன்றி மங்முவற்றுனை. (அச)

பின்பகணேச ரவ்வயினின்றும் பெயர்வுற்று
மு டறைதானத் தெய்தமுகுந்தன் றிருநாமம்
அ்புடனேதித் தம்பதமவு மவர்சென்னி
இன்புறவங்கை வைத்தவுடன்மற் றவரெல்லாம் (அடு)

உலகவியற்கை பலவுநிதுள் ளுயா ளானம்
இலகுலே பற் றரியடியாரா யெழிலுறரூர்
நிலவுறவிவா ருருவருஉதா னிகழ்கிழக
மலமறமுற்றும் றமுபதுடர் வாய்ப்புற்றார். (அசு)

வாய்சதவர் கௌபீ னத்தொவெயிராக் கியசீல
ராய்த்தெச ழான்ம ஞானமுடைத்தா யிநாமம்
தோய்த்தள நவா ராயினாவ்வூர தொருகிற்போர்
தாய்தஎலா செய்யுஞ் செய்கையைபோகிச சொலலரஞர். (அஎ)

இவர்சர ணுற்றே றிவரொண லாறு சென்போரும்
இவருறுவோரை மயலுறுவிப்பா னெனபோரும்
இவாதிசழபண்டரி யிலுலாவா னேயெனபோரும்
இவரதுசேவை பகமரல்விரு மென்போரும். (அக)

ஆயினயாரு மிவ்வகைபேசி யவர்தம்பால்
மேயினர்கண்டார் சூகமரசசா மிளிர்கிற்கப்
பேயினசாவி முலேவழியுடான் பெயபோதும்
வாயினரோ் ரும்வயின்வந்த வரையெல்லாம். (அக)

நீட.ரொனக்கொண் டிதவுபதேசஞ் செய்தும்பின்
மடவரச்செய் வதினவருக ருள்ள வில்வாழ்வு
தேறுகினற தாகலின்யாஞ்சொல் றிறவாறு
நீறுறீரசெய் தருளுதல்வேணடு நிலேயாக (உஅ)

அதுவெனெயென்னி லான்மலி வேகத் தவராகக்
கதவுநமக்குச் சகலபிரா னிகளுமொன்றுல்
இதுமுசனீராகி ருபைகொடுதொருக் கட்கெல்லாம்
முதவுபதேசஞ் செயுமெனநாதர் மொழிகின்றூர். (உக)

அப்படியேசெய் கிறெனென வேதன் னருகாகக்
கப்புடனின்ற சூதமரத்தைக் கண்ணுற்றே
ஓப்பறலனை தாரகமறையை யாசெய்தார்
செப்பியதைக்கண் டோரவர்முன்பீ தாசைசெவ்வார். (உஉ)

மானிடருக்கு நீருபதேசம் வாடப்பச்செய்
தானபினம்மா னிடர்குணம்வேறு சுதல்கண்டோம்
ஈனமிலிய்மா மரமுபதேச மெய் துற்றுத்
தானுளரீ வேறுனதனுக்கென் றகவென்றூர். (உங)

அன்றுகிடைத்த கொட்டியுடன்கி ளையுமைக்கு
கன்றுபடைத்துக் கொண்டமரதத்துக் கெதிர்நண்ணி
இன்றுநமக்கா கியபிரசாத மிவைவீயுண்
கென்றுகொடுத்தார் மற்றவர்கண்முன் னேநாதர். (உச)

தருசமந்த மரம்விடராகத் தாங்கண்டுட்
செருகினரம்மா மரம்விடர்மூடித் திகழ்கிற்க
அருகுளயாருங் கண்டுவியந்தா ராய்நாதர்
திருவடிகளில்வீழ்ந் தினிதுதுதித்துச சேவித்தார். (உடி)

மறுவில்கணேச நாதனைநோக்கி மகிதன்னில்
உறுவருமைப்போ லாருளர்யாஞ்செய் தளதீமை
நிறிதுமுளத்தெண் ணுறுதலிலாமை செயுமென்று
பெறுவிடைபெற்றுப் போயினர்பாதம் பெரிதேத்தி (உசு)

ஆரணியத்தில் மாலரி சீர்த்தனஞ் செய்து
போரவிருக்கும் போதொருநாள்மெய்ப புகழ்கேட்கச்
சாரவுதித்தார் நால்வருணத்துத் தமரெல்லாம்
நேரவனைக்கண் டோருளாசொலவா நிகரில்லார் (உஎ)

கூடினயாரு மால்பெயர்கூறிக் கரதாளம்
போடுமினென்ன வந்தவரொல்லா ரும்போட
நீடுமறையோர் போடலராகி நீயீனன்
ஈடுறவெம்மைப் போடெனயாம்போ டேமென்றார். (உஅ)

என்றலுநாதர் நீயிர்சுமா விருங்கோளும்
மன்றயவாலிங் குறுகிலேபோடு மெனமாடே
ஒன்றியகத்த ளொன்றுட ஞென்றறற் றுறுதாளம்
பின்றுதலின்றிப் போடவியந்தே பேசுற்றார். (உக)

உயிரறுகற்கள் போதெருள முணர்கிற்கில்
செயிரறு நாதர் மகிமையி ஞமிச் செயலினஞோ
மயர்வுசிர்சான் மகிமையையுணரவல் லோர்யார்
அயர்வறவென்று மறையவரனுதா பங்கொண்டே. (ஈ)

நமபராகி யாயினமிந்த நாதற்கென்
றேமுறலின்றி யிருகைபுடைத்தே யீறில்லான்
தோமறுநாமஞ் சொல்லினர்கண்டு துதிநாதர்
தாமிகவானந் தங்கொமொல் பஜனைசெய்தார். (ஈக)

பின்புயர்மாலுக் காரதிசெய்து பிரசாதம்
அன்பினர்யாரும் பெறும்வகைகல்க வவர்போஞர்
துன்பறுநாதர் மூன்புவிடோபா வுந்தோன்றி
இன்புடனீ பஜனைசெய்திநாளு மினிதென்றார். (ஈஉ)

பண்டரிநாதன் கூறியவாறே பழுதின்றித்
தொண்டருமால் பஜனைசெய்தநாளுந் துதிசெய்தே
அண்டமெவர்க்கின் னருளினராகி யருள்செய்து
கொண்டபயின்று மகிழ்வொடிருந்தார் குறையாமல். (ஈஈ)

கணேசநாதர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ஈஈ-க்குச்செய்யுள் ஈதுசுபாருடுசு.

முற்றிற்று.

கேசவசுவாமிசரித்திரம்

பகுமுறு தவிராக நீடியபரம பக்தகிரோமணி
புவனமீ துறுதிசம் யாவையுமேபுகழ் நிறுகின்றகே
சவசுவாமி யொர்கால் விஜாபூர் தனிற்புகுந் தரிகீர்த்தனம்
கவமதா யுறவைத்து வெந்தழலுப பணிவறு நவினாறனர். (க)

ஈதுசற்சனர்வை திகந்திகழ் பண்டிதர்த் தனியத்தணர்
ஆதிகால்வருணத் தருமவண்வந்து கேட்குந ராகவப்
போதுகே சவசாமி தாமருள்போத மேவிய டீடர்சீர்
வேதியர்க்கு ளுயர்ந்துளோரொர் விருத்தரைத் தனிகூவியே. (உ)

இன்றெகா தரிவிரத மாதலின் யார்க்குநற் பிரசாதம்யாம்
நன்றளித் திடல்வேண்டு நீகடைநண்ணுசர்க் கரைசுக்கொடி
சென்றுகொண்டிறு தென்னாவேயுறு டீடராவண மேலினர்
அன்றுசெட்டி யு றங்கினைனதுகண்டெ ழுப்பின ரல்லிலே. (ங)

எழுவதாயின செட்டியைக்கடி கே சுக்கொடி சர்க்கரை
பழுதி லாதென லுங்ஙடைந் ருள்விளக் கிலாதிருள்பற்றுற
மழுவி நாவிகொள் சுக்கெனக்கொம்வந்து வேண்டுவ நல்கினான்
தழுவுசர்க்கரை யோடிடை நோக்கி மற்றிது சாற்றுவான். (ச)

இன்றுசந்தை யிணங்குமவ் வயினேகி யுற்றன னென்மகன்
தன்று கின்றில ஞதலா லரிகீர்த்தனம் புகல் சூழல்வாய்
ஒன்று கின்றிலெ னியிர் யானினி யுதவு சுக்குகளுங் கொடி
சென்று வந்தவருக்கெலா முண நல்கெனச் சிலதந்தனன். (ஞ)

நீர்கொள் சுக்கவ ணேருவோர்பெற நல்குதற்கு நிரம்புரு
தார நான்றரு சுக்கையுங் கொடுசெல்லு மென்றவ னல்கலும்
தேர்கிலார்தரு காவியைப்பெறுசுக்கெனக் கொடி சேர்ந்தனர்
மாரனூர்மகிழ் தாதையாகிய வாசுதேவ னறிந்தனன். (ட)

இன்று நேர்பிர சாதமுண்பவர் யாவரும் மரணங் கொள்வார்
கின்று சாவுறி லரிபெரும்புகழ்வினவலாலிவர் செத்தனர்
என்று நம்வயி னெய்துறும் பழியன்றி யும்மிது மூலமாய்
ஒன்று கின்றிலர் கீர்த்தனங் கொலெசெய்வ தென்றுல கத்தினோர். (ண)

கீர்த்தனம் புகல்சாது சற்சனர் தம்மையும் புகழ்கிற்கிலார்
ஓர்த்த நங்கிரு நாமமானது தாரகம் மெனலும் பொயாம்
கீர்த்த தன்றிது வென்று காவி செறிந்த சத்தினையுண்டனன்
நேர்த்த கேசவ சாமிராத்திரி நாலு ஜாம நிரம்பவே. (அ)

வீணைதாள மிர்தங்கநாதம் விளங்குறப் புகல் கீர்த்தனம்
கோணையின்றி நடத்தியா ரதிகொண்டல் வண்ணனு வப்புற
ஆணையின்படி செய்து பாகவதர்க் கருட்பிரசாதமும்
நாணையம்பெற நல்கினு ரவர்நன் கருள்கி நடந்தனர் (ஈ)

புலரி சாரவெழுந்து செட்டியு நாவியைப பொதிவுற்றபை
குலவு முன்னவிழ் வுற்றிருந் ததுகண்டு நெஞ்சு குதிகிதி
அலகில் மாதவர் சுக்கெனக்கொள கலகினே னிதையல லவா
க்லவ மெத்தனைபோ மடிந்தனோ வருநதி நலிந்தனோ (5)

அன்ன வாறவர் சாவுறும் படிசெய்து பாதக னயினேன
என்னை யிவ்வித மென்றறிந்தவர் யாவருங் கொலை சூழ்வார்
இன்னலாகி யிறந்தபின்னரும் ரௌரவாதியை யெய்துமா
தின்னுமோசம் வினைந்ததே மிகநனறி தென்று தளருகின்றனர் (6)

இகபரத்திவை யெய்தினே னெனவனு தபித்தினி யெனது மிரு
உகவி யற்றுதல் செய்யவேண்டிய தொன்றுளிக் கடை யேன்
அகநிரப்புள வீதிவாய் வரலான போகில வுரிலே
தகவ ரற்றுறு குரலிலாமைதனைத் தெரிக்க முன்னுவ ர் (7)

அந்த ராத்திரியிற் கதைக்குறான போதமி லொருவரா
எந்த கற்பிரசாத நும்வயி னீந்துளாரென லும்மவா
முந்து சுக்கொடு சாக்காைப பிரசாத நல்கினா முற்றமும
வந்தவர்க் கவையுண டுளோமென வணிகனுண் மகிழ் டெ யியே (8)

சுடி மயான மடைநது செத்தொருவரும் வராமை தணிர்துகண
டமை நாவியினு விறப்பதி லாமைசெய் சவனுழிகை
தொடும விட்டலனே யெனததெளிவுற்று நெஞ்சு துடி பபில ன
நெடும் வியப்பொடு மீண்டுதன் கடைநோநது மாலடி போறினனை. (9)

வைகறைக்க ணெழுந்து கேசவ சாமி வாரியின் மூழகியிக
குய்கருத்தொடு தாங்கினங்கின மொழிவிலாதையா பூஜை
செய்கனத்தியல் விட்டலனிறு மூரத்தியைத் தெரிவித்தரு ம
மெய்கறுத்து விளங்க நோக்கியதென்னை யென்று மெல் லதரு. (10)

திண்ணன் யாவையினுஞ் செறிந்து விளங்குகின்ற தெய்வ மடிக
கண்ணினின்று கறுதுறறெனக் சாரணம் மென வேகவன
றெணணன் மேவிய போது செட்டி யெந்ர்த்து கேசவ சாமின்
அண்ணன் சேவடி தாழ்ந்திராத்திரி யான செய்கையை யோதுவான. (11)

தாமியற்றுறுகின்ற மெய்க்கதை கேட்க மேவுவர் தாமுளா
காமினுக்கலில்போது தும்முடை யன்பனெ கடையண மிய
நீமிகக்கடி தீக சுக்கென நாவிதந்து நிகழ்ந்ததொணுத
தோமி யற்றினெனன் குணர்ந்தி லெனென்று துன்பொடு சொலிஞன் (12)

நாவிசுக்கெனவே செய்தான ளினேக்கு நாயகனன்கு செய்
யாவிடிற் கடி தாவி போவர்களுண்டையாவரு மாதலால்
பூவிலப்படியோ தெரிந்திலனுயி யற்றிய போக்கறப்
பாவி யெற்க பராத மேது பணித்தி ரென்றடி பற்றினன். (13)

கேட்ட கேசவசாமி கண்களினீர் சுரந்து இளர்ந்திட
வாட்ட முற்றமுதந்த மூர்த்தியை நோக்கி மாதவமாமனு
காட்டி னினதயாள பக்தர்கள் வற்சலாகருணு நிதி
நீட்டி யுண்டரி விட்டலாவெனை நென்னலாண்டருணின் மலா. (14)

கருது நின்பிரசாத மூண்டவர் தம்மையுங் கழியாத நின்
விருதையுங்கி கழ்விததளிததனே விட துகர்ந்து கறத்னே
ருெனின பெயரோதி பின்னியு முமைகனேப புணரொருளும்
சிருவிட கனே பணமடறகிலா தங்கடந்நிற மாதிலா (உஐ)

நென்னரி யணர்தாவி யெவ்வள வானன தானிற மாறுதல்
பன்னுநல லமுதக்கு நோடது பறறஞ் பருதிக்கிருள்
தனனலும் பனி மாமதிக் குடல்வோதலுந் துணையாருகின்
பொன்னடிக்குறு தாசனுக்கணி பூணநீ வினையாடிஞய். (உக)

என்க ணின்னருள் செய் துகின் னிறமாறன் மாறுத லேய்கெனப்
புன்க ணூற்றிவர் வேணடுகின்றது புந்திகொணடு புராதனன்
தன்கணனை கறுபகன்முரளிர தங்கு முன்னுரு வாயினன்
முன்க ணின்றது நோக்கினோகள் வியநது போற்றினர் மொழிகுவார். (உஉ)

நிகழு மிக்கலி யகமதிற் கூடவுனே வகிபது நேயமே
புகலின் மற்றிலை யெனறெந்வகை புடைத் தொலித்தனர் பொங்கினர்
தகவதைக் கணினேக்கு கெட்டியும னுதபித்தஞர் சார்புரு
திகமயற் களகன்றுநேசவ சுமிதன் கணிருந்தனன். (உங)

வேறு.

வரிநாமஞ் சிரமணிபபதே
பொரிதானந்த மதெனபபிரான்
விரிகின்புற வினோபாசற்
குரியாருந கிடமுறுத கினை. (உச)

கேசவசுவாமி சிருவடிகளே சரணம்.

இகசசரித்திரம் சமகுது செய்யுள் முற்றுவாசு

முற்றிற்று.

கோமாயியம்மாள்சரித்திரம்

கிரபபதில் லாவுடை யுத்தல் செய்துசேர்
நரர்பபவனத தொறுமிரந் துணடுபி
திர்பபுறந்தரி பலனேயே யொரு
பார்ப்பன விதவை கோமாயி பாயியே. (க)

என்பாதங்கி யாவரும் புகலவேற்பவர்
இன்புசெய் பணடாரி யாத்திரைக் கென
வன்பிரதாகமாய்க்களை வழிந்து போம்
துன்பாறு சந்திரபாகை துன்னினர். (உ)

தீடிய பெருக்கினைக் கண்டு நீங்தொணு
தோடுமிக்நதி கடந்துறுவ தெங்ஙனின்
ரூடிமாதஞ் சுத்தத சமியாயதே
நாடு மேகாதசி நாளையல்லவோ. (கூ)

எனவுளத் தெண்ணினாரி னேந்து பாண்டுரங்
கனேயடி வணங்கிடக் கருது சிந்தையேன்
றனே யெவரக்கனா சேர்க்கத் தக்கவர்
முனியிரங் குதலுட னெனவு மாழ்கினர். (ச)

எதிருறு மவர்கனே யோடத் தேற்றுவோன்.
கதிமுகங்கொண்டு நீயெனே யுமக்கனா
பொதிவுறச் சேர்க்கெனப் புகன்று காசிலே
துதிகொளன் ரூடமீ தேறத் தன்னினார. (ஙி)

கண்டவ னீரிடைக் கவிழ்த்துச் சென்றனன்
மண்டு நிரிடைத்து னினேனந்து மாழகினர்
அண்டிய காயிவர்ந் தரற்ற லாயினர்
வீண்டுறு பெருங்குரல் கொண்டு விம்மவே. (சு)

ஓடமுய்ப் பவரவ ருறுக ணேக்கினர்
நாடியோய் கிழவி நீகாசு நல்கினல்
ஈடுறுநதி யினக்கரையி னேறலாம்
வாடலென்பய னெனவாய்ப் பச் சொல்லினர். (எ)

காசிலே கொஞ்சமாவுண்டு கைக்கொணடு
பேசினே யக்கனா சேர்க்கிற் பீரென
மாசறுது திபலவருக்க மற்றவர்
சிலியென்றி கழ்ந்தனர் சிறிதிரங்கிலர். (அ)

காசுதந்த வரையக் கரையிற் சேர்த்தனர்
மாசில்கோமாயி தாந்தனி வருந்தினர்
ஆசிலிக் கனாநின்று மக்கனைக் குற
எசிலே தொன்றுமிலலா திரங்கினர். (கூ)

தேவர்தந்தேவ பாணடரங்க தேசுடன்
நீவதி கின்ற வித்தலத்தி னேருனா
யாவருங் கடின சித்தத்த ராயினர்
ஆவயின் வருவதெப்படிக்கியா னென்னூர். (ஙி)

உன்னடி சேவிக்க வுற்றுளேன் றனக்
கென்னிடையூறு வந்தெய்தல் கூடுமோ
பொன்னியல் மார்பினே யெனப்புலம் பூறச
தன்னிகர் தானலா தானறெரிந் தனன். (ஙக)

தோணி யுய்ப்பவ னெனத்தோன்றி யமைமகீ
பாணியைக் கடந்தப் பாரஞ் சேர்தியேல்
ஆணியாயுனக்கு நானமைவன் வாவெனக்
கரணியே தொன்றுமில்லாதகைம்மையார். (ஙஉ)

என்னிடைக் கொஞ்சமா வுண்டு காசிலே
நின்னிடைத் தரக்கொடு நீந்தி யக்கரை
துன்னிடச் சேர்ப்பை யேற்றுடர்வ னின்னுடன்
பன்னிடு கென்னலும் பரமன் கூறுவான். (ஐங்)

யானிவண நிக்கரை யேறவெய்து வோர்
தீனர்களா யுறிற் சேர்பபெனக் கரை
நானெதும் வேண்டலே னதியின் பாலுறு
வேனடைவோ மாயக்கரைக்க ணேற்றவே. (ஐசை)

யென்றலு மம்மையாமொம் பிரானருள்
நன்றென வியந்துட னயந்து தோணியோய்
இன்றிராயாம மொன்றெய் திற்றுதல் யாண்
மன்றவும் விருத்தை துர்பபலே வருந்தினேன்' (ஐறு)

குளிர்பொறே னெருது கிலன்றிக்கூறையே
றெளிமையி னில்லே மற்றிது னேந்திடில்
அளியள் யான்செய்வதே தென்னவம்மை நீ
நளிர்புனல் காலுரு நணுகென்றே ளென்றான். (ஐக)

தோளிடை யேற்றினன் றூக்கிச் சென்றனன்
நீளிய புனலொரு நிமிடதிற் கடந்
தோளிய கமாமருங் குய்தது நின்றனன்
தாளிலு நிருறறனக் கின்றுகவே. (ஐஎ)

நின்றபேரரு ளுடையவனே நோக்கிநீ ·
ஒன்ற நின்காலிடைப ப புனலுரு திவண
துன்ற லெவ்வித்த தெனவம்மையார் சொல
மன்றலந் துளவமால் வுருகுகின் றனரோ. (ஈஅ)

இவ்வயிற் றேணியுய்ப் பவரலேன் பவப்
பவ்வ நீந்தச் செயும்படரு காரன்யான்
எவ்வயி னிருந்தியா ரெய்தினுங்கரை
செவ்வயிற் சேர்ப்பெனீர் சிறிதுரு தென்றான். (ஐகூ)

கேட்ட கோமாயி நீயைய கிட்டியென்
மாட்டு பகாரமோ மழையிற் செய்தனை
யாட்டு மென்னிடத் துளமாவை யேற்கென
நீட்டலும் வாங்குரு னிமலன் கூறுவான். (ஐவை)

யவர்வயினும் பொருளேற்கி லேனதால்
துவதசித தினத்திலிம் மாவைச் சுட்டடை
கவர்மனப பிராமணர் கையினலகென
உவமையில் லானுரைத்துடன் மறைந்தனன். (ஐச)

மறைந்தபினம் மையார் மணிவண்ணன்றனைச்
சிறந்தபொற் கோயிலிற் சென்று சேவித்துப்
புறந்துயின் றெழுந்துறு புலரிதன்னிற் போய்
அறந்திகழ் சந்திர பாகை யாடியே. (ஐஉ)

வந்துப வாசமாய் மாயவன்றனேப
புந்தியுளன் பொடுதொழுது போறறிஞர்
அந்த வேகாதசி யிரவிலன்பு ளோர
முந்தரி கீர்த்தன மொழியக் கேட்டனர. (உரு)

காலையிற் சந்திர பாகையைக்கலந
தேல நீராடினர் கையி னெய்தினர
சாலுமன்று முதுவாத சிமற்முதலால
நாலு மாமறை யவாகரு தவ நாடிரூர (உச)

உப்பொடுப ருபபுமற்ரென்று மிலலேநங
கைப்படி யுறுவெறு மாவைக்கைகளாள
வபபடி நல்குவ தென்றி யோசெதுத
தப்பறு மறையவா தமமை நோகங்யே (உரு)

ஜயமீரோன் வயினருள செய்தி யானதரும
நொம்ய விமமாவதை நும்மில யாரெனும
கையுறப் பெறுமி னென்றுளாகக்க கணடனா
தையல ளாரரு குருதயலிற் சார்நதனர. (உள)

ஒருவருங்கைக் கொளா துறுதல் கணடு சீர
மருவு பாண்டிமங்க பகததரை வாழவிபபவ
அருமறையவாக் குணவளிப பதினறியான
கருதுமித்தின முணவெங்ன காணகு வேன. (உன்)

எனவருந்தின ருறவிவாத நிசசய
மனநிலைகணடி பாணடிருகக மாரோ பாரப
பனவடிவங்கொடு பாரக்க முனவருது
தனதருளவர் பெறசாறறு கின்றனன. (உடி)

அம்மை யான்றாப பலன் கிழவு ளனைதால
செம்மை சோது வாதசிதகின மின்றுண பதற
கும்மருங் கெய்தினே ளெருகை மாவெனும
தம்மி னென்றவர் தரச்சாறறி ஞனோர. (உக)

கேட்ட கோமாயியர் மகிழ கினாந்துளே
வாட்ட மின்ரும் வெறுமாவை நல்குமுன
காட்டலர் துளவினுன கடும் பசிகுண
ஓட்டடை சுட்டு நீருதவு கென்றனன் (ஈவி)

அடைசுடற் கிடமிலே யசகத ளுனெனும
நடைதெரிந்துடன் விறகுகணன் முய்ந்து கொண
டிடையழல் மூட்டின ரினிது சுட்டடை
உடையவன் கைதர வுண்பதாயினன் (ஈக)

அருந்துமுன் மலரின்மே னங்கை யவ்வயிற
பொருந்தினள் மூப்புடன் புனித மங்கலம
திருந்து மோரா ருணி யாகிச் செவ்வையாய
விருந்து நீருண்பதோ டெனவிதெ தென்ரனள். (ஈஉ)

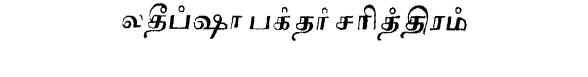
அருகொருசுமங்கிலி யண்மி னுமமே
மருவுதுச் சாணையி லிருக்கு மாலையும்
தருகசுட் டெனபபிரான் சாற்ற வம்மையார்
பெருங்ன துகிலின்மா லிருக்கப் பேணினர். (கூக)

கணடமை சுட்டுடன் கையி னலகலும்
ஒணடொடைச் சுமங்கிலி யும்வந் துறறதும்
பெண்டவ மெனபபிரான் பெரிது பேசியே
உண்டனன் முமமை யுறையு மாதுடன். (கச)

பிண்பிரு வருங்கைகால் பெரிது சுருகிசெய்
கண்புடன் மறைந்தன ராக வம்மையார்
இன்பொடு நாமுமங் கருந்தி யேகினர்
முன்புறு முரகரி பெயர்மொ ழிந்தோ. (கூடி)

கோமாயியம்மாள் திருவடிகளே சரணம்.
உச்சரித்திரம் முகடக்குச் செய்யுள் கூகளாமகூ

முற்றிற்று.

லதீப்ஷா பக்தர் சரித்திரம்

வேறு

நிதை பாகவத முதற்புராண மிக்க கேள்வியோர்
நீதிலாத பரமபக்த வைணவச் சிகாமணி
ஓதிராம பஜனையே யிராப்பகலு ளுற்றுவோர்
கோதிதென்ற வித்தரான குலமதத்தை விட்டனர். (க)

ஹரிதனக்கு நித்தநேம மாய்மிகுந்த பூசனை
பெரிதியற்றுவார் லதீபெனச் சொல்கின்ற பெயருளார்
திரிதலாகி யதையறிந்த வித்தரான நீமையோர்
துரிதரா யடைந்துதங்க ளரசன் மாடுசொல்லுவார். (உ)

நங்குலத் தொருத்தன் வேறு நாமமோதி னன்றதென்
றங்குளுற்று பூசைசெய்வ தாயி னவன்றனைத்
தங்குநங் குலத்துமேவு மாறுசீ சமைக்கின்
பொங்குமானையா லெனக்கருத்திலாத புன்மையோன் (ங),

மதவிரோதியான மற்றவன்றன் மாமனேபபுகுந்
தீதமதான கைத்தெலா மியற்று மின்கள் கொள்ளேயென்
றுதவுமேவ ளாளருக் குரைப்ப வன்னர்யாவரும்
கதிமொடெய்தி யவரகத்திருப்பை நின்றுகண்டனா. (சு)

காணுமுன் னரேபுகுந்த கடுமையா வையங்குலேந்
தெணுசாந்த ராயிரங்கி யேவின்வந்த தங்களேப
பூணு தாங்களே யிகழ்ந்து பொருமிராஜ சேவைதான்
மாணுகின்ற தன்றுகெட்ட தென்றுதாம் வருந்தினர். (டு)

இனிமக்கொணுத சேவையென்று பாகவதமுதற்
றனிசெய் தேதை சிரவணித்து மிவர்கணென்று தங்கினா
தனியிருந்த செய்கைகேட்டு வேந்தனெள்சு தணெனை
முனிவுகொண்டு நேரொதிர்ந்து மோதுகிற்ப நாமெரு. (சு)

விசாவின்வந்த போதிலிங்கு வீட்டுளே லதிபுஷா
புசாதவிர்ந்து ளோர்கண்முன்பு பொருவில் பாகவதமதை
நிசாபிருநதை யருகிருந்து நித்தமுந்தெ ரித்தலபோல
உசாசொல்கின்ற தாயிருக்க வற்றவேக் தணாந்தனன். (ஏ)

கண்டுகொமு மிறையிருந்து கேட்டுமென்று காவலன்
மண்டுவோர்க ளுடனிருநது மாடுமுற்று நோக்கினுன்
அண்டசோர்பெ லாமெழுக்கி யதிகசுதத மாய்மணம்
கொண்டுமேவு புஷ்பஜாதி யுங்குலுங்க லாகவே. (அ)

சுவலொலாந்த சாவதார மூந்துலங்க வெழுதிய
நவமெலா முணர்ந்துகண்டு நரபதிக்கு வெகுளிதான்
இவர்தலாகி யும்மிராதை கணணனுககு வெற்றிலேப
பவர்மடிப்ப னிக்குமோ வமதையுமுன்பு பாாத்தனன் (கூ)

பார்த்துடன்றுபகவனுமை மோதுகின்ற பணபராம்
தீர்த்தர் தம்மை நோக்கியிங்கி தென்னே செபபு கென்னலும்
சீர்த்த ராதை கண்ணனென்று செபபராதை கையிலென்
ஆர்த்த தென்ன மகிழ்நனுக்களிக்கும் வெற்றிலே யென. (ஐ)

தூணைவி நல்கு சுருள்கொளா திருப்பதேது சொல்கெனப
பூணைவிநோத மாயுகைக்க வவர் பரிநது பார்த்திபா
இணைவி தோர்கி யென்றெழுந்திாண்டி கைகளுங்குவித
தினைவியாள மிகு தயாளவன் பரன்ப வச்சுதா. (ஙக)

ராதை நல்கு சுருள்கொளா மனீ யிருத்தனன்கதோ
ஏதை யின்றியம் புகிற் பெணென விசாந்து சுருணயம்
போதை வென்ற வாய்வயிற்கொள் போற்றெனக் கிரங்கி யென்
ரோதை கொண்ட சங்கிடங் கொணு தன் முன்ன ரோதினர். (ஙஉ)

தினராயிருந்து வேண்டு செய்கை கண்டு சித்திரத்
தான கண்ணனுள மிரங்கி யருளின்வாய் திறத்தலும்
ஹோனராதை வாயிலிய மூன்பிருந்த பைஞ்சுருள்
ஹொனதக்கணத் தெதிர்ந்த புரவலன்றிகைக்கவே. (ஙசு)

ஓவியப் பெணங்கையுற்ற சுருள்மடிப்ப தூறவுரூள்
மேவி நிற்க நாதன் வாயு மூடவேந்து மிகவியங்
காவியுற்ற தெவ்விதத்திலோ வியத்திலென வகம்
தாவினற்ற வத்திஞே ரடிக்கண் வந்து தாழ்ந்தனன். (ஐச)

நீரியற்று பஜனேயே நிலேத்ததும் முணிலே தனே
ஓர்வதற்று துமை வருத்த வந்த நாளுஞற்று மென்
கீர்வில் குற்ற நீர் பொறுக்க வென்ற செப்பி யேகினுன்
ஆர்ச வத்தரரிதனுமை மோதியங்க மர்ந்தனர். (ஐஞ)

லதிப்ஷா பக்தர் திருவடிகளே சரணம்

அகச்சரித்திரம் ஈஈ-க்குச்செய்யுள் ஈஈளாஉஅ

முற்றிற்று

சந்தோபாபக்தர் சரித்திரம்

ராஞ்சண மென்னு மூரினே மஞ்சந்தோபா வென்னத்
தாஞ்ச துரங்க சேனே தழைத்திடத்தன சம்பத்தில்
காளுசன பதியை நேராய் வாழபவர் காவலன்பால்
ஆஞ்சனர் தம்மின் மேலாயதி கரித்துறு வதானேர். (க)

ஒரு தினந்து காராம் ஸ்வாமியுடைய மெய்க்கதையைக் கேட்டுக்
கருது மிக்குமும் பவாழ்வுங்காயமும் பொய்யேயென்று
மருவு நிச்சய நன்ளுானம் வாய்ந்து வைராக மென்னப்
பெருகு மண்டபத்திற் கோர்தூணுயினர் பிறவி வேண்டார். (உ)

இனியரை நிமிடமேனும் வீண்பொழுதி யற்றலாகா
தெனவுளத் தெண் ணித்தம் பாலிருக்கு மூழியரை ம ட
நனியு மதிடங்கள் செல்க வென விடை நல்கி வேண்டும்
தனமினி தளித்துப் பின்னந்தனர் தமை யழைத்த வர்க்கு. (ங)

தம்முடைத்தன சம்பத்து முழுவதுந் தத்தஞ் செய்து
கைம்முள நான்கதான கலிங்கந்தம் மிடையிற் கட்டிச்
செம்மு நாண் றிறிது மின்றிச் சேரி கீர்த்தனம் வாய்
விம்முறப் பாடியாடி வெளி வந்தார் விமலராதி. (ச)

மீமரதி நதிக் கூலத்தோர் புறம் பிறங்குகின்ற
தாமரை யேறிக் கூட்டின் விடுபட்ட தான கிள்ளை
மாமரத் தேறிவைகல் போலவு மலர்கிலாத
தாமரை யகத்து வண்டு வெளியுற்ற தெனவுதாகு. (இ)

பரவசராகிக் கண்ணன் பஜனை செய்திருக்கத் தோகை
நிரவவரன்னை மிக்க துயரத்துட் செறிந்து சேயா
தரமுற வெனக்குண்டா மோர்தினையன் வைராக முற்றுப
புரமகல் வாகி வெற்பிற் போயினனே யென்றேங்கு (ஈ)

வடிவினிற் குணத்தின் மிக்க மருகியை யலங்கரித்துப
படிமை யுற்றவன் பாற் செல்ல விடுதது மேற்பாரதி மோகம
நெடிதுநீ இ வருவனென்று நிச்சயித்த வணபுரிந்து
கடிமனை தனிலிருந்த கற்புடை மருகி யாரை. (எ)

சிவிகையிலேற்றி யுய்க்கச் சென்றனா துணை சமா ரில்
அவிர் மலரடி வணங்கி யருகுற விழிகள் மூடி சு
தவிர் கிலரிதியானந் தனிலுறு வோர விழிதது
செவி மிகுமனையியாரை நோக்கினர் செபபுகினரு (ஏ)

என்னிடை யேன் வந்தாய் நீ யிங்கு ரூதினி மீணடோகுத
தன்னு நியென்ன வன்னர் தூணவா தம்மடி வணங்கிப
பன்னருங் குணத்தோ தும்மை யல்லது பறறிலாதால
பொன்னடி பிரிதலாற்றே னெனவவர் புலம்பல கேட்டி. (ஐ)

ஹரிபதம வாவலான் மற்றவா வெலாம விடித்து வதேன
சுரிகுழனீ யுமவ்வாறு துநியேறறுன்னு கென்ன
அரிவையார் தாமுமவ் வாறமை குவனென்ன வாபா
தெரிவை நின்று கில்பூ ணெல்லாந நீாந்திங்ஙனி ருதிடெனை . (ஒ)

இருவெனச் சொன்னதே போதும் மெனவின் புளரூறி
மருவிடைக் குடுத்தநான்கு மூளம்வைத்து மற்றையாவு ம
கருதுவதின்றி வீசிக்கணவ ரூரரு கிருநதா
திருமகணுதஞ்ம கீர்த்தனஞ் செய்து கொண்டு. (ஓ)

சிலபொழு தகலச் சந்தோ பாவுக்குப் பசிசெறிநது
நலமனை வியரை நோக்கி நாநிதீ பூாக்குட் சென்று
பலருளருறவோர் நட்போர்தங்களிப பார்தது வெகா
திலகு மொவ்வோர கத்துமரை யடைக்கதிக மேறகேல (ஐ)

வாங்கினை வருதி யென்ன மயலறுகற் பின்மிக்கா
நீங்கரு மரிதியான நினைவினர் தமைவணங்கி
ஓங்கி யவழருக்தேச முருவழு மாறிவேரூய்த்
தாங்கின தாலிமுண்டி தவிரவெல்லாந் தவிர்ந்து. (ஔ)

பூங்கமலத்தை நேரும் பொன்னடி பரலுறுத்த
ஆங்கு நின்றூர்க்குண் மேவியகந் தொறுமைய மேற்றுத்
தீங்கறு காதனர் தந்தங்கை வாழின்முன் சென்று
பன்னல்வண்ணனமம் புகழ்ந்தனர் பிச்சை கேட்டார். (ஔ)

அன்னதோர் குரல்கேட்டில்லுள மார்ந்தவ டெரிந்துவாயின்
முன்னமர் வோர்பாலோடி வந்தழு தமுமயங்கி
நின்னது செல்வமெல்லா நீங்கினே பல்லக் கின்மேல்
தின்னுறும் பூவின் மென்காறுகள் படலாய தென்னே. (ஐரு)

நினததி ரூபலா வண்ணிய மெலாநெகிழ்ந்து பிச்சை
வினவுவோர்க்கீ யுங்கையும் பிச்சை வேண்டுவ தாயிற்றே
எனமனந் தளர்ந்து தெய்வச் செயலிப் படிக்கு முண்டோ
கனவு லகத்திலென்றுங் கதறினுள் பதறி வீழ்ந்தாள். (ஐசு)

அழுமவடன்னே நோக்கிக் கற்பினுக் கரசியாரும்
பழுதிலென்றலே வர்மிக்க பகியுட னிருப்பர் மின்னே
எழுக கால்விடுக வெண்ண வேங்கின ளெழுந்துட் சென்று
முழு அடையி ரண்டு நெய்சர்க்கரா தகக்கொடு மூன்வந்து. (ஐள)

கொடுத்தலு மையடைக்கு மேற்கொளிற் கொழுநர் கோபம்
அடுப்பரிவு வளவுவேண்டா மெனமறுத் தறையக் கேட்டு
விடுத்திடற் கரியவென்பா லிரண்டடை வேண்டா மென்று
சுடுப்பது தகுதியன்று கொள்கெனத் தந்துட் போனுள். (ஐஅ)

வலிந் தவடரு மிரண்டும் வாங்கிக்கொண்ட விடம்விட்டு
நலிந்திடர் செய்யுங்காட்டின டந்தவந் தாவிநாதர்
பொலிந்துறை யிடமுற்றன்னு புசித்திட வேண்டலோடும்
மெலிந்தில ரிதன்னுமம் விடாதுகாப் பவருங்கண்டு. (ஐக)

எற்றுவந் தவற்றிரண்டு முழுவடையாயிருக்கத்
தோற்றிவை முழுமையாகக் கொணர்ந்த தேன்சொல்லு கென்ன
சாற்றினர் நடந்தவற்றை யவர்பரி தாபத்தோடு
மாற்றி நீதந்தோர் பக்கல் வழங்கினே வந்தா லுண்பேன். (உஐ)

அல்ல துண்ணே னென்றுத வருந்தகி யனையார் மீண்டு
மெல்லடி வருந்தத் தந்த மெல்லியல் மனைக் கண்வந்து
சொல்லினர் மறுத்த செய்கை யடைகளைச் சுருக்கிற் றந்தங்
கல்லிடை மழையும் பெய்ய மீண்டன ரணுகும் போது. (உக)

வருவழி தன்னிலாறு மழையினிற் பெருகிமணட
மருவினர் கண்டிவ் வாறைக் கடந்துபோம் வகையே தென்றும்
புருட ருண்ணுது மிக்கபசி பொருந்துவரோ யென்றும்
பருவர லுற்றுரைந்து பாண்டுரங்கனைச் சிந்தித்தார். (உஉ)

நாதனுக் குதவாப பேதைநாரி யென்றுரு மெள்ளப்
பாதகமது செய்தே னுபக் தரகஷக கோபாலா
மாதவ மூருந்த கேசவாவென மாழ்கி நிற்க
ஸ்ரீ தரன்றெரிந்து நீங்துவோ னுருக்கொண்டு சேர்ந்தான். (உங)

மாதனைநோக்கிநீ ரோன்வருந்து கின்றீ ரொன்றுத
நாதரக் கையி லுற்றூர் நானவர்க் குணவு நல்கப்
போதரும் வழியிலா றுதடுப்ப தாற்புங்கி நொந்தேன்
பாதுகற்ற ருணமென்னே புன்றங்கை யென்ன வெண்ணீர். (உச)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

அக்கரை சேர்ப்பையாகி லரிய நல்லு தவியாகும்
தக்க வத்தமனே யென்னச் சவரிநன் றென்று தோளில்
மிக்க கற்புடைய மாதையேற்றினன் விளாக்து சென்றப்
பக்கமூய்த்தழைத்துக் கொண்டு பதியுறை பாங்குஞ் சென்று. (உடு)

கண்டனையா நீகாதற் கணவரை யென்று காட்டி
வீண்டனன் மறைந்துபோனுன் விட்டலன் போன பின்னர்
ஒண்டொடியார் தங்நாத ருறைமருங் குற்றூர்கண்டு
தொண்டரிம் மழையிலாற்றைக் கடந்த தெவ்விதஞ் சொல்கென்றூர். (உசு)

பதிதமக் குற்றவாறு பத்தினியார் பகர்ந்தார்
மதிமுக மடந்தாய் பாண்டுரங்கமாலுனக்கு வாய்த்தான்
எதிர்நில னெனக்கன்னுன்வக் தெதிருறு மளவு முண்ணேன்
வதிகுவ னென்றிருந்தார் மற்றந்நாள் ராஞ்சணத்தில். (உஎ)

திகழுமோர் பரம பக்தனுகிய செட்டி கூணக்
ககபதி நாதனுன காருத்தன் கனவிற் ரேன்றிப
புகழுடைச் சந்தோபாத் தான்பொருந் துறுபசியைத் தீர்க்கு
நிகழறு சுவைச் சோறிட்டா னினக்குறுஞ் சுகோதமென்றான் (உஅ)

மறைந் தனுகச் செட்டி விழித்தனன் மனத்துணர்ந்து
நிறைந்தவின் சுவைச்சோறட்டு நிகழ்த்து சுந்தோபா மேலி
உறைந்துறு மருங்கிலெய்தி யுளபடி யுரைத்து நாதன்
அறைந்த வாறுண்க வென்னவ வரடி வணங்கிச்சொன்னுன். (உக)

சொன்ன வன்றன்னை நோக்கிச் சொற்பனத்துன் முன்வந்தான்
என்னருகேன் வாராம லிருக்கின்ரு னிருடி கேசன்
அன்னவன் சேவைகல்கு மளவு நாணுண்ணே னென்றூர்
மன்னர் பின்னவன் போனுனூர் மற்றவா கிடத்தை நோக்கி (உல)

உடலன்ன மயமேயாகுங் கலியுகத் தென்ப தோரார்
கடவுளைக் காண்பான் வேண்டிக் கருது நிச்சயத்தைக் கண்டு
புடவிமாமகள் மனுளன் பொருந்தினன் சகுண ரூபத்
தடன்வரக்கண்டு சந்தோபா மகிழ்வொடு பணிந்தான். (ஊக)

வேறு.

எழுந்து தோத்திரஞ் செய்தலு மபய மீந்திடையர்
கொழுந்து போய்மறைந் தனனவன் குணங்களுரட் கொண்டும்
அழுந்து மன்பொடு நாமகீர்த்தனவ முதுண்டு
செழுந்தண் ராஞ்சண மென்னு மூர்தினம் தொறுஞ்சென்று. (ஊஉ)

பிச்சை யேற்றுண்டு பிறங்கலில் வதிதர முழுதும்
கொச்சைத் தின்மதியான வோரந்தணன் குடும்பத்
திச்சை மிக்கவனந் தவூரிடைக் குடியிருபபோன்
செச்சையந் தனத்தேவி தன்னுடன் றினக்தோறும். (ஊங)

சண்டைசெய்பவ ணையளை திருமா தந்தால்
அண்டையேய் வனத்தடைந் தறறின்ற சந்தோபா
கொண்டகோலத்தைக் கொள்குவேன் குடும்ப நீக்குமுவேன்
வீண்டபோது நீயென் செய்வை யெனப்பயம் வினைப்பான். (ஊச)

கனவ ளெடெதிர் பேசுறி லென்னைக்கை விடுவான்
அனவு முதுகை விடிலென்ன செய்வதென் றடங்கிக்
குணநலாள்வர வொருதினம் பிச்சையைக் குறித்துத்
தணின் மற்றவடன் மூன்வந்தா ரரிதாசர். (கூடு)

கண்டு மற்றவ ளவரிரு கால்களிற் பணிந்து
கொண்டகேள்வ னெண்ணுடன் றினம் வீண்வம்பு கொடுத்துச்
சண்டைசெய்வது தவிர்கிலன் மறுமொழி சாற்றில்
அண்டு தும்மைப் போலாவ னென்றுரைக்கு நஞலல் (கூசு)

நானென் செய்வது சாமி நீர்நவில் கென நவின்ருள்
ஞானமிக்க நல்லவரது கேட்டுன் றருதன்
மானமற்றறு துறவியாகுவ னெனவகுத்தால்
ஆனவப்பொழுதே துறவெய்தென வறைதி. (கூள)

பின்னே நான வன்றனக்கு மந்திரஞ் செவிப்பெய்து
நன்ன ராண்டிகைக் குரங்கென நின்வய நணுக
மின்னே நேரிடை செய்வனென் றுரைசெய்ய மின்னுள்
அன்னதாசர் தந்தாள் பணிந்தானந்த மடைந்தாள். (கூஅ)

ஐயநல்கக் கொண்டா ரிமத்தினே யடைந்தார்
மெய்யர் போனபினந்த வேதியன் மனேமேவித்
தையலே னின்னஞ் சமையல்செய்யத்தடை பதிதான்
வெய்ய தாயிற்ரு தலினுன்னே விடுவனென் றுரைத்தான். (கூசு)

சொன்ன கேள்வனே நோக்கிநீ துறவுறத் துணிந்தால்
இன்ன மேன்றடை விளைந்து செல்கென வியம்பினள்கேட்
டன்ன வந்தணன் கோபங்கொண் டிவளிவ்வா றறைந்த
பின்னர் யாமிவ ணுறில்லரு மோதரும் பெருமை. (கூடு)

இனியிங் கெய்தொணு தென்ரூரு செம்புகை யேந்தி
நனிசெறிந்தகாட் டுறுசந்தோ பாவயி னணுகித்
தனி யிருந்ததும் போற்குடும் பத்தினைத் தவிர்ந்தேன்
புனித ரேயும்மை விடுகிலே னெனப்பல புகன்ருன். (சக)

இதமதாமூப தேசஞ்செய் வீரொனக் கென்பான்
வதன நோக்கியான் றனியென வாய்ந்தது துணையிவ்
விதவி ராகங்கொள் வோருனைப் போலெங்கு மேவார்
உதவு நிற்குப தேசித்தற் கையமென் னென்ரூர். (சஉ)

என்று செம்பொடு கலியுடுத்துச் செல்வதேற்ப
தன்றுசோர ராற்கவர் வுணுமாதலா லகற்றித்
துன்று கோவணத் தொடுசுரக் குடுக்கையைத் தூக்கிச்
சென்று நிநறும் புனல்கொண்டு வாவெனச் செப்ப (சகூ)

நன்றெனச் சுமைக் குடுக்கையைத் தூக்கிநீர் நாடித்
துன்று கோவணத்தொடு சென்ருன்பின் பரிதொண்டர்
சென்றவன் கலேயைப் பலதுணியுறச் சிதைத்தார்
அன்று செம்பையு மோர்குழிவிழ வெறிந்தனரே. (சஎ

போன வந்தணன் பசியொடு புனல்கொடு போதாள்
ஆனபோதிவர் மனைவியுந் தாமுமா யங்குப
போன கம்மென நிம்பவெங் காய்களைப புசிதத்த
தானமர்ந்துழிப் பசியெனைத் தபிக்கின்ற தென்ருன. (சடு)

பசியென்ருன் வயிற்ரு மருந்துற்ற வேபபங்காய்
புசியென்றே சிலவள்ளினா தருதலும் புகலவான
கசிவுறுங் கசப்புற்ற காய்களைக் கருத்துடனே
மிசைவதெப்படி யெனசொல விளமபுவா மேலோ. (சசு)

துறவு கொண்டுளே நமக்கருஞ் சுவைக ளேதுகுத
தெறு பசிகெது வாயினுந் தினபது செறிவே
அறிதி யென்னலு மந்தண னுலரடை யேனும
பெறுவெ னென்றுற வேபபங்காய் கிடைதது பெரிதே. (சஎ)

நன்ற தென்விதி மனைவிடித தெனபெற நடநதேன
என்றுதேம்பின னழுதன னென்செயவ னெனறு
கன்றுவோன்றனைத தொணடாகண டென்னீ சருதி
நின்று தேம்புதி யெனவவ னுளபடி நிகழ்தது ம (ஞஅ)

உம்மை நம்பிநான் வந்ததற குணணவேப பங்காய
இம்மையிற்கிடைத ததுபசித தியெரிகிறது
பைம்மை யாய்க்குளிர நவிகினற தாடையும பறநத
தெம்மை யெவ்வீனே யியற்றின னேவிவை யெய்த. (சக)

மனைவியைத்தினம் வருதகின வினைவந்து வாய்த்த
தினையவிப படியினி யுமதிடை யிருபபேனேல
முனைவன் பாசததான் மனைவியைத தறநததே மோசம
பினையுங் கோவணத தோடெஙனன் வீடெயதப பெறுதல. (நிடு)

நாண் மிருத்தது பசியிலுங குளிரிலு நனறே
ஆண் மனைகுநாண விடுதகினி தேகினு மனையாள
மாணுறுத்திய தறவியா னவனவரலாமோ
நீண்மனைக்கென நோந்துளோக குளாததேனே நீபபாள. (நிக)

என்செய்வேனிதற் கென்றன னிரங்கின னழுதான
தன்செய்கைகண்டு மாதவரான சந்தோபா
மின்செய் நுண்ணிடை மனைவிதன் னுடன்றினம் வீணே
கொன்செய் வம்பிழுத் துச்சணடை செய்வது குறியோ. (நிஉ)

எனிருளாத்திடி லென்னைபபோற் காட்டிற கெய்துவனென
றறிருறுத்துவ தம்மழகோவிவை யாகா
முதிர் கலத்தினை யேலின்று ழுதலுன்றன் மூர்க்கக்
கதியனைத்தையும் விடித்திகீ மனைவியுட்களிப்ப. (நிங)

உன்னைக்கொண்டுபோ யுன்மனை யாளுறவாக
நன்னார்ச் சேர்த்துவே னென்னலு மந்தண னையந்து
நன்னுச் செய்வதும் பெருமையே காளின்று தொடங்கி
மூன்னைச் செய்சண்டை வம்பிவை செய்கிலேன் முழுதும (நிச)

இதமெய்யென் றுறுதிப்பட விசைத்தனன்கேட்டு
முதுதவத்தினர் பொழுதுபோயின பின்பு முன்னிக்
கதுவுமற்றவன் மனைவர வழைத்துப்போய்க் கடுகி
விதமுமகத்தின ளேயெனவழைத்தனர் விரும்பி (நிநி)

உன்பதிக் குபதேசஞ்செய் தினிதுற வுன்றன்
முன்பழைத்து வந்தேனினி யுன்வச முயங்க
அன்பனைக் களிப்புட னழைத்தின்புற வமர்ந்தி
வன்புனைத்திடேற் கோவணத்துட னவன் வருவான். (நிசு)

அவனுடுத்திட வஸ்திரந் தருகென வறைந்து
தவன் முகத்தினை நோக்கிநீ யினியுளந் தளரேல்
எவமறபுண ருன்மனை யாட்டித மியல
ஈவமுறுத்தினேன் மனைக்கடை யென்றனர் நல்லோர். (நிஎ)

சாமி தம்மூரை தவிர்கிலே னென்றடி தாழ்ந்து
மாமின் போல்பவள் மனையகம் புகுந்தனன் வரலுக்
தோமில் வஸ்திரந் தந்தனள் சுவையமு திட்டாள்
ஆமில் வாழ்ந்தனன் மனையொடு கலகமில்லாமல். (நிஅ)

இவ்விதஞ் செய்துதம் மிடமேய சந்தோபா
வெவ்வினின் மதிமாத மேகாதசி மேவச்
செவ்வி சேர்திருப் பண்டரி யாத்திரை செல்லத்
தவ்வில் வீணையாழ் மிருதங்கஞ் சச்சரி தாளம். (நிக)

கருட நன்கொடி யுடனரி நாமங்கள் கழறி
மருவியாடித லுடனிரண் டாயிரர்மன்னப்
பொருவினற்றச மித்தின நரசிங்க புரத்தின்
அருருசார்ந்தன ரங்குறு நதிமழை யதனுல். (சுஐ)

பயமிகப் பெருக்குற் றதுகண்டு பண்டரிபோய்
இயலுருக் குமணீபதி தன்னோ மெங்ஙன்
நயமுறத் தரிசனஞ் செயருளே ணண்ணுறமோ
அயாவறக் கடத்திடு மொருபஃறி நேராமோ. (சுக)

என்றியாவரு மினைவுறு போதுசந்தோபா
நின்ற நீருடன் மானங்கொண்டெப்படி நீந்திச்
சென்றுகாண் பதத்திருமகள் கேள்வனைச்சேரத்
துன்றுமென்னுடன் வருகசிரிபதந்துணையாய். (சுஉ)

அளித்தல் செய்யினு மழிப்பது செய்யினும் ஹரியே
ஒளிப்பருங் கதியென நம்புமின் னெனவுரைத்துக்
களிப்பொடுந் தியிலிறங்கினர் முன்செலக் கண்டு
தெளிப்புடன்செல்ல லானினர் யாவருஞ் சேர்ந்து. (சுஈ)

செல்லமாதவன் கச்சபமாகியுட் செறிந்து
புல்ல நீர்கணைக் காலள வாயது போவோர்ச்
கல்லலின்றி யாவரும் ஹரிபஜனை வாய்க்கொண்டு
மல்ல னீர்நதி யக்கரையேறினர் மகிழ்வாய். (சுசு)

கலிகாலவினாசர் தாசரைப் புகழ்ந்ததாங் கருதும்
புகையில்பண்டரி புரம்புகுந் தம்புலிப் பாகை
விகாய நீர்படிந்திற்ற புண்டலீகரை விரும்பித்
தலைவிழுந்தடி பணிந்து கோயிற்குளே சார்ந்தார். (கூடு)

சார்ந்துளோரொடு புகழ்ந்துகொண் டேகுசந்தோபா
கோர்ந்த மாலடி கண்டுசேவித்து நின்மலனே
ஆர்ந்த வன்பொடு தழுவியாலிங்கனஞ் செய்து
கூர்ந்த காமங்கள் பலசொல்லித் தோத்திரங் குறித்து. (கூசு)

ஐய நீயுல கத்துளவன்பருக் கெல்லாம்
மெய்யனுகிப்பல் விதத்தருள் புரிகின்றாய்மேவி
உய்ய நின்புகழ் சேடனும் வழுத்துதற் குறுமோ
மைய னெஞ்சினேன் சொல்வதெவ்வாறென வாழ்த்தி. (கூஎ)

ஆமையாகியின் றாயுங் காத்தனே யருளால்
பூமின் னுயகா நின்னடிப் போதிடைப் பொருந்தித்
தோமி லாதற வருள்கென மாலருள் சுரந்து
நீ மிடைந்தெனை நீங்குறு திருக்கென நிகழ்த்த. (கூஅ)

சலசலோ சனனருள் வழிவேண்டுசெந் தோபா
குலவுதம் மனைவியொடு மெய்ம்மகிழ் கூர்ந்தங்
குலவுநாயகன் பெரும்புகழ் பற்பலவோது
கலமிகுந்தனராய் நனிவாழ்த்துநர் நாளும். (கூக)

சந்தோபாபக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம்சுருக்குச்செய்யுள் கூறுளாகவுள.

முற்றிற்று.

நீலோபாபக்தர்சரித்திரம்.

மாவின்புறு பிம்பளநேரியில் வாழ்வர் நீலோ
பாவென்பவர் யானெனதென்ப தில்லாத பண்பர்
மேவன்பொடு மாலரிகீர்த்தனம் வேண்டுகிற்போர்
நாவின்புற மூந்தடியார் கதைதன்கு ரைப்போர். (க)

குடும்பத்தினைத் தம்மதென்றே யுளங்கொண்டிலாதோர்
தொடும்பற்றிலையா சிதவிர்த்தியிற் றுன்னல்கொண்டு
நெடும்பற் றறுமா லடியார்க்கு நிரப்பினர்க்கும்
இடும்பத்தி கொண்டே குடும்பத்தையு மின்புசெய்வார். (உ)

இத்தன்மையரா யவர்கன்னிகைக் கின்மணந்தான்
ஒத்தன்று களத்திரந் தாசரை யுற்றுநோக்கி
வித்தம்பெரு ருற்றவர்நங்கினே மேவுகிற்போர்
அத்தன்மை யருக்குரா மேழைக ளாதலாலே. (ங)

எவ்வா றுழ்வாருதலே ளனமெய்து மென்று
செவ்வாய் நிறந்தோதலுந் தாசரச் செய்கிகேட்டுக்
கைவா ரணங்கூப்பிடச் சென்றவக் கண்ணனுண்டு
தவ்வாது காத்தாளுதற் கென்றனர் தங்குராளில் (ச)

மணநாட்கு முன்னுட்கிழ வேதியருகி மாயோன்
வணராக் கையிற்கொண்டுள ஸ்ரண வஸ்திரத்தில்
உணவாக் குதற்கேற்றன சிற்சில வுய்த்தல்செய்து
தணவாத் தனகீர்த்தனஞ் செய்பவர் தம்முன்வந்தான். (ஞ)

கண்ணுற் றவர்தம்மை நான்றுர்ப்பலன் கைத்தினேன்
நண்ணுற்றன னுண்டி செய்கைக் கிறை நல்கல்கொண்டு
பண்ணுற்றுண வீதல் செய்தாற் பகிரிருமென்னுன்
எண்ணுற்றவர் வேதியன்னுள் பணிந்தீ துரைத்தார். (சு)

நீரேது நல்கன்மின்யான் பண்டரி நின்றமாலுக்
காரா தனஞ்செய்தமு தீவனிங் கண்முகென்னக்
காரோத வண்ணற் கிடும்போனகங்காய் பசிக்கு
நேராகிறை யாதலினென் வயிரே நிரம்பா. (ஏ)

வயிரூர நானுண்பதற் கெய்தினனென்ன வாழ்கைக்
குயிர்போ லுறுகின் றவர்தம் முகநோக்கி யுற்றேர்க்
கியல்வாக நீயட்டமுதீ வயிரூர வென்ன
மயினேர்பவர் நன்றெனவுண்டி செய் மாலவன்தோன். (அ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

கற்பாலுயர் சாலியன்னீர் கரங்கொண்டு வந்த
இப்பாக மென்பண்டதும் பெணமணத்திற் கிசைந்த
அப்பா லுறுகின்றபல் பண்டமோ டாகவைத்தால்
ஒப்பாயிடும் போனகம் யானினி துண்பெனென்முன். (கூ)

வாங்காததில் வேதியர் போனக முண்ணமாட்டார்
நீங்காயுறுமென் றவனீந்தன செங்கைகொண்டு
பாங்காய் மணத்திற் குறுபண்ட மூடாக வுய்த்தார்
நீங்காதரி கீர்த்தனஞ் செய்பவர் நேயமிக்கார். (எ)

கனவேதியன் மாலடியார் தமைக்கண்டுகைவே
தனமானதை யீதிர் முனுண்டு பின்முன்சமைகசும்
அனமானதை யுண்குவனென்வயி முரவென்முன்
வினவா வவர்நன்றென நல்கினா வேணடியுணடான் (ஙக)

இல்லா டனோநோக்கி நீ சீக்கிரத் தெய்த வுண்டி
நல்லாய் சமைக்கென் றரிதாசரு நன்குகூற
வல்லார் மூலமா மயிலன்னவர்மற்ற வாறே
தொல்லா தரத்தட் டிடவேதிய னன்கு துய்த்தான். (ரூ)

அடியாரு முண்டானபின் ராத்திரியாக வையன
ஓடியாத வன்புள்ளவர் தம்முகநோக்கியுங்கள்
கொடிநே ரிடைப்பெண் மணநாளை நோ கூடலாலே
நெடிதா மணவேலை யெல்லாஞ்செய நோகதுநின்று (ஙஞ)

ஐதா மணமூற் றுறுங்காது நன்காற் றியுணணற்
கெய்தா தரங்கொண் டளதென் மனமெனறு கூறப
பொய்தான் றவிர்தாசரு நன்றெனப போற்றலுசெயய
மைதாரணைடுங் கங்குலுஞ் சென்றது காலையாய்பப. (ரூ)

உடனேயெழுந்தா னுயர்மாட முற்றுமவிளக்கித்
திடனுமெழுகிப் புனற்காவடி கொண்டுசென்று
குடனூர் தரநீர் நிரப்பிக் கொடுவந்து வீட்டில்
கடன்யாவு நிரப்பினோர் காரியஞ் செய்திருந்தான். (ஙடு)

அப்போது மாப்பின்னையுங் கேள்களுஞ் னூறுபேரும்
மெய்ப்போ றவைத்த பண்டங்களில் வேண்டல்கொணடு
நெய்ப்போ னகம்வந்தவர் யாரு நிரம்பவுண்ண
ஒப்போரி லானட்டினி திட்டனனுளொர் கான்கும் (ஙகூ)

பலகார வர்க்கத்தொ டுண்டானபின் பற்றுமெச்சில்
இலையா வையுந்தா னெடுத்துய்த்தபி னெச்சின்மாற்றி
நலபாகடை சந்தன புஷ்ப சுகந்தலங்கி
உலகோர் வியப்பப்பணியாவு முஞற்றிநின்முன். (ஙஎ)

முதுவே தியன்முழ் விலன்செய் பணிமுற்றுமோர்ந்து
மதிவார் தளவத்தினன் முசர் முனங்களித்தே
ஈதுவோ திதிர்தம் பெயரொன்றலு மெய்துபார்ப்பான்
ஆதரார்முன தோதினன் விட்டலனென்று தன்பேர். (ஙஅ

பின்னும் பெரியீர் தமக்கன்புறு பெண்மணத்தில்
தன்னும்வயி ரூர நானுண்டனன் சோர்வுதீர்ந்தேன்
என்னுங்கிழ வேதியன்மேற் பரிவெய்தி யன்பர்
மன்னுங்கலி யொன்றவர்க்கீய மனங்கொ டுற்றார். (ஙக)

ஐந்தாந் தினத்தெய்திய கேள்களெல் லாருமேக
மைந்தார் கலியொன்று கொண்டய மற்றுனே நேடி
நந்தாவிடோபா விடோபாவென நன்குகூவ
முந்தா தகல்வுற்றனன் வேலுமூற் றும்புரிந்தோன். (உஇ)

காணுமையி னேர்ந்துணர்ந்தா னிவன் கண்ணனென்று
நீணுகணைப் பள்ளியன் பண்டரி நேமிநாதன்
மாணுதரங் கொண்டு நம்மிற்பணி வாய்ந்துசெய்தான்
வீணுனபாதி யானேனென விம்மலுற்றார். (உக)

தாங்கா திரங்குற்றவர் நித்திரை சார்ந்தபோது
பூங்கார் முகில்போல் பவனன்றிராப் போதிலன்னர்
பாங்கார் கனவிற்றனி வந்திடைபற் றுகைகொள்
நீங்காதுற நின்றனன்பேரருளா னிறைந்து (உஉ)

உம்மன்பினுக் காதர மிக்குளே னென்னுமுண்மை
இம்மண்ணுல கத்தவர்ரா நானிங்குநிற்பேன்
செம்மன்புட னெபபொழுதும் மெனச்செப்பியத்தம்
கம்மன்னுற வைத்தருள் செய்தனன் காதல்கூர. (உங)

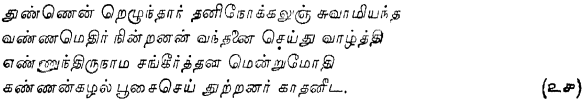
தண்ணென் றெழுந்தார் தனிநோக்கலுஞ் சுவாமியந்த
வண்ணமெதிர் நின்றனன் வந்தனை செய்து வாழ்த்தி
எண்ணுந்திருநாம சங்கீர்த்தன மென்றுமோதி
கண்ணன்கழல் பூசைசெய் துற்றனர் காதனீட. (உச)

அங்கெய்து மவ்விட்டல மூர்த்தியை யாதரித்துப்
பொங்கும் வருடந்தொறும் பங்குனித் திங்கள்பூணத்
துங்கந்தரு கண்ணபக்கத் துதியைத் தினத்தில்
எங்கும்புகழ்ந் துற்சவமெய் தியதின்று மாதோ. (உடு)

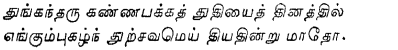
நீலோபாபக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சசக்குச்செய்யுள் ஈஙஇ அாஉஙஉ.

முற்றிற்று.

உத்தவசித்தனார்சரித்திரம்.

தத்துவனுட் பொருண்முற்று முணர்ந்தவர் தாளுர்வாழ்
உத்தவசித் தனர்மெத்த விரக்தவுளத் தோர்மா
பத்தரனேக கிரந்தமுடித்துள பண்போர்சீர்
சித்திரைசுத்த பிரதமை தினத்திடை சேர்வுற்றார். (ஈ)

பேதரி யென்றுசொ னூரிடைவந்து பிறங்காழி
நாதனரீத்தன நன்குமுலாச நலஞ்சார
ஓதலுமெய்னினர் கேள்விகொளப் பெருகொண்ஞான
போதனர் பத்தர் பல்ஜாதிகலோர் வருபொற்போடே (உ)

கேட்டு வியத்து மகிழ்ந்தவ சத்துள் கிளர்ந் திந்த
நாட்டு மிராமதவ மிவரை வைகுதிர் கல்லீரொம்
மாட்டு மெனத்துதி செய்ய மறுத்திலர் வைகுற்றூர்
கூட்டு மிடங்களெலா நிறைவாயணி கோடித்தா. (ஊ)

ராமபிரானே நமபெறவைத் தனர்கன் ரும்மால்
நாமநலந்திகழ் கீர்த்தன மன்பின வின்றேத்தித்
தாமவிழாத் தினமும் புரிவுற்றனர் சதுராக
மாமறையோ ருணகாளுநன் மூரல் வழங்குற்று. (ஸ)

உற்சவ மூற்றுதினத்தி லியம்பலவஞ் சேர
மெய்ச்ச முழக்கி விகங்க நெடுங்கொடி மின்னச்சீர்
அச்சுத னுமமூலா சமதாக வறைந்தேத்தித்
நிச்சயவன் பொடு புரம்வலம வந்தனர் நெடிதாக. (ஹ)

வலம் வருபோதவ ணெய்தும சீதிடை வைகுற்றூர்
நலமில விந்தர்களைக் துறுதூற்றுவர்களுகுற்றோர்
பலரையு நலிவுபடுத் துவமென்றுனல் பண்ணிக்கொண்
டலமரல் செய்வகை யாயின ரவரதி காரத்தால். (ஷ)

நீதியிலாத வுண்மத்தவ விந்தர் நெருங்குற்ற
வேதிய ராதியர் மேலுருள் சாணிகள் வீசுற்று
மோதினர் கேதனமுங் கொடுவீணை முழங்காமற்
காதினர் தந்தமிர்தங்க முடைத்தனா கடிவுற்றூர. (எ)

தாசரொலோரு நடுங்கின நோடினர் சாராமல
ராசனை நாடுறு முத்தவ ரித்தனரிற் சென்று
பேசின ரிங்கு கடந்தவை கேட்டவர் பேராமல
ஆசறவையிய ராமபிரான் முனடித் துற்றூர. (அ)

கேசவ வாமன நீனதயாள ரிர்பா மூர்த்தி
நேசமொ டன்றிரு நாமநவின்றுறனோர் வின்றே
கூசறினஞ் செய்வதேனுன துள்ளிது கொள்ளாயேல்
நீசர் நெருங்கி யுனன்பரை மோதலுனோர் வேயோ. (க)

பத்தர்களுக்குறு நீமையகற்றுறு பண்பாலே
உத்தம பத்தர்கள் பாலனனென்ப தணர்த்தோர்கள்
நித்தமு நின்னை யவிந்தர் நிறத்தினை நீக்காதால
மெய்த்துறு பேர்பழு தாயினநின்றென வெருள் வுற்றூர். (ஙு)

அங்குறு ராமபிரானையொர் மாடமதிற் சேர்த்துப்
பொங்குமலங் க்ரதமெங்கு மழித்தல் புரிந்துற்றூர்
தங்குறு மவ்விடை சார்வுறு மாருதி தானேர்ந்து
இங்கெவில் கோபமடைந்தன னன்பர் நிறக்காலே. (ஙக)

ராம பிரானது தாசரை யிங்ஙன லிந்தோசைச்
சாம்வகை செய்குவ னென்றும சீதுனேத் தீண்டத்
தாமதரான வவிந்தர் செய்தீவினை தன்னுலீ
தாம்வகை யென்றய லுற்றவொர் ஞானப ரோனேன். (பஉ)

முனிவுட னெய்திய மாருத புத்திரன் முகநோக்கி
இனி திருகைகள் குவித்து முனின்றெளியேன் வாழும்
தனிமனை யொன்று தவிர்த்து நீர்செய்வது தான்செய்க
பனித மருந்தருள் வீரொனவன்பொடு போற்றும்முன். (பகூ)

போற்றுதல் கண்டு துலுக்கர்கள் வந்திது போதென்னே
தோற்றுப தீர்மயல் கொண்டனனென் றெதிரே சொல்லச்
சாற்றுப கீரவர் தங்களை நோக்கிம சீதைத்தான்
காற்றுத வந்திறலோர் பொடிசெய்குவர் கண்முன்னே. (பச)

ஆதலினீவிர் விளாந்தய லோடுக வெனவன்பால்
ஓத வுணர்ந்திலர் துஷ்டர் பகீர் முனுளாக் கின்றூர்
நீதற நின்றம சீதையிடித்தல் செயற்காமோ
வாதமகற்கவினைப் பெறுதாதையு மாட்டாரனே. (பஞ)

என்பதறிக் தெதிர்மாருகி வெஞ்சின மெய்திக்கண்
முன்புறுகின்றம சிதினையோர் கையின் மோதாமூன்
பொன்பிறழ் மேருவிடிந்து விழுந்தது போல்வீழ
வன்புளா யைந்திறு தூறுதுலுக் கர்மடிந்தாரோ. (பசு)

வேறய னின்ற துலுக்கர்கள் கண்டுவிளாந்தோடிக்
கூறினர் தம்மது கோவயினின்று கூ கூ வென்று
மாறில ராகிய விந்தர்வணங்குற மன்னேட்டுச்
சீறின னுகவயிற் றுழைநோய் கனிசெம் மிற்றே. (பவ)

போதரு நோய்மிகவுந் துயர்செய்தல் பொருளுகிப்
பூதல மீதுபுரண்டுப ரேனுமார் போரை
மேதக முன்ன ருளாத்த தினர்ந்து வியந்துள்ளே
காதரம் விஞ்சின னுத்தவசித் கனர்கண் வந்தான். (பஅ)

அன்புடனன்கு பணிந்து புகழ்ந்தடி கேணும்மைத்
தன்பு செய்தோர்களெலோரு மடிந்தனர் சுவாமீ நீர்
இன்புடன் மாருதி தன்னையி வேனையிரந் தெம்பால்
வன்புற நன்கருள் செய்வகை செய்மென வந்தித்தான். (பக)

உங்கண லுற்சவ பங்க நடந்ததை யோராமல்
எங்களை யாள்க வெனப்பொரு ளெண்ணிலவா யீந்தான்
அங்கப ராதமதாக மனைக்கணடைக் தற்முன்
பங்க மிலுத்தவசித் கனர்பின்பு பரிக்தாராய். (உ)

தாளமிர்தங்க நல்வீ ணையுடன்றிரு மாருசர்
நீளமுழங்குற நின்றது வாதசிநிறைவாக
ஆளரி நாமமியம்பிய வூர்வலமாகித் தாம்
மீளரு மின்பு சிறப்ப விருந்தனர் மேன்மேலும். (உக)

உத்தவ சித்கனர் திருவடிகளே சரணம்
ஆகச்சரித்திரம் சநி-க்கு செய்யுள் நகூஅாசஉகூ

முற்றிற்று.

நாபாஜிபக்தர்சரித்திரம்

காஞ்சிநகர் தனிற்பத்தி ஞானவயிராக் கியத்திற் கனிந்த சீலர்
ஆசிலரா மானந்த சாமிதனக் கனந்தானந்தச் சுவாமி
மாலெடியாராஞ் சுவர்தமக்குப் போகாரி தாசர்வந்தங்
கேலெடியா ராஞரிவர்க் கக்கிரஜி லெஜியென்போர் கிடர் (க)

ஆனதில் மூத்தவ ராமவக்கிரஜிய ஞானமும் விரக்த ராகி
ஊனமிலா விண்டுபக்தி யுடைய வராயரி குணங்க ளுரைக்கிற் பாராய்
ஞானமிகுசாந்தி தயைக் காதாரராய்ப் பிரபோதனியு நாடும்
ஈனமிலாப் பத்மஹஸ்தியும் முதலோர்க் கரிபத்தி யினைப்போதித்தார். (உ)

சிரவணமே முதலான நவவிதபக்தியு மொவ்வோர் திறத்தோர்க் கேந்து
பரவவரை யீடேறச் செய்தவராயி ருப்பவாக்குப் பதுமை நாதன்
வரசகுண ரூபத்தை நினைத்தபோதெல்லாஞ் சேவைதந்தாள்வான்
திரமுடனிவ்வா றிருக்கவத் தேசமழை யின்றிச கிறமை கூர. (ங)

உணவுதகங் கிடையாமன் மிகுந்ததுயரு றும்போதவ் வூரிலேயோ
குணவதிதன் பிள்ளைக்குச் சோறின்றி மிகுந்த துயர்கொண்டு சார்ந்து
தனவில் கையிற் சேயை வைத்தாற்றில விழுந்திறந் தாடனிமை யாஞ்சேய்
அணவனையைக் காணுமற் பசிவருத்தக் கோவென்றே யலறும்போது (ச)

அக்கிரஜி தாசரங்கே நீராடவந்தனர் கண்டலறிப் பிள்ளை
யிக்கையி லிருப்பதென்னை யெனவிரங்கிப் பிள்ளையரு கிற்சென் றேங்கித்
தக்கமுறு கின்றனையே னெனக்கேட்கத் தாய்தன்னைச் சோறுகேட்டேன்
மிச்சபியா லென்னை விட்டகன்ரு ளெங்கேயோ வெனவிளம்ப (ஞ)

வினவிய வக்கிரஜி யென்போர் மிகக்கருணை கூர்ந்து புனலாடி மீண்டத்
தனையனுடன் வரவழைத்துப் பயப்படே லெனவுரைத்த தன்மையாலே
புனைபெயர் நாபாஜி யெனப்பொருந் திற்றுப்பின்பு மடங்கொண்டு போந்தார்
அனையர் மடந்தனின் மேவும்பெரியோர்க ளெச்சிலுண்டு வளர்வ தானுர். (ரு)

அக்கிரஜி தினம்புரிய மர்ச்சனையே முதலான வினைத்தும் பார்ப்பார்
தக்கவெளிப் புறத்திருந்து வரும்பெரியோர் தமையெல்லாஞ் சரணந்தாழ்வார்
மிக்கமடத்தினி னடக்கும் பாகவத முதலியவும் வினவு கிற்பார்
புக்கவிவர் நடக்கையினுற் சஞ்சித கர்மம்மக ளெல்லாம் பொடிந்துபோக. (எ)

மெய்யறி வுண்டா யுலகத்தெல்லோர்த நினைவறியும் விவேகியாகி
ஜயமறத் திரிகாலங் களுந்தெரிய வல்லவ ராயண்ட மெங்கும்
ஜய்து செயலுந் தெரியலாயினுர் மௌனமாயிருக்கு நாளில்
பொய்யற சீரக் கிரஜியொரு தினத்திற் கங்கை நீராடிப் போந்து. (அ)

விண்டுபூசனை செய் தாரதிசெய்து விமலன டிவிரும் பித்தாழ்ந்து
கொண்டு பினரவ்விடத்திருந்து நாபாஜி தீனைக் கூவியுள்ளே
அண்டும் வகையொரு வாயும் விடாமல் வெளிப்புறத் திருக்கவாணை செய்து
மண்டு கதவடைத் தொருகம் பளம் போர்த்து மானச பூசனையின்மேவி. (கூ)

சித்த மொருதன்மை யராய் ஸ்ரீ ஹரியைத்தியானிக்கத் திருமால் வாரா
தத்தினத்திலுளம் வருந்தித்தியானித்துத் தியானித்தங்கயர் வதாஞர்
இத்த குதினை வெளியிலிருந்த நாபாஜி தெரிந்தின்று சாமி
அத்தியிலோர் வணிகனது கலமுழுகலாகு கின்ற வதனை நோக்கி. (ஏ)

துவரை நகருறு வோனை யெனது கலமுழுகாமற் சூழ்தியாஞற்
கவரின் மனத்தக் கிரஜிக் கைந்திலொன்றிக் கலத்திலுள கனக மீவேன்
தவறுதல் செய்யேனென்ற வேண்டினைவ்வணி கனது தன்னுலோர்
உவமையு மில்லான் சென்ருனு மக்கிலா பங்கிடைத்தற்குன்னி மாதோ. (ஙக)

ஆதலினீர் சற்றுழலாத மைந்திருக்க வெனவோ தவவரவ்வாறு
மாதவனை நினையாமற் சற்றிருக்க நாபாஜி மறத்துங் கூவி
மேதகையீரிப்போது கலங்காத்துக் கண்ணபிரான் மீண்டானீயிர்
போதரு மாறினையு மெனவக்கி ரஜிதியானிக் கக்கண்ணன் போந்தான். (ஙஉ)

பொன்னுடை நினைந்திருக்கச் சார்ங்க தரன்ரேன்றதலும் புகழ்ந்து போற்றி
மின்னுரும் திகிரியினு யிங்நேர மெங்ஙன்ரும் விளம்பு கென்ன
மன்னுழி முழுகாமற் கலங்காத்து வந்தேனவ்வணி கனுய்ப்பான்
தன்னன பொருளிலைந் திலொரு பாகய்கொண்டு மடந்தனக் குரோர்தி. (ஙங)

செலவுனக்கு மிகுதியாயிருக்கின்ற தெனக் கூறிச் செய்யும் பூசை
கலமுடிந்த வுடன் மறைந்தானளினை நீயகன் பின்பு ஙனியுயந்தங்
கிலகு கதவைத்திறந்து நாபாஜித்தனை யுள்ளே யெய்தக் கூவிச்
சலசமலருறை வாற்குந் தெரியாத தறிந்த தெங்ஙன் சாற்று கென்ரூர். (ஙச)

நகை முகராய் நாபாஜி சாதுக்கள் பிரசாத நாளு முண்ட
வகையதனலுந் தேவரீர் கருணை வசத்தாலு மனத்துணர்ந்தேன்
தகைமிகு சீர்க்கண்ணனது செயலே யென வக்கிரஜி தயவு கூர்ந்து
மிகைநலஞ்சேர் நாபாஜிமுக நோக்கி மறைப்பொருளை விளம்புகின்ரூர். (ஙஞ)

ஹரிருணங்களே புகழு மதிலும வனடியர் புகழடைவிற் கூறில்
சுரிமுகச் சங்கேந்து மவனுக்கு மிகமகிழ்வுண்டாமிது தோன்ருது
விரியு மூலகத்தவர்க் கிம்மறைப் பொருளையுனக்கு நான் விளங்கச் சொன்னேன்
தெரிதி யென நாபாஜி யக்கிரஜிபாத மலர் சேவித்தேத்தி. (ஙசு)

தேசிகராணைப் படியே பக்த சரித்திரங் குவாலேர பாஷை
மாசில் பிராக்ரத பாஷையிலும் வழங்க நாடோறும் வரைத லானூர்
ஆகிலிவர் வரைவது கேட்டத்தேசங்களிலுள்ளோ ரவரைப்போற்றி
எசில் சிரவணஞ்செய்து மனனஞ்செய்தும் புகழ்ந்து மிருக்கலானூர். (ஙஎ)

நாபாஜி பக்தர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் சசு க்கு செய்யுள் கூஞ அளவு

முற்றிற்று.

நானகதாசர் சரித்திரம்.

வேறு

நீமோனூனியாய் நெடிய வைராக்கியம்
கூடுவோரரிதனு மந்தினங் கூறுவார்
நாடி பஞ்சாபு தேசத்துளார் நானகர்
ரூடுபேர் மிக்க சம்பத்துளார் தகளூர். (5)

ஆசையா லாசையு மளவிலா மோகமும்
மாசு சேர்டம்பமும் வளர கங்காரமும்
நாச மேய் கொலையு நன்மார்க்க நண்ணுமையும்
நீசமாகிய வெலாநிறை தலானீனைவிலே. (6)

அத்தகைப்பொருள் கணல் வழியிலே யமையுமா
உய்த்தல் செய்திடருறு துவண கேதனனுடைச
சுத்த நாமந்தினஞ் சொல்லவுத் தேசராய்க்
கைத்தினுல் விண்டுவுக் காலயங் கட்டினுர். (7)

அந்த நாடான தலிந்தர் நாடானதால்
இந்த மாகோயில் கண்டேவரு மிசைவுரு
நிந்தை செய்துறு மவர் நினைவை நானகர் தெரிஇ
நைந்து மாமனமிக நாடி வாராயினுர். (8)

துட்டராகிய துருக்கக் ரூரோதியர் தணிந்
திட்ட விண்டாலயமினை செய் தேவாலயம்
நட்ட மாகச் செய்வார் நான் மறைக் குலமையும்
தொட்ட சற்சனரையுந் தொலைவு செய் வாரரோ. (9)

ஆதலாலிவர் கடம்மரசனுக் குரை செய்து
மாதவன் தினகரந்தனையு மாய்க்கும் மூனம்
சேதமாரும் வகை செய்து நாமே யென
ஏதமோடந் தவாலய மிடித்தாரரோ. (10)

அத்திருக் கர்க்கு வப்பாக மசித கட்
டித்துலக்கஞ் செய விந்தெலா மேசினுர்
அத்தையோர் நானகரதையு முன்போலிடித்
தித்த கர்த்தச் செய்தார் தொலைவில் கொல்லைகளரோ. (11)

கைத்தெலா நானகர் கழியுமா செய்ததால்
இத்தராயின ரெனப்பெரிது கண்டோ ரெலாம்
தத்தம் வாய் வந்தவா சொல்வியத் தாசரை
[illegible] (12)

சிலர் துணிந்தினைய நீர் செயலெனைபகர் கெனச்
சிலர்கள் சங்கரனையுஞ் சிலர் கனெண்கணனையும்
சிலர் முகுந்தனைபு நேர்சிலர் பதங்னையு மோர்
சிலர் களிந்திரனையுஞ் சிலர் செழுந்தழலையும். (க)

கடவுளென்றடி தொழக் கருது கின்றனரினும்
புடவி யிங்கின் மதம்பல படப் புகலுவார்
அடைய நன்கென விசைந்துறவி வாறயர்கிறேன்
மிடை மினென் கொல்லே முற்றியு மெனு விசை செய்தார். (ஙி)

யாவரும் வினவி யின்னகை செய்தாராகவே
தாவருமை பொருளெலாஞ் செலவு செய்தனர் மகிழ்ந்
தேவருஞ் சுத்த சாத்து விகலவராக்கிய
ராய்வருங்காம மாதிய வெலாமறல் செய்தார். (ஙக)

அறிப கீரலகு பைராகி யென்றறி யொணச்
செறியுமோ ரேடராய் ஸ்ரீ தரன் சிக்தையிற்
பிறிவுரு துறவுடம் பேணு மானங்கழிஇ
நெறிகொளான் மாவுறுஉ நிலேயிலே நிலவினர். (ஙஉ)

வை னோனுக் தமைச்சாணெரு வெய்திஞல்
ஆவதாமவகை யவாகருள செய்வாராயுர
மேவனோ செயலெலா மிடைய விந்தாக ஞனர்ந்
சாவதீ ருமடிச்சோ பயிராகியோ (ஙங)

நினையனென் றறிகொரு திவனேலங் கிடலெனே
நினைவின்மந் நிரமுரீஇ நிலேகயிாகனை னதால
புனைவிலுண மருருடன் புரள்கிரன் பொருளெலாம்
அனையகன நிடமனத தள்ர்வினேங் குறுகிரன். (ஙச)

இந்தடி, சிற்பலோ மொய்துகின் றணாதனம்
விந்தநேர் குவையினிவ் விதமியற் றினர்கொலோ
தந்தகொல் லேயினுறுஞ் சனாகளுக் குதவியே
முந்தினன் ஞானியாய் முழுதும்விட் டனனரோ. (ஙடி)

என்றுபற் பலொலா மெனேயசொற் சொல்லினும்
துன்றிராக் கதிரினேர் சுனகன்வாய்க் குரையெரு
நன்றுநா னகொணி நாடொறுந் தமதுளே
மன்றலா துளவினுன் வாழவை குற்றனா. (ஙசு)

வேறு.

இவ்வகை யியலுகின்ற நானக ரியல்புநோக்கி
வெவ்விய துருக்கரொல்லா மிகப்பொரு அரசன் பாற்போய்
ஒவ்வுநங் குலத்துளுற்றே னங்குலத் தொழுக்கந்திர்த்து
தவ்வினன் றிரிகின்றனென் றுரைத்தனர் சாற்றக்கேட்டோன். (ஙஎ)

எவலா ளொருவன்றன்னே யேவிகீ குலத்தொழுக்கம்
ஒவலின் றுகநிற்க வுனைக்கென வுரைக்கக் கேட்டோர்
மேவுமண் ணுன்றேபற்பல் வித்தங்கலம் பொன்னுமொன்றே
தாவிலாப் பணிகள்வேறு தன்மைய வாதல்போல. (ஙஅ)

தனிமறை யுரைக்கும் விண்டு மயஞ்சகத் தென்றுதந்த
கனிமொழிப் படியேதெய்வ நாயகன் விளங்குகின்றான்
மூனிவிறெய் வங்களாகப் பலவகைமுயலுஞ் சாதி
இனிலுந்தெய்வங்களாலும் பேதமின் றேனுங்கேண்மோ. (கக)

துலுக்கர் சிப்பியர் குலாலர் புலையர்தோல் வினைஞரான
நலக்கபீர் நாமர்கோரா நயம்பெறு சோகாமேளர்
விலக்கரு ரோஹியென்போர் விண்டுவே கடவுட்கெல்லாம
சொலற்கருங் கடவுளென்று சூழ்ந்துநற் ரொண்ட ராஞ்ரா (ஙல)

ஆதலா லாதித்தெய்வம் விண்டுவே யாமென்றெணணி
மாதவன் ரூளுட்கொண்டு நாமநான் வழுத்துகின்றேன்
ஈதறி கென்ரோர்பாட்டை யெழுதினரவன்கை யீயத்
தூதன்போ யரசன்யையி லீந்தெதிர் தொழுது நின்ரான. (உக)

உய்த்தவக் கவியைநோக்கி யுளமகிழ்ந் தரசனுய்த்தோ
சுத்தமெய்ந் நிலைமைதன்னைச் சோதிக்க நினைவுகொண்டு
மெத்தவுங் கோபங்கொண்டான் போல்வெளிக் காட்டிவேசாய்
இத்தலத் திருக்குமென்சொ விகழ்ந்தனன் மறுத்தலாலே. (உஉ)

கைப்பிடி யாயன்னூனை கொணருங்கள் கடிதினென்ன
ஒப்பறு படாணி யீரைஞ் னூறுபே ரொருங்குசெல்லத்
தப்பிலர் தம்பாலே விஞனவர் தாமுஞ் சூழ்ந்து
பற்பலா யுதங்களோடு நானகர் பதிக்கு வந்தார. (உங)

உள்ளுற முயலும் போதுள்ளுறைநர நானக ரறிந்து
புள்ளிவர் வோனை யெணணப போந்தனர யுதவீரா
தள்ளருங் கடிமை பூண்ட சததிர வததிரங்கள
கொள்ளையின் வீசி யெய்யக் குலைந்தனர் படாண் களெல்லாம. (உச)

பயந்து போயரசன் பக்கல் பார்த்திப நாங்கள் சார்ந்தோம
ஜயந்தரு மயுத வீரர் சார்ந்தன ரவரகத்துள்
வியந்திடப் படைகள் கொண்டு வெளிவந்தெம் மேல் வீசுறரா
அயர்ந்தெதிர் நிற்க வஞ்சி யடைந்தனமும் பாலென்ரூர். (உரு)

அன்னது கேட்ட வேந்தனட்ட சித்தியும் பெற்ரோரை
நன்னயந் தெரி விலாதோர் நவில்வது கேட்டு வீணே
இன்னல் செய்தன மென்றெண்ணியனு தபித்திரணடு கையும்
துன்னுற வஞ்சலித்துத் துதித்துட னெழுந்து வந்தான். (உசு)

நானகரகத்துள் வந்து நயந்து சாஷ்டாங்கமாகத்
தானடி பணிந்து மிக்க சாதுவாய் விளங்கு தும்மை
யானஞரு றுத்தினேனே யாயினுங்கிருபை கூர்ந்தஞ்
ஞானமிக் குடைய வெண்னை நாதகாத் தாள்க வென்ரூன். (டஎ)

வேண்டி னன்று தித்தன்னேர் தம் விடை பெற்றுச் சென்ரூகை
ஆண்டன செயல்களெல்லா மறிந்தன ரூரிலுள்ளார்
தீண்டன கீர்த்தி யெங்கு நிமலரை யடிவணங்கிப்
பூண்டன ருபதேசங்கள் பொருள் பல தருவலானர். (உஅ)

வருபல பொருளுங்கொண்டு சாது சர்ச்சனர்க் குவாய்ப்பத்
தரும முதிட்டு வந்தாரவர் மடந்தங்கு சீடர்
பெருகினரிகத் திலாசை பிறழ்கிலராயிருந்தார்
இருவர் சூத்திரா மர்தானு வென்பவர் தேசிகர்க்கு. (உக).

உடல் பொருளாவியர்ப் பணஞ்செய் திவ்வுலக வாழ்க்கை
விடல் செய்து தேசி கோத்தமரை விடார் சேவை செய்து
மடனறு மவர் தம் வார்த்தை வழி வந்து கருணை பூண்டார்
நிடமுடனிவ்வாறுகச் சென்றன கின்னுள் பின்பு. (உஉ)

ஊனமில்வாழ் வென்றுன்னி யுற்றனர் மடத்தி லீதம்
ான மற்றதிலு மென்ன வெண்ணினர் மடத்திருக்க
நானகர் சூத்திராவை வைத்த மர்தானு நண்ணத்
தேனமர்துள வோனமஞ் செபபினரழைத்துச் சென்றார்- (உக)

நிலைபெறுங் கண்ண விக்கிரகந்தனை நிலையிற் பேர்த்துக்
குலைவுற மாட்டெலும்பைக் கூட்டிக் குபபுறக்கிடத்தி
அலைவு செய்தனர் மக்காவி லெனைவகத் தெண்ணிச் செய்யாள்
சலைவனைக் காணவேண்டிச் சார்ந்தனர் வழிக்கொண்டம்மா. (உஉ)

சார் தரு வழியிலோராரூனது ஜலமிக்காகி
ஆர்தரக்கண்டா ரோர் காலலக் நிரஞ்சன மென்றேதி
நீர் தனினடந்து சென்றூ ருடன்வரு சீடர் நேரார்
வார்தரு கரையினின்றூர் மனத்திறு பயங்கொண்டம்மா. (உங)

தேசிகர் தமைக்குறித்துச் செங்கை ளிரண்டுங்கூப்பி
ஆசில்சே ரையோ யானும்மூட னடையவஞ்சிக்
கூசியிங் குறுவேனும்மைக் கூறுதத் தருமுபாயம்
பேசியங் கழைத்துக்கொள்க வென்றுபே தித்றூர்மாதோ. (உச)

பேதுறு சீடர்தம்மை நோக்கினர் பிரளயத்தின்
மீதுற நின்றுகொண்டு வேண்டுசத் குருதியானம்
போதுற மனத்துட்கொண்டு போதரு கிற்பையாஞல்
தீதுற லின்றிச்சார்வா யென்ஞடென் றினிதுசெப்ப (உரு)

அவர்சொன்ன படியேயாசா னேத்தியா னித்தக்கொண்டு
புவனமங் கிடையளாவப் போயினர் நடவினின்ற
தவரிட மிவர்கினைக்கா ளவுறச் சார்தலாக
எவமொடிவ் வாற்றுநீரொன் னிடையள வாயிற்றென்னே. (உசு)

அலக்கிரஞ் சனமென்றோதா மையினல வோவென்றெண்ணி
நலக்குரு நினைவைவிட்டு நானகர்போனடந்து
செலற்கது செப்பநீர்தான் நிள்கழுத்தளவதாகச்
சொலற்கரும் குருவேயாற்றி லமிழ்கின்றே னென்றுசொன்னன். (உஎ)

திரும்பினர் நோக்கியாசான் றியானமேன் விடித்தாயென்ன
விரும்பினர் குருதியான மேவலுமுன்போ லாக
அரும்பெறற் கரைபோய்ச்சேர்ந்தா ரணுகுதே சிகரன்ஞர்க்குக்
கரும்பிர சம்போற் கொள்ளக் கனிந்திதோ படேசஞ்செய்வார். (உஅ)

டோரா ணோராசான்ரூன் செப்பிய வழியே செல்லல்
காடரு கலமதாகு கவில்வழி நடவாராகில்
கேடது வாகுமென்னக் கிளர்ந்தது கன்றென் ரூசான்
பீடமர் கமலபாதம் பேணினர் வணங்கிகின்ரூ. (கக)

பின்னிரு வரும்போய் மக்கா வருகுறப் பேசவ்வூரார்
மன்னுமாட் டிறைச்சிசோறு விற்பதிங் குக்கள்வந்தால்
துன்னிடா தகற்றறப் பிவரிற் கொலுசூழ்த லண்ணேர்க்
கின்னன வழக்கமாக விருப்பதை யிவரறிந்து (கஅ)

மக்கமா நகரிலுள்ளோர் கண்ணுக்கு மறைவதாகப
புக்கிரு வரும்போய்க் கோயிற் புகவுறு மூஜாவர்கண்டு
தொக்கதெவ் வாறிங்கின்ரே ரொனவியப புற்றுத்தோன்றம்
மிக்கவர் தம்மைநோக்கி நீவிர்யாரெனவினவ (கச)

உற்பத்தி லயத்துக்கேற்ற காரணமாகியோங்கும
சிற்பரஞ் சோதியாகித் திரிகுண சீதமாகிப
பற்பலவியா பகமுமாகிப் பகிரிரா மயமுமாகித
தற்பர மாகிநிற்ப தெதுவது தான்யா ரூரும் (கஉ)

அடியரைக் காத்தற்காக வவனியில் யாருங்காணிவ
வடிவொடு வந்தேனென்ன முஜாவர்நீர் வழங்குமாறறம
முடிவுறப் பரிக்ஷை யீந்தால் மொழிதல்சத தியமாமெனன
மடிவறு தாசரேறு பரிக்ஷைநீர் வருக்கவென்ரூ. (கரு)

இந்துக்கள் வணங்குதற்கா யியற்றுவிக கிரக மிங்கு
முந்துற்ற ததனேமணணிற் புதைத்தன ரஃது முன்போல
வந்துற்று நிற்கச்செய்வீ ராயினீர் வழங்குமாற்றம
மைந்துற்ற தென்னச்சொல்ல நானகா மனத்துட்கொணடார். (கச)

கண்ணினே நினைத்துக்கீரக் கடலுறு வோனே பூமேல
நண்ணுமங் கைக்கின்பா கருணைநிதி நளினநாபா
எண்ணுறு பக்தவற்சு லாவிய லான்மராமா
மண்ணுல கனந்துகொண்ட வாமனவென்றுவாழ்த்தி (கடு)

அடியனே னுனைத்தவார்த்தை யவழுரு தவிந்தர்காண
நெடிதெழுந் தினிதுநின்று நீலைதரல் வேணடுமென்னப்
படியளந தவனன்பர்க்குப பரிந்தெழுந்தாழிசங்கம
வடிவுறத் துலங்கி நின்ரூன் மனத்துப சாரமெல்லாம (கூ)

செய்தனர் கண்டுபோற்ற மூஜாவர்மற் றதுதெரிந்து
மெய்தனி னடங்கியஞ்சி நானக ரடியில் வீழ்ந்து
பொய்தவி ரன்புகொண்டு போற்றினீ ரேமெய்யான
தெய்வமிங் குனித்துவந்தீ ரொனத்துதி செய்தல்கேட்டு (கள)

அங்குநின் றெழுந்துவெற்பின் சாரல்க ளனைத்துநீங்கிப்
பொங்குமோ ராற்றின்பாங்கர் போத்தன ரங்கோர்வேதன்
தங்குதன் சேணையோடு நடிக்கலா தன்னிற்சார்ந்து
சங்குமே வாற்றைநீந்தத் தகாதவ ணுயிற்ரூன். (கஅ)

தாசனாக் கணடுபோறறித தாழந்தடி வணங்கிமிக்க
நேசமுட்கொணடிவ் வாற்றை நீங்குதற குபாயஞ சொலக
மாசறற மடிகேளெனன மற்றவா காயிதததால
காசறற கலலெசெயதங கவனகரந தனதுவேஙதே சக)

நீயுன தனிகததோடு நோக்கிதன் மேலே யேறிப
பாயுநீ ராறறைதத தாணடு கெனபபகாந துறுதனகீடா
மேயுறக காஙகடநது விரைதுவந தனரவ வாற்றை
ஆயுமவ வாசனீநதக கலலெயையாறறிலிட்டு (ஙல)

எய்திலர றேறவேற யாவாகரு மிடமூணடாஙி
மையிலபுட பகமானமபோல வநதது நதியின மீதாயப
பொயயிலர தந்தகலலீ புவல னனிகததோடுமெ
கையற வினறியாறறி வ கனாவநது சோநதான மனஞே. (ஙக)

திரமவந தடைநதவேசன நிதையின மிகவியநது
காரண புருடனொனறு மருகின னவாதம பாதம
காரவீழந தெழுநதுபோற றிச சாமிநீ சேயெனகரு
நாரண னுருவங்காணச செயயமி ஞனக வினரூன. (ஙஉ)

நிராமய ஞரியெங்கு நீறைநதனின மலனேநேரோ
பராவுறச காணவேணம ற பரமசத குருவைபபறறி
விராவுறு மூபதேசாசா) விளங்குறக காணலாமித
தராதலந தனினமறறெ ன முலுநதெரி தரலகூடாது (ஙஊ)

எனபது கேடடவேக ளிவவுரை மெயதா னெனன
அனபரை வணஙகிச சென்ரு ணணிநதா கிடசோடு
பினபுநா நகாவருமபே தவவுழிப பிரமனபோலும
இனபுறு தவதசதான சோபக செயதக கணடு (ஙச)

வணஙகின பவனைநோகி வநதகோ ரகசாசொல்வா
நுணஙகுதது ணரி ஸீரீரீ நுமமகத துவங்கள பாமீ
திணஙகுற வெளியிட ளெளீ ரினறிரித துவாரந தனனில
கணஙகொள நாலிலட கம போகலநதுறறூமாமதோ (ஙஙி)

அனைவரு மரிதனருச தாதலா லவாகட்கெலலாம
புனைவுண வளிததலவேணடு மெனறுனா புகலகேட்டு
நினைவினீர முணனாச சென்றங கவருணு வுணறகு நேர
முனைவரே சொனமினெனன முநதினா சென்றூமாமதோ. (ஙசு)

நானக ரவாமுன சென்று நாலிலக கமபேருகரும
போனகந தரலுமுணடு புகழநதன ரிருகருமபோது
ஞானக மாகுகமவந்த கோரகா மற்றெலலோகரும்
நானக ருங்களுகு நலருவ ருணவின றெனறூர. (ஙஎ)

சேரநீர வாருமெனனச செபபநா னகரெஙகட்டுப
போரநன குணவளிசதுப போயினரிபபோதெனனத
தீரராகியகோகரா மிகவிய நதிருகருஞ செவ்வி
நேரநா னகாவந்தநத நிமலரா வணஙகிநின்றூர். (ஙஅ)

நின்றநா னைகளைக்கண்டு கோரக்கா கெருமன்போடு
துன்றமார் புறவீணைத் துச்சூக்கு மவடிவங் கொண்டு
சன்றிவ ணுற்றோர்க்கெல்லா நலகினீர் விருத்துவங் கின்
றென்றரி தாசரும் போலுல கிடையொருவ ருண்டோ. (நிசு)

கண்டிலே னெங்குமென்று களித்தனர் ககன மார்க்கம
அண்டினர் சென்றூர் செல்ல நானகர் மடமடைந்து
தொண்டரோ டிருந்துமன் றற்றுழாய வணமஞ் சொல்லிக்
கொண்டனர் வாழ்ந்தார் நாளுங்குளிர் மகிழ்சிறபப மாதோ. (சுஐ)

நானகதாசா திருவடிகளேசரணம

ஆகச்சரித்திரம் சுஎ-க்குசசெய்யுள சுஅ்சுஈ.

முற்றிற்று.

பிரோமாபாயி சரித்திரம்

வேறு

சாதுசர்சனர்தம் மிடத்தன்பு மிக்கவர்தாம்
ஒதுபாகவதம் வினவுறுணு முடையார்
ஸ்ரீ தரன்பெருங் கீர்த்தனத் தன்பு செய்திறத்தார்
பூதம்யாவை யிலுந்தயை பொருந்திய பொற்பார். (க)

ஹரிதியான மேயன்றி வேரொன்றையு மறியார்
பெரிய காயில் வளர்பவர் பெயர்பிரோ மாபாய்
தெரிய மங்கலியார் தினங் கங்கை சேர்ந்தாடல்
புரிவர்தம்மகத் தொருகண்ணன் மூர்த்தியைப் பொற்ப. (உ)

அர்த்தித் தெத்துவர் தினமும் பாகவதங் கேட்பாராய்
இச்சித் தானந்த பாஷ்ப மோடவச மாயிருப்பார்
குச்சித் தெய்தின மொருதினம் பசிமிகக் கொண்டு
மெய்ச் சிச்சாது சஜ்ஜனர் வரக்கண்டனர் விரும்பி. (ங)

வணங்கியங்கவ ராசனத்துற வகம் வைத்து
தூணங்கலி ன்றி மற்றிவருணவ முதிட நோக்கில்
இணங்கு ப ாறு பாகவத மிவண மின்றுரும்
உணங்குவார் பசியால் வினவுறச் செல்லுவோ மேல். (ச)

அன்றியும் வருசாதுக்கள் சேவை கிட்டாமல்
இன்றுநானப ராதியாயி துவனா யியற்றும்
நன்றதாகிய சுகிர்தமெல்லாங் கெடணண்ணும்
என்று தம்மனத் தெண்ணினர் செல்லுமுதி ருந்தார். (ஞ)

வயது பத்துள ஞானதம் மகன்றனை நோக்கி
நயமொடின்று போய்ப் பாகவதந் நன்கு வினவி
அயர்விலா தெனக்குவந்து நீயுரைத்தி யென்ற னுப்பி
மயர்விலா தரிநாமங்கள் வழுத்தி நீராடி. (ட)

வந்துபோனக மட்டுவந் துளவயி ணவர்க்கு
முந்துபாத பூசனைசெய்தம் முளரிநீர்கொண்டு
தந்துசோட சமா முபசாரமுந் தகவாய்
உந்துபோனக முண்ணச் செய்தார் மிகவுவந்து. (ண)

உண்டபின் கரங்கால் சுத்திசெய்திடவுஞற்றி
மண்டு சீதளச் சந்தன மருவுதாம் பூலம்
விண்டு தாசருக் கீந்து பசரித்தனர் விரும்பி
அண்டிஞன் மகனவனுடன் முமுமுண்டாராய். (த)

மத்தியானத்தின்மகனே நீகேட்ட பாகவதம்
உய்த்தயான் வினவுறச் சொல்லு கென்னலு முரைத்தான்
மெய்த்தகோ குலத்துறு நந்தகோபற்கும் விரும்பு
மைத்தகண்ண சோதைக்கு மோர்குழந்தையாய் வளர்வான். (ந)

அன்னே யோர்தினந்தயிர்கடை போதினி லழுது
தன்னியந் தரவேண்டினுன் கடைதலைத் தவிர்ந்து
மன்னு மங்கவன் பால்கொடுத் துறவவன் மனத்தில்
உன்னினுன் விஞ்தஞ் செயவடுப் பிற்காயும்பால். (ஐ)

பொங்கிமேல் வழிவுறத் தழன்மிகும் படிபுரிய
அங்கிமிக்க தாய்ப்பானை யிற்பாலெலா மழன்று
தங்குபானை யுட்சிறிது மில்லாமலே தவிர
நுங்குபால்கருகியதறிந்தமலனை நூக்கி. (ஙக)

ஓடிவந்து நோக்குறு பொழுதுள தயிர்த்தாழி
சாடிவீதியிற் றவழ்சிறு பாலரைத்தான் கூஉய்
நாடிமற்ற வருடன் சிதறிய வெண்ணெய் நயந்து
கூடியுண்டனன் கொள்ளைசெய் தாயிடைக் குறுகி. (ஙஉ)

பாலெலாஞ் சிந்திப்போயவே யெனவுளம் பரிந்து
சாலமீண்டனள் கண்டன ளுடைதயிர்த் தாழி
ஏலும் வெண்ணெயுந் தயிரும் போயின வெனவிரங்கி
மாலின் மேலுடைத் தானென மனங்கொதித்தனளே. (ஙசு)

இனையன் போற்புரி வாருலகத் தெங்குமில்லே
மினைக டோறுமிப்படிச் செய்வா னெனவுள மதித்தங்
கனையர் சொல்வதும் பொய்யன்றித் தெங்குசெய்பவனே
நினைவி லேபய மூறமிகத் தண்டிக்க நினைந்தாள். (ஙச)

கையிலோர் பிரம்பைக் கொடுகண்ணன் பாற்கடிக
ஐயனேடின னடிப்பளென்றச்ச முள்ளவன்போல்
வெய்யகோபமோ டவன்றனைத் தொடர்ந்தனள் விரைந்தான்
மையல் சேருறு கோபிகள் கண்டனர் வகுப்பார். (ஙஞ)

ஆதியே மிகவன்பு செய்த தினடங் காமல்
நீதிலே மிகச் சிறந்தன னிவனென்று சினமுற்
ரோதினர் முனம் யாங்கள் சொல்லுவதெலா முன்னுய்
கோதியாவு நீயுந் தெரிதர வின்று குறித்தான் (ஙசு)

எரிதழற்க ணெய்யு ருத்தெனக் கோபிக ளியம்பத்
தெரியசோதை மிக்காள் சினங்கொண் டவற்றேடி
இரிய மற்றவ னெங்கும் காணு தொளிந்திட்டான்
ஹரியை நேடினள் காண்கிலாள் மிகவயர் வற்ருள். (ஙஎ)

சோர்வு கொண்டன ளுடன் மிகவருந்தித் துண்டத்தில்
வேர்வு சிந்திடத்தாய் நிற்பதைத் தெரிவிமலன்
சார்வு வந்தன னிற்கமற்ற வன்றனைத் தாய்கண்
டோர்வு கொண்டன ளுரலிடைப் பிணித்திடித் துரப்ப. (ஙஅ)

கண்ணன்றன் கரம் பற்றின ளீர்த்தனள் கடுகி
நண்ணுங் கோபிகளுடன் றனதில் லிடைநணுகி
அண்ணன் மருங்கசைப்ப வோர்தும் பினைய விழ்த்துத்
திண்ணம் யாத்தனமும்ப பற்று ரூகைச் சினுள. (ஙக)

வேறு தும்புகொண்டுறை முடிந்தசைக்க மீண்டதுவும்
பாறு வோனிடைக் கேலுரு திருந்திடப் பரிந்து
நூறுதாம் பலநூறு நூருயிர மசைத்திம்
ஈறு ருனிடைக் கேலுரு திருப்பவென் செய்வாள். (உ)

கைசலித்தனே கடிந்திய ருறுவது கண்டு
வைய முண்டவற் கிரக்க முண்டாய் வினைபாசம்
செய்ய தாமிடைக் கேலுறச் செய்தலும் பிணித்து
வெய்ய தாமுர லோடனைத் தசைத்தனள் வெறுத்து. (உ)

உரலிற் கட்டலுங் கோபகன்னிக ளெலா முருத்திச்
தரமிழைபபது தக்கதிங் கிவற்கெனச் சாற்றிக்
கரமிகப புடைத்தார்த் தனர்சிரித் தனர்கண்முன்
முரகரிந கிருமால பிணிச்தாள் முகமுன்னி. (உஉ)

கினபாவ மாயினி யிந்தத் தித்தொழில் செய்யேன்
ஆனவிபபிணி யவிழத்தருள் செய்யென வழுது
தானுனைத் திடவதற் கிரங்கா தந்தத் தாயும்
பானலேய் விழிக் கோபிகைகளு மகம்படர்ந்தார். (உ)

என்றுதன மனுனைதசலு மெகிர்பிரே மாபாய்
அன்று கணகணீர பெருகுற வழுது கண்ணனேயார்
கென்று கட்ட விழபபாென மனஞ் சிதறுற்று
ஈன்று தாரியின் பொருட் டிங்ஙனவி வுறுத்து வதோ. (உ)

தகவி தன்றுதாய்க் கெனமனஞ் சலித்தனா தளர்ந்து
மகனே நோக்கிநான கோகுலஞ் சென்று மாதவன்முன்
மிகவருந்து முனிடைபட பிணிய விழத்துடன் மீள்வேன்
அகமிருக் கெனபபோ முனராவி தாந்தனரே. (உ)

மாதவா பிணிய விழ்த்திட நானிதோவந்தேன்
பேதமுரு யெனபபோ முனராவி பேர்ந்தந்தச்
சீதரன் வயிற்சென்றதை யவரகளு சேர்ந்த
சாது சஜனனர் கணடிதாச சரியந்தா னென்னுர். (உ)

தாயினும் மிகத் தணனளி கொணடு பிரேமா
பாயி கணனனே நினைதலுடைந்தாள் பரந்தாமம்
யிவிவ் கிதற்புத மெனவானந்த மகத்தின்
மேய போதலா நுவினர் துளவொடு விண்ணோர். (உ)

கண்ம யாவரும் வியந்தனா களித்தனர் கண்ணீர
மணட லாயினர் ஜயஜயா கரமாய் வாழ்த்தி
அணடி தன்னனைக் காங்கரு மங்கண் முற்முற்றி
யிண்டி தாசஜய் விளங்கினன் புத்திரன் மேன்மேல். (உ)

பிரேமாபாயி திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் சுஅ-க்குசெய்யுள் ஈஈகஈஉஅ

முற்றிற்று

சிலாபாயி சரித்திரம்.

வேறு.

காவலை யொருத்தனுக் கோர்மகள் பிறக்கவக் கன்னிகை தனக்கு நாமம்
மேவுறு சிலாபாயி யென்னை நாவிதையும் விரும்பி யேகற்க வைக்க
ஆவலுட னவளதரு ளாலே [illegible] ளாளை ராமப பூசைசெய்
தோவில னிருபதாவ தா தி னுஞ் செய புபாதகி யாயாக் குரைபாள். (சு)

தேசிகா நின்னையான் வேண்டு கின்றேன் யான்றினந்தொறும் பூசைசெய்ய
மாசில் சாளக் ராமம் வேண்டு மொன்றுநீ மகிழ்வு கொடு நேடியெ தரு
கேசமுட னீகவென வன்புடன் வணங்கினர் நிகழ்த்தவத தேசிகன் விடுப்
ஆசிலாச் சரியமிக லாயின னிச்சிறு பெணன் புக்கு னனறென்னவே. (உ)

ஒருகரு நிறங்கொண்டு ருண்டகலலேத் தாது வந்திசைப பூவியெனறு
தருதல் செயமற்றதைத் தான்கொண்டு மிக்க சந்தோஷங் தழைத்து நாளும்
மருவுதந் தந்தைசெய் வதுபோல வுதயத்தெழுந்து நீராடி வ துது
கருது மந்திர மின்றி யன்பு கொடுபூசனை கருத்துற நடதது வந்தார். (ஊ)

இன்னபடி பூசனே யியற்றுவதை நெடுமா லினிதறிந் தக்கலவிலே
மன்னி யுறைவை வேத்தி யங்கனியு மன்புகொடு மகிழ்வுடன தொணமை ருந்தான்
அன்னே யொடு தந்தை யுமறிந்த தினேநம் மகள்செய் கிறதாட லென்றி ருந்தார
பின்னையக் கன்னியார் புஷ்பவதி யாகலும் பெற்றவா மகிழாது பின்பு. (எ)

தங்குலத்தொருவனே விசாரித்தவன் கொளத் தந்தனர் மணஞ் செய்துபின்
அங்கவர்த மாமிவீட்டுக் கணுகலான போதனு தினம் பூசைசெய்யத்
தங்கினதை யுறுபேழை யொடுகொண்டு தம்பதி தனேத்தொடாந் தேகிமுதலள்
இங்கிவர் முனம்போலி யற்றினர் தனிப்பூசை யேருவழிய தனின்மாதோ. (ஏ)

பூசைசெய்வது கண்ட புருடனீ தென்னெனப் போந்தவுற் [illegible] னுலுதினம
ஆசையுடனே செய்வ தாமிதென மற்றவ னறிந்து பூசைக் கருகியோ
பேசிவ னெனக்கொண்டு தெரிவுற தாற்றிடைப் பேழையி லிருந்தன வெலாம்
கூசிடா தெறிதல் செய்தவரு டன்றங்கினுன் குலவியவ் வர்தனிலரோ. (ஐ)

மறுதினக் காலேயிற் கன்னியா மொழதரு வழக்கத் தெழுந்து நானம்
குறைவற வியற்றிவந்தே பூசைசெய்யக் குறித்தபோதப் பேழைதான்
உறைவிடத் திலதாக வுள்ளத்தின் மிக்க ஞருறக் கொண்டெனது பேழையை
மறைவு செய்தவரா ரொனத்தியக் கத்தொடு வருந்தின ரருந்திடாமல். (ஒ)

தொண்டரித யத்தெழுதல் போலவேகை யிடைசுமக்க வுன்றித்தொழுமெனை
பண்டரி புரத்திலெழு பாண்டுரங்கா செய்ய பதும நாபா பண்ணுடன்
வண்டரின மேய்துளவ மாலைமார்பா நிகரின் மதருத வைமறு
அண்டரியதேவதே வாவச்சுதாபத்ம நாதரா வருணின்மலா (ஓ)

எதிகுறை நேரிட்டதோ வென்னைவிட்டுநீ யேகற் கெனவிரங்கி
மாதையருடன் கண்கணீர் பெருகயா னின்னைவந்தனை செயாத வனியின்
மீதியிர் கொடுற்றி டேனென்று பற்பல படிவிளம்பிப் புலம்பு தலுறும்
போதுமாமன் மாமிபுருட னுற்றேனீ புலம்பு கின்றனை போனதால். (ஈ)

என்று பற்பலவித சமாதான மோதியுண் கெனுமதற் கிசைவுறுமல்
துன்று மென்சாமியைக் காணுது ஜலபான முஞ்செயே னென்று துவளா
அன்று முதனாலு நாள்வரையு முபவாசமாயி னைந்த தானநாளின்
ஒன்றுமுதயத்தின் முன்னேருக்கு மணிநாத னுவருளத் துறுகியோர்ந்து. (ஐ)

கல்வியவருக் குரைசெய் தேகிகன் போலவர் கனிவில்வந் தவர்கையுறப்
பல்விதமு முறுபேழையைத் தரவிழித்ததைப் பார்த்துச் சிளாபாயியார்
வல்வினைவுடன் சென்றுநானஞ் செய்துடன் வந்துமால் பூசைசெய்ய வரசன்
செல்வியர் தமைக்கண்டு பேழையி லிருந்தன சிதர்ந்து நதிசோர்வு செய்தேன்.

அவையெலாஞ் சோநீர் முழுகியெவர் கொண்டுதந் தாரிவட் கென்று மகிழ்நன்
நவையற வியந்தி வடன் மனநில்ல தெரிந்து ஜகநாதனே யருள்செய்த தாம்
இவையலது வேறில்லை யென்றனுத பித்துட னிசைந்து மாலடியனனுன்
குவைமகிழ்வு கொண்டுள சிளாபாயியோடு மகிழ்கூடி வாழ்வுற்ற னனரோ. ஐஉ

சிளாபாயி திருவடிகளே சரணம்.

அகக்சரித்திரம் சகூ-ந்குசெய்யுள் கூஞகூகாசஐ

முற்றிற்று.

சமர்த்த ராமதாசசுவாமிகள் சரித்திரம்.

வேறு

கங்ஙைகக்கள்சுகோ சுக்கிப்பாற் சாம்பெனக் கருதூர்
தங்குற்றேர்ர் குலகருணிக நில்லறஞ் சார்ந்தோர்
துங்கத்தார் பரமார்த்தத்தைச் சாதிக்குந் துணிவோர்
பொங்குற்றன் பொடுசாதுக்கள் பூசனை புரிவோர். (க)

அயுதான் மறையந்தணா திலகாத நாமம
தேய்வில்சூரி யாஜிபண்டித ரவர்மகிழ் தேவி
எய்வதாம் பதிவிரதகி நோமணி ரேணு
பாயிமற் றிவரிருவரும் பானுவா ராமுன். (உ)

ஏழுக்கு நித்திய கருமங்க ளியற்றிநீ ராடிச்
செழுங்கதிர்க் கடவுளைக் குறித்தெண ணிருசெயலின்
மொழிந்தபூசனை முற்றியா நித்தவிர் தயத்தை
அழுந்துமன்பிற் பாராயண மாற்றியபின்பு. (ங)

ஒருமையானநெஞ் சுடன்பரி தியைப்பெரி துன்னி
மருவுதிர்க்கவந் தனமொரு சகஸ்திரம் 'வருத்துப்
பரிதிநாமமோர் பன்னிரண் டாயிரம் ஐபித்து
வருவதாயினர் பன்னிரு வருடமிவ் வாறு (ச)

பின்னரோர் தினமவ்விதப் பூசையிற் பிறழார்
மன்னுபோதெதிர் வந்தன னருளின்மார்த் தாண்டன்
பன்னு சூரியாஜி பண்டிதரின்பொடு பணிந்து
துன்னுதம் மிருகரங் குவித்தெதிர் நின்றது தித்தார். (ஞ)

இரவி யுண்மகிழ்ந் தெனக்குவேண் டியவர மென்பால்
கரவிலாதுகே ளெனச்சொலக் கதிர்தினே தோக்கி
விரவுநின்றரி சனத்தின்ப மிகவினே வுற்றேன்
பரவுமென்மனே யாள்மகன் வேண்டினள் பரிவாய். (சு)

அருளுகென்னலும் ரேணுபாயி யுமடிவணங்கிக்
கருதிவேணடிடக் கதிரவன் களிமகிழ் சிறந்து
மருவுவாரிரு புத்திரர் துங்கட்கென் வரத்தால்
இருவர்தம்மின்மூத் தவனென தம்சமா யியல்வான். (எ)

இல்லின் வாழ்க்கையி லெய்திமற் றவனெந்த வறமும்
நல்லநீதியு நடத்துவான் பரம்பொரு ணண்ணி
அல்லனீங்கினே ளவன்விறன் மாருதி யம்சம்
புல்லலாய்வயி ராக்கியசீலனுய்ப் பொருந்தி (அ)

ஞானமேபிர பலமூற ஞாலத்தை யெல்லாம்
தானுத்தா ரணஞ்செய்வ னென்றருள்செய்து சார்ந்தான்
வானமெய்தலு மிருவரு மானந்த மருவி
மேனவின்றுள படிஇனம் பூசனை விளைத்தார். (கூ)

இரதசத்தமி யுற்சவ மேழுநா ளியற்றி
விரதமாய்க்கதிர் வாரத்தில் வேதியாக கருத்திச்
சரதமாய்வரு காலத்திற்கருவயிற் சாந்தார்
சுரதமேவிய ரோணுபாயானசுந் தரியார். (கூ)

மதிநிரம்பதற் றினந்தனின் மைந்தர்வந் துதிக்க
அதிகவன்புட னவர்க்குக்கங் காதர ரென்னும்
அதிநி ரம்புபே ரிட்டுநா டொறும்வளாத் தேழாண
டெதிர நன்சூப வீதமென் மணமினி தியற்றி (கூக)

வித்தை கற்கவுஞ் செய்துபின் விதிபபடி மணமும்
உத்தமத்தினைத் தியற்றினர் பின்புரோணு பாயி
சுத்தநற்றினைக் தனிற்பெற்ற சுதருக்கு நாமம்
வைத்ததாயது நாரணனெனவழங் குவதே. (கூஉ)

இளவலானவச் சேய்க்கிறை வாலிருந் ததுகண
டளவளாவினர் வியந்தனா தந்தைதா யாரோ
வளம்வி ராவொளி யோன்சொன்ன மாருதி யம்சம்
களிர்வதாயது சிறிதென வெண்ணினா கெழும (கூங)

வெளியிடார்மறை யாகவே கொண்டுளம விளங்கத
தெளிதுநாடொறும வளர்த்தனா சேயையச் செயும்
களிதுளும்புற வளர்வுழி யரைக்கண மேனும்
எளிதிராதினி தாடல்செய் தெங்களுந் திரியும. (கூச)

திரிதல்கண்டந்தச் சேய்தனை பெற்றதாய் சிறுவா
மருவியெங்களுங் திரிதரே லகத்துளே வளாதி
வெருவினீவெளிச செல்லிற்பூச சாண்டி மேவுறுவ ரான்
ஒருவனஞ்சுதி யெனப்பய முறவுதை திடலும். (கூஞ)

உளைத்ததாய்முக நோக்கிப்பூச் சாண்டியெங் குறுவான்
விளைத்துமற்றவன் றனையெற்குக் காட்டுதி மேவில்
இளைத்தொ ரேயறை யாற்கொன்று விடுகிறே னென்னச
சிரித்துத்தாயந்தச் சேய்தனை மார்புறத் திளைத்து (கூசு)

மிக்கவன்பொடு வளர்ப்புழி யடிக்கடி வெளியே
புக்கலேந்தினி தாடல்செய் தகம்புகு பொழுது
தக்கதாய்வெளிச் சென்றிடே லெனவெளிச் சார்தி
இக்கடைந்தொழி லென்னெனச் சேயினி திசைக்கும் (கூள)

மனையிலேயினீ திறமன மெனக்குவக் கிலதென்
றனைமுன்சொல்லலுங் கல்லெனச் சிறித்தந்த வன்னை
யினைய மென்மழலைச் சொற்கணிரம புற நிரைத்துப
பினையுமப் படியே விளையாடிறப பெயரும். (கூஅ)

ஆண்டைந் தாகலும் வித்தை கற்கச் செய வாண்டொன்
றீண்ட வெவ்வகைக் கலைகளுங் கற்றுணர்ந் தியன்றூர்
நீண்ட தூண்மண நிரப்பின ராண்டொரோழ் நிரம்பப்
பூண்ட முன்னவர் புத்தியிற் சிறந்தனர் பொருந்தி. (ஐக)

மனையறந் தனிற்குறைவற நடத்தினா வந்து
தினமுஞ் செய்கடன் செய்து வேதாத்திய யனமும்
அனக நீடரி பூசையு மரிய நீராத்தனமும்
இனிதியற்று வர் தந்தை தாயே வலுமியல்வார். (உ0)

பன்னரும் பரமார்த்தமுந் தெரிந்தனர் பரவி
ந்ன நோங்குறு நாளிலோர் நாளச் சுவத்தத
நீ ரனடிக் கணுற்றி ராமநாமஞ் செப்பு கிற்க
முன்ன ரெய்தினன்ற சரத குலத்துறு முதல்வன். (உக)

கிரீட குண்டலந் திவ்ய நீதாம் பரங்கெழும
மரீய மற்றைய வாபரணங் களும் வயங்க
வரீய கோதண்டத் தொடு ஜானகன் மங்கை மருவ
உரீய தம்பியு மனுமனுந் தொடர் வுற வுறலும். (உஉ)

கண்டு கண்களி கொண்டிட ன் வணங்கினர் கருதி
மண்டு நோத்திரம் வழங்கின ருடல் பரவசமாய்
மொண்டு பெய்தெனக் கணகணீருடம் பெல்லா மொய்ப்ப
அண்டு கின்ற வானந்தத் தோடருகு நின்றனரே. (உங)

நின்ற போது கோதண்டக்கை நிமலன் மாருதியை
ஒன்ற நோக்கியிங் கிவணினே யுள்ளத் திலொருங்கே
நன்று கொண்டதின் ராமிராம தாசனென்றி வனுக்
கின்று பேரிட்டே னென்ற பயந்தந் தேகினரூல. (உச)

பின்பு வீடிவர் வந்த பின் பிதாவவர் தம்மை
முன்பு சென்ற நீயிது வரை முயன்ற தென்னென்ன
இன்பு கொண்டவருகு நடந்த தெல்லா மினிதிசைத்தார்
அன்பு கொண்டு பண்டிதர் மகன்றனை யினி தணைத்தார். (உடி)

தந்தையின் புறத்த கும்பக்திரச மெனுங்கிரந்தம்
சிந்தை கொண்ட மைத்திராம நவமியொன் பான்றினமும்
விந்தை யாயுற் சவஞ்செய்து நித்தம் வேதியர்க்கு
முந்தை யோர் முறைபோஜனஞ் செய்வித்து முடிவில். (உசு)

பத்தெனுந் தினம் லலிதமாய்ப் பதிவலம் வந்து
சித்தெனும் பரமார்த் தத்தின் மனந்தினஞ் செறிந்து
பித்தெனும் பிரபஞ்சத்திற் றேகத்தைப் பெயர்த்து
வித்தெனுந் திருமாலரி பஜனையில் விழைந்தார். (உஎ)

என்றுமிப்படி யிடை விடாதுறவி வரிளவல்
அன்றும் பன்மரந்தொறு மினி தேறினர் ஆங்கு
நின்று பல்லவினே யாடல்கள் புரிந்தனர் நிகழ்வை
நன்று தாய் தெரிந்திவ்வித நன்றன்று நந்தா. (உஅ)

யாதெனுந் தனதானிய மீட்டிஞ லன்றே
நீதறுங்குணத்தித் தமவனி தையைத் தேடி
நீதகன் மணஞ்செயத்தகு மென நிகழ் மறுநாள்
ஆதவன்வரு மூன்னெழுந் தூரரு கான. (உக)

நெற்களந் தனிற் சென்றவணெருங் குறு பொதியில்
ஒற்க மின்ரென்றைத் தூக்கிக்கால் வேகத்திணெடி
இற்கண் மேவுதின்ணை யில்லைத்தித் தாயைக் கூயீதோ
எற்கறைந்தது செய்த னென்காணுதி யெனரூரா. (ஙூ)

என்னு மூன் குடியான வனிவர் பின்னே யெய்தித்
தன்னுதாய் தீனை நோக்கி நுஞ்சுத னென்னெற் பொதியைத
தன்னுரங்கொடி தூக்கி வந்தனஞெரு தமியன்
பன்னு கின்ற தென்னிருவா தூகதற் படாத தென. (ஙூ)

மூவலுமக் குடியானவன் மூகந்தீனை நோக்கித
தவலறங் குணமான நமாயணசாமி
சவலமின்றி யேன் சலசல வெனபபுலமபுகின்ரூய்
அவலமின்றுன தேற்கொடி செலகென வறைநதார. (ஙூ)

எனலுமக் குடியானவன் சிலா தம்மோ டெடுகக
அனதனெற் பொதிக்கீழொரு பொதியுற வதவும்
பினரெடுப்பது மன்றியும பொதியி ன ழுபபெரிது
தினலறிந்தனர் தூகனினா தூகனினா தூவணடாரா. (ஙூங)

வியந்து மற்றிவரோவ வதார மேதகோர்
உயர்ந்த வுத்தம ரெனவ வருபய சேவடி யை
நயந்து போற்றினர் சென்றனர் பின்பு நாரணரும
பயந்த நெற்பொதி மீனே யகபபடுதினா பணபாய. (ஙூச)

அந்த நல்ல மயத்திற் பண்டிதர் வர வவாதம்
சிந்தை தேர்வுற நெற்பொதிச் செட்கையைத் தெரிதது
மைந்த ஞவவதாரி யென்றியம் பினா மாதா
தந்தை கேட்டுளம் வியந்தனர் மணஞ்செயச் சமைந்தார (ஙூடி)

தகுந்த கன்னிகை தீனை விசாரித்தனர் தாவா
துகந்து நன்மண மண்டப முதலியவுளுற்றிக்
நிகழ்ந்த மஞ்சளுந் தேவதா பூசையுஞ் செயது
மகிழ்ந்திரணடி நாளுறவினர் தம்மொடி மறுநாள். (ஙூசு)

மங்களஞ் செறிபல்லிய முழங்குற மாலே
பொங்குகின்ற கோதூளிலக்கினந் தனிற் பூணந்து
தங்கு கின்ற மண்டபத் தனில்வது வரர்தம்மை
இங்கிதம் பெற நிறுத்தின ரியற்றுவ வியற்றி. (ஙூஎ)

இருவர் நாப்பணிற்றிரை யிட்டு மறை யவரெல்லாம
மருவி மங்களாஷ்ட கஞ்சொல மாடுதம் பதிகள்
ஒருவிலாசிகள் கூறியக்ஷதையினி தூய்க்க
வருபுரோதிதர் வகுத்துறு மங்களாஷ்டகத்தில். (ஙூஅ)

சாவதான மென்றடிக் கடிசாற்று தறன்னே
மேவு நாரணசாமி கேட்டருகின் மேவறுவோர்
காவிலாமுக நோக்கிச் சாவதான மென்றுரைப்ப
சாவதி யார்க்கென மைத்துனர் விஜேத மாயறைவார். (ஈஈ)

இன்று தொட்டு நுங்காலிலே பவபந்த மென்னத்
துன்றுறந்தனே விழுகின்ற தினிமனஞ் சோரா
தொன்று கின்றது வேணடு நுந்த மக்கெனவுரைக்க
நன்றறிந்த நாராயணசாமி யுணணடுங்கி. (சஎ)

எண்ணேத் தாய் தந்தை யானவர் பவ பந்தத்திடுதல்
தண்ணேர் போதரக் கொள்வது தகுமதன்றெனப்பூ
மின்னேக காத்தருள் பவன்றனேப் பல துதி மொழிந்து. (சக)

அங்கு நின்ற நிலிரை வுடன் வெளிச்செறி வாகிப
பொங்கு பாதவத்சானிடைப் போய்ப்புக்கு மறைந்தார்
இங்குறைந்தவர் யாவரும் பின்றொடர்ந்தேகி
ஙங்குங்கண்ம லர் நாடிமிக் கலாருரிடையே. (சஉ)

தாயுந் தந்தையு மாற்றி லரரிடைத் தளர்ந்து
வாயுங் கணகளும் வறளிட வழுதனா மாழ்கிச
சாயுந் தண்மையராய்க் கதறினரவர் தம்மை
யையும் பல்கினேளரு மெடுத்தாற்றி ளரிர்கி. (சஙு)

தந்சமிற்புதச் தாயுந் தந்தையுந் தளர்ந்துள்ளம்
நொந்து சோவதைக் கண்டுமுன்னவ ரங்குறவில்லார்
இந்தநாணன் மாருகி யம்சமா யிகழ்ந்து
வந்துளாவை வுக்குரீர் மணஞ்செய மதிச்சிர (சச)

உதரா லவதிலப்புரு தெங்ர லேரு வடைத்தான
கதுரு னவதி னங்குச் சென்றுவு மேதினியை
நீதமாக வுத்தரிங்க வந்தவனென்றே நினைமின்
நேகைனிங்குறின் றெலநினைத்திங் கவனுழைவான். (சடு)

என்னக்கேட்டார் மெய்யென வொருமித்தத் திரங்கல்
தன்னே நீத்தநாராயந்த நாரணசா மி
முன்னைச் செய்வினே யாடல்கள் யாவையு முன்னிப்
பன்னிக்கொண டிருந்தாரங்குப பற்பல நாளும். (சசு)

வேறு.

வலியகபபட்டமானவ் வதைப்பி மறையுமாபோல்
கலிநிரப்புறுதம் மூள்ளங் கலித்துக் கானகத்துட் போம்போ
தலேவுறுத் தாழுவையெனகு முதலுயிர்க் கூறுசெய்து
கொலேயுறுத் தூ ன கண்டுங் கூசுமு தினிதுசென்மூர். (சள)

சென்றவர் பதிதாகங்க மர்ந்துவை ராக்யசீலம்
துன்றினர் மனங்கனிந்து சுவாமியை நினைத்தெப்போது
நன்றரு ளெனக்குச்செய்வா ரெனநனி நயந்துபோற்றி
யன்றிற தெனின்மிக்க மாருகி தினைத்தியானிச்து. (சஅ)

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

பலவித்தத் துறப்புகழ்ந்திம் பரிந்துதன் னருகிலவந்து
குலவருள் புரிகிலாத கொள்கைகண டியானேஞவென
நிலவுறு சுகத்தில்லைவக நினைபபதி னுலேநோர்
உலைவதன் மகனுரென்ன வுன்னின னொருபாற்செனறு. (சக)

கொடிகனே யறுத்துவந்து குதிக்குமேற் சாலிற்கோதது
கெடிதொரு மரத்தோர்கொமபி னேருறப் பிணிதது ளள
மூடியது ழேதாகத் தூங்கிமா ருதியைமுன்னிப
படிபுகழ் தரநின்றேங்கு ரீததிகள் பலவுஞ் சொலவா (ரு)

கடல்கு ளப்படியதாகக் கடந்துஜானகியைக கணடு
சுடரன விலங்கை யூட்டிதத தொடுரெளு ஷியாகி
படர்தெறப் போய்ச்சளுகீவி பருபபதத கொணாரத
அடன்மீகு ஜிரடோள்வீரத தஞ்சுனே சிறுவீரொனளு (ரூ)

அடியாைக் காத்தற்காச வல்லமோ நிலதிருநாளுள
மூடிவற விருத்தினுன்ரோ மூதேதா குசசுறுமனம
நெடிதிதை மறருதுளீரோ ரீரொன்ப பலவாறேதஇங
கடிதென்மூன் றேனறிலிரோற காயதைக கழிபபோம னன (ரூ)

அவ்வள வனுமனோந்தங கவருறு னெபாவம
செவ்விதிற் றெரிந்து காலிற் சோதது பிணியைத
வவ்விமார் பிணைகககண்டு மகிழ்நதடி வணங்கி யாயம்ப
இவ்விய வபங்கதேத்து நாரண சாமி தேர (ரூ)

நோக்கியஞ் சினேதன் சிங்க தவலுற்யெ ன மயம
ஊக்கினே பிறந்துளாயிங் காதலா லுனகிராம
பாக்கிய மினிதுணடாகப பணைனுகினரோனவா வெ ர
நீக்கில தங்கைகொணடு மீன்பஞ்ச வடி யைசகொனதரா. (ரூ)

பொழுதுபோ யினபோதங்குப பொருந்திய ராமகுடை ட
முழுகுதல் செய்துசெய்பு நியமங்கண முடி தனகெ ல
நழுவில தன்றிராம நவமியா தலினலோராசம
சூழுநனி வந்துகூடிக கோதணட பாணிகோயில (ரூ)

மிருதங்கங் தாளநல்யாழ் வீணைகின்னரி முழுங்க
வருதுங்க வனுமனீணடு வளர்கொடி விளகபாடல
அருடங்கு மாடலோடு மமர்வது தெரிநதகோபால
கருதங்கு வந்தோர்மீளுங் காறுமனனினா துதிதது (ரூ)

நவமியுற் சவங்கொண்டாடி நனுகின செலலாஞ்செல்ல
அவளவி லனுமனுர் நாராயண சாமிதன்னைக
கவர்கொடு கோயிற்கர்ப்ப கிரகத்துட் கலநதுகாமா
பவர லங்கிரீதத்துற்ற பரமனைப பணிகது பாரதது. (ரூ)

அடித்தலைத் திறைஞ்சியேத்தி யன்புமிக் கிருகை கூபபிப
படித்தனர் புகழ்ந்து நிற்கப் பரமனங் கருளிப பார்தது
மூடித்தன சேதுகாத்து முயலுரீ யாதிச்செய்கை
பிடித்திவண் வந்தாயென்னப் பிரான்முக நோக்கிச்சொலவா . (ரூ)

உனைசருளாலெனனமச முறறமமற றிவினேபுனரரள
வுனையலா சோததகவகூடடி வநதுளே னெனறு கூறல
வெ னவுவ சனறிபபேசும விமலனைக கணனிறகாரணா
லலை நாரண ராசான றனருளபெறற கிருசதலாலே (நிகூ)

அலமவளவிற சாறறினசெயருள பெறறி மலகலம ணனை
செலவிட வழியற றழகிக சேபகருள செயது காததி
லிலவளவி லெனசகிரக னிணிதுசே சிரதறற னகளைத
லெனற பிரருளசெய நாயபேர ; யுப தேசமு செய தான (நிஙி)

ரஙிகம மினிதுனை ரா வியறறெனன மாழகஙிகுதேரானறிப
ர நறவானக தாகச னகளை நருமுளஙிபபோனைம
ஜகதி ரருளரி மதார னகளை யெனறு கானம
முரிபபி நறு சருர வொளகம பெ ழுகுமா ருகி யையமுனனி (நிக)

ஐவபெ ராசட காடரஙக பிணிகுறி ரண ழ ரணைம
சவமவி ரசப ர சடதுர ட ளவு ளுலக சகன னகக
சவலி ரவி பெ ள ர ச ர ழ வீனையா பேசுபோ
ரணம நி கு ள வி ன பெ ரறுக சுவதானை (நிஉ)

நீணை ர ரஙைச ப ல ரகுரறுவணைவி
பெவண ரு ழ பெ ர சு ம ர சுத ரபுபாலை
பூனக ட னம ர நூம ரி ர ரசர
சு ணை ர பெரப ப மவ ர ர லி ணக (நிங)

ர பருவி யிபாட ச ர ர ர ர ர
பெச பருவி துப பெ ட லை ரசு பெ ர பூபானாமரநுப
வெ ர பெ பமய சபெ ட ப ர னைவக பெரி ர ர பாபெ ப
ரருஙிர ஙி னாமடவை பெண ன ட துஙி பினை ர (நிச)

சுரிய பெரட சு ர பூ ரவு ர ர பெரி சு ர ம
ெ ரி ப ரட ப ஷ ன ெ வி ம ப பெ ர ஙி ம ணைக
ரரிய ர ரவுர பெ ர ர ரி ப ர ர ர
சரியா பெயரவ ர ர ரகள பெ ப ப ரவ ர பெ ர சது (நிஙி)

ஜாண ஙிராமண ச ர மவர ஙெ ரபெ ரு ர
வாணவ ர பூகசஙுர மானவ ணாயரு பூபோ ; ம ராயணி
ஸானரஜு வஙிரர ர ஙெ ர ர ரி ர சாரிஙாணைப பெர ஙி
ஞாண ரபூ ருபெபெ ர ளைப ரிர ம ர ண ர ர வ ர ஙென (நிஎ)

வானபூ ள ர சு ணர ப (ர ணஜ ர ண ர ரீ வ ப ட ர சதி
ர ள ர ம வபூ ள பெ ஙி ர ட (ர ண ர ம ர ப ர சு வேணை ர
ரு ள பூ பெ ர ர ய ட ப ஜ ர ர ர ர ர ஙி ர ஜ ர வேட ஙி
மனற ர ர சு ர ள ம ர ப ர ஙி ண ம ஙிழ ர சு சொலவானை (நிவ)

ர ள ஙிரிணை ஙினிசு முரறறு ரீனியுளசுறுஜ ணரீ ஙி
ர ளரறு மாருஙியோ ரீடருவழ ரீ ர கொடெளறுஜாசசு வாயச
சள ளெருருசு மரளற ர ரினை ரோகஙியித சாசளெனபபோ
ரெள ளரிரின வுரிணுகீ யேயெ ரா ஙிகாரு புரிஙி யெனரூண. (நிஅ)

பின்பிருவரு மிராம பிரானடி வணங்கிப் போற்றி
அன்புகொண்டங்கு நீங்கியணு கினர்டாங் களிக்கண்
இன்புற வீராமகாதை யினிதுமாருதி நன்கோதத்
துன்பற வினிதுகேட்டுச் சுகானந்தக் கடலின்மூழ்கி. (சுசு)

தாசரன்றிர விராமநாமசங் கீர்த்தனங்கள்
நேசமோட மர்த்துபாட யாவரு நிரம்பக் கேட்டுப்
பூசனைபுரிய நாளும்புரிந்தனர் பஜனை யோர்நாள்
வாசநாண் மலரோனுகு மாருதி வழுத்து கின்றார். (எடி)

நானுனைத் தொடர்ந்து பன்னுண யந்துட னுறைந்தேன் மேல்யான்
வானுயர் சேதுக்கேகல் வேண்டு மென்னலும் வந்தித்து
மீனுயர் கொடியினை வென்றதந் தமைப் பிரிந்து
யானுறச் சகிக்கி லேன்பின் னடைகுவெ னென்று பின்னும். (எக)

தீன நல்வசனத்தோடு திகழ்பஞ், சுவம யிற் நீர்த்தன்
ஆனதும் வசத்திலன்றே வெனையொப் புலிதத தன்று
தானமை வவ்வாறுகச் சாமிநீ னெனைவிடுதது
மெனணுருதல் வழக்கோ வெனவிளம் பினர்நற்றுகர். (எஉ)

என்றவர்தம்மை நோக்கி யெனைக் குறித்தினைதல் வேண்டாம
மன்றலங்துளவோரனை வருவி பீடணருக காகத்
துன்றிணை யிருந்து காக்கச்சொனபடி சூழுதல் வேண்டும்
ஒன்றநீ நினைத்த போதங் குறுவன் யானுன் பாலெனறு ர. (ஏசு)

பின்னரு மிராம தாசகே ளெனப்பிழை யொன்றில்லா
நின்னடைந்த வருக்கெல்லா நீயனுக் கிரகஞ் செய்ய
மன்னு தென்றிசையை நோகுகி வருதி நீ ஜனகி கேள்வன்
றன்னை யுள்ளிடை விடாம லெணுமவர் தமை வணகு ர. (எசு)

தழுவி நன்காகி கூறிச் சதாகதி தனையர் தம்பாற்
கெழுதகு மிராமதாச ரதுமுதலெதிர் நாடோறும
வழுவில ருதய நானம் வகுத்தரி பூசைசெய்து
தொழுது பின்னைய மேற்றுமறை யவரோடு துய்த்து. (எடி)

இரவரி பஜனை மாறுகி யற்ற நாளிக மென்றே தும்
புரமரு வினரு மவ்வூர் பொருந்துறு வோருங் கேட்டுத்
திரமிகவன்பு கூர்ந்து சீரரி நாமஞ் செப்பற்
குரமிக லானுர் மற்றை யவரிலுத்தவ ரொனறுள்ளார (எசு)

மறைக் குலத்த வரிராம தாசர்தஞ் சரணம் வாய்ந்து
நிறைபபட வவர்தஞ் சீலந்துணிந்த னுக்கிரகஞ் செய்தார்
முறைப் படித்தவர் பற்றற்று முழுதுந்தே கிகர்தஞ் சேவை
இறைப் பொழுதகல் வுறுமவி ராமனைப பஜித்து வந்தார. (எஎ)

ஒருகினத் திராமதாச ருன்னின ராஞ்ச னேயர்
திருவுரு வமைக்க வாதசேயவ ணடைந்திம் மூர்த்தி
மருவுறத் தாபியென்று மற்றதிற் பிரவேசித்துப்
பெருகுற வினங்க லானுர் பேணின ராமதாசர். (எஅ)

வேதியர் சூழக்கூட்டி விதிவழி மூர்த்தி தன்னை
நீதியி னிறுவியன் பினிமலமஞ் சனநீராட்டல்
அதிய சோட சோபசாரமு மமையச் செய்து
திதிலது நூசமா ராதன நன்கு திருத்திப் போற்றி. (எக)

இரவுற மருத்தின் மைந்திரின் கதை ராமகாதை
பரவுகீர்த்தனத்திற் பாடிபபரிதி தோன்றுறு காலத்தில்
விரவுமார ஙி செய்திந்த விதந்தினந் தொறு நாடார்த்தி
வரலறிந் தெவரும்வந்து மாருதி சேவை செய்வார். (அவ)

இவ்வகை வருநாளுந் தவறாயழைத் தின்று தொட்டுச்
செவ்வை சேருத யந்தன்னிற் நீர்த்த நீராடிப பூசை
எவ்வ மின்றுறறி வாயுவின் சுதற் கூரிற்பிச்சை
கைவரக கொண்டு நேருமதிதியர் களுக்கு மிட்டு. (அக)

நீயுமுண்டிடை விடாம னெடி யமால் பஜனைசெய்தி
எயுனைச் சரணமெய்தி மவர்க்கினி துபதேசித்து
வாயுறதியி னென்றோத மற்றவர் சரணந் தாழ்ந்து
தாயுற ழருள் கொண்டென னுட்டங்கி நீர் நடாத்தல் வேண்டும். (அஉ)

உமதரு ளன்றியேதமு ளுற்றுச லென்றைக் கூடா
தமல சற்குருவே யென்னவர் நன்னெனமுசி கூறிச்
தமனிதி னிலைமூர்ந்து சார்ந்தனர் தென்பாற் கானம்
நிமல வுத்தவ ருறக்க நீத்துச் சற்குருவை நேடி (அங)

கண்டிலர் வருந்தித் தேசிக ருறுநேர் காறுநோக்கிக்
கொண்டுமைப் படிநடந்து கொடுவங்தாரி ராமதாசர்
மண்டிறு காட்டிற்பொந்து மால்பஜ னுயைவிடாது
கண்டித லின்றியாங்குச் சரித்தமை தனேச்சொல்கிற்பாம். (அச)

வேறு

உதிருகின்ற சருகொடு பழங்களினிதுண்டு நித்தினையு முற்றபோ
தெதிர்வுகொண் டொளிடமெய்தினன் மிருக மெவைகளும் மருஙிவினியதாய்
முதிரு மன்புகொடு வினவிநன் பஜனைமொழிதல் கொண்டுற முயங்கியே
திதிகொள்கின்ற பலதலமெலா மருவியங்கு மால்பஜனை சொலியுமே. (அடு)

புசழ்ஙரா டெனுமொரு ரடைந்துவளி புத்திரர்க்குரிய கோயில்போய்
மகிழ்வுடன் பெரிதுசேவை செய்து விடைபெற்று மாவுலி நகர்க்குவந்
திகழவில்கண்ண னதிமூழ்கி நேமமுமியற்றிமா ருதியை யெண்ணலும்
திகழவந் தனர்சதா கதிக்குரிய சேயர்தாசர் தரிசித்ததோ. (அசு)

ராமசேவை தனிலிச்சை யெற்குளதெனப்பன் மூன்று திருவக்கரத்
தாமமூல மறையைத் தனித்துறைதலாகி மூன்றைகொள் கோடிநீ
நேமநே ருருவியற்று வாயெனி னினக்குநேரு நிமலன் னெனுத்
தாமறைந் தனர்பின்ராம னேக்கருதி மறை ஜபித்தனர் தனித்ததோ. (அஎ)

ஊணுறக்க மிலராய கோரதவ மின்னவா றிவருஞற்றுநாள்
சேணிருக்கு நகரிந்திரற்கு ननி சிந்தையிற்பயம் விராவிநீள்
மாணுடைக் குருவைநோக்கி மண்ணுலகில் வழுவினற்றவ மியற்றுவோன்
கோணினைப்பெரிது குறித்தியாவனவ னெனவினுவவிடை கூறுவார். (அஅ)

உத்தரிக்க வுலகத்தை மாருதியுதித்திராமனே யுளத்துளே
வைத்தருந்தவ மியற்றுகின்றன ரெனத்தெரிந்து தனிவாசவன்
மெய்த்தவித்தவ முடிக்கினம் மிலெவன்மேவு மோவென வெருண்டுதான்
அத்தவத்தினை யழிக்கமோ கினியை யருகழைத்து நினைவறைகுவான. (அக)

சத்தியம் சமதுபெற்ற நீயுலகுதனை மயக்க வலையல்லவோ
இத்தனத்தின் மணி லெய்திரா மனடி யெண்ணு வோனுனை யிணங்குறும்
பித்தி யற்று கென வேவியைங்கனை பிடிக்கு மாறுனை யழைத்து நின்
சித்திரப் பொழிலைச் செய்தவ்வன மதைத வள்ளிதைவு செய்கென. (கூ)

ஏவமன் மதனவ்வன மெலாமினிய வாசம வீசி நிறை வெயதுபப
பூவலர்ந்து கனிபொதிய வாலி புனல பொங்ச மந்தவளி பொலிய முன்
மேவமென்குயின் மதிக்க வினருடை விளங்க வண்டொலி விராவமென்
காவகங் கொள்க முருதவுபானை மினிர்கவரி வீசி யொளி கவினவே. (கச)

அன்றிலோர் புடையரற்ற மென் மலர சோகு திவிகைகளாக மென்
மன்றன் மேவி யொளிர் சுணபசங் கிகழ மல்லிகைக் கடமணம் பெறுத
துன்றிரும் பொழிலிரா வெனசுறிய விரை செய்தாழை மடறுனை ரீள்
வென்றி செய் மகளிரான சேனை நனிமேவு மெனகினி விராவவே. (கஉ)

வேழவில் வனவு மேவ நாரியிடை விரவு பூவிகை மைஞ்ஞ்ஞ்
ஆழமார்பிலொரு ராமதாசா மிசையறுகி யெய்தனன வேளையில்
யாழ தின்னிசையியம்ப மோகினிபு மெய்தியாக வொளி பெங்கணும்
சூழமம்மர் மகிழ் துன்னலாம் வடிவு துவள மினனிடை சுருவசமே. (கூ)

தன தடங்கிளர்வு தாமுகம் பொலிவு தங்க மென்னடை நதாம்பவட்
வனமிருந்து பிரமாதி தேவரு மயங்க வின்னிசை வழுதத்னள
அனகரங்க வையறிந்து சமுனைகை யாகியேது மனமசைவுரு
தனலுறுந்த மதியோச மாகில யிதுற்றிருந்தனா முலெங்கரே. (கச)

கண்டு மேவிய விரிஞ்சனு தியர் கலங்குரு நிலைமை கருதுதற்
கண்டு ருகிது வொரற்புதற்புத மெனபபகழ்ந்து தவராக மேல
மண்டு பூமழை பொழிந்து போயினர் மண் மதனுமோகினியு மாழகியே
லிண்டு சென்று மகவான் முனேதலை குனிந்து நின்றனருள் வெள்கவே. (கரு)

நாணி யிந்திரனு மங்கிருக்கவிவண் ராமதாசர் வளிகந்தைப்
பேணி யுன்னுற வெகிர்ந்துளார் பிரமனுக மேதகவு பெறறுளோர்
மாணியானவவர் தாள் வணங்கி யுறவந்த தோதலு மகிழ்நது நீ
ஆணியாணியுலகுக்கு நிற்குரரு நாதன்ரக்ஷயுள தாகவே. (கூ)

என்று கூறியுயராசி நன்கனி களிருவரும் மினிது துய்த்தபின்
ஒன்று மாருகி செலத்தவம் புரிதலுறுதலாயினா முனெப்பவே
நன்று பன்னிருசம் வற்சரங்கழிய நவிலு மந்திர நலததொகை
சென்று தீர்வுறலும் ரகுகுலத்திலக னெய்திஞன் மகிழ் சிறக்கவே. (கஎ)

குண்டலஞ் செவிவயங்க மாமகுட முடிகுலாவ நகை முகநிலா
மண்டலங் கவினமார்பி லொணமணி வயங்குறபபுயவ லயமுடன்
வண்டலம்பு தளவஞ் செறிந்து மணம் வரமினமபடையு மருவவோ
தொண்டலங் குறலு முன்பு கண்ட படிகணடி கொண்மெகிழ் ரூவமே. (கஅ)

தாசர் தாசராதி தாள்பணிந்திடலு மவரை மார்புபதியத் தழீஇ
நேசமோ டவர்சரீரம் யாவுநிமிர் கைகளால் வருடி நின்மலத்
தேசளாவ வருகுற விருத்தமகிழ் செறிவதாகி யிருவிழியுநீர்
வீசலாக வொரபங்கமேகொடு விளம்பினர் துதிவிளங்கவே. (கூசு)

ஜனகிநாதனவர் பேசலிற் களிதழைத்து நீவிழைவதாயதை
வினவுசென்ன ருகுநாத வெடிபொழுது நின்னை யென்னுளம் விளங்கவைத்
தனது நாமமூலை சிவனெனவு பெரிது முன்னியான் கவிகளோதவுண்
டனதருளு கருணைவேண்டி மண்டலதை யலாமலாசை பிறதானிலேன். (ஈ)

எனமகிழ்ந்து ஜகதிசனன்ய மினிதுகந் தெவையு மறிவுறத்
தனதுகிப்ப வறிவைக் கொடுத்தருள வவர்மகிழ்ந்து சரணந்தொழக்
கனகவம பரன்மறைந்து போயின னதன்பி னேன. கருகு தாசர்தாம்
வனமிருந்து தினமருவு கணணனதி மூழ்கிவந் தினைபுரிந்து பின். (ஈக)

வேறு

அயனகர் சேர்பதி னெருமூனசென்றன ரையமெடுப்புழி நீள்
ஜயரகுவீர சமர்த்த வெனகதடை தங்கியுரைத்தருளி
இயல்வன பெற்றநி கிதனு நினல்கிமிகு தியையெடித் தனர்போய்
வியலடைசுட்டு நிவேதனம்மாம னடைத்து மிசைந்தபினே. (ஈஉ)

மிருகியை யுண்டிறு பொழுதிவிராமன் வியன்கதையைக் கவியாய்த்
தொருதிகள் செய்திலே களி யைவையாறு புகப்பெய்து துன்னுறுநாள்
தகுதியின்வீற் றிருந்தர் தாமுறு லோதி தழைத்துறு சாதார்வாழ்
பகுதியின்வீறு சிவாஜியெனும்பதி பரவினன் வேட்டமரோ (ஈங)

பரவிண்ணாம மோர்மூன்றுறுகாறு மலைந்து பதித்தவஞ்ய்
விரவிலவாய வொர்பகுதி விலங்குகளென்று மிகுங்களேயோ
டிரமிலஞய் வரும்பொழுதொரு சாரவையுற்றன மொய்ப்பனவாய்த்
திரமிகுதாச ரிருந்ததுநோக்கின னின்று திகைத்தனனே. (ஈச)

ராமகமை கவின்றியனவி னலங்கிளர் மாபுருடர்
ஆமவாதேசுறு மேனியையநோக்கின ஞச்சரியங்கிளரா
மாமறு மார்பின னடியரிடத்தணி வந்தீனை செயவெணினன்
தீமயவெம்புலி யாதியகண்டிடை சேமடங்கினனே. (ஈடு)

நின்றவிடத்தி னெடுஞ்சரணஞ்செய்தி நின்மலனைத் தனியான்
இன்றய னேக்குற வாய்ப்புள தாகிய வித்தின நற்றினமே
அன்றயர் மெய்த்தவம் யாதுகொலோவென வன்புமிகுத்தவனுய்
என்றடை யப்படி காறும்விலங்குத லின்றய ணின்றனனே. (ஈசு)

இவரருள் யானுற லென்றுகொலோவென வெண்ணி மனத்தினுளே
அவரடியங்கு நினைந்துபணிந்து தனகனகரண்மியுஞ
துவரருள் கூடுவ தெங்ஙனமென்னவு சாவியி ராமமூதும்
கவர்துயில் கொண்டிலன் விடியவெழுந்துறு கரும முடித்தனனே. (ஈஎ)

சிலபடை கொண்டுமு னெய்துமிடத்தயல் சேர்ந்து பழம்படியே
அலகறுவந்தன மவரைநி னைந்தினி தாற்றியொர் யாமமுரு
உலகமளந்தவ னிவரருள்கூர வுளுற்றுவ னென்றுகொலோ
குலவுமெனக்கென வருபொழு தெழுதிலே கொண்டோரு வன்படர்வான் (ஈஅ)

அதிலுளதொடர்பு படிப்பதுகேட்டர சன்களி மிக்கனனும்
நதிவரு மீலைபல வுங்கொணர் கென்ன நவின்றன னுழியர்பால்
பதியுரையின்படி படரிலைமுழுதுமெ டுத்தன ருப் பபவெலாம்
எதிரொருபுத்தக மாகவைகாந்தன னினிதுபடித்தனனே. (ரசு)

கலியினரும்பொருள் கண்டுவியந்து கடைக்கணுறும்பெயர் தேர்ந்
தலிர்புலி கரடியொ டமர்பவர்தா மிவரருள் பெறவேண்டுவதே
புலியிலரும்பொரு ளெனநனிபுந்தி பொருந்தின னம்புலியாள்
சலிதவிர் நெஞ்சொடு தினமவர் சாரயல சார்ந்தெதிர் தாழுறுவான். (ரஅ)

இவ்வகையரச னடக்கவமைச்சர்க ளெண்மரு மெய்திநிதம்
அவ்வகை செய்திற லரசனோக்கின ரையபிரா திருதத்
துவ்வகையான கவிக்கண்மயங்கியொர் ஜாதியி லுங்கலொ
தெவ்வகை யோபயில் வோரிடமேக விழுக்கு தமக்கலதோ (ரக)

திடவுபதேச நலம்பெற வேண்டுதல செய்வினித் தெளிவாய்க்க
கடவுளர் பாலைக தெரிந்தவாய்மறை கருதி ருலதகினராய்
மடபதியாயவ ரிங்குளர்பற்பலர் மற்றவர் தம்மிடைநீர்
மிடலுபதேச நலம்பெறலேநலம விங்க வனத்தினரை. (ரஉ)

என்றுகணக்கிலி தங்களுரைப்பவெ ளாமா சன்செவியிற்
றுன்றுதலின்றி முனஞ்செலுமபடி யேதின முஞ்சொடர்ந்தாள்
ஒன்றுறுதாச ரிடத்தடன் மாருதி யொருதின முறவவருக்
கின்றுதிசெய்து பணிந்துறுபோதர சவ்வுழி யெடினனே. (ரஎ)

எய்தியமாருதி மேனியின் வீசொளி யிருவிமி களுநிறையப
பெய்துறு பேரொளி யால்விழிகூசி முகிழுத்திறை பேரந்தபினா
ஐதடல்வீர ரகன்றனரவ்வர சக்கம்விழுத்தெதிர் பாராத
தய்திறம்வேண்டின னஞ்சலிசெய்கர னேடவ ணுற்றனனே. (ரஅ)

பற்பல நாளர சிப்படி யெய்து நலேபபர மற்சடையா
நற்பரி வோடு தெரிந்தரு கெய்த நயந்து பணித்திடலும்
பொற்பமர் கோனரு கெய்தி வணங்கல் புரிந்து புகழ்ந்தனன் டான்
இப்பவ வேலை கடந்துய நன்குபதேச மியம்பு கெரு (ரஎரு)

அருள்பெற வேண்டினன் முகமதைநோக்கி யனுக்கிர கம்புரிவோ
பெருகர சாளுறு பெருமையை நீயொரு பேய்வடி வேணிடையோ
மருவுபதேச நலம்பெறல் பெற்றுறில் வையகம் யாவுநகை
தருமலவோபல தரணியர்சூழ்வுறு சபையில வணகுவையோ. (ரஅசு)

என்னைவணங்க விலச்சையுறிற்பர மார்த்தம தெப்படிநீ
நன்னர்விளங்க முடிப்பதுனக்கிசை வாகநலந்தருவீர
மன்னுறுதேசிக ரைச்சரணெய்தி வழுத்துபதேசமுறீ இ
இன்னரசாளுதல் யாவரு மொப்புற வெய்துமி தன்றிமனே. (ரஎஎ)

கோவண மன்றியி லாதெவை யும்புவி யேருளீர் மெத்தையதாய்த
தூவணவஸ்திர மம்பரமாக மரஞ்செறி சோலை யெலாம்
காவணமாக விலங்கொடு பக்ஷிகள் காதல் செயுங்கினை யாய்த்
தாவணவுங்கவி போலுளவென்வயி னீயடை யத்தருமோ (ரஎஅ)

ஞானமூர்த்தி லபபரி வெபகியமனனவ னவாகிரு வமகளிலே
தானமாகிய யெலாமுணாசறருரு காதசிகாமணியே
தூரமாயடிமை களுக்காக வுமைசசர ணுறறனன யான
இனறுனனாகினறியே தோவெனை யாணடருள கெனறு துதிததனனே (ஈடிகல்)

இணைமிக வுபபரி சுதகருணைதினை னெனறும மனகனிவாயத
கவலிலையினா பொனன வாபமிகு மகதது தனபுனல டருகினிடாயப
புரணிலையடாளவ னேவருகெனறனன ரபுகிகளிக தரசன
கூவமலினா தருகுதாகாதமபய கலாகொடு சென்றனனே (ஈடஅ)

உளளமபிர கமுறட புனன மூரகிறதெனா கலியேயாடி புகிஇ
டளளை மூடம கலச செபசல நுடையின திடைமேலியதை
டளளை மி னாக கசகியெ தூண்டனெமெய ர்ர பிரியச செயதுபின
ளனாடொ ரூல டிமை மடவ ஙிசது விளங்குறு கோபியினை (ஈடக)

ரி ராமூம மிட நிரதனமெய பாகிகிர நறகருமம
தூனா ஸ்ரனின பிரா னாமலா தேனாகினை னைகளகொடுகிரா
மா னிள நீ ரி ர புகமழ கதிட வனபுன மெ ரனினை கொடாங
ர னாகிய ரே மா கசி டாலினி குறற வணங்கினனே (ஈடஉ)

வூ ஸ்ரி ரெ ழ்சி னறா னகளனி டாரிடா பனமெருகால
ளுளசரி சயன ர ரே ர பழ்ய தொழுதேதருவுடன
ர ஸ்ரா ன் ம் ர் ர் ஸ் ஸ் லே ளள லினை டியுகு மருகுருதவித
கனாக மெமர கூர ர ரு பூரைசசனை செடது கினறனனே (ஈடஊ)

சினாரனை லை ஸ்ரா ரிருகதிட னறல மேனி மிரனை
லைறா ரலாரக முகமுரா ரறனினாருத்தமா ப்ன ராகே
ர ர ர ர ர ர் ர் ர்

ஹரியருளா லரசாண் டவர்போ லரசாளுவதிற் குறைபென்
புரிதீனை நண்ணினியுனதர செவ்வியினிற் புக வய்த்தினையேல
உரியதனக் கெனதேவ லுஞற்றுத லினியுனதாரணுகித்
திரிதலிலா தரசாள்வ தறக்கதுசெய் கென வேவினரோ. (ரா கூ)

தேசிக ரிவ்வகை செப்பலு மன்னவர் சேவடியைப்பிரி
நேசமூரூதவ ணுகியு மவர்நிய மித்ரதை நீக்கிலையப்ப
பாச மிகுந்திரு கண்களி னீர்பெருகப் பதபங்கயமென
பூசுர மேற்கொடு தான்வளரும்பதி சென்று புகுந்தனரே. (ரா கூ)

அன்று நகர்க்க ணிருந்து தயின்றரு ணேதய மாம்பொ ழுதி
ன்று விழித்துறு பத்திரபுட்ப நலங்கினர் சந்தனமே
மென்றுகில் பூடண வர்க்க மூடன்கொடு மேனமுதுங் கருதிப்த
துன்றுறு சேனை தொடர்ந்துற மாநதி சென்று தினைந்த ர ர (ரா கூ)

ஆடியகன்புன லானபினன்குண வாய வையுதசனையம
நாடியுடன்கொடு தேகிகர் தமமுகழை நணணி வணங்ஙண்பி ன
நீடியவஸ்திர பூடணம்யாவு நிராபிண னிற்கவெலாம்
சூடிய தேசிக ரரசனை நோக்கினர் கொல்லுதலுற்றனரே. (ரா கூ)

மன்னவ நீயிவை யாவுமெனக்குவ குப்பாகினிற் பிரியம்
தன்னலன் வேண்டல னினியிவை செய்திட றுண்ணுச வு ராகிச்
என்னலும் வேந்த னியம்பிய சற்குரு வின்முக நோக்கினைய ட
பன்னரு நும்மது சேவையிலாதுப கிக்கமு ணங்கிலதே (ரா கூ)

ஆகிய விவ்விர தத்தைமுடிப்பது மருளென நான்கடெ ர ர
எகியொர்பூசை யியற்றின ளுயுற விவர்தின மிப்படி ட
வாகியன்மன்ன னியற்றுவதற்கு மனத்திசை வின்றிம ர
யோகிய னெஞ்சொடு வஸதிர பூடண மொருவி யகன்ற ர (ரா கூ)

மிகவெகுதூர மகன்றுவனத்தொரு வெற்பிடை யேறிபி நர
தகமகிழ் ராமதி யானமுடன்பெரி தங்குற லாயினா பி ர
நகருறுகோ னுதயத்திலெழுந்தமு ணண்ணுதல் போற்குருவ ட
ககனம தெய்தின னங்கவரைத்தனி கண்டிலன யிணடி ர ர. (ரா கூ)

நாடினன் வஸ்திர பூடணமவ்வழி நண்ணுதல் கணடுமிர
வாடின னெய்திய சேனையுடன்செறி வனமுழுதுங் குருவ ர
தேடின ஞேக்கில னிவ்வகைமூன்று தினம் பகலும் மிரவய
காடியல்வோரை யெதிர்ந்தில ஞயிரு கணகள்க ளுழந்தனனே. (ரா கூ)

என்றுகொலோகுரு சேவகிடைக்குமெ ஞமெலி வெய்தியினிச
சொன்றி கொளேனவர் சேவைகிடைபபள வென்றுதுணிந்தவரை
நின்றியல் கின்ற தறிந்துகனிந்துள நின்மலர் நேடரசன்
முன்றனி யெய்தினர் கண்டெழிந்ததடி மூந்தி வணங்கினனே. (ரா கூ)

அடியில் விழுந்து புலம்பினரை வகங்களி கொரண்டவனைக்
கடிதுத மார்பொ டணைத்தமுகண்களி னீர்கொ வுற்றுறுபோ
தொடிவறு மன்பின னவருபயப்பத பூசை யுளுற்றியையே
செடிதுழ சேவை தினந்தொறும் யான்பெற நீரருள் கென்றனனே. (ரா கூ)

நீலைவை வற்ற வெலாமுணர்கிற்பன வேதின சேவையொரை
நிலைகொடு நிற்றியி தன்றியுமென்றனை நேர்தொழ வேண்டுகியேல்
உலைவ நேதிறு பொதவ ணைய்தவ னுறுவென வோதலுமன்
றலைமிசை வணங்கி நகர்க்கண டடந்தன னிவர்தனி யேகினரோ. (ராஅக)

வேறு

எருக்கொடுவண மோவிம்மாவலி யெனுமூ ரருக ணியமெய்திப்
பொருகுங கணகதி தீரந்தனிலொரு புறமேய் மரமொரு புடையேறி
அகும் பதியமர் சிறபின்னிகளுட னணுகிக் கவிபயில் வதுபோலும்
குருங் காரடன் வாபுந்தெரிவுற மயல்செய் தயலுறு மரனேறி. (ராசஎ)

சூலவிக்கினிக முகாவ்ரதனாமிரை தச்சிக்குதிபல தாஞ்செய்து
மேலவித் தரிவுறு போதிற் சிறுமகர் மேல்வீ சுறுகலு மேலேற்று
மரவிற் புலிகாடிகள் கொணடுறு சிறுமகாமேல் விடலொடு மருள் செய்து
காவிற் கனிகளு நுகா வற்றவர் மிசை சற்போலுற வரிகவண் வீசி. (ராசக)

விகாயாடினர் கிரிவுறு நீள் செயல்களின் வீரவுரவர் தெரிவுறலாகிய
பிகாமார் கடவுகின் மிழ்வாயுறு மிவர் பிறழுவானர முனனொனவே கொண்
டளயா தெ றிபர் வலெம் ரகை யம்பெற வருவது கணடோர்
ஓனானனிவன் ரய தகு மிளைந்துள பவபி யகபி மழிவினிதுள்ளான். (ராசஉ)

பூந்தர் றெறவடிரடையே பிததினிசை யிரவுயினனியல்வுறு ஜண்மம்
பாதச் கிதைவது படலாயின தொரு பயனற்றென விகழ்பலபேச
மூந்தக்கடி நகரிடையே பதிவினுரு முன்றிற்பெரு வனமுறையே கொண்
டிந்தபபடி கிரியொரு நாளிடை யடை யொரு மூன்றட்டனரிசைவாக. (ராசங)

அபமோதர சிவரைத தேழ பா புடையுணர்கிக் கண்டடிகளில் வீழ்ந்து
செபபோதை யினுற மெய்சுதேசிகர் நகருமாலுக் கோரடை சோர்வித்துத்
சுபபோவிய வடைதா மொன்றுணடா சுற்றோரடை தயலதுகொண்டான் முன்
வபபோதுனை மீகாதித்துய்தகானன பறவனிகொணடருள் விடைகொடு சென்

மூந்தப பிததனனுக்கிரகம் பெற்றனனேயிறை யென வெல்லோரும்
தொந்தத் திகழ்வுறலாரர் கனிகிறு சுகரோமுற மிரவினர் வாயால்
அந்தத் தகாகுசுறுமஞ் சொலலொழிபா னனி மினியாடிச்சார்
சுந்தப்பொழிவிடை யொருவன மெறிகளுந்த னேலடிபடலுஞ் சோர்ந்தார். ()

சுறைமேல் வீழ்ந்துயிர் போனார போல்வது நினையச்சிறுவர் கடாந்தேர் வற்
றுறைபெயலும் முயிரிலசே நசியிலெனவே வெருவினரிது தேர்ந்தால்
முறைசெர் நகரதிகாரர் றெறருவன் முனிவாப் நமையென மூனல் செய்து
சுறையா நதி மணலிடையே கொடுகுழி பரியாவதின் முழுகுதல் செய்தார். ()

குழியிற் புகவிவர்தமை மூடினர் செலவிறையோனருள் குருபரர் நாடிப்
பொழிலிற்குகை செறிமலையிற் பிறபல புடையிற் கண்டிலன் வருபோதில்
வழியிற் பதிகளாவின வற்றிடவர் யாரோமாயிதினை நந்தர்
சுழியிற் செறிகண நதியிற்றுறு மணலிடையிற்றுன மறைதொழில் செய்தார். ()

எனவே யெங்கெனலும் மாவுலி நகரிடையே யென்றனரது கேளா
வனமோவினன் வருபொழுதூர் தனிலுளர் மகரால்வினை தொழிலது தேர்ந்து
மனமேய் வெருவுடனெழு நாள் கழிவுற சவரூளெரியிடைவதை செய்து
புனலேய் வது பொடி.புரிவோ முறையிறை புகுமுன்னிது புரியோமானுல். ()

தண்டம் பெறுது மிவரசாலென்றனர் தாம் யாவரு மறைவுற வந்து
மண்டம் மணலது தோண்டித் திருவடி வங்காண் பொழுதவர் மலிசத்தம்
கொண்டங்கெழுவது கொண்டோடினர் செறிகொடுமோவனமொலிகுரல்கேளா
விண்டங்குயிரிலர்போன் மூர்ச்சித்து விழுந்தார் தேறினர் மீணடம்மா. (ரசகூ)

எழுநாளளவுறு மணலுட் புக்கவ னிறவான திருமி லொலியேதோ
வழுவாவிவனெவ னெனவே யதிசய மருவித் திருவடி சார்ன்செய்
முழுவான வனிவனெனவே கினர்நகர் முந்துற்றார் சிலா முடுகிப் போய்த்
தொழுதாரிறை வணையொருதே கிகரும் வனமீ தென்று சொலக்கேட்டான். (1)

அரசன்களிகொடி தாயைத் தருவுறு மொருகண் டோவவ ரகமேகிப்
பரசும் பரிவுட னடிசேவித் தவைபற்றிக் கொடுகுரு பாநாதா
வீரசும் புரையில் விநாசா பக்தபரோ சாகதிதரு விமலாவென்
றுரை செய்திரு விழியுகு நீரிருபத முறுவித்துக கழுவுதலசெய்தான் (ரருக)

உடனே யவனை யெடுத்தாகம் பிவுறவே தழுவின ருறல செய்தார
திடமேவிய குருவரசன் சிறுவாகள் செயன் மேவிய,து முணாந்தான் முன்
விடமேவினா சொலவ திகந்தனநள் வியந்தா னவர்கொலும விடைகொணடு
கடமே வுறவ முதட்டித் தேகிக ருண்டே யிகுவது கடி துணடான (ரருஉ)

சுருள் செய்தடையொடி பாகுந்தந்தடி தொழுதுன்ன கருறுகெனவோடக
கருதும் படிவரு நாளுரண்டன் றுனகார் கண்வருமெ னெனைத் தெழ11
பெருகுந் துயமொழு நாளுற்றனை யதனலே குகிகா பிறாரென
றருளும் விடைகொடு சென்முன கரசன் முனிலர வனமணு குற்றார் (ரருகூ)

அணுகுந் தினமதிலேதத்து வெனுமொமம பட்டன னைரரு குற்று
கணுகும் பவம் வினேபல பாசங்களு நாசஞ் செய்தொரு தனியேருவ்
துணுகும் பொருளுணர் குருசேவை யிலுற நுனிக்செய் கூனமை யோ வென்று
கணுகும் புனலுற வடிசேவித் தெதிர் நின்று னினைவது கூடாரரய். (ரரச)

நிலநாள் கழிவுற லாகத் தந்தனர் சீகைஷத்த திருமகள் கோமைம்
பலகாலும் பயிலுறமா செய்தன ரவனவ்வாறு படி ந்தற் ரை
நலஞர் தருமவரெடு சாதாருற நாடிக் கூயினர் கொடி சென்றேய்
தலஞேர் கோசுறு புறமார் நலபுன றனிலாடினர் பலிதான செய் தார. (ரரரு)

திருமால் பூசனை செய்போதுடன் வருவோன் மிக்கது பிரிதாதறகாம்
அருகார் சோளம தெனவே பிறர் பொருளாகா தெனறன ரதுகேளான்
சுருளார் கதிர்க கொடி த்தான் சிலகொடு சூன்னிச் சுட்டன னுறுபோதில்
பெருகார் பயிருடையவ னேக்கிக் கடிதுற்ரு ளவாய்வரு படி பேகி. (ரருக)

கையிற் கொடுவரு கோலாற் சுடுகிற கள்ளன்றனை யுமவனறன்னைக்
கொய்யப் புகவிடி வோனென்ற ரிபலிகொண டுற்றேரையு ணசிசாடி
மெய்யிற் புடையுறவே செய்தேகினன் விமலத் தேகிகா கைகை செய்தார
உய்யப் புகுமொரு தத்திக் குருபரருக் குற்றதிலுள முறகொக்தான. (ரருஎ)

தத்துப் படுகியர் கண்டேர குபதிதா சானவரவன் முகதோக்கிக்
கொத்துத் தளவின னன்பர்க்கின் பொடுதுன்புஞ் சரியன கொல்லைக்கண்
முத்துக் சதிர்க ளொடிக்கும் போதுள சுகமே யுடையவன் மோதம்போ
தெத்துக் கித்தியர் படுகின்ரு யெனவெதிர் நின்றடி தொழுதிது சொன்னன். ( )

ஒடித்தே னடிபட வறுநீரடி படவுறு மோகுருபரரே யென்ன
நொடித்தாரிச் செயல்யார்க்குந் தெரிவுற நுவலாதமை கெனவேதாசர்
சொடித் தோளரசனில் விடித்தேதுரு வறுதூசர்க் கவணிவருற றோர்ந்து
படித்தாரக் கிடையொரு கோசுறு வழிபரதேசி காணுகின் றென்றே. (ாடுகூ)

லினவிக்களி கொடிவேந்தன் புரமணிகென வேவிப்படை புடைசூழத்
கணமொய்த்திய வெ லிதுள்ளப் புரவெளி தூன்னிச் சற்குரு பதசேவை
நனருற்ற வரையொர் சிவிகைப புறமுற நகருய்த்தனன் வலம் வரலாகக்
கனமெய்க் கவரிக ளிருபான் மங்கிரிகளுடன் முனுமொர் கைவீசி. (ாசுஎ)

செறிகோ யிலினக முறவுய்த்தங் கொருசிங்காதன மீசையுற வைச்துக்
குறிசோட கவுபசாரத் தொடுபத பூசைத்தொழில் குறைவறமுற்றி
நெறிமாமலற யலொடு போறனமுண நிகழ்வித்துறு மிகைதானுண்டான்
அறிதே கெர்கொள வணிகோசிக முடனடைகாய் சந்தலர் பிறதந்தான். (ாசுக)

கூடப்புகு மொருசுச்துத் தனேயக மாகக் கொடுதனி முகநோக்கித்
தேடற் கருமடகளின் வெந்துற்றதடிப் பேதுள செயல் செப்பென்ன
நீடச் செயல் வெளிசெய்யே லென்றருள் குருவுக்கஞ்சி நிகழ்த்தானுய்
வாடப்புரவல னுளதோ தாயெனில் வாழேனுயிர் விடுவே னென்றான் . (ாசுஉ)

மன்னல் தூயிர் விடுசற்கஞ்சின னுளதோதத்தெரி புரவலனந்தச்
சென்னல் வினவு செய்வோனிற் சினமுடன வனைத்தூதரில் வரவேவித்
தூன்னல் விடைரகுபதி நீர்த்தனகதை சொல்லக் கேட்டன னுறைபோதில்
முன்னல் விடைகொடி கென்றேறுவனே முனிந்தார்த்தனா கொடுமுன் வந்தார்.

வரல் கண்டனனேயொர் சிறைதங்கிட விடுமென்றான் விழிவழி மறவேந்தன்
குரல் கொண்டகி னெறிகுடியான வனிவனெனவே தெரிகுரு பரசாமி
முரல் கொண்டனனே யழைக்கப் புரவலன் முகநோக்கினர் மொழிதர வேந்தன்
நரல் கெண்டுளவ வைவரல் செய்தன னவனைக் கட்டுறுதனே நசழ்வித்தே.(ாசுச)

இறைபோர்த்த் துறவி பலுஞ் சாலுவைதனே யீந்தங் கவனது கொல்லைக்குற்
றிறை தீர்த்தரு ளிதிவேந்தே யென்றன ரிறையு மப்படியே செய்தான்
குறைபோர்த் துறுகிற கொல்லைக் காசனை நோக்கிக் குருபரரினி யீயுன்
தறைபோற்றிக் கொடுசந்தோஷத் தொடுதழை போவென்றனர் சபைதன்னில்

நிருபன் பால்விடை பெற்றின்று யிருய நேர்ந்தே னெனமன மகிழ்வாகிப்
பெருகுங் கடிமனை சென்றுனவை நிறைபெரியோரொடு சகலரு நோக்கிக்
குருபுங்கவ ரதருண நன்றென மகிழ்கொண்டோ தினர்புகழ் தினமூன்று
கருதும் புரவலனக மேவினர் நிசிகண்டேதத் தொடுகாடுற்றார். (ாசுசு)

வேறு.

லிடியல் காணடலும் வேந்தருள் குருபரர் மேய
படலைய நோக்கின ருடையா பரணங்கள் பார்த்தான்
செடி கொ ணீள்பொழில் சென்றரா ரொனத்தெரிந் தெங்கும்
கடி தி னுடினன் கணடன னெருபடை காட்டில். (ாசுஎ)

கண்டு தாழ்ந்தடி பூசித்து நின்ற காவலனே
மண்டு பேரரு ளொடுவெதனங் தனேநோக்கித்
தொண்டுசேர் திரியம்பகம் போய்வரத் துணிந்தேன்.
வண்டுவாழ் தொங்கலா யெனவவனுடன் வருவேன். (ாசுஅ)

ஏன்றுரைத்தன னரச நீயென்னுடன் கூடி
ஒன்றுறத்தகா தவிந்தர்தமிடுக்குள தூங்குத்
தின்றுறத் தருங்கலக மாதலிற் ரெடரரசு
நன்றுறப் புரிந்திருக்கென நவின்றனர் பின்னும். (ரசுசு)

உத்தமத்தலங் களிலுள புனிதருகுதவ
வித்தம் வேண்டுநி நல்கென வேந்தனெட்டகமா
மத்தகக் கரிவாசி மேன்மாடுக ணிரப்பி
மெத்த வாடை நல்லணி பலடை வேணடுவ வெல்லாம். (ரஎ)

தந்து தாழ்ந்தவர் தமைவிட்ந்ப பிரிவுறத் தளர்ந்தான்
நொந்துவாடலே யாண்சென்று வரும்வரை நடங்கா
வந்து மாமகன்றனைத தினம் புசித்து வழுதநி
முந்து சூரிய குலத்திராமனே மனமுன்னி (ரஎ)

தினமுமன்ன முண்டுறைக ரீயென்றுரச் செய்து
மன னமாமறை யவரொடு வழிக்கொணடு சென்ரூர்
தனது கோயில் போய்ச் சார்ந்தனன் வேந்தனுந் தாழ்ந்து
வனச மாமலர யனேநர் மாதவர் வழியில் (ரஎஉ)

வேந்து நல்கிய பொருளீன் வேதியர்க் குணவினித்துப
போந்து செய்வன செய்துதாம பிச்சையே புசித்து
வாய்ந்த சேர்திரி யம்பக மென்னு மூர்வந்து
தோந்து தானமுந் தருமமுஞ் செய்தனர் செய்ய- (ரஎக)

அங்கு வாழ்மறை யவரிவாதம் வயினணுகி
இங்கு நீர்வ பனஞ் செய்து கொண்மி னென்றிசைப்பப்
பொங்கு மாதவர் செய்து கொள்ளா தரிபுகழே
தங்கு மில்லிடைச் செய்து கொண்டருந்தனர் சார்நாள். (ரஎச)

ஒருதினத்தினிற் றத்துவோடுறு விளையாடல்
கருதியங்கவன் குறிவைக்க மற்றதைக் கல்லால்
பொருதி ஞரதைக் கண்டவர் யாவரும் புகழ்ந்தார்
தருதிறக்குறி தப்புரு தடித்தன ரென்று. (ரஎடு)

பின்னு மற்ரெரு கற்கொடொர் பக்ஷிபோரமல்
உன்னிவீசின ரஃதெறி பட்டுடன் வீழத்
துன்னும் வேதியர் தம்மை நோக்கினரிது சோர
முன்னிவீழ்த்தினண் காண்மி னென்றுற முறுவலித்தா (ரஎசு)

கண்டவேதிய ரிறையுநேர் ஜீவகாருணியம்
கொண்டிலாதெதிர் கொன்றன னீக்கொலே யோனே
அண்டி ரமகா புருடனென் றறைவ தெப்படியோ
மிண்டு கொண்டவ னிவனெனப் பலபடி வெறுத்தார் (ரஎவ)

தாசர் பக்ஷியைக் கைக்கொடு சதுமறை யவரோ
நேசமின்றியா னெறிந்திதைக் கொன்றன னீவிர்
மாசகன்றமெய்ஞ் ஞானத் தீர் புண்ணிய வழியீர்
பாசமிக்குளீ ராதலா லிறந்த பக்ஷியின்மேல். (ரஎஅ)

பரிவுசெய்துதும் புண்ணியத்திற் சிலபருத்துத்
தருவிலிது பிழைக்கு தங்கட் கறஞ்சாரும்
கருதுரு தெறியெனக்கும் வெம்பவங் களைவாருமோ
புரிதி ரென்றனர் கேட்டங் தமறையவர் புகல்வார். (ஈஎக)

இறந்ததைப் பிழைக்கச் செயராமற்கு மியலா
தறந் தழைத்துளே மாயி ரு மெங்களாலாமோ
பறந்த புள்ளே வீணேகொன்ற பதகனே யென்னச்
சிறந்த தாசர் ஸ்ரீ ராமனுட் செயத்தகா துளதோ. (ஈஅ0)

ராமநாம நன்மகிமையைக் காண்மென கவின்று
காமங்கைக் கொண்ட பன்றியை விடவுயிர் தழைத்துப்
போம தாயதுகண்டனா பூசுரர் வியந்து
நேம நீடவதாரி மற்றிவ ரா நினைத்தார். (ஈஅக)

இவரை ராமதா சென்பதற்கைய மின்றென்ரு
அவர் தஞ்சேவடி பணிந்ஞ ரன்பொடு துதித்தார்
எவரு நேரிலா ரங்கொரு திங்கள் காறிருந்து
பவர்நெடுஞ் சினேப்பஞ் சவடித் தலம் படர்ந்தார். (ஈஅஉ)

ஆங்கிராமனேக் கண்டடி பணிந்தெழுந்தன்பு
தாங்கியே பதினுறுப சாரமுஞ் சாரத்
தேங்கு பூசனே செய்தறம்பற் பலசெய்தா
ஓங்கு வேதியர்க் கோதன மிட்டனரு வந்தார். (ஈஅங)

அன்றி ராத்திரி ராமதீர்த்தனம் புரியளவில
வென்றி ராமனுக் கின்புமிக் கின்னுரு மேவி
நின்றி யாவர்க்குந் தெரிவுரு தவசா நேரனைத்து
நன்றி நேரித வசனங் கணவின்றுடன் மறைந்தான். (ஈஅச)

அனகர் பின்பு செய்தவம் ஐபமாதிய யாவும்
ஜனகி நாயக ஞமசங் கீர்த்தனந் தனிலும்
கனம் விராவியதல்ல நஞ்சுண்டவன் கங்கைப்
புனனிலாத்தலே பொருந்தியுந் தாபம் போக்கிலனுய். (ஈஅடு)

தசர தன்றிருத் தனேய ரூமஞ் சொலித்தாபம்
பிசக தாயுற வினங்குகின்றன னன்பு பெருகி
நிசமிதே யெனத்தெரிவி னென்றி யாவர்க்கு நிகழ்த்த
வசம தாயினர் யாவரும் ராம நாமத்தில். (ஈஅசு)

நயன நீருக ராம நாமந்தனே நவின்று
ஜயஜயா வெனத்தழைத்துற ராமன் மெய்த்தாசர்
புயலே நேர்திரு மேனியாற் காரதி பொருத்தி
வியனுறும் பிரசாத மீந்தனர் விடிவேலே. (ஈஅஎ)

ஆழியான் றிருமகனுக் கட்டாங்க வந்தனைசெய்
தூழியூழி கீவாழி யென்றுறு விடைபெற்றுப்
பாழிசேர னிகத்தொடு டாங்களி படர
வாழியென்ற வூரொடுத் தவர்வணங்கினரே. ஈஅஅ)

கூடவந்தவர் படாநெடுங் குடிலுறத் தாசர்
நீடமர்ந்தவூர் புக்கிடு பிச்சையை நேர்ந்து
தேடருந் திறலனு மீனப்பூசித்துத் திருந்தோர்
மாடமைந்தடை சுட்டிராமனுக்கு முன்வழங்கி. (ராகக)

வேதியர்க் கமுத ருத்தித் தாமும் பின்பு மிசைந்து
நீதியிற்றிரு நாம சங்கீர்த்தன நிலையில்
ஒதிமுத்தின முற்றடைந் தவர்க்குப தேசம்
நீதிறப் புரிந்தெய்து வார்தாய்தந்தை சேரூர். (ராகஎ)

கங்கைமா நதிக்கரைவழி ஜாம்பெனக் கழறார்க்
கங்கணேர் புடைய னிகத்தோடி ரங்கினராகத்
தங்கு மந்நகர்த் தலைவரும் ஜனங்களுந் தெளிந்து
நங்கள் வேந்து சிவாஜி தேசிகர் நணுணிஞலே. (ராகக)

நாமெதிர்ந்து கண்டினிது பூசித்தருணண்ணல்
தாமன்றே செயத்தகுவ தென்றெழுந்தனர் சார்ந்து
மாமன்றே சிகரடிக்குக் காணிக்கைகள் வைத்துத்
தூமனங்கொடு தொழுதனர் தூரத்தே நின்றார். (ராகஉ)

நோக்கி ராமதாசரை யிவர் நுதன் மருவுடையார்
போக்கில் சூரியாஜிபண்டிதர் புத்திர ரலரோ
தூக்கில் யாரொனத் துணிவுற போதொரு பார்ப்பான்
நீக்கி யாரையுங் கிட்டிவந்தரு குறநின்று. (ராகங)

வேந்தன்றே சிகராயினு நீரெவண்மேவி
வாழ்ந்தளீ ரெங்குப் போகின்றீ ரெவருள் வடிவர்
சார்ந்துளேன் பஞ்சவடி யெனுர் தலத்துளே ரும்மை
நேர்ந்து காண வென்றனர் குறுமுறுவன் முன்னிலவ. (ராகச)

சொல்ல வேதியன் சூரியாஜிபண்டி தர் தோன்றல்
அல்லவோ வருநீவிர் நாராயணசாமிச
செல்வ ரென்றறிந்தீத னெனவவர் சிரித்திருந்தார்
வல்லதாய் தந்தைவுரப்புரிவே னென்முன் மறையோன். (ராகரு)

வினவு தாச ரென்றுந்தை தாயென் வயின்மேவல்
கனமதன்றி யாணேன்று காண்பதே கருமம்
எனவெழுந்தனர் கானடையாய்ச் செலவி வர்க்கு
மூனர் விளாத்த வூர்த்தலைவன் போய்தந்தைக்கு மொழிந்தான். (ராகசு)

இனைய புத்திர ரெய்தின ரென்னலு மின்பம்
அனையு முள்ளத் தராய்த் தந்தை தாயுடனவசம்
தினைவ தாயின ரப்பொழு தெய்தினர் சேணை
வனையவிற் புருந்தார் தமையரை முன்புவணங்க. (ராகஎ)

தாசர் தம்மை யத்தமையனுர் மார்புறத் தழுவி
ஆசிகூறிட வன்னைதாள் வணங்கின ரன்னை
நேச நீடமார் புறவணைத் திருகண்ணி னீரால்
மாசின் மஞ்சன மாட்டினள் முகங்கண்டு மைந்தா (ராகஅ)

னேமறந்து நீயித்தனை நாளெவணி ருந்தாய்
பூனவ தாயினை புகரில் கோசாயி வேடத்தை
நீனைவதென் கொலோ வெனமிக லிரங்கின ணிற்கத்
தனேயர் தந்தையை வணங்கினர் தழுவினர் தந்தை. (ஈகூ)

ஆகூறின ரன்புறத் தந்தைதா யணைர்
மூசி நின்றுதம் வயினன்பு மொய்ப்பது தெரிந்து
மாசிலாதவர் மூவர்க்கு முள்ளமா மயலை
வீசிரை பங்கஞகள் பற்பல மூனர்வினம்பி. (உஈ)

மூவருந் தெரிந்தெங்கி வனங்ருல முழுதும்
சாவரும் புவிதன்னிலீ டேற்றிடச் சார்ந்தான்
மேவருஞ் செயலா னெனமகிழ்ந் துள்ளம் வியந்தார்
யாவரும் புகழத்தக் கோர்பிரைஷக் கெய்தினரே. (உஈக)

ஆறமைந்து மாமனே யிடை யேற்றன ராகி
மாறுகொணடலர் தம்மனே வருதலுங் கண்டோர்
வீறுசேர் புவிவேந்தற்குக் குருவென வமைந்தும்
நூறுபிச்சை யுணமிசைவதே துணிந்தனர்துணிவோ. (உஈஉ)

கடனமாவ யிராக்கிய மெவன் புகலந்து
முடிவிறேத்திர மொழிந்தனராக முன்றந்தை
மடிவின் மாமலை யயருண யோதனம் வழங்கி
நெடிதி தகலேணியாகி தாம்பூலமு நிறைத்தார். (உஈசு)

பிள்ளோயான மற்றி ருவரோடுண்டனா பின்பு
கொள்னே பாளந்த மேவின நிருப்புழிக் குறைவில்
புள்னேயூர் பவன்ரு சர் சாத்தார் புகப்போதத்
தன்னே தந்தையோ டண்ணருந் தாசரை நோக்கி. (உஈச)

யாமு நின்வயினன் புடையுரகனே நோக்கப்
போமுன் பின்வருவோமென நண்ணென்று புனிதர்
தாமும் பன்மிசை யண்ணரைத் தந்தையை யேற்றி
பூமுன் மங்கையைய பொருவுதாய் சிவிகை மேற்பொருந்த. (உஈடு)

கொண்டு மூவர்க்குஞ் சேவை செய்தனி கற்திற் கூடி
மண்டு நீர்வளங் கெழுமுசா சார்புமும் வாய்ந்தார்
அண்டு நூதரா லறிந்து வேந்தனிகத்தோ டெதிர்ந்து
கண்டு கொண்டடி பணிந்தனன் பூசித்தான் களித்து. (உஈசு)

சந்தை தாயண்ணர் சமமையுந் தாழ்ந்தனனின்று
மூந்து நற்றிண மாதலா னும்முக நோக்க
வந்தசென்னுலட நற்றவ மென்றனன் வழுத்தி
மைந்தர் தம்மையோர் சிவிகைமே லேற்றினன் வந்தான். (உஈஎ)

சாமரங்கொடு வீசின னகர்வலந் தந்து
காமரங்களிந் திசைதாப பல்லியங் கறங்கப்
பூமடந்தைதேர் மங்கையர் பொலிவுடன் வாழ்த்த
மாமடங்கலில் கோயிலுட் கொணர்ந்தனன் மகிழ்ந்து. (உஈஅ)

அயினி நீர்கொடு சுழற்றிப்பின் போர்புறத்தமைத்த
வயினகன்றநிங் காதனமேற்றினன் வைத்த
மையின் மணிக்கலம் பூட்டி நல் வஸ்திரம் வீனாது
கையினியற்றின னெணணிருமுகமனுங் களிவாய.

மறையவர்க்கு நால்வருக்கு மினபோஜனம் வழங்கிக
குறைவி லுத்தமருண்ட வுணமிசசி லுட்கொண்டு
முறையி ணணணை யிராகதை மொழிந்திடச செ
நிறையும் யாவருங் கேட்டுள மகிழ்நதனா நிரம்ப

பின்னா சாமிக் காரரி செய்தபின் பிரசாதம
நன்னர் யாவர்க்குந் தரவவர் வாய்கதுபோ யினபின்
மூன்னாேடுதாய் நந்தகண முவிழ்த்தினி துறங்க
சொன்ன ராமதாசருக் குபசாரந் தான்றெ குதது.

துயிலச்செய்தன னிவ்வகை யொருமதிறன்னப
பயிலுமற்புத தாசாபாசதிபன் றினபபாழ்துன
வயினிற் சாந்தவென நிதைபோ டணணாமாதாரை
எயில் சுற்றேஙகிய ஸ்ரமபுறச் செய்தியின தெனறார.

ஏந்தல் கேட்டுடன் வஸ்திர பூடண மேமம
வாய்ந்த நால்வகைச் சேனைமற் றுதியவழஙகி
நேர்ந்த ஜாம்பெனு மூனாக கொடையதாய் நரபதி
போந்தமூவர்க்கு மினிதுகன் முகமனும புகனறு.

சூரியாழி பண்டிதரது தீனைவியா தமமை
நேரி னேக்கி யாவரு நிகாச கினறிலீா நீரோ
பாரினேர் பரான்துருவாப பிரகலாதனாமா
சீரின் மேம்படலாகிய நிறலனுமாரை.

பெறுசு நீ திகியாகிசீ ரஞ்சனை யெனபபேர்
மறுவிலாரென ராமதாசரை வயின்வாய்தரீா
நிறுவி யெவ்வுலகையு முத்தரித தருணிமித்தம்
தெறுவி செவ்வினையையு மெனத்துதிபல செபபி.

தீர்க்க வந்தனஞ்செய்தவ ராசிகள் செபப
ஊர்க்கண மேவுற வழிவிட்டு வந்தன னுரவோ
யார்க்குந் தேர்வுரு தேகினர் தாது வோடி யல காண்
சேர்க்குமாடையா பரணங்க ளவ்வயிற் றீாந்து.

அரசு வேதியர்க் கருத்துபோ தணடவந்தணண்மா
விரசுமாவுலி யென்னுமூர் மேவும் வெள்ளறிவன்
பரசுமூணனி யுண்பவ னக்கரம் பயிலான்
உரசு காதன்மிக் குள்ளவன் மணம்பெரு வொருவன்.

இம்மண் ணுள்பவன் றனக்குத்தே சிகொன வியைந்தோர்
தம்மிடத்துப தேசம்பெற் றுலது தன்னுல்
செம்மையாகிய போனகஞ் சித்திக்கு மரசன்
மெய்ம்மை சேர்நண்பு மேலிப்பொன் னீட்டலு மேவும்.

என்று நிச்சயித் திராமதா சிருப்பிடந்தேடித்
தன்று வோன்புலி கரடிகள் சூழ்வுற நாப்பண்
ஒன்று வோர்தமைக் கண்டன னருகுற வொல்கி
நின்று தூரத்திற் ரோத்திரம் பற்பல நிகழ்த்த. (உகக)

தெளிந்து தேசிக ரந்தண பயப்படேல் சேர்தி
புரிந்த வெண்ணுழை யெனவவன் போய்ப்பதம் போற்றட்
பரிந்துதேசிகர் சந்தசென் பகர்தியென்னலுஞ்சிர்
விரிந்த நும்மருள் பெறவிங்கு மேவினே னென்ரூன். (உஉ)

எனலு மென்னரு ளாதுனக் கென்வரு மென்ரூர்
அனகர் நல்லரு ணூடையா பரணங்களாதி
சனரூ நும்மரு டரூமிவை யின்றியான் தளர்ந்தேன்
தினரூ மென்றனன் ரோசிகர் சிரித்துபதேசம். (உஉக)

பெறற்குத் தக்கவ னல்ல னென்றுளங் கொண்டு பெயரத்
துறக்கமற்றவ னீரூப தேசஞ்சொல் லிரோல்
இறப்ப னீங்கெனத் தேசிக ரிவன்கொடு ரூர்க்கன்
மறத்தி னுவியை ரீக்கினு ரீக்குவான் வல்லே. (உ.உ)

என்று நிச்சயித் தடனவற் நிதவப தேசம்
ஒன்றநல்கி மற்றவன் ரூனரோக்கி யொன்றரைப்பார்
இன்றுதொட்டவா விகந்தின்ப துன்பங்க ளெரிர்ந்தால்
நன்றுதீதென நாடுரு துயிர்கட்கு நலனும். (உஉரு)

சாது சஜ்ஜனர் தமக்கன்பு செய்து நாடோறும்
போது போதுறு காலத்திற் புனிதரீராடித்
தீதுரூரிய மத்துடன் பதினெரிற் சேர்ந்து
கோது தீர்பிச்சை கொண்டதி லதிதிக்குங் கொடுத்து. (உஉச)

அட்டிராமனைப் பூசித்து நிவேதன மமைத்து
மட்டிலிந்தநன் மந்திரந்னே மனனஞ் செய்
துட்ட தும்பிடா துண்டுறி லிவ்வுபதேசம்
இட்டமாகிய பலந்தருந் தவிரிலீ யாதால். (உஉ

எனநன்றென்றவ னிருப்புழிக் தாம்பிச்சை யேற்றுத்
தினமுஞ் செய்முறை செய்துண்டு சேர்ந்த தத்துவக்கும்
அனகரீந்தன ரன்புட னருந்தின னிருக்க
உனலருந்திறல் வேந்தன் வந்துற்றன னுங்கு. (உஉசு)

தேசி கோத்தமர் தமதடி பூசித்துத் திருந்து
நேசமோடு கொண்டு வந்த நல்லுண வெலா நிறைக்க
மாசிலாத வருண்டு பின் மிருந்ததை வனத்தில்
மூசுவானரங்களுக் களித்துறு முதல் வனுக்கு. (உஉஎ)

தாமுனட்ட வப்பத்தின் மிச்சிலைத் தரத்தாங்கிக்
கோமுனுண்டு தன்னகர் சென்ரூன் குருஉருள் கொண்டு
போமுன் கண்டங்குத்தங்கிய வேதியன் பொருமி .
காமுன் கண்டதின்றிவ் வதிசய மென நாடி. (உஉஅ)

உப்பிலப் பத்தின் பிச்சிலா மெச்சிலே யுண்டான்
ஒப்பில் வேந்தனே யென்னில் யாம் பெறுவது முதுவே
தப்பிலாவி வரருளுபதேசந்தான்றருமோ
வைப்பினற் பயனென்றகம் வருந்தினஞ்சி. (உஉக)

மூன்று நாளுணவுறக்க மின்றுயிவண் முயன்றால்
ஊன்று வெம்பசி யாலுயிர்போ மென வுன்னி
ஞான்று தோறுமை யம்புக்கு நலிவுற நம்மால்
என்று மூற்று மோவிது தகாதென்று தேசிகர் பால். (உகூ)

நின்று நானயலூர் செல நினைக்கின்றே னீவிர்
ஒன்று மிவ்விடத்துற மனமுறுகிலே னென்ன
கன்று நீயெனதுரைப்படி நடத்தி போ வென்றூர்
அன்று தேசிகரவன் வணங்கினன் சென்றுன கன்று. (உகக)

வேறு

எங்கு நல்லுணவு வாய்க்கு மென விசாரித்துக் கொணர்ந்து
மங்குவான் போகக்கண்ட மற்ற வனவனே நோக்கித
தங்கு மிவ்வூருள்ளாராக்குத் தலைவன்றன் வீட்டிலு ளானம
பொங்கு மோர் புருடனுக்குப் போனகம் வழங்கு கின்றான். (உகஉ)

அவன்மனை தனினீ சென்றுலறு சுவைச்சோறு வாய்கூசும
தவமறை யவனே சேறி யெனலுமம்மனைக் குட்சாந்து
பவருற நிறைவுதான பங்கியிலிருந்துண்டின்புற்
றிவர் பெரியவரோ வாய்த்த வின்றுதான் சுகின மென்ன. (உகங)

இந்த மாபுருடர் தம்பாலினிதுபதேசம் பெற்றால்
எந்த நாளினு நல்லுண்டி யிசையு மென்றெண்ணி யாகசு
வந்த மாபுருடர் தம்மை வணங்கி நன்றுபதேசத்தைத
தந்தருள் செய்தி ரென்றன வருளிதான யாரென்றார. (உகச)

இல்லற மெனக்கின்றிந்த மாவுலகிருப்பதி யாலே
கல்ல முதகப்படா மனர பதிதனதாசாலல்
சொல்லனுக கிரகம்பெற்றுற் சுவையுணக் கிடைக்கும் துய்த்திங்
கல்லலற் றிருக்கலாமெல் றவரனுக் கிரகம் பெற்றோம். (உகஞ)

வனத்தவ ரிருந்துபிச்சை வாங்கிவந் தீப்பிலபபம்
கனத்தவெம் பசிதீர்த்தற்குக கால்வயி றுண்கோலம.
தினைக்கழிக் கின்றரன்னர் தம்மொடு கூடிவாழ
எனக்கிசை யாமல்யானும் மிடஞ்சர ணடைந்தேனென்றான். (உகசு)

என்பதை வினவியந்த யதியிங்க உலகத்துள்ள
மன்பதை தமையீடேற்ற மாருதி யம்சராகி
இன்புசெய் நிறைவனுக்கு மெவர்க்குந்தே கெராஞர்பால்
அன்பனுக் கிரகம்பெற்று மிவன்வீனே யழித்ததந்தோ (உகஎ)

எனநினைந் தவனேநோக்கி யொருவர்பா லிதோபதேசம்
தனையடைந் தனைவேறேயோர் தவருப தேசங்கொள்ள
நினைவுற டொததாகு நினைக்கவ ருபதேசித்த
அனையுது தனையேபோற்ற ழகுதென் றறைந்தா ரன்னன். (உகஅ)

அவ்வுப தேசந்தன்னைப் பட்டினி யிடக்கலாற்றேன்
செவ்வியீர் நீரோன்கு செயுமுப தேசமென்முன்
வெவ்வினை யவனன்னுனைத் தம்வயின் விலக்கவேண்டி
வவ்விய வுபதேசத்தை வழங்கினேர் வயின்வழங்கி (உருகூ)

வருகவென் றுரைத்தாருந்த மாதவர் மறையோன்கேட்டுப்
பொருவறு ராமதாசு ருறைவனம் புகுந்துகண்டு
பெருகுதல் லுணவுகல்லும் பெரியதே சிகளைப் பெற்றேன்
அருளுதும் முபதேசத்தைக் கொடுவிடை யருளுகென்முன். (உசவ)

கேட்டவர் நன்முயிற்றிங் குண்ணப்போற் கிளருஞ்சீடர்
நாட்டகப் படிவரோவுண் வாயிடை நன்னீர்பெய்து
கூட்டிய புனலைக்கொண்டு கொப்புளித் தமிழ்கவென்முர்
ஊட்டின னீராவாயிற் கொப்புளித் தடனுமிழ்ந்தான். (உசக)

உமிழ்தலும் பாறைமீதி லவருபதேசஞ்செய்த
அமிழ்தினுரு சுவையதான வக்கர மேழுமாறும்
கமழ்தா லாகிக்கண்மேற் காந்தின வெவருங்காண
இமிழ்திரை யுலகத்தின்று மிளியிட்டப் படிசெல்கென்முர். (உசஉ)

தாசரோ வுகலுங்கேட்டுச் சார்ந்தனன் சாப்பாடிட்ட
பூசுரர் தம்பானினும் புருந்தன புகண்முன்கேட்டு
மாலை ரக்தோராம தாசர்மந் நிபத்தைவாயின்
வீசினே யதனேயன்றி வேறிலே யெனதகதும். (உசங)

குருவுப தேசந்தன்னைக் கொப்புளித் தமிழ்ந்தநீசா
அருகுறே லகறியென்ன வகத்துற மூனிந்தார் பார்ப்பான்
பெருகவும் பயந்துநில்லா தகன்றனன் பெயர்ந்துபோனுன்
கருதரு ராமதாசர் காட்டிற்சஞ் சரிக்குநாளில் (உசச)

அங்குபபண் டரிக்குப்போகும் யாத்திரைக் காரரண்மித்
தங்குறப் படாதல்லிடி தழைப்பச்செய் திறங்கியன்று
கங்குலிற் றுகாராம்சாமி கழறபங் கங்களாலே
பொங்குபண் டரியென்றேதும் புரத்தது மகிமையெல்லாம். (உசடு)

தாளமிர் தங்கம்வீனை தழைப்பக்காற் சதங்கையார்ப்ப
நீளரவத் தோடாடிப் பாடினர் நிரம்பக்கண்டு
கேளமை கல்லீர்யாண்டுச் செல்கின்றீ ரென்றுகேட்ப
மூளரும் தவத்திராம தாசர்தம் முகத்தைநோக்கி. (உசசு)

யாங்கள்பண் டரிக்குச்செல்லும் யாத்திரைக் காரரென்முர்
ஆங்கவ ரிராமயோகத் தமைந்தன ரிருக்கவந்தோர்
சாங்கிவர் பெரியயோகி யெனத்தெளிந் தவர்பால்வந்து
பூங்கழல் வணங்கியைய போதுக வெம்மோடென்முர். (உசஎ)

பண்டரி புரத்திலெக்சப் பரமனுள் ளான்மற் றன்னுன்
தொண்டரி லெவருக்கேது சூழ்ந்தன னென்முர்தாசர்
புண்டலீ கருக்குக்கண்ணன் போந்துநின் றவரோயாகி
கண்டபற் பலருக்கெல்லாங் கருணைகூர்ந் திலங்குகின்முன். (உசஅ)

ஆதலா னீவிரொம்மோ டடைந்தவன் றனைச்சேவிக்கப
போதுக வென்றுவேண்டப் புனிதராம் ராமதாசா
சிதைதன் கேள்வனேயென் குலதெய்வ மவனைத்தீர்ந்தோர்
நாதனி னணுகுமுரைதென் மனமிதற் கென்னுன் செய்வேன். (உசசு)

என்றனர் வினவியாரு மிவர்கருத் திவ்வாறுவெண்
றன்றவர் தமைவணங்கி விடைபெற்று ரகன்ரூர்பின்னும்
ஒன்றரி தாசர்தோக்கி யுடன்வரக் கூவத்தாசர்
நன்றவ ணிராமனுண்டே னணுகுவ னும்மோடென்ரூர். (உருஐ)

ஜனகிதன் கேள்வனேயவ் விட்டலன் ரூனென் றற்ரோர்
சொனவுரைக் கிசைவுரூம விரூப்பது கணடுரூழ்ந்தோர்
மனநல முடையகற்பின் மாதர்போன் றவரொன் றெண்ணி
நனர்விடை பெற்றுச்சென்ரூர் நளினேநா யகனதோர்ந்து (உருக)

தாஞெரு மறையோரூகித் தாசர்வாழ் சானஞ்சாந்தான்
நானநன் கியற்றித்தாச ரடைசுட்டு நவிலிராமன்
போனகள் செயச்செய்துண்ணும் போதுவே கியனேக்கண்டு
தேனலர் போதுபோலுஞ் சேவடி கனசசேவித்து (உருஉ)

இப்பிர சாதந்தன்னே யினிதுசீ ருண்பீராகில்
ஒப்பிலாச் சனகிகேள்வர்க் குவபபதா மென்றுவேண்ட
அப்பிரா மணன்கேட்டுக்கா னடைந்ததிங் கிதற்கேயென்று
மைப்பிர ளயத்தின்மூழ்கி னனைந்தவல் திரத்தினுடே (உருக)

பன்னிரு நாமஞ்சாத்திப் பலாகிலே கனிதைத்துக்கொண்
டன்னவர் தம்பால்வைக வடைந்து மிசையுமென்ரூர்
சொன்னவர் முன்பேகண்ணன் சுரரமு திவுகன்ரூமீ
தென்னவுண் டிராமதாசர் தம்மைப்பார்த் தியம்புகின்ரூன். (உருச)

பட்டினி பன்னுரூற்றேன் பசிதெறப படைத்தீ ரபபம்.
மூட்டிலே யெனத்தாசர்க்கு மூகமனன் குரைத்திருக்கக.
கிட்டிய நீர்யாண்டுச்செல கின்றனிரிருப்ப தியாணடு
மட்டினும் பெயரேதென்ன மறையவன் வழுத்துகின்ரூன். (உருடு)

பண்டரி புரத்திற்பன்னுட் பயிலுவேன் குடும்பத்தோடும்
எண்டரு மெனக்குநாமம் விட்டல படவே யென்பார்
தொண்டரா யாத்திரைக்குத் தொகுமவர்க் கெதிரில்வந்து
கண்டவர் தமைக்கூய்ச் செல்வான் கடுகுவன் வருடம் தோறும். (உருசு)

ஆடிமா தத்திலேகா தசிமீ பித்ததாலே
நாடினன் வருவோர்கூவ நணுகின னணுகதீரும்
கூடியென் னுடனேவாரு மென்னக்கா குத்ததாசர்
தேடிலன் ராமன்றன்னே யன்றியே ரூருதெய்வத்தை (உருஎ)

நானினிது வந்துகாண ராமனங் கிருந்துசேவை
தானினி தாதவுவானேற் சார்குவெ னும்மோடென்ரூர்
தேனினி தொழுகுங் குல்லேத் தெரியலான் றன்பாலுள்ளான்
மானினி தூர்வோனின்ற மகனுமக் கிராமன் றன்னே (உருஅ)

கூட்டுவான் வருதி ரென்று கழறினன் மறையோனை நோக்
கேட்டுளே மகிழ்ந்து ராமதாசர் தத்துடனேகூட்ட
வேட்டெண் வரம் [illegible]க்கத்தில் விண்மி [illegible]ப்பெய்துசேமுய்த்
தாட்டுணை களின்முட்டைக் கத்தாசர்தீர்ந் தளர்வுமுமல். (உடுஇச)

மறையவன் மூட்கலெல்லாந் தன்கையால் வாங்கி [illegible]ந்திக்
கறையயான் முன்னே செல்லக் கன்றுபின் [illegible]டருமாபோல்
நிறைதவர் தொடர்ந்து [illegible]டெடுத்துபோய்ப் பண்டரிக்கு
முறைமுறை வருவோடே [illegible]கூட்டியுட் போதமூட்டி. (உசுஐ)

ஒன்றுமிங் கெய்தவேமை யழைத்தியான் வருதலென்று
பன்னியம் மறையோனைப் பாண்டரங்கன்றன் [illegible]யில.
மினனிய கொங்கண்டி மிடியுணர்ந்துகொண்டி
பொன்னியன் மாபிஞனைப் புகழ்த்தனர் போரும்பொழா. (உசுக)

பல்லியமுழங்க தேனது பாவினராடப்பாடி
வல்லியலன்பர் கூட்டமான நீத்நவசமெய்தி
புல்லுவர் தொழு [illegible]ராகி யொருவர்க்கஞ் கொருவர்போற்றுவ
கல்லியற் செய்கை யெல்லா நயத்தவர் வியக்குசொல்வார். (உசுஉ)

[illegible]னவர் றவசமாக [illegible]லத்தில் கோயில்பெ
முன்னராய னெங்குந் [illegible]டதின் றெனமுன்பு குளி [illegible]து
பன்னகையரிம் பதவிடைவந் துபணிந்துபோற்றி
கனைகழங்கமரு மாஞ்சனே யரை நுணுகுகனைபடா. (உசுங)

கண்டடி தொழுது போற்றிக் காருக்கற்கல் புகாணர்
வண்டமுமு மதிர மனங்குள னியம்பு கென்றார்
பணடைய துவாபரார்த்தத் திடை பகந்துள வக்கண்ணன்
கொண்டல் போனிறத் திராமன்மு னெனக்குறிக்கச் செய்தான். (உசுச)

அனறு தொட்டின்று காறும பேதமாய் வணங்கு கிற்பவன்
நன்று செய்கண்ணனே யிவ்விட்டலனுமங் கொண்டான்
தொன்றுறு ராமனே கண்ணன் பதத்தொழுதி யென்றார்
முன்றறுறு மருதின் மைந்தர் முயங்கினரழைத்துச் சென்றார். (உசுஞ)

மாருதியுடனே சென்று வளரொளி விமானத்துள்ளே
[illegible]ருற விரண்ட விட்டல நிமலன்றன்னைச்
சிருமப்பணிந்து நினறு நினைக்குலத்திராமா
ஏருறு ஜனகிகேள் வாவெனப்பல புகழ்ந்து போற்றி. (உசுசு)

நின்ன திராமரூபம் யான்கண்டு நினைந்து போற்ற
நன்னரிங்கருள் செய்தென்ன நயந்தருள் பாண்டரங்கன்
சன்னருட்டம்பியோடு ஜனகியுந்தானுமாக
முன்னர் நின்றிலங்கித்தாசர் தமையுற முயங்கல் செய்தான். (உசுஎ)

முன்பஞ்சவடியிற்கண்ட முறைகண்டு தொழுது போற்ற
அன்பரஞ்சலிக்குக் கண்ணனவ்வகையான தோர்ந்து
பின்பங்குச்சார்ந்த தொண்டர் தாசரைப் பெரிதுமபளி
இன்பஞ் செய்திராமன்றன்னைக் கள்ணனுயிபற்பு [illegible]ரு (உசுஅ)

குறைவிலாவன்ப ரெல்லாங் கூடினர் வேண்டு கின்ற
மூறை நிலாவுதியிராமா வெனத்துதி மொழிந்து போற்ற
நிறைகுலாந்தாசரேத்து நிலைப்படி நிலாவி நின்ரூன்
மறை யெலாந்துணிந்து போற்ற வயங்குறு பாண்டுரங்கன். (உசுக)

கண்டுறு தொண்டர் யாருங்காவிடைப் பணிக்கிராம
தொண்டரைப் பலவாரூகத் திதித்தவர் செங்கை தங்கைக்
கொண்டனரரிதன்ரூம கோவஞ் செய்தலரோடந்தப்
பண்டரி நகரைச்சூழ்ந்து வலம் வரும்பரிசு பார்த்தோர். (உஎம)

பரவசராகிக் கூத்துப்பயில்வதும் பரமனுமம்
திரமுறப் புகல்வதுங் கண்டுளந்தனிற் செறிந்தானந்தம்
விரவுறு ராமதாசர் வீழிகணீர்ததும பலிம்மிக்
கரதலந்தாளங் கொட்டப்பாடினர் களித்து வந்தார். (உஎச)

கருடகம் பத்திற் சார்ந்து கண்ணற்காரதியுஞ் செய்து
தெருடரு தீர்த்தமான சந்திரபாகை சேர்ந்து.
புருடரிற் சிறந்தராம தேவர்தாம் புளினத்தூடு.
மருள் கெடப்பாடு ராம கீர்த்தனவகைகள் கேட்டு. (உஎஉ)

இரவொரு மூன்று ஜாமத்தளவு மின்புற்றிருந்து
பரம னுள்ளுவப்பதாக வாரதி பரிவிற் செய்து
வரபிரசாத நல்க வாங்கினர் மறுதினத்தில்
தரமிகு தாசரெல்லாந் தாசரைப் பணிந்து போற்றி. (உஎக)

இன்றிராக் கதைநீர் செய்ய வேண்டு மென்றி ரந்துகூற
ஒன்றிய ராமதாச ருறுசிறு வயதிலேயான்
துன்றிய வனத்திற் சேர்ந்து ராமநாமங்கள் சொல்லி
நன்றினி திருந்தேன்றன்னை நாமகீர்த்தனஞ் செய்கென்ரூல். (உஎச)

தாளம் யாழிசை யிராகஞ் சார்வுறப் பாடத்தக்க
ஆளலே னென்ரு ரன்பர் யாவருமவரை நோக்கி
நீளராமனுக் கன்புற்றீர் நீர்சொன்னபடியே கேட்டான்
நாளதன்க மலம்போலு நயனங்கொள் பாண்டுரங்கன். (உஎடு)

இப்படி மகிமை யேய்ந்த நீரினி தெவ்வாரூகச்
செப்பினு மெமக்கானந்தஞ் செறிவுதாம் பகர்கென்றன்னர்
ஒப்புறப் பணிந்துபோற்ற வுவந்துடன் ராமதாசர்,
மைப்புயல் போலுமேனி ராமனே மனத்திற் கொண்டு. (உஎசு)

விட்ட லன்றன்னை நோக்கி விதவிதமாகப் போற்றி
மட்டறு கதை செய்கியார்க்கு மாதவ ணுமக்தானே
இட்ட தாரகமா மென்னவியம்பி நிச்சயிக்கக் கேட்டோர்
உட்டழை வாகிக்கண்ணற் காரதி வுவப்பச் செய்தார். (உஎஎ)

வேறு.

மறுதினந் தண்மதி நிறைவாந்திதி
பெறுத லாலன்று பாண்டுரங்கப்பிரான்
செறிமணிச் சுடர்த்தேரி லெழச்செய்து
நெறிதரும் பல்லியங்க ணெருங்கவே. (உஎஅ)

பரவுகின்ற கோபால காலா வெனும்
தரம தாமுற்சவஞ் செயச் சார்ந்தனர்
விரவுகின்ற கோபால புரம் விராய்
அரவ நீடுறப பாடின ராடினர். (உஎக)

கண்ண ளுறு கந்துகந்தும் பிகோல்
நண்ணு கோணங்கி கொம்மியெனு நவில்
வண்ண நல்லினே யாட்டின் வகைசெய்து
வெண்ணெய் நெற்பொரியோடு நிவேதித்தார். (உஅடி)

நிம்பராஜ ரருள் பிரசாதநீ
டம்பரத்த ரடைந்து மனிதராய்
இம்பர் நின்ன கண்டெடுத்துட் கொள
நம்பியாவரு நங்கினி துண்டனர். (உஅக)

உண்டபின்பு கண்ணன் னுடனேங்கு சீர்
மண்டு கீர்த்தனம் பாடிவழி யுறிஇக்
கண்ட நெய்த யிர்பாற் கலங்கோல் பொத்துக்
கொண்டருந்தி நின்ரூடினர் கூடினர். (உஅஉ)

இன்னும் பல்வினே யாடலொ டெய்தினர்
மன்னும் பண்டரி வந்தருட் கண்ணனே
மின்னுங் கோயில் விளங்க விருத்தினர்
துன்னுந் தம்வயின் யாவருந் துன்னினர். (உஅங)

கோயி லர்ச்சகர் கொண்டக தவிரா
வாயின் மூடமனே புகலானபின்
தாயிலன் புறுதாச ரதிக்கன்பு
மேயினர் நல்விடை பெறவேண்டினர். (உஅச)

கண்ணன் கோயிற் கதவரு குற்றனர்
திண்ண மேய்கதவந் திறப்புற்றதாய்
நண்ணவுட் புகுந் தாயிரகா மன்றன்
வண்ணமா மலர்ப்பாதம் வணங்கினர். (உஅடு)

தீர்த்தன்ரூளிற் நெம்வைத்துப் பல்படி
ஏத்திநாத வெனேத் தினங்காண்குரூன்
ஆய்த்துப் பின்றிய யருளுவாஜியாம்
பார்த்தி பண்னவன் பக்கல் புகும்படி. உஅசு)

எனக்கு நல்விடை யீகென வேண்டினர்
புனக் கொழுந்துள வோனருள் பொங்கினீ
வனக்க ணீங்கியென்பால் வரலென் றென்ரூன்
உனக்கென் பாலரு ளுற்றவன்ரு மென்ரூர். (உஅஎ)

பின்னேயும் பெருமானே வணங்கினர்
என்னேநீ பிரியாமலி ருந்தருள்
தன்ன வேண்டு மென்ரூர் கொலத்தேர் மிலான்
றின்னே யோர்கண நீங்கிலன் யானென்ரூன். (உஅஅ)

ஸ்ரீபக்தலீலாம்ருதம்.

நாதஜீவித கலங்ஙிளா சாமரைப
பாதமன பிறபாணிந்து விஃ பெறற
நீதமேம் ததுடன் புரஸ்ள வம்ம
ஆதலெசயதரி நாமமயாஇ ஞா

போதுவா ஈரிங்க புரஞ்ஞைஃ
காதலா ஞெழி றங்ங்க ஈம நஸ்ர
நீதுநோ பிசசைசெய ஃ நசட்டள
நிஞ்ரிாமஜின யுஞ்பிதுணை போழி மெ

விட்டலன ஞெருடேநிய ஞங்ஙெ
தொடட்டரும பதிபுறறுளன யாலெல
அட்டறு பிலு மகங மைமரு ாமா
இட்டம யாதெனறியம பிஸ சாசஃ

தவிடுகொண ஸ்ளம பஸ்ர ா
கிவிட நீருச ஃப ஜிங்ிடசுன
அவிடந சுகசாரு ரியட மடஜ
உவிடமாகுரு மாஸ்ர ஃ

இனற செயுஇ ஸ்ளசமெ ிப
நனஜா பிறொன பாம மய
அனறுகோபி ம மா சரி சா ச ம
துனறுவோ மஜிழுமபம ா

மஙகளா ரிஜியெதுப ப் ளாஸ்ர
தஙகரும பிரகாசுபோ ச மா ஜி
அஙக ணீஙஙி முற ஜா சாஜ மாஜ்ர
பொஙகு ளினவன ய ஞ்ரி ஸ்ர

அரசஞன சிவாஜ்ய ஜ்ரி ாஜ்ரி
வீரசிஞன நஙிழுமே யிசசண ற ா
பரசமாஜ்ஞ ப பாரசுஜ்ரா ல ஸ் ரி
புரச ஈாதசணன பாறற ா ஸ்ர

ஞனஞக ஸ்ளழி ிப்ளடிஞி யெ ிஜ்ரின
மூனஞச தோ ஷ்ர ஞ்ரின ஜ்ரிஜி ச
சனஞப போறறிந ஈரு ஸ்ர ஸ்ர ாயஸ்ர
பொனஞிரா ஜ்சாஜ ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர

மிசானன ஸ்ந ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர
பனனருங குரு பாதநிஞைவுடன
அன்ன மூணட ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர
உனனருங ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர

ஆளவில சே ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர
உளகராதிபா ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர
ஙளமெ லாகுகெ ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர
இனறும விகிரகங கட்மெகத்தீர்ா

ரை னைக் கொலைசெய்து தொழுங்குல
மாக்களைக் கடிந்தின னவில்வாட்டியே
பூக்களைச் சொரிந்தே புனிதந்தரு
காக்களைச் சேறிகண்ணனி வந்தான். (உகக)

வந்துதிரத்திறங்ணன் வைருபோ
ன்ரவேந்தண வேகந்தலை மதன்
உதுமை ழிக் காளிபட வேடாட்டி
தந்து மற்றதிற் சாயகம் வீசினன். (கூர)

வீரனென் பயில்கின்றதை மெய்புணர்
சேரிகோத்தமர் கண்டயன் முன்சென்று
பிலிமுக சேருர வெய்தலிங்
சேறிறந்த சென்றறண்ணலை யோலினே. (கூகக)

வித்தருப் பாய்ந்துயின் பற்றன் றிகப்பெரி
னந்தவிர வென்றுரது சேட்ட வன்
சேவித்வம் வைத்தொடர்ந்து பின்பற்றுறக்
கற்றுல் யார்க்கு மொண்ரது சிக்காணவே. (கூஉ)

வெய்கின்றேனம் பினைப் பற்று மென்றனன்
செய்கென்ரு ருடனெய்த சிலிமுகம்
மைதொலைப்டார் பின்ரொடர்ந்த கங்கப்பிலிம்
பெய்கண்டாஞ் வியர்த்தாலை வீழ்த்தலன். (கூசு)

பூவிலே யவதார புருடனே.
ஆவிர் நிரிந்து விற்பச் சாமென்ரான்
சாவின் பரவன் ரைத்தனுக்கெய்
வீவிபோர்தினை சேர்பிட டிக்கணை. (கூஎ)

வெயிழுற்றுந்து வாரு மியற்றினர்
மேவிநின்றவன் கண்டு வியப்பெய்தி
சாபினம் மூடைந்தானையும் வேந்ரனும்
பீதவினெரியேரோரும் பிற்றியுமே. (கூஙு)

வணநடுங்கினனேந்தினன் பன்முறை
தணது தனையிட் சரங்கு தாபத்தைக்
கனகர் செய்கையறிவித்து வேந்தரே
யுணரும படிக்கெய்தினனுத்தமன். (கூசூ)

அந்து ரீங்கினர் காம்பளகமே ரை
பொங்கு முரற் புகுந்தன்றி ராத்திரி
தங்கிராம கதைகெயச் சார்ந்துகேட்
டெங்கு சில்லதொர் பற்புகமீதெரு. (கூஎ)

அவதாரயினர் யாவரு கேரிலாத
தவரிடத்துப தேசந்தனைப்பெற
இவறிஞர்சிலர் சேவைக்கிசைந்துடன்
பவரினர்சிலர் பற்றுறுற் ரூக்கெலாம். (கூஅ)

எண்ணமுற் றவிளிதி னியற்றினர்
நண்ணினர்சஹ பூரிலக் நாட்கதை
பண்ணினரங்குப் பார்த்தவர் யாவரும்
உண்ணிலாவின ரானந்த மூறவே. (நாகூ)

தேசபாண்டி சிறுவியக் காபாயி
தாசர் தாளிற் பணிந்தெனக்குதக
நேசநல்லுப தேசநிரப்புகென்
ரூசகன்றுவி னுவவறிந்தவர். (நாஅ)

அடைவிலேயுப தேசமருளிதத்ம
மூடையசாயித்தி யங்களெலாமுவள
இடைவிரா வகண் கேந்து பாராயணம
தடையி லாதென்றுஞ் செய்கெனசசாறினா. (நாக)

அன்னகன்னித னன்பினுக் காபவண
பன்னினாசில நாளமற்றவளுடன
தன்னினு ரங்குநீங்கிச சுராபுர
மென்னுமூரவா சீடாகள யாவரும் (நாஉ)

தேடிவந்து தெளிந்து கலநதனா
கூடவூரிற் குலக ருணீகன்றன
ரடின் மக்கடத் தோபாவென்றும புகழப
பாடிலம்பாஜி பண்டிதனென்றுமே. (நாகூ)

இருவர் தாமுணடவ ரிலிலையவன
பெருகுசித்தப பிரமைகொண டானது
கருக நீன்பரி காரங்கடாயதநதை
தருதல் செய்துங் தீராதவன் ரூனோ. (நாகச)

மணமு மின்றுற மற்றவன் ரூய்தந்தை
அணவும் ராமன்ற னன்பர் பெருமைகேட்
டுணர்வின் மிக்கவர் பாதத தறுதத்திலை
புணருந் தீதற்றுப போமென வெணணியே. (நாகரி)

ராமதாசர் நலங்கிளா சேவடப
பூமலாந்திடச சென்னி பொருத்தியே
யாமளித்த மக்கட்கு ளிலையவ
னேமனத்துப் பிரமைப னுநற்ரூன, (நாகசு)

ஏதுசெய்துமி கந்தில தன்னதக
தீது தீர்த்தருள் செய்யுமென் றேதகினா
ஆது கேட்டபங் கங்க ளொராறிலக
கோது தீர்த்துக் கொடுத்தனா பேரருள். (நாகஎ)

அவ்வம்பாஜி யறிவுமிக காங்கவர்
எவ்வக் தீர்மலர்ச் சேவடி கண்டெழிற்
பவ்வங்கண்டப யோததி போலுளம்
கவ்வன்பாகிக கலநதக லேனென்ரூன். (நாகஅ)

கண்டதாய்தந்தை காருத்தன் ரூசர்பால்
அண்டுநீ யென்றவ ரிடையொப்புவித்
தண்டுநன்மையென் றுள்ளுவந் தேகினர்
தொண்டுசெய்து தொழுதிருந் தான்மைந்தன். (கூகக)

பத்தி ஞானவி ராகம்பல் கிக்கருத்
தித்தியானத் தரியுறவோங்கருள்
சித்தியாகி மகாமதியாய்த்திறற்
சத்தியேய்குரு தாளிணை நீங்கலான். (கூஉ)

தாசராற்புரி கீர்த்தனந்தா மெலாம்
நேசமாய் மனனஞ்செய்து நித்தமும்
ஆசகன்ற கதைகளு மாற்றல்கண்
டேசகன்ற குருமகிழ் வெய்தினர். (கூஉக)

பேசுதாசரைப் பேணி நன்கெய்தினர்
பூசுரேசரும் போற்றுங்கோ சாமிகள்
வாசுதேவரனந்தர் வளர்புகழ்
மூசுமேருத்தவர் மூதிர் மாதவர். (கூஉஉ)

ஐவராதியனேகர் நன்கெய்தினர்
எய்து காலத்தக்கா பாயியை யெழிற்
றெய்வ நாயகன்ரூசர் செவேகண்டு
மெய்விராவவங்கொன்று விளம்புவார். (கூஉங)

கல்லு மூள்ளுங்கடுக்கக் கரடியும்
புல்லு மாவும் பொருந்துழிக் கேகுவேன்
ஒல்லு மோவுடனீவரம் குன்றணூர்
செல்லு கென்றனர் செல்வியெதிர் சொல்வாள், (கூஉச)

வித்தமாவி விளங்குடன் மூன்றையும்
தத்தஞ்செய்தும் வயின்சர ணெய்தினேன்.
அத்தஞ்சேரினு நும்மைய கல்கிலேன்
உத்தமக்குரு வேயென வுத்தமர். (கூஉடு)

அவளுளக்கருத் தாய்ந்துகொண் டாங்குநேர்
தவவிலாதபல் சீடருந் தாம்வரக்
குவடுநீடுமோர் குன்றடைந் தாருற
இவர்தஞ் சீடரை யங்கொளற் கெய்தினர். (கூஉசு)

கிலிரிருந்தனர் தேகிகர் சேவையில்
அலர்வனத்தின்மிக் காழமு டையதாய்க்
குலவுமோர்துர வுற்றது கொள்கரை
பலவிருக்கம் பரந்துத ழைத்துள (கூஉஎ)

அம்மரங்களி னுர்ந்தவி லேகடாம்
பம்மகாளும் பழுத்துதிர்ந் திற்றநீர்
செம்மலாற்புனற் சீர்கெட்ட தென்றவை
தம்மைநீக்கவெண் ணிக்கரை சார்ந்தனர். (கூஉஅ)

சார்ந்திருந்துதவுஞ் சீடனை தாமழைத்
தார்ந்தபன்மரத் தாரியே யாவுநீர்
சேர்ந்துதிர்ந்து புனல்வெடச் செயுதன
ஓர்ந்துநீரிதொ ழிமினெனச் சொனார் (கூடுகை)

கேட்டசிடர் கிணற்றின் மிசைக்கினை
நீட்டமாகி நிமிர்த்துள தன்னதை
நாட்டிடக்கண ருக்கின்ம ரத்தம
மாட்டமர்த்த குருதலை மன்னுமை. (கூகூர்)

நூனிகழிக்கி னுடங்குங்கி னையுடன
இனியநீர்த்துர வில்விழு வோமெனை
தனிதனிக்கருத் திற்கொடு தாழ்ந்த ன
னினியிருப்புழி நணணின ருசெனோ (கூகூரு)

தருவடிக்க ணிருந்துதந் தேதிரா
அருளுமே லே யாற்றகில் லாளைய
மருவிநின்றுவர் வந்தவர் சகரனி
வெருவிலாதவம் பாறிலி லம்புவான. (கூகூஉ)

ஏவுமேவ லிய ரைபான் மூழிசை
மேவமாதலி னிமையுணர வீரபுனல
நீவிராட வெழுமென நினமல
தாவுமிக்கினே தண்ணேத்து ணிடநினை. (கூகூசு)

ஆடுவேன்புன லன்றிமற் றாடலோ
கோதுதன்னேக் குறைகளெனக் கூறிடு
நீடுசூர்ஙவி யங்கொடு ங்ணமரத
தோடுறுகினே யுற்றவம பாறியும (கூகூட)

சாமிநீர்தரு தன்னடி விட்டயல்
போமின் வெட்டுங் கினேபொருந் தாதென
யாமிங்கன்றி யயற்செல்கி லோங்கினே
வாமிடத்தூற்று மாற்றுதி யென்றன. (கூகூரு)

என்றதேதிக ரோலை யற்றுவான
சென்றுள்ளினே சேர்ந்தடி யையத்தெறத
தன்றுமக்கினே யோடித்து ரவிடை
ஒன்றுநீரு ளழுந்தலுற் முனரோ. (கூகூஎ)

விழ்தல்கண்டு வெருவியா ஹாவெனச
சூழ்தலாகிய சீடர்து ளங்கிலா
ஆழ்தரும்புன லாடிய தேதிகா
தாழ்தரும்புடை தாம்வந்து சார்ந்தனா (கூகூஏ)

அக்காபாயி யழுதிடு கென்றனர்
மிக்கார்கூவ விளைந்துவந் தையரோ
யுக்கினழுக்கிணற் றென்றுதும் புந்துயுள்
இக்கா லத்தொன்று மெனனை யி லென்னன (கூகூட)

கன்னுளந்துயர் கொண்டதிங் கென்றனள்
சொன்ன தோர்ந்து துளக்கமி றேகிகர்
அன்னவன்றனைத் தொட்டுவைக் காவதென்
பொன்னறுபுனைக் கேன்றுயர் போக்கென்றார். (கூகூசு)

என்னலு மொன்றி யம்பலள் போனகம்
நன்னர் நல்கவெல் லாமொடு நன்குண்ட
பின்னர்வ்ந்து சிவாஜியொ டுரைத்தகை
மன்னுதேசிகர் பாதம்வ ணங்கினன். (கூகஐ)

வணங்கிநினைக்கர பாயி ரனத்தை
இணங்கிநோக்க முகமிறர் குற்றதை
நிணங்கொள் வேலவன் கண்டுநி கழ்ந்ததென்
குணங்கொள் பைந்தொடி கூறுகென் றனரோ. (ஈகூக)

நங்கைமுன்னர் நடந்தவெ லாஞ்சொலக்
சங்கைகொண் டரசன் சற்குரு வின்பால்
அங்கைகூபபிவி ஞவவச்சங்கொடு
பொங்கைமானகர் போயினன் போற்றியே (கூகஉ)

ராதுதேர்ந்தய லூரிண ரெய்தியித்
தீதுசெய்த வரைத்திறல் வேந்தனே
யாதுஞ்செய்கில ஞயத்தபதிபுரும்
போதுகாஞ்செய்வ தேதென்று பொங்கிஞரா, (கூஅக)

துரவின் மூழ்கினர் சோதிக்கக்கண்டிலர்
பரவம்பாஞ்யைப் பாரிடந்தின்றதோ
விரவு பொந்து விழுங்கிய தோசல
சரதுகர்ந்தன வோவென்று சாஞ்சென்றார். (கூகூச)

தாசர்பின் புதந்தாசரோ டேகினர்
மூசவேழுரு மொய்பொழி லாறுநாள்
வாசமங்குவ திந்துபின் வந்தனர்
நேசனெயதுக் துரவிடை நேரவே. (கூகூடு)

ஐயமபெற்றுவந் தோரட்டுப போனகம்
செய்ய கீளிலே சேர்த்தன ரவ்வயின்
மையல் யானைச் சிவாஜியும் வந்தனன்
மெய்யர் பாதம் விரும்பித் தொழுதனன். (கூகசு)

கண்டு நீயு முண்காட்டெங்கள் மாட்டென்று
விண்டுதாசர் விளம்பவவ் வேந்தனும்
மண்டு பக்தியில் வைகினன் பேரருள்
கொண்டு கூயினர் கூவத்தம் பாஜியை (கூகஎ)

ஏணென்ரூன வனைக்கலியாண நீ
தானியைந்தனை யோவெனத் தம்மரு
ளானமைந்துள னன்னபடி யென்ரூன்
வாகயந் தெம்வயி னெழுந்தென்றனர். (கூகஅ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

இணறு நீங்கிக் இளர்குரு சாமிதன்
புணரும் பொன்னடி புக்குவணங்கினன்
அணவி யாருமதி சயித்தேத்தினர்
உணவு கூர்மழிழ் வோடினி தண்டனர். (கூசசு)

வேணவாவினீ மெய்க்குரு நீகலி
யாணமா வென்றறைந்த மொழிபபடி
வணதேய் கலியாண கோசாமியென்
ரூணமோ டழைத்தார்க ளெலைாருமே. (கூறிஉ)

வேறு.

அன்னபோ தாண்டுச் சிவாஜி ராஜனும்
தன்னருட் குருவினீ நாடிச் சார்ந்தனன்
பன்னிய பழம்படி பரிந்து பூசித்து
மன்ன மாங்கனி நிவேதனம் வருத்தனன். (கூறிக)

அக்களி கனேயினி நியார்க்கு நல்கிபபின்
றக்க தென்றருந் தினர்தாமுந் தாசுமாய்த
தொக்குளோர் முகங்களீ நோக்கிச் சோவிலா
திக்கடை யரியொனி யற்றவெண்ணினேன (கூறிஉ)

ஆதலா லிருந்தர சியற்ற வாதனம
மேதக வியற்றுமி னெனவி ளுவினோ
மாதக வுறவவண் மண்ணிற் செய்துதந்
நாதனா யதன்மிசை நலத்திருத்தினர். (கூறிக)

அட்ட மந்திரிகளு மமைந்து சூழ்தரத்
தட்டறச் சதுரங்க தளமுந்தம் முளே
ஓட்டுற நியமித்தங் கொல்க நீன்கொடி
கட்டினர் மாருதி கவினத்திட்டி யே. (கூறிச

அரசளு லாங்கலங் காரம் யாவையும்
விரசுற நிகழ்வித்து விமலா முன்னதாய்ப
பரசக் காபாயியைப் பரிந்து கீர்த்தனம்
உரைசெயவு ளுற்றிப்பின் வேணுபாயியும். (கூறிரி)

கதைசெயப் புரிந்துபின் கலந்தெல்லோர்களுமு
இதையமொத்தரி திருநாம மேத்தினர்
அதையுணர் வுற்ற சிவாஜி ராஜன்மற்
றெதையு மோர்கிலன் பரவசம தெய்தினன். (கூறிசு)

இருதின நீனேவிலா திருத்த லோர்ந்துதா
சருமிவ னீனேவின்றித் தங்குவா னெனில்
மருவர செங்ஙனம் வழங்கு வீப்பதென்
றருளுட னுள்ளத்தி லமைய வெண்ணினர். (கூறிஎ)

தாவருதாச போதக் கிரந்தமொன்
ரூவலிற் செயும் படிக்காரம் பித்ததை
மேவுதல் யாண கோசாமி வேண்டியங்
கோவுற வெழுதவன்று தயர்தொட்டரோ. (கூறிஅ)

மறுதின முகய மாவதற்கு முன்னரஃ
திறுதிய தாயதி லேந்தனீ திதான்
உறுவதேழ்த சகமு முதலி மன்னவன்
நிறுவுற வள்ளததி னிய ரித்தாரமோ. (கூறுக)

அரசன் பாராயணஞ் செய்ய லானபின்
புராதபத்தெளிவு கூர்புந்தி பெற்றனன்
வரமரு டாசர்பின் மாறன் கீர்த்தனம்
திரமிகச் செய்து கொண்டரசுஞ் செய்தனர். (கூசுவ)

அரச னையருள் வினோயாட லாடி னர்
கரையறு வேதியர்களுக்குப போஜனம்
சரமுடன் சமைத்துப் பன்னிரண்டு வற்சரம்
விரசுற லாகவோ தினத்தில் வேர்த்னே. (கூசுக)

பார்த்து னூர்க்கே கெனபபணித்தி ராறென
வாய்த்துள வருடங்கட மில்வ குத்துள
ரீர்த்தியின் மிருகுருத்தை செவ்வையின்
ரீர்த்தபஞ்சிகை யணமு நிரம்பவே. (கூசுஉ)

அமைம காசுலோசம் ராமாயணம் பெறக்
கமைபெறுகாலத் தருளிவேறெரு
வெமைதரு காரகமே வக்காவலன்
செமையுறு நகரிடைச சென்றிருந்தனன். (கூசுங)

ஆரியர் தருமவையனேத்து நாடொறும
ரியதென்று பாராயணஞ்செய்து .
நாரினிதுறவரு நாளின் மன்னவன்
சாரியல் புராணம் வாசிக்கச் சார்பவன். (கூசுச)

வடமொழி வல்ல காகாவென் பண்டிதன்
அடலரசன செய் பாராயணத்திலே
ஓடமிக நெடுவிரோசஞ் செய்தீமையன்
மடனறு காசனைப பழித்து வாய்ந்துளான். (கூசுடு)

அவன வாறுறலான நாளிலே
புவனியாளரசனிற் போந்திராமதா
சுவமையில் கீர்த்தன முரைத்து நிற்புழி
நவமிகப பண்டிதன் கேட்டு நாடியே. (கூசுசு)

பரமவாணநற்ம பரவப பாதத்தலும
வரமிகு தாசர் மாருதியின் வாய்ந்தனர்
அரசவைதனிலதி சயித்துப் பண்டிதன்
கரமுறக்கு வித்தவர் காலில் வீழ்ந்தனன். (கூசுஎ)

விழுந்தவனெழுந்து சற்குருவை மெய்ம்மையாய்
மொழிந்தனன் பலதுதி மொழியத்தாசரும்
அழுந்துறப் புல்லியாசதி செய்தார் மலர்ச்
செழுந்திரு நாதனுக்கன்பு சேரவே. (கூசுஅ)

தேவினுக்கமை பிரசாதஞ் சோகதஹா
யாவரும் பெறவினி தருளி வேகதனுக
கோவறு மாகிகளுரைததுப பினபொரு
மாவியல் கானசமருவினுரோ (ஈ ந ச)

வேறு

பின்பிராமதாசரன்பு பெறற கீட யாரொடிம
அனபினராம நாம நனகறைநது சொணடு சாமடபஸர
டென்புரஙகலஙதோ சாரிருகும வெறபிலேறினு
இனபொடஙக காரமொணறி யறறினருசசே (ஈ ச)

மலியின மீதிலுந்த மாமடலுயிறநது கைவெய
துலவிலாமலினனு மஙகணுறறி ராமகாசர பி ம
குலவிலாச ஹாபுனனு மூாகலநது குலாவி ர
நிலையதாக நீடு மாளுசனே யமைபபராவின (ச)

பகலில ராமபதனே செயது பாடொச பொ மெ ர
றிகவினீள கிராதம யாரு மினபமுறறு வினவுமா
தகவினுா கலயாணசாமி தான படிகக ாடொறுய
புகலவதான கவியினபை பொஙகியஙகோ கேயெ ச (ஈ ச)

தாசா முனபுகை குவிதது நினறு சாமிசாசனே ய
பாசநீள சூடுமபவாழவு பறற நாளுஙகாதுனே ன
நேசமின்றி நீகிலுலு ரீகுருே மனீடுகி
லேசம யானகனனு நனமை யெயதச் செயகெலாரு ர (ச ஈ)

எனறு தாளுமவினே நோடகி யெகிா சொலாதிராமா
சனறு நீடு கிடரோடு மகோா ல விபின புறப
சென்று தஙகியுடனடைகசவயன முகாரிமபி ரான
கொனறு நீள விராடமோடு குருவரைக குளாயிரு (ச ச)

உறுகுடுமபவிடா கடகதியெனவரைக கவுறறவன
மறவிவீர சொலகினற தெநதவழியதேனு மருவுவெக
சிறுமையே யெனசசொலக சொனதுதேகி கோசசம
குறுகியிம மரததிலேறி காவிமேவு கொமபிகே ( )

வருதியெனன வவனவாரு மரமிவாரதது வநதனன
வெருவலோடு சொனனகொமபின மிதுகணடு யெயச ட
இருபதஙக ணுளநீள விடதியெனறு கூறினா
மருவவனகை கோடுகொணடி காலகளு ளவாவிமேலு (ச ஸ)

தூஙகராம காசாகணடு கோடினேத தொடாநததோ
ஓஙகுகோடி நீதொடாகது ளாயகொலெனன வுறறவன
தாஙகுகோடி தனனையே தொடாநதுசாாது ளேனென
நீங்குனெறி லாயகுமப நீபிடதவ வாறரோ (ச ஸ)

இடாகெடுக்க வேணவோ யெனிறகராஙகள சொமபினைக
தொடாதலவிட்டு விடுதியெனறு தோமிலா ருரைததன
படர்விதது நனமையெய வதபாவி யிகதரீ
அடர்தலத்தில வீழவோ வடுதஎதென றமுஙகினன (ச ச)

அவனழுங்கல் கண்டுதாச ராழ்கடற்கு ளமிழ்வுறு
நிவஞ்சயர்ந்த மலையெலா மிசபபமுண்பி யற்றினேண்
கலிகொண்ட நின்னேகன்கு காப்பனஞ் சிடேலெனத்
தவர்விளம்ப னம்பியங்கை தாவுகொம்பை விட்டனன். (கூஎக)

விட்டவன் குளத்தில்வீழ்ந்து மீள்கிலா தமுங்கினன்
ஒட்டனது கண்டமறந்து நோக்கவுக்கொ ரூர்வீராய்
வட்டமாய்வி ளங்கமற்றுர் மடமுநோக்கி மற்றதில்
பிட்டமான தாசபோத மிளிதியம்ப நோக்கினன். (கூஎம)

மின்னவக்கு னோடையும் விராவுகிடர் பலனையும்
கனகதாரு வோங்காம தேனுவுங்க ளக்துபு
வனமுழுது துளவுமாவ ருக்கையாகழ யாதியா
யினவிராவு கனியும்வேண்ட வனவுமிக்க வியல்பையும். (கூஅக)

கண்டுவக்து கனகமா மடத்தினிற் சமின்கொள்ளிர்
மண்டுமா மணிப்பொ தூக ளனத்தின்று வையிய
சண்டிழாய்நி றுத்திராம தாசர்தம்மை யுத்தெனிக்
தண்டமோன் வணங்கினன் வனமகிழ்செம்பொ னாடகளே. (கூஅஉ)

ராமதாச சுவாமிதோ னக்கு கல்லைம ருல்கெனச்
சுமர்சே யாக்குமுன்ப ரிவ்வு கைகு யுத்தனர்
யுமவேலை தாசருக் கருட்பிறக் கனுக்கிர்கம்
தோமதேக நல்கினார் சுவக்கடற்குள் ழுழ்ந்தனன். (அகக)

அண்ணவேலை வாவியங் கனைக்கணை யமர்ந்தவர்
மண்ணுவேதி யாகனைக்கண் டருளிநீ விசைக்தெதிரச்
சென்னனவோதை கேட்டவெதி யன்மறிந்து துரிசமாய்ப்
தண்ணுநீ ரகன்றுவந்து தாசர்தாள்க டொழுகனன். (கூஎச)

தொழுதுநின்று னோனேதெனக்கு யின்னவாவி தேவர்க்தி
பழுதிலாம லங்கடைந்து பார்த்தெனின்னே பகரென
முழுதுநீ னவண்டெரிந்த முறையையோரு மறியவே
யழுவிலாது கூறியாவர் மொழியருந்த மகிமைபோ. (கூஎடு)

என்றபோதி லம்பிருந்த யாவருந்தெ ரிந்துகீர்
ஒன்றவோதி லேனைகன்கு மைந்துபோற்றி ரைப்பினர்
அன்றவண் றொத்துதாசர் சாம்பவர்கட தித்தமா
குன்றமேறி யமரதேவி தொற்றவன்றொ ரிந்தனன். (கூஎசு)

குனைபோறி வக்கமார்க்க குன்றழிக்கண் வாரிமேல்
வதிதல்விட் டறங்கியந்த மலையின்மீ திவர்க்துபோய்
முதிர்தவத்தி லேநிருக்க முன்புகண்டு தொழுதுநின்
றதிகதாக மென்றுரையி னறியுமா ருணர்த்தினன். (கூஎள)

அறிவதான கங்கையிங் ககப்படாது நீரியண்
பிறிவதாயி னுர்விராவு சீடர்பிச்சை பெறுவதற்
கெறிகைவேலி னையெனுமுன் யாரும்வக்து கூடினர்
தெரியநீ ராஜனுக்கு வேண்டுமென்று செப்பினள். (கூஎஅ)

புனலகப்ப டாதுவெற்பி லென்றனோர் புகன்றசொல்
வினவிராம தாசரிந்த வெற்பிறங்கி நீர்கொணர்ந்
தனர்கொடுக்கு மளவுமூற்ற தாகமோபொ றுக்கலான்
மனனெனக் கொடங்கொர்குச்சி கொண்டுமண்ணி லூன்றினு (கூஅக)

ஊன்றிடத்து நின்றுநீ ருடன்கிளர்ந்து பெருகின
தோன்றிவார் புனற்பெருக்கு கண்டுதொண்டர் யாரொடும்
ஆன்றமன்ன னுங்குடித் தருஞ்சுவைத் ததண்புனல்
என்றதென்று வருதலசெய்த தாசர்தம்மை யேத்தினா. (கூகஐ)

புனிததீர்த்த மாயதந்த நீர்பபெருக்கு புவனிமேல்
இனியதாகி வாருகின்ற தினறுமந்த வின்புனல்
தனிலெலோரு மூழ்கிநன்கு சமையல் செய்து சாப்பிடத்
தனியமன்ன னூர்புகற்கு விடைசுரந்த னுபபினர். (கூகக)

மன்னவன் வணங்கியேக மற்றிராம தாசர்தாம்
அன்னவெற்பி னிற்சினு ளமர்ந்துபின்னெ ராணியம
தன்னலான காலமாரி சொரிவதான கா லமாய்
நன்னசோய்வி லாதுபெய்ய ரனிரனேந்தி யாவரும். (கூகஉ)

சூளிரினுல் வருந்துபோது சுணநலங் கொணங்கைதம
ஒளிர்முகத்தை நோக்கியென் பகிக்குவேண்டு முணவெனத்
தெளிவிலோரு ருசாக்கவீர விறகுகொண்டு செறிமழைத்
துளிவிழாது துகில்பரப்பி முளரிசுல்லி மூட்டியே. (கூகங)

பாயசஞ் செய்தெருக வென்று பகிமிருந்த தாசரைக்
கூயபோதி லவரெனக்கில் கொஞ்சமேனும் வெம்பசி
ஆயதென்ற வண்டுறந்து மறுதினத் தொர ணியம
போயமர்ந்தெனக்கு மிக்கபசிபுணர்ந்த தென்றனர். (கூகச)

பூரிசெய்தியென்று சொன்னபடி விசைந்து பூவையும்
மாரிதன்னின் முன்பு போல்வருந்திநன் கமைத்தபின்
சீரியோசை மிசைமினென்று செப்பு போதிலென்பசி
காரிணைய காலதாமதத்தினிற் கழிந்ததே. (கூகஙு)

என்றுமற்ற நங்கைதம மொடெய்துமுது மனம்வெறுத
தொன்று தன்மனைக் கணேருமாறுற்றவு வள்விடா
தன்று தொட்டுமிக்க வன்புகொண்டு சேவையதுசெயா
நின்றுதாணு மன்னபான நீக்கி நிற்றலாயினுள். (கூகசு)

பூமிடைந்த மற்றுரூர்காடு புக்குநேர் கல்யாணகோ
சாமிதன்னை நோக்கியிங்கொர தனுவெனக் கியற்றிநீ
தாமிடுக்க தாகவென்று தாசர்கூற நன்றெனத்
தோமிலானும்வேயினேய்து தோணமொன்றுநல்கினுன். (கூகஞ)

கொடுமரங் கரங்கொடெங்கு முலவியாடல் கொண்டுற
அடுமடங்கல் போலுமவேந்த னுஞ்சிவாஜி யருகிலே
நெடுமடங்கொ ளதிபர்வந்து நீதிகோலம் யாமெலாம்
வடுமிலோர் தனுக்ரகித்து வருவதாக வழுவினுய். (கூகஅ)

பெருவனத் துலாவுகின்ற பேயனை வன்றனேக்
குருவெனக் கொடவனை டுற்றகொடு வனத்தி லுலேகிழுய்
கருதிமெம்மை யவமதித்து நீயிவாறு காடெலாம்
மருவதீதெ லைவனே மதிமயக் குறுத்தினர். (சுகக)

கேட்டவேம்த ரைன்றுநேர் நிளத்துரு திருந்தனன்
மாட்டடர்ந்த மடநலோர்தம் வயின்வீராவு கீடாைக்
காட்டடைந்தி ராமதாச ளியலறிந்து கடுகுமின்
நீட்டமின்றி யெனவதே ரொரு நேடுவானெருங்கினர். (சார)

வரலறிந்து தாசரங்கு மருவுபகுதி களெலாம்
உரவிலா லடர்ந்துகொன்றி ராசிராசியாயுற
விரவல்செய்து கொண்டிருக்கும் வேளைவந்து கண்டதம்
குரவர்பா லடைந்துரற்று கொடுமைசூறி னரோ. (சாக)

அதுதெரிந்து புரவலன்ற னருகில்வந்து வருதிீ
சதுரனென்று பரவுகின்ற குருவின்மாடு தானெனை
முதுவர்கொண்டு பொழிலடைந்து முனைவிளங்கு தாசர்பால்
கதுவராம தாசரீடர் களைவிரைந்து நோக்கியே. (சாஉ)

உண்டைலில்லி னுருவிகங்கம் யாவுநீவி ரொருமரத்
தண்டைசேர விடுமினென்ன வவருமேவி யதுசெயக்
கண்டையா நினுதுதேசி கன்விகங்க வேட்டைபோல்
பண்டையா ரியற்றினு ரொனப்பகர்ந்து பதறியே. (சாஙு)

அரசடேடி ராமதாச ரருகடைந்து மடநலோர்
விரசுகின்ற காளிலார் விகங்கவர்க்க முயிரொலாம்
பரசுகின்ற நீபடுப்ப தென்பரர்க்கு நன்மைசொற்
றிரசமாக நின்விராக மினிதுமிக்க வினியதே. (சாச)

எனவிகழ்ந்த போதிராம தாசரந்த யதிகளைச்
சினமிலாது நோக்கிநன்மை தீமையான செயலெலாம்
அனகனை ராமனு லடுப்பதென் றறைந்தனர்
வினவிமா மடங்கண்மேவு மவர்விளம்பு கின்றனர். (சாடு)

விற்கையொன்ற நீவிகங்க வர்க்கம்யா வையுந்தடிந்
தொற்கமின்றி ராமனீது ளுற்றுகின்ற தென்றனை
நிற்குகன்றி தன்றெனு நிகழ்த்தராம தாசரச்
சொற்கிணங்க வீப்பவங்கள் சூழ்கிலா தியற்றினேன். (சாசு)

ஆதலா லறிந்தநீயி ரருள்செய்கிந்த வுயிரெலாம்
சாதனீங்கு மாறுளுற்றி லெனதுபாப மூந்தபும்
நீதரோ யியற்றுகென்ன வவர்முனிந்து நீதியில்
பாதகாநீ சொல்வதென்னே பரமராலு மியலுமோ. (சாஎ)

ஏளிதஞ்செய் தெமையியம்பு மிதுதகாத தென்றலும்
காளியன்றன் மீதிலாடு கண்ணனன்பர் கடுகியே
மீளிமொய்ம்பி னரசைநோக்கி விறகுதேடி வாவெனக்
கோளின்மன்ன னதுசெயக் கொளுத்தியக் கினிக்கனே. (சாஅி)

பக்ஷியைப் படைக்கவீண் பறந்துபோன தொன்றுபோல
அக்ஷினிக்கணிதலானவை யெலாம கன்ற வீண
புக்கிடஞ் தெளிந்து நின்ற புரவலன்றன் மூனபுசா
தொக்கினத்தர் நாணியஞ்சி மூடகவிழந்து சொலலுவா . (ரூஉ)

உயர்த வத்தலீரியற்றமு மது மெய்மைம தோனிலோம
அயர் வடப்பொறுத்தல் வேணடு மெனவணஙகி யருள் பெறறி
இயலிடத்து மேவினர் பின் லிலட கொடேநதலெனிஞன
முயல் வனத்து மேவு டீடர் பரு ரின டின மூழ்கினா (கூ)

வேறு

புண்ணியதல மென்றேத்ப பொருந்து கோல பூவாழி
நண்ணு வேதியனெருத்தன ராமதாகிடதகில வந்தி
பண்ணி வந்தன நின்றேத்தி ப்ரமசற்குருவே யானைபு
வண்ணியவூரிற் சத்தியபாசனே மயிட தாகி. (ரூ,

யாவராயினும் மஙகெய்தி ராமநாமமு சொலலரியேம
ஆவிபோஙகாலததோது மதனே யேனுரைபபு மென்ற
நாவினுற்சொல வொட்டாமனலி வரிஙகிதறுகதேது
நீவிர் செய்கின்ற தெனறு நிகழ்தலிடக கேட்டதரசர (சுஉ)

நகைபுரிந்தவ்வூர நணணி ராமநாமத்தை யாரும
வகை வகையாகக் கேட்க வழுதகிக சோதனைகள பிடித
தகைபெறு மன்பு சான்று தனிதலிய வசராகிச்
தொகை தொகையாக ராமநாமமே சொலுமாசெயது (சுஙூ)

அங்கு நின்றியல் கர்ஹாடேனறறையு மததேசரசொனறு
தங்கி நாடோறும் ராமநாம கீததனஙகள காறறை
பொங்கிய வூராரெல்லாம போறறுள மகிழுநது நிரை
மங்கலம் பொலியச் சிலலோ மனமபரி சுததரரகி. (சுசு)

சரணடைந்தேத்த வனனரை தமகருபதேசஞ்செய்து
வரலுறு நாளிலவ்வூர் மருவிய பாணடியாத்தான்
தரவரு புதல்வி மிக்கவிளமைசால கயினி தனபேர்
விரகறி வேணுபாயி மேவிக கீததனஙகள் கேட்டு (சுஎறி)

தாவிலன் புளத்திற்கொண்டி தாசரை வணங்கிப போறறி
மேலியகரண மூன்று மிகபபரி சுத்தையாகி
மாவிரதியரே யென்பால் வளரருள் சுரந்திபபோது
நீவிரேயனுக்ரகிக்கவேணடு மென்றிரந்து நின்ரூள (சுகசு)

அவளது சத்பாவத்தை யறிந்து நீமறை வல்லோர்களுத
தவலரும் போஜனஞ் செய்கென மகிழ் தாசர்கூற
உவமையில்லவளுந் தாசரோதிய படிக்கமைத்து
நவரசம் பொலியராம நாமஞ்சொல வோரைக்கூவி. (சுகள)

கொண்டு போயு பரிகைக்கட் கோதிலாதனத்திருத்தி
மண்டுசோட சோபசார வகையெலாம் புரியத்தாசா
அண்டுறு மவளுக்கின் பாயனுக்கிரகித்தா ராங்கே
உண்டிறவாத சேயை யுன்னி னருளத்தின் மனதேரு. (சுசுஅ)

அள்ளனைத் திறவருன்னு மளவையிற் சகுணரூபம்
எள்ளலில்லாது தோன்ற வெதிர்ந்தனரிருக்க நேரே
பள்ளி நேரிடையாளன்னங்கறி பரிமாற வந்து
கொழுகடாரவன் மாரூக்கர் தேசுகண்டயர்ந்து விழ்ந்தாள். (சஎசு)

சீசலுக் தாசர் தாங்கி வெருவினள் கரங்கைக் கொண்டு
ம சினைணை முசத்தை நோக்கி வஞ்சி சீ யெதனைச்சண்டி
ரூகாலாளுயக் சுஞ்சொல் கென வேணுபாயி
வு டிருள் குருவே நிதஜோமயத் தொருபுருடர் தம்மை. (சஉ.வி)

பெரும் சுவணமாக வயங்கு கோவணமும் பூணூ
ரா ரன்கொளிரக்கண்டு நோக்கங் கூசுதலாடாரி
மேரு பரிகையில் வீழ்ந்தே னெனவிளம்புகலுங் தாசர்
பொறு மென் டோ தம்மிலொருவருங் கோடை சேனை. (நஉக)

ணை லர் சீ கண்ணாரக் கண்டனே யிதனைநீரும்
கொண்ட பாக்கியமே பாக்கியம் பெரிதென்று கூறி
மனம் றக் கொண்டி யங்க வகையெலாம் வாயுமொ ர்
வணமே டாய பரிமாறென்றங் குவள்பரி மாறச்செய்து. (சஉஉ)

மாருகியருள் செய்குணவி மறைத்த பின் பிருந்தாதண்டி
கேருணமிசைந்துமோடி நிறைந்த வேதியருந் தெல்லாம்
நாருடன சாந்துங்தாடையு முந்தக்கனையு நன்கயந்
கூரு கல்லருள் சுரந்து பின்பு முந்தாட்சுலபாயி. (ஏஉக)

ஸரிந்த நாமகீர்த்தனம் சென்செருளைப் பெற்ற
தெரிலவ மற்றறிவுடையுஞ் செறிவுடையும் பழுவஞ் தோந்தார்
பரிவுஞ்சீடரோடி ட ஏறி வேணுபாயி
பிரிவுறுக் கிரங்கித் தாசரபாற் செல்வோர்பிப்பு செல்ருள் (சஉச)

தேதிரர் தமைச்சண்ட யரர் திருவடி வணங்கி யையா
தாதி டாய் தும்பாற்ருனே சாந்தினி திருப்பே னென்ன
மாதிலார் நோக்கி நீயே வணிகையிற் சிறுபி யாதல்
எதில்யா னுலவுங் காலமெய்கணும் வாலாகாது. (சஉடு)

உன்னிடத் தருளால் யான்சொல்லுவதை நீயுறுதியாக
நின்னுளந் தனிற்கொணடேகி நிகேதனத் திருத்துகாலும்
பின்னு கோதண்டபாணி விகாமலராடியைச் சிந்தித்
தன்னவ ணுமோதிய மர்தியென்றனுப்பச் சென்ருள். (சஉசு)

தாசர் தம்முரை மறுது தான்மனே சார்ந்து காலும்.
நேசமோட மலராமணியே வுடனிருந்தாள் பின்பு
மாசறு சஹாபூர் தாசர் வந்தது தெரிந்து சென்று
காசறு தாசர் செய்யுங்கதை வினயத்தன்னூர் சென்ருள். (சஉஎ)

சென்றன ளிருக்கக் காந்தன்றனைப் பெறுதிறலோன் றோர்ந்து
நன்றல தனது செல்வி நடக்கை யென்ற வடங்தைக்குக்
கன்று தலாகக் கூறக் கடதுதன் மகளைக் கூவி
உன்றன தியற்கை யூரூர் திரிவதோவெனவுடன்ருன். (சஉஅ)

தாயுமவ்வாறு தன்பாற் சலித்தெதி ருனைக்கவேணு
பாயி யென்றனக்கு வாய்த்த பதியிறந்ததனு லன்றே
மீயுயர் கதியை வேண்டி விமலசற்குருவைப் போற்ற
லாயின னிதனுலே துபழியுள தாகாதென்றுள். (சஉக)

தந்தைதாய் மகள் சொல்வார்த்தை தனக்கிசை யாதகால
நிந்தையா மூன்று லெங்கட் கெனமகணி ராகரித்தென்
சிந்தையில் விளங்கும் ராமனேதந்தை தெதையே தாய்
மூந்தையே யெனவுட் கொண்டேனு மக்கென்னை மொழிவ தென்றுள். (ஙஉய)

அன்னது கேட்டதாயு மப்பனுமி வளிப்போதியாம்
சொன்னதற் கிசைவுறு தாற்றுணிந்து கொல்வ து நன்றென்று
துன்னு தற்கரிய நஞ்சுண்டுய்த்தற் கொடுத்தாருணவு
நன்னுதன் மயங்கித் தேர்ந்து நயந்து சற்குருவை யெண்ணி (சஉக)

இப்பொழு தெனக்கபாய மியைந்தசா லெனிர்ந்து நீரோ
டபபறக் காக்கவேணு மெனமனக் தளர்ந் திறந்தாள்
அபபழு தறிந்து தாசராங்குவந் தருளிலேர்க
வெப்பகன்று யிருண்டாகி விழித்தெதிர் குருவைப் பார்த்தாள். (சஉஉ)

உடனெழுந்தவர் தம்பாத முவந்து சேவித்துச்சாமி
விடதுங்கி யிறக்கச் செய்ய பாய் தன்தை வேண்டா ரன்றே
மடனென்று மவனை நீங்கி நமக்கியான் வழிபாடாற்றல்
கடனென்று தொடர்ந்து சாம்பன் காட்டெறு நகரஞ் சார்ந்தாள். (சஉங)

வசதி யற்றிருந்த ராமதாச [illegible]
மூசளருத்திர ராமர்முது கலதி[illegible]
ஜசவந்தி வாகரப் பாவுஷி யொனக்கரு சோசாரி
இசைவுறும் பெயர்ஷ்ரு தாகியர் லெனக்கிஷ்ணை கூறி (சஉச)

தந்த மூரணுகைச் செய்து தாமள [illegible]
வந்தனர் நீங்குரு மன் மருவுறுன் கிடரோடும்
இந்திராயணி நீராடி யேத்தரு[illegible]ரண தேவர்
ஈந்தர சமாதிக்கெய்தித் தொழுகவர் தமைப்பூ ஜித்து (சஉடு)

மூன்றிராவு வணிற்றங்கி முயலாகிர்த்தனங்கள்
சான்றவர் வினவப்பாடிச் சார்ந்தனர் கங்காதிரத்
தான்றமை யேகநாத ரடிநிலை யமைத்து நாரும்
தோன் றரசெனும் விருக்கங் துன்னினர் தொழுது வாழ்த்தி (சஉஎ)

அங்குமூன் றிரவிராம கதைகளே யருளிச் செய்யத்
தங்குமவ் வேகநாதர் தாசர்முன் னெதிர்ந்துதோன்றிப்
பொங்கு மானந்தத்தோடு புல்லினர் விடையுநல்க
எங்கு நீடவரங் காபாத்தெனு நகரதினைச் சேர்ந்தார். (சஉஅ)

நண்ணலு மாங்கிராமி ராமதாசெனு நல்லோராம்
அண்ணலர் சிடரோடு மணுகக்கண்டவரைப் போற்றி
எண்ணரு மவ்வூர் நீங்கியேகும் போதினிற்கிவூர்வாழ்
புண்ணியப் பயிணுபாயி புனிதர் செய்கதையைக்கேட்டு. (சஉஆ)

நெடிதுறு பாசமெல்லா நீங்கினள் விரக்திஞானம்
படிவுறலாகித் தாசர் பாதத்தைப்பணிந்து போற்றிக்
குடவளர் தண்ணூர் மேவக் கொக்கென்று வியச்செய்து
மூடிவது சோடசோப சாரமு முயன்றுசெய்து (ரசுகூ)

எனக்குப தேசநல்க வேண்டுமென் றிரந்து நிற்க
மனப்பரி சுத்தத்தேர்ந்து மகிழ்ந்துப தேசநல்கி
இனத்துட னவடண்லீட்டி லென்பது காளிருந்து
கனத்தரி கதைகள்செய்து டாங்களி நகர்ந்தார். (ரசுடு)

யிடை யனுமார்கோயி லடைந்தபூ தித்தார்போற்றி
மெய்பரச் சடிதெண்டி மேவிராம ருண்ட தேதாய்ந்து
தாயன ராமமூர்த்தி தான்வளர் கோயில் சாரது
நாயகோட சோபசார முற்செய்து தொழுதார் மன்னோ. (ரசுக)

ஊங்கினை கருகலொக மனமத்தி ரிந்து களங்கன்பாடி
பார்குளோ ரொருங்கிகட்டப் பரமோற் சாரம
ரண்கிறு முதயவிலை ணைறாறு போதுசாமி
தோம்குமா ரதிசெய்டெராக்கு முழுபிரசாதந் தந்தார். (ரசுஉ)

இயபமத் தாகமூன்று நாள்வகை யிருந்துதாமி
மெய்ப்படி தமுவிபோற்றி விடைபபற்றுத் தம்மைத பேதும்
ஒப்பிலாச் சிவஜோதி ரூபத்துடனக்ஸைகள்பேர்ந்தார்
சுப்பில்பல் லியங்கடெங்கு மறுமதே சனந் தழைக்க. (ரசுஊ)

பேறு.

தனது தேகிதனெய்து தேஜிசிவாஜிதா னறிவுற்றுடன்
அனகர் பாலனிகங்கள் சூழ்மய வேகதா னலடையாகவே
வனைருங் குழியனும நன்கொடு வளர்கல் கணவி வணங்கிவந்
நனலருத்தி யோகர்தாளினை. புற்று வந்து வணங்கினன். (ரசுக)

பூசையாவு மியற்றி நிணிழ் பொருக ளிற்றணி யாதனத்
தாசைகூர விராமதாசரை யமர வைத்தழ காகவெ
டூஸ பீடிய பல்லியங் கலொலி றுமைமச்சர்க ணெண்மரும்
தேசை மேவிய தானும் வெண்கவரிக் குலங்கை திறக்கவே. (ரசுடு)

கொண்டு வீரி நகர்க்குள் வந்து குலாவு வீதியு லாவியற்
கண்டு கன்மரண் மனிகொணர்ந் தொருகவின் மணிப்பொல ஞசனத்
தண்டிறம் படிசெய்து சோட சயகைகளா முபசாரமும்
மண்டு மாறு புரிந்து போன கவகையு முண்ண வழங்கினன். (ரசுசு)

தாசர்தம்மொடு கூடலாகிய சதிமறைம் குலர்தம்முடன்
தேசமோடினி துண்டிராவி னிகழ்த்தினு மரிசிர்த்தனம்
தேசதா முதயத்தி லாரதி செய்து சீர்த்தியே வாழ்த்தியுல்
லாசமாக வெவர்க்கு நன்பிரசாத நல்கின மையமே. (ரசுஎ)

உடனெழுந்துறு சீடரோடு வனத்துறைந்து சிலுள் கழீஇத்
தடனெருங்கிய சாம்பள் கோனொரு மூர்புருந்து தழைக்கநீள்
அடன்மிகுந் துரராம மூர்த்தியை யங்கமைக்க நினைத்துடன்
றிடனிறைந் தளவாயு மைந்தரை யெண்ணினரைருள் செய்யவே. (ரசுஅ)

எண்ணருந் திறல்வாயு மைந்தரெதிர்ந்து நின்றவ ணேழுகோ
சண்ணுதூரம் விரவு மூரில மர்ந்த ராமநன் மூர்தியை
நண்ணி நீ கொடுவந்து தாபியெமை நவின்று மறைந்தனா
கண்ணு தாசரி ராவினிற்றனியே புகுந்தனா கவரவே (க)

சென்ற வூரிலொர் கோயிலிற் குளமர்ந்த மீதையி ராமனை
டொன்றி லக்குவ னனும னென்பவனாகிகொ டெய்தின ரூரையிடத
தன்று வைகறை கோயிலிற் குளிலாமை தேதிய வுருளோ
தின்று விகிர்கங்களேக கொடுதுணனிரு மொருனென்னபோ. (உ)

தேடிவந்தொரு ராமதாச நிருபபிட தகவை சோதலுணை
டேடி சீருல காளு மனனவரு டெய்கருபு வாயுள
ரூடி விக்கள வைபபுரிந் திடதே நருபோ பாவையதெரி
நாடி யொன்று நவின்றிலர் தனி நவணிட ராசாகபிர (ஙு)

வந்த யாவரும் வாய்திறகி ரிரைன தெ ர பொ ரபி டை
நந்தம் விக்கிரகராகிகொ ணடு ர பவ பவனி
தந்த மெய்த்திரல தெராணை பபாரப கூடிமுக்க ரா நாதை
அந்த விகிரகங்கள சரணமடைந்தி யாசிதர வுடனே (ச)

ஆதல் கண்டு கூவாகிகட் கிவ்வை மாறிவே ருவர்னமென
றேதல் செய்து பயந்து காசனை யுபாதிக ளுமையே ரா நி
தேதமாக விகழுந்தகை பெபாறுமெனற நினரி தேதி நிரா
பாதகன்கு பணிவதுபோயினா மீனபுதரா பராவலே (ஞ)

ஆலைஞ் செயவெணணி யுரின யாலைமருவுள தேபிபிழி
சாலமங்கல நாடொரிந்து கூறிதலனில கி பதிதடை
ஞலவிக்கிரகங்களை பிரகுட்டை சொடு ரு டெர்களை சேரி
கோலம் யாவு மியறறி டெ டா ராகுறை மிருகதிடவு ரு மெயதர (ட)

கோயின்மேவிய ராமனேக களின் மை நெ மவிழ்குளிரான
காயிருநதது கணடுதோகிறை டெரபபி சதகுண ராயுறக
தாயிலனபு கொடநகு ரபதுகளி த மெகழுந்து சழிந்தி யினன்
வேயின மன்னிய தெளவியுதை மடமனகைம்யாடு விளங்குவான (டூ)

அனறு ராத்திரி மணடபதநிலை மா தூ காளமும வீணியும
தின்று மதகளமு தொனிகக வியபபுரி தா மறுகிந்த கனம
நின்றபாடினா சேட்டியாவரு ர்மலராமனே நினைவுகொ ணை
டொன்றினா பரவச மிராமுமா வாக கேருத யதுலே (ப)

மங்களா ரதிசெய் து சாமியை வாழ்தநி வணபிரசாதமும
பொங்க வாவினா யாவரும பொதலகி யிவ்வகை புரையிலா
அங்களாவினா நாலு நாளள வாகவுற்சவ மானபின
தங்களாகிய வூரவலஞ் செய்து கணணமா நதிசாந்தனர். (எ)

வேறு.

நதிக்கரை சாவனத் தமர்த்த நாளினிடைட் டாங்களியின யந்துமூடை ன
பதித்தவனு மாயையனறிப பதிஞெரிடத் தனுமாளப் பதிக்கவேணடி
மதிப்பினுயர் சாம்பள காட்டொடு சிங்கரு புரஞ்சிரம சூரசுபூர்
துதிக்கு மூமரடி சாதாராபததி சுரிரோளே ஜராடா டேம்பி. (சுரிஅ)

சுவகா வெற்பூர்ண பாகுவில் விளங்கத் தங்கையான யங்கிருத்தி
உபமையிற் வேதோக்தமாய்ச் சோடசோபசா ரங்களு ஞற்றிபோற்றித்
சலஜ மிப்பதி ஞெரிடத்தே தேனுமோரிடத்தைச் சார்ந்த மந்த
பவனது மாரனைப் பதிறை ஜனம்பூரித்தவர் தம்பத்திக் கேற்க (சஞ்சிக)

மரேரத மேதகு சித்திடாகு மிதற்கரய மில்லையென்று வாழ்த்திப்
பலஞாமிடை விடாதுஜனம் பூரிக்கத்தம் பாங்கர் பயிலுஞ் சிடர்
ஜினரி ஷரிவ் ஞரிவிருக்கவென ஜியமித்தப் விடத்தை ஈங்கிக்
கனலிலுந் தோரிகாமஞ் சருதார் வாழுர் கலக்கு கருதலாக. (ஈகூஐ)

அங்கங்குஞ் சீர்த்தனை செய்தபி பத்தி மிகுவித்தா ராகிப் பின்பு
பொங்குந் தன் சிடரொடு சாம்பா காட்டென்று மூர்போந்தங்கேமுன்
சகக நிறுவிய ஆசாயிற் சார்ந்தாருகு ருலதிலகன்றனைக் கண்டேத்தி
மங்களஞ்சேர் ஸ்ரீராம நவமி புரசவுற் சவி பித்துவாய்க்க. (சகூக)

தெரிந்தடைவே சுபாசித்தவெண்ணித் தொடங்குங்காற்கிவாஜியங்குத் தோடவந்து
பரிந்ததன தாரியரைத் தரிசித்துப் பூசித்துப்பாணிந்து போற்ற
ஷிரிதரிப் புளதாக சவமி விழாவிண் ஜோரும் விரும்பிக்காணப்
புரிந்தான் பாஜைரம்பத்தா சாளிலே லலிதம் பொருந்தச்செய்து (சசூஉ)

வேஜியர் போரணை முதலாகிய வெல்லாஞ் செய்துலிடை வேந்தற்கீந்து
ஜிதிலாக் சிடருட னிருத்துங்காலனு மந்தஜயங்கொசோ
கோதிய்வாகை தந்தவற்சவம் புரியத் தெருவுள்ளங் கொண்டுசம்மால்
அரியிலே பிரதிஷ்டை பாகுபுரி தேஜைரு மலைவதாக்கி. (சகூக

பாதிஜெரு ராமதாசராய் நாளு நாளுற்சவமும் பயின்றங்ங்கே
மூதிரிஷீர்த்தனஞ்செய்து ராமகாமம் பெருமை மொழிந்து பல்லா
றெதிரிலிருந்த நாமத்தை யாரெந்தச் தொழிலியற்றி யியம்பிலையும்
கதிதருஞ்சீர்ச்சமாதி நிஷ்டை கலந்தவரை முண்கின்ற கவளந்தோறும். (சசூசு)

ராமகாமம்புகல் வானெனிலவனே நித்தியவுபவாதி நாளும்
தோமற நன்றிடை விடாதியம்புவனேலவன் மூமூட்சுசொல்லு ஜின்ற
காமம் லபிக்கிறதற்கும் ராமனருள் பெறுதற்கு நயந்து வங்கூழ்
மாமகுகு முதலிலடியாருகியவர் தமருள் வாய்த்தல் வேண்டும். (சசுஇ)

மருந்து மகனருள்பெரு விடிலெந்தக்காரியமும் வாய்ப்புரு்தென்
றருத்தியுறு சகல சுமோதாக்களாயும் பார்த்துபதேசஞ் செய்தென்றும்
திருத்தமுற நிலைப்பித்துச் சாதிக்காரதி செய்து திகழ்ப்ரசாதம்
பெருத்தவடியார்க்கெல்லா முதவிப்பின்பெயர்ந்து கோலாபூர் வந்தார். (சசுசு)

அங்குமரிஷதை செய்து சந்திரதிரியடைந் தந்தமலியிலேறித்
தங்குதலாயினர் மூன்று மாதவரைஜனமு மரிகதைகள் சாற்றிப்
பொங்கு கடலனை செய்த ஜனகபிதானுறை விடமும் பொருந்தக்கண்டு
மங்குறக் கோல்ஹாசுரனை வதைத்தமலர் மகடனையும் வந்தித்தேத்தி. (சசுஎ)

சவிராது பகுளமெனுந் தேவாலயந்தனையுந் தரிசித்தேத்திப்
புவிபோற்றும் ரங்காளம் பத்மாள மெனுஞ்சரோ வரம்புகுந்து
செவிதாக நிராடியங்க கன்றத்தரதிசையிற் சென்று சீர்சான்
றவிர் மீடிபஞ்ச கங்கையும் படிந்து மார்க்கண்டரர்க்கலாதி. (சசுஅ)

இமாசலம் ரத்தினுகர மென்றிசைக் கத்தென்றிசையிலுள்ள தலங்களெல்லாம்
நமாவெனக்கண்டுறு சீடர் பலருடனு மரணியத்தினணணி யோர்சார்
தமாதரங் கொண்டுறப்பாத சேவை செய்தக்காபாயிதங்கச் சீடர்
அமாடுவு சமைத்திருக்கும் போதின் மாவுலி நகரிலமர்ந்த சீடர். (சுசுசு

ஆனவுத்தவ கோசாமி வீணை மிருகங்சுந்தானங்க ளார்பபச்
கானமூடன் கீர்த்தனை செய்காலத்திலெளங் காபாத்தைக் காக்கும்
கோணனிக மவ்வுரிற் சிலபாயிலக் கூடவுறை யனிகக்கோனும்
ஊனமிலாக்கதை கேட்டங்குறுவோரோடி ருநது கேட்டிற்றபோது. (சுஎவி)

உத்தவ கோசாமி யெல்லாருங்கேட்ச ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியோதான்
மெய்த்த பரத்துவ மாதிகர்த்தாவென்றறுதி பெற விளம்பச்செய்திப்
பைத்தவணிகத்தலிவன் பொருளைகிய படாணிகளோடு பாதாதகிலிர்
இத்தகுதிபுகல்வோனைப் பிணித்துச்சொணடெய்தி மினசனென்றபோனன். ()

தலிவனே வலும் வீரர்தா முக்கவ கோசாரி தனைபபிணித்தக்
குலவுறக்கொண்டெண் போகுது தம்மனி கந்திலென் முண்னே யுய்ந்துதுநிற்கத்
தொலிவிலனிகச் தலிவனும் சாழியைக் கூய்க்குன்னர்ந்து கெடுமா தொண்ணன
கலேய மனத்தினராகி யுத்தவ கோசாரி யவன் கருத்தை யேர்க்கது. (சுஎஉ)

இவனிவ்வாறி யற்றவனே னமகு குலசாரா கலமிழிவாமே யென்
றவணினேந்தார் சச்குருவாகிய ராமதாசனை யிவ்வாபத்தைப் போக
குவதுமக்குக் கடனென்று பலபம தோத்திரஞ் செய்ய வனகு தணர்ந்தார்
பவர்பொழிலி லுறைதாசருட னெழுநதார் தெரிச்சுக் காபாயி கூறும். (சுஎசு)

தேவரீ ரிவ்விளவு கொடுபோவ தொகுதென்ன தெரிந்த த ன
மாவலிய துலுக்கர் கணமுத்தவ கோசாமி தனவருத்தநேர்ந்து ர
ஆவையின் மற்றதற்காகப போகவெண்டிய தெறைட கவள ணணுக்குச்
தாவருந்தம் முருத்தோன்று தெய்வினர் மாருதி ரூபதனைச் கொண்டாகுசே.( )

மேவியுலகெலாக் நடுங்கவாதத்துச் சேஞ்சுநிலையை லெருண்டோர் கையால்
ஆவிபோகா தறையவ வணயர்ந்து சீவிழ்ந்தவ கமிலி தோனறிப
பாவிசெய்த பிழை பொறுக் கெனறிரு காத்திற் கலாஞ் செய்யப் பரிந்து தாசர்
தீவினையோன் முன்பறியத்தேதி கோத்தம வடவாய்த நிகதந்து நின்ரூர (சுவடி

கண்டவனீர் கடவுள் வடிவெண்ணுனே ணெனப்பவெங் கழறிபோற்றித்
தொண்ட னெனப பாதத்திற் பெழுது நீற்கத் தாசரு டொன்ற நேர்ச்சி
மண்டலத் திலெரி நாமகீர்த்தனஞ் செய்வோர்தமை யுமலற வல்லோரோ
டண்டிய கோக்கனேயு மினி நீவருத்தேல் கோயில் களுமழிவு செய்யேல்(சுஎசு

என்றவனுக் கினிதாக மதிகூறி யுத்தவ கோசாமி யென்போர்
ஒன்றவுடன் கொண்டன்னர் கீர்த்தனஞ் செய்வயின் மேயியொரு நாளங்கே
நன்றமர்ந்து சாம்பள கோனெழு மூரி ணணணியங் இராம மூர்த்தி
மன்றன் மலர்ப்பதம் பணிந்தங் குளறிடர் தமைகோக்கி மழிழச் சொன்னர்.( )

நீவிருல கெலாஞ் சென்றங்கங்கே நன்கரி குணங்கணி ரம்பப் பாடித்
தாவிலது ஜடமூடர்தா மும்யச்செய்மி னெனத் தவறி லன்னர்
மேவின ரவ்விடங்க டொறும் பலருக்கு மூபதேசம் விரும்பச் செய்தும்
ஓவில் புலமடங்களேயு நியமித்துத் தாசர் வழியுறப் புரிந்தார். (சுஎஅ)

வேறு.

அக்காலமதிற் கீர்திகழ் பாகாகரத்தில்
தக்கா னெவுண ராணகுர் சாந்தம் பெறுசீலர்
மிக்கார் வயிராகத் திடைமிகு ஞானமொ டன்பும்
தொக்காவர் பெயர கேசவ சாமியெனச் சொலலுவே. (சளசு)

ஆன்ற ரினதாசர்க் குளவாகும் பொருமைகளேப
பன்னலும் விளைவி ாயபகுதிக் கிறமேவி
என்ன லவரைப பொய்த்தரி திசை பலவினம்
சன்மலமை யாதே யெனத்தளர்ந்தா ரொருதாமே. (சஅவ)

உலகந்தினே யுய்யச் செயவொளிர் சற்குரு சேவைசெ
யிலருந் தவமில னெகிய யான்செய்வதெ னென்னை
பலவங் கருதின ராகியொர் கிடன்றனைப பார்த்து
நலராம்பள கோவ்வாழ்வு நயாசற்குரு பாலி (சஅக)

சொன்றிங் கிசைவரு வாயெ தத தேரத்து விதமசாய்
வன்றம்பர விண்டிப்பம் ம னாங்கொண்டிட வுகவிர்
துன்றும் வழிச்செலவுக் சல பாடி தன்னெந்துன்ன
அன்றதி ரவணப்பிருவர் பபபோக்களனன்னன். (சஅஉ)

கம்மாற்புரி சாடாஸ்ட வுக்கனர்தொல் கெனக்காற்றற்
கம்மா நகர் வருகள் பிணைந்துங் சருமரிசி
மெய்மாறு மிலலாமற் பொறலெய்கிசுகடை யிலஞ்ஞ்
இம்மா நகர வுக்காரியரிருக்குமபதி கோந்தான். (சஅங)

சீராடி நனியமங்களு நிறை வேறினுராஙிச்
சீராமன துயர் கோயிலிலுறு போதலன் சேர்ந்து
பாரார்வற வட்டாங்கழு மிருமன்பொடு பணிக்தான்
கோராயுத வியபதிரமுனம் வைக்தெதிர் நின்ரு ன். (சஅச)

நினரன் மூரநோக்கிப்பரு சீராருசுவியதா
ளன்ரு தெதிர் நின்ரு ளனேய் சேசவசாமி
தன்முகனடைடுதேனவா தருபுக்கிய நிதுரும்
பொன்முளடி. களுகுகன்பொடி புகன்ரார் பணிவென்முன். (சஅடு)

ராமன்பத நேபதினா நனி நன்றென வதனிற்
ரூமன்புறவரை வற்றிடி தகவின்புற வோாந்து
தூமன்பதியிடை முத்தின மவன் வைகுதற்சொல்லிப்
பூமன்னவனுகிபபணி புரிவோற்குறபபு கன்று. (சஅசு)

வருவேதியன் மதிழப்பல வம்திராபரணங்கள்
தருமாபுரிந்தே பத்திரந்தாமொன்றெதி பெழுதி
ஒருகேசவசாமிக்கினி தெதிர்வந்தன முரைத்தின்
அருளாலொரு வேனைக்ருணுமது தந்தனுப்பினரே. (சஅஎ)

விடைபெற்றது மவ்வேதியன் மிளிர் கேசவசாமி
புடையுற்றிவர்புரி வற்றன வாவந்தனி புகலா
இடையற்றில தொரு வேனையினுண விந்தது மென்முன்
அடைவுற்றனர் மிருமாமதிழக் கேசவசாமி. (சஅஅ)

வேறு

சாசரருள் பெற்றறிவ தங்குகிரவ்வுஞ்சி
நேசமொனு நாவிதர்ச் செடும்பக லுமையம்
கூசமில தேற்றினிகி னுண்டுகுறி கொணடு
மாசகல வன்பர்கள் வழுத்திவரு போதம். (எஅக

ஆகிய கிரந்தமதை யத்கியய னஞ்செய்
யோகியவர் தம்பெருமை யொாகதவொரு பார்ப்பான்-
நாகில்ஜய ராமனெனு நாமனவை யாவும
போகியுயர் பண்டித னடுத்திது புகன்முன். (எகூஐ)

உம்மிலுயர் ஞானிய ரிலாமையுணர் வுற்றும
தம்மிலுறு வேனறிவு தங்கவுபதேசம
செய்ம்மினென நாவிதனை வந்தனைசெய் தற்ருன்
இம்மிகை தகாதென விணங்கில ரிசைபா ரா. (எகூக)

நானிழி குலத்திலுறு நாவித னெனோசெம்
மானுரிகொ ணுலணியு மார்பினா குமதீ
ஆனிர்பணியத் தகுவதன் றதிவுமனறி
யானுமுப தேசமரு ளத்தகுவ தன்ரு ல் (எகூட)

எனதுகுரு வாகியியல் கின்றவரிட தகி ல
மனதொருமை யாயடி வணங்கிப பதேசம
கனமதுற நீபெறுக வென்றுகனி வாகட
பனவனிடை யோகினர் பலாறவ னுரைபபான. (எ கூஈ)

திரிகரண சுத்தியொடு தேகெரின் நிகத
பெரியாதமை யன்றியிலை யென்றமடி பேணிப
பரிவதிலை யாகிய வெணண்புபிறா பகஉம்
புரிவதுற மோவெனலு நாவிதா பொருந்தார். (எகூச)

யாதினி யியற்றுவ தெனச்சிறிது ளெணணி
வேதியனே ராமனடி யாதமுழை மேவத
தீதில தழைத்தருரு சென்றருரு நாதா
போதிலினி தாகியவர் பொன்னடி வணங்கி. (எகூ(

பண்டிதன் மனத்திலுறு பாவமதை யோக
கண்டிதென வேதியர் கணிற்பெருவ தன்றிக
தண்டிலுப தேசமிகு தாழ்வின னிடத்தோ
அண்டியுறல் வேதியர் குலத்தவத நித்தோய் (ஏகூஎ)

வெகுஜன விரோதமிது வென்றுசில நீதித்
தகுதிமொழி கூறினர் தடுபபதை வினுவான்
தொகுதரு நலன்பொடு திதித்தடி பிடித்து
நெகுகருணை யோடருள னீரருளு கென்முன். (எகூஏ)

அவனது மனத்திட மறிந்துகுரு நாதர்
உவமையறு நாவிதரை நோக்கியுப தேசம்
இவனுற வளித்தியினி தென்றனரு டன்றம்
பவனமுற வேதியரே டேகினர் பணிந்தே. (எ கூஐ)

கணணிவிதி யாயினிகாமணம் பூசை
பணணியுப தேசமறை யையபகரதல் செயதார
வணணிமுகிர பணடகளி ணைகுருதே சவைவ
சுவணணிய ளைபாக நிககணவா சென றார் (சகக)

கவிகுகர சாமியு கறகஇயை நணணத
சு ணட ராமனெ ரகாதகண மாகத
ந முடதுவிக டகைக ளமுறறி
யிடவணிறனனை நகதனையவி யாகக ரா (இர)

தாவிரவு பாதுஸ ணட யவவயி ணைமகதச
ச கியொடாகு சறறுகிரியை முற ற
யினுமையட ரகிகசெயவு மகத
டோரது புரிகதுகு நாசரிடை யேகு (ரநாக)

கரணி புரிநகெண கு எனகருவி னுசகு
யகாகுவு செயயவ ளகெனறமொழி யகிகதட
டகுமறு பிளறினரா பயாச கணடனல
காவேனிய வாரட ராரதேருவை பேசுவை — (நாஉ)

வபாபிராமணரு ளாணிறைவ த நம
வபரினணபுகொர பிறறலிவ வாச
பபினி கியரறுமெ னவிள ளருள பரிகார
மையினனியுறறுமிட மேகிய விராவி (இரசு)

உகாதுகாகு ரபெரு கிகளராமறை பேரும
மஷிளனிருபபுழி யாடசெயண முழிதிச
மிகாரதனிகு சபருகுலாடிறுச மாகி
கணழி யிபொகபுரி பூசசெய லாறறார. (இஎ)

ராதுதெரிகதுமறை தணமொளரும
ரவருபெவிபெ ளணணிவெ னயாகாக
னுமறறிகி யுளு தலை ணவ
ணிமில தெணணுபெ ழுகிறில ரிசபபா (இஉ)

நாவிதனிடதகிறுப தேவி னணணி
யுவியவனவிட டதனி ணைவீன யெணணித
காவிலது புணயகி தனணெயிய லிறக
மேவியது போலுமென மெயயெணவெ ளாரும (இக)

இநதமறை யோனமிகவி ழிநதகுல வீணன
நகமை யுணறகுருகு ணெறவிது நணபோ
வநசது குகாதென வெழுநதுசெல மறறவ
வதணை நீனெநதுதன தாரியனே யெணண (இஅ)

அவவயி னறிநதுட ணடைநதுகுரு நாதா
உபமற நிறகமறை யதணை மெலோரும
ஜவப பினி வநதண னியறறுவது நனபோ
செவவபினி னொனறுமுறை செபபினா னினதே (இஆ)

நிபூ

யாமிவ னகத்திலுண வெங்கள்வீழி காணத்
தோமிலொரு மெய்ச்செயல் விளங்கிலது தொட்டு
காமிசைவ மென்றனர் நயந்துருரு நாத
சாமியிரு மென்றக துழைந்துஜய ராமன (நூசச)

தன்னெடி புறதுவர லுந்தசர தன்சேய்
துன்னுஜய ராமனது தோனி யிட தலங்க
மன்னுகுரு தம்மிடையின் மாருடி விளங்க
நன்னர்வீழி கண்டனர் நயந்தனர வியருசே (நூஅ)

மாலையடன் மாருதியை வந்தனைசெய் தற்ற
மாலையொழி வித்தரு மகிழந்துதிதி தாறும
மாலையுற முற்றியபி ரணடமகிழ கந்தம
மாலையடை தகவேண வழகுமகிழ வுரைரா. (நூஅக)

வேறு

பின்பிராம தாச ர பி ட மெபோருவனச
தின்பிலேறு செ ர ரேய ட ர மிள்டமிடோரா
அன்புகொண்டு பே ர ரா ரீ ர மாதா ம ர் தோரா
மூனபுவர மமர மச மெ ட ஸ்ரீ ச ரீ ர் (நூஅஉ)

ஆவு ர ர ர

வேறு.

பாளிக டெனுமலி யசனிற் பணபுசால்
குயவருக் கொருமடங் குறிதத்துக் கூட்டினன்
வினாவினருக்க நறறமினி மேவி னன்
வரவினி தழைததனன ரசர மனனவ (இஙக)

வனதத்றல வேண மய வெனனே மாநகர
தனிர்புரி மடதத்ற தேணடறகதேர
ணபபுரவலன் பணிதத்னதுனகரா
வினத்தை யுரணாடட நீ யெற்றல வெணக்தெ (இஉ)

ணன்றினி சேகதிண ரரிணகத தாசனா
ஈன்றவ ணுறதகெரி ஈணணிவெஞ்சி ரட
ஒன்றுதல லரி யேல யுயாகதிப புசனன
மனன வெணணினிணங்கெ மவ வருகத (நஉக)

நிலைக மேதிய ரகு னவினோ
கலதகமர தசாசகா ப
விலகினின ரரசனை சகாசர தேன ர
தலதத்துயர தவருகர ச ச (நஉ)

தேருவாழ வுறகத ர
வாருடனனழகெ ல ர ர
போருறத நீதத ர ர நிறேவ ள ர
யோருது பெருந்தய ருடனிருந்த (நஉக)

அருந்தவகதிறு திகர ர நவணபருர
பெருந்தவா தமை ர ர ர
திருங்கபண் ணெல்ல ர ர டமேருந்தி பன ரரும
எருநதிரும லல யரமன ர. (நஉச)

சாலணறெரிந் தெ ர தோணடி தவணடவ
யாவருமவா வுபசரித் தினபாடவே
மேவருந் தாசா ர வெலத ர நி ர
சாவருங் கூடத்துகர ரமா ர ர. (நஉஙி)

ராமதாசனா யெதிரநோகவி தனரவ ர
தாமழிழவாகச சாஷடாங ர ப
காமரு தாள்களிற் டரி ரவன ர
மாமரு மாபுற மகி ர ள. (நஉசு)

இவ்வகை வந்தசர தரு ர ரம்
மெய்வகையுறத தழிதது விடங்கிருந்துழிச்
செய்வகை கிருந்தி மனை ர தோந்தன
பொய்வகை தவிர மறைய வாகுப பேறுனம். (நஉள)

தந்த பின் கங்குல்வய கவறில வேகதினை
அந்த மிலருந்த வததறிஞர நோகதி நீ
மூந்தரி கீர்த்தன மொழி கென மோதினர
வந்தது நினைத்த தென்று வந்து மன்னவன். (நஉஅ)

நெடும் பகனினேன்சது நிறைய சேமகத்
திலிங்குரு நாதரை யெதிர சத்துச்சினா
ரிலிங்கலி லண்பொடு பணிந்து சதுர் சுழ்தி
நடும்படி சதங்ளைகள் காலினணணவே. (ரு ஷ)

வினைந்தனன் பிருதங்சந்தாளம் வாய்ந்த யாபு
புனைந்தெதிர் நினறரி புகழ் பிரித்தனன
மினைந்தது வினவினாவுச சோசுகளா
கனைந்துறப் பாடலேக்சனரி சதிலெ. (ஈ)

வேந்தரின சோரிடத்திருச்சு நல்லினட
சாந்தனா வேரு பாயிலைப்பா லைதச்சட
வாய்ந்தரி கதை செயவேருசு மற்றவ
ஆய்ந்தரி கீர்தனமுசல சமாகஇன்ற (ரு)

புலரியிலாரதி டரிந்சுலாருகுட
நலனுற நற்பிரசாத நெடி ச
மலர் முழுதினை சாப நுவு மணை பப
ருலவக்காபாயிசவ பாடச் சூ ( )

அந்தமாபாயி கீர்த்தனன் சேய்சு
பந்த மூழ்குறச் சையபயிலே பாயினை
மூந்து கீர்த்தனஞ்செய மொழிதலாம
மைந்து கோசாமியை வருக்சச் செய்தன (ரு)

வைகறையாதநி பிபபி பற்ரபு
எய் துறு நிமாதாருனை யிவாசாரி
ஐசரி கீர்த்தன மய ஞ்செ துபி
மெய் தரு சங்சா மி கோசாமியை பே . (ரு)

திருமகள் கேள்வினோ புசழசெய்சு பி
வரு ஜயராம கோசாமி வாழுதல
சருள் கலியாண கோசாமி யண்புட
பெருகுறக் கீர்த்தனம் புரியபபேறியே . (ரு)

மேமசாபா கொசாமி சொலவுரிச
சாமகோசாமியு நவிலசெய்து பின்
பாமடிய வடிசைம் பாடச்செய்து பின
சாமசாகிய துகசாமசாமியை . (ஈ)

ஹரிகதை புரிகென வருளவன் பினிற்
பெரியவா சமர்த்தரைப் பணிந்து பேறினர்
தெரியரி கீர்த்தன மவசஞ் சோவே
விரிபுகழ்த் தாசரே யாதிமேவிரினர். (நிசு)

தாமுமப்ப ரவசங் கனிற்புகுந் தொனி
மாமுத லெழுந்தது மறந்து கீர்த்தனம்
நாமுத லுறனி நவின்று நின்றனர்
ஆமுதறீ காரண னங்குச் சோன்றினன். (நிசுஉ)

சகண ரபாகெதரி சராகத ரமாயும
க க ருணைகுபர துகிகாரா ம க கதீரி
மிரிசகள சா ணைது க க ரா ரவிவேவி ,
பிருகிபிர ரு தேருண க ரா ரபி ர ர (இஉக)

ரிமைசவிசசி ராமதிரி பிர திரர ரிரி
மொரபிதர ருது ரணைதாகண ரபி ர சுகி ராமரா ர
ரா திசர ர கரபமகிர ரு க ரி ரிதுத்திகிணா
ரா ரர ர சிழதகுதி ரர ர ர ர ரர ரி ர ர. (இஉவ)

ர ரர ர ரிழ ர ரகதகுதி க க ர
ரா ர ரிசிவரு ர ரிரிபி ரி ர ரு ர
ர ர ரி ரி (ரிரிர்ரர்ரர்ரு ர ரர ரு ர ரர ரர ர
சர ரே ரகரு ர ரி ர ர ரு ர ர ர ர (உக)

ரர ரர ர ரி ர ர ர ர ர ர ர
ர ர ரி ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர

என்றனன் வினவிய விராம தாசரும்
நன்றவா கருதென நவிலயருதுவேந்
தன்றனே நோகுனா சகலசித்திபம
ஒன்றரு முதலிய முவப புரமலே (நிகரு)

பாணடி ரங்கன புகழபனன வேணடுவோர
ாணடு நீதருவதை யேறபரோ கொலோ
வேணடுரு தேதினொனறு வேநதநீ
மூணடுள நினைவொழி கெனமொழிந தனர (ரூநிவ)

தரணி காவல னவாதகவை யெணணிரனை
சரணிடைப பணிநது தனபதிகுசு சாநருகன ர
அரணிய தடைநதனர சாசராதரித
திரணிய சறசனவி ரயிக கெயதுயர (நருக)

வேற

வனததிற செலலுதன மீண ர சாகள கதிர ருகர
மனகதுக கொதததன பரயல வருமோரு ர ரி
கனதத சறசன கடன முகட டிறையுமே காம
உனதததரும பெருந தவரிடை நர நிபபாறறு (நருஉ)

எதிரி னினறன டாசா கணடணனே நியாரோ
வதிவதெவவிடத தெனவ ளாருமா மாயை
அதிநலத தினிமபலையில பாணிரு ட ஙகையை
மதிநலதநினி சொகுனே க மிணை வருமம (ரூருக)

திருமபி யெனமுகரு கணை ழலி தொயிலிற சோ ருது
விருமபி யெயனமிசை ர்ாகொலுவ கவிவின வ ஈ
அருமபு ஙினறது காசடி லனறாள கறறகெனனை
கருமபு நோகவி நாவல சடடரைக கி ள ர (நிருக)

அமமை நினகழுக தணிமணி மாலையி னருகு
வெமமையின பணிசெரணடெனசுக செலிமேவ
செமமை சேரகெகன செயதிட டீன யெனிர ருக
இமமை யேகவி செபபுக னினமிசை யெலல (நருநி)

மாயை நாளையான புரிவினறனுனை தினர மனறநாள
ஆய நாவலா மறுதிறத சலலிவம மாயை
கோயின மேயினா குமபிட்டு நிறறலுவ குறைபர
நேயமோடினி திடடனள காதிகணி ரமப (நிருஊ)

விளஙகக காதணி கொணடெதிர நினறநத வீமல
உளஙு களிகக நனகவி சொலிவிடை பெறறு ருரவோர
களஙக மறறதம மடததிறக காலியாச சகாகள
வளஙு கதிதத வசசதநி கோயி வினகம வருது (நிநெ)

திறநது பொறகத வினையக நோகுனா செவவே
நிறக் தயஙகிய மாலையினிதநில நானகு
குறைக் திருநதன பயநதுபோய்க கோனவயிற கூற
அறக் திருந்திய வரசன மறறவ ரிலையுமுனன. (நிருஅ)

காவல் வாய்ப் புகக்கடுகின னிருக்க வக்கங்குல்
மேலா யரசன் கனவினிற கவி விரும்பும்
ஆவலாய்க் கழுத்தணி மணிமாலே யினன்கு
தாவ லாமணி கொண்டு தாசர்க்குக் காதணி நான், (நடுக)

இட்டுக் கேட்டனன் கவியர்ச் சகரை மிகவிம்மை
தொட்டுச் செய்திடே லெனைத்கிரி சூவிகேர் சொல்லி
விட்டுச் சென்றனள் விழித்துக்கோன் சற்றன வெற்பில்
கெட்டுக் கொணடுறை நிமலா ரூடன் வந்து நேர்ந்து. (நகஎ)

கண்டு தாசர்தங் கருங்கூனைக் களியளங் கலந்து
கொண்டு நின்றெதிர் வணங்கினன் கூறினன் கனவை
அண்டி சற்சனா சமாஜ்கலாம் வியந்தன ராக
மண்டு மன்பொடு விடைபெற்று மாநகர் வந்தான். (நகக)

வேறு.

பின்பொரு வைசல் பெருந்தகு மெய்யர்பிழைப பெய்தா
அன்ப ரொடணண லிருக்க விராமன தவதாரத்
தின்பரி கோதினர் வெறபிலி ரூப்புழி யிவர்தாசன்
பொன்பயில வாணிகனெறு சவதாகிரி பொருநர்ப்மல். (நகஉ)

கப்பலின் உர்த்தக முற்றகெர்ந்திசை காறெஙிச்
செபபமுடன் செய்து மீள்வு முப்போது தெறுங்காலால்
அப்ப தனிற்கல மூழ்குதலாங்கிய தபபோ ஙில்
எ படி யென்னு மயங்கி கருநதி யிலைக் தாளுய். (நகஙக)

தன்னி லியற்று முயற்சியிலைவது தானின்றி
மன்னிய தாகனை வருதலெசையது மன்தெண்ணிப்
பொன்னிறை கப்பலழுந்சலி லாதபடி கோடு
நன்ன ளனிதந்டி முன்கிலோர் பாகங் குவெ னென்முன் (நகசு)

என்றவன் வேண்டலறிந்தனர் பேரருளேய் தாசர்
அன்றது போது கலத்துறை லாயதை யாழாமல்
தன்றவருங் கரைசெய்தனர் கோடுது னித்தாசர்
நின்றன ரேநெடுந் தங்கிலோ டவனேர் கணடான். (நகஙு)

கரையி லிழிந்தவர் கான்மிசை வீழ்ந்து களித்தானுய்
விரைவினி லேந்துள வேனையெழும் தெனையே காத்த
புரையி னெங்குரு நாதவெனப் புகழபோற் றுற்முன்
உரையின் மறைந்தன ரினிதுவியந்தன னுறுதவ்வான். (நகசு)

வேறு.

ஒருகணத்திலே யுடைநனைக் தொழுகுநீ ரோடு
பெருகுமன் பர்யாவரும் வியப்புறப் பிறங்கினராய்
மருவ நேர்கண்டு வாமனசாமி மாதவத்திற்
பொருவில் சாமி நுங்துகில் புரம்புனல் பொதிவ தெனே, (நகஎ)

கணத்தின் முன்னிலே யிங்ஙன மெங்ஙனங் கலக்தீர்
உணர்த்துமின்னென வாணிகனெருவனன் குயர்ந்த
குணத்தினேன் சவுதாகிரி கப்பல் மூழ்குறுகால்
புணர்த்து வேண்டினன் புனரியிற் போய்ப்புறங் காத்தேன். (நகஅ)

கரலே கீரிடை கனைகதன னுடலுடை காலென
திரலே பினருடா கினறவ ர முசாங்கி யமப
நிரலே நன்குள சாதுக்கணி மிடதி லிவாபோய
வரலே யாறறிந்தே மெனவியருகு தா மதிதசரா (இந்திரன்)

மறுகினதந சவாதகன வெணடைய மாழை
தெறு புலதினா பாறசொறி வா கு சேலிசது
நறு கலதயா சறகுருநாதபே ராரன போறற
முறுகலதந்தினே கீர புகரந ரறறி சிருறற (பலி)

கணடுகான் மிசைபபாணி தெமிழ் பே ர கேபினை ர பிலை
விணடு மேவினீருமகு நான பி ந ன் ர
கொணடு வநதனன கேவலா ப ர ப ந்தி ச ர
மணடு மன்பா கணழ ர யகிணபக ப ப (ஒ)

எனவியநதன நிருபபுழி ர பர ரகிலை ந
கனதனகனே யததம பாசதரரக ரி ப
மனநிரமபுறச செலவுதே ர நினறரு பாவ ர ர ப
தனநிரமபுவை யெனவ்டை கந்த ன ர ர ர (எ)

பினபுநில நாட்க நீய வவறகுச ர ஸ்ரீ ன ர ஸ்ரீ
பொனபிரழு பெந்முகட்நத ர ம்டனை ர ப ர பொழுதச சமப ல
வனபுகொடு கயதெவணணி ர ர ர ர ப ர ந்த ர ர ப்ரமப
மூனபுவெழ வி நனை ர ர ர்ருமனபர ர ந்தி ர ஸ்ரீ ன ழ ர ர ர. (ஒஎ)

பலகோடியருமினகள ர ர ர ன ர ர ர ர ர ர ர
அரா பானுயா கையின மரறுயி ர ர ர ர ர ர
கலனீடி மலையிடைபபா ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
புலனுட மாருநியை நீ ர ர ர ர ர ர ர ர ர (ஒ)

தசமுகன போருறுகிண சடகநத ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
வசமிருநது வருகுணக ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
விசைமிருந்த கனமழையாம வி ர ர ர ர ர ர ர ர ர
தசைதிதைந்து விழுசேனைதநதலைனகு ஸ்ரீ ர ர ர ர ர ர

சேகனங்களெரி கிரிகருப பிதைபபரி தெரழுநத தெரியரபரகத்தலான
வாசகங்கள வரைதது தங்கள மனனனுகளறுபபியினும வலிமைதேற
மாசுவங்கடொழு தேதது மீ ர்பகிரமமலியில ர ளருளுசிரும
மூசகங்கள் வழிவுறவாய மூகக்கு நெடுங்குருகுகள செயமுழுகுகு தேதத்தான்.

தெரிந்து தெளிநத வாங்க பாக்ஷாவசெயதி யெலலாநதிருநது சோதது
அருந்தவத்தினிருதுப கீரதமை வணஙங்த திருமபுகென வறிக்கை செயதான
பொருநதிய சேனைதலைவன ராமதாசடியில வநது புகழுநது போறறிப [ஞை
பெருந்தவத்தீரெமைப புரகக்வேணடு மென விடைபெற்றா பெயாநது போ

இதிதெரிந்து சிவாஜியண்ணலின் பினுகோகாகரை காணுசெழுந்து போநது
மதிவிரிந்த தியாய் நெமொலடியரது மகிமைதனை வியநது வாழகிந
கதிவினின்ருன் பசமவணங்கி ராமதாசவன முகங்கை கூளிந்த ர ர ங்ப
பொதுவிகந்தனி பி -தநிற புகுவழைசதுக கொடி பே ந்து பு ர கிண ர ர)

திவாரி நி ஸ்ரீ ராமன்சரணரை விந்தத்தைச் சேர்வதாக
அவாவியகாலஞ்சமீ பித்ததனால் விவகாரமனைத்து நீத்துக்
கவாதகிடச்சித்தனாய்ராமரூபந்தன்னைத் தரித்து மெஞ்சில்
சுவாசசத்தோடொன்று செறியகூத்தைப் புகன்றிருத்தி யென்று சொன்னது.

பேசுமூனே பிரமானந்தங்களாந்த பெருகியண்ணல் பெரியோர் போற்றும்
தேசுசெறி சாக்ருரவை வணங்கியுடல் பொருளாவி தெத்தஞ்செய்தேன்
வீசுமருள் பெறுமூன்னே னுமதருளீன்படி நடக்க மேவுகின்றேன்
மூசுபரந்திரரையெனப் பணிந்து விடைபெற்றார் முடுகிவந்தி. (இ௰)

பலதான தருமங்கள் புரிந்து குருநாதரைப் பணித்த நாளில்
தலம் யாவுஞ் சம்பாறி யெனுந்தனே யன்றனக்குசுவி மூடியுஞ் சார்த்திப்
பொலன் மேவுமே ருசத்தலத்திலொரு புடையிருத்து பொன்மஞ்ஞளன்
நலரூருந்திருமேனி தனினினைந்து ராமனடி நண்ணி வாழ்ந்தான். (இ௧)

வேறு

ஆண்ணலான சம்பாறி கனத்தனுர்
கெண்ணலான வினைகளெல்லாஞ் செய்து
நண்ணலாயினன் சற்குரு நாதர்பால்
பண்ணலாயினன் பாதம பணிதலே. (இ௨)

தந்தை தன்னை நினைத்தந் தளர்ந்தனன்
அந்தலேலே நல்லாரிய ரறறவன்
நிந்தை தேறத்தெருட்டி யுலகியல்
விந்தை கூறி மெய்ஞ்ஞானம் விளம்பினர். (இ௩)

அருள் செறிந்த நல்லாரிய ராலுளம்
தெருள்வதான சம்பாறி நிவாஜிபோல்
மருனொழிந்து தன்னூர் மயிண் மன்னினனை
பொருளுணர்ந்துறை மாசவபுங்கவர். (இ௪)

தம்மை நேர்வுறு தாசவாக்கங்களே
அம்மை மேவவழைத் தவர் தேர்வுறச்
செம்மையே யுரைசெய்தனர் மாகமாம்
கொம்மை தேய்மதி கூடி நவமியில். (இ௫)

மத்தியானப் பகலில் வைகுந்தமாம்
முத்தியாறுற முந்திய தாதலால்
சித்தியான பினண்ணர் தஞ்சேயின் சேய
பத்தியான கங்காதரப் பண்பனே. (இ௬)

கூவி யென்பத மேவக்குறிக் கொளீஇத்
தாவிலாவ பிஷேகந்தனைச் செய்தென்
வீவில் சாம்பிரதாயம் விளங்குற
நீவிர் செய்திரெனு நியமித்தனர். (இ௭)

அந்தவப் பொழுதே யடியா ரெலாம்
முந்தவங்கு முயன்றுந் தமையனர்
சொந்த நன்மனைக் கேவினர் தூதரை
இந்தவாய்மை யெலாரு மறிந்தரோ. (இ௮)

கூடினருடன் சற்ஜன கோருற
நாடினர் குருநாதரைக் கண்டுதாள்
சூடினரவை துன்னுறத் தாசர்தாம்
நீடினர் மூகநோக்கி நிகழ்த்துவார். (நிஅசு)

ஹரிதன்னமம் விடா மலமைந்து நீர்
சொரிவ பிச்சை கொண்டுண்டு சுமந்து நீர்
சரிர மூள்ளதனே யுஞ்ச குணமாம்
கரியகோல வுருவைக்கரு துவீர். (நுகூ)

பூசை நீதி யியற்றிப் புரிகுவீர்
ஆசையாக விராம நவமியும்
தேசை மேவனு மந்த ஜெயந்தியும்
ஏசை யோவிய தாசரிங் கெய்துறில. (நுகூ)

அன்பி ஞதரித்தா ருயிர் மாட்டருள்
இன்புசெய்து விராக மிசைந் நிரும
துன்பமாய பற்றற்றச் சுதன்புகழ
என்பயாவர் சொன்னலும் விஞவியே. (நுகூஉ)

நேசமேமிக நீருநிகழ்த்தியே
தாசபோத கிரந்தனையுமே
மாசடா நியமத்தொடு வாசித்துத்
தேசதாகத் தினந்தினந் தேறுவீர். (நுஅசு)

சாதிநீதி தவறுதலின்றியே
நீதிராம நன்மை நிகழ்த்தநா
மேதினிக் கணிவ்வாறு விராவிஞ
பாதிநைந்தி ராமன்பதம் பற்றுவீர (நுகூச)

என்று கூறினர் யாவருங் கேட்டனர
நன்று நன்றென நண்ணி வணங்கினர
நின்றுமேர் பொழுதிற் கருணுடகம்
ஒன்று தேயத்திருந் தொருவுதர்மா. (நுகூடு)

சிதைராம னீனையவன் வாதசேய்
ஆதலாகிய மூர்த்திகளைக் கொடு
போதலாயினர் கண்டு பொருந்தரும்
காதல் மேவினர் கட்டுரைக் கின்றனர (நுகூர)

இந்த மூர்த்திகளே யெழிற்பெட்டியில்
பந்தனஞ் செய்துவை மின்பயன் படும்
பிந்த வென்றனர பேசினர் மாதவத்
தந்த நேர்கலியாண கோதாமிக்கே. (நுகூஎ)

நாமஞ்சோதி நலங்கிளரும் பரந்
தாமமேவிய பின்புச மாதிசெய்
யாம லிவ்வுடலைத் தகனஞ் செய்து
வேலங்கே யொருகோயில் விளக்கியே (நுகூஅ)

கான்கு மூர்த்தியு ணன்குநிலைப்புறத்
தீங்குரூது செய்கென்றருள் செய்தனர்
ஆங்கு நின்று வினவுமினை வரும்
பாங்கு மாகவ மரபாக்கத்திலே. (இகக)

கூயாஞ்திதிதொட்நிறு மட்டம்பித்
ஞ்கிலாத் திதிகாறுஞ் சிறபபுறு
கேஷ்கியர்க்குப் பகலின்றிசுவையம்
சோஜி ராவி லரிகளை சொல்லலும். (சுஎ)

கேர வுற்சவஞ் செய்து நிராபப கார்
சுர லான சம்பாஜியுக் காத்திறு
.ஆ ரமேவஞ் சுகாய்க மொராயிரம்
சேரிரண்டி முந்நூறு செல்லாணடிலே. (சுஎக)

வித்தமுக்துன் மதிமோக வுச்தியத்
ஞற்றிறக்க நவுரிஞ் நியிலே
சுறினைக் குருநாத சமர்த்தர் தாம்
வீற்செறிந்து வீழ பொழு தெய்தலே. (சுஎஉ)

சீரின்மூழ்றி நிகழ்பது பாசரம்
சார்வுதாகிக் தயாத ராகவன்
தாரின்மேலனி வருத்துறுக்ணன தெரண்ம
டாரவ்ரமவி ரூபபகலாகவே (சுஎரு)

வீமரேன ரிலாபுரிக் தோன்மட ன
கோம ரேனு குணந்துயேழுக.
சோமரேன மினிர சொற்றித் திருவரு
ராமரென யிங்கு கணணியென் கணமுரேன. (சுஎச)

ஞன்று சேவை நிராப் கெடாது நீ
கன்று நின்னடி நணைப புரிஞியென்
றிருன்று போற்பல தொனினர் மெய்ப்திது
அன்று கணமுனைக்தனன் ராமரேன. (சுஎடு)

வண்டிராமரேனக் கண்களி கூர்ந்தனர்
பிதாணடு நோகுரு நாதசுவாமி தாள
அண்டு பீரடி யாமடமையுச்திரம்
கொண்டு நோவழி வச்சகுணத்திலே. (சுஎசு)

ஜயஜயரகு வீரகரணென
றியல்வதாயின மொண்டிசைப பாலரும்
மயலிலாத பல்லானை வருந்திஞி
முயல மேவுமுனியெரு முந்திஞர். (சுஎள)

மலரின் ராமடை பெய்தனர் வாழ்த்திஞர்
அலறவாத்தியம் யாவு மற்றப்வயின்
நிலவுறின்ற நன்னேயருடலினைப்
பலருந்தாங்கியொர் பாங்கு வைத்தாரரோ. (சுஎஅ)

வேறு

அங்குள்ள தாசர் பலருங்குலாவிய சிதாசரானவிவரை
நங்கண களைணை மங்கழகூ ராவதெனை நணுகுருஞ்சிவாஜி ப ர ர
பொங்கும புகழகொளகுரு மூனபு வீடு புகலாயினுனிடத ப
தங்கும படி கரு நமைநோ வதாயதெ வோசலிகரும விதியா (௫௬)

நாமுளள காலமளவும பொறுகய ணுங்கிறறு மிகநலிவெ ள
றேமனனுவாய கொடிஷள விறபுலயபி யிருகணகணீர மெ ி ர
மாமல் குசேசு குருநாதசாமி மகிமைக ருணகடகளுளவெல
லாமனனி யே நியுறு வாகளாகி யளவுறறடைநத வசரல ப (௫)

வாசலுசெய சநத மகிலிசனகள வகையேபர பியதன ப ப
நேசளு செறிநத குருசாமியாக நிவ வெசிடதி முறையே
தேசங்கி மேவலியல விசசபினபு தின மூ நத காவசகக
தாசகை யினறி யருண மவு தாசகசதக ளகுரெ (௫ ட)

அடலெ கிரடனி ஸக ணரபோலவரி நா டி ணடரத
சுடரைப புனைநது நிரிபாதி கருதறா ண ணமுரே ர ட
தொடரக ர ளன பதி ரூபாநதான குருமாதிரா துவா ர
படரப புனைநது டலை ர மிரூ ப ப புக தெரிநதனரே (௫)

மிசவம வியகசட மனரினைது நினரிகி நற பாசகுறகி
நசவகை கொணடி கலியாணசா மி தவ ரினர நிரு புதவ
சொகமணடி பு மிடை நினமரா கு சொனனெ ர ர ர ய ர
அகமினபு மேவ மிமர்ந் ர மவ னசொ நதசேரு பேல ர (ஈ)

னைநகமட்டு மீ ய டி ர ரினி ருளளகாறு மிட ட
தனைநலிவிடாப பா மெரி ர் ரீ தனரி ம ர மமல ர
கனைநலிவகக நனியனபுமவி ர்ச போதமநீர
பனைநலரு மொநதியா யறறுயாக பரமேவநற பிரனரே (௫)

கவியொனறுரைக வரைவுறறுணாநது கலியாண சா நி மு
குவிகினறவனபா மிகவும வியநது கொணடாடி ன ளெய
தவினன படைநத குருசாமி பேரா கநசாதரப பெ ரினர
நவில கினற ஜாமபு நகா நினறு கணண நதியினகண வநத (௫)

கலியாணசாமி முதலான காவலரசுகலநது கடுகி
ஒலிமேவு கணண நதியின கணவநது தழுவுறறு வநது கிவிண
யிலியாருமனபு கொடுவாழுதகி யேறறியிய விமமவநது மே
பொலிவான தாசருறு மாசனதகினெனிர முனபு குதகினரே (௫)

கஙகாதர பெயரினரா புகுநது கமலபபொனண பனடியா
தஙகாசனததை யிருகணகள கணடு சாஷடாஙகமான பணி
பொஙகாத ரதகினுடனே புரிநது புரமஙகி கொணட புறஜ்ஞர்
சிங்கா நிகேதனஞசெயது பாதகுறடஙகுதேசு பெறவே. (சா ம)

ஸ்தாமஞனனிஷ்யான வள்க்கொர கிறுவனறுகழ நதுவளர
மாதாபனஞசெய்துபசார மீரெணவகையும புரிநது கினமும
வைதாகி காரருணவாகி செயது பகல ப்பான பினபு விதியே
நாதர தமபுபுனிதான கீரதகினனோகி யைநது கினமாய (சுரஎ)

எனிற் றலைப்பெய் தினைவோரு மன்பரொரு பேரர் தமையவர்தம்
மரி வாகான மதிலிலிருகிய பிதேசமன்ன நிறுவ கு
ளரு டீர் துமிதசாறமைநதி தெழுறுறற கஞகதாரை
யிறிபட நிந்து மழுவாயி ரரகர லிமலகதின் மன்னியவரும். (சுஎடுக)

ராணம பிரரத நிகாரட்டு ரரன ர நிரிமலி நன்னினவராய்
.ளரரரக நதுள ட ர் ளரர பிழ ரட ர மகவமிபுறவ்வ
ர் ரரகள ரகபப ர கஞகரர செய தன்யறசவஞ செய்தினிதாய்
ரர ர நிகறுக்கு ள் ரரரசரன வளருறசவ தொடரவே. (சுஎஉ)

ட ர ரறசரன நிரட ர ரர ரரு பணிரரகஞ செய் தழகாய்
ரகர ரரி ரர ர மடரட ர ரபர ரை பூரடயவ ரசன
ரர ரரை ரரர தகாசர நிநிமவ முற்று முறையே
ரரர் டரரர தரரர் ரவாரு மேல மதிழ்காணவு ரறரினார்ரர். (சுஎக)

ரர ரரரர்.

மண்டலீகராஜன் சரித்திரம்.

இந்துள்தான மெனப்புக ழேசத்தில்
முந்துபேர்மண்ட லீகனெமொழி
சந்துபோற்றுவோர் வேந்தசழத்தனர்
மைந்துசேருஞ் சுலக்ஷணி மாநகடன். (க)

மண்டலீகர் வகுலவை மீனலியார்
விண்டுபக்தியின் மேவிவருமவர்க்
குண்டி நல்கி யேகாதசி யென்றுமை
கொண்டகாலுப வாசங்குறித்துளார். (உ)

இடையழுதரி தீர்த்தனத்தின்புறு
நடையராயுறு வாரவர் நாயகர்
அடையவேதுமி லாதரிநாமமுள்
ளுடையராயுறு வார்செயலோர்கிலார். (ங)

கொண்டகேள்வரை நோக்கிச்குறித்துரை
விண்டுபூசனை செய்திடவேண்டுமென்
றண்டியாண்பொ துரைத்தவாதருளர்
ணெண்டொடிப்பன்னி யார்க்கிதுசெய்வார். (ச)

புலனெலாக்கிரி புத்தியுடையன்யான்
கலறுலாவுபக் திக்குநம் லேனல்லேன்
குலனுலாவுமின் னேயெனக்கோதிலர
மலர்மின்னுரு னேயருளமாழ்கினர். (ஞ)

இண்ணவாறுற வோர்நினமேந்தலார்
முண்ணுரித்தினைப் போதுறு மூரிதாம
மண்ணலாயி ராமரெனு வாய்சொல
நன்னரோர்ந்தனர் நாயகியாரரோ. (ரு)

மிருகளிப்புடன் மேவியுதயத்தில்
வெருகிறப்பொடு விண்டுவைப்பூசித்துத்
தொருபிராமண போஜனஞ் சூழ்ந்துமால்
நதுவிழாவு நடத்தத் தொடங்கினர். (எ)

தானஞ்செய்துற்ச வஞ்செய் தலையவர்
கோனறிந்திது செய்வதென் கூறென
ஞானராமநன் ணைநும் வாய்வரல்
ஆனதின்று துயிலிடை யன்பரோ (அ)

என்றுதும்முடை வாய்வழி யெய்திடா
தின்றிராமநன் ணைமெழுந்ததால்
நன்றுநான்மகிழ் கொண்டுந டத்தினேன்
மன்றலார்துள வோனுற்ச வமென்னுர். (கூ)

என்னக்கேட்டவ் வீராமனென் வாய்வழி
மின்னலாய்வெளி யுற்றனனெவெளு
தன்னதாவி யவனெகொர்தர
மூன்னிவிட்டனர் மூதுணர்வேந்தரே. (ர)

கண்டியாவருங் காவலனுண்ணிலே
கொண்டுளோனெனக் கூறிவியந்தனர்
பெண்டிராய வரும்பதி பின்னரே
அண்டிவிட்டன ராவியை யன்றரோ. (ரு)

மண்டலீகராஜன் திருவடி களே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் ருத-கருச்செயளள சமாப்தம்.

முற்றிற்று.

பிளாபாயிசரித்திரம்

ஒருபிரதானிபுத திரியென்றே தூற
வருபிளாபாயி யெனபவா வளாசகியி
பெருகுமுன்பா லியநதொடங்கிப் பெட்புசால
திருமக ணுயகன பூசை செய்குவா. (ச)

அன்புமிக் குறவரு மளவிலன்னவாக
இன்புசெய் நாயக னிறந்து போயினன
பின்பவா தந்தைபா லடைநது பேதுறுர
முன்புபோ னடைதனினா முருந்தன் பூசையே (ட)

ஆயிடைக் காலஞ்சென் றவர்தந் தந்தையும்
போயின னிறந்துபின் பொருந்து தம்பமா
ஏயிருவருந்தமி விசைவுறுதுளம்
மாயிரும் பொருள்களைப் பிரிவு வாய்ததவா. (ஙு)

இருவரு மிரண்டு கோட்டைகளே யின்பொடு
பிரிவு செய்து றபபிளா பாயிமுன்னவன்
அருகு றப்பின் னவனளவளாய்ச் சில
வருதினி கொடுதமை யனவருதலியே. (ஙு)

உளபொருள் யாவையுங் கொள்னே போயுற
அளவில் போர்செய் தவமாக்கு போதவண
வளர்பிளா பாயி பூசனைக்கு வாய்நதுள
திளவமால் பேழையுங் கொள்னேதுன்னிறரே (ரு)

சக்தி பூசை செய்யாமற் சாப்பிடார்
தக்கபூசைப் பெட்டி காணில்லாமையால்
கெக்கண ருளம் பரீஇ நோக்த பின்னவன்
பக்கலா லுய்த்தனர் பிழைபற்றியே. (சு)

அண்ணவன்றேழி. நோக்கினன் மற்றஃ தெங்கே
துண்ணியதோ வெனச் சொல்லி விட்டனன்
மண்ணிய வைந்துநாள் சையும் பூசியா
துண்ணவி னீருமுண் ணு நிருந்தனர். (வ)

அய்யர் தங்கிட நிலையறிந்து ஸ்ரீதரன்
நய்யபு கனவினி லொருதொர் வேங்கியன்
பிணைவருக் கொண்டவர் பூசைப் பெட்டியை
யூனெறத் தந்தனன் பிழித் தெழுந்தனர். (அ)

பார்த்தனர் பெட்டியைப் பரிவு தீர்ந்துடன்
சேர்த்த மாடினர் தினந் செய்யும் பூசையைச்
சேர்த்த மாறனக் கினிதாகச் செய்துபின்
போர்த்த முதருந் தினர்பிழைப் பின்றுகவே. (கூ)

இப்பரி சறிந்தன னிளைய தம்பியும்
சபப றுருளோர் சாற்றுக் தன்னுளே
கைப்புட னளுத பித்தக் தக்கையற
வெபபடிக் கியற்றினெ னென வினைந்தனன். (ஈ)

வந்து தன்றமை யினைவணங்கியான் செய்த
நிந்தனைப் பிழையினை நீபொறுக்கென
மைத்துற வேண்டின னுறவு மன்னியே
சிந்தையொன்றுய்த் தமக்கையிடஞ் சேர்ந்தனன். (ஊ)

நானபுரிபிழை பொறுத்தருள்க நன்றெனத்
தானபணிந்த வானுக் கிராஞ் தங்கமுன்
ரேனபடி பெற்றன னுகந்து நித்தியம்
வானபணி செய்திருவரு மகிழ்ந்தனர். (ஊஉ)

பிளாபாயி திருவடிகளே சரணம்.

ஆசச்சரித்திரம் முஉ-க்கு செய்யுள் சகநிறாஅஐச

முற்றிற்று

ராமாபாயிசரித்திரம்.

வேறு.

சாரிபிற் சந்தராஜ னெண்ணூர் காவலன் சாதுக்கள்
பூசைசெய்வதின் மிக்கன்பு பூண்டுளோ னவனுக்கோர் பெண்
சீகரு பிரமாபாயி மணம்புரி செல்வி சேர
வெிலா மணஞ்செய் வித்தானெருவனுக்கியல் வதாக. (க)

மணமக ளிவ்வித்தான் மாலரி பத்தி யின்ன
வணமென வறியான் செங்கண்மால் பெயர்நாவில் வையாண்
புணர் விஷயங்ளிற் செல்புந் தியனைக் கண்டு
குணநலத்திர மாபாயி யாரஞர் கொள்வதானார். (உ)

மூன்வினை யின்னவாறு மூடிந்த தென்றறுத பித்து
மன்வெரு நாட்செல் காலே ரமாபாயி வயிற்றோர் மைந்தன்
துன்றுசுக் குணமுய் வந்து தோன்றி னன்றென்ற வீன்ஞர்
பொனமழிழ் காந்தன்றன்னைத் தியானித்தெப்போது மூற்றார். (ங)

அருட்டரு கமலச் செங்கணேயனே யெனக்கு வாய்த்த
தெருளிலாவ பக்தனுக்குன் நிர்த்தனேத் தெரியக் காட்டி
மருளறச் செய்து நின்சீர் மலரடிக் கன்பருக
வருதலஞ் செய்வதென்றே வெனப பிரார்த்தித்து வந்தார். (ச)

ஒருதினங் கணவன்றன்னை நோக்கியுத் தமாக ளாக
வருவயிணவர் சாதுக் கடமை மனத்த லகூயாமல்
சருதயிர் வதைசெய் யாமலி ருத்தனற் கருமமாரும்
மருவமை செய்தான் மீளாநமே வாய்க்கு மென்ஞர். (ஞ)

மனவி யாரவ்வாறே தமற்றவ னுணர்ந்து கொள்ளா
நினைவுட னரிதினதோ ராட்டினை நேடிக் கொண்டு
வினைகொலே புரியவிட்டின் மேவின னதனைநோக்கி
இனைய கின்றயர் தனன்றன் றென ரமாபாயி சொன்ஞர். (ஈ)

சொன்னதுட் கொள்ளா தூனின் சுவைதனக் கின்பு கூர்ந்து
நன்னர் சேர்தலை யில்லாஞய் நனிது ராகாரன் கொன்ஞன்
பன்னியா ரதனைகளண்டு பரிந்திதற் கென்னை செய்வோம்
என்ன மிக்க ஞருணடாகி யெணணினாரினை யசெய்வார். (ஏ)

இந்தவூ தனின் மாலன்ப மொய்திய இலேயோ வென்னச்
சிந்தை செய்தங்கோர் கோயிற் செறிந்திருந்தது தெரிந்து
கந்தல் செய்விடத்தைக் கொண்டு கந்தனுக் கூட்டித் தொட்டில்
முந்தறத் தூங்கவைத்தாருடன் மகன்முழி ந்து போனன். (அ)

மகனிறந்த தினையத்துன் மார்க்க ஞெரியர் தெரிந்து
முகமிகவாடிக் கோவென்றல நினரழுது மூந்தத்
தகவுறு தாயேயான ரமாபாயி தளர்வுறமல்
ஜகபதி நாமநாவிற் செபபியங்கிருந் தாராக. (கூ)

கண்டவ ரவனாநோக்கி யுன்மனங் கலங்குறமல்
அண்டின விதனை நோக்கிலாச் சரியந்தா னெண்ணு
மண்டின ரழுதுசொல்ல மற்றல ரழிவதான
பண்ட மென்றேனு மாயும் பரிந்தழிற் பயனென்னகும் (ம)

னைவவர் கணவருனைனிச் சிறவய நிற் சாதல்
உனின் முறையாமோ வென்னவுந் கவருண்மை யாலல்
பனகமெல்லணை சோகின்ற பரனருள் வாதற்கு
மனகல ரானசிர் சான்மாலரி தாசராகினார். (ஙூ)

நம்மனைக் கெய்துவாரோ ணண்ணு மித்துய ரங் கிருந்
செம்மலே யென்ன வெல்வாறெ னவவன் வினவ சீர்சா
லும்மன கல்லோனாக் கூ யவந்தவாக் குபசாரங்கள்
விம்முறப் புரிந்தன்னோ தமபாதத்தினை வீமலர்த்தம். (ஙூ)

மைந்தன் வாய்ப் பெய்தானந்த மகன்பிழைப்பா ணென்றி ரத
மூந்தவன் வியந்து சென்று முகுந்தன் வாழ்தோயிற் சார்ந்த
கந்தலி லடியார் தம்மையழைத்தக நண்ணச் செய்து
வந்தவர் தமைப்பூசித்து வந்தித்துப் பாததீர்த்தம். (ஙூ)

சேயதுவாயிற் பெய்யவுட னைந்தறிறவன் றூங்கும்
மேயவன்போ லெழுந்து விளயுகுற வியந்து சணடி
போயதெம் பொருமை லெனறுன பயசதநசய புனிதா தம்ப ல
ஆயது பக்தி யன்றோக னைதா நியமெய்தை. (ஙூ)

அதிமுத லவனல்லோ னையறுதினம் பூஜைசெய்து
மதுவிரி துளவோன் பூசைசெய்வதில் வழவர மல
மூதுலகச் சாதுசேவை முன்னின னரிதன காதை
கதுவுற வினவி மாறன் முசலையக் கலந்து வாழ்ந்தான். (ஙூ)

ரமாபாயி திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் நூங-க்கு செய்யுள் கூறுபா ., ஙூ

ராமாஞ்ஜர் சரித்திரம்.

பாமகளுக் கினிதரச மிராமவபா கரருமாய்ப் பகலுமல்லும்
தாமதுரா ராமசரித் திரங்கேட்டுள் சதாராம ராமராஜர்
அரணமனையிலே ராமாயணம் பல படோ ரிராமருக்கோ ரருர்கோர்வான
திரம்மினவி லரசனிடர்ப படலறிந்து ராமஜெயஞ் செபஞ்சிற்பார். (க)

ராமவிஜயங்கேட்டுச சுக்திதாஞ்சித் திவருவார் நண்ணுநாளில்
அமதினைத திணமபடக்கும் புராணிகரோ நாஜ்ஜையா யரசர்தம்பால்
சாமருஞ்ச புதலவிகளபடோய் ராமஜயங் தினமட்டுஞ் சாற்றுகென்று
நிமகருசெய் தனுபபுவிக்க மகன்ருதை சொன்னதனை நினைபபுமுமல். (உ)

பாஸ்கரட தனிவினைய பொருமாஞ்ஜ் சாணவிபும் பணிசிருணட
மாரகனுன் னிறததாறும் வகியங்கான்மா சேன்மா ரென்ருஞ்சி
கூஞ்சாமலர்த் திருமூன் வாக்கணடி வியநதித் தன்னைக் கவர்ந்து நல்கென்
றஞ்சனவண் ணனுக்குரைக்க வவன்முழுதாகது சென்றம்மா னகப்படாதால்.()

மாயமிம் மானென மதித்துவா யம்புதொடுத்திட மற்றதுதான்பட்டு
காயம் விழும்போதி லக்குமனைவென்ற கதறிவிழக் காதிற்கேட்டு
கேயறிரு ஜானகியுன் றமையனுக்கே தோவுவல நேர்ந்ததானீ
போயங்கே கணடுவரு கெனவினையோன் மறுத்துமவள் புகல்கேளாதால். (ச)

கூய்விழுந்தா லெவைவமியே தேடியகன் ருனந்தக் கொமு யமானை
எயவன்ரா னகிபாவ்வந் திணிமை சொல்ல விசையாட னியல்பு தேர்ந்து
பாயபன்ன சாலையொடி மண்ணகத்ந் சேறோற்றிப் படர்ந்தா னென்னும்
அயசமயம்பா ரவராஞ்ஜ் ரங்கெரி தா ரவராமரி. (டு)

படராகின்ருன் றனைத்கொடர்ந்து பற்றுதற்குச் சதுரங்க படையுங்கூட்டித்
தொடாதென்ற மந்திரிக்குச் சொல்லவவ னவ்வாறே தொடர்தலாக
அடர்கின்ற சேனைபுட ணரசருக்தென கடலளவு மடைந்துமுன்னீர்க்
கூடாரொனறித் தனிசசெல்லு மரசர்மன நிலைதெரிந்து காருத்தன்ருன். (சு)

ஜனகிபுட னெதிர்வந்து தசரபதியை நோக்கியிவட் களவுசெய்த
மனதில்வஞ்ச னெனக்கொனறு மீட்டுவக்தேன் போகற்கமன்ருவென்னச்
தினமிகந்து வேந்தரிரு நாதனுடன் மீண்டுகரை சேர்ந்து நாதன்
றனதுபதங் கனிவணங்கி நனிபுகழ்ந்து விடைபெற்றுச் சார்ந்தார் தம்மூர். (எ)

சாந்துமுன்போ விராமசரித் திரங்கேட்டு வேந்தர்நகர் தங்குநாளில்
அர்ந்தகல்லன் புடனரியைத தியாணித்துப பஜனைசெய்வா ரவர்நாமஞ்சீர்
சேர்ந்தகர ஹரிதாசர் தியாணிக்கும் போதெல்லாம் திருமால்வந்து
நேர்ந்துதரி சனங்கொடுக்த நிலைபெற்றோர் நெடுமாற னவதாரங்கள். (அ)

ஓவ்வொன்றுந் தாம்வேட முறிற்சிட ரதற்கேற்க வுருவங்கொள்ளும்
செவ்வியராய்த் தூணேசரப் பல்லியங்கண் முழங்கநடஞ் செய்வாரோர்நாள்
வெவ்வியதோர் நரசிங்க வேடங்கொண் டாரவர்பான் மேவோர் கிடன்
வவ்விவினீறு னிரணியனுய் மற்றுருத்தன் மகனுக வாய்த்தபோது. (கூ)

மகனெ டிரணியன்வாது செயவிட்டுத் தூணுள்ளே வதிந்தார் தாசா
மிகமுளிந்தெங் கணுமிருப்பா னென்னஹரி யித்தூணுண் மேவுவாலே
தகவுடனென் றிரணியனு னேன்வினவி யெதிர்தூணைத் தாக்கவத்தூண
அகமிருந்து வந்துகன கன்வயிற்றைக் கீண்டுகுட லினைத்தும் வாரி. (ஙி)

கழுத்திற்கு மாலையிட மெய்யேமாண்டான் கனகனுனைந்த
முழுத்தத்தை யினைவருங்கண்டோவென்று கூயறை முடிந்தோற் குற்றோர்
கிழித்தத்தை யரசிடஞ்சென் றுரைபபமற்றக் கேளிர்முக நோக்கி
கழித்தந்தச் சவந்தன்னைப பின்புநீர் வருகென்று கழறக்கேட்டோரா. (ஙக)

அவ்வாறு சவந்தன்னை மயானத்திற் கொண்டுபோ யனலுக்கிந்தார்
வெவ்வாறு தினைவிலக்க நரஹரிதாசனைத்கூ வி வேடங்கொளவீர
செவ்வாறு தினைநடத்துந் தசரதராய் நுஞ்சிடர் சோகவேடம்
தவ்வாறு நடவாத ராமனுங்கை கேசியுமாய்ச் சார்திரொன்றார். (ஙஉ)

அப்படியே வேடங்கொண டவர்கூத்துச் செயும்போதி லடலிராமற்
கொப்பின்முடி சூட்டுங்காற் கைகேசி தடுத்துவனத் தூடுசெல்லச்
செப்பியிரா மனையனுப்ப வரத்தாலே யதுதெரிந்து தசரதர்தாம்
இப்படியா யிற்றுவென் றிராமபிரான் றனக்கிரங்கி யினைதது கைந்து. (ஙங)

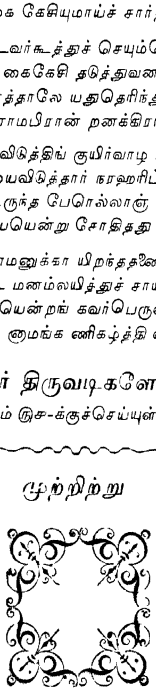
மகனேரா மாவுன்னைக் கான்விடுத்திங் குயிர்வாழ மாட்டேனென்று
முகமனுங்கி மூர்ச்சித்தா வியைவிடித்தார் நரஹரிப்போ முந்துதாசா
தகவுடனக்கூத்தாடல் கணடிருந்த பேரொல்லாஞ் சாரந்து தாசா
மிகவருந்தி யிறந்ததுமெய் யேயென்று சோதிதது விம்மலுற்றார. (ஙச)

மாடங்கொ ளயோத்திபதி ராமனுக்கா யிறந்ததனை வழுத்தக்கேட்டோம்
வேடங்கொண் டிராமனிடை மனம்லயித்துச் சாயுச்சியத்தை மேவும்
பீடிங்குக்கண்டோமெய் யேயென்றங் கவர்பெருமை பேசலானூர்
நீடன்பு கொடுராம ராஜருமா ணைங்க ணிகழ்த்தி வாழ்ந்தார். (ஙரு)

ராமராஜர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் ரூசை-க்குச்செய்யுள் ஃதஞூறுமூசை

சுபம்

ஓகரு சாவ்காரி சரித்திரம்.

———:o:(o):o:———

தீங்குறு தன்ஞான மும்பிரோமை யுஞ்சிறக்க
ஓங்குசத் குணத்துத்தம நோகருவென்போர்
நீங்குறுதரிபஜனை செய்நேயர் கல்வணிகர்
தாங்குலாவுதமனவி யார்கற்பி னிற்றழைத்தோர். (க)

அந்தவமமனை யாவரு சாதுசஜ்ஜனரை
முந்துபூசனை செய்குனர் மோகமா மமதை
சிந்தைவிட்டுயி ரனைத்திலு மிகுதயை சிறந்தோர்
இந்தமற்றிரு வும்ஹரி நினைவினரென்றும். (உ)

எழையாங் குடிகளை மிகக்காவல் செய்தென்றும்
தாழவுரு துறு தினந்தொறும் பத்துப்பேர் தமக்கு
வாழ நலலன்ன மிட்டுவெந் தவினை வாரா
ராழமீட்டுக ராயிரு வுமினி திருந்தார். (ங)

இன்னவாறிவ ருறுபொழு தொருதினத் தெம்மான்
அன்னராமவர் தமைப்பரி சோதிக்க வமர்ந்து
நன்னராகிய சாதுரூபங்கொடு நண்ணி
மன்னுமோகரு வெங்கென்ரு னவர்மனையாரை. (ச)

சந்தைக்கெய்தினர் வருவரிங் கிருமெனத் தாழ்ந்து
முந்துற்ரு சனந் தந்தனரதுவினுய் முருந்தன்
நொந்துற்றோன்பசி யாலிடு வீரென துமமை
எந்தத்தேசத்து மியம்பிய தாலிவணென்ரூன். (ஞ)

என்றுபோஜன மிடுகென வாசனத்திருந்தான்
அன்றசமமனை யகத்தரிசியி னெடுபெருப்பும்
ஒன்றுமின்மையா லோர்ந்து தனத்தினைக் கொண்டு
சென்று நீள்கடை தன்னில் விற்றது கொண்டு சேர. (ரு)

வேண்டுறும் பொருள் கொண்டு தம்மனை யகமேவி
ரூண்டு போனகஞ் செய்துவந்தோற் கன்னமிடலும்
ஆடிருந் தன்ன முண்பவனன் வெருளாளாய்த்
தூண்டு வெம்பசி யாற்ரூலை வுற்றனன்று வண்டேன். (எ)

அன்னை நியிடும் போனகத்தாற் பசியனைத்தும்
நன்னர் நீங்கின வெனச்சொலி னவிவயிரூர
முன்ன ருண்டனன் கால்கரஞ் சுத்தி முற்றியற்றிப்
பின்ன ரம்மனைக் குட்புகுந் தடுக்கெல்லாம் பிறங்க. (அ)

தன்றிருக் கரத்தாற் ரூட்டென் பசிதெறுதாயே
இன்று தொட்டின தடுக்கலில் வேண்டுவ வெல்லாம்
சென்று தொட்டனையே லுறுமென்றுரை செப்பி
நன்றிருத்தி நல்லோர்க்க முதிட்டென நடந்தான். (கூ)

மறுதினத் திற்றம் பதிவரக் கண்டிவண் வந்தார்
தெறு பசிக்குண வீதென வொருபர தேசி
பெறுமடைக் கென்றனத்தை விற்றப்பெறல் பெற்றே
அறுசுவைச் சொன்றியிட்டனை னருந்திய பின்னா. (7)

சாது நம்மனே புகுந்தடுக்கனேத்தையுந் தன்கை
மீதிறத் தொட்டெப்போது நீவேணடுவ பொருள்கள்
கோதறு தறுமடுக்கின் மற்றப் பொருள் கொணை
போது சர்ச்சனர்க் கனமிடு கென்றனர் போ ஞர். (8)

என்ன வோகரு வியந்தன ரிருக்கமே லோர்நாள்
மன்னி ஞரகஞ் சாதசர்ச்சனர் பலாவாரழும்
அன்ன மீவதற்கேது மில்லா மறன்ன கத்துட்
டென்னுசாது சொன்னதை யறிவோ மெனத் தணிந்து. (22)

அடுக்கிற்கை யிடவிரா கன்மெ ராரில வரூக
எடுத்துக் கொண்டுவந் ததுகொடங் கெய்தினாக கெல்லாம்
கொடுத்துப் போனக மூண்டவர் போனபின் குறித்துத்
தடுப்பி றம்மனே வியாமுக ஞேக்கினா ராமே. (23)

ஞானிலாதபோ தெய்திஞர் சாதென நாடேல்
ஞானநாயக னேயுண்மு னனுகிர னங்பாய்
ஊனமின்றியுன் முன்வந்த வுத்தம னென்முன்
ஏனடைந்தில னெனப்பரி தபித்தன நிரங்கி (24)

பத்தபாலரு கோவிந்த வுயர்பரந் தாமா
மெய்த்த சீர்க்கரு ஞநிதியேயென வேணடி
மைதத சோதியுன் றனேத்தரி சிக்குமா நயனம்
மெத்தவும் பசித்துள தெனத் தோத்திரம் வினேத்தார். (25)

அந்தவோ கருவண்பின்மிக் குடைமையை யறிந்து
நந்தகோன் மகன்சகரு சக்காததொடு நற்ரேள்
விந்தைசேர் பொலனம் பரமேவு கிரீடம்
முந்துரு புராதிகள் விளங்குற முன்னாவந்தான். (26)

மயிலெருத் திறழ்மேனியன் முன்வரக்கண்டு
செயிரறுத்தவர் மாயவன் நிருவடி தாழ்ந்து
நயமுறுத்து சோடச வுபசாரமு நல்கி
மயர்வறப் பலதோத்திரம் வகுத்தனர் மாதோ. (27)

மற்றவர்க் கபயந்தந்து மாயவன்மறைந்தான்
சொற்ற வோகரு தம்மனே தன்னுவோர்க் கெல்லாம்
நற்று போனக நல்கினண் ஞானநாயகனே
உற்ற தம்மனே வியமொடு பஜனே செய்துற்ரூர். (28)

ஓகரு சாவ்கார் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் நூற்றுக்கு செய்யுள் சதசுலாகஉடை

முற்றிற்று

ஹரி அனந்த வைஷ்ணவர் சரித்திரம்

ஹரியனந்த வயிணை யெனும் பெயர ருளரின் மிஞ்சும்மயதி பகிமுனே
புரிய நின்றகிய நெய்னி ணங்கிவரு புனிதகண் பிள் மிகுபக்தியிற்
பெரியர் விண்டு சிஷ்ண வினர்நிலம்படி பிராணி தொறு மருள்பெருகிமாற்
குரிய பூசையிடை யிதலின்றி யியலுறுவ ரெங்குளவு முணருவோர். (க)

தெரியர் பூசை புரிதலின் முயன்றுறுவர் ஜனரகேகர் கடமக்கிதம்
செரிய நின்ற பிராத்தி நிஷ்டையருள் வலியராய்ப் பலரும் வரல்செய்தார்
அகிலொருத்தனவருக்கு மிக்க பிரியத்த சேவைபுரி பவனவுப்
பகிகளொன்றியி பிச்சைமாவொரு படப்பேரி லிந்தினமும் வந்தரோ (உ)

சற்குருத்தனது சன்னிதானமுற வைக்கமற்றவர் தயாமிரும்
பொற்கணிற்பெருகு பார்வையிற் பெருகிமா வெவாக்கு நிறைபோனகம்
ஒற்கமற்றுதவு நாளதேக நெடுதுற்ற தாகியுற வோர்தினம
நிற்குணத்தர் செரிராமவிண்பர் பல கிடரோட நகர் சேர்ந்தனர். (ங)

அந்த வூரிலொரு புற மிருக்கு மளவரியனந்தரொரு டேன்மா
னந்தவி மிடவந்த பிராதிலவண ராமவிள்பரை யெதிர்ந்து நன்
குந்து மன்பொடு பணிந்தன ன் அவனைபுற்று நோகிமருணர்ந்திவன்
சந்த தங்குருவின் பிஞ்ச சேவை புரிசச்சுணன் குருதனக்கிதன் (ச)

நாளை நேரு மூதாட்டிறந்து படி மற்பவாயுடனே நண்ணினன்
நீளவாயுளில னெனறிந்தனரலதுத் தெரிந்து விடை கோர்ந்து போய்
அளகின்றதன தாரிய ன் சரணடைந்திராம நலரன்று சொல்
கோளவந்தனையுடன் கிளர்ந்தியர் குருபணிக்குறைவு கொணருளேன். (ஞ)

என்று நம்பணியிய ற்ற வெணணியுள வெற்கிவாறெதிர் வதாயதே
நன்ற பாக்கிய மெனத்தினைப்பெரிது நனி வெறுத்தமுதிரங்கிலுன்
அன்றவண் சொலுன ரியனந்தர் பெருமாணிறைந்த வருளாலுனக்
கொன்று மில்லை குறையொன்றுமு மரண நாளையென்றுறுதியோதியே. (சு)

மறதினத்துதய மாருமுன்னெழுதலாகி வண்புனல் படிந்து நன்
குறுவியுற்றுவரு கிடாங்கொருத மருகிருக்கவுரை செய்துளே
நிறவுலற்று நெகிமாலி யுற்றனர் நிலாவு வெள்ளனே யொடாழிபொன்
அறுவைகுண்டல கிரீடதூபமனேத்து மேர்பெற வினைந்தனன். (எ)

கருநிறங்கொளரி யெய்த வச்சுகுண வடிவையன் பொடவர்கண்டு கொண்
டிருமிமற்ற வடிவிடைலயித்துள முறைந்த போதிலெ திருற்றனன்
மருவு சீடனுயிர் கொளுவதற்கு நமன் மாலுமன்பரு மனங்களித்
தொருவுரு துறலு மாழிமேலுழல் வதுந்தெரிந்து நெடிதுற்றனன். (அ)

யாமநேரமவணுற்று மங்கமய நேரிடாம லயர்வெய்தியே
போமதாயின னெழுந்திடர் தரியனந்தர் யோகிடை பொருந்தல் கண்
டேமமாயரு திருந்த சீடனுயிரே குகாலமிகழ் வெய்தி நாற்
சாமமாயினது சாமியென்றுரை தரத்தெரிந்து கண்விழித்தனர். (கூ)

கண்டிறத்தலு மெழுந்து சீடனவர் காலுறப்பணிவு செய்தவண்
அண்டுறப் பிறகு மறுதினத்து தயமான காலையிலெழுந்துடன்
பண்டெனக்கடி திரக்க வெய்தினது பார்த்திராம நலரதிசயம்
கொண்டிறப்பில தெவ்வாறெனத்தனி விளவலுங்குரு வினருளினல். (ஐ)

யானகன்ற னனிறப்பை யென்றினிதினே கிஞன்பிற கெழுந்து சீர்
ஞான நன்குடைய வரியனந்தரிடை நணணராம நலர் நன்குதேர்
மோனர் முன்பணிய விவரும் வந்தனை முடிக்க நேருடன் முயங்கினர்
ஆனபின் பரியனந்தரேது மூடையன் பினுக்க வதியில்லையால். (ஙக)

உமது சீடனுயிர் காத்திர் நேரொருவரும் மூமக்கிலே யெனத்துதித்
தமராராம நலரேயெலாம் வினையுமாழி மாலருளு மருளினல
நமரிலென்வினையு மென்னராம நலர் நன்றெனத்த மிடை நண்ணினர்
தமருடன்றிரு மணனனும நனி சாற்றியிங்கிவர் தழைத்துளார். (ஙஉ)

ஹரியனந்தவைணவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் திருத்தம் செய்யுள்முகூரசூசி

ராமசந்திரபட்டர்சரித்திரம்

வேதசால்திர நிபுணர் ரிரேயகூர் மண்பொன்கன் மணிவே றென்னூர்
கோதறுமக் கினிஷோரத்திரம் புரிவா ரரிபஜனே குறைவதில்லார்
மேதருதா பியென்னு நதிக்கரையி லமளரே ரொளவிளங்கும்
நிதறு மூரதனில் ராமசந்திர பட்டரொனும் போர்திகழ வாழ்வார்- (க)

அவ்வூரி லரசனுக்குக் குலகுருவாய்த் தாமிருந்து மருந்தல் பிச்சை
தவ்வாதா ராய்வரு நாளரசனது மனைவியவர் தமக்கே தேனும்
செவ்வாகப் பொருளுதவ நினைத்தவர் தந்தேவியரைச் சேரக்கூவி
ஒவ்வாத விலைபெறு நன்மணி யணிகளு தவியுவப்புடன் வணங்கி. (உ)

இன்றடி யேன்றருவ தினீர் வெறுப் பின்றிக் கொள்வேண்டுமென்னவேண்டி
நன்றுமனை நலுட்புகுந்த வவர்மீண்டு தம்மகத்தினண் ணக்கண்டு
தின்றுபட்டரிந்த வுபாதியை யேதுக்காக நீசுமந்து வந்தாய்
ஒன்றுகில னமைத்திரு மாலிப்பொருள் கடமிலாசை யுளத்துண்டானல். (க)

என்றுதிரு மாலடி யாரிவை கூறமகிழ்ந் சொல்வ திதமே யென்ன
அன்று கொணர் பூஷணங்க ளனேத்தையுந் தம்மகத் தோமருண்டத் தாழ்த்திந்
தன்றுமுபா திறுதாராய்ப் பத்தினியா ரிருக்கு நிலேதுலங்கக் கண்டு
நன்றுமகிழ் வுடையராஞர் பட்டரிப் படிக்கு நடந்த செய்கை. (ச)

அரசனறிந்துடன்றனது குலகுருவ்கிய பட்டரகத்துக் கெய்தி
விரசிய வரடி வணங்கியுமக் களித்த வணிகளெல்லா மீட்டு மீகென்
றுரைசெய்யவ வருணேவாய்த் திருமாலே வேண்டுதலு முடனேயங்கு
வரைசெய் துறுமோ மருண்டந் தனிலிருந்து புறப்பட்ட மணிப்பூ ணெல்லாம்.

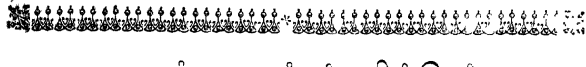
தாந்தரு போதிருந்தநிலும் தகைமிகையா யவ்வணி கடயங்கக் கண்டு
வேந்தன் வியந்த வரடியிற் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து மேவ
வாய்ந்த வரசனைப் பார்த்துப் பட்டருன தணிகளெல்லா மகிழ்விற்கொண்டு
சார்ந்திடு னதகத் தென்னக் கொடுத்தது கொள்ளே னென்று வேந்தன் சாற்ற.

பட்டரந்த வூரிலுள விரவலர் களாபவரைப் பரிவிற் கூவி
இட்டமுட னரசனுத வணிகளெல்லா மினிதளித்து மகிழ் வியற்றி
வட்டமதிக் குடையாற்கு விடைகொடித் துபாதி யிலராகி வாழ்ந்தார்
அட்டமகிஷகளோடு மறுபதி ஞயிரர் மகிழ் நற்கன்பு கூர்ந்து. (எ)

ராமசந்திரபட்டர் திருவடி களே சரணம்

ஸுகச்சரித்திரம் நிஸ்-க்ரு ஸுஸுகாநுபூதி

முற்றிற்று

சுஹக்ஷா பக்தர் சரித்திரம்

ஆம்தா பாத்தென் றறையு மூர்தன்னிலே
மேம்சு ஹக்ஷா வெனும் பெயர் மெவியே
தாம் எபபோதும் ஹரிதியானந் தனிலை
வாம் உளத்தொடு வைகினர் பேமையால். (1)

தம்மை யேத்துறு பேடிகடம் மிடை
பொம்ம லுற்றுப் புறதுறிற் புத்திசா
கம்ம லுற்றிங்கு கண்ட பொருளென்
றம்மனத் தொடரத தமாவா ரோ (2)

பெண்கள் போலுடை பேணி யதிதரா
மண்கொள் பொன்னிடை யாசையை மார்ந்திரு
எண்கொள் சிங்கையொரு மிகிருந்தன
பண்கொள் வேய்ங்குழ லானடி பற்றியே (3)

அன்னொண்ண மறிந்தலா மேம்மங்கை
தன்னதின் பன்சகுண ரூபங்கொடு
மன்னலான தரிசனம் லாய்ப்புற
நன்னர் நல்கிவந்தான் பலாள்கணம் (4)

அந்த நாட்டிலக் காலத்திலே மழை
சிந்தலின்றி வறுமை பிரந்திட
வந்ததாற் பயததோடன்ன வாட்பழு
நொந்தவாலு யிர்யாவு முடங்கியே. (5)

அன்னதோர்ந் தந்தத் தேசத்தர சன்றன்
மின்னிநன் மழைபெய்திட வேண்டியே
துன்னு நறவுஞ் செய்யத் தொடஙினான்
இன்னலோ ணெவின்றி யெழு இனம். (6)

ஆக மற்றையவன் களவின் கன்வி
ஏக வந்தணன் வேடங்கொடு வந்து
மேகவண்ணன் சுஹகவாவின் மேவி நீ
மோகமின்றி வணங்குத துதிமொழி. (7)

பேசின் மற்றையப பேடிகருணையால்
ஏசினன் மழை பெய்யுமதின றெனிலை
மாசிஞலணு மாத்திரமும் மழை
கூசிபெய்வதில்லா தறுங்கொள் கென்றான். (8)

மறையவேந்தன் விழித்தவை மன்னிறைக்
கறையக் கேட்டவ் வவையிலுள்ளோ ரெலாம்
இறையை நோக்கியா ராயினுஞ் தீதரன்
குறைவிலா வருள்கொண்டுவா னெனின். (9)

சிருஷ்டி லுலகத்தி லெல்லாரிலும்
நேருமாதலி னீயந்தப் பேடியைச்
சாரு நிற்கதி தாழ்வென் றெண்ணுது போய்த்
தீருமாரி பெய்யாக்குறை தீர்ந்தெம்மை (ஐ)

காத்தியென்று கழறிடக் காவலன்
போய்த் தொழற் கெண்பொருந்தினன் போயினன்
வாய்த்த பேடிதன் மாணடி தாழ்ந்துதன்
காத்தழும் புறவேத்தி நவிலுவான். (ஙக)

வென்கணவி லெனிற்றொரு வேதியன்
நன்குவக்கு நவின்றதி யாதெனில்
புன்கணின்றி நுமைச்சரணம் புகில்
மன்குவாழுமழை பெய்யு மென்றனன். (ஙஉ)

அதலனும் மருளினாரி தெங்கள் பாற்
சேர்தல் வேண்டி மென்றோயிறை சொற்பினன்
கோதிலாது கேட்டி லைவருந்த நி
கேசவ புருஷோத்த மாகவா (ஙசு)

ஆறுமே பெண்ணு மலாது லகத்தர்க்கு
நாறுமாறு பிறக்கு நலனிலி
பேணு மில்லழை வுன்று பெருந்தகை
தோணு மாறில ரைய்க்குறை ஈய்தியே (ஙச)

வினைவணங்கும் பெருமை யெற்றேன்றுந் தாய்
இனைய யானென்று முற்றத் திறங்கிய
கனைவிசும் பினைக்கண்ணி கொண்டே கின்றுர்
அனையர் நின்று மின்றுயிற்று மாலியே (ஙஞ)

பழைய பெய்யாமையிலல் வருத்தகை கொடு
விழிகள் சூடினர் மேவி மனத்துடை
ஒழுகியிம் விண்ணெவை யுண்ணிதயா நிதி
எழிலிவண்ணு வெனத்துதிக் தென்னுவார். (ஙசு)

காவலன்றன் கனவிலோர் வேந்திய
லுவடைத் தென்னிலை கண்ணு கென்ற நீ
மாவி சும்பு பெய்யாமல் வகுப்பது
மேவுனம் கறமீயா வென வேண்டினர். (ஙள)

பலவிதத்திற் பணிந்திவர் வேண்டியும்
சலதரம் பொழியா துறத்தாஞ் சினம்
குலவலாகி யின்னுரியுட் கொள்கிலேன்
மலரினங்களை மனுமனே யென்றனை. (ஙஷ)

மூக்கி லுற்ற மூமுமாட நீ [illegible]
போக்கிக்கை வினையைத் தகர்க்கப் புகக்
காக்க நின்றவக் கண்ணன் கருணையால்
மேக்கு நின்று மழைபெய்ய மேவிற்றே ஙக)

மழைகனத் துவரு ஷிக்க யாவரும்
தழையுளத் தொடத்தாசை நோக்கியே
குழை வதற்குக் கொண்டாடின ராகவீ
ரெழுதினத் தளவும் பெய்ததே மழை. (உ)

பகலும் ராவும் விடாதுப யோதரம்
தகவ தாயந்த நாடுதழைப் புற
மிகவும் பெய்த தகண்டந்த வேந்தன்வந்
திகழ்வியுத் தமனைத் தொழுதேத்தினன். (உக)

ஜயயான்றரு ஙின்றதை யாதரம்
செய்து கொள்கெனச் செப்பினன் வேண்டலும்
மெய்யர் யாதொன்றும் வேண்ட ஙில்லேனினி
பொய்ய தாமுடல் போக்குற வேண்டினேன். (உஉ)

ஆதலாலடை வாகச்ச மாதியில்
காதலோடுற வேகுழி கல்லியே
நீதரற்கு ஙினைகென வேந்தனும
கோதறக்குழி கல்லிக்கொடுத்தனன். (உங)

தாசர் ஸ்ரீ ஹரிதன்னைத் தியானிக்க
நேசமாய் நெடுமாலு முன்னெய் திணை
ஆசறத் தந்தனன் அபயந்தரத்
தேசம் யாவுந் தெரிந்தவண் மேயின (உச)

வந்தெலோரு மலரொட பீரப்பொடி
சிந்த நின்றனர் சேர்ந்துள சாதுக்கள்
மூந்து தாளமிர்தங்க முழங்கயாழ
தந்திதை வந்து தண்ணிசை பாடினர். (உஞ)

ஸ்ரீ தரன்றிரு நாமஞ் செழிபபுற
ஓதபாட லொடாடின ராயுறத்
தாதர் வந்த ஜனங்களோ நோக்கி யென்
நீதிநீக்ஷை கொள்வோர் ஜன்மந்தீர் வரால். (உசு)

என்று சொல்வதை யாவருந் தேர்கிலார்
நின்ற போதொர நாதனெடிது வந்
தொன்றி யெற்குபதேச முரைக்கென
அன்றவற்குபதேச மளித்தனர். (உ எ)

மூக்கிற் குத்தினர் நத்தை முயங்குற
ஆக்கித்தங்கை வனியுமவன் கையிற்
சேர்க்கப் பெய்தன ராசியுஞ் செப்பினர்
ஊக்கத்தோடி சமாதியிலுற்றனர். (உஅ)

வனியுநத்தும் வனைதுகிலுங் கொண்டு
கனகணையவர் சீடர் பொன் காதலன்
வனிவிஞமம் வழுத்தினர் வாழ்ந்தனர்
வினைவதாயிற்றின்றும் மந்த மெய்ம்மையே. (உசு)

சுஹக்ஷா பக்தர் திருவடி-கமள சரணம்

பன்ஹாஜிரசபுத்திரர் சரித்திரம்

குஜராத்தி தேசத்தில டோகர பூரெனு மூர்க்குக் கோவாயேதும்
பிசகாத குமான் சிங்கு தனக்குமிகு பிரியராய்ப் பெயர்கொளாராய்
வெளிரான பன்ஹாஜி ரசபத்ரர் ஸ்ரீ ஹரியை மனத்துட்கொண்டு
மூயியாமற்றிருநாமமொழி வாராய்ப் பொய்யிலராய் முயங்கு நாளில். (க)

வந்துள தீபாவளியினிர விற்றீ போற் சவத்தை மன்னன் செய்தான்
முந்தரசனிடத்திருந்த பன்ஹாஜி நள்ளிரவின் முயன்றெழுந்து
தந்தணிவில் கஞ்சுகத்தை கசக்குதலு மரசனது தன்னைக் கண்டேன்
இந்தவகை யிப்போது செய்கின்றீரெனக் கேட்கவிவர் சொல்கின்றார். ()

துவரைதனிற் றீபோற்சவந் திகழ்கின்றது தழாய்த் தொங்கலானுக்
கவணுளவர்ச் சகராடை பூண்களால லங்கரித்தாரதி செய்போதில்
உவமையிலா னங்கினி னெருப்புற்ற ததுதீர வுஞற்றல் செய்தேன்
தவலருஞ்சி ரோயென்ரு ரதுகேட்டாச் சரியமிகத்தழைந்து வேந்தன். (ரு)

இப்போதக் கண்ணெனந்த விதத்தாடை யுடுத்திருக்கின்ரூன் சொல்கென்ன
மெய்ப்போதர் பச்சையுடுப் பெனவிளம்ப ராவடா வூர்க்கு வேந்தன்
தாபேது மிலரனை சட்டகஞ்தவின வுறற்ரூன் றோர்வானுய்
அபபோ தேவதைந்துய்த்தான்றுவகைக்கோ யிலினேதாச் சரியமென்ன. (ச)

சட்டகனங் கெழுதியுய்த்ததைத் தெரிந்து கண்ண பிரான்றனக்குத்தேகத்
திட்டஞ லோபச்சை யுடுப்பதிற் கருப்பூரத் தேமியற்றும்போது
பட்டது தியதைக் கசக்கிய வித்தனன் பன்ஹாஜி யென வரைந்து சேர
யிட்டனன் மற்றது கண்டு குமான் சிங்கு மிகவியந்து விளம்புகின்ரூன். (ரி)

இங்கிருந்து மங்குளதை யறிய வல்லீர் நீர் திருமாற்கேற்ற தாசர்
உங்கள் பெருமையைத்தெரிய வல்லேனே யானென்ன வுவந்து கூறித்
தங்குமவர்க்கிரண்டு நிராமந்தந்துஞ சேவை இனந்தருதல் வெண்டும்
எங்களுக் கென்றினிதோ தஹரி நாமமோது கவெப்போது மென்ரூர். (சு)

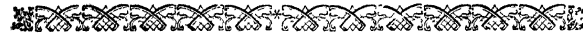
வேறு.

என்ற சொற்படி யேந்தலும்
நன்று நாம நவின்றனூர்
ஒன்றிரண்டு புகலுத்தமர்
துன்றினர் துவரைக்கணே (எ)

பன்ஹாஜி ரசபுத்திரர் திருவடிகளே சரணம்.

பூகச்சரித்திரம் ரூஅ க்கு செய்யுள் சஅசுசுாஅ௭அ

முற்றிற்று

ஜயமல்லராஜர் சரித்திரம்.

———:o:(o):o:———

மேடமெனு மூர்க்கரசர் விண்டு பூசை யிற்றினமும்
சோடசோ பசாரமுடன் பூசித்தச் சொழுது திரி
நீடவொரு ஜாமபரியந்த மொரு நினைவி னாராய்
மாடெவரும்பூ ஜாகாலத்தில் வராதுற வருத்தார். (க)

ஜயமல்லராஜ னெனச்திரு நாமந்தான் விளங்கப
புயலென்னுந்திரு மேனிப் பொன்னு தன்றிரு நாமம்
நயமன்ன வெப்பொழுது முச்சரித்து நனிவருவார்
தயைமன்னு மற்றவர்க்கொர் தம்பி தனக்கிராச் சியத்தில். (உ)

சமபாகம் பெறவேண்டித் தானவ்வூர் விட்டயலல்
அமர் வாளைச் சேனைபல வமைவாஞ் சேரித்துர்
தமயன் விண்டு பூசையிலே தானிருக்குஞ் சமயத்தில்
சமர் செய்து கோட்டை தனைத்தான் பிடிக்க வேணடி னான். (ங)

சதுரங்க சேனையுடன்முன் வந்து கோட்டை தனை
முதிர்கின்ற கினத்தோடி முற்றுஞ் சுற்றிலும் வளைந்தான்
அது கண்டி ஜயமல்ல ராஜ்ரும் பரியும்
எதிர் சென்றத்தளத்துடனேற்றிக் ளிகமாய்ச் செய்தான். (ச)

வந்த வெதிரிகளடங்கார் மேற்கொண்டு வலிமிருந்தார்
அந்த விறலினை யறிந்து மந்திரியு மாசரைமுன
தந்தவன்னை தனக்குரைப் பத்தாய் பகைஞர் வலியன்
இந்த வமையத்தென்னை செய்வதென வினவுற்று. (ஞ)

அரசர் தமக்கறிவிக்க வேண்டிய தென்றறைகிற்க
விரைவுற்ற மந்திரி யிவ்வேனையவர் பூசையிலே
பரவுற்றனெச் சொல்லத்தாய் பரிவினுடன் வந்து
புரவலர்க்குத் தெரிவிக்கப்பூசை புரிந்திருந்தவரும். (ஞ)

தாய்க்கு மறுமொழி சொல்லார் சாமளனென்றே சொன்னர்
வாய்த்த கருணை நிதியு மிவனம்மை மனத்திடைவைத்
தாய்க்கொன்றுகூறு மல மர்கின்றன் மனந்திரும்பான்
எய்த்தியலும் பூசை முடிவளவு மெனவே யெண்ணி. (எ)

உடன் சகுண ரூபங்கொண்டொரு குதிரை தனிலேறி
அடர் செங்கை வாளுடனே யாயுத மெல்லாந் தரித்துத்
திடமன்னு கோட்டை வாயிற்கதவைத்திறந்து கொண்டு
படர்கின்ற சேனைதனிற் பாய்ந்தனை வரையும் பதித்தான். (அ)

சேஜோவிளாங் தோடினவச் செய்கையெல்லாங் கோட்டைமதில்
மேனிறைந்த நகரார்கள் பார்த்துவியக் திவ்வீரன்
தானெருவன் யாெதிர்த்த தளங்களெயல் லாஞ்சாடிக்
கானவழி விளாந்தோடக் கலக்கின னென்றுறப் புகழ்ந்தார். (கூ)

வாகிமேற்கொண்டிருந்த வயவீரன் ஜயமல்ல
ராஜனெரு தம்பிதனை நனிசாடி யுறப்பிணித்துத்
தேசுமிகு கோட்டைக்கு வந்துசெறிக் தமைச்சனிடை
ஆசறத் தந்தனன்மறைந்தா னவனையவன் சிறைப்படுத்தான். (ஙு)

பூசையடை வேமுடித்துப் புரவலனுர் புறம்வந்து
நேசமிகு மந்திரியை நோக்க வவனிகழ்த்தினன்
தேசுமிகு சாமளரு பத்துடனுர் திறல்வீரன்
ஆசையுடை யுதித்தினரு யாயுதங்கள் பலதரித்து. (ஙக)

குதிரையின்மே லேறிவந்து கோட்டைவா யிலெத்திறந்தங்
கெதிர்கின்ற சேனையெல்லா மிரியச்செய் தானபின்பு
மூர்ர்கின்ற கோபமுடன் மூடுகியதம்பியைப் பிணித்துப்
பிதிர்வின்றென் னிடைத்தந்து பெயர்ந்தனன் மற்றவனெவனே. (ஙஉ)

தெரிகிலேன் றம்பிதனைச் சிறைப்படுத்தி னேனென்ன
அரசர்பிரான் றிகைத்திரசா மளன்செய்கை யெனவுரிந்து
பாகியெவண் பொருட்டாயிவ் வளவுபரி வுறக்கொண்டான்
விரைசெய் துழாயின னென்றுமிருந் துயரமேற்கொண்டு. (ஙரு)

சாமளரு பங்கொண்டோன் றனைக்குறித்துப் பலவிதமாய்
நோமளவ ராய்ப்புலம்பிச் துதிகள்பல நவின்றுதம்பிக்
காமளவு சேவைதந்தா யானென்ன.வபராதம்
கோமளமேய்த் தோய்செய்தேன் சேவையெற்குக் கொடாதொழிந்தாய். (ஙசு)

என்றரசர் புலம்புதலு மிவர்நினைவெல் லாந்தெரிந்து
குன்றுகுடை கொண்டோன்ச குணரூபங் கொடுதோன்றி
நின்றரசர் வணங்கவப யந்தந்து நேர்மறைந்தான்
பின்றையவர் தம்பிதனை வரவழைத்துப் பிணிப்பவிழ்த்தார். (ஙருு)

தம்பியுட னவர்தாளிற் ருழ்ந்தெழுந்துக் தகைதெரியேன்
வெம்பியென தறியாமை யால்விளைத்த மிகையெல்லாம்
நம்பிபொறுத் தருள்கவென நயந்துருக்கு மணிநாதன்
வம்பியுன்மு னெய்தினனே லெவருனக்கு நிகராவார். (ஙசு)

நீவாய்த்த பாக்கியமே பாக்கியமென் றுறநிகழ்த்தி
மேவாத ரத்தினெடு வியன்மார்பத்துற வணைத்தார்
தாவாத வன்புகொடு வயிரமின்றித் தாம்வாழ்ந்தார்
ஓவாம லிருவருந்தா மோதரனே வழுத்தியுற்ருர். (ஙஎ)

வேறு.

உற்றவக் காலத்தன்னி லொருதச்சன் றன்ஞன் முன்னோர்
சொற்றனூற் படியேகோயி றுலங்குயர் வாகக்கோலி
மற்றது தனக்குக் கர்ப்பக் கிரகமா மணியினுலும்
முற்றுயர் தங்கத்தாலு முதிர்சிறப்புள தாச் செய்து. (ஙஅ)

நுஅ

அதிலொளிர் முருந்தன்றன்னே யன்பொடு பிரதிட்டித்து
எதிர்செலும் வாயிலின்றி யெவருஞ்செல் லாமலோங்கும்
மதில்சுல வுறதூலேணி வழியிற் ருனுட்சென்று
கதிதருமமலன்றன்னைக் கண்டுபூ சித்துப் போற்றி. (நகூ)

சன்னிதி முன்னேயோர்சார் தங்கிவாய் மோனமாக
மன்னிகா ரணனே யுள்ளம் வதிதரக் கொண்டென் னுள்ளே
தின்னுமா தவனேயையர் தூதனே துளவமார்பா
என்னித யத்துக்கெய்து மிப்படி யென்கண்காண. (உடு)

வெளியிலு மகிழ்ந்துகாண வேண்டுமென் றேதுதிக்க
களிகொடு முருந்தனேரோ கம்புசக் கரங்கட்கம்மில்
ஒளிதரு கதைகொண்டொண்ணூ லொடுமணி பூதமத்தபொன்
மிளிர்தரு மார்பு செங்கேழ் விமெணிக் குண்டலம்பூண. (உச)

பொன்னுடை தலங்கப்பாதம் பொலிகிலம் பொலிக்கச்சென்னி
மின்னுறு கிரீடம்பொற்ப விளங்கிஞன் விளங்கக்கண்டு
தன்னுளத் தடங்காவின்பந் தாறுற முருந்தன்பாதம்
மன்னுசெங் கரத்தாற்பற்றி மயிர்புள கித்தக்கண்ணீர். (உஉ)

வார்ந்தவ சத்தனுகி மணித்தவி சதனிலேற்றிக்
சார்ந்தசோ டசோபசாரந் தனித்தனி நிரம்பச் செய்தங்
கார்ந்தபின் பரியங்கத்தி லமையக்கண் வளர்த்திப்பாதத்
தோர்ந்தகை வருடியென்போ லுளர்கொலோ வொருவனென்ரு. (உங)

எண்ணினன் சாமியோக நித்திரை யியல்வதாக
கண்ணிய வரசன்முன்போ னணுகிறு லேணிமார்க்கங்
கண்ணிய வரண்யினைக்குட் கலந்துபின்னிவ்வாருக
பண்ணினன் பலகாளாகப் பலருமஃ தறிவுருமல். (உச)

மற்ரொரு தினத்துட்சென்று வந்த நூலேணித்தன்னே
அற்றைநா ளெடுத்திடாம லயர்ந்துபோய்ச் சன்னிதிக்குள்
உற்றரி சேவைதந்தங் குறைந்தன ஞகவன்ரூன்
செற்றமின் மனைவிவந்து செறிந்ததூ லேணிமார்க்கம். (உரு)

சென்றங்கு நோக்கக்கண்டாள் செறிபரி யங்கமீது
மென்றுயில் புரியுஞ் சாமி மெல்லடி வருடிக்கொண்டு
மூன்றங்கு கணவன்றன்னே முருந்தனைப் பணிந்துள்ளன்பு
துன்றுற வவசமாகித் தோத்திரம் பலவுஞ்சொன்ரூள். (உசு)

அவளன்பும் பணிவுந்தேர்ந்த வாரியன் மனமிரங்கித்
துவளரு கருணைநோக்கஞ் சூழ்தலு மரசன்கண்டிங்
கிவளெவ்வா றெய்தினுளென் றெண்ணிமற்றவனே நோக்கி
குவனேயொண் கண்ணுமெவ்வா றெய்தினே யென்றுகூற. (உ.எ)

இன்றுநூ லேணிதன்னே யெடுத்திடா தெய்தினிர்நீர்
நன்றது கண்டுள்வந்து ஞானித்தப் பேறுபெற்றேன்
என்றனள் வணங்க நன்றென் றிருவருந்தினந் தோறெய்திக்
கன்றது குணிலாக் கொண்ட கண்ணனைச் சேவித்துற்ரூர். (உஅ)

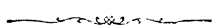
ஐயாமல்லராஜன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் நிகழ்ச்சிசெய்யுள் சந்தவாடு

மூற்றிற்று

ஸ்ரீ தரபண்டிதர் சரித்திரம்.

பாவ பிடத்திறு மேவி சுவாச மியன்றரய்
வுவறுகால மெலா மரிபஜனே யொருவுகில்லா
தேவரு வாரவர் பத்தினி கற்பினிலே மிக்கார்
தாவறு நிர்மல சித்தமுடன்றனி தாம் வாழ்வார். (க)

ஆயவர் ஸ்ரீ தரபண்டித ரென்றினிசா ரூப
மேயவர் யாரும் விக்தா முழைக்கவு மெய்யெண்ணும்
நாயவரோர் தினம் யாத்ரை மெடபுனிர்தார
யேயவர் பதுனியார் பரிமேறவெய்குற்றார. (உ)

வாரியை யோட்டி யொராரானியர்தனில் வருபோது
மாரிழை சோரர்கள் வந்து தொடர்ந்தன மார்க்கத்தே
ஆகிலா பத்தினியார் தொடர் வுற்றதை வாரைக்கண்
டேதிரர் வுற்றனர் கெஞ்சுதலுங்கெனவே சொல்வார். (ங)

பொழுது மறைந்திறு போழ்து வுனக்கிடை புக்குற்றோம்
பழுதுறு மென்று பயந்தன ணென்றவர் பத்தாவைத்
தொழுது திரும்புவம் வந்தவழிக் கொடெனக் கொல்லக்
குழுமின சோரர்கள் யாத்துணை யென்ற நங்கொணமின். (ச)

அஞ்சுகிலீரென சீருரை செய்வதுதலச்சம்
யிஞ்சுகறீர் நிலம்யாமி வுணருஞ்சொலின் விசுவாசம்
கெஞ்சுறவே பிமான தியமபுறினேர் வோமென்
றெஞ்சலிலாவுரி கெயியம்பலுமே சோரர். (ஞ)

உம்முடனெம்மிரு மோவகிலாதுறை யோர் தான்முரம்
செம்மலிராமனறிந்துற வெம்மிடை தெதகில்லை
வம்மினெனச் சொலலுஞ்சதி புருடர் மனக்தேறித்
தம்மினடக்கனர் பணடி தரோடவர் சார்வாராய். (ட)

குறைவில் பரம்பொருளாகிய வார்த்தைகள் கூறற்றோர்
சிறை தொக வந்தவா பண்டி தர் தந்தலே சேகித்துத்
தறையிலுங் கல்லுடை யெலாங் கொளருஞ் செய்தார்
பிறைதுதலார் பரி லிலவினராயது பின் பார்த்தார். (எ)

பகிவிழு மோசை தெரிந்து திரும்பினர் பார்த்தாரைச்
சதிபுரி சோரருனதினை வெங்கொலே தாஞ்செய்தோம்
வதியிடை நீயதை நோக்கினதாற் பயன் வாராதென்
றதிர்குரலாயுரை கூறலு மாதுயசாளேர் தாம். (அ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

நீர்கரி யென்றுரை யான் மவிராமனு நேர்ந்தானே
சார்கிலனே லெவ னோக்கின னென்றவா சாற்றுமுன்
சீர் கொளிராமனெடுத்தனுவைக் கொடு சேர்ந்தங்ஙன
சோர்களர் யாவரையுங் கொலை செய்தனனி மிடததே. (கூ)

ஸ்ரீ தரபண்டிதர் தம்மிடை வந்தருள் சேர்கண்ணல்
மேதக நோக்க வெழுந்தனர் சான்றென மேவற்றுன்
ஆதர மோடிவணெய்தினனம்மை யளித்தற்கென
சோதினர் பத்தினியோடு வணங்கிட வுறாமன். (எ)

அவ்விருவர்க் கபயந்தரல் செய்தவா பின்பாக
வெவ்வன நீங்குறு காறும் வழித்துணை யாய்மேலி
எவ்விதமோமறை வாயினண் மறறி வருந்தீர்த்தம
செவ்வயிறுடின ரரிபஜனஞ்செய்து திகழுவுற்றார. (ஏ)

ஸ்ரீ தரபண்டிதர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகசரிதமிரம் கூடகது செடயள சுதுளைடயசு

புறறிற்று

ஹரிபாளதாசசரித்திரம்

சாதுசஜ்ஜனர்க்குப பூசை சகசசெய்தங்க வருககாடை
ஓதன முதலதான முளுற்றரி பாள ரென்போ
மாதனர் கால மெல்லா மாதவனமஞ் சொல்வோர்
நீதறுதானத் தாலே பொருளெலாஞ் செலவு சேர. (ஃ)

ஆயினு மிவர் தங்கோத்தி ஹரியடியாராள் கேட்டு
மேயினராக மற்றோர்க் குதவுற வெறுக்கையில்லா
தேயினே வுறலாயிலலே யென்பதற் கிசைகிலாராய்
மீயுயர் பொருள் களீட்ட வேண்டினர் திருடவேடம். (உ)

கொண்டனர் மார்க்கஞ் சொல்வோர் கொடு வருபொருள் களெல்லாம்
மண்டினர் பயமுறுத்திக் கவர்ந்தனர் வு சாதக்கட்
கண்டுறு திருத்தி செய்வ தாயின ரானபோதும்
விண்டடியார்கள் யான் செய்வதில் விருப்புறுத லொன்றே. (ஙூ)

எனக்குறுபயன் மற்றீவ தெவர் பொருளோவுவர்க்கே
தனத்தருந்தரும மென்று தணிந்தபி மான மின்றி
வனத்திழாய் மார்பன்றெண்டர்க் குதவினர் மருவு நாளோர்
தினத்திலண் வருஞ்சாதக் கட்வே தொன்றிலதைத் தேர்ந்து. (ச)

அம்பு விலங்கை கொண்டோராரணியத்திற் சென்று
பம்பியிங்கெவர் நேர்வாரோ வெனவழி பார்த்திருக்க
கும்பு மவ்வழியில் யாரு நடப்பதில்லாமை கண்டு
வெம்புவர் பகியாலின்று வீட்டின் மேவுறுஞ் சாதுக்கள். (இ)

என்செய்து மெனத்துன்பத்தின் மூழ்கினரிருப்பத் தேர்ந்து
மின்செய் பொன் மார்பணங்கோர் தனவணி கன்வேடத்தை
மன் செய்து மினவியோடு வஸ்திரபூடணந் சிறக்க
நன்செய் பண்டியின் மீதேறி நடத்தியவ்வழி வந்தானுல். (உ)

வருவதை நோக்கி நின்ற மாலரி பாளருள்ளம்
பெருகின னின்பம் வில்லிற் பிறங்கனலம்பைப் பூட்டி
அருகடைந்தவரை நோக்கி நுங்களாபரண மெல்லாம்
தருகின்றேறற் கொல்வேன் யானெனவுருத்த தட்டச்சார்ந்தோன். (எ)

தினபாவத்தைக் கொண்டெங்களைக் கொல்லேற் சினமுங் கொள்ளேல்
யானென தில்லான் பூணுமடி யாவையுந் தருகின்றேனென்
ஞானமில்லணி களெலலா மூதவினவை யெல்லாங்கொண
டானதமமனேக்கு வந்து சாதுக்களருந்தச் செய்தார். (அ)

இங்ஙனிதன்ன நோக்கி யிஷையிவுந்தாசன் மெத்த
வுங்கன யோகயனம்மை வெருவல செய்துடைமை யெல்லாம்
அங்கை கொண்டற நிர்வாண மாகினன் போனுணென்று
செங்கமலத்தாள் சொல்ல ஸ்ரீ தரன் சரிதஞ் சொன்னன். (கூ)

அவண மக்கியற்றலான வுகவி லய யறிகிலாமல்
கவண மற்றின்ன சொன்னுய் கழுதுதல் சரியன்றென்னப்
புவனரஷ்கிய தேது புகன் மெனபபூமி நேள்வன்
இவண மக்காவி நந்தவுதயி யெண்ணலே நீ யென்முன். (ம)

நம்பெயர் நினைக்கலாகா நாடி ன னலிஃது மற்றுரர்
தம்பொருள் பறிந்தது நம்பேர் சாற்றுவோாக் குதவி செய்தான்
வனபதையுங் நீயெண்ணு யென்னவு முளைக்கக் கேட்டு
அம்புயத் தமருந் தேவியவன் கருத்தறிவோ மென்முன். (ஙச)

இருவருஞ் சாது வேஷமினங்குறக் கொண்டு தாஷர்
மருவகம் வந்தி நீதாராம வென்றனைக்க மற்றுரர்
உருகினா காதிற்கேட்டங் கோடிவந்துற வணங்கித்
திருமனேம் கழைத்துச் சென்முசனந் தந்தங் கிருக்கச் செய்தார். (ஙஎ)

சோடசவுப சாரஞ் செய்திரு வர்க்குஞ் சுவைச் சோறிட்டுத்
தோடவிழ் நறும் பூவோடு சுகந்ததாம் பூலந்தாறு
நீடவர்தமமை யேத்தி நீர்வரத்தவ மென் செய்தேன்
பீடமர் தும்முயேண்டும் பொருளெது பேசுகென்முர். (ஙஅ)

நானெரு வணிகனிர்த நங்கையோடங் கோர் காட்டில்
போனவப் பொழுதோர் சோரனெம்முடைப் பொருள்க ளெல்லாம்
தான பகரித்துக் கொண்டானது தன்னுல் வருத்தஞ் சார்வுற்
முனதிவ்வேடம் வந்தோ தும்மிடை யென்முனேயன். (ஙசு)

பத்தருங் களதி சொத்தைப் பறித்தவ னெங்குற்றலும
சித்தமாய்க் கொணர்வ னென்ன ஸ்ரீதரன மனையோ டுற்ற
வர்த்தக வடிவங்காட்ட மற்றவர் நோகி யினஞோ
சொத்த பகரித் தோன்யானே யெனமனத துணுக்கங கொண்டார. (வடு)

காணுறீஇ யனுதாபித்து வைகுண்ட நாதனேயிங
நீணிலம் பாதந்தோய நின்றன னென்று தோந்து
காணுதற் கரிய கோலங்கண்டனெ னென்று கணணிற
பாணிமிக் கொழுகநின்று பரிந்தனா பகர லானா. (ரசு)

தேவர்தந் தேவனுன தினபந்தோ செக்கணணு
ஆவயினு மதுசொத்தைய பகரித்தவன யானே யால
மேவருஞ் சாமிததுநோகி யாயினே னென மெலிந்தெ ன
நீவினை பொறுதநி யெனறு திருவடி வணஙகி நினறா (ரு)

நல்ல வர்தமைப் பூசிகக நனிநயந்தனது பாதி
அல்லது நலதென றெணணுதது திருடற காய்றச
சொல்லது பிசகெனறுஞ்சி சுரநதரு டுளுமப நோடி
வல்லதன் சருண ரூப மற்றவாகாண நலகி (ரூ)

சூழுவியின்ருதி சோரந்தனைச செயே லுனது பக ல
வழுவறு சித்தியெட்டும் வைகுறு மவறறைக கொணடி
குழுவு சாதுக்கள் பூசைகுறைவறவியற்றுசெனறு
பழுதிலா னுளாததுபபோ னவருமபபணி யினின்ற . (க)

ஹரிபாலதாசர் திருவடிகளேசரணம்

ஆகசசரிதசிரம சுக-கசு செயயுள வடிவம்

முற்றிற்று

ஸம்புதாசர்சரித்திரம்.

என்றஞ் சிதரன்றன்னேத்தியா னித்து
துன்று சாதுக்கடம் மிடைத தோமிலா
நன்றி சாலன்பு ரண்ணினார் ஸம்புவென்
றென்று நாம முடைக்குடி யானவர். (க)

உழுது நற்பயி ரோம்பிப பெருத்து ளோர்
பழுதுறு தானவிட்டுப பவனத்துட்
குழுவினே ரொடி கூடியுண் டிற்றனா
வழுவிலா தவர்வை ருறுநாளிலே. (உ)

ஒருகினத் தினவுற்றவர் தாமுழும்
எருகி ணஸடையுங் கொணட ன சோனிஞர்
சருவுசோரரத் தன்மை தெரிந்தனன்
கருணை சேர்மனங் கண்ண னெண்பவே. (ரு)

தன்னிடத்தன்பு சார்வறு ஸம்புதான்
இன்ன லுற்றபர் வாரெனரு தின்றியே
என்னவனனி யெருதொண்டுஞ் செய்து
நுன்று மத்தொழு வத்திடைத் துற்றனன். (சு)

விடிந்தபின் னெருதைக் கொடு மேவினார்
பழிந்த தொல்லே யுழுதுறப பத்தர் பால்
அடைன்து சண்டன ரத்த வெருதினே
மிடைந்த விங்கெவ்விதத்தி லென்றெண்ணியே. (டு)

அல்லிற் கொணடவம் மாடுகளுள்ளவோ
நிலவிற் கண்ணிலேயோ வென வேகினர்
புல்லங் கணடனர் போதவியந்தனா
மல்லற் சோரர் மறுதினந் தன்னிலும். (ரு)

கங்குல் சென்றந்தக் காளைகடம்மையும்
தங்க ளொண்டி தம்மில்விடைச் சார்ந்தனர்
செங்கண் மால்பிணுஞ் சேரச் செய்தான் விடை
ஆங்குச் சம்பு கொண்டன் றென வேகினர். (எ)

பூட்டி யங் குழபோந்தனர் கண்டனர்
ஓட்டு சோரர் மிகவியந் தற்றனர்
நாட்டு மிவ்வகை நான்பலவுஞ் செய்தும்
மீட்டுஞ் சம்புவின் மேவவிடை கணடார். (அ)

இந்தச் சம்பு வெண்போரரி தாசனென்
றந்தச் சோரர நிந்தமர் தம்வயின்
முந்திக் கண்டுமை மோசஞ் செய்தே மிக
மைந்துற்றும் விடைகொண்டென வாழ்த்தினர். (கூ)

திருடிச்சென்ற வெஞ்செய்கை பொறுத்ததும்
அருளுக் கேற்றபடி யெமை யாக்குமின்
தெரு ளுற்றீனைச் சேவடி தாழ்ந்தனர்
மருளுற்ரு ரவர்சொன் மனங் கொண்டனா. (ம)

மனதில்யான் கொண்டமாகேன் வேறெனத
தினமுமைய முரூவகை செய்தனே
நினைவருங் கருணநிதியே யென
அனகமாலை நினைத்தழு தேங்கினர். (ஈக)

என்பொருட்டின வாறு நடத்திறத
தன்பு முத்தின னிற்கெனச சொலலியே
அன்பரிப் படியேததவிணைந் தனன்
முன்பு பின்பு நடுவின் முதலவனே. (ஈஉ)

ஜம்புகண்டரி தானைப பணிந்திட
நம்பு மாற பயந்தந்து நணணினனை
பின்பு சோரற்கருள் செய்து பேதுரு
இன்பின்மால்பெயரேத்தி யிருதனா (ஈசு)

ஜம்புதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரிததிரம்சுஉ-கருசசெய்யுள் சுதளாருடஅ

முற்றிற்று.

தஞ்சாடர்சரித்திரம்.

தாரணி தனிறற ஞசாட டெணுமபெய
ராகுமயான வரவாச்கு மெயவய
சோரொழு நிகழவுற போதிலுறறனா
ரோரி பகதாகள மீனகசுட் சேரவே (அ)

மறறவா தஞசரண வணஙகி மாலரி
நறறணித தாசாக ஞானுசெயது ரோ
உறறசாளக கிராமதகுக குளளணபு
பெறறனா பூகிகப பெரிது கணடனா. (உ)

கணடவரழி பணிநதியாணுங கணணனருள்
ரெணடெனப பூகிகவருள சுரநது நீர
விணடிரு வாயதை யருளுமின னெனக
கணடலிலலாசரி தாசருனனிஞா (ஈ)

பருவிவரேஞ நிறுவயக்குள ளானெனு
கருநிற மானதோ கலித தகனா
தருதலு மதைததனு சாடடுவபபுடலை
இருகரஙகளினு மேறறி னிது பூசிபபான (ஊ)

இன முமாடு கடமை மேயகுக செலலுறும
வனமதிலொரு புறமலைதது நானஞு செய
தினிய நனமலா பறிதிதெயகியாச தித்துப
புனிதராயத தாமுணுங கடபோனகம (ஙி)

சருணையங கணணனே கனிவொடுணெனப
பெருகுமனபொடு நிவேதிகுகப பேரருட்
டிருமகளுயகன சிறுவரணபிளுக
குருகினன நினருதொறு மகிழவினுணடனன. (சு)

சிறுவருக தினருதினஞு சேடமுணடனா
மறுவற வளாருதனா வாழவின வைதினா
பெறுவய லிடைவிதை பெயயவோதினம
குறுகுறு போதரி தாசா கூடினா. (எ)

அரிதனக கனபாகீரா தலாலனம
பெரியவா தமககெலாம பெரி தளிததுளீர
விரிபசி யெமகருகீ தீகதலவேணடுமென
றரிமையி னுளாததன ருவனா நோகுகியே. (அ)

மாலடி யாருனா மைநதா கேடடுநம்
பாலவிதை யனறிவே றிலலே பாரபபுறில
சாலபினாகவிவ் விதை தனனிற்போனகம
வலவகைசெய்து மெனறுளளத தெணணினா. (கூ)

நிகூ

வருமரிதாச்சா யழைத்து வம்மெனக்
கருதியபடி யகங்கலந்து போனகம்
பெருகுறச் சமைத்தனர் பேணியிட்டனர்
தருமுண வுண்டனர் பதிதணிந்தனர். (எ)

நீரொடுறு பசிதீக்கி னீரதாற்
சீரரி தும்வயிற் சேர்ந்திருக்கென
நேர்மகிழ்கொடு மிகவாழ்த்தி நீங்கினா
பேரரி தாசர்கள் பெயர்ந்த பின்பரோ. (ஏச)

இல்லற மினிதுற நடத்தியல்ல வோ
சொல்லரி தாம் பரமார்த்தந் துய்ப்பதிந்
நல்லவருள விதையனைத்து நலகினா
எல்லையிற் பயிர்செய்வதெனென்றெதினா. (ஏஉ)

யாவரு மிவ்வகையியம்பக் கேட்டவா
தாவர நிலத்திடு வதிலுஞ்சங்கம
ராவயினிடலழகியது மற்றதில்
மேவரிதாசரில் விடுத்த னன்றெனு. (ஏசு)

ஹரிதிரு நாமங்க ளறைந்து முன்புதாம்
புரிதரு பூசையும் புரிவ தாயினர்
தெரிதிரு மாலவர் செறுவில் வித்துகள்
சொரிதரல் செய்தவை தலங்கச் செய்தனன். (ஏக)

ஏதினையாவரு மிவர்வயற்கணே
தேசுறு மூனிமிகச் செழித்தல் கண்டனர்
கூசினர் வாய்மிக வியப்புக் கொண்டனா
பேசிலீதரி யருளென்று பேணினர். (ஏடு)

மாலருளாற் பயிர்வளர்ந்து கோதுமை
மேல்விளை வுற்றதைக் கண்டு மெய்யவென்
னுலிது செய்வதிங் கேற்கு மோவெனச்
சால்பெருந் தோத்திரஞ் சாற்றிப் போற்றினா. (ஏசு)

முன்விளை வதின்மிக விளைந்து முற்றிய
அன்னவை தமைக்கொணர்ந் தரிதன் முசருக்
கின்னமு தட்டுண விரும்பி யிட்டனர்
பன்னக சயனனைப் பரவி வாழ்ந்தனர். (ஏஎ)

தஞ்சாடர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சுசு-க்குச்செய்யுள் சஅ எஎஎடு.

முற்றிற்று.

சுகாநந்தர் சரித்திரம்

ஹரிதண்ணமங்க ளனுதினஞ் சொல்பவராகிப்
பெரியமா லடியார்களே யன்புடன் பேணிக்
கரியமால்பிர சாதமீவாரெனிற் கைக்கொண்
டுரியதுள்ளுக்கே தென்றினிது வந்தனருண்பார். (க)

சுரசுரீ யெனுமினவி யோடுறு சுகாநந்தர்
பரமபாவன ராய்வருவார்பதி விரதா
சிரமணித்தம தண்பருக் கேய்வன செய்து
விரவுசாதுசஞ் ஜனமையும் பூசிப்பார் விரும்பி. (உ)

இன்னதன்மய ராயிருவருமன மிசைந்து
துன்னுநாட்சுகா நந்தரைச்சோதிக்க வேண்டி
மன்னுதுர்ச்சனர் சிலரிலட் டுகவர்க்கம் வாங்கி
நன்னர் மால்பிர சாதமீ துண்கென நல்க (ஊ)

உகந்து கொண்டினி துண்டனர் சுகாநந்த ருண்ண
இகழ்ந்து நீர்கடை யியல்வதை யுண்டிர்வே தியரோ
தகுந்தசெய்திலீ ரொனநகைத் தனர்பிராய்ச் சித்தம்
வகைந்து செய்கிலி ரேற்குலக் கேடினி வாய்க்கும். (எ)

என்றலைப்பவர் தம்மூனேர் நாழிகை யிலக்க
மென்றறுபின்றவெல் லாம்பழம் படியுறு மேவத்
தன்றுவாயினின் றெடுத்தளித் தனர்சுகா நந்தர்
அன்றதைக் கண்டதுர்ச் சனர்பயந்துள மயர்ந்தார் (ஏ)

வியந்துமற்றவர் தாளிடைப் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்து
நயந்துமக்கலர் மேன்மங்கை நாயகன் கருணை
இயைந்திருக்கின்ற தியாஞ்செய்த பிழைபொறுத் தருள்க
உயர்ந்துளீரொனத் துதிபல வுரைத்தனர் போஞர். (ஐ)

செலினங் கழிந்தபின் பொருதினஞ்சுகா நந்தர்
உலவும் யாத்திரை செல்வதற்குன்னினர் மனவி
திலகவாண்முக நோக்கிநீ நம்மனை தெறியும்
நலவருக்குமுக் காணமுஞ் சுத்தியாய் நாளும் (ஒ)

பூசை செய்தவர் சேவைகொள் கெனநனி புகன்று
மாசில் யாத்திரை சென்றனர் சாதுபோல் வடிவத்
தேசிலொன் வரக்கண்டனர் சுரசுரீயென்போர்
நேசமிக் குறப்பூசிக்கக் கண்டுள நெகிழ்ந்து. (ஓ)

நினது ரூப சுந்தரத்திடை மூழ்கின னியென்
மனதுசுந்திடப் போகதானங்கொடு மாதே
எனலுங்கற்புடை யார்மனத் திரங்குத லின்றி
அனகரோடுசித் தருள்க போகதா னம்பின்பாக. (ஔ

உம்மதெண்ணமென் றறுசுவைப்போனக முடனே
செம்மூவேடதா ரிக்கிட வுண்டனன் சிறக்க
கும்மதெண்ணமும் நிற்றெனக் காமத்தை நயந்தான்
அம்மனேக்கனே யிருந்தனன் பொழுதத்தமிகை. (ம)

யாமமொன்றுசென் றபின்பந்த வினையில் கற்புடையார்
தாமமர்ந்துறு பள்ளியிற் சயனநன் கமைத்துள்
ளேமணந்தவ ரடியினைக் கமலங்க ளெணணிக்
காமம் விஞ்சின கடனுள் வரவழைத்தனரே. (ய)

வேடதாரி யுட்சென்றனன் மாதவமின்றர்
ஆடல் வெம்புலி யாகத்தன் கண்களுக்கமைய
நீடலர்ந்தநீ பத்தொளி யிற்கண்டு நில்லா
தோடவெம்பய முடையளைப் வெளிப்புறத்திற்றான். (க)

பொன்னி ஞரமென் றெடுத்தது புயங்கமாகியதுட
னன்னர் கல்லமு தாயது நஞ்சதாகியதும்
என்ன நெஞ்சுற வெண்ணின னடுக்கமூற் றிருந்தான்
பன்னு பள்ளியி னின்றுரு முழக்கொடு பார்க்க. (ங)

அஞ்சினஞ்வெளிப் புறத்திலே நின்றுகொண் டன்னே
விஞ்ச நிற்கப ராதியாகிய வென்றன் மிகைதான்
எஞ்சுறப் பொறுத்தருள்க வென்றெதிர் நின்றுவணங்கித்
துஞ்சினஞ்மிகு தூரத்தே வந்தொரு சூழல். (ச)

மறுதினத் தருணேதயத் தெழுந்தந்தமாதர்
குறுகிவாயிலிற் சாணத்தைக்கொண்டனர் தெளிக்க
உறுவதாயின போதுகணடனன் வெளியுற்றேனை
நறுமலர்ப்பதம் வணங்கினன் றுதித்தன னயந்தான். (ஞ)

பிழைபொறுத் தருள்கெனப பிரார்த்திக் தனன்பெரிதும்
குழைவுறக்கண்டு கொமளக் கோம்ப ரண்ணரும்
தழைவுறச் சமாதானமாய் கன்றென்று சாற்றத்
தொழுது மற்றவன் காமமாதிய வெலாந்தொலைத்தான். (ட)

ஊழியஞ் செய்தங்குற்றனன்றிங்களுண் கொழிய
ஆழிமாலன்ப ராஜிய சுகானந்தரடைந்தார்
கேழிலாதவர் தமைக்கண்டு வேடமேற்கினர்ந்தோண
வாழியென்றடி பணிந்தன னிகழ்ந்தன வகுத்தான். (ண)

நன்றெனச் சுகாநந்தருமபய நல்கினராய்த்
துன்ற வன்றனக்கின்னருள் சுரந்து நாடோறும்
மன்றலந்துழாயவனடி வழுத்தினர் வாழ்ந்தார்
ஒன்றி மற்றவனும் மரிதாசனு யுற்றான். (ரூஎ)

சுகாநந்தர் திருவடிகளேசரணம்

ஆகச்சரித்திரம் சுசக்கு செய்யுள் சூசூளாகூடுஈ

முற்றிற்று

மாதவதாசர்சரித்திரம்.

வேதசாஸ்திர நிபுணர் மிகுவிரக்தர் பிரபஞ்ச விவகாரத்தில்
காதலிலாதில் வாழ்க்கை தனிலிருந்து பல்காலங்கழிந்த பின்பு
மாதர் மீனலியர் பரமபதஞ் சென்றுரன்றே மாதவரென்பேரார்
சோதகுசும சாரபந்த மற்றதெனச் சமாதான ஞானித்துக்கொண்டு. (க)

மனேயிலுள தனதான்ய பாத்திர வஸ்த்திர மூதலாம் வகைகளெல்லாம்
கனகேயத்தொடு மறையோர்க்குத தத்தஞ்செய்து பாதிகள் கழிந்து
தினேநேரில் ஜகநாத யாத்திரை சென்றுர் சென்று சமுத்திரத்தில்
நனர் நானஞ்செய்து ஜகநாதன் சன்னிதி சென்று நமஸ்கரித்து. (உ)

சகுண ரூபங்கண்டு தேவாதி தேவாவை குண்ட நாதா
மிருபத்த மறுபட்டவெனக்குச் சூறனபுத்தர் மனேயிமித்தர்
வெகுதனந் தாய்தந்தை குருதெய்வ நீயேயலலால் வேறுரன்றில்லே
சகுவாய்மை யாருவென்று சாதனமு நின்பஜனே தான்வேறில்லே. (ங)

வன்தரியின் பாதார விந்தங்களேச் சிரத்திலேந்திவேண்டி.
நின்றபொழு தாச்சகன் ஞணடேன் சுவாமியை நலிவு நேர்ந்தின்ருய்நீ
ஒன்றுமிலாக் கையொடிற்று விழுந்து விழுந்தே கும்பிடுகிருயுன்னி
நன்றபுரற் செலகென்று தள்ளிவிட்டான் மாதவரு ஞனிகலங்கி. (ச)

தனியிடஞ் சென்றங் கிருந்துசாமியுன்றன் சகுணரூ பத்தைக்காண
ஞனியிரும்பு கின்றேனே வந்தருள்வா யெனரூன்று நாளிருந்தார்
புனவு முனப நில்லாம லரியானஞ்செய்த வசந்தாம்பூணடு
மனவுருக்கு மணிகாந்தற் தருள்பிறந்து தேவிதீனே மகிழ்ந்து நோக்கி. (ஞ)

இன்றுநீ சகுணரூ பங்கொணடு மாதவதா சன்முன்னேகி
நன்றுபோனக மிதக வெனவுடனே லோகமாதா கன்றென்று
அன்றுசுவை யோதனமோ பொற்கலத்தினிறைதந்து குச்தன்னி முன்னே
நின்று நியானித்திருக்குந் தாசர் தமை யெழுப்பியுண்க நீ யென்ருரே. (சு)

துயிலுணர்ந்து ஜகன்மாதா வடிவழ கெல்லாங்கண்டு துணுக்கென்றஞ்சி
மயிலனேயதாயே நீயார் சொல்லு கெனவுருக்கு மணித்தாயைய
செயிறற நீயாரைத்தியானிக்கின்ருய் யோவந்தச் செல்வன் மார்பில்
உயிரனேயளாயமரு முருக்கு மணியாறுனக்கிங்குணவு நல்க. (எ)

பரம புருஷன்றந்தான் விடை யெனக்குன்றனக்குஞ் சில்பகலிலீவான்
வரமருஞ்சு சகுண ரூபத்தை நீவிரைவினுண்டு மகிழ்தியென்று
இரமொடரை செயத்தாசர் தேவியடிகளில் வணங்கி யுண்டல் செய்தார்
கரமொடு கால்சுத்தி செய்யப் புனலுந்தந்தாள் கருணைக்கடலே யன்னுள். (அ)

பொலன்றட்டத்துடன் மணிகள் பொதிந்த வகப்பையுமங்கே புகக்கிடத்தி
நலந்திகழ் கோயிற் சென்றுள் மாதவரங்கவற்றை ஞனி சுற்றஞ் செய்தத்
தலந்தனிலே வைத்துக்கொண்டுறங்கினர் பின் பருணேதய காலத்தில்
வலந்தரு கோயிற் சுதவைத்திறந்துள்ளாரதி செய்வோர் வந்து கோக்க. (ஆ)

கனகத் தட்டினைக்காணர் களவாயிற்றென்று நனி கலங்கித்தேட
மனம் வைத்தாராய் வெளியில் வரும்போது மாதவர் தம்மாடுகண்டு
னெமுற்றிங்வினலு நாளாகக் கொக்கைப் போற்றி யானங்காட்டி
அனகச்சொத்தினைத் திருடினனென்று பிணித்தனர்போயறைக்குள் வைத்தார்.

அன்றிரவிற்சக நாதனர்ச்சகர் தங்கன விடைவந்தந்தத்தாசன்
நன்றெனக்குப் பிரியமுள்ளோன் மூன்று நாளுபவாச நண்ணலாலுன்
சென்றுருக்குமணி தன்னைப்போன கந்தந்தருள்க வெனச் செப்பினேன் யான்
மன்றன் மலரவளங்கே மறந்திட்டாளவனை யென்னீர் வருத்து கின்றீர். (ஐக)

வீடுகவெனச்சொலி மறைந்தானர்ச்சகர் கண்விழித்தெழுந்து வீணையன்றே
கடுமை செய்தோம் பத்தரை யென்றனுதபித்து மாதவரைக் கட்டவிழ்த்து
நெடுநெயஞ் செய்தடி வணங்கியறி யாமற் செய்தபிழை நீர் பொறுக்கென்
றசுசுவைச் சோறிட்டவன் பாற்கொடு வந்தாலிங்கனஞ் செய்யச்செய்தார்கள்.

பின்பு கண்ணன் பிரசாதமும் தந்தாரன்று மூதற்பேணி யன்பற்
கின்பு செய்து பிரசாத மீந்து வந்தார் மாதவதா சென்போறங்கே
மன்பிரசாதத்தையுண்டு வாழ்ந்திருந்தாரிப்படிக்கு வரும்போதோர் நாள்
அன்பொடிர வினிவிறையை யர்ச்சித்துக் கறபகிரகத்தைப பூட்டி. (ஐக)

தங்கண் மனையடைந்தனரர்ச்சகர் வெளியிற்றங்கிய மாதவதா சென்போ
சென்கணெடு மாறியானத் துடனே தூங்குதல் செய்திருக்கும போது
அங்க நடுங்குறக் குளிருண்டாயததனைத் தெரிந்த வமலன்றன்மேல்
பொங்கு கெடும்போர்வைதனைக்கொடு வந்து தாசருக்குப் போர்த்திபோனன்.

அருணோதயத்திடை வந்தர்ச்சகர் பொற்கதவு திறந்தங்கு நோக்கக்
கருணநிதியின் போர்வை காணாயகி சயித்துக் கலங்கித் தூங்கும்
தெருண் ஞான மாதவர் பாலோடி வந்து போர்த்திருக்கத் தெரிந்திவர்க்கு
மருணீவு கண்ணபிரான் மூழுதன்பு கொண்டற்ரு னெனவணங்கி. (ஐடு)

துதிசெய்தா ரவ்வுரிலரசனிவர் பெருமை தனைச்சொல்லக் கேட்டான்
அதிநேயங் கொண்டிவர் பாலடைந்து நமஸ்கரித்துத் தோத்திரமுஞ் செய்ய
மதிஞான மாதவர் கண்டிவ்வளவு நமக்கேதுக்கென மறுத்தப
பதி நீங்கிவடமதுரா நகரடைந்து கண்ணபிரான் பதிக்குட்சென்று. (ஐசு)

கர்ப்ப கிரகத்திடைப் போய்ப்பிரானடி சேவித்து நிற்கக் கண்டங்குற்றோர்
சர்ப்ப சயனத்தனரு குறத்தகுமோ வென்று வெளிதள்ளி விட்டார்
பிற்பணிய வந்த தொண்டரங்கு நின்றும் வேரொரு பாற்பெயர்ந் திருந்து
பொற்படியுங் திருமார் பன்றனை யுள்ளங் கொண்டு புகழ்புகலும் போது. (ஐள)

கனவாள னெனுமொருவ னிவர்கண்ணன் ரூசனைக் கருதியுண்பொ
ஜனசாமக் கிரியை யெல்லாங் கொடுவந்தட்டுண்க வெனச் சாற்றத் தாசர்
அனயாவும் பாகஞ்செய் தடலரியைத் தியானிக்க வப்போதே மால
வனமாலை கிரீட குண்டலங்கள் சங்கு சக்கரங்கள் வயங்க வந்தான். (ஐஅ)

பீதாம் பரந்துலங்க வெதிர்நின்ரேன் றனைநோக்கிப் பெயரா வன்பர்
பாதா ரவிந்தத்திற் பணிதலுந் தாசனா யெடுத்துப் பரிந்தணைத்து
நீதானென் பிராண னெனைத ணுன்னைத் தள்ளிவிட்டார் நீதிதேரார்
மேதாவி யானவுன்னைத் தேடிவந்தே னென்று விழிகளி னீர்விட்டான். (ஐக)

தாசர்தாமுங் கண்கணீர் பெருகவழுது சாப்பிடுக வென்று
போசனமிட் டிருவரு முண்டானபின்பு கால்கைசுத்தி பொருந்தச் செய்து
வாசவனத் திருமார்பன் கோயில்வந்தபின் பங்குவைக ரூறும்
நேசமூடன் பூசிப்போர் நிவேதனங் கொண்டெதிர் சாரநிமலன் கண்டு. (உ)

இபபோதுதான் யான் மாதவதாசரூட னுண்டிங் கெய்தினே னீர்
கைப்பாகஞ் செய்ததரும் போனகம் வேண்டாம் பகியகட்டிலில்லை
மெய் ப்பான வெனதுமாதவ தாசர்தமை வெளியில்வெருட்டி விட்டீர்
அப்போதேயவர் கோபம் கொண்டய லோரிடந் தனிலே யமர்ந் திருந்தார். ()

ஆதலா லவரைச் சமாதானஞ் செய்தழைத்து வந்தாற்முன் யான்
ஏதனமூண் பேனன்றே லுண்ணே னென்ற சரீரியா யுரைக்கப்
போதவியங்தந் திகைத்துந் தெளிந்து மாதவதாசர் புறம்போய்க் கண்டு
மேதகவாய்ச் சமாதானஞ் செய்தழைத்துவந் தனரர்ச் சகர்விரும்பி (உஉ)

வந்தமாதவ தாசர் வடமதுரா புரிதனிலே நான்கு மாதம்
விந்தைய நிபஜூனைசெய்து விடைபெற்றுக்கோ குலபிர்தா வனத்தின்
முந்தியரு ணதனைச் சேவித்துப்பின் ஜகநாத முடுகிச் சென்று
கந்தமலிதுள வோனைக்கண்டு சேவித்திருந்தார் கழிந்த கின்னுள். (உரு)

அதிசார நோய் கூடவதனுலே மிகவ சக்தராய் நடக்கக்
கூதுவாமல் மெள்ள மெள்ள நடந்துபோய்க் கடலின தகரையைச் சார்ந்தார்
மெதுவாக வடி க்கடி போய்ச் சவுச்சியஞ் செய்யக் கூடா மெலிவு கண்டு
மதுவா ருந்துழாய் நெடுமால் சருண ரூபங்கொண்டு வந்துமாதோ. (உச)

கலசத்தி னீர்முகந்து கொண்டுவந்து கொடுக்கிற தங்கலே துவைத்தங்
குலரைவத்துக் கொடுக்கிறதும் பின்னும் வேண்டிய பணிகளுஞற்றல்செய்தும்
நலமுறுத் தறனைக்கண் டேழியஞ் செய்ய நண்ணினையே நாதா நீதான்
அலமுறுத்திந் நோய்தீர்க்க வல்லேயல்லேயோ வென்னவமலன் கூறும். (உடு)

உடலிற்கு பிரசாரப்த முள்ளதெதோ வதைத் துய்த்தே யொழிக்க வேண்டும்
கூடலுற்ற விந்தநோய் தனைத்தீர்க்க வெனக்கியாதோர் குறையுமில்லே
தொடலுற்றநோய்துய்த்துத்தொலைக்காமல்யான்ரூலைத்தாற்ரூடரும்ஜன்மம்
படலுற்ற நோய்ச் சேஷந்துய்ப் பதனுக் கினிநான்கு பகல்கழிந்தால் (உசு)

விட்டேகும் வெய்யவினேயா சோக்கியம் பிறக்கு மென விளம்ப
முட்டாத நெடுநேயர் நன்றென்று நாணுன்கு முடிந்த பின்பு
கூட்டாதா சோக்கியம் பெற்றுச் சிலகாள் கழிந்த பின்பு தர்க்கங் தேர்ந்தோன்
மட்டாருந்துழாய் முடியோற் கன்புறு மாதவதாசர்வயின் வந்தாஞல் (உஎ)

வந்துகண்டு நீரோமா வேதாந்திதும் முடனே வாது செய்யப்
புந்தி கொண்டு வந்தேன் யானென்று சொல்ல நன்றென்று புகன்று தாசர்
இந்தவமயங் கொல்லைக்கேகி நான்வருகின்றே னிருமென்ரூகி
உந்து திசைக்கடற் கருகே சென்றுவந்தோன்றனே யுன்னியுணர்வ தானுர் (உஅ

வாதஞ் செய்போதவனுக் கவமான நேரிட்டால் வருவ தென்னே
மாதங் கந்தனைக் காத்தவை குந்தா வினையெந்த வகையிற் நீர்ப்பாய்
நீதங் கொண்டென வேண்டியிருக்கும் போனீண் யில்லா நிமலன் நோர்ந்து
போதங் கொண்டியர் தாசர் வடிவங்கொண்டு தர்க்க வேதியன்பாற்போந்தான்

அவனெடு வாதித்து வென்று மறைந்தான் பின்பு சரவண னுகக்கண்டு
தவபண்டிதன் வணங்கித் தலமெல்லாம் ஐயித்துவந்தேன் றர்க்கத் தாலே
இவனென்று கீவிரொரு வார்தையா லெனைவென்றீ ரென்று கூறப்
புவனங்களுண்டவன் செய்புதுமையிது வென்றவற்குப் புகன்றார் தாசர். (கூ)

பண்டிதனுந் திரிகரண சுத்திகொண் டானைத் தாசர் பதம் வணங்கி
அண்டு மெனக் கனுக்கிரகஞ் செய்தருள வேண்டு மெனவன் பினேத்த
வண்டளை வோனடித் தாசரருள் செய்தார் பக்தி மார்க்கத்தை வாய்ப்பக்
கொண்டவனு முத்தரிக் கவிவரு மரிபஜனை செய்து கூடி வாழ்ந்தார். (கூக)

மாதவதாசர் திருவடி களேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம்சுருக்கஞ்செய்யுள்சகூஅ ஆஉசை

முற்றிற்று

ஹரிவியாசர் சரித்திரம்.

புரிபலே புகழ்பொரு ,தவடமாம தூரைவாழ
கரியன முந்துகருணை கரணே நெஞ்சுகவர் வோர
தெரிபுநான்மறை தூணி ருபொருள் சிந்தை திகழ்வோர்
ஹரிவியாசர் தெருளன ப்னர்சிறந்த வறவோர். (க)

சகலஜீவர்களே யுந்தமது ஜீவனெனவே
முகமனன்குடையா முசனினர் சிறக்க வொருகார
றகவினீடு ஜகநாத மதுசார வுடனே
இகலிலாததம சேடருடனே குமளவில். (உ)

புனிதமான வொரு பூம்பொழிலே நோக்கியவிடத்
தினிதிறங்கினர்க ளெய்தின தொர்காளி பதிதான்
தனியொர் சூத்திர னடைதொர் தகைப்ப லிசெய்தான்
மனியகாளி வயிறன்ன தெரிந்து மதியோர். (ங)

ஜீவவெங்கொலே திருந்து மிவணெய்து தறகா
ஓவல் செய்கென வெழுந்ததம சேடருடனே
ஆவயின் சமயல் செய்வது மொழிந்தகல்வரு
மேவலாயினர் மிகுந்ததுயர் கொண்டன ரோ. (ச)

இனையதே சமியல்கின்ற னரர்ஜிமை யியல்வோர்
அனையசோலியி லிருந்தது மரும்பவமெனு
நினைவினேர் பகிரம் புறங்டந்த கல்வுறப
புனைவுசேர் குமரிகண டயர்வு கொண்டு புகல்வாள். (ஞ)

ஏனைநி கர்த்தபல சக்திகளுமே வல்புரியப்
பூனையுமச்சுத னடிக்கினிய புண்ணியர்பகித்
தினையலுற்றி வணகன்று நெடிதே கறகவோ
அனையரப் படியுறிற் பெருமையெற் கமையுமோ. (ஙு)

அன்றியும் பெரிது சாருமப சாரமெனவே
சென்றுமற்றவர் முனின்றுபல செஞ்சொல் பயிலா
நின்றதாளினை வணங்கியரிநேய நிறைவீர்
ஒன்றுகேண் மெனநி றுத்தின ளுணர்த்தினளரோ. (எ)

நீயிரென் வயினடைந்து பகிடீட நெறிமேற்
போயிலென்னது தெய்வத் தருதிபோ மதனிலென்
கோயிலமேவி யமுதுணடி குளிர்கொண்டடை மெனத்
தீயின்மேய கொடியிற்று வளல்செய்துரை செய (அ)

தாசர்நீகொலே விரும்பு தறவிர்ந்து றுதியேல்
நேசமோடடை வலீயுறுகி சொல்லுதி யெனக்
கூசமின்றி யுயிர் வெங்கொலே கொளே னிதுதிடம்
வாசமேவ வினிவாரு மெனவந் தனரரோ. (கூ)

வந்து சோலை புனிதம்பெற வகுத்தடை வுடன்
மூன்றுறுஞ் சமயல்செய்து முறையிற் பரிதெற
அந்தவீரி யனகர்க்கரசன் மாடிரவி லேய்
தந்தறங் கனவி லேயது தனேத்தெரிவுற. (ஐ)

ஓதியிந் நகருளா ரொனேயுனிக் கொலேசெயா
நீதிசெய்தியினி நீயிது செயாதமை வுறில்
காதியுன்னே யெனின் மேவுகணனுக் கிறை செய்வேன
தீதிலிந் நகருளா ரொடென வோதல் செயவே. (ஐச)

அவனுணர்ந்து துயில்மந்திரி வரக்கடி தழைத்
திவணடைந்த கனவைப் பயமுடன் றனியிசைத்
தெவனுமின்று முதல்வெங்கொலே செயாதியல கெனக்
கவன மாயதனே யாருமறியக் கழறினுன். (ஐஉ)

காளிகோயி லிடைமேவு மரிதாசர் கழலின
மீளியா னவரசெய்தி விரைவிற பணிவுரு
ஆளீனென்னே யணுகச் செய்துபதேச மருள்கிந்
நாளி னென்ன வவர் ஜீவவதை நாடுற லென. (ஐஊ)

செப்பிமால் பஜனே செய்யவுபதேச மருள
ஒப்பி யன்னவர் தனூர் புகவழைத் திடனடைந
தப்பதிக் கணறுதிங் களளவு மவருறத
தப்பில் பூசனே புரிந்து தழைவித தனனோ. (ஐச)

அந்தமா நகருளா ரொவருமால் பஜனேயில்
மூன்திவாழ்வுற முயன்றொரு மடம்புனேதல் செய்
தென்த யோகியரு மெய்தும்வகை செய்தவ ணுறத
தந்த சீடர் சிலர்தங்கும் வகையுஞ் செய்தனரோ. (ஐடு)

ஆனபின்பு ஜகநாத மடைவேயடை வுறீஇ
ஞானநாயகனே நன்குதரி சித்தடி தொழாத்
தீனபாவமொடு நின்று துதிசெய் பொழுதிலச
சான கிரமண னன்புட னெய்தித தழுவினுன். (ஐசு)

அபயஸ்ரீ மறைவா கவரிதாச ரரிதன்
உபய பாதமிக வுன்னினர் வணங்கி யுடனே
இபமு னெய்து மவனெய்தும் வடமா மதுரைபோய
நிபமி லானடி நினேந்தினி தமைந்தன ரரோ. (ஐஎ)

ஹரிவியாசர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம சுசு-க்குச்செய்யுள் சுசு ஆசமக.

முற்றிற்று.

திரிபுரதாசர் சரித்திரம்.

வேறு.

மதுரா நகரரசானவன மதிமகிரி யாகிப
பொதுநீவுகல புரிவா கிரிபுரதாச னெனுமபோ
அது நிடினா நலகேசிக ரருளானது பெறவே
முதுஞான மிகுநதார் துறவது சோமுயனறா. (க)

ளவாகி கனகாளிய முதலயாவையு மூரரா
கெரிமே கொளவிடல செயதனா குறைபா நிறையொடி சீர
வனியா செறிபுகு பதகினி யுடனே வபமதுவா
தளவா வனமதில வகசனா தியா கிவறலானா (உ)

அகே ளாவறு கணணிள யானகு முடனகண
டிகே பறுவது நனறென வெணணகு கொடவனறன
பொகுகேழ புகழபலவா பலைடகல கினறன ருறரா
தகுகேய காமனா னா முகரோகுறறனா தாசா (ங)

கணணற கொருகே ருகு கருகுதேயகத தெனகென
னெணணபபடி செடலவெணடின னெனச செபபின ரோகாள
ணெணறை கருலமிகருயா ஞானசகிரு வணனா
அணணற ணவவா நோககின ரனபோ டிவையறவா (ச)

நமபாலொரு பொருநும நிலகாளுமெ தெறுமை
அனபா லயலா ரீவகிலடு வெமபசி காவேம
கொமபா நடிமலா மாமகள கொழுநறகெது குறைவு
வனபா கலியொடு பூடண வகைபற பலவுளவால (ஞ)

நீரோன வறுகுகு கலகருமா நினவுறறுக
சோவாகிற தெனனக நூணவியை நோககினா சொலவா
தேவாயொரு மினதே ரிவணி சொலவது மெயதான
சோவான தெனனுளளத தறிதெரியே னதுசெயவேன. (சு)

ரனவே தமகில யகதுறுமகிக கூடடினை யெடுதது
மனநேய மொடெயகிக கடைமருவு கினவிலே செயதகு
கனகால வருமீ ரொடடென ணைவைகொடி கொணடார
உனல கிய கலகொணடுடனே கோயிலே யுறறா (�எ)

நகக சமலதநா தருளை யுறகிறைதன மேல
லுகக ளிதினை யாசசகரே போாத தெனதுளளக
துநதக கலையை நீகருகி ரொனவோனின ருவனைக
அநதகலகினை நலகிட வவவாச சகனறைவான. (அ)

சாமிகுடன மேறபோாதகிடத தகவிலல தனைகொண
டேமிக வவனமேற போாததென வீநதாயிலேயோ ணாண
டேமிகுறு துளவோறகிது சிறபபனறெனைச செபப
நேமிகறை வயினெனகுறை நிகழதகிதனி நீரே (ஈ)

ஒப்புக் கொளும் வகைசொல்லு தி னென நன்னெ தோநித்
தப்புற் றிலர் போலுரை தன்னைத்தா ழ்த்தித்
செபபுற்ற தொர் பாயதி ணை யேயத்தும் . ஷ்ய தான்
கைப்புற்றவ ளுடனேகுளிர் கண்ணற்குடல் கலந்த (இ)

நிற்கும் வகை கூடாதுற நடுக்கந்தர நினரோ
ஒற்கந்தர லேதோமிக வொளிகண்ணளுக் கென்ன
மற்கொண்டு கலெயிற்பல வகைகொணடுடல் போர்த்தாரா
பொற்கண்டன தடனின்றில துறவுங்குளிர் பொங்க (ஈ க)

நீச்சட்டியும் வைத்தாரத மூலுங்குளிர் ரோ
தாய்ச்சிட்டர் பிரானுக்குறு வதையர்ச்சக ரன்பால்
வாய்ச்சிட்டவர் முதலோரது கணடார்மன மனுங்கி
எய்ச்சிட்டித ளுக்கென்செய்து மென்றேருலே கின்ரு (ஈ உ)

அடியார்தரு கலேமேற்றுயி லன்னுன்கனவினிலே
நெடியோனுட னேசென்றென தடி யானருர் கலோ
மடியா தறு குளிர்தீரவெ னுடல போர்த்தென வருகசத
தடியா வவனெழுந்தேயய லுறுவோாக்கது சொன்ரூன (ஈ ஊ)

எல்லாரு முணர்ந்தக்கலே யினைநாளுடன்மேல
உல்லாசம தாகபுனே வுறலுங்குளிர் தீர்ந்து
மல்லாரைவெல் கண்ணன்முனே வதையாயுறகின்ரூன்
நல்லார்பல ருங்கண்டனர் வியந்தார் நனிமாதோ (ஊச)

கலேநல்கிய வடியார்கணமே நன்றென மகிழா
உலேவில்லவர்பாற் சென்றவருபயக்க முல்பணிந்து
நிலேயுள்ளவர் சமக்யுசெய லெல்லாநனி நிமுதத்த
தொலேவில்லவ னடியாரது தெரிந்தே துதிசெய்தி. (ஊ)

கோயிற்குள வணக்தே யெதிர்குளிர் மாமலர் கொணகன்
தாயிற்பரிவது செய்ததுனே யெண்ணினர் கணனீர்
பாயப்பெரி தின்பங்கொடு பணிந்தார் பரந்தாமா
நேயத்திரு மகனுயக வென்றே துதிநிரபப. (ஊ)

தெருள்சேர் வுறுசகுணப் படிவச்சேவை செய்திடவே
அருளாழிய னெதிர்வந் தபயந் தந்தினி நகன்ரூன்
மருள் போயினராகித் திரிபுரதாசா மகிழ்ந்து
சுருளார் முடியுறு மாதவன் பெயர் சொல்லினர் வாழந்தார். (ஊஎ)

திரிபுரதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சுவட்டு செய்யுள் சுருக்கம் முற்றிற்று.

முற்றிற்று

லாடபாவாசரித்திரம்

தொலைவிலாவளஞ் செறிந்துள தாய மூலத்பூர்
இலகுகின்றவா விரத்தர் சம்முயிரி னெவ்வுயிரும்
குலவ வெணணு கின்றவர நிபாரி யயிர் முறையா
லிலவுமன் பினர் லாடபாவா வெனுமுரு வோர். (க)

தீர்த்தயாத்திரை செய்வதற் நுந் தனிட்தோக்கு
மார்த்தத் துள்ளமா லாலயங்கணைச் சண்டி மடிழ்ந்தும்
காரத்தருங் கடல்யண் ணன்முனடியரைக் கணகம்
சீர்த்தி லாதடா வுலொனுங் தேயட்டைச் சோந்தார். (உ)

உயிர்களுக் கன்புசெய்யில ராயந்த வுரார்
செயிர் தருஞ் சுத்துதனச் குணமுந்மது செறியப்
பயிலும் பூசையார் புருடரையும பலிபமயரும்
இயலி னுரன்ற பூசைக்கு நரபலி யினறி. (ங)

தேடுகின்றவர் லாடபாவா வாத்தரிந்து
நீதிகால வரும்பற்றினர் கொனனு பேயங்மயி
கூடதோயின் முன்னிறு யினர்தி யர்கர்க்கொள்ள
மாடு நின்ற மற்றொருவன் வாளருயி ரன் பலைக்க. (ச)

மூவர் பற்றுற நின்றவர் முருக்தினா ரடி ணனி
யாவு மாய ரண்ணன் தொன்ற லுநன்றன்றி
வீவிலாவகை செய்யிறு நன்றெனவேணடி
மேவி நின்றனர் நிடத்துனரிற் நின்றபேலே. (ஞ)

தோரரு பியாயெ சத்தீதோயிலி னின்றும்
நேராதாய காதசர் நால. ' னேர்ந்து
சாரவாரு யிருண்டுடன் சாகதமாய்ச் சார்ந்த
திராமிய லாடபாவாக் சுரண் தேர்ந்து. (ரு)

வணங்கி மா டி யவொறுமுகக் கொண்டைவந்த
அணங்க ராம பரதாதீரை பெறறுத்தருள் சென்னை
லிணங்ரு மாசொலி யுமர்ந வேண்டி ய தியம்பு கென்று
குணங்ளா லுயர்ந்தி னெவேண்டினள் கூற. (எ)

தாசா சேட்டி நியிதுவளா நரபலி தன்னேறு
டாசதா முயி 'வரைச் தைசிருந் தினையரோய
மாசு நீங்த நல் வேணடி மற்றினாதுமு னாது
தேசுயாகிகள் கொலே யிதிதனி ருந்தவுஞ் செய்து. (அ)

ஹரிதன் முசரா யினிப்பூஜைகள் செய்தமையப்
புரிதிவேறு வேண்டி யதிலையெனக் கொனப் புவனூர்
தெரிவதாகிய சத்திநன்றய்வையைசெய்வேன்
பரிவினீ ரிவணிரு மெனப்பகர்ந்தனள்பின்பு. (க)

அந்தவூ ரரசன் கனவினி லெதிர்ந்தரச
முந்துன் னூருளோர் யாவரு மிற்றைநாண் முதலா
நந்துஜீவரை நலிவது தவிர்த்தினி நான்வாழ்
மந்திரந் தனில்வந் தறைபவ ரடிவணங்கி. (ஐ)

அன்பராகுத லன்றியு மெனக் கெனயாரும்
முன்புசெய்கிற வுயிர்வதை முறைமையுந் தவிர்த்து
துன்புறுவகை செய்துமற்றின் னசூழாயேல்
நின்புரந்தனே னாசஞ் செய்வே னெனறு நிமலி. (ஐக)

மறையவேந்தல் கண்விழித் தந்தவூருளே வாழ்வோர்
முறையினிற் கொலைபுரிவது தவிரநதுசாமுண்டி
உறையுங் கோயிலி லுற்றவர் தமைச்சரணுறுமா
பறையறைந் திடச்செய் தடைந்தான் சத்திபாழி. (ஐஉ)

வந்துகாதகர் மாண்டுறல் கணடதிசயித்துள்
கொந்துறப பயங்கொணடு மிக்கன்பொடுநுவன்முன்
நந்துகால மெல்லா மநியாயமாய் நலிந்தோம்
முந்துஜீவரை யெனவனுத பிததனன்முன்னி (ஐங)

அடியர் தஞ்சர ணடைந் தருளடைநதன னப்பால்
முடிவிலா நகராலொலம் வந்தடி முயங்கி
நெடிது பெற்றன ரருளெந்தவுயிரி லுநேயம்
படியலா யரிபஜனைகள் பரவினா பயின்றா (ஐச)

அன்புமிக் கெகாதசி விரதமும் புரிந்த மர்ந்தார்
பின்பு லாடபாவா வெனும் பெயரினா பெருமான்
றன்பதங்களே வழுத்தின ரொளிரபரந்தாமா
நின்பெரும் புகழினுஞ் சொலவெணேரியமித்தாய் (ஐரு)

இனியெனக்கு நின்சகுண ரூபந்தனேயிலங்க
ஈனி தெரிந்திட வேண்டுமென் றுள்ளினர் நயக்கப்
பனிமலர்த்திரு நாயக னெதிர்ந்த பயந்தந்
தினிதி னேகினன் பின்படி யாரவணிகத்து (ஐஈ)

உலகிலே யுளதீர்த்தங்கள் யாவையு முற்றுக்
குலவி யாடியங் கங்குள மால்பெருங் கோயில்
பலவுங் கண்டன ராகித் தம்பதி யிடைவந்து
சலச லோசனன் பெயர்சொல்லி வாழ்ந்தனர் தழைத்தார் (ஐஎ)

லாடபாவா திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சுஅக்கு செய்யுள் சசுஅாவலது

முற்றிற்று

திரிலோசனதாசர்சரித்திரம்.

சாது சஜ்ஜனர் தஞ்சேவை தவிர்கில ராரியானர்
மேதகக் குடும்பத் தற்றும் விரக்கி மிக்கவர் தட்டாரொன்
றேதிரி லோசனப் பேரிசைந்தவர் பணிகள் செய்யும்
பீதம் வெள்ளியிலே தேனும் பெட்புரு தமைந்து வாழ்வார். (க)

அவரின்னபடி யாக விருக்கு மூர்க்கரசன் வீட்டில்
நவமண முற்றதாக நரபதி யிவனைக் கூவித்
தவறிலே யென்று சொல்லத்தக்க நீமணிகு யிற்றி
உவமையில் ஜேகிகொன்னு மொன்று செய்து தவல் வேண்டும். (உ)

என்று பன்மணியு மிக்கவேமமு மீந்துமுங்நாள்
ஒன்று முன்றருக வென்ன வுத்தமர் கொண்டு வீட்டிற்
சென்று சேமித்துப் பின்பு வெளிவரத்திரண்டு சேர்ந்தார்
மன்ற லந்துள வோனன்பர் வரக்கண்டு மகிழ்வு கூர்ந்து. (ஙு)

தாழ்ந்து தம்மனைக் குணமேவத் தந்தினி திருக்கச் செய்து
பூழ்ச்சல பரிசாரங்கள் சோடசத்துட னல்லுண்டி
வீழ்ந்துணச் செய்திரண்டு நாள்வரை வீட்டிருந்து
வாழ்ந்தனர் செல்லத்தாசர் மறந்தனர் பணி யியற்றல். (ச)

தினமொரு மூன்றதாகச் சேவகர் தம்மாற்கூவி
வினவினன் வேந்தன்முசர் மிகுபய முடையராகிக்
கனகநல் லணியை நானேக் காலையிற் றருவெனென்முர்
இனநிலே தவிரித்றண்ட மியற்றுவ னென்றுசொன்னுன். (ஞ)

சொற்படி தருவேனென்று சொல்லினர் மனைக்குவந்து
பொற்பணி யியற்றநான்கு தினம்வரை பொருந்துமேமற்
றெற்பணி யரசற்கெவ்வா றீவது நானேக்கின்றேல்
வற்புறு தண்டஞ்செய்வான் மன்னவ னெனமயங்கி. (சு)

இல்லிடை யிருத்தலாகா தென்றெணிக் கொண்டோர் காட்டில்
புல்வின மொருபுறத்திற் போந்திருந் தலர்மேன்மங்கை
வல்லவன் றனைத்தியானித் திறவுருக் குமணிமார்பன்
நல்ல தன்முசர் வார்த்தை நவையுமு தியற்றல் வேண்டி. (எ)

தாசர்தம் வடிவுகொண்டு தக்கவர் மனைக்குண் மேவி
.ஆசையு மணியுங்கொண்டங் கமைத்தன ணணியப்போதில்
காசுறு பணிகொண்டெய்தக் காவலன் கடுகிக் கூவ
ராசனப் பணிகொண்டெய்தி யெதிர் சலாஞ்செய்து நின்முன். (அ)

பணிதரக் கொண்டு பார்த்துப் பார்த்திபன் மகிழ்ந்து நன்றிவ்
வணியென வெகுமானித்தா னளவறு பொருள்கள் கொண்டு
மணிநிறமாயன் மீண்டு மனைக்கண் வந்தடியர்க் கேற்ற
தணிவில் கற்பினர் தங்கை யிற்றந்தனன் பொருள்க ளெல்லாம். (கூ)

இன்று நீசெய்ய வேண்டுஞ்சாது சஜ்ஜனருக் கேற்க
நன்று போஜன மென்றோத நன்றென வவருஞ் செய்ய
அன்று சாதுக்கள் சேர்ந்தார நேரமற்ற வருக்கெல்லாம்
ஒன்றுறப் பாதபூசையு ஞற்றியோதனமு மிட்டான். (ஐ)

திருத்தி யாயவர்க ளெல்லாஞ் சென்ற பின்ரூனு மூண்டு
பொருத்த முன்ரூனே தன்னிற் போனகம் பொதிந்து கொண்டு
கருத்திலே தண்ணீக்கொண்டு காட்டுறைவோர் தம்பக்கல்
அருத்தி கூர்வேரோர் தாசபடவுடனணுகி னஞ்ஞல். (ஒக)

கண்டவர் தம்மையிந்தக் காட்டுளே வழியெங்கேயான்
மண்டுறற் கென்னைக் கேட்ட மாதவ ரிவர் மாலன்பு
கொண்டுளே தாச ரொன்று குறித்தடி வணங்கிப் போற்றி
தொண்டர் நீராறு நோந்துத் நூறமேன் வந்தி ரென்ரூர். (ஐஉ)

இவ்வனந் தனேயதித்த வெழினகரூறு தட்டானேச்
செய்வன பணிகள் செய்யத் தோந்தவருன போலிலலே
கைவினைவலலோ யென்றுகாவலன் புகழ்ந்து கூறி
நைவறு பொருள்க ளீந்தான னியலவைகொண்டு போந்தது. (ஐங)

கம்மியன் மனேக்குட் சாதுசஜ்ஜனர் வணக்கி லோரை
செம்முறக் கூயிரின்றைத் நிர்ந்தவை யருது சந்தான
அம்மனே தனிலுண போரில் யானுமுண்டபடி சால
லிம்மினன் மயக்கந் தன்னுல் விட்டன னெறியை யின்னும் (ஐச)

ஒருதரத் துண்ம வேண்டி யுதவுறர் கொண்டு போந்தேன்
மருவிய நீயுளதா ரருந்தினே பசியினென்ற
கருதினின் முகரூ சொலகினற சாதலிற் மனிந்திதுண்டு
பருவர லொழிச வென்ரூன் ருசரும் பரிந்துணபாராய். (ஐஇ)

லியந்தி யானிங்கே போதவேறென்பேர் கொண்டி செய்தார்
நயந்தியா ரென்றையுற்று நல்லமு துணட பின்பு
பயந்தப வுரைத்தோர் தம்மைப பதி னினதழைத்து வந்தங்
குயர்ந்த திண்ணையிலிருத்தி யுட்புக்குத் துணேவியாளா (ஐசு)

பார்த்தின்ற நிகழ்ந்த தென்னைப்பகர்தியென் றினிது கேட்கச்
சேர்த்தகற் புடைய ரானதேவியார் பதியை நோக்கி
நேர்த்திமக் கென்னைச் சித்தப் பிரமையோ நிருபற்கோதும்
வார்த்தை தப்பாமல் ஜேகீர் செய்து நீர்வழங்க லாலே. (ஐஎ)

மகிழ்ந்தர சுதவலான மாழைகொண்டிங்குப் போந்து
முருந்தன தடியாரெல்லா மொய்ப்பவற் சவஞ் செய்துண்டு
நிகழ்ந் நிரர மூதலொரூர் ரூனையிற் பொதிந்து டென்ரூர்
நிகழ்ந்ததை மறந்தர் போலுநீர வினவுதனன் றென்ரூர். (ஐஅ)

மறைந்தறை கானிலென்பால் வந்தொரு திருமாலன்பர்
அறைந்துள படியே யாயிற்றென வதிசயித்தன் ஞளாப்
புறந்தனில் வந்து நோக்கிக் கண்டிலர் புந்தி செய்யச்
சிறந்தவை குண்டவாசி செய்ததிதறற மென்ரூர்ந்தார். (ஐக)

கண்கணீர் பெருகிநாதன் கம்மியனுகி யெற்காய்
மண்கொளும் வேந்தற் கேற்கும் வகைசெய்ய லாயிற்றே யென்
றெண்கொடிவ் வபராதத்திற் கென்செய்து மெனக் கலங்கித்
திண்கொள் பாரளக் தான்றன்னைச் சிறப்பத் தோத்திரங்கள் செய்தார். (உ)

செய்வ காயகன் வந்தன்னர்க்கருள் செய்து தீர்ந்த பின்னர்
அவ்வகை யறிந்தோ ரொல்லாமடியரைப் புகழ்ந்தார் நாதன்
செய்வகைப் படியே தாசர் செய்தனர் வருடந் தோறும்
மெய்வகை யுற்சவத்தை விரும்பினர் மகிழ்ந்து வாழ்ந்தார். (உக)

திரிலோசனதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சுகூ-க்கு செய்யுள் ரூ

முற்றிற்று.

சஜ்ஜனகசாருகர் சரித்திரம்.

இல்வாழ்க்கை தனிலிருந்து மிகுந்தவயிராக்கிய ராயித யத்துள்ளே
செல்வாய்த்த திருமேனி ஹரிதியானத்தை யனுதினமுங் கொண்டு
கொல்வாய்த்த சாருகரிற் பிறந்துமது செய்யா தகுணத்தை யொன்னும்
சொல்வாய்த்த சஜ்ஜனர் தஞ்சுய ஜாதியாரில் விலைத்தூவு வாங்கி (ஈ)

விற்பனை செய்தலில் வருமூதியங்கொண்டு குடும்பகடை விளங்கப் பேணும்
பொற்பினராய்ப் பொய்யிலராய் ஹரிதாசர் தமைக்காணிற் புகழ்ந்து போற்றி
அற்பொடு தம்மாலியன்ற வளவு முபகரிப்பவ ராயமருஞ் சீலர்
கற்பினரு மவர்மனத்துக் கிசைந்தவரா யொழுக நலங்கலந்து வாழ்நாள். (உ)

தசைநிறுக்குங் கல்லாகக கோபாலனுகிய சாளக்கிராமம்
கசையுறக் கொண்டிருபபொரு னினத்தந்தவழிச் செலுநாள் மறையோனுடி
இசைபெருக்குங் கோபால னென்றறிந்து சஜ்ஜனர் பாலெதிர்ந்து நோக்கி
வசைதவிர்க்கும் வேதியர் பூசிப்பதை நீ பூசித்தல் வழக்கன்றுகும். (ஊ)

அன்றியுமத் தகையுளதை யூனிறை கல்லாக்கி யதையமைத்தல் கூடா
தின்றெனது வயினளித்தி யெனக் கேட்கவே ரொன்று மியம்பா தேந்தார்
நன்றுகொடு போயந்த நான்மறை யோன்றனதில்லினனி னல்லோர்கள்
துன்றும் வகை செய்து கண்ணற் கபிஷேகஞ்செய் துபரி சுத்தமாக்கி. (எ)

முகமெனுரு பதினறு நன்கியற்றிப் பூசித்து முகுந்தற் கேற்பத்
தகவுறமா நி வேதனமுஞ் சமைத்துத் தாபனஞ் செய்து தக்கோ ரொல்லாழ்
தகரவ முதளித்து மகிழ்ந்தரி திருநாமம் பலவு துவன் றின்றுற்றான்
பகலொழிய விரவிலவன் கனவில் வந்து பரந்தா மன்பகர்வ தானுன், (ஏ)

சாருகளுகிய சஜ்ஜனன் வீட்டிற் சுகமாகத் தனிவாழ்ந்தேனே
ஒருணர்வு மில்லாமலேன் கொண்டுவந்தாய் நீயுனது வீட்டில்
கேருற வோர்கணமு மெனக்குள மில்லையினி யென்னே நியே கொண்டி [ருன்
சிருது சஜ்ஜன னிடத்திற் சேர்க்கா யேற்குலத்தொடுன்னைச் சிதைப்பேனென்

என்னலும் வேதியன் விழித்து மிகுபயங்கொண்டுறக்கண்ணன்றன்னையீந்தோர்
அன்ன கண்ண னகன்றது தொட்டள கபானமுமின்றிய ளுர்மிக் காகிச்
சொன்ன சானக் கிராமத் திர்த்தந்துய்க் காமற்றுய்ப்ப தெங்ஙன்
இன்னயினி யெனவருந்தி யிருப்பவர் பால்வை கறையிலெழுந்து பார்ப்பான்.

கனவி லுஷாத்தருள் கண்ணன்றனைக் கொண்டுவந்து கண்டுகங்குலான
தனது கனவினை யுரைத்து நான்ஜாதிய பிமானந்தனைக் கொண்டும்மை
மனம் வருந்தப் புகன்று கொண்டவ பாரதம் பொறுத்தருள்க மதியின் மிக்கீ
உனலரிய வுமைப்பத் தகிரோ மணியென் றுணர்ந்தன னென்று வந்து கூறி ( )

நீர்தா மேயிந்தக் கண்ணனை நாளுஞ் சுகமாக நிறுவிபபூசை
சிர்மேவப் புரிதிரெனத் தந்து செல்லுன் சஜ்ஜனருஞ் செங்கை யேற்றுக்
கூர்காதலுறப் பூசித்துத் தீர்த்த மூள்ளுக்குக் கொணடு பின்பு
சேர்காதற் கற்புடை யாருடனுண்டு மகிழ்ந்திருந்தார் நெடுநாட் செல்ல. (கூ)

ஜகநாதன் றனைக்காணச் செல்வோர்களுடன் கூடித் தாமுஞ் செல்ல
மிகலான வாதரங் கொணடார் தமதுகண்ணனையும் விரும்பிக் கொணடு
புகலாளுர் வழிதோறும் பூசித்துப பிச்சையுண்டு போயோ ரூரிற்
றகவாகப் பிச்சைகொள்ளச் சார்ந்தன ரங்கோர் வியபிசாரமாது. (ஙு)

இவர்தமைக் கண்டதிக காமாதுரையா யுபசார மினிதியறறி
அவரை யழைத்துக் கொடுபோய்ச் சமையற் சாமக்கிரியை யனைத்துந் தருது
தவரும் விரும்புறு நல்லீரட்டுண்டிடன்றிங் கிருத்தி ரெனத்தான் வேணட
உவரவடன் மனையிலட்டுண் டினிதிரவி னிற்றுயி லவுவந் தங்குற்ருர். (ஙகூ)

நள்ளிரவி லெழுந்துவந்து சஜ்ஜனரை யெழுபபிவரு கானின்றம்மை
உள்ளமுவப் புறப்புணர வேண்டினே னெனவினை யாளுளாக்க நல்லோர்
கொள்ளுமழிச் சனிவிட்டுப் பரபுருஷன் றனைக்கூடல் கூடாதி யார்க்கும்
பின்னை மைதிர்ந்துன் புருஷனங்குற்ருன வறபுண ரபபெயர்தி யென்ருர். (ஙஉ)

புருஷனுறுதலி னென்னை வெறுத்தனர்மற் றிவரென்று புருஷன் றாங்கும
அருவினில் வந்தவன்றலையை யரிந்துகொண்டு சஜ்ஜனாபா லணுகிக்காட்டி
மருவு புருஷன்போலு னினியேனு நீர்புணர வருதிரென்ன
வெருவிலள் பேயேயென்று மனக்துணுக் கென்றுடன்ப டார்வெறுத்து நீத்தார.

உமைப்புணர வேண்டியென் றன்புருஷனைக் கொன்றுற்றேனுக் குடன்படரேல்
தமைத்தடியும் வகைசெய்வேனிப்போதே காண்மினென்று துவன்ருளாகி [கூவ
இமைப்பின் முன்னம்புறம் போக்தென் புருஷனைக் கொன்ருனெருவ னென்று
அமைப்பருமக் குரல்கேட்டுப் புறத்துள்ளோரனை வருங்கணுகிப் பார்த்தார். ( )

வந்தவரெல்லார் தமையுநோக்கியொரு திருடனின்றென் மனைக்குள்வந்தான்
மூந்துதுவாதச நாமமிட்டு நல்லசாது வெனமுனத் தக்காளுய்
இந்தவிரவினி லெனது புருஷனைக் கொன்றெனைக் கூடவிசை விக்கின்ருன்
கொந்துபயக் தலறினேனினிக் கொள்ளை கொள்வனை னதுவன்ருள்மன்னே. ( )

அவல்வது கேட்டவரெல்லா மவரைவிரைவி னின்மனைக் குணுழைந்து பற்றித்
தவலருமவ்வூ ரரசன்தனிற் கொண்டு போய்நிகழ்ந்ததைச் சொன்னார்கள்
பவமிலரசன் சஜ்ஜநரைப்பார்த்து நிகழ்ந்தவண்மை பகர்கவென்னப்
புவனமளந் தவனடியார் போந்ததுவு நிகழ்ந்தனவும் புகன்றுநின்றார். (ஐசு)

கொலைசெய்யா நிவரென்று குறித்தமரசன் கொய்த தலையைக்கண்டு
கலிகொய்தா னிவனென்று சாற்றினனி லனுமானஞ் சார்வதாதல்
நிலைமெய்யேயெனி னீயேமற் றிவன்கைகளே யறத்தியென நிகழ்த்திப்
புலைபொய்யே புகல்வாள் கைதனிற் கொலைவாளீந்து கைகள் போக்கிவிட்டான்

காங்கடணிவாகிய சஜ்ஜனர்மிகவுந்து யருமுந்து தம்மைக் கண்டோர்
நீங்கிலர் மற்றிவன் சாதுவெடங் கொண்டே திருடற் கெய்தினனென்
றூரகருலிய விகழ்வது கேளாராகி யாத்திரை செல்வோருட்கூடி
நிரந்தரமும் ஐகதாச னினைவுகொண் டவ்வூருரு நெடிது சேர்ந்தார். (ஐஅ)

வேறு

யாத்திரைக் காரோ டினைந்திறங்கினை
நீர்த்தலைவனார் ஐகநாதன் றேரிந்தனன்
எத்து மர்ச்சகர் கனவெதிர்ந் நிவ்வூர்ப் புறம்
வாழ்த்து சஜ்ஜன ரெனவணங்க வந்தனர்.. (ஐக)

அவனா ரிர்விஞாந்தெதிர்ந் தணிகொண் பல்லக்கில்
நவமூற வேற்றிகன் கழைத்துநண்ணுமின்
இவணெவர்க் சகர்வியிழ் தெழுந்துடன்
சுவவியந்தியானத்தைக் கொண்டி சார்ந்தனர் (உஐ)

புறகு நிறங்கிண புனிதகில நிற்
றிறமிகு சஜ்ஜனர் யாவர் தோன்றிலேம்
அறவினை யீதென வவலாக் காட்டலும்
மறவினை யிலர் வையின்வந்து சொல்லுவார் (உக)

எமையரு ளுதைனுர் நிரியிரதலால்
உமையிழி லேறுமியங் குய்ங்குவெம்றனன்
தமைவருந் சவத்தினீர் சார்கவென்றலும்
அமைவதுகேட் டதிசயித்தி யாவரும். (உஉ)

கொலைசெய்துதை ருஞாடாட் கோதிலேனை
விலையறு பல்லக் கின்மீதி வர்க்துற
நிலைபெறு நேரியோன ருணிரம்பிணை
மலையித வெனத்தகில் வசனித் தூற்றனர். (உங)

கிலரிவர் மனநிலை தெரிந்தன்றேரு விரை
மலர் மகளையகண் வழுத்தவர்க் சகர்
குலவுபல்லக் கினைக்கொண்டு வந்தனர்
இலகுற வீதிதெரியாம லெண்ணியே. (உச)

ஜகபதியடி. யரிற்றவறு சொல்வதிங்
கிகழ்வதின் மிகுபவ மெய்து மென்றனர்
சுகவறு மர்ச்சகர் சஜ்ஜனர்க்கு முன்
முகம ழெடிதிலிவர் கென மொழிந்தனர். (உஇ)

வீனவினர் யாஞெரு மிகையுங் செய்திலேன்
ஏனைக கடுணிகுற வேனியற்றிஞன்
கனமுகிலினை யவனென்று கண்களிற்
புனல்வர| நெஞ்சிடைப் பொருமி விம்மியே (ட ந)

நீனதயாள்ன நாதபந்து சோ
வானதன்னடியார்க்கு வந்தவாபத்தில
நானெனைக் காபபவ னென நவிற்றுவா
ஞானநல்ல வரது நவையுணடாயிற்றே. (ஒ ள)

பதிதபாவன னெனும விருது பற்றினன
ஏதுசெய வெனபல பிதற்ற வெமபிரான்
முதிதயை யுடனவர் கணமுன் முந்தினன
கதைதிலை சஙருசக்கரங கட்கத தொடே (ச ன)

நான்கு தோளிலங்குற நளிர கிரீடமும
தோன்று குண்டலமும் பொன்னுடை யும பைந்துளாயத
தேன்றுளி மாலையுங திகழுக காணடலும
சான்றவரி ருகையுங குறைதவிரநதவே. (ஒ ச)

மணிக்கரம் வளாதவு மழிழந்து சஞ்ஜனா
அணித்துழாய் மாபின னடியில வீழ்ந்தனா
துணைக்கரத்தவா தமைத தொட்டெடுத்து மா
பணைத்தன னருடகடலான நாதனே. (ச)

கண்கருள் செயும ஜகநாதன் றன்னையென
புன்கண் யாவருக்கும் யாண்புரிலாதுற
என்கரந் துணிக்கு மாவியறறு விந்தனை
நின்கருணை நலங்கழுத்தற பாலதோ (ஙு)

வேறு

ஏன்னக்கேட்ட வெழிற் சகநாதன்
மூன்னர்க் காலமுது மறை வேதியன்
துன்னக்கங்கை துனைநது கையிடை
மன்னக்கொணடனை யென்னை மனதகோ. (ந)

அந்தவேனையி லங்கொர சாருகன
நந்துவெங்கொலை செய்து நலிவுறப
பத்தனுஞ்செய் பசுவறுத்துக கொடு
வந்ததாகமற் றன்னது நாடியே (ஙுஅ)

கிட்டவந்துனைக கேட்டன னோபசுக்
கட்டவிழ்த்துறக் கணடனை யோவென
நிட்டை கொணடு நெடுங்கை குவித்தநீ
சுட்டினுய் கையின் வாயிற் சொல்லாமலே (ஙுச)

காட்டுகைவழி சென்றக்க சாருகன்
மாட்டைப்பற்றினன் கொண்டுவதை செய்தான்
வீட்டுமப்பசு மேவினதோர் பெண்ணுய்
நாட்டு சாருகனுயக ஞயிஞன். (ஙுஇ)

திருவரும் புணரில்லுழைச் சென்றனை
மருவ நின்னை மகிழ்ந்து மகிழ்னனை
வெருவுறுடலை கொய்தனள் வேண்டுறு
தொருவு நின்கையுங் கொய்வது ஞற்றினுள். (கசு)

முன்பவத்தி லெனையுள முன்னியே
அன்புசெய் பொழுதந்தக்க சாருகன்
நின்புறத்துறக் கண்டனை நீயதால்
வன்புறுத்துக சாருகனுய் வந்தாய். (கஎ)

காட்டுகைகுறை பட்டனை காதிதே
வேட்டென் பாலன்பு மிக்கதளவிலை
சாட்டு நின்றவத்தெய்தினெனுன் முன்யான்
வாட்ட நிங்குதி யென்று மறைந்தனன். (கஅ)

அன்னகாலை யிலங்குறவோ ரெலாம்
மன்னுதாசர் கரங்கள் வளர்ந்திதிங்
கென்னையென்னை யெனவியப் பெய்தினர்
பொன்னிதன் செயலெனப் போற்றினர். (கக)

வாடலீங்கி மனமகிழ் சஜ்ஜனர்
ஆடினர் கடலாடியம் மான்றனை
காடினர் கண்டி நான்கு திங்கள்வரை
கூடினரங்கு மால்பெயர் கூறியே. (கஐ)

பின்பு தன்பதி யெய்திப்பிரான்வயின்
அன்பு மிக்கனராகி ஹரிபெயர்
துன்பறத்தினந்தோறுந் தொழுது சொற்
றின்புறப் பெருவாழ்வுற்றிருந்தனர். (கச)

சஜ்ஜனகசாருகர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எஐ-க்கு செய்யுள் சகூகாகூஐ

முற்றிற்று

அங்கதபூபதி சரித்திரம்.

இந்தியி ராயசிங் கங்கத பூபதி யென்போர்
மூறை சகோதரர் பின்னவர் மூயங்கு பத்தினியார்
நூறை யளந்தவற் கர்ச்சனை செய்து சஜ்ஜனர்கள்
குறைவில் சேவையும் ஹரி திருநாமமுங் குறிபபோர். (சு)

ஆயிச் சுதனிடை யவரொருவர் பாலருள்கொண
கேமிக்கவராயின தொருதினத்தவ்வூர
வாகதாய்த் தனக்கரு ளியதேசிகர வாய்ப்பப
பாகுசேர் மொழியாரஃ சறிந்து பணபாக (ட)

அவர் தமக்கு நன்குபசரிக்கிட வகத்தெண்ணி
இவர் மூயற்சி செய்வதைப பதியறிந்திக லெய்தித
தவரிதழ்க் குலமகளிர்க்குத் தொழுகுரு செய்வம
எவரிசைத்தனர் புருடனே யன்றி வேறென்னு. (ண)

உளவெனிற்றெரி யெனக்கென வருத்தன னுளைச்சத்
தளவமென்ன கையதற் கெதிர் காறறுரு தன்னம்
அளகமுண்டிடா தமர்ந்தனர் மூன்று நாளாகத
திளவமால் மறுதினத்திரா வினிலவா தீணவன் (ழ)

ஆனவங்கத பூபதி கனவிடை யருள்சேர்
ஞானநல் வடிவுட னெதிர் நின்றன னயந்து
தானவச் சுதன்றனை யன்பு கொண்டடி தாழுந்தான்
எனமானவ னங்கத பூபதிக் கிசைபபான் (ற)

நீயுன் றேவியை நீவணங்கு றத்தரு தெய்வம
ஆயதே ததைக் காட்டு கென்றனை யதனுலே
மேயினேன் கண்டு கொள்ளென விளம்பினன் மறைந்தான்
காயுமன்னவன் பயந்துட னெழுந்து கண்விழிததது. (ன)

மனைவி பக்கல் வந்தனது பத்திக்கு மன் மகிழ்ந்தென்
றனையறிந்து கொளென்று தன்வடிவு காட்டினனுன்
னினைவறிந்திடா துனை மிகமுனிந்தன னீதான்
இனைவதின்றியே பொலுத்தருள் கெனவினி திசைத்தான். (ப)

அன்னகற் பினர்க்கினி துபதேசித்த வாசான்
தன்னகத் துறத்தா னழைத்தினிதப தேசம்
மன்னலாயினன் முனுந்.தம்பதிகளாய் வணங்கிப
பண்னிசண்டுட னுன்குப சாரமும் பண்ணி (ம)

பூசித்தாரது முதலிருவரும் பணிபுரிந்து
நேசித்தார் விண்டு நேயமுஞ் சாதுசேவையுந்தாம்
வாசித்தார் தொடை ராயசிங் கென்பவன் மால்சீர்
ஆசித்தார் திருதம்பியைப் பகைவர் மேலாக (க)

சிலதளங்களேச் சேர்த்துட னனுப்பினன் சென்று
வலதந்தெவ் வினே வென்றரண் கொண்டவண் வயங்கு
பல தனங்களு மணிகளும் வைணவர் பற்ற
நலதரத்துட னல்லினன வையறு குணத்தான் (இ)

வில்சுறும் பொருளனேத் தையுந் தம்பதிமேவச்
செஞ்செவே செலவுய்த்தன னதின்மிகு தேசு
மஞ்சுடிய வயிர மொன்றைக் கண்டு மகிழ்ந்து
தஞ்சமாம் ஜகநாதனுக் கர்ப்பணஞ் சமைக்க (ஈ)

வேண்டுமென் றுகைக்க கொண்டு தன்னரண்மனேமேவி
ஆண்டிருந்திட வங்கத பூபதியுடனே
காண்டனேர் தமையன் புறஞ்சென் றிருதிசைத்தார்
மாண்டகாதல ரூயது வாங்கி வம்மென்று (உ)

சிலரையேவின னங்குச் சென்ற வரதுசெப்ப
மலரினுந் தியான்றனக் கென்று வைத்தனன் வழங்கேன்
நலமு லாவிய வயிரத்தை யென்றன னவில
நிலமெலா முடையவன் வினவிச்சின நிமிர்ந்தான். (ஊ)

தனது தங்கையைக் கூயிந்த வங்கதன்தண்போ
சனமுடன் விடங் கலந்திட்டுக் கொல்கெனச் சாற்ற
அனமடந்தை யின்னேனு சொன்னபடிக் கொல்லேனுயில்
வனே யடர்ந்திடுவா னெனவஞ்சின னேகி. (ஏ)

தமையனல் கியவிடத்தை யங்கதனுண் போசனத்தில்
அமைவு செய்திட வாயபோதச் சுதன்றன்னைச்
சமையவுள்ளத்திற் கொண்டன னந்தவோதனத்தை
இமையவர்க்கெல்லா மீசனும் கர்ப்பண மென்று. (ஐ)

உண்ணலுற்ற போதவன் கருத்துணரு வாணுன்னி
அண்ணலாம் ஜகநாதன தங்கைமே லாகி
நண்ணலான சோறிது நஞ்சுக லந்தது மிசைய
எண்ண லென்றனன் கேட்டந்தவங்கத னிசைப்பான். (ஒ)

அச்சுதன் றனக் கர்ப்பணமாகிய வன்னம்
நச்சியுண்டிடாதிரே னெனநனி நயந்துண்டான்
மெய்ச்சி யுண்டபின் மனேவி பான்மேவினன் விளிந்த
இச்செயற்கைகள் யாவையுந் தெரிவுற வியம்பி. (ஓ)

இனியிங் கெய்துறத் தக்கதன் றெழில் ஜகநாதம்
தனிமுருந்தினேச் சேவித்துத் துன்னுவோ மென்று
முனிவுகொண்ட தன்றமையன் முந்துத லறியாமல்
நனி விளைந்தனன் மனேயொடு செலச் சகநாதம். (ஓஅ)

இவையெலாந் தெரிந்தன னந்தராய சிங்கென்போன்
நவையிலாத தன்மந்திரி தன்முக நாடிக்
குவைகொள் சேனேயோடேகுகீ யங்கதன் கொடுசெல்
அவை யிரந்தனேப் பறித்துவா வென்றனுப்பினனே. (ஓக)

அந்த மந்திரி தன்னுடைச் சேனையை யணிந்து
வந்தனன் விரைந்தங் கதபூபதி வழிக்கொண
டந்து தெண்டிரை யொருநதிக் கரைமருங் குற்றான்.
மூன்றினன் ரெடர்ந்தெதி ருறவனைத்தனன்முடிவி. (உடி)

அங்க தன்றெரிந்தான் வயிரம் பறித்தகல
இங்குவந்தனன் சேனையோ டமைசச னென்றெணணிப்
பொங்கு சோதிகொள் வயிரதைய பொருந்திரோ காணத
தன்கை தோன்றுறக் காட்டி மற்றிது ஜகநாதன. (உக)

தனக்குநன் னிளிதர்ப்பண மென்றன் பிறசாற்றி
மனக்குவக் தெறிந்தானந்த யாற்றின் மகிரியும
னெக்கொடுங் கிறற் சேனையைச் சிறது விலிறகிக
கனத்தமா மணிதனைத் திருவுற்றனன் கவர. (உ உ)

தேடுவோ தமைநோக்கி நீராற்றிடைத தேடி
வாடுகின்ற திற்பயனிலை ஜகபதி மாபிற்
கூடிநின்ற தென்வாத்தை யிலையநீர கொணடாலை
நாடி யென்னுடன் வருதிகாட்டுவ னென நவினரன. (உசு)

கன்று காண்டு மென்றமைச சனுகியா ளனிவிரைது
துன்றுமங்க தனுடன வழிமூன்று நாடொலிதுச
சென்று சோசச நாதன்வாழ கோயிலிற சோதது
நின்று கணடனா மாயவன பதக்கதகி னிலவல. (உ ட)

ஆற்றிலே பெறிந்தது ஜகநாதன மாபணுகித
தோற்றுகின்ற தெவ்விதத திதுபுகிகருந தொலலீ
சாற்றுமின்னென மந்திரி வினவலுஞ சான்ரோ
நேற்று முன்னிரணடாந் தினமிந்தமா நிமலன (உரி)

கனவி லெம்வயின் வந்து நன்பக லிலங்கத ணும
அனகவன் பினனெனக் கொருவயிர மூய்த்தன னீர
எனதுமார் பிடைத்தி கழ்வுறச்செய்மி னென்றிசைததான
வினவியா மெழுந்திட னிங்குமேவி நோக்குறலும. (உசு)

சன்னிதானத்தி லிவ்வயிரந் திகழ்தரக்கண
டென்னியிப்ப தக்கத தறப்பதித் திங்ங ளெளிரோன
பொன்னின் மார்புறச் சார்த்தின மூடனைப புகன்ரா
அன்னதாற்றிடை யங்கத னெறிந்ததே யென்று. (உவி)

அமைச்சனுகியோர் தெளிந்திங் கிதற்புத மென்று
தமைச்செலச் சொன்னராய திங்கென்பவன் றனக்குச்
சமைத்த செய்கைகள் யாவையுஞ் சடுதியி லெழுதி
இமைப்பின் முன்கடி தே கெனத்தனதன் கையீந்தார். (உஅ)

னுதனெடினன் விரைந்து சென்றது தரத்தோன்றல
நீதமாயதைப் படித்தறி சயிததடனேமி
நாதன் பொன்னடிக் கன்புசெ யெம்பியை நாடா
நோதல் செய்தன னெனவுள நடுங்கின னுடங்கி. (உக)

இனிமை யாயினே நீ ஜகதீசனுக் கென்று
கனிதெரிந்திலேன் செய்துள கவையெலாம் பொறுத்தப
புனிதனுகிய நினைக்கண்டி யானலம் பொருந்தத்
தனிநிலாம் ஜகநாதன தாணை சார்கென்று.. (கூடி)

எழுதியங் கதபூபதிக் கீகரீ யென்று
வழுவி னூதன்கை யீந்தனன் வாங்கினன் வந்து
தொழுது நல்கலும் வாங்கினன் மற்றதிற்றெரு குத்த
பழுதில் செய்கை யெல்லாந் தெரிந்துனர்ந்தனன் பரிந்தான். (கூகி)

உலகநாத னென்றமையனுக் குறநல்லபுத்தி
இலக நல்கின னெனமிக வுவந்தன னினையில்
சலசலோசனன் முன்பணிந்தன்புடன் றுதிகள்
பலவின்றனன் விடைபெற்றுத் தன்பதி படர்ந்தான் (கூட்)

வந்ததம்பியை மகிழ்மிகத் தழுவினன் மன்னன்
அந்தநாண் முதலரி பஜனையின் மிகவன்பாம்
சிந்தைகொண்டனன் தம்பியு மனுடன் சேர்ந்து
வீற்றைமேவுற மனேவியாரொடு விழைந்திருந்தான். (கூஙு)

அங்கதபூபதி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எக க்கு செய்யுள் சதகூகாஎ

முற்றிற்று.

குணவதிபாயிசரித்திரம்

மாதவ சிங்கென் கோன்மனே குணவதி பாயிக்
காதர முளமக்க ளிருவர் களுள ரானர்
தாதிகள் பலரானர் தமிலினி தொருதாதி
போதுகள் பலவெல்லாம் புவிபதி திருநாமம். (கூ)

மெள்ள நவின்றுள் வாய்மிணு மிணுவென் கிற்பாள்
துள்ளுறு மிதழானத் தொருகுண வதிகண்டின்
வில்லிதழ் பலகாலு மிகவசை கிறதென்னே
உள்ளது புகல்கென்னவவளி னிதமை செய்வாள். (கூட)

இக்கரு மசரீர மினிதினி யீடேறத்
தக்கநலரி நாமந்தனே யினிதுமை செய்வேன்
மிக்கக லெழின்மானே யெனவின வியமின்னர்
அக்கட வுளிணும மருளுட னடைவாக. (கூஙு)

ானனி தணர்ஙிற்க நவிலுதி யுபதேசம்
நானென நனிவேண்டத் தாதியும முதன்ன
மானென விழியார் தமன நிலேநனி கண்டு
தேனெனு மொழியாளைத் தீம்புன லினீலாட்டி. (சு)

நியதியொ டுறவைத்து நீனிற முறுகண்ணன்
நயமலி யுருவொன்றை நல்கினளது தன்னே
மயவிலள் பூசிக்கும் வகையு மிவகை யென்றே
அயர்வறு திருநாம மதனே யுமருள் செய்தாள். (டு)

அருளிய படியந்தக் குணவதி ஹரிநாமம்
மருளற வெதுபோதும் வாய்வழுவுத லின்றித
தெருளுட னீனிதோதிச் செயும்வகை பூசிததுப
பொருளுணு ரிதாசர் பூசையு மியல்கின்றார். (சு)

கண்ணன தொளிர்பாத கமல நலிதயத்தில்
நண்ணுறும் வகைசெய்து நாடொறு நலம் விஞ்சி
எண்ணினர் பொழிகண்ணீரினின் முழுகின ராகி
மண்ணுறுவிவ காரமறவி யொடுறு நாளில. (எ)

மனேவியர் செயலெல்லா மன்னவ னறிவானைய
இனேயவ ளிடையே தோவெறி யணுகிய தெனறு
வினேதெரி பவராலே விடும்வகை பரிகாரம்
தனேநனி புரிவித்துந் தணிகில தெனவெண்ணி. (அ)

குணவதிதனே நோக்கிக் குவலய விவகாரம
புணர்கிலே வெறிகொணடாற் போலெனே புரிகின்றய
உணர்வுற வுரையென்ன வுரைபதிதனே நோக்கி
இணர்விரி துளவோனு மிறைபரமான் மாவை. (கூ)

எப்பொழுதுந் தியானித் திடுதலி னவனென்னைக்
கைப்படவசி வற்றுங்கண் ணெதிருறு கில்லான
அப்படி யவனின்னு மனேகில னதனுலே
இப்படி யுறுகின்றே னென்றழுதனர் சொன்னா. (ஙு)

அவ்வகை சொலல் கேட்டவரசனு மிருகோபம்
வவ்வின னெளிர்பல்லின் வகைகெறு நெறுவென்னக்
கவ்வி நயன மெல்லாங் கனலுக ளனிநோக்கச்
செவ்விய செயலாருஞ் செறிபய மிகலாகி. (ஙக)

பதிமுக நோக்காத படிவிழிகனே மூட
எதிருன துறுகண்ண னெய்தினன் மணிபொன் சோ
மதவிரி வனமாலை மார்பொடு படையைந்தும்
கதிர்முடி யொளிவீசக் காதணி ளனிமின்ன. (ஙஉ)

பொன்னுடையொடு கோலம் பொலிவுறு முருவத்தை
கன்னு தலவர்கண்டு நமவென வடிமீது
துன்னுற வருள்வாரி தவளிடை தலைமீது
மன்னுற கரம்வைத்தி மனமயர் வுறன் மின்னே. (ஙரு)

காணுறு பொழுதெங்ங ணணுகுவ தினலில்லே
மாணுறழ் வழியாயுன் வசமுறை குவனென்று
தானுடன் மறைவுற்றுன் தையலர் மகிழ் வுற்றுக்
கோனுடை முகநோக்கிக் கூசலொதிர் நின்ருர். (ஐச)

மாலெதிருறலான வகைதெரியா மன்னன்
நூலெனு மிடையாளை நோக்கி யிவகையே நீ
ஏலுறின் மிருதண்ட மியல்வகை புரிவே னென்
ருலுறு குரல்காட்டி யுளைசெய்து புறமேகி. (ஐடி)

இன்னவன் யாரோவோர் யதிமொழிவழி நின்ருள்
அன்னதினிவண்யாரு மணுகுற லாகாமே
மன்னுதிரினி யென்று வாயிலினுறு வோரிற்
பன்னின னுடனே தன்பரி ஜனமொடு கூடி. (ஐகி)

மகரிரு வருமுந்த மந்திரிதனே நோக்கி
இகலுறு புலிவேட்டைக் கேகுவெ னிருவென்று
திகழ்வொடு வனமூடு சென்றன னிவணுற்ற
ஜகபதி பணிகொண்ட சத்ருண வதிபாயி. (ஐஎ)

கண்ணனே மறவாது கருதின ரடியார்கள்
நண்ணுற வெதிர்கூவி நன்குற ணனிபூசித்
தண்ணுறுதல் புரிவித் தங்குறுவது மிகலாரர்
மண்ணுல கதையாள் வோன்மந்திரி யவைகண்டான். (ஐஅ)

பதிதன தாலைஞ் செப்பன்னியர் செயலாமோ
மதியின தலதென்று மன்னவ னுண்ணர் கிற்கக்
கதுமெனவவரா வுற்றுக் கானக முறவுய்த்தான்
அதுதெரி வுறலாகி யரசள ணனிசீறி. (ஐசு)

காதகரொரு நால்வர் கடிது ணகரோகி
மாதவடனே யின்னே வதைசெய்மி னெனா வுய்த்தான்
போதரு மவருள்ளே புக்கவர் கொலே செய்ய
நாதனே யுளம்வைத்தோர் பூசையினணு குற்ருர். (உடி)

அவ்விய லறிகண்ண னடுபுலி வடிவாகிச்
செவ்வி யினியல் பூசைத் திருவுரு வினினின்றும்
வெவ்வியல் கொடுதோன்ற மிளிர்குண வதிகண்டே
இவ்வியல் கொடுசீயின் றெய்திய தெனே யென்ருர். (உக)

எதிர்மொழி தாலின்றி யெய்திய கொலேயாளர்
முதிர்கொலே யுறநூறி மூந்தினனி மிடத்தில்
அதிர் குரலது கேளாவணு கினரய ருள்ளோர்
கதிர்செறிவாளோடு காதகர் படல் கண்டார். (உஉ)

புலியக நிமிர்கின்ற பொருகுரல தினஞ்சி
மெலிவின ரொலிகொண்டு விம்முத லுறுபோது
கலிகடலன மேனிக் கண்ணனதியல் பூசை
பொலிவற முடிவித்துப் போந்தனர் புறமன்னர். (உங

ஹரிதண தடியாரை யன்பொடு பூசித்தற்
குரியண கொடுவந்தோருவர் கொலையுறல் கண்டு
கரிய நன்முகில் போல்வாய் காதகா படுதற்கோ
வரிசெறி புலியாஞ யெனமன மறுகுற்றார் (உச)

சாது நலோடொடு சார்ந்தவ ரெல்லோரும்
காதற வந்தோரைக் கடுகியொர் புலிவாது
தீதுற வதைசெய்த செயலதி சயமென்று
மாதவ மணிமா னருளிய வகையென்றார். (உடு)

குணவதி பெருகன் பைக்கோதிலா கொண்டாட
அணவிய ஹரிதாசர்க் ககமகிழ்வொடு பேணி
மணமலி வனமார்பன் மன்னுற வறலானார்
உணர்வுறவிவை யாவுமுட னெழுதின னுய்த்தான. (உஎ)

மந்திரி வலாவுற்ற வகையர சறிவுற்றப
புந்தியின னியச்சம் பொதிவுற மதிமிகளாள்
ஈந்திடும் வகைசெய்தேஞ னென நலிவுற்றுச்
செந்திரு வினையாடான் செய்வன செய்கென்ஞ (உஏ)

வேறு

தமைப்பெருங்குணக் கணவிகேற்பவை
தமைக்கொணர்ந்துதந் துதவிசசாகென
இமைப்பின் முன்கடி தேருதா பால்
அமைச்சன்றோர் வகைவரைந்தனுபபினன். (உஅ)

பின்பு சூழ்வரும் பிழைபபில் சேனையும்
தன்புறந் தொருந்தினையருக் தொடாந
இன்பு சேர்வுறவெய்து மார்க்கத்தின்
முன்பொராறு நீர் முடுகெக்கணடனன். (உக)

ஓடஞ்சேர்வகை யுணர்ற்றி மற்றதன்
ஊடமர்ந்து தானுறவு மோடந்தான்
நீடமா நதி நடுவினீள் சுழற்
பாடலேந்து பம்பர நிகர்த்தரோ. (உகூ)

முழுகு மாசுழல் முடுகு காலையில்
குழுவியாவருங்கோனு மஞ்ஞைர்
வழுவிலாது போய்க்கரை மருங்குறக்
கெழுவுதந் திரங்கிடைப புரமலே. (உசு)

மனகடுங்குறுங் காலே மன்னவன்
றனது பத்தினி தன்னே யுன்னிஞன்
உனலு நீர்ச்சுழலுற்ற வோடம்வார்
புனலினின்று நீன்கரைக் கட்போந்ததே. (உட)

அரசனனந்த மடைந்தெல்லோருடன்
ஸிரதினரண் மனைக்கண் மேலினன்
உரைசெய் புத்திரரோடு தேவியைக்
கரைசெயற் கருங்களிப்பிற் கண்டனன். (உரு)

அன்புடன்தழீஇ யரிவை நீமுகும்
தன்பெருங் கயிங்கரிய மேதழீஇ
இன்பு கூ ரு நின்னியற்கைதோர்ந் திலேன்
தனபு செய்வதே தணிந்து சூழ்ந்தனேன். (கச)

உனது சீர்மை தானுரைக்கற் பாலதோ
நினது காமமே நிகழ்த்தி நீணிதிப்
புனலின் மூழ்குறேங் கரைக்கட் போந்தனேம்
இனமு நின்னில் வேண்டு வதியாதென்முன். (கடு)

என்று பத்தினியாரை யேத்தினன்
அன்று தொட்டனை யாருடன் குலாய்த்
துன்றுறுஞ்சிரர் தொழும்பு செய்யக்கோ
ரன்று மால்பெயர் நவின்று வாழ்ந்தனன். (கசு)

குணவதிபாயி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ஏஉ க்கு செய்யுள் நுஅசு.

முற்றிற்று.

குபராபாயி சரித்திரம்.

சரவாகணன் பொருவி லரசாயவன்றனவை தவிராதுணர்ந்துறுதியாய்
வருகாரியம் புகலவலர் பால்வருந்தினையை குபராவெனும் பெயரினர்
திரமார் குழந்தை யெனும்வயதாதியின் பிளைடு திருமால் பதந்தொழுதலோ
டுருகாதரம் பெருகி ஹரிநாமமின்புதரவுரை வாயுடன் குலவுவார். (க)

அனையாரிளம்பரு வமதிலே மணஞ்செய்துற வமைவாகி யெளவனமுமா
யினபோதுணர்ந்து மணமகன் வீடு துன்றியவரிவர் போதுறும் படியெனு
மனமே வலுந்துணையில் குபராவறிந்து மிகமனநோவொடுங் கருதுவார்
னினைமேவுறுந்தமர்கள் கொடுபோயின் விதவையானுபவமே யிசைந்துறுமரோ. (உ)

சந்தான மதலுலடைந்தான் மயற்கொண்டு கலியாததுயர் மேவுறும்
கைந்தார் பவஞ்சேரு நந்தாத ஹரிபத்தி நணுகாதவகை கூடுறும்
கிந்தாகுலஞ் சாலவருமாதலாலென்னை செயலென்று பலவாறெணு
கொந்தாரிருந்தன்று நடரொவெழுந்தாரு நோக்காது புறமேவினர். (ங)

தனியாய் முருந்தனையு ளிடையே நினைந்துருக நவிராது நகர் வாயிலு
டினிதாக வருபோது கரவான தெதிர் மூடியுற நோக்கியினை வாகியே
பனிமேவு துளவோனை நனிநாடி நின்ன போதுபவநாசனது போதிலே
நனியேழை வடிவாகி நனிமூடினதையோவி நலியாது செலுமா செய்தான். (ச)

அப்போது குபரா நலானந்தமாகி வெளி யாகித்த மேலிருந்த
ஒப்போதரும் பணிகள் யாவுங்கழற்றி மடி யுட்கொண்டு துளவார்வனத்
திற்போகிய முனைக்கணிசைவான சிரகாட்ட தென்கின்ற துறைவாய்படிந்
தெய்ப்பே தமிலரான சாதுக்களுக்குத்த மெழிலான கலனீந்தரோ. (ஞ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

கோயிற்குளே வந்து கோபாலனைக்கண்டு குவிகின்றகை யோடு நின்
ரூயிற்றயா மேவுதேவாதி தேவா நினடைதீன பரதாயவா
நீயிற்றை காண்மே வெனேச்சன்ம பத்ததினிகிப் புரகதாள்கெனு
வாயிற்புகன்றே நல்வகை மேவு சாஷடாங்கமாகப பணிந்தாரரோ (சு)

பின்பங்கொ புறமேவி ஹரியே நீ யென்சாபு பெரிதான தையேயுரிக
தன்பைம்பொனுருவங் கொடென கணகள்ளாலேக்க வுற்றெனறன மயநீத
றன்பங்கு மிகமுதலினந் தங்கிஞா மாதவனறனறியானததிலே [தியென
இன்பந்தருங கணணனவரண பினிலேகணடெனிாநதனனா தலிமீதிலே (எ)

கைவைதது மிவ்னே நிகவலற்கவினி நீடு கவினராதை ருண்டததடை
தய்வைககொடுறை கெணனவடி தாழந்திருபாவுடன செனறுரைகினபமாய
மைவைத் தலிாந்தார நவநீத முணகள வளுளுளு மினிதுணடுறத
தய்வைக கொணாநதிய வுணடாரிருநதா ரலுங்கத தருதநதையா [அ]

மனேமேவுறக கணடிலா மறறியகஙிப பின வழிதேடி யெஙருநதிரிந
தினேவாகிராதா வெழிறருண்ட மெய்திகழணிறகண்டி மகளேபபொனே
அனேயாதியினே வோரையுப விட்டு ரியிகணடைதற கெனேகாரணம
உனே மாமணருசெய்த கொழுநறகெவன சொலலுதுமெனப பினுஙகூறுவா.

ருதுவான பின பிங்நுனுறலாருமோ வெட்கமுறலாருமே நஙருலம
கதுவாத செயல் செய்தி யெனலும பிதாவின முகஙகணடு குபராவறு
பதுவான வயதிறறு மரிநாம முரைசெயது பகநாச மாகதாதினும
சதிரோது மிலதான மனேவாழவு தனிலே சழகருறறிருகின நீரோ (ச)

மனேவாழ்வு கொடிதெனறு கோபால நாமஙகள வாயார துவலவுற்றியான
இனேவேது மிலதாகி யிசனெம மீடேற விவணெயகி யுறைவேனேயும
புனேபாச பநததகி லுறவே யழைககினற புனாதனுமகரு முறையன
றெனேயோவி யினியேனு மரிநாம மினிதோதி மீடேறு கெனருரரோ (ஙக)

மகள்வாய்மை முழுதும பிதாவாகி யவாகேட்டு மனிழவாகி மகளாதிரு
முகமான மலாகணடென னேயே யெலாதனறு முதாரு வளாகாணிலே
புகலாகி யுறைகினற வித்சால வினிதனறு புரமேவி நமதிலவிலே
ஜகநாத னதுநாம மினிதோதி யுளமேவு தகவாக வுறைநீயெனு (ஙஉ)

பலவாறு புகலபோது திருமாலு னதுதநதை பகாவாய்மைதனே யேவினுய்
இலமேவி யெனதாய திருநாம நனியோதி யிருநானு முனேயோவுறேன
செலமேவு கெனுமவேலே குபராவும வருதநதை செறிவாக வுடனேகியே
நலமான வுயாபூசை யகமான தமைவாக நலிவினறி யதிலவைகவே. (ஙக)

வேறு

கண்ணனே நிறுவிகாளுங் கருதுசோட சோபசாரம்
ணண்ணுறக் கரணமூன்று நனிசுத்தி யாய்பபூசித்தது
வினணிரு ளிரவினும விமலரீத தனுக்கள்செய்து
தண்ணளி மிருசா துக்கள் பூசையுஞ் செய்து சாாந்தா. (ஙச)

தந்தைசொற் படியே யிலலந் தனிலிருந் தரிதன் கோதத
னந்தனேப பகர்ந்தமேவ நாட்டுளோரா யாருந்தோகது
வந்துகேட் டவசராகி மனிழகின்ரு ரொன்னும வார்த்தை
அந்தணு ரரசன்கேட்டுப் புரோகிதா வரவழைத்தான். (ஙஞ)

உமதிரு மாரி மால்பே ரோதலிற் பிரிய யாகி
அமைவரு பிரமானந்த மாய்ப்புகல் கின்றதாக
விமலர்க ளுரைப்பக் கேட்டு விரும்பினே ளுணுமோர்நாள்
தமதக மேவியின்ப தருவே னென்றுவேண்டி. (இக)

ஒருதினத் திரவின்மேவி யுவமையில் குபராபோற்ற
மருவலங் காரத்தோடு வளர்திரு மின்முன்னகக்
கருதிறு தாளம்வீணை மிருதங்க முழங்கக் காலில்
பரிபுரந் தரித்துநின்று பாடலோ டாடல்செய்து (இள)

பெருகவா னந்தக்கண்ணீர் பெயர்வில்சா துக்களெல்லாம்
உருகுனர் வினவிச்சார்ந்தங் குற்றதும் பிறவுங்கண்டு
திருவன குபராபாயி செவ்வியும் வயதுந் தேர்ந்து
பொறுவரு முகவிலாசப் பொற்பினி லீபிபட்டான். (இஅ)

காமமிக் கவலையு மோகங் கலந்துமெய் மறந்தானுகி
காமகீர்த் தனங்கள்செய்யு நல்லவை தனிலிருக்க
ஆமள வற்றதான வாறுகண் டக்கலாக்கண்
கோமளக் குபரா வின்தக் கோலத்தோ டிருந்துகொண்டு (இக)

இக்கலை யிருக்குந்தன்னே யிகழந்துகூடீயப் பாவிநீயென்
பக்கலிவ் வாறுரீந்திப் படர்கெனப் பகர்வதாக
அக்கணங் கனவுகண்டு தணுக்கெனவெருவியாங்குத்
தக்கதில கனவென் னென்று தன்னுளே யாலோசித்தான். (உஇ)

நதிபவக் கடலேயாக நாட்டிமக் கையின் மேவி
வதிதரு குபராபாயி மன்னுமிக் கையதான
கொதிநர கத்தில்வீழ்ந்து குறைவுறு மெனக்குறித்துப்
பொதிபவக் கடலீரீந்திப் போதுக விவாவிலென்று. (உக)

அழைத்ததாய் நிச்சயிக்கு மளவின்மெஞ் ஞானந் தோன்றிக்
குழைத்தவு தாபங்கூர்ந்து பயபக்தி யுடனே கொண்டு
தழைத்தசிர்க் குபராபாயி தாளிணை வணங்கி தம்பால்
பிழைத்தது பொறுக்கவென்று பேசினன் துதித்து நின்று (உஉ)

இனிதுநீ ருபதே சஞ்செய் தென்னையீ டேற்றுகென்ன
வனிதையா ருபதேசிக்க மனமகிழ்ந் தினிது பெற்று
ளனியுயர் கோயில்சார்ந்து நாடொறு ளனின நாபன்
புனிதநா மங்களேத்திப் பொருவின்மா லன்பனுனன். (உக)

குபராபாயி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எஉகக்குக் செய்யுள் இதுஉஉக.

முற்றிற்று.

கிரிதரலால் சரித்திரம்

வரமிகுத்த பிருந்தை வனத்திலே
பரமபக்த சிரோமணி பன்னரும்
திரமுறுத்து மெஞ்ஞான முஞ்சீலமும்
விரவு முத்தமர் விண்டு வுக்கன்பரே. (க)

சால்பொருங்குறும் பூததயாவினர்
மால்பெறுஞ் சிந்தை மன்னுங் கிரிதர
லால்எனும் பெயர் நண்ணினர் சாதுக்கள்
பால்விரும்பு பசாரப் பரிவினர். (உ)

காலினூ புராங்கத் தக்கடல் வளர்
மாலினுடல் வருத்துச் சங்கீதத்தி
ஞலினீளன் பமைந்தரி கீர்த்தனம்
கோலிநாளும் வருகலேக் கொண்டொர் நாள். (ங)

கண்ணன் கோயில் கலந்துறு காலையங்
கெண்ணன் சாதுக்களீறிலர் கூடினர்
நண்ணுஞ் சோமை ராசக்கி ரீடநன்
கீண்ணுங் கீர்த்தனஞ் செய்க வென்றுரசோ. (ச)

கேட்டவாய்மை கிரிதரலா லென்போர்.
நீட்டு சன்நிதி முன்னெழுந்து நின்று
நாட்டுராசக் கிரிடைக்கு நல்லுடை
வீட்டி லுள்ளது வேண்டு மிப்போதெனு (ஞ)

சென்று கொண்டு கிரிது மென்றுலிவன்
கன்றுசாலுஞ் செனுழிகை யென்செயல்
என்று கண்ணனே வேண்டி யெதிருற
ஒன்று பொன்னுடை வானின்று குந்தவே. (ட)

எழுந்து நின்றிவ ரோத்து மிடத்தின் முன்
விழுந்து வேண்டிய பொன்னுடை மேவிய
செழுந்தண் சாதுஜனங்க ளெல்லாருங் கண்
டழுந்துமன் பினரன் பையியந்தனர். (ண)

கேழ்விளங்குடை கண்டு கிரிதர
லால்விருமீ பியங்கைக்கொடு நன்குதம்
மேல்விளக்கத் தரித்து விளம்பினர்
மால்வியந்துறக் கீர்த்தன மாண்பெலாம் (அ)

யாருங்கேட்டின்ப வாரியழுந்தினர்
சேருமற்றோர் தினத்தத் திவாதசம்
ஆருராமக் தரித்தோர் பைராகியவ்
ஞரின் சார்பிருந் திற்றதைக் கண்டனர். (ஙா)

சாதுபூசை தவிர்கில ராதலா
லோதுமற்ற தனுக்குப சாரமப்
போதுசெய்தடி பூசித்துப் பாதநீர்
கோதுறுது குடித்துக் குளிர்ந்தனர். (ஐ)

கண்ட வேதியர் யாருங் கணன்றனர்
விண்ட வெம்பிணம் பட்ட வெள்ளத்தினை
யுண்டதான் மறை போதத் தக்காயலே
கொண்ட ஜாதி யொழுக்கங் குலைந்தனை. (ஙச)

என்றுகீழ்மை யியம்பக் கிரிதரர்
நன்றுபூமி நலம்பெற நல்லவர்
ஒன்றினுரிறப் புமபிறப் பும்மிலர்
பொன்றி னுரொன் றிகழ்தல் புலமையோ. (ஙஉ)

நீயிர் நிந்தித்த னீங்குக வொன்றனர்
ஆயவர்தணா ஞானம றைதலே
யெயநம்பல ரிங்கிறந தோன்றினை
மாய்வு நீகருில் யாநம்பு வமென்று. (ஙரு)

செத்தைதப்பிழைக் கச்செய்வ தில்லையேல
வுத்தஜாதிக் கிழிவுசெய் வோமென்,
மெய்த்தஞானம் விளங்குகி ரிதரா
பொய்த்த மூடர்க்குப புத்தியுண் டாகென்று. (ஙச)

சனிவிளங்குசித் தத்தொடி கண்ணினை
இனிதிரந்து நீனைக்கயி றந்தவன்
நனிவிளங்கின னல்லயிர் கொண்டுடன்
முனிவிகந்த கிரிதரர் முன்னரோ. (ஙஞ)

கண்டுபோற்றிக் கண்ணன்திரு நாமமுட்
கொண்டு போயினன் றன்பதி கூடினோர்
மண்டிநன்கு வியந்து மதித்தனர்
அண்டுதாசரை யன்பொ டிறைஞ்சினர். (ஙசு)

போற்றினர்தம் பெருமையைப் பூமியில்
சாற்றனுானந் தழைந்தவர் தாமிலே
யாற்றல்சால வமைந்தவர் நீரொனத்
தேற்றினர்தம் பதியிடைச் சென்றனர். (ஙஎ)

கிரிதரலால் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எசை-க்குச்செய்யுள் இருசூஙசு.

முற்றிற்று

பலக்புகார் சரித்திரம்

பலக்புகா ரொணுமவிந்த வரசன் பாரிற்
பதினெட்டு லக்ஷநிரை குதிரையுள்ளோன்
அலமொழில்சே ரம்பைதனே யனேயமின்னு
ராயிரத்தோ டறநூறு மூடையாலீ
விலகுதலில் லாதகெங்கோல செலுத்தித் தாருள்
மேதினியி லோருயிர்க்கு மெலிவுநேரா
திலகுபல வுயிரிடத்திந் தயைமிக் குள்ளா
னேனுமட வார்மோகத் திறங்கி நீங்கான். (த)

இன்னபடி வருமரச ரெருநாளிற்ற
னெட்மெங் திரிகளும் வரவழைத் தியான்ரூன்
நன்னலச்சத் கியடைரற் ருபா யமேது
கவில்கவென மந்திரிக ளாலோசித்து
மன்னுதனிக் காசிநகர் வளர்கபீர்
மாணடிசேர்ந தானல்ல கதிசேர் வாரும்
என்னைவொரு மொழியாய்ச்சொல் வியுங்கபீர
ரிணையில்பெரு மையுங்கூற வேந்தல்கேட்டு (உ)

மனமகிழ்ந்தோர் நாள்காசி நகரந்தன்னில்
வந்துகபீர் தாசர்வளர் மனைக்குள்ளேகி
வனமணிந்தோ னடியரைச்சாஷ் டாங்கமாக
வணங்கியென்னைச் சன்மசா பல்யஞக்கிக்
கனமிருந்தகதி சேரச்செய்யவேண்டுங்
கண்ணனடியவரே நீ ரென்னவேண்ட
அனகரந்தவாசனுக் கிராம நம
மந்திரத்தையடைவாக வுபதேசித்து (ஈ)

அதையனுஷ்டிக்கும் வகையுஞ் சொல்லி வேந்தற்
கடைவுடனே விடைகொடுக்கவவன் வணங்கிச்
சிதைவறு தன்பதிக்கு வந்தவ்விதமேயாகச்
செய்யாநுப்ச் சிலநாள் சென்ற பினங்கோர் நாள்
தைமலராற் சயன மவற்கலங்கரித்த
தாகெட்டிலின் படிமேற்றங்கலாகிப்
புதைமலர் மெல்லணை மீது தலையைச் சாய்த்துப்
புந்திமறந்தினிது துயில்புரிவதாளன். (ச)

பின்பாயுள் படுக்கைக்கு வக்து தாசி
பேசாமற்ஷாங்குவதைக் கண்டு கோபம்
வன்புறக்கொண் டவனேச்சேவகராஞன்கு
மத்திலே தண்டிப்பளவு மாறிமாறித்
தின்புறச் சாடிக்குருதி பொங் தாசி
துவக்கெல்லாஞ் சிவந்து மவுயராளாகி
இன்புறவே நகைத்தனள் மற்றதனை நோக்கி
யிறைவனதி சயித்தென்னே நகைத்தாயென்ன. (ரு)

நினது மலரணை யருகிற்றலே சாய்த்தேது
நினைவின்றித் தூங்கினதற்கிந்தத்தனடம்
எனதிடலுக் குறுமாஞன் மஞ்சத்தின்மே
லினிது துயிலுனதிடலுக்கே தாமோவென்
ருனதியலே நினைத்து நகைத்தேண் யாணென்ன
வொன்றுக்கு மஞ்சாமலுரைபாக் கேட்டு
மனது துறுகென்றரசன்றனக்கு ஞானம்
வாய்ந்துடனே மிக்கசம்பத்தெல்லாம் விட்டான். (கூ)

தனியாகி நகரைவிட்டுச் செல்லும்போது
தனைத்தொடர்ந்து வந்தவர் கடம்மை நோக்கி
இனியாவையுங் துறந்து போர்தே ரென்னை
யெய்தன்மின் போமினென வியம்பி வேந்தன்
நனிசான்ற சத்குரு நன்குபதேசித்த
ராமநாமந்தன்னை நாவிற்கொண்டி
கனிவாக ராமனடிக்கமல நெஞ்சிற்
கலந்துறப் பற்றிக் கொணடோர் காடுசேர்ந்தார். (எ)

அங்கொரு பாற்பலக் புகாரென்று காமத்
தவர்தான்கு நாள் காதுமமர்ந் திருக்கச்
சங்கொடு சக்கரங்கொண்டதிருமாலன்னார்
தவஞான வைராகச் தம்மைத் தேர்ந்து
பொங்கொடு மகிழ்வுகொண டெருணரூபம்
பொலிவாக வெஞ்சோன்றிய பயன்தந்து
தங்கொருவர் முன்மறைந்தான் பின்பு நேருஞ்
சாதுக்கடம் மொடவர் சார்ந்து கூடி. (அ)

பதிதாகுனோ பொறுத்துத்திரு மாணமம்
பற்பலவுங் குணனுபவ முங்கேட் டுற்றூர்
நிதிதோறும் பின்பங்கோ பகீர் வாழ்கின்ற
நிலைகண்டு சார்ந்தனரப் பகீதானுள்ளம்
கனிவாகி நெடுகாளாய்த் திருமால்பாதங்
கருதிய தாஞ தனிரண்டப் பங்கோ
வதிமேவு மிடத்தருளப் பெற்றுண்டங்கே
வாழ்கின்றூன் மற்றவர்தம் வரவு கண்டான். (கூ)

நிலைநோக்கி யெத்தனை நாளாய் விராக
நேர்ந்தீர் நீர்சொல்லுகென நிமலர் சொன்னார்
அலைமேற்கண்டு யில்வோனை நம்பிப்போக்த
தஷ்டதின மாயிற்றென் றறையக் கேட்டு
கலைநீ யென்றி வனையஞ் சேர்த்தோ மானு
னமதிரண்டப் பங்களிலேநல்க வேண்டும்
இலைபோ வென்றெப்படிச் சொல்வ தென வெண்ணி
யெய்துநீ நூதனப தீரே யாதல். (ம)

இங்கி ருக்க வொண்ணாது புறம்போ தென்ன
விறைவர் நன்றென் றினிது புறம் போந்திருந்தார்
சங்கிருக்குந் தடக்கையா னெட்டு நாளாய்த்
தவஞானம் பூண்டு பதிதாக நீத்துக்
கொங்கிருக்கு மலர்த்தாரா னினை விடாமற்
குறித்துக் கொண்டிருக்கின்ரு னென்று மார்பில்
நன்கிருக்கு மலராளை நோக்கி நீ போய்
நல்லமுதிட்டுறு கென்ன நவிலக் கேட்டு. ( )

நவமணிப் பொற்கலத்த முதுகொண்டு சென்று
நாடுறு பலக் புகானை நோக்கி நங்கை
துவரிதழ்ச் செங்களி வாயலிங்ச வர்ஷங்
துய்த்திடு கெனரோத வவர் துலங்க நோக்கிப
பவமகற்று ஜகமாதா வென்று தோந்து
பாதாம் புயம்பணிந்து பல்காற போற்றி
அவணளித்த வமுதுண்டு பதிர்வாக
வப்பகே ரதுகண்டு மனம்பொருளுய். (\

எட்டுநாட் பகீருக்கின் னமுது தந்தா
னிணையின் மணிப் பொற்கலத்தி லென்னே யாலே
மட்டி ஞட்டவஞ் செய்தேன் பெறவிரண்டு
மாவடையுங் கீரையுந் தந்தமைவ தாலுன்
வட்டநே மிக்கரத்தோன் றனக்கிவ்வாறு
வஞ்சனை செய்வது தகவோ வழங்கிவ் வப்பம்
தொட்டு நானுண்ணே னென்றுறுகண் கொண்டு
துயிலுற்ரு ளுயிடைச்சு தரிசனத்தோன். (ஈ ஈ)

கனவிலொரு பகீராகி யெதிரே கின்று
காட்டியந்தப பலக் புகார்தன்னை யின்னேன்
றனது சம்பத் தெல்லா நீத்தென் பாலண்பு
தங்கிநிட் காமியஞனித் தியானித் துற்ரு ன்
மனஞக நீகருதி யெனைப் பதித்து
வருகின்ரு யதனுலே யவரவர்க்கு
தனரடையத் தக்கது செய்கின்றே னென்மே
னனிவெறுப் பேன்கொள் கின்ரு யென மறைந்தான். (ஐச

உடனே பதிமொழுந்து வியந்து போந்தங்
குறுபலக் புகாரடி யிலுவந்து தாழ்ந்து
மடனே வீப்பல படியாய்ப் புகழ்ந்தான் கண்ட
மற்றவரவ்வயி னீங்கிச் செல்லும் போதோர்
தடமேவு நகரைக் கண்டகளுட் புக்குச்
சார்ந்தவொரு மடத்தினே சம்பந்காள்
இட மேவக் கண்டவரோ டிருக்கச் செல்ல
விருந்தபகீ ரொல்லோரு மிவரைக் கண்டார். (எடு)

சண்டிவன் பரிர்நிலேர்கு மேவுவானேற்
கையிலுறு ஜபமாலே முதல சின்னம்
கொண்டிடல ரைதலி ணமது மடத்துண் மேவக்
கூடாதென்றே தடுக்கக் குறுகாராகி
அண்டி யொரு பாலிருக்க ருளின் வாரி
யாபதிர் களுக்கெல்லாந் தலைவனுகி
மண்டியந்த மடத்துக்குட் டனியதைக
ளந்து பரிகனே நோக்கி வழுத்த லானன். (எசு)

பலக் புகார்தனை பொன் மூ ரணகூத்தி
ரணணி நல்வை ராக்கிய லெம்படிந்து
நிலவு நீட்டை ஏகாருணி மூள்ள
நின்மலா மூவுலகத்து மி ல யா
குலவு பரிர்குள்ள ஜபமாலே யாதி
சு டி யுள் வுளதநிற் ருநி லெ னறு
விலகின னவ்வாரதைதனேப ப ர ளெல்லாம்
வினவியதி சயித்திடனே லெளியே வகுது. (எஎ)

பாரத்தவனை யொன்முண கடவுளேயிப்
படி வங்கொண்மிற்ற தென்ப பக்திமேலிச்
சிறந்த மடத்தழைதது வந்து முகமனெல்லாஞ்
செய்துபல படிபுகழ்ந்தார் சிறப்புஞ் செய்தார்
கேர்த்த வன்று முதற்பலக் புகார்தாம் வேண்டி
நினைக்கும்போதெல்லாம் பொன்னிமலே கேள்வன்
கூர்த்த கண்டினேப்போல வத்துகூடிக்
குறித்தமனே ரதங்களெல்லாங் கொடுக்க வாழ்ந்தார். (எஅ)

பலக்புகார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எறிக்கு செய்யுள் ரு நுசுசு

முற்றிற்று.

சேக்பரீத் தாசர் சரித்திரம்.

கொண்கனின் மடந்தை பெற்ற குழவிக்குச் சேக்பரீதென்
றெண்கொள நாமமிட்டு வளர்த்தன ளெழிற்குமார
வண்ணினர் பருவம் வாய்ப்ப வளர்ந்தவரொரு நாட்டாயைக்
கண்கொள நோக்கி யன்னே கடவுண்மெய் வடிவந்தன்னை. (க)

யாண்டரி சிக்கும் வண்ணங்காட்டுக வெனலு மன்னை
ரன்றதன் புதல்வன் றன்னை நோக்கி னளியம்புகின்றுள்
தேன்றரு துளவமாலைச் சேகபதியாஞ் சீமானே
ஊன்றகு விதியாற்காண்டற் கொணணுமோ வெளிதிலுன்னி. (உ)

தேவர்கடேவனை திருமகளை தன்றன்னை
மேவரக்காண வெண்ணிலினீ தரு காமமா கி
மாவயிரிகளைப் போக்கி வனத்தருந்தவஞ் செய்துற்றம்
தூவயிராகங் கொண்டு சுரந்தொறும் போய்த்திரிந்தும். (ஊ)

யோகங்கள் புரிந்து மான்மவிசாரனை தனை யூகித்தும்
மோகங்கொள்வாழ்வு மூணுமுனிவுற்றுத் திரிந்தும் பததோ
டேகங்கொடி தியேயாதி விரதங்களி யற்றியுஞ்சீ
யாகங்கள் பலவுஞ்செய்து மெண்ணறு தருமஞ்செய்தும். (எ)

தன்னுயிர்போல வெல்லாவுயிரையுந்தனி நேசித்துப
பன்னரு நெடியமாலை பணித்துக் கீர்த்தனங்கள் செய்தும்
உன்னு முக்கரண சுத்தியொடு குருசேவை செய்தும
இன்னமும் பலமார்க்கத்தாலீசனைக் காணலுற்றார். (ஏ)

இவ்வகை களிலுனக்கே தேற்றதோ வதினைபபற்றிச்
செய்வகை செய்தி யேலத்திருமகள் கேள்வன்றன்னை
மெய்வகை காண்டி யென்ருள் வினவிய சேகபரீதங்
குய்வகை விராகங்கொண்டேண்டுறந்து காட்டுறுவதாகி. (ஐ)

ரசனைக் காண்பேனீயோ ரடைசுட்டெற் நிதியென்ன
நேசநே ரன்னையன்ன நீக்குறு முனக்கேனப்பம்
பேசெனச் சேக்பரீது பிறழ்வுறு மெனது சித்தை
மாசறு மளவும் வேண்டுமோ ரடை யென வகுத்தார். (ஒ)

கன்றெனத் தாயுநல்க ரனியன்பு கொண்டு வாங்கித்
தின்று வஸ்திரத்திற் சேரச்சுருட்டினர் வயிற்றிற் சார்த்து
நின்றுறப் பிணித்துக்கொண்டு நீங்கினர் பெருங் கானத்தில்
சென்றொரு மலையிலேறி யிருந்தனர் தியானஞ் செய்தார். (ஓ)

என்று தானுன் காண்பேனே வீசனே யெனவிருக்கத்
தின்றுறு பசிநேரிட்ட போதடைதனைத் தொடாமல்
ஒன்றிய விருகூத்துள்ள தழைகளைப் பறித்துண்டிற்றார்
மன்றினபடியிருக்க ரணுகின னங்கோர் செட்டி. (ஔ)

சருக்கைப் பொதிகள் குண்டை தமிலுற வேற்றிக் கொண்டவ்
விருக்கநேர் பழுவத்தூடு மேவினன் வருதல் கண்டு
திருக்கறு சேக்பரீ திங்கிவை யென்னே செப்பு சென்ன
நெருக்கி வந்திவை மண்ணென்று நிகழ்த்த வப்படியோ வென்னூர் (ஐ)

ஏளனங் கூறியந்த வெருதுகடு ரந்து சென்று
மாளிகை வயினிறக்கி மற்றையப் பொதிக ளெல்லாம்
தாளற வவிழ்த்து நோக்கச் சருக்கை யெல்லா மண்ணின்
தூளதா யிருக்கக்கண்டு துணுக்கென மனம் வெருண்டு. (ஐக)

துலுக்கப்ப தீருக்கங்கே சொன்னது மெய்யே யாகப்
பலித்தது பரிகாசத் தான்முடிந்தது பழுதே யாக
வலித்த நம்முதலுக் கென்று வருந்தின ஞலோசித்துக்
கலக்குறு மனத்தான் முன்போற்பொதிகளைக் காகைகண் மேல். (ஐஉ)

எற்றினன் மீண்டுமந்தப் பதீருறை யிடத்தின் மேவ
நோற்றிருந் தவரீ தென்னை துவல்கெனக் கண்டு கேட்கச்
சாற்றின னிவைக ளெல்லாஞ் சருக்கை யென்று செட்டி
தேற்றியப் படியா வென்னூர் சேக்பரீ தெனும் பதீரே. (ஐசு)

உடனந்தச் செட்டிமற்றைப் பொதிகளை யுடைத்து நோக்கத்
திடனுறு பொதிகளெல்லாஞ் செறிந்த சர்க்கையே யாகப்
படர கந்தனில் வியப்புப் பரவுற வொரு பொற்கட்டின்
இடனிறைவாகவே சர்க்கை தனையேந்திச் சென்று. (ஐச)

மற்றவர் பதம் வணங்கி மடன்றெரியா மற்சொன்ன
குற்றநீர் பொறுக்க வென்று கொண்டச் சர்க்கையை வைக்க
நற்றவரிவ னீகின்ற நற்சுவை தன்னைக் காட்டிப்
பற்றறு மனமையங்கப் பணித்தியோ பரனே யென்று. (ஐடு)

அவ்வ யினதைவிட்டோடி யகன்றனர் பின்பு செட்டி
செவ்வயி னூர்போய்ச் சேர்ந்தான் சேக்பரீ தென்போர் முன்போல்
வெவ்வயினி ருந்தாராண்டு பனிரண்டு மேவுங் காறும்
துவ்வயினி யிலதாக விருந்தும் தோன்றிலனுற் கண்ணன். (ஐசு)

நாதனைக் காணுராகி மீண்டுதந் நகரமேவி
ஓதிய தாயைக்கண்டு வணங்கின ருளதி கூற
மாதவ ளிவ்வாறன்றே மரத்திலை யுருவிற் றென்று
கோதறுஞ் சடையை யீர்த்துக் குலுக்கினள் குமரர் தம்மை· (ஐள)

ஈர்த்தனள் குலுக்க மற்றைச் சடைக்கீலை யீனைந்து வாடித்
தீர்த்தரு மன்னே சாலச்சிரம் வருந்துகிற தென்னைச்
சீர்த்த வுன்சடையை யீர்த்தாற்சிரம்வருந்துகிற தென்றூய்
ஈர்த்த வவ்வீலை மரத்துக் கில்லையோ வருத்த மென்றுள். (ஐஅ)

ஈரறு பருவந் தீர்ந்து மிறைவனைக் காண்கிலாத
காரண மிதுவே யென்னக் கருத்துற்றுச் சேக்பரீது
நேரறை தனிலஷசத்து நிறுவிய வடையவிழ்த்துச்
சீரனே கையிலீந்து வணங்கினர் திரும்பிச் சென்றூர். (ஐக)

மரத்திலே யுருவித் தின்னும் வகைவிட்டங் குதிர்ந்து சிந்திம
தரத்திலேச் சருகுதின்று சார்ந்து மீசனேக்காணுராய்த்
திரத்தின் மிக்குள விராகுஞ் செறிந்தொரு மரத்தின் கொம்பில்
உரத்தின் மிக்குள்ளதான கொடிகளே யுலவித் தேடி. (உ0)

காலினிற் பிணித்து மாட்டிக் கவிழ்த்தனர் தலையைக்கீழே
காலுற விடுத்து நீண்டநாள் பல போக்க வற்றித்
தூலமெய்தூங்கக்கண்டு தொடர்ந்தன பறவை யெல்லாம்
மேலுறக் கொத்திக்கொத்தி வீழிகளைக் கொத்த நேர. (உக)

பன்னக சயனன்றன்னைப் பார்க்கலாங் கண்களோவி
என்னக முழுதுங்கொத்தி மிசைந்து நும்பசி தீர்கென்ன
அன்ன வெம்பறவைக் கெல்லா மறைந்தன ரறையும் போதும்
தின்னரும் பறவையெல்லாஞ் சூழ்ந்து கொத்தின நோக்கத்தை (உஉ)

ஆயிடைச் சேக்பரீ தென்பாரருளாழி யானே
மீயுயரானே காத்த விமலனே நின்னைக் காணற்
கேயின விழிகளும் போயினவெனி லொரு காணபேன்
தாயினுந் தயையின் மிக்க தண்ணளியோ யேயென்றார். (உங)

என்னலுங்கமலே சேள்வ னெழிறனிரு மருட மெய்ய
மின்னவிர் குண்டலங்கள் விளங்க வைம்படையு மின்னத்
தன்னருந் தோள்களுன் குந்திலங்கப் பொன்னுடையுந் தோன்ற
தன்னருந் துளவமாலே லசைந்த வந்துதோன்றி. (உச)

தனது செங்கைகளான் மற்றவர் கழற்றினே யவிழ்த்துப்
புனிதர் தஞ்சரீர மெல்லாம் பொருந்துறத் தடவல் செய்ய
அனகர் திவ்விய சரீர மாயினரா யன்பாத
வனசமாமலர் வணங்க மாவினி தேனைத்துக்கொண்டான். (உரு)

னேத் தரிசிக்கு மாறிங் கிருபத்து காலாண்டிங்கன்
வனத்தருந் தின்பமெல்லாம் வாய்த்தனே யினியுன்னூர் போய்
நினைத்தெனைப் புகழ்ந்து கொண்டு நெடினினி திருத்தி யென்று
தனத்த மற்றவர் சிரத்திற் சார்த்தினன் முசர்வாழ்த்த. (உக)

மறைந்தனன் சேக்பரீது மாலருள் வடிவங் கண்ட
நிறைந்தம துள்ளஞ்சேர்த்திச் சென்றனர் தமதூரிற் போய்ச்
நிறைந்த தன்முயைக் கண்டு சேவித்துன்ன ருளாற் கொண்டல்
நிறைந்திகழ் வோனேக்கண்டே னீங்கினேன்றுயர மென்றார். (உஎ)

தாயுநன்றென்று சாலமகிழ்ந்தனள் சேக்பரீதங்
கேயுமந்காடொ டங்கியிறைவனே யினிதினேத்தி
வாயுகன்மனமு மொக்க வழுத்தினர் கீர்த்தனங்கள்
ஆயுகல்லதிவி லோரு மற்றி ஞராயமையச் செய்தார். (உஅ)

சேக்பரீ துதிருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எசு க்கு செய்யுன் நிஜூகூ0உ.

முற்றிற்று

சக்குபாயி சரித்திரம்.

கண்ணவந்தியணையிற் கரவீர மென்பதாய நகரத்தினிலேயோர்
அண்ணல் வேதியனிருந்தனன வனுக்கன்பு சால்மனை வியுமமகனும்பால்
கண்ண வெவ்வளவு மீவதிரக்க னன்குநிதுநவை நாடகிலாரோர
பெண்ணணங்கை மகனுக்கணை வித்தார் பேசுசக்குவெனு நாமமுளாரை. (க)

மாமிமாமன வசைக்கடி வாசாய்வைவது நாடொறும் வருத்தி மனைக்கண்
பாமமும் பகலுமிடை விடலின்றியே வலிற்கடினவேலை செயசெய்
நாமுணவும் வயினுக்குதவாமலழிவு சாபைழி களத்தனையுஞ்சொற்
றேறமுறும்படி யியற்றினராக விவரெதிர்த்துரை செயாமலிருந்தே. (உ)

அயலுளோர்க் கறிவுறுத்தலிலாமலனுதினம் பணிய மைத்தது செய்து
மயலுறுது சுகதக்கமனத்து வைத்திடாது கமைதையெயாடடக்கம்
இயைவதாகவிடை விடுதலிலாமலென்றும் விட்டலனை யெணணியுளத்திற்
பெயா விலாதகொடி வைகுறயாரும் பெரிதறிதகிகழ்வு கண்டு பிணங்கி. (ங)

தியாவன வினைதது மொழிந்தார் தெகிழ்வில் மாமியொடு மாமனுவப்ப
ரதுமோர்கிலரிருதனர் முன்போ வினனலேமிக வியற்றினராகத்
தாதலாவுமலா கமழுமையோதிச் சகுபாயியவர் தம்மனதிற்றும்
பாதிதீவினை முனம்புரி வற்றதுதனக்கி ழிலடைத்தினலுற்றேன். (ச)

இவ்விதத்ததுயரெய்த கிலாதே லில்லின்வாழ்வு மிகவின்பமதாகி
ச்வ்வியொதத விழியாள்ரகுமாயி நாதனேயனை நயக்கிலனென்றே
ர்வ்விதத்ததுயருமபட வைத்தா யென்று விட்டலனை யேத்தினராகச்
சேவ்வியுற்ற விவாபாலயல் வீட்டாள் சேர்ந்து கண்டினிது செப்புவதானாள். ( )

இங்கு மாமிமனையிற் பல நாளாகியு முனன்னைமனை யெய்தகிலாது
ங்குகின்றனை யுனக்கனை தந்தை தாமிருக்கவிலையோ வுமதூரே
தங்குரைத்தி ரெனவின்புசெய் பண்டரிப் புரம்மிராகுமாயி விடோபாப்
பாங்கு மூரொடனை தந்தை யெனச்சொற் புகறலாகிவிழைவின்றி யிருந்தார்.

ண்டரிக்கு வருவோரலை பொங்கிப் பம்புகண்ணகி யின்கரை வந்து
ண்டியுற்றனரிறங்கி யிருக்கும் வாய்வீராவிய யாரம்மனையாளோ
ண்டுசக்குவு மடைந்தனர் நீர் முகக்கமற்றவரை நோக்கலு மன்னர்
ண்டு சர்க்கரைய முதுகனி தேன்பால் கன்னலொத்த மரிசீர்த்தினைபாட். ( )

னையின் பினுருகித்தனி னின்று மேவுமேகின் மனையாடனை நோக்கி
னையர் தம்பினுடனெய்துபு பண்டரிக் கண்மேவுராகுமாயி விடோபா
னைவிரும் புகழருழ்குவலென்று கவிறல் செய்துன்மனை கண்ணுறியென்றி
னைவரும் பயிலிடந்தனை மேவியன் பினிற்றெழுதுளின் பொடமர்ந்தார்.

அயல்மனைக் கணுறு வாளவரிற்சென்றங் கயர்த்தவையனைத்து மொழிந்தாள்
பயன்விழைந்து தனியாகியசக்குபாயிதன் கணவன் வினவியுடன்று
கயநிரம்பி யுயசாற்றுணை வந்து கணடு மென்மயிர் கரங்கொடிமூத்து
நயமிலன் கடிதடித்துடன் மேவநங்கையாரொடு தமில்லமடைந்தான். (கூ)

தந்தைதாயொடு தெரித்திட வன்னர் தாக்கிவைது நெடிதாகிய தம்பத்
தெந்தவன் கயிறுமெய்தவி ரித்தாரேது·மிட்டிடலருணதினை நங்கை
பந்த மூற்றினிதி னுற்சவமெல்லாம் பார்த்திடற்கிசை விலாமையினங்தோ
நொந்திளத்தயர் தனிதெரியாயோ துவலுமென்றனை யளித்தருள் செய்வாய்(ஐ)

என்றுவேண்டுதலே விட்டல னேர்ந்தங் கினைதல்கண்டு ரருமாயி நியென்னுள்
இன்றுகன்றுத லெனக்கர வீரமென்னு மூரிலெனையே நினைவுற்றுத்
தன்றுகின்றவினை யவள்கணவன்முன் சூழ்ந்துகட்டின னடிதன னங்கே
சென்றுமீட்டு வரவேண்டு மெனச்சொற் செபபிவந் தனனிரா நடுவிற்முன்(ஒக)

சக்குபாயி யெனவே வடிவாகித் தங்குமுன்ன ருறலும்மவர்கணடு
நிற்குநீயெவள் சொலென்று விஜய நிமலன்யா னெடிய பணடரிசெல்வேன்
மிக்கவன்புள நினைக்கொடு போகவேண்டி யிவ்வயி னடைந்தன னென்ரூன
தக்க நீயெனையுடன் கொடுசென்ரூற் சார்ந்துடன் கடின தண்டனை செய்வார்·

ஆதலாலு னுடனெங்ஙன நோவேன் யானெனப பிணிய விழத்த வரைபபோல
நீதமாக வவணிற் பிணையுற்று நின்று நீ செலுதி பணடரி யென்ரூன்
போதல் செய்பவ ரொடென்பது கொணடுபோனபின்பு பதினேந்து தினத்தும்
சாதலாம் வகை யிலாது தடிந்தார் சருவுநீரொடு தராம லீளைக்க. (ஐஙு)

மாமிமாமனன செய்வது கணடு வந்து மற்றவள் மணுள னினைந்து
தோமிலாத விவனைக்கடி வுற்ரூற்றுன்பு கொண்டிவ ளிறந்திடுவாளே
ஆமிஞனே நிகராயொருமனே வியாயி லெங்ஙனுறு மெனன விரஙகி
நாமிவாறு செயனன்றல தென்றுகன்ரு கட்டுகள விழத்து விடுதத்தான். (ஐச)

விட்டு நீயிவர்கள் செய்தல பொறுத்து விரைவினீர முழுகி யுணடி சமைக்க
அட்டில் போதுகென முகமனியம்ப வன்ன தாகென வமைத்தினி யிட்டாள்
இட்டமாய வரருந்தின பின்னரிலலின் வேலைஎனெல முடிவெய்தக்
இட்டாறுவ வனியுட் கொடுசென்று கிளரணைக்கண டிவருட விசைததான்.(ஐடு)

அருகுறும் பொழுதுமன் மதபாண மகத்தினிற் பதியமையன் மிகுத்தப
புருடனுன விவனவனே யணைக்கும் போதுவிட்ட லனுமவனை யணைத்துத்
தருதலான சுகமவன் மனைவி யிலுர்தாழ விலாததவி விடியுமுனேயிப
பெருகுகணண நதிமூழ்கி மனைக்குப பெறுவதான புனல்கொண்டுடன் வநது. ()

சமையல் செய்யும்வகை தாழ்வதிலாமற்றந்து மூவருமிசைந்திட நல்கி
அமைவதானபரி சாரகமெல்லா மடைவுடன் புரிதல்செய்தி வணிற்க
உமைதனு யகனுடற்கண்வீளங்க லுற்றுலாவிவரு சந்திர பாகைக்
கமைய மூழ்கிவிட்டலன் றிருநாமங் கனிவுடன் பகர்தல்செய்து கொடேகி(ஐள)

கோயில்சென்றவண் வீளங்குவிடோபாக்கோலம்யாவும்வீழிகுளிர்வுறநோக்கித்
தாயிலாவிட்டலன் மேவுஞ் சந்நிதிக் தெதிரில் வந்துவணங்கிப்
பேயினால் குறிருமேனியைகன்குபுல் விதின்று வளர்சேவடி பற்றி
மாயைசூழ்ந்தவழாத வள்ளல்பச்சை முகில்வண்ண விடோபா. (ஐஅ)

என்றுதோத்திர மிசைத்து வலஞ்செய் தின்புமிக்கு வெளிவந்து கருடனுர்
நின்றுநேரிலகு கமபம்வணங்கி நெடியகீர்த்தன மனைத்தும விஞவி
அன்றிராவிலொரு பாற்றுயில்செய்வ தாலீபின்புமறுநாணகர் சூழ்ந்து
நன்றெலாவிப வழுமுவது நோக்கி நாதன்முன்பு நணவத்து வணங்கி. (ஙக)

உருவருபகுண விபவமவற்றுளுள்ளழுந்து மவராகி விடோபா
மருவு முன்றிருவடிக்கணிணங்க வைத்தியென்னே யெனவேத்தினராகிப்
பெருகுமன்பு செயவாவி விடோபாப் பெய்கழற்கணுற வீழ்ந்தது தேகம்
அருகிருந்த[திவளத்துறு பனவனதனை நோக்கியினே யாரினனென்று. (உஙு)

தேர்தலாய்த் தெரியுமறையவர் சில்லோர் சேரவே கொடு சவத்தை யெடுத்து
நீர்சுலாவி வருசங்கு பாகை நெடிய கூலமிசையுள்ள மயானத்
தாதலாக மிளிரங்கி கொளுத்தியான பின்பனே வரும்புணண் மூழ்கிச்
சார்வதாயமனை சார்ந்தனரானதகுதி தேர்ந்து ரகுமாயி யுளத்தே. (உக)

சக்குபாயி வருமளவு மெனுதன்முனவட்கு நிகராய வொர்பெண்ணு
கிக்குமெமினி யெனத்தனியாகக் கினரகத்திலுறிலென் செய்வதென்று
தொக்கு தாசனனில் வெந்த விடத்திற்முனனி யென்ப முழுதுங்கருணைக்கண்
மிக்குமேவ வணைக்குதல செய்ய விசைவினிற் பழையவுரு வொடெழுந்தார்.

இந்த வுற்சவ முடிந்த பினியுனிட நடத்தி யென நோக்கி யிசைத்தாள்
அந்தநன்மொழி யுணர்ந்திவான் பினடியில் வீழ்ந்து திருநாண் முடிவாக
முந்துமேவுகர வீரபுரத்தின் முன்னுறும் பொழுதுவிட்டல னீராக்கு
வந்தனன்குட மெய்தினிவர் தமமில்வருதல கண்டு மனமகிழ் வுறவங்கே. (உஙு)

வீட்ட லன்றிரு விழாமுழுதுஞ் சேவித்திரா வெனவினுவலு மன்னர்
முட்டிலன்பு கொள்வீழுநது வணங்கி முளரியொத்த திருவடிகள் பிடித்துக்
கிட்டி னினறெனனையே யுனதருளாற் கேடி லுற்சவ மெலாந்தரி சித்தேன்
மட்டி லுன்ற னுபகார மதற்கு மாறுசெய்வதெது வென்று வழுத்தி. (உச)

இவ்விதத்தில் வருடந்தொறு மிந்தயாத்திரைக் குதவி செய்கெனவேண்ட
அவ்விதத்த தருளுவே னெனவை யனவர் கையிற் குடமளித்து மறைந்தான்
நவ்வியொத்த விழியார் புனல்கொண்டு நன்மனைக் கணுறலாகி யிருக்கச்
செய்பி பெற்ற வினவத்துறு பனவன் சிகொள் சக்குமனை வந்து புகுந்தான். ( )

வந்து கணடவு ளிறந்தவுளன் றேவுலய்ந் ததிங்கு மிகவுற்புதமாமென்
றந்தமாமனுஞெடு மாமியை யுங்கணடைய பணடரி நகரக்கிவள் வந்து
முந்தவிட் டலனை யன்பொடு கண்டு முடிவிலேய வணிறந்து விழுந்தாள்
நுந்த நன்மருகி யென்று தெரிந்து நொந்து கொண்டு தனனுஞ்செய்துவிட்டேன்.

பின்பு நீவிறறியத் தெரிவிக்கப் பேணிவந்த பொழுதிவ்விடை கண்டேன்
துன்பிலீரிதென வதிசய மென்று சோர்வு மேவியவணின்றன னன்னர்
மூன்பு நின்ற மருமகடனை நோக்கி மூனிவின் வன்க யிறுகொண்டு பிணித்து
வன்பிறங்கு தறியிடை யிடிவித்தேம் வாய்த்த பண்டரி நீயெங்க னடைத்தாய்

சொல்லுசொல் லெனலுமாமியைநோக்கித்துணிடைப்பிணிவுசெய்துளவன்றே
அல்லிலொல்லெனவவிழ்த்தெனைவிட்டாளாதரத்தொடெனையொத்தவொருத்தி
செல்லு மல்லல் செறிபண்டரி நீபோய்த்திரு முமவ்வளவு மூன்னிவிருப்பேன்
வல்லே புல்லு கெனநானவணே னிவந்த வின்றவள் குடத்துடன் மேலி. (உஅ

கண்ணமாநதி யகன்கரை யெண்ணெக்கண்டு சேம மதளாவின லென்கைத்
தண்ணலும் புனன் மூகந்து கொடேகத்தன் குடத்தையுத விகச ணறைந்தாள்
நண்ணலும் புனன்மூகந்துகொடிங்கே நானடைந்தன னெனபபரிவுறறுத
திண்ணமிங்கிவட னன்பையுவநது தெரிவையாகி விட்டலன் பிணியற்முன். ()

ாதமுன் றொகிலாம லிஞ்ஞையின்னல் செய்தனமை யோவெனவேங்கி
தாதலாவு குழன்மருகியி லன்புதந்து பின்புவருடன்தொறுமந்சத
தீதில்பண்டரி யிலாடியுடன் கார்த்திகையுமேவியவ ஞல்வருமனபின்
ஒதிவிட்டலனே நன்குபணிந்தே யுட்களிபபி னடியாரொனலாரா. கூ)

சக்குபாயி திருவடிகளே சரணம்

ஆகச் சரித்திரம் எசுக்குச்செய்யுள் நிரூாஉஉ.

முற்றிற்று

குபாகும்பார் சரித்திரம்.

மார்வாட தேசத்திற் சிதடமெனு மூரிலென்றும் ழெங்கும்வாய்மை
சார்வாக கூமைசாந்கி தயைவிரகம் பொருந்திச் சலிபபிலாது
நேர்வான ஹரிபஜனே நடத்திவரு குபாகும்ப ரானநேயர்
சோர்வேது மிலாதபுரி யெனுமனேவி யொடுவாழ்வு துலங்குநாளில் (க)

தினந்தின மொவ்வொரு பாண்டஞ்செய்து செய்தையாறு தினஞ்செல்வதாக
வனேந்தனர் மூப்பது பாண்டஞ் சூனேயிட்டு விற்றவற்றுல் வைணவர்க்கு
மனந்தளரா தளித்துத்தாமும் புசித்துச்சுக துச்கமனத் தெணணுராய்
அனந்தசய னனேத்தியானித்து வருவோர்தம்மை யவ்வூர்வேந்தன். (உ)

வரியிவர்க்கு மீறைந்து பாண்டமுத வுறச்செய்தான் மதிமுற்றுகத்
தருமவற்றைச் சூழையினின்றும் பிரித்துத் தந்தனரதனேவிடோபாத்
துதரிவுகொடு மற்றிவர்தஞ் செலவிற்குப போதாமை தேர்ந்தீறைந்து
புரிவுசெய்து சூழையிடைப் புருத்துவித்தான் பாண்டமவை போல்வதாக. (ங)

இவர்சூனே தனேப்பிரித் தெண்ணும்போது மூபபதுமங் கிருந்ததாக
கவபாண் டங்களேக்கண் டற்புதமாகியிது ளளினேநா யகன்செய்
தவஞுமென் றறிந்தெனக்காகக் கண்ணன்றான் துன்பம்பட லாயிற்றென்
றேறவமய்க் கணணீர் பெருகவிருந்தனரவ் விட்டலனே யெண்ணிமாதோ. (ஙு)

அக்காலே தணில்விடோபாச் சாதுஜன சிருதூருனதல்ல
தக்காரோ டெய்தினன் முனுங் கலந்திவ்வூர் தனிலே தருந்தீதா
இககாலந் தனிலழிப்பார் யாருளரொன் றேவினவ வீழமிக்கோர்
தொக்காராய்ச் சிறிதுபிரங் குதலின்றிக் குபாகும்பா ரிடைச்செல்கென்றூர். (ரு)

கூடவந்தோ ரொருவிடோபா குபாகும்பா ரில்லாயிற் சென்று
நீடிணனுநீதாரா மெனக்கூவ வுள்ளிருந்தோர் செவிதுகேட்டம்
மாடுவந்து மிகக்களித்து மற்றவாக்கெல்லாமவணங்கி வம்மின்வம்மின்
பீடமைந்த நீவிர்வரயான் செய்தவமே தென்றிறைஞ்சிப பேசி (சு)

தேவீர் மடியேனுற் செயத்தக்க வழியத்தைச் செப்புமென் னை
ஆவலோ டுரைசெய்ய வடைந்தசா துக்களவர் தம்மைநோக்கி
மேவுமெஙகள் பதிதிர்க்க வேணடுமெனக் குபாகும்பார் விரும்பிநன்றென்
றேறவெளிவந் திந்நனேபே ருக்குமுண வியற்றுதறகெவ் வாறென்றெண்ணி. (எ)

ஒருவணி கணிடத்திற் சென்றென் மனேயிற் சாதுக்களுற் றிருந்தார்
அருமை பெறுமவா களுக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியை யனேத்து நல்கில்
தருவனதன் கிரயமெனலும் வணிகனீ ரோழை நரவலரோ
கருகிய நீர்தாலாகும் பொருளுக் காக்கிண ரொன்று கல்லல் வேண்டும். (அ)

செய்வ னெனறோர் திடஞ்செப்பிற்ற ருவனென வவர்தாமுந் திடமே செய்ய
மெய்வணிகன் வேண்டுவ வெலாங்கொடுக்கக் கொண்டுபோய்விருந்தோர்க்கியக்
கைவசங்கொண்டவர் களவர்தமை நோக்கி தமக்கு மிருகைத்துணடாகி
மைவணண்சேவையுங்கிடைக்குமெனவாழ்த்திவைணவருமவழிக்கொண்டாரால்

மறுகினைத் தாமுற்றுணைவியும் பாமைமண்வெட்டி கூடை கொண்டு
செறிவுணி கனிடஞ் சென்றங்கவன் செப்பும் வயிற்கிணறு செடிதொடங்கி
உறுமண்ணெல்லாஸ் தோண்டி வெளிப்படுத்த மணலொடு நீரூற்றுந் தோன்றப்
பெறுபோது குடவறை யாயடியுற்றுப் பாரிடித்து பெயர்த்து வீழ. (ஐ)

உள்ளழுந்தி யிவரிருக்கக் களாவெளியிலுறு மனைவியோ டமிட்டுப்
பொள்ளென மிக்கலறும் போதெல்லோரு மங்குலந்து புகுந்து கேணிப்
பள்ள முழுதுந் தூர்ந்து இடப்பது கண்டறப் பதறிக் கிணற்றுட் பட்ட
தள்ளில் குபாகும்பாளை யெடுக்க வரிதா மென்று தளர்ந் திணைந்து. (ஐக)

அவர்தம் விதியிப்படியா யமைந்த தென்ற மனிவிதனை யன்பி னேக்கிக்
கவலிபடே லென்றலைத்து மீனபுகுதப் போக்கிய பின்கலந்து ளோரில்
புவனமனர் தோன்றுசர்க் இப்படியும வரலாமோ பொருந்தர தென்பார்
ஈவபாண்டம் புரிவோன்முன் கிணறுவெட்டற் குறலாமோ கவில்மி னென்பார்.

யாரோனுஞ் செய்கருமமனு பவிக்கவேண்டு மென்பா ரவரிற் சில்லோர்
தூராத கடறூர்த்தோ னடியாருக்கு பகாரஞ் சூழ்ந்து ளோர்க்குப்
பேராத விக்கதிதான் வரலாமோ வெனப்பெரிது பேசுகிறபார்
நீராததயர் வரினுங் காத்தாள வல்லனன்றே திருமா லென்பார். (ஐஉ)

இன்னபடி பலரும் பேசிக்கொண்டு தத்தமக்கா மிருக்கை சென்றார்
பின்னரொரு வருடஞ் செல்லத் தூர்ந்த கிணற்றுவழிப பெயர்வார் வந்து
மூன்ன ரிறங்கினர் சமைத்துணடனராகி யிராமூந்த முதிரா நிலத்துட்
டின்னுமிரு தங்கத் தாளம் வீணைதொனிக்க வரிசீர்த்தனங்கள். (ஐச)

வினவிக் கொண்டிரா முழுதும் வழிச்செல் வோரதி சயித்து மெய்ம் மறந்து
பனிதனக்குப் பகைவ னுதயஞ் செய்ய வெல்லோர்க்கு நடந்தபணைபை
இனிதுகாக்க வினவியவ ரெல்லோரும் வந்துணர்ந் தேந்தலுக்குக் கூற
அனகவரசனும் வந்துவினவி மிகவதி சயித்தானந்த மேவி. (ஐடு)

தொனி இளரு மவ்விடத்தைத் தோண்டு கெனவே வலராற்றோண்டி நோக்க
ஈனிமிளிருஞ சங்கு சக்கரஞ் சாரங்க நாந்த கந்தின கதை நனகாகத்
தூனிவளரும் தோளுன்குஞ் சோதிமருடதொடு குண்டலகே யூரம்
பனிமலரும் பரிபுர பாதத்துலங்கப் பலபல வாபரணம் பொற்ப. (ஐசு)

திருமுகந் தோற்றத தலங்கு விட்டல மூர்த்திக் கெதிரே திகழ்ந்து நின்று
பொருவறு கீர்த்தனம் பாடு கின்றகுபா கும்பாரைப் பொருந்தநோக்கி
வெருவுறு நீள்குழியினின்று மூர்த்தியையுந் தாசரையுமேலெடுத்துப்
பெருகுறு மன்போடிறைஞ்சியிவர் மனிதரல்லரெனப் பெரிதுவாழத்தி (ஐஎ)

அங்கொரு சீர்மட மொன்று புரிவித்து விட்டலனே யவணிறுத்திப்
பொங்கு முபசாரமெல்லாம் புரிந்துபல வாத்தியமும் பொலிந்தியம்பத்
தங்கு குபாகும்பாருக்கரசனெடவ்வூராருந்தாசராகி
எங்கும் விளங்குறக் காயினிதி மடத்துக் கேற்பதாயிசை வித்தாரால் (ஐஅ)

வயினவர்க்கு மதிதிகட்கும் போஜனமிட்டுப் பகலில் வளர்புராணம்
பயிலுறச் செய்திராத்திரியிலரி கீர்த்தனம்பாடும் பண்புண்டாக்கி
எயிலுயர் சீர்பண்டரி யூர்க்காடிக் கார்த்திகை யேகாதசி தோறெய்தி
மயிலெருத்தை நிகர்மேனிமா யோனைத்தரி சிப்பார் வருடந்தோறும் (ஐகூ)

குபா கும்பார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எனுக் செய்யுள் திருஷாகை

மூற்றிற்று.

கமலாகரர் சரித்திரம்

தமர்நீடிய பண்டரிமேவிய தக்கோர்
கமலாகரர் தம்மனே கற்பினின்மிக்க
தொமிலார் சுமதிக்கொரு சூனுபிறந்தே
அமைவார்பது மாகரரா வயதாவார் (க)

அரிதாசரில மிக்குளவன் பினராகி
வருதாயொடு தந்தையுமாதவனுமம்
பெரிதேயுரா செய்பவரிவ் விரு ப்பரில்
திரிபேது மிலார் கமலாகரா செவ்வே (உ)

தினமுந்துயி லோலியபின்ன திசென்று
புனலின்முழுகிச் செயலாவ புரிந்து
மனைதன்னிய வூர்வயின் மேவிவ திந்த
நினைவின்படி பிசசை யெடுத்து நிரம்ப (ங)

தம்வீடுபுகுந்து சமைத்தவைதம்மைப்
பெம்மானடி யார்மிசையும் படிபெய்து
விம்மாதரவார் மனைசேயொடு மேவி
கைம்மானிடர் நீர்த்தருள் கணணனே யெண்ணி. (ச)

தாமும்மினி தண் டுறுவாரொரு நாடக்
தோமில்சுதனுடு பலிக்கொரு சூழற்
போமவ்வளவில லரிகீர்த்தனை பொம்மச்
சேமஞ்செயுமவ் வொலி கேட்டது தேடி. (ஞ)

வேறு

நிவர்த்தியு ஞானதேவு நீடுசோபான தேவும்
பவத்தகல்ஞான முக்தாபாயியு நாமதேவும்
துவக்கில் கோராகும் பாரும்சூழ்ச்சி சேர்சாங்கதேவுக்
தவத்தியர் கபீராதி சாதுக்க ளாருங்கூடி. (ஙு)

திருமகள் காந்தனமஞ் செப்பியோர் பாங்கர்மேவ
வருகம லாகரர்தா மகனெடு மவணடைந்து
பெருகுமா னந்தங்கொண்டு பேசுமச் சமூகமுன்னர்
அருகுறவீழ்ந்து தண்டனிட்ட னரன்புகூர. (எ)

துதிந்தவர் தம்மைநோக்கித் துழாயணி மார்பனுமம்
மதித்துரை யடிகேளுன் முன்மருவிய பிறவி தோறும்
விதித்த புண்ணியங்க ளெல்லாம் விளைந்தன நம்மனோரால்
சதுர்த்தரே நானிவ்வூரிற் சாலவுங் தினஞுகி. (அ)

மனைதொறும் பிச்சை யேற்றுவரும் பொழுதினிது கீவிர்
நனைமலர்த் துளவோ ணமகவில்வது வினவிவந்தேன்
இனைவது தவிர நீவிர் யாவரு மெனதில் வந்தித்
தனையனே டெனையும் பாரிதனை யுமீடேற்று மென்றார். (கூ)

அவ்வுரை யுரைத்தோர் தம்மை யனைவரு நோக்கியைய
செவ்விதி னமது சாதித்திற மிகவெளியர் நீயாம்
அவ்விய மவித்ததிய ராயினும் பலரும் வீட்டுக்
கெவ்வியல் பாகநேர்வேம்யாது நீர்செய்வ தெல்லாம். (இ)

உமது பசாரத்தாலிங் குற்றயாந்திருத் தியானேம்
எமையழைத்துப் போயாங்கே யினைவுறல் வேண்டா மென்ன
அமைவு லீனைக்குத் தந்தையானவன் பாண்டுரங்கன்
கமைர குமாயி யன்னையாயுறக் கலக்க மூண்டோ. (ஙக)

ஒருகுறை வேனுமில்லை யுற்றநீரும் மில்லாக
வருதல் செய்தியான் செய்பூசை மகிழ்ந்து கொண்டருளல் வேண்டும்
திருமகள் கணவனன் பினைத் தொழத்திரு மாலன்பு
பெருகிய விவரொல்லோரும் பெயர்த்தவே றுலாத்திலா ராய். (ஙஉ)

சுமதி நாயகரோ நம்மில் சோர்வுரு தடைதிர்யாங்கள்
தமதகம் புலவிற்ரேய்ந்து சார்து மென்றுரைக்கக் கேட்டோர்
அமரு மில்லடைந்து தேவியார் தமைநோக்கி மின்னே
நமதகந் திருமாலன்பர் நணணுவரின்றைக் கன்னா. (ஙங)

அருந்தால் லமுதுசெய்தற் கமைகெனச் சுமதிகேட்டுத்
திருந்தநன்றென்று கூறச் செவ்வியோர்க் கூவச்சென்ரூர்
பொருந்தயல் வீட்டில்வேணடும் பொருளொலாங் கடன்கொண் டெய்தி
விருந்தினர்க் கடிசில் செய்துவேணட பாயசஞ் செய்போதில். (ஙச)

இந்தனம் போதாதாகி வேரெரு தினையுமின்றி
நந்தனையழைத்து நீபோய் நம்புழைக் கடையில் வைகும்
முந்தெரு முட்டைதம்மிற் சிலமுகந் தினையென்ன
வந்தனன்ரு வையைக்கண்டு மற்றதிற்சில கொள்போ. (ஙஞ)

அதிலொரு கடுவாய் நாகமடர்ந் தெழுந் தந்தச் சேயை
முதிர் சினத்தோடு கவ்வமும் துறவலறக் கேட்டுக்
கதுமெனச் சுமதிவந்து கான்முனே தன்னே நோக்கி
எதுங்மித்தத் தாலிங்கே யலறினே யெனவிணவ. (ஙசு)

அம்மனே யிந்தத் தியவர வெனைக் கவ்விற் றென்று
கொம்மெனக் கூறவன்னே கொடியவல் லரவை நோக்கிக்
கம்முறு பயங்கொண்டேங்கிக் கலங்கி மெய்மறந்து பின்னும்
தம்மக வதினேநோக்கத் தாமிசைக் கிடந்த தன்றே. (ஙஎ)

ஈதென்ன விபரீதம் மென்றினைந் திடர்க்கடலி லாழ்ந்து
மாதவர் மதிகலங்கி மறுகினர் மனந்தெளிக்திப்
போது நாஞ்சுதினே நோக்கிப் புலம்புறின் மனைக்கண் மேவுஞ்
சாதுசற்சனர் களுண்ணு தகல்வரே யெனச் சலித்து. (ஙஅ)

உரக முன்றீண்ட மாய்ந்த வுலோகி தன்றன்னைப் பெற்ற
வரமதி தயன்றன் பாவைமனத்துயர்க் கதிகமேனும்
தரமிகு சாதுபூசை தலிர்தல் கூடாத தென்று
திரமிகச் சேயைத்தூக்கிச் செறிவனைத் தோண்மேற் சார்த்தி. (ஙஈ)

கொடுவந்து மனையிற் றொட்டின்மிசைக் குழந்தையைக் கிடத்தி
வடிவுறத்து நீராடிவந்து பாயசஞ் செய்தாகக்
கெடுவதில் சுமதிகேள்வர்கிளந்த சாதுக் கடம்மைச்
சமித்தியி லழைத்து மேவிச் சரண்களே விளக்கித் தாழ்ந்தார். (உ)

சுமதியும்வந்து தாழ்ந்து சுதன்றுயர் மறந்து தும்பால்
எமதிடர் கடிந்து நல்வாழ் வெய்தின மென்ன வேத்தி
அமர்தர வாசனந்தந்த மர்ந்தபி னடைகளிட்டு
விமல நற்கறிகள் வைத்து வெள்ளிய சூரல்பெய்து. (உ)

பருப்பிடை நறுநெய்பெய்து பரம சாதுக்களே நீர்
விருப்புட னமுது செய்மினென்று வேண்டுதலு நாமர்
பொருபபது ருடையாக் கொண்டபுனிதனைத் தியானஞ் செய்ய
கருப்புவில் லோனபபெற்ற கண்ணனுட் டோன்ரு ஞக. (உ)

உத்தமரே தோவிங்க னுளதொரு தடையென் ரேர்ந்து
மெய்த்தவச் சுமதிகோனை விருப்புட னேக்கி யுங்கள்
தத்துவப் புதல்வன்றன்னைத் தருமின் யாங்கூட வைத்துச்
சுத்த நல்ல முதுண்டப் கென்றுரைத் திடச் சுமதிகேட்டு. (ங)

வேறு.

இப்பொழுதுள தோதிலைவர் களுமிசை யாரண்
ஒப்புற வுரைசெய்வே மென்றுள மதிலுன்னி
செபபின ரருமை தேவரை முகநோக்கி
துய்ப்புறலது செய்து தொட்டிலின் மிசை தூங்கல். (உ)

உற்றன னெனையாங்களும் புதல் வனையன்றிப்
பற்றில முணவாதல் பள்ளியிலுறு சேயை
உற்றுற வெழுவித்திங் குய்க்குதி ரெனலோடும்
சற்றவண் மொழியொன்றுஞ் சாற்றிலராய் நின்றே (உ)

விட்டலனடி யுன்னிவினவது வினைகிற்க
மட்டறுதவர் முன்னே யென்றன தொருமைந்தன்
கிட்டிலனிது போது ளிளர்துயில் மிகலாலே
இட்டநலுண வுண்மினென்பது தெரிநாமர். (உ)

வீணையொ டெழுதந்து விட்டலனடி யுன்னிக்
காணுறவரு ரெனறுகையினி லுறுதாளம்
பேணினருற வோதிப் பேசினர் திருநாமம்
தூணிடைவரு வோய்நீ தோற்றிலே யெனிலுண்ணேம். (உ)

என்றிவ ரினிதோத வெதிரரு ளொதோன்றி
நின்றிரு கையாலந் நிமலரை நெமோர்பன்
துன்றுற லதுசெய்து ளளவணி நெமோர்பன்
நன்றுன தளமென்னே நவிலுதி யெனநாமர். (உ)

சுமதித ஞெருமைந்தன் றூங்குதலதையோவி
எமதுடன் மிசைகிற்க வினிதரு ளுதியென்று
கமலநன்மலர் போலுங் கழல்பணி வுறுபோதில்
அமலனதருளா லங்கயர் வுறுமொரு பாலன். (உ)

சூடு

தெளிவுறல் கொடுதாயைச் சீக்கிர முணருன்னீர்
அளியென வுரைசெய்யவக் குரலினே கேட்டுக்
களிமகிழ் வொடுசென்று காண்முனே யினைத்தூக்கிக்
குளிர்வுறமுக முத்தங்கொடுநிற நனிசேர்த்தி. (கூ)

தழுவின ரிரிதாசர் சந்நிதி கொடுவந்து
வழுவறு மொருநாமர் மலரடி மிசைவீழ்த்திச்
தொழுதவரடிபற்றித் தூணைவிழி வருநீரால்
கழுவியெமுழை மேவிக்காத்தருள் புரிந்தீரே (கூக)

உம்மது பெருமைக் கோரொப்பிலை யெனவோத
அம்மனே யுறுதாசரனே வருநீன்ற
இம்மகனுக் கென்னேயெய்திய தெனவன்னர்
தம்முண ருறலான தன்மையை யுரைசெய்தார் (கூஉ)

அற்புதமிது வென்னுஹரியடி யவரொல்லாஞ்
சிற்பரன ருணும தேவர்தமுக நோக்கி
மற்பொருதிரு மார்பனே யொருவடிவாகி
பொற்புறலாரு னென்றவர் நனிபுகழ் வுற்றார் (கூங)

புகழ்வொடு மகிழ்வுற்றப புதல்வனெடவ ரெல்லாம்
மிகுசுவை யமுதுண்டார் வெள்ளிலே பாகோடு
தருநறு மலர்சாநது தரவடை வொடுபெற்று
மகனெடு தாய்தந்தை வாழ்வுறு மொழிதந்தார் (கூச)

மூவரும் வருநாமர் மொழியுப தேசம்பெற்
றேவருமகிழ் கொள்ளவில்லறம் வழுவாமல்
ஆவயினரி நாமமனுதின நனியோதி
மேவுற வவரொல்லாம் விடைகொடு புகலானர் (கூடு)

கமலாகரர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் எஅக்கு யெய்யுள் நிதூஎசு

முற்றிற்று

துக்காராம் சுவாமிகள் சரித்திரம்.

தேசுவெண்ணுந் திருப்புரி யிற்குடி.
ஆசுவோர்நன்ம ராடரி லானமெய்
வாசுசேரநற் செய்கைகள் வாய்த்தவர்
போருசாதுக்கள் சேவை புரிபவர் (க)

இடைவிடாதிர வும்பக லுந்திரு
வுடையமார்ப னுளத்துற வெண்ணுறு
நடையர்போலிசு வம்பரர் நாடொறும்
மிடைசுடர்ப்படும் வேலிவந் தெய்தவே. (உ)

தாளம்வீணைமத் தாளமுங் கொண்டரி
ஆளமூசுறு மன்ப ரனேகர்முன்
நீளநீளரி கீர்த்தி நிகழ்த்தொரு
நாளணைந்தனே நன்மகற் கோதுவாள். (ங)

ஈண்டுதங்குலத் தெய்தியு முன்னவர
பாண்டுரங்கன் பழம்பதி செல்லுவார்
ஆண்டுதோறு மவ்வாறுசெ செல்வதை
வேண்டுகென்ன விரும்பி யெழுந்தனர். (ச)

தாய்பதங்க டொழுது தனித்தரி
மேயபண்டரி யாத்திரை மேவுறத்
தூயதான பஜனே சொலிக்கொடுங்
காயவன்பினர் தம்மொ டடைந்தனர். (ஞ)

தண்டமாமதி தோயும படிக்துடன்
புண்டலீகனைக் கண்டடி பூசித்துப்
பண்டரிப்பிர தக்ஷணம் பணிணிகீள்
விண்டுகோயி லிடைவந்து மேயினர். (ட)

வினைதமைந்தனே யஞ்சனே மீளியை
நனர்வணங்கியங் குள்ளக லோர்கொலும்
புனிதகீர்த்தனங் கேட்டுத்தம் புந்தியில்
இனிதினனந்த மெய்தியுள் ளெய்தினர். (எ)

இன்பவாரியை யெண்ணு ரைணர்ந்தமெய்
அன்பர்ஜீவ வழுதை விமலனே
முன்புகண்டு முதிர்பர மானந்தம்
மன்பெருங்கடன் மூழ்கி வணங்கினர். (அ)

எண்ணிரண்டுப சாரமியல்வுறப்
பண்ணியாலிங்க னஞ்செய்து பற்பல
வண்ணமாக வழுத்தி வணங்கினர்
நண்ணினைந்து நாள்வரை நன்கரோ. (ஙு)

நாமகீர்த்தனங் கேட்டங்கு நண்ணினோர்
காமன்ரூதை கழல்கள் வணங்கினர்
பூமகட்கொழு நன்விடை பெற்றுப்போய்
தாமகத்துறு தாயை வணங்கினர். (எ)

பண்டரிப்பெரும் பான்மை யெலாஞ்சொலிக்
கண்டமூர்த்தி கழற்க ணெனதுளம்
மண்டுகின்றசெப் போதினி வாய்ப்பதென்
றண்டுகண்கணீர் வாகின் ரூரரோ. (ஏ)

தாயுந்தன்மகன் றங்குலத் தோர்செய்கை
மேயினனென வேண்டி மகிழ்ந்தனள்
ஆயபின்பொர் தினம்விசு வம்பரர்
போயினர்முன்பு போற்பண்ட ரீபுரம் (ஐ)

சென்றுசந்திர பாகையின் தீர்த்தத்தில்
நன்றுமூழ்கி நலங்கிள ரத்தனி
நின்றுவிட்டல மூர்த்தியை நேமமாய்
ஒன்றச்சேவித்தொ ருங்கு துதித்தனர். (ஒ)

தசமியோர்பொழு தாயுறச் சாப்பிட்டங்
கிசையெகாதசி யில்லுண வின்றியே
நிசியொர்நான்கு நிரம்பிய ஜாமமும்
கசியுமன்பிற்கண் ணன்புகழ் கேட்டனர். (ஓ)

சேர்துவாதசிப் பாரணை செய்தங்கு
சார்தலாயினர் முத்தினந் தாழ்த்துபின்
கார்நிறந்திகழ் கண்ணனடியிணை
ஆர்வமோகெண் டன்பின் வணங்கினர். (ஔ)

விடைபெறும்பொழு தில்விழி நீருகக்
கடையனேனுனைக் காண்பதெந்நாளென
அடையுநீர்வில கற்கரு மீனென
நடைகலங்கின னென்று நவின்றனர். (க)

என்றபோ தெதிரிற் பிரசன்னமாய்க்
குன்றமேந்திய கோவலன் ரோன்றிமுன்
நன்றுநின்னன்பு நன்றென மெச்சிநான்
ஒன்றுவேனெங்கு மாதலி னுனக்கேன் (உ)

நீயுன்னூரிருந் தென்னைநி னைப்பினும்
எய்வனின்வயி னன்பிக வேனெனச்
சாய்விலன்பர் சகுண வடிவையான்
நேயமோடென்றுங் காண நினைக்கின்றேன். (ஊ)

அன்றிவேறொன்று மாதரிக் கின்றிலேன்
என்றுமற்றிதற் கென்செய்வென் யானென
நின்றகண்ணன்புன் மூர னிலவுற
ஒன்றுமார்பி லணைத்தவ ருச்சிமேல். (எ)

சனதசெங்கம லக்கரஞ் சார்த்திதன்
புனிதநாமஞ் செலியிற் புகன்றனன்
இனிது நீ யெங்கிருக் தென்னே யெண்ணினும்
நினது கண்ணெதிர் நேர்வெனஞ் சேலென. (உ)

ஊர்க்குப் போக விடைகொடுத் தாய்த்தனன்
பேர்க் கொணவன்பு கொணடு பெயர்ந்தவர்
சேர்க்குங் கார்த்திகை தொட்டெட்டுத் திங்களும்
பார்க்க வந்த னர் பண்டரி மாயனே. (உ)

எட்டி ரண் டென்றிய ம்பு மெகாதசி
வட்டி லாரா பணடரீ புரமே வினர்
மூட்டி லொன்பது திங்களின் மூன்றிய
அட்டமித்திதியில் விசுவம்பரர். (உ)

நிரவிலே துயிலங் கணவெய்தினன்
அரவிலாம யாருளிய பக்ஷமால்
உரவினீ யெட்டித் திங்களென்னூர் வந்து
பரவி யென்னைக் கடனறப் பணணினைப். (உ)

அதலானீயமரு முன்னூர் வயிற்
போதலாயின னென்று புகன்றெரு
சூதரீன் பொ றிற்றுன்னிய மாந்துறக்
காதல் கூரவைப் கணவிழித் தாரதோ. (உ)

விழித்தவ் வூரில்விளங்கும் வயிணவர
செழிபபுறத் தெரியச் சொல்லிச தென்று நாம்
பழுத்தமாம் பொழில்லைகும் பரமனை
வழுத்தின் வூரில்வரச்செய்து மென்னவே. (உ)

சொல்லியாரொடுள் சூதபபைம்பூம் பொழில்
புல்லி நாடினர் கணடி லர் பூவுறை
வல்லிநாதனை வாய்ந்தவ ரீபபொடி
மெல்லி சுழ்த்துளவம் விளை வீசவே. (உ)

தெளிந்து சென்றங்கு நோக்கத் திருத்துழாய்
விளிந்தவாசப பொடியொடு மேவுறப்
பரிந்து கணடுகலைப பழுதின்றெனப்
புரிந்தெல்லோரும் வியந்தனர் போற்றினர். (உ)

அடியோதறைவர் விசுவம்பரர்
மாயன்ற ன்னை யிம்மண்ண கழ்ந்தாயினும்
வயக்காணுது மென்னு மளவிலா
காய மற்றி வரன்பைக் கருதியே. (உ)

வேறு.

விசுவம்பரரோ தனிவிட்டலனும்
கசிவன்பது கண்டி வண வந்தது மெய்
நிசியொன்று நிறத்தனி மாடுளனீர்
அசியின்றி யகழ்ந்து கொளத்தருமால். (உ)

இனிதும் வழிதன்னிடை யெய்துவனேர்
புனிதன்றிகழ் வைணவர் பூடணன்மே
தினியங்கவ னிற்பெரு கித்திகழும்
நனிகன் கரிபத்தியெனு நவில. (கூ)

வினவுற்றவர் யாரும் வியந்துகரம்
பூனவுற்றனர் கொட்டினர் பூமகன்கோன்
அனகத்திரு நாமமறிந்த வயிற்
றுனலுற்றனர் கைகொடு தோண்டினரே. (கூக)

தோண்டத் தளவும் பொடியுந் தனலாய்
நீண்டத்தலே நேரிலு ருக்குமணி
வேண்டத்தகுவோன வளோடு விராய்க்
காண்டற் கினிதாயுறல் கண்டனரே. (கூஉ

கண்டார் ஜயஜயவென நன்குகளி
கொண்டார் விசுவம்பரர் கொண்டனர்கை
வண்டார் தளவோனே மணைட்டியுடன்
கண்டார் வழுடன் கொடமா நகர்வாய். (கூகூ)

சிந்தாமணி போற்றரிக்க வெலாம்
தந்தார்தர வேவரு தண்ணெனு நீர்
இந்தாயணி யெனனு நகிக்கையில்
வந்தாவ யின்மன்ன நிறீஇ யினரே. (கூச)

வேதோத்தமர் தம்மின் விதிப்படியே
மாதுத்தமி யோடமர் மாதவனேச்
சீதோத்தம மஞ்சன நீர்சிரமீ
தேதோத்திரமோ டினிதாட்டினரே. (கூரி)

எல்லாவணி யுந்திகழ் வித்தெழில் சேர்
நல்லாடையு நன்கொளிரப் புனைவித்
தல்லாச மிணங்குப சாரமெலாம்
வல்லார் சொலும வண்ண மியற்றினரே. (கூசு)

ஒருநாளிரவிற் பெரிதும் பர்தொழும்
திருநாயகன் முன்பெதிர் நின்று திகழ்ந்
தருணாயக வந்தணர் நாயகசோ
கருநாயிறுபோலொளிர் கண்ணவெனு (கூள)

துதிசெய்து தரும்பளவும் பொருவா
மதியில்லெளியேன் முனம் வந்தனை நின்
பொதியின்னருள்யான் புகழ்தற்கெளிதோ
விதியின்றிறமென்று வியந்தனரே. (கூஅ)

அவசங்கொடு நிற்கவருட் குரியார்
கவசம்பொரு கண்ணன் மலிழ்ந்துமுகம்
நவசந்திரனென்ன விளங்கருணித்
திவசந்தனில் வேண்டுவ செப்புகென. (கூக)

நாதாவுனதன் பிடை நானழுவா
மேதாவியெனும் படிவேண்டுவனென்
சாதாரணமாய் வருசந்தியும்
ஆதாரநிலம்புய மெல்லடியே. (சம)

பற்றிச் செலுமன்புபழுத்தினகப்
பெற்றுப் பெருகும் படிபே ரருள்செய்
கெற்றைக் குமெனு முளியம் பினர்மால்
நற்றப்படியே வரநல் கினனே. (சக)

அருள்கொண் டவரை யினையிவ் விடைநீ
இருள்விண் டிடவென்று மிருக் கவெனத்
தெருள்கொண் டுபணிந் தனர்சென் றனரில்
மருள்விண் டுறநாள் சிலமாய்ந் தனவே. (ஒஉ)

வேறு

ஆயநா ளளவில் வைகுண் டத்தினின் றணிவிமானந்
தூயது கொண்டுவிண்டு தூதர்க ளெதிரிற் ரேன்றி
நாயகனன்பின்மிக்கீர் நணுகும்வைகுண்டமென்ன
ஏயது கேட்டவன்பர் பண்டரிக் கிறையைநோக்கி. (சஙு)

எனக்கிரு குழவி யோடில் லவளுமுண் டிவர்கண் மேனின்
மனக்கனி விருத்தல்வேண்டும் வைகுண்ட நான்செல்கின்றேன்
புனத்துழாய் முகிலேயென்று போற்றின ரேறிப்போனர்
கனக்களே பரத்தைவிட்டுக் கடன்முறை கழித்தபின்பு. (சச)

ஹரியென்று முருந்தனென்று மமைகிரு ரோடுபண்பு
தெரியமா பாயியென்னுந் தேவியார் திருமாளுமம்
பெரிதினி தியம்பல்செய்து குடும்பமும் பேணியெங்கும்
விரிபிரா ணிகளிலொத்த விருப்பின ராகிவாழ்நாள். (சஙி)

அன்னவ ரன்புக்காக வாண்டரருள் பாண்டி ரங்கன்
றன்னரருள் பெருகிச்சார்ந்து கனவினுந் தமக்குவேண்ட
லென்னது புகலுகென்ன வெம்பிரா னேழையெயுனுன்
பொன்னடி யன்றி வேண்டேன் பிறிதெனப் பூமிகேள்வன். (சசு)

மகிழ்ந்தவர் தமைத்தழீஇப் போய்மறைந்த பின்கனவுதோர்ந்து
மிருந்தவா னந்தங்கொண்டு மேவரி பஜனைசெய்து
இகழ்ந்தன ரிருக்கத்தந்த சேய்களா லோசித்துத்தாய்
அகந்தனி லடைந்துதாயே யகத்துள தமக்கிருக்க. (சஎ)

நாங்கள்சென் றரசன்றன்னை நயந்துசே வகங்கள்செய்ய
ஓங்கிய விச்சைகொண்டோ முதவுக விடையென்ரேதிப்
பூங்கமழல் வணங்கவன்னை பொருந்திலர் பற்பலாறு
தீங்கறத் தடுத்துங்கேளாத் திறத்தினுத் தரவுசெய்தார். (சஅ)

இருவருஞ் சென்றுவேந்த னிடத்தனி கங்கட்கேற்ற
பொருநராய்ப் பொலிவு பெற்றுப் போதுக தாயையென்ரூர்
அருளனை பாண்டரங்கன் றனையெவ்வா றகல்வதென்று
கருதினர் கண்ணீர் மல்கக்கண்ணன் றன்கோயின்மேவி (சக)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

பணிந்தனர் பற்பலாறு புகழ்ந்துபாண் டரங்கா நின்னைத்
தணந்து செல்வகை யாயிற் றென்றனை யராலினி யான்போதல்
அணிந்தடி பணிவதென்றே வருளுக விடையென்றேத்தித்
துணிந்துள மருகிமாைக் கூப்க்கொடு சுதர்பாற்சென்றார். (இ)

சென்றளந் தனைவிடோபாச் சேவடி சேர்த்திருக்கப்
பொன்றினசில நாள்பின் போர்ந்தின மவர்கன விற்போந்து
மன்றலந் துளவமானீர் மகர்வயினன்பு கூர்ந்தங்
கென்றனைப் பிரிந்தீரன்றே யானுங் கடேகுவுக்கு. (ஈ)

வந்ததுங்களுக் காயன்றே வாதலானீரு மக்கள்
பந்தம் விட்டிப் போதே யென்பால் வருகென்று போனுன்
சந்த தமறந்திலாததையலா ரெழுந்திருந்து
நந்தரை யழைத்துன்றந்தை நயந்தவா னளினை நாதன். (உ)

நம்மதூர் கணுகினாளு நங்குலந்தனை யீடேற்றிச்
செம்மை செய்வதற்கமைந்தானின்றென்றன் கனவிற்சேர்ந்து
பொம்மல்சேர் தேகுக்கென்னைப் போதுக வென்று போனுன்
அம்மழை வண்ணன்றன் பாலடைவது வேணடுமென்றார். (ஊ)

என்றலுஞ் சிரித்து மைந்தர்கனவு மெய்யாமோ வென்று
துன்றலைத் தடித்து நான்கு தினந்தொலைவான பின்பு
நின்றதந்தாயை நோக்கி நேற்றளவினும் விடோபா
ஒன்றுமக்கென்னை சொன்னுனை விகழ்ந்துற நகைத்தார். (ஏ)

நகைத்தவர் தம்மை நோக்கி நாதன் சொன்னதற்கு நீவிர்
மிகைத்திக முன்மினென்று வெறுத்தெமாபாயி சொல்லப்
பகைத்தவர் கேளாராகப் பாண்டரங்கனுக்குக் கோபம்
தகைப்பரிதாகி வந்து சார்ந்தனன்றாய் கருவில். (ஐ)

என்னிடம் வரவுமக்கியானிசைத்து தும்மகர் பால்வாஞ்சை
துன்னிட வராதிருந்தீரல்ல வோநுஞ்சுதர்க்கு
மன்னிடு மரண நாளேயிரண்டு ஜாமத் திலென்னப்
பன்னிடல் கேட்டுச்சாலப் பதறின ரழுதுசொல்வார். (ஒ)

ஐயனே யெனதுமக்க ளவிந்திடி லெனக்கியாவர்
செய்கடன் செய்வாரென்ன ஸ்ரீதரன் யானேசெய்வேன்
மொய்கட னுமக்கென்றேதி மறையுமு னெழுந்துமுந்தித்
தையலார் மகரைநோக்கி யான்முனஞ் சொலத்தடுத்தீர். (ஓ)

ஆதலாற்பாண்டரங்க னகத்திடைக் கோபங்கொண்டு
போதலா யின்றிரண்டு ஜாமத்திற் புரள்வீரென்று
நோதலாம் வகையிராவிற் கனவிடை துவன்றுனென்னச்
சாதலா கின்றமைந்தர் தாய்க்கு மூப்பானதாலே. (ஔ)

பித்தமிக் காகிவாய்க்கு வந்தது பிதற்றுகின்ற
தித்தகையென்று தாயைநோக்கின ரின்று நாங்கள்
செத்தவிவது மெய்யே துஞ்செங்கை யாலிடுக சோறென்
றத்தகை யவருமாக்க வழுதுதாயன்ன மிட்டார். (ஃ)

வெள்ளடை தவர்க்கா யீயும்வேளை யிலரச னேவ
பொள்ளெனத் தாதர்வந்து பொருந்தலர் பொருவில் சேனை
வெள்ளம் வந்தமர் நேரிட்ட வாதலானீர் விளைந்து
தள்ளருஞ் சமர்க்குச் செல்லச் சாற்றின னரசனென்றான். (எஅ)

என்றவர் சொல்லக்கேட்ட விவரிருவருஞ் சமர்க்கு
நன்றெனச் செலவமைந்து நால்வகைச் சேனையோடும்
சென்றளவறு போர்செய்து சிதைந்தடி பட்டு வீழ்ந்தார்
அன்றனை சொற்கேளா மலமலனை யிகழ்ந்த தாலே. (அக)

இறத்தல் வந்திற்றதென்ன வெண்ணின ரிபங்காத் தோனை
நிறத்தயா நிதியே யிப்போதெம்மை நீகாத்தல் செய்கென்
றுறத்த பித்திரங்கு வேண்டவுட னெதிர்தோன்றிக் கொண்டல்
நிறத்தினன் றழுவிச் சென்மினீ ளொளிவிசும்பென் றுய்த்தான். (அஉ)

அம்மகரிறந்த செய்தி மாபாயி முதலோர் கேட்டு
வெம்மலுற்றமூண்டத் துன்பவேலையின் முருந்த னெனினும்
செம்மறன் மனைவியாற்றுள் சஹ கமனஞ் செய்தாள்மா
லும்மவ ளுக்குங் காட்சியுத விவைருண்டத் துய்த்தான். (அங)

வரியெண்போன் மனைவி கர்ப்பமாயிருந்தன ளன்னஞ்சொத்
தெரியமாபாயி தேவுக்கழைத்தனர் கொணடு சென்று
சுரிமுகச் சங்கமேந்தி கோயிலுட் சென்று தோன்றும்
கரிய மாறன்னை நோக்கிக் காற்றுணை யிறுகப்பற்றி. (அச)

குடும்ப நாசஞ் செய்கின்ற குடிலனே கொஞ்சமேனும்
தொடும் பரிவின்றி நீயென் சுதர்பட வினைவித்தாயே
இடும்பை திருனக்குத் தாசனென்பவர் குலத்தையெல்லாம
கெடும்பரி சியறறுகின்ற கேசவா யானென்செய்கேன். (அடு)

மூப்புறு பருவத்தென்னை யாரினி முயன்று நின்று
காப்பவ னென்று துன்பக் கடலிடை யாழ்ந்திவ் வந்து
தாய்ப்பவனத்திற் சேமருகியை விடுத்துத் தாழ்ந்தா
மேய்ப்பவன்றன்னை நெஞ்சில் லிடுகில மாயிருந்தார். (அஅ)

அன்னவர் துயரை நோக்கியருணிறை பாண்டுரங்கன்
தன்னது சகுணரூபத்தினைக் கொடுமுன்பு சார்ந்தேன்
றின்னலி லழுந்துகின்றீ ரொந்தெந்தக் காலத்தேது
துன்னுமோவது வேதுன்னும் துயருறிற் பயனென் றுன்னும். (அஎ)

இப்பொழுதமக்குப் பிள்ளையுடனெது வேண்டினலும்
சொற்படி தருவேன் வேண்டல்சொல்லு கென்றுரைப்பக் கேட்டோர்
ஒப்பறு முன்னையன்றி வேரொன்று முகவேன் யானென்
றப்பொழு தரைத்த மாற்றமயர்ப் புற்றுயானீ யென்றார். (அஅ)

என்னுமற்றவரை நோக்கி யினியமக்கியான் சேய்த்தோன்றல்
பொன்னுமக்குதவி செய்யும் புதல்வன்றன் மனைவியாகத்
துன்னுதும் பணியிலேதுஞ் சோர்வுறு தியல்வோமென்றான்
மின்னுமிழ் மணியும் பொன்னும் விளங்கெழில் மார்பினானே. (கக)

வினவெமாபாயி நன்றென் றிறைஞ்சிடவி மலன்முனத்
தினமுதலவர் தம்பேரனுகியே சேவை செய்தான
வனமலர்த் திருவுமன்னர் மருகியாய்ப பணிசெய்துற்முள்
அனகன் மற்றவனோடோர் பாத்திரத்துணடு வருவதாலுன். (எவ)

சிலதினங் கழிந்தபின்பு செப்பெமா பாயிக்காயுள்
லிலகுறு காலமாக விமலன்றன சுறங்கிற் சார்த்தி
இலகுறு மாவிதன்னே வைருண்டத் தேறச்செய்து
பலவகைக்கருமம் யாவும் பண்ணியுத் தரிததான் மாதோ. (எச)

மருகியார் மாமியாரா போமவகை தெரிந்துங்ரு வந்து
பெருகியது யமதாழத்து பிள்ளையுந் தானுமாக
உருகியென் மாமியாருக் குரிமைசெய்து தவகிலலேசா
அருகிலேனத்தோ வென்ன வழுதன ளையாந்தான் மன்றே. (எஉ)

அயர்வது தெரிந்து சுற்றதாரெலா ரியுஞ் சேயம்
இயலுடனிருந்துதானே கருமஞ் செய்தி ரென்ரு த
பெயரரி மனைவிகேட்டு வியந்தனள் பிள்ளையான
நயமிகு விடோபா தேர்ந்தாளுரணன் செய்கை யென்ரு (எங)

தேர்ந்தவன் கோயில் சென்று தீர்த்தமே நோக்கி நின்னைச்
சார்ந்துறச் செய்கிலா தென்றந்தையர் தமைக் கொன்ருயே
நேர்ந்துள பிரகலாதனங்சத னென நிகழ்த்தப்
போந்தவர்தந்தை மாைப பொன்றிடச் செய்தாய் போலும். (எச)

தருமமோ நீசெய்கில் ககவுகளாத லாலுன்
அருகிலு மருவல்கூட,, தெனதுதனகையா யுதத்தால்
செருகித் தம்மார் பைப்போழ்ந்து கீர்தறகு மூயலகண்டு
மருவலர் தளவோ ரேழி வந்தவன் கையைபபற்றி. (எடி)

கொண்டு வீணையென் மேனீகோபங் கொணடாவி நீக்க
மண்டு கின்ரு யென்ரேதித் தழுவிக் கணணீரை மாற்றி
அண்டுவதண்டும் போக்கலரி தெனப்புகன்று தேற்ற
விண்டவனுகிக் கோபம்விமலனேப பணிந்து நோக்கி. (எசு)

நாதநின் செய்கை தேராநயமிலேன் செய்த தீமைக்
கோதறப் பொறுத்தாள் கென்றுபோற்றலுங் கொண்டல் வண்ணன்
மேதகு கருணே கூர்ந்து நவித பக்தி மேவ
ஓதலு முபதேசம் பெற்றுற்றனன் முயுந்தானும். (எஎ

பாண்டரங்கனேப் பூசித்துப் படர்தருங் காலத்தன்னற்
கீண்டினன் பதாழி யென்ரேர் புத்திர னிவனும் பக்தி
நீண்டுறப் பூசித்துற்ரு னிமலனே யிவனுக்கோர்சேய்
காண்டகுங்கான் ஹயாசங் கரனெனத் தோன்றினனே. (எஅ)

தோன்றினன்ருனு மவ்வாரூகவே சுருதிநாதற்
கேன்றன னடிமையாகிப் பூசித்தா னிவனுமோர் சேய்
ஈன்றனன் போனோபா வென்பவ னெழிற் பாண்டரங்கன்
ஆன்றபூசனே செய்தற்ரு ளுண்டிருபத்து நான்கும் (எக)

தன்னுயிரிபோற்ற யாவிற் றரணியி னுயிர்க ளெல்லாம்
மன்னுறச் சாதிபூசை மலிதரப புரிந்து மெய்யன்
என்னுமதிழுக்காதே சாத்துவிகளுய் வருநாளோர் காள்
தினனுருததிரன்மால் வேதாத் தியிலிடைக் கனவிற்றோன்றி. (அ)

உனக்கெதிலிச்சை யென்ன வுரைத்தலு மெதிர் வணங்கி
எனகரு ணனமைகந்தன் வேண்டுமெனச் சம்புதந்தே னென்ரூன்
கனக்கரு நிறத்தோனரு றுங் காகினிதனை யீடேற்றும்
மனக்கனி வானேத்தந்தே னெனமலரயனுந் தந்தான். (அக)

தூயிலுணாந் தருகிற்றாகருந் தூணைகன காயியான
மயிவினை யெழுபபிநாதன வகுதகதைச் சொலிமகிழ்ந்து
செயிர்ற வாழுகாள்கள் சிலசென்றபின்புதேவி
வயினிடைச் சிவனவாத்தாற் சாம்பஜி யென்போன்வந்தான் (அஉ)

பச்சைமால் போனோபாவுக்கருளிய படியேநல்க
இசசைகொண டடியரோடு மிருந்துழி யாவன்பாரிற்
கொச்சைதீர்க தறிவுமேவக் கொளுதகினால் லொழுக்கத்தாக்கும்
விச்சைதோந்தவ னெனறெணணி நாமதேவரை விளித்து. (அங)

நியுலகத்தின்மூன்னே நிமலனையப பிறந்தபோதங்
கேயுமென ?ரிணறு கோடியென் றியல்திரந்தம்
கயுமா செய்யெனறு வகுதகதினை விரதமற்ற
தாயுறி லஞ்சுகோடி யையம்பதகோ டிலக்க மிலை (ஙச)

அல்லலோ சரியதாக வமைக்வஞ் சிவகோடி
நலலொழுக் கத்துமேவ நடதகவும் போனோபாவுக்
கொல்லியின் மகறைமேவு கெனவுரைத் தருள நாமர்
சொலலிய படியேசெய்வே னெனவர தொழுதுபோந்தார். (அரு)

மனைகன காயியென்பாள வயிறுற்றப பிறக்கத்தோன்றும்
தனையாபப பாணடுரங்கன சனனிகொணடுசென்று
வினைதெறு திருவடிகளீழ் விழுதருதிதத யோதிதந்தை
புனைமலாத தினிதினானறனை போற்றினா வணங்கிநிற்க. (அசு)

அடியருக கிரங்குசணண னருளருக்குமணிதன்னே
நெடி துற நோகவியிதக சிறுவனே நினது கையாற்
செடிதலசெய் தெடுத்தப பெற்ற தோகைகை யீதியென்ன
பாடிவிண யில்லாள்சொனன வகைதந்தா சிர்வதித்தாள். (உ)

மற்றவர் தொண்டி நாதன் மலரடி வணங்கிச்சென்று
குறறமி ருட்டிவிட்டப பெயர்வகை குறிக்குங்காலை
பொற்றனிப பாவைபோநது புகழ்த்துகா நாமனெனறு
கற்றுற நாமமிட்டுச் சடங்கெலா நடத்திச் சென்ரூள். (அஅ)

பின்னருஞ் சிலநாட்சென்ற பிங்கன காயிவேதா
மூன்னருள் வரததாற் பெற்ற முதுணா கான்ஹயாவை
நன்னர் மூவையும் பெற்றோர் காடொறுநனிவளர்த்து
மன்னரி யருளாம் வாழவின் மகிழ்ந்தனர் பஜூனைசெய்தி (அக)

மக்கள்வளர்ந்தனர் குமாரவயதுற விவாகஞ்செய்து
சுகமுறுநாளிற் றந்தைதனக் கதிமூப்புத் தோன்றத்
தகவுற மூத்தபிள்ளை தன்னைக் கூய்க்குடும்ப வாழ்க்கை
நிகழ்வுற நடத்துகென்ன நேர்ந்திலன் வணங்கிச்சொலவான் (கூடி)

ஐயனேயுலக வாழ்க்கை தன்னிலாதர மில்லேன்யான்
செய்யமா ஞாலத்துள்ள நீர்த்தயாத்திரை செய்யற்கே
மையலுற்றேனுனது நின்னுரைவழுவிச் செல்லேன்
மெய்யரு ளெதுவோவென்று விளம்பத்தா தையும்விஞவி (கூக)

சிவனருள் வரத்திற்ரோன்றுங் கிறத்தினை தெய்வீகிக்
கிவனுரி யவனுனை னென்றெணித் துகாராமனைக்கூய்
அவர்வயி னெபபுவிக்க வவருகன் றென்றுதாங்கும்
உவகைகொண் டெற்ரோராகி வரவவ ருரிமைக்கங்காள். (எஉ)

காசரோ கம்பிடித்துக் கவலுறக் கணடுதந்தை
நேசமோ டாலோசித்து நிகழபுனலினிலிருச்சும்
மாகிலப பாதியின்ற ஜஜாயியை மணத்தல செய்யத்
தேசுறு துகாரா மென்போர் சேர்ந்துவாழுந் திருக்கு நாளிலை. (கூ)

வேறு.

அண்ணையும் பிதாவும பந்துவுங்களிகக வகத்தில்யா தொருகுறை யுமினறி
மன்னுமில் வாழ்க்கை நடத்தியுகாலு மாலயி பஜனையை விடாமல
முன்னினார் புரிவாராய் வருங்காலங் தந்தைதாய் முருந்தன துபக்த
தன்னின ராகத் தியருழந் திருந்தார் தொலைந்தன சிலபகலெ லையா (ஙச)

சாம்பஜி மனைவிதானும் விண்ணடைந்தா டளாந்ததற்கு தாசனுகாஜி
மேம்படும் வரிதா மங்களைபுரழ்ந்து வேணடினர் நிர்த்தயாத திரைசூழ
போம்படி முயன்று முத்திவாய்க்கின்ற புரங்களே ழொடுபனி யாணடனை
ரேம்புனுஜோதி லிங்கமும் புஷ்காதி தீர்த்தங்களுமுற்றும். (கூஞ)

காமமாதிகளைக் கடந்தொருகாட்டிற் கலந்துசா துக்களைக்கண்டு
நேமமாய்வரலா லான்மவிசார நிலைதெரிந் தினைவுற்றுநிற்க
வாமமாமனையில் வாழ்துகாராமர் மாதவா பண்டரிநாதா
சேமமாய்த் தாய்தந்தைய ருறுமளவுர் சிந்திப்பதொன்றுமின் றிருந்தேன். (கூசு)

மற்றவரிட்டி வைத்துளபொருளுஞ் செலவினின் மாணடமன் றினியான
உற்றுளகுடும்ப ரக்ஷகமெவ்வா ருளற்றவே னெவ்வித முயல்ல
பற்றினுமன்னம் வஸ்திரஞ்செவ்வே பவித்திட லரிதெனப் பரிந்து
சொற்றனர்தினைத்தோ ராவணம்வைத்தங் கதிலுநட்டம் வரத்தவைலாதது (கூ)

கணணினினைத்துக் கடன்கொடுபொதி யேற்றுறுதொழில்புரி, து மறுறுமு
நண்ணுற நட்டமெவற்றிலும பலியா கல்குரவுற்றுநாரணனே
எண்ணியான் செய்வதே தெனத்துகித்திருந் தழிகடன் கொடுத்தவர்தமம
அண்ணினர் தடித்தங்கிருக்க யாதொன்று மாற்றிலராய்த் துயமடைந்தார். (கூஅ)

மித்திரரிரவங்கிக் கடனெலாம்வகித்து வேண்டிய முதற்பொருள் கொடுத்தும
பத்தியின்மிருத்து ஸ்ரீதரனுமம் பகலுமல்லுஞ் சொலப்பயின்ரூர்
வித்திரமண்ணங் கிடைத்தவரில்லே யாதலான் மற்றதை விடுகி
அத்திரமுன்வந்தா னெனத்துகிப்பாயே லெரிடை மிகவுங் யுழிவாய். (கூசு)

என்றுபற்பலவாய் வாணிபஞ்செய்தற் கேற்றபுத்திகள் சொலியேகத்
தன்றனுமனிவிதன் பதிதனக்குத் தளபமால் பத்திமிக்காகி
ஒன்றிய தின்னலனை விடுகெனனவெவ்வள வுரைக்கினுங்கேட்ப
தின்றித்தற் கென்செய்கே னெனைநிந்தித்திருந்தனடினந்தொறுமிருக்க (ரு)

எவரொது சொலினும் ஹரிதியானத்தை யிடைவிடா ராயிருந் தழிமற்
றவர்மனை யிருந்த பொதியெரு தொருகான்கவற்றின் மூன்றுரோகத்தாலிறக்கத்
தவர்தகா ராமர் பொதியெரு தொன்றுற்றும் வியாபாரஞ் செய்துறுகாள்
பவர்வியாபாரர் தம்முடன் சேர்ந்து படர்ந்தன ரொருதினம்படர. (ரக)

கூடநேர் வணிகர் முன்விளைந்தேகக் குறுகினர் தனியராய்க் காட்டி
னூடடை பொதிலொரு விடைமுதுகி லுறுபொதி நழுவிக்கீழ்வீழக்
காடதிற் பொழுது போயிரு கடிகை கழிந்ததுபெய் மழையிருள்கலக்க
வாடலாயினரப பொதியினைதூக்கி மாட்டிலேற்றத் துணையின்றி. (ரஉ)

ஒருவருமடப்ப நில்லெனம் புலியோ டுறுதுட்ட மிருகங்கண் முழக்கம்
வெருவல் செய்கின்ற தென்செய்துங் குடும்பமேவியன்றே துயர்மேவிற்
றருமைவர்பாற் சொல்லுவதைத யென்னவனுருற்றுப் பாண்டு ரங்காகீ
கருகயிவ்வினை காத்தல்செய் தருளக் கடனுனக்கென்று கண்கலுழ்ந்தார். (ரசு)

காட்மணிற் றனியராய்க் கலுழ்வது தெரிந்து கண்ணனேர் பதிகளுப்க் கலந்து
சீட்டிரு னிலைடீ யாரொனக்கேட்க யான்செட்டி நெடிவழி செல்வேன்
மாட்டின் மீதிருந்த பொதிவிழுந்ததுகீழ் மற்றிதை யெடுத்துமீதேற்ற
வேட்டிவ ணிருந்தேன்றுனையிலே னிந்தவேனீ வந்தனையென்றார் (ரசா)

வண்ணலும் போதியைத்தூக்கிமாட் டேற்றி யிருட்டிலீவழிதெரியாமல்
தண்ணிலே யென்பின்வாவென வழைத்துக் கொண்டிந்திர யணித்தூநீர்
நண்ணதிமருங்கு நண்ணினனது தான்பெருகுதற் கண்டுநாடினர்முன்
மன்னு சக்காத்தை விடுத்துநீர முழந்தாளளவுறப் புரிந்துமற்றதனமேல் (ரரி)

வருகென வழைத்துக் கொண்டெருதாடி மனைபுகச் செய்தனன் மறைந்தான்
மருவிவர் சிலநாட்கென்றபின் மூன்று மாடுசேகரித்து மேன்மிளகாய்
சருபொதி யேற்றிக்கொகு கணதேசுன் சார்ந்தவா ணிபஞ்செயச் சென்று
கருதவண் கடைவைத்தன ரவருள்ளோர் கண்டொருமணங் கெவளவெ (ரசு)

பாணநேரங்கண்பேர் பழித்தவன் வழி விற் படிந்தவசத்துளோர் பார்த்து
வேணடினகொண்டு விலைதருகெண்ண விலைதந்து வேண்டின கொண்டார்
ணடியிலர் மற்றவர் நினைவில்லா திருத்தலால் விலைதரா தேயும்
நீண்டகையளவும் வாரினர் சென்றார் நிகழவோ துட்டன்வந் துறமுன். (ரஎ)

வானகத்தனக்கு நனிமிளகாய வேண்டியதொரு பொதிதருகென்று [நி
வினவுமுன்கொடுபோபொதியெனக்கொண்டுவிரைந்துசெல்வோன்றணை கோக
அனமிளகாயைக்கொண்டுகொள் கோணியென்வயிற்கொணர்ந்து நல்கென்றார்
பினரிவண் வருபோதிவன் வேறில்லே பெய்கலமென்றுடன் பெயர்ந்தான். (ரஅ)

இப்படிமிளகா யாவையுஞ் செலவாயினபின் பங்கொன்று மின்றெனப்போய்
அப்பிவிட் டழுகிப்பூசைசெய்த யினியருந்திப் பின்னரி தியானத்தில்
ஒப்புட னிருக்கக் மூப்பொகி முழுது மூருளோர் கொண்டன ரிவன்போய்
எப்படிக் வோன் முதற்பொருளுண்ப செவ்வித மெனக்கண்ணனெண்ணி (ரசு)

ஸ்ரீ பக்தலீலா மிர்தம்.

மானிடவேடங்கொண்ட வீரவந்து வாங்கினார வயிறசெனறு விலைகீர
ஏனினந்தாரா திருக்கினறீர விரைவினீகென வவரொலா நீயார
தானினமிளகாய்க காரனறே வெனலுநகருதுகாராம செட்டி கடையாள
யானிவைகொணட நுமவயிறறணட டற கெயகினெ னெனறன னெமமானை (1)

தூக்கியு மதிதனுங் கொடுததனனே நீ சொலகெனத நாகுகியே தரலால
ஆக்கியதிறப்பேரது துகாராமெனனலு மவனமூகுகியே யளிதத
வாக்கினேப புகலகவெனனலுக தூகுகி வழஙகியவகை வநதிரைசக
நோக்கினா சரியெனறறு விலையாருநதநதனா நுமபொக கொணடோன (2)

பாலடைகதுளள பணஙதரு கெணணவவண யமமானன பாறறருவென
ஏலகின பாறறுரேனெனப பணஙதகாலனறி யேகி லேன பிறனற
சாலவு முனிவாரெனத தடிததிருகக சணடி யிடக தருஙலேணெணறான
மாலவனறனனே விலைதராயாகின மாயவுனினனகச கெனவலிய (3)

அவனிதேதளரா வநகடிததகெனறுனது பொதிலையகொணடகலகெனற மமான
புவனியிறசாகளகைகொணடுபினறிருபபல பொருது ரகெனவுனபொறறை
எவண நீ பணஙகொளவாயெனகக்கக வெமபிரானக கொருதா மபைக
கவாதல செயதகதுதிதாதிதிடைப பூடடிகக சஙிடைசுருகுகிடகனனரனன

அவ்வயினலம பலயாவருக தெரிநதஙகடிததளாயப பணஙதராயாகில
இவ்வயினிறப பானிவளிதாலெயது மிருமபழி யெனறு கொணடீரனே
கவ்வயினுரப பிபபணஙதருவிதது கமுதகிய சுருகைகய நெகிழததா
செவ்வயி னெணணிபபணஙகொடு துகாராமசெட்டி பாறசெனறணணறிருமால

அஙகுறு பொழுதவவர் விசாரிபபுகாரணைய பொருளைாமளிசக
இஙகு நீ பணஙதருதாயிதே கெனறு நிருதஷருளளவா டாரும
நுஙகுறுமபொருள கொணடகனவிலே கராமனுகாவது முறைப லவெனறு
தஙகு நுமபொருளேதருகெனக கருதா கொடு ரசெனன ற மாலசாறற (4)

ஓபபினா கொணடோ பணதைமறறவர னைபுவி கேவ வாஙகிவாவெனற
தபபிலன செனறோ செமபது நிறைவுதாசகி பாக வருட்ட கொடுகக
மெயபடறு துகாராமலிவினெ கொணடு மேபி ரு ணைமிக யிழநதித
திபபிடு சோறுணடேகு நீ யெனனதருளவ மாடபபற கிசைதான (5)

சதாசிவன போதகி கியாயகுச சாரதெனக கிவளளனைம
உதாரி நீதருகவெனலு மவரிருவருடன முதுபாடனா துகாராம
அதான பின செனறிருவருஞ செலலதெயரி லிலாவது
நிதான மிலலாதோரா பொதி மிளகாயை நீ யெருதுடன பாலீதது. (6)

பின்னுனகளாராம விடோஜி யெனட ரனை பி றவிலை வாஙகி வாவென்று
தன்னுற விதிதாய் துடனனீ யாதாறவிருடாகச மன கழுத கினிற சுருகுகட்
டெனனதாவியை நீபபேன்றரா யெணணிலெ ர நாகுகிய பொழுதியாகுகள
மனனியே தடிதது பணஙதருவிகக வாயதததனனகெனன வகுததரா (7)

அந்த வூரா சொலவதும பணமெல்லா மணமிபதும முளதாயாகினு
இந்தமா செய்கை யியன்றதும விடோபா வெதிரில விளையாடெனக தெரிந்து
நன்தலில் கணணனென பொருட்டிஙனடதத நேரிட்டதே யெனறு
நொந்தனா புகழநதாரது தெரிநதாரு நுவறுகாராமனைத் துகிததரா. (8)

அங்கு நின்றவர் தம்மூர் புகவெண்ணியதர் வருபோதொரு மோசத்
திங்கு செய்வஞ்சன் பித்தனைக் காப்பிற் செம்பொன் மேற்பூசியே திகழ்வித்
தோங்கியது காராஞ்செட்டிபாற் காட்டியுனக்கிது தருகின்றேன் விலைக்கு
வாங்குதியாநீ யென்னலும் பார்த்து மற்றிதற் குறுவிலை யில்லை. (நாஉடு)

என்னிடத் தென்ன வுண்டிடத் துளதை யீதிமேற்றக் கதையுன்பால்
மன்னியான் வாங்கிக்கொள்ளுவே னென்னமற்றிதற் கொப்பின ருள்ள [ர்
பொன்னிணைமுழுதுங்கொடுத்தந்தக்காப்பைக்கொண்டுதம்மில்லிடைப் புகுந்தா
தின்னிய கடன்றந்த வன்றனக் கதனைக்காட்டிநீ தொகுவிலை செய்து. (நாஉக)

கடன்பொருள் கொணர்டு மிகுந்ததை யெனக்குத் தருகெனக்கை தரக்கண்டு
திடந்தெரிவாளைச் சிரித்து மற்றெவர்க்குந் தெரிவுறச் செயவவர் தூணவி
உடன்று தன்றலைமே லெற்றினளாகி யுன்னைப்பண்டாரி புரத்துள்ளோன்
மடன்பெறச் செய்தானன்றி மற்றில்லை மற்றவன் றன்னை நேசித்து. (நாஉஉ)

திரிகிலா யென்றேன் றேட்கிலே யிந்தச்செயல் வரச்செய்தனை யிதனில்
மரிவது நன்றிங் கிருந்தென்னை பயனை மடிந்தது குடும்ப மென்செய்வேன்
தெரிகிலே கிறிது மென்றுரைப் புதலுஞ் செறிதடன் காரனுஞ் சென்றுன்
எரிசினச்சி றாயிகுடும்பர கூஉணைக்காயெய்தின ளொருவணி கன்பால் (நாஉரு)

வாக்குநாணயமாய்ச் சிலபொருடருக வெறனள் மற்றவ னிவளுக்
காக்கமுள்ளோர்கள் சகோதர ரென்னவறிந் துனக்கெவளவு வேண்டும்
நோக்கி நீசொல்க வென்றன னிரண்டுநூறு பொன்றரு வெனக் கொண்டு.
சீக்கிரத்தில்லின் மேவிநாயகனை நோக்கினள் செப்புகின்றுளால். (நாஉச)

நீயினியேனு மோசம்போகாமனிலைத் துவாணிபஞ் செய்கி யென்று
மேயின பொருளைத் தந்தன ளுப்புவிற் பவுமொடு விராய்த் துகாராம்
எயினபொதியிற் பிடித்தெரு தேற்றியெய்தினர் பாலே காட்டெனு மூர்
போயினர் விற்றப் பணத்துக்கு வெல்லங்கொண்டு விற்றப்பொருளெல்லாம்.()

கொண்டனர்திரும் பிவணிகரோ டெய்தக்குறுகினன் வழியிலோர் குடும்பி
மண்டு சங்கிலியின் மரத்திழை கலப்பைமாட்டிய கழுத்தடை யவனுய்
அண்டிய வணிகர் முன்னெதிர்ந் தியாளேரந்தண னரசிறைக்கி லாமல்
யிண்டெனுரிரக்க வேண்டினன் வந்தே னென்றனன்வணிகர்கள்வெறுத்தார்.

வெறுத்தபின்று காராம்பாலடைந்தையவேண்டுபொன்னிரண்டுநூற்றைம்பான்
மறுத்திலே தரிலென் குடும்பமும் வாழுமாட்டிடந்தத் தண்டமுந்தீரும்
பொறுத்தருள் செய்க வென்றிரந்தனனப் போதவர்க்கருள் மிகப்பொங்கித்
தெறுத்த தண்டந்தீர்வகை யிருநூற்றைம்பது பொனுந் தந்தனர் செவ்வே. ( )

கண்டசெட்டிகளெல்லா மிவர்தம்மைக் கடுத்தின்னபடி செயத்தருமோ
கொண்டவுன்மனிலைக்கென்சொல்வையென்றுகூறினர்பிரிந்து முன்சென்றூர்
மண்டிவெறுடு சோரத்தகா தென்று மற்றிவர ரணிறை செலுத்தித்
தண்டமும் தீர்தியென்றவன் குடும்பந் தாமுணச் செலவுக்குந் தந்தார். (நாஉஅ)

அம்மறையோன் கொண்டடை வொடுதுய்த்தங் கருடுகா ராமரைநோக்கி
உம்மை நேரான ஹரிதனக் கன்பருகைத்தி லில்லை யாதலினும்
தம்மையெஞ்ஞான்றும் ஜகபதிகாக்கத் தகுவனென்றுசி சாற்றினனவ்
வெம்மை தீர்ப்பதற் கென்பொரு ளுதவியதே யென்றுள மகிழ்ந்தனர் வீரும்பி.()

இல்லிடை மனைவிக்கென் சொல்வதென் றங்கெண்ணினிருத்தலும் விடோபா
நல்லிய லன்பன் மூதலியுங்கிடைத்த லாபத்தையுஞ் செலவழித்தான்
புல்லியவணிகர் போய்மனைவிக்குப் புகலின் மற்றவள் வெறுத்திவனே
அல்லல்செய் கிற்பானே யெனத்துகாரா மாகிமுன் சென்றனமம்மா. (ராகூ)

சென்றமுன்கடன்றந் தவனிடை வட்டிசேர்த் திருநூறு பொன்செலுத்திக்
தன்றுபொன் னேந்து ஜிஜாயிபாற் றருகவெனத் தரவவன் சொலுநீயே
நன்றுபோய்த்தருக வென்றன னதற்கு நான்வெகு நாட்சென்று வர்தேன்
என்றுகோபிப்பா ளாதலா னீயே யீதியென்றீந்து போயினனே. (ராகூக)

அவ்வணிகன் கொண்டவரிலாள் பாற்சென்றைந்து பொன்னுந்தந்தங்னேத்தும்
செவ்வயி னுரைத்தா னவளவனொங்கே செப்புக வெனவெங்கே யேனும்
இவ்விய ஹரிநாமஞ் சொலித்திரிவான் சினந்திடே லென்றவன் சென்றான்
ஒவ்விய மறுநாள்வீடி வந்துற்ரு ருதவரி பஜனைசெய் துற்ரு ர். (ராகூஉ)

உற்றபோ துடன்வந் துற்றனர் வணிகரோதினர் ஜிஜாயிபாலனைத்தும்
மற்றவள் கேட்டுவியந்து பொன்செலுத்தின வன்றிருமாலெனமதித்துப்
பெற்றதன் கணவனெடு பிணங்காமலிருந்தனுள் சிலபெயரச்
செற்றதவ்வூரிற் பஞ்சமிக்கதஞற்றீனியில்லா தெருதிறந்த. (ராகூங)

அன்னவஸ்திர நேராதஞரிடை யேயழுந்தியுங் கடன்கிடையாதும்
இன்னுவெம்பசிக் குக்கீரைகளட்டுத் துய்த்தும் வெம்பசி தொலையாமல்
இன்னலின் மூத்தமனை விநோயாலு மிறந்தனள் யாவருமெய்தி
மன்னியது காராமென்பவர் தம்மைநோக்கினர் சிற்சிலவகுப்பார். (ராகூச)

தாங்கரு மின்னலரி பஜனத்தாற் சாருமென் றுரைத்தனமகனே
நீங்கலேவிடா யேற்றுன் பமேன்மேலு நேரிதினினி யெனுநீக்கில்
ஓங்கியசுகத்திலுறுதி யென்றுரைத்தா ரோது பாண்டுரங்கனேப் பணியார்
தீங்கிலரோசா கார்களோ ரீவிர்செபதுதல் செவ்வித்தன் றென்ரூர். (ராகூஇ)

கண்ணனுமங்கள் கனிந்தனர் புகன்றுகாலம் போக்குற்றனர் சிலநாள்
நண்ணியபின்பு மூத்தகுமார னுமஞ்சந்தோபா வெனபாலும்
விண்ணுலகடைந் தானவ னிடத்தன்பு மிக்கனராதலான் மிகவும்
எண்ணருந் தன்பத் தழுந்தினர் கொடிதேயிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையென்று.

இகிலிருந்தி யாரீடேறினர் சீச்சீ யிதைவிட்டுத் தொலைப்பதே யினிதென்
றகில்வெறுப்புள ராயெனக்கொரு பதின்மூன்ருண்டு நேர்காலத் திற்பாரம்
பொதிதலாய்ப்பதினேழாண்டிற்ரூய்தந்தைபொன்றினர் பதினெட்டிற்றமைய
முதிர்வெறுப் புற்றவனத்திடைச் சென்ரூர்மூ திருபஃதெனு மாண்டில். [ன்

மனைவியுஞ் சேயுமிறந்த னரின்னமனை யறஞ்செய்வதால் வருதல்
இனைவதேயன்றி வேறியலியினியா னெப்பொழுதினுந் திருமகள் கோன
நினைவிலே காலங்கழித்திடல் வேண்டு மென்றெணி நெடியபோ பகனென்
றனைவரும் புகலும் வகைமிசை யேறியமர்ந்தனர் விதிகண் மூடினராய். ராகூ)

வேறு.

ஸ்ரீதரசஞ் சிவியினைத் தியானித் தெவ்வாறு
சேவித்தல வழுத்தலெத்திறத்தி லெதிர் நோக்கல்
மாதவனே யெனப்பணித்துச் சலமுணலுந் தவிர்ந்து
வதிந்தேழுநாள் வரையும் வரையிடத்தே யிருக்கும்
போதமல னரவாகித் துகாராமர்ச் சூழ்ந்து
பொதி கோரங்கொடு நிறிப்பொருந்தி யதுதெரிந்தும்
தீதறு கண்டிற வாமற்சிறிது மச்சமின்றித்
திருமா ணமங்கணியே செப்பின ராயிருக்க. (ரூகூக)

அசரீரி பூமகள்கோ னரவாகி யுன்பா
லடைந்தன னென் றதுகேட்டுத் துகாராமரரியே
நிசமாகி லரவுருவை விடுத்துப் பாண்டுரங்க
நிமலவடி வாய்வந்தா னேசமுற்றுப் பார்ப்பேன்
இசைவாயென் றரிநாமங் கணியோதியிருக்க
விவரது நிச்சயபாவந்தனைத் தேர்ந்து கண்ணன
நசைமேவிப் பொன்னுடையு மைம்படையும் விளங்க
நான்கு புயங்களு முடியு நன்கொளிர் குண்டலமும். (ரூசவ)

பொலியவெதிர் தோன்றியென்னைக் காணவுள்ளத்தன்பு
பொருந்துதுகா ராமா காணென் றினிதுபுகல
மலியவொளிர் பரஞ்சோதி மயமாகிநின்ற
வடிவுகண்டானந்த மிகப்புளக முடல்பொங்கத்
தூலியவடி விடையொன்றி யிருந்தனரிங் கங்கே
தூணைவனெனுங் கான்ஹையா தமையசைக்காணுமல்
மெலியவுட லிவர்மனையை யொழிந்தனராய் வெளியே
மேவிய நாளாகி ஜலபானமு மில்லாமல. (ரூசக)

ராமவியோ கத்தாலே பரதாழ்வான்வருந்தி
நாடிவந்தாற் போனகரு நாடுநெடுங்காடும்
ஆமயலெல்லாந்தேடி யம்மலைமேலேறி
யணைபோதங் கமலனையுந் தமையனையு நோக்கி
ஏமமிக மெய்மறந்தோர் முயற்சியுமில்லாம
லெழிலரியைக் காணும்வகை யெனக்கியன்றதென்று
தோமறுகண்ணீர்பெருகிச் சாஷ்டாங்கமாகத்
தொழுதனரப் போதுடனே சுதரிசனக் கையன். (ரூசஉ)

தழுவியெடுத்துத்துகா ராமனைத் தன்மருங்கிற்
றங்கவைத்துக் கொண்டுநினைக் கென்வேண்டுமென்ன
வழுவிலன்னை தனைமறவாக் குழவியென நின்னை
மறவாமல் யானிருக்கும் வகையருளு கென்றூர்
நழுவவிடா துங்களுக்கா யிவ்வகை யாம்வடிவு
நான்கொள்வே னின்விழைவு நல்கினன் மற்றினிநீர்
பழுதறுதம் மூர்புகுந்து பஜித்திருமி னும்மைப்
பகுத்திரோ னெனலுமிடைப் பக்கலி னின்றிறங்கி. (ரூசஙு)

எட்டுறுப்பும்படியக் கீழிற் பணிந்தார்தம்பி
யெனுங்கான்றை யாவுமிறைஞ் சப்பரமன் மறைந்தான்
மட்டறுமப் பொருப்பினிடைப் பரமனின்றபாத
மலர்ச்சுவ டின்னமு மிருக்கின்றன பின்புதுகாராம்
கிட்டிதேம் மிளவலொடு மூர்புருந்துங்கருகே
கிளருமிந்திராயணி திரத்திருந்தார் பொழுது
பட்டிரவு விடிந்தபின்பு நீராடி நியமப
படியமுடித் தெட்டாநாள் பாரணையுஞ்செய்தார். (ரசுச)

அமலனருள் பெருகவருந் துகாராமசாமி
யதிகநனி விரக்தராய்க் கான்றையாவான
விமலவிள வலிநோக்கி நமதுதந்தைக்குதவ
வேண்டுகடன் சீட்டையெல்லாம் விளாத்துகொண்டுமேவக்
கமலமுக மலர்ந்தருளிச் செய்தவை வந்த பின்பு
கடன் வாங்கினோ களிந்தக் காலத்தெத்திறத்தோ
தமலமறத்தருவாரோ தருகிலரோ நீவிர்
தகநிர்ப்பந்தஞ் செய்து தரக்கேட்பீரதனுல். (ரசுரு)

வரவேண்டும் பொருட்கான சீட்டெல்லாமிந்த
மாநகியில் விடுப்பது நன்றென்னலுங் கான்றையா
உரவோர்நீர் விரக்தரா யினிர்யாரேனு குடும்பத்
தள்ளவ னெவ்வாறு பிழைத்துய்யும் வகையென்னத்
திரமாகவ வாவறுத்த துகாராமசாமி
சிறிதுன்னி யவற்றையிரு பங்காகச்செய்து
தரலான வொருபங்கைத் தம்பி கையிற்றந்து
தமதுபங்கை யாற்றிலிட்டுத் தம்பிக்கிறைவார். (ரசுசு)

ஒருவனையும் வருத்தாமற் பொழுதுபோக் குறுகென்
றுரைத்துமனைக் கேகும்வகை யுரைத்தருளிப் பின்பு
திருவுறையு மணிமார்பன் கோயிலுக் குட்சென்று
சேவித்தா ராண்டுகொண்ட பாண்டுரங்கன்றன்னைத்
தருவுறையுங் காணிடைச்சென் றுணவு பெற்றதுண்டு
தம்மூர்க்கு மூன்றுகோசளவுறு பாணடாச
அருவனா மீதேறி ஹரிநா மங்கள் புகன்றே
யனுதினமும் விட்டலனே யகத்தமைததுக் கொண்டு. (ரசுஎ)

அங்குறைந்தோர் சார்புபொழு தத்தமித்தபின்பூ
ரணுகியிராமுழுது மருளமலஞெளிர் வடிவம்
பொங்குளத்தும்புறத்தும் விளங்குறக்கண்டும்புகழ்கள்
புகன்றுதயில் திறதின்றிப் பொழுதளவு நடித்துக்
கங்குல்கழிகாலை யிந்திராயணிக்கு வந்து
கலந்தாடிப்பூசை செய்து கான்வரை மீதேறித்
தங்குமொரு புறத்திருந்து மால்பஜனை சாற்ற
வினிராதிப்படி காளுஞ்சரித்து வருமோர் நாள் (ரசுஅ)

தினமுமுழுறு நதியினீராடிப் பூசை
செய்து கரைதனிலிருந்துவிட்டல முைத்தை
அனைரதம்புகல்வது போற்பஜித்திருக்கச் சமீபத்
தாயவொரு சோளக்கொல்லைக்காரன் பயிரிட்
டினையதற்குக் கதிர்தோன்றும் பருவமணிக் தாயிற்
றென்றதற்குக்காவல் வைக்கவேண்டு மென்றங்கெண்ணி
மனனமுறுந் துகாராமசாமி வயின்வந்து
வாளாகாலம் போக்கேல் வருகவென் பாலென்ருன். (ாசகூ)

எண்றெனது கொல்லையிற்புல்லிலங்கு களைக்காப்பா
யேலுனக்கு முடிலிலரை மணங்களிப்பே னென்ன
நன்றெனச் சொன்னர் யாவதோது செயச் சொலினு
நன்றென்னுந் துகாராம சாமிதனை யழைத்துச்
சென்றெனக் காய்ச்செய்த பரணிதிலேறி யிருந்து
செய்தபயிர்கண்டு முதலா மளவுங் காத்துத்
துன்றெனச் சொல்லிபபோ னைற காராமசாமி
சொன்னபடி சோளக்கொல்லையிற் காகதத் தணிந்தார். (ாஜிஎ)

பரணிருந்து விட்ட ல மைங்களெல்லாம் புகழ்ந்து
பழித்திருக்கும்போதுவந்து பகுதிகள் பாற்சோளம்
மூரணிலது இன்புகூைக் கண்டி ருகாராமர்
முருந்த னெங்குறைக் திருக்கின்ருன தலைவற்றை
இரண முறக்கடிவோ மேற்பாவ மெனக்கடியா
திருந்துதின்று வயிறுறிை பகுதிகளே நோக்கித்
திரன்மிகு புள்ளினமே நீருதகமினிப பருகச்
சென்மினென்பார் தினந்தோறுந் திருமாலைப் பழிப்பார் (ாஜிக)

மனையிலுழுஞ்சி றாயிகணவனைக்காலை தலைந்து
மகளைப பார்தகெனகோ மிகுதுபசி நானன்னம்
அனைய வருக்கிடாம லுனனே னவமாப்போய்த் தேடி
யழைதது வருகெனக் காசிபாயி யெனுமூத்த
தனையை பலவயின் றேறுந்தேடிப போய்த்து காராஞ்
சாமியிருந்துழி கண்டு தந்தாய் சாப்பிடற்கு
நினைவிலை யோவருக வெனக்கொல்லை தனைக்காக்க
நியமித்த முதலாளி யஸ்தமிக்குங் காறும். (ாஜிஉ)

கொல்லைதனை விடாதிருக்க வென்றன னெவ்வாறு
கூடும் வரவுதனைக்குப் போய்ச்சொலென்று சொன்னர்
வல்லைமனைக் கணுகித்தன்றாய்க் குத்தன்றாதை
வருத்ததுதா செய்யவவள் மஞ்ஞ ருண்ண வன்னம்
ஒல்லையி லுய்த்தவ ருண்டபின் பறிந்து கொடுதா
னுண்டன ளிவ்வாறு தினந்தோறு மிரவாகக்
குல்லையணி பாண்டுரங்கன்றனைச் சேவித்தேகிக்
குறித்த பரணிருப்பாரோர் மாதவையாக. (ாஜிஙூ)

காவல்வைத்தோன் கொல்லே லினைந்தது காணவந்து
கண்டனன் பார்த்தன வெல்லாம் வெறுங்கதிராயிருக்க
ஓவறு கோபங்கொண்டு காப்போரை நோக்க
வுவர்விடல ஞமம் வாயுரைபப வுறுபரணமேல்
மேவலைக் கண்டியா னுன்னே லிசுவகித்துக் காக
வேண்டினதற்குக் கொல்லேவினவு கொள்ளே யிட்டுத்
தாவறு மென்குடி முழுகச் செய்தனையே யென்று
தவவைது மங்கவளாத் தானிழுத்துச் சென்றான். (ஈருக)

அந்தவூர்த்தலைவனிடத் துய்த்தமுன்னே நிறுத்தி
யவன்காண வயிற்றிலெற்றிக் கொணடுளது சொன்னன்
மூந்தநின்ற துகாராமர் தமைநோக்கித் தலைவன்
மூயன்றது நீயெனனை யெனமுழுமுதல்வனடியார்
இந்தமுதலாளி யென்னைப் பரணின் மீதேறி
யெய்து பக்ஷிகளைக் காக்கவிசைத்தன னவ்வாறே
வந்தபக்ஷிகளைக் காத்துவைகினேன் போகா
வகைபோக்கினே னென்றல வருத்ததண்டம் பெறுவேன். (ஈருஇ)

புள்ளினந்தம் வயிறுநிறையப பொசித்ததன்றிப்
புகன்றபடி சூறைசெய்து போயின தொன்றில்லை
கள்ளமிலை மெய்யிதெனக் கேட்டன ரெல்லோருங்
கலகலென நகைத்தன மத்தலை வனதுகண்டங்
குள்ளவர் முன்பயிரிட் டோன்றனை நோக்கியுண்மை
யுரைத்தியுனக் கானகொல்லை யெவ்வளவு வினையும்
கொள்ளவென மணங்கது நாற்பது வினையுமிதற்குக்
குறையா தென்றான் பயிர்செய்குடியா னென்றானே. (ஈருஉ)

பறவைகளுண்ணக் கொடுத்தபடி யானிதானே
பழுதுசெய்தாயுழுது பயிரிட்டவன் சொற்படியே
பெறவளித்தல் செயவேண்டு மெனத்தலைவ னுரப்பிப
பேசியளிப்பதற் குனக்குப் பெரிது பொருளில்லை
உறவதற் காதர வெழுதிக்கொடுக்க வெனத்துகாரா
மூடனெழுதிக்கொடுத்தனர் பின்புறுதி செய்த தலைவன்
அறவழிந்த கொல்லைனே நாம்போய்பார்ப்போமென்
றங்குள்ளோரொடு கூடியடைந்த தனைப்பார்த்தான். (ஈருஎ)

பார்க்கவரு முன்கொல்லே யளவில் வினைவாகப்
பாண்டுரங்க னியற்றின னப்படி வினைவுபார்த்துச்
சேர்க்க வியந்தனர் கொல்லைக்காரனுங் கண்டெனக்குச்
சேரவிவை செயிலெழுதுஞ் சீட்டை யளித்திடுவே'ன்
நேர்க்கவெனத்தலை வனிந்தத் துகாரா மன்றிமா
னினைவளவுதலி னிவற்கு நெடுமால் செய்யருளால்
தீர்க்கவினைவாய தனக்குளது கொள்கவென்று
தெளிந்து வினைந்தை யறுத்துச் சேர்க்கவுளாசெய்தான். (ஈருஅ)

மலிந்துருவைசெய்தது முந்நூற்று நாற்பானு
மணங்களவு கண்டு கொல்லிக்காரனுக்கு நாற்பான்
பொலிந்த வளவுள கொடுத்துக் கடன்சீட்டைக் கிழித்துப்
பொருந்து துகாராம் சாமிமுக நோக்கிக் காவல்
கலிந்துசெய்தபடியாலே மனமிரங்கி நாத
னன்றளித்த தென்றுமிகுந்தன வெல்லா நல்கப்
பலிந்தவிந்தச் சோளத்தி லொன்றேனு மாசைப்
படாதிருக்க வினைந்தநிந்தப்படி யெல்லாங் கொண்டால். (ஈஙிக)

எவ்விதத்துன்பத்துக் காளாக வியற்றுறுமோ
வென்றனக்கு வேண்டா மென்றனர் தலைவன் கேட்டுச்
செவ்விதென மகதாஜி பண்டிதர் தம்மகத்திற்
சேர்த்து வைத்தான் மிகுந்துள சோளங்களெல்லாஞ் செவ்வே
அவ்விதங் கண்டானந்தங்கொண்டு துகாராம
ரரிபஜனை செய்து கொண்டு வருநாளிலொரு நாள்
திவ்விய விடோபாவின் கோயில் பழுதாகித்
திகழ்வது கண்டது திருத்தச்சிந்தை கொண்டுமுயன்று. (ஈசுஐ)

மண்குழைத்துக் கோயிலின் மேற்றட வியுடன் மிகவும்
வருந்துதலைத் தெரிந்து விடோபாவுக்கவ்வருத்தம்
எண்குழைக்க மகதாஜி கனவிற்போயினியுன்
னிடத்திருக்குந் தானியமெல்லா மெனது கோயிற்
கண்டுழைத்த வயினெல்லாஞ் செவ்வை செய்கவென்னக்
கண்விழித்தவ்வூரார்க் கக்கனவதனைச்சொல்லி
விண்குழைத்த சங்கொலியான் கோயிலுக்கெல்லோரு
மேவிவந்து துகாராமர்வேலை செய்யக்கண்டார். (ஈசுக)

கனவு நிகழ்ந்ததற்கிது வேகண் கூடென்றறிந்து
கற்சாந்து முதலவெல்லாங்கொண்டு பழுதகற்ற
முனர் நவ்வாய் வைத்துள தானியங்களெல்லாஞ் செலவாய்
முற்றின பின்புனித நழுமுடிப்பதில்லாதிருக்க
அனகதுகாராம் சாமி வருந்துதலைத் தெரிந்தா
னகளங்கன் மகதாஜி கனவிடைப்போய் மூன்னர்ப்
புனமுடையோன் காத்தனுக்கரை மணங்குச்சோளம்
புகன்றபடிதராது கொண்டு போயினன் மற்றவன்பால். (ஈசுஉ)

அரைமணங்குங் கொண்டென் கோயிற் புனிதமாக
வமைக்கவெனவது தெரிந்தங்கனைவருக்கும் புகன்று
வரையளவு தரவாங்கி யூரிலுளோர்க்கெல்லாம்
வரிவைத்துப் பொருடிரட்டி மாதவன் கோயிலுக்குப்
புரைதவிர்த்துப் புனித நலம்பொருந்துறவே செய்யப்
பொருவிறுகா ராம்சாமி யளவிலின்பம் பொருந்தி
நிரைமுன மேய்த்தவன் கோயிற் சபாமண்டபத்தி
னின்றரி கீர்த்தனம்பாடி நிகழ் நடனமாடி. (ஈசுஙக)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

காமதேவொடு ஞானதேவாதி கல்லோர்
நவின்றசாயித்தியம் ராமாயணம் பாரதமென்
ரூமதாகிய முத்திக்கடைவான கிரந்த
மனேத்துஞ் சேகரித்துக் கொண்டந்தப் பாண்டார
வாமவரை தனிலேறி யிருந்துகொண்டு நாளு
மனனஞ்செய் தவந்தனர் மற்றவர் மனேவி னைந்தோ
றேமவரைக்கணுகி ரொட்டிசுரைக்குடுவை நீர்தந்
தினிதருத்திப் பின்பகத்துக்கெய்தி யுண்பதியல்பே. (ஈசச)

வேறு

ஆயவர் வருந்தி முன் விசுவம்பரர் கடவுளாகத்
தேய்வறு குலத்தை நாசஞ்செய் கருங்குரளன்றனே
எய்வுற விவ்வூர் வைத்தாரி வணிலென் கணவருக்கு
மாய்வது பித்தங்கொண்டு மயங்குதலாகி நாளுமை. (ஈசடு)

இடைவிடாத வன்றன்மை மிசைத்தனர் கிரிதலாலென்
னுடைமை கண்முழுதுந் தோற்றேனுணவு மிலாமை ஞானும்
கடையுறு மக்கடாமு நலிவுறும்படி நன்முக
அடையுமென் குடும்பமெல்லா மயர்வுறலாயிற்நந்தோ (ஈசசு)

இப்படிக்கியற்றி நின்ற விவனேயுந்தெய்வ மென்றியாம்
எப்படிக்கருது கின்ற திவனிக்கணுலும் பாபபாகா
தொப்பறப் பகலெல்லாங்காடேலந்திடை யிரவில்
மைப்படிக் கியல்வோன் கோயில்வந்து வைகறையாமட்டும். (ஈசஎ)

கூத்தியல் கின்ற கொண்கர் குலப்வந்து புகிப்பதின்றி
ஏத்தினர் வரையிலேறி யிருத்தலாற்றினங் தோறேக
வாய்த்தது காலகனேந்து வருந்தினேனி னியெய்வாறு
மாத்திரள் வரையிலேற மாட்டுவேனென வருந்தி. (ஈசஅ)

அப்பமு நீருங்கொண்டங்கணு குழிவெயிலில் வாடி
வெப்ப முற்றடிகளெந்து விரைவுறச் செல்லும்போதோர்
சர்ப்பவள்ளெயிறு போலத்தைக்கவோர் கூர்முட்டாலில
வைப்பதில் வருந்தி வீழக்குடிவை நீர் கவிழந்து வாநத. (ஈசக)

மயங்கி மெய்மறந்து சற்றுகேரம் வாய்ந்ததன் பின்றேறி
உயங்கி காலே நோக்கவுதிர நீர் பெருகலாகத்
தியங்கியம் முள்ளே யீர்க்கச்செறிந்து வாராமையாலுர்
தயங்கிய கரியகுள்ளன் சுமைத்த தென்றுளத்திலோர்ந்து. (ஈசடு)

முன்பந்தக் கரியகுள்ளன்றனக்கியான் முடித்த தென்னே
வன்பு கொண்டிவ்வாறெல்லாம் வருக்கின்றுனெனக்கென் செய்கேன்
என்பனவுரைத்துச் சாலவினே வுழியிரங்கிக்கண்ணன்
தன்படிவத் தோடங்குச் சார்ந்தனன் சாரக்கண்டு. (ஈசக)

இவனிங்கேன் வருகின்றன் மற்றிவன்முக நோக்கலாகா
தவனியிலென்று வாராவத்திசை முகந்திரும்ப
நவனிதக்கள் வனந்தத்திசை முனு கண்ணக்கண்டு
புவனியில் வேரூர் திக்கை நோக்கவு மங்கும் போந்தான். (ஈசஎ)

எங்கும் வந்துறுகின்ருனென்றினை விழியிருக்மூட
அங்குளந்தனிலுந் தோன்ற வறிந்து நான் வேண்டேனுகப்
பொங்குறு வயிரங்கொண்டு போந்தென்னை வருத்துகின்ருன்
கங்குலினிறத்தானென்று கருதி நிந்திக்கலாக. (ாஎக)

அம்மலுயென்று கூயங்கருகில் வந்தருளின்வள்ளல்
செம்மலிவ்வளவில் கோபஞ்செய்வதேனென் மேலென்று
விம்மவட்டினிமை கூறி வெறுத்திடேலென்றுட்காந்து
கம்மலரன்ன வன்னுள் காலித்தன்றுடை மீதேற்றி. (ாஎச)

அணுவள வேனுந்தன்ப மின்றியம்மூன்னே வாங்கி
நணுகருட் கண்ணுலேனுக்க நங்கைதன்றுன்ப நீங்கி
எணுளுறை பவனே நன்ரு யெதிருற நோக்கி நின்னை
நணுகறி வகத்துக்கொண்ட நோன்பினென் கணவரின்னும். (ாஎடு)

உண்டியில்லாமலுற்ரு ரூங்கியான் செல்கின்றேனென்
றெண்டி ருமாலுக் கோதியே கப்பினெம்பிரானும்
அண்டினன் செல்ல வோங்கலமர் துகாராமசாமி
கண்டிருவரையு நீருங்கனலுஞ் சேர்ந்துறுதல் போலும் (ாஎசு)

நண்ணருமமுது நஞ்சு நணுகி நண்ணுவதுபோலும்
கண்ணனும் நிஜாயிதானுங் கலந்துறுகின்ற தென்றங்
கெண்ணுகி சயித்திருக்க விருவரு மருசுசார
வண்ண நன்முகிலின் பாதம் வணங்கினர் நிற்கவள்ளல். (ாஎஎ)

தழுவினன் மகிழ்ந்து பேசத்தரு துகாராமசாமி
வழுவலின் மனையை நோக்கி மருவுவிட்டலனுக் கன்னம்
பழுதறப் படைத்தி யென்னப் பரிந்தப்பமொன்றை யெங்ஙன்
குழுவிருவருக்கு முண்ணக் கொடுப்ப தென்றிலச்சை கொண்டி. (ாஎஅ)

கணவருண் கின்றதின்மண் கலக்கவிக்கரிய குள்ளன்
அணவினன் வயிறுசால நிரம்பினனுக வந்தோ
இணர்விரி துளவினனுக் கென்பசி யொருவரோனும்
உணவயிற்றுக்குப் போதாதோரப்ப மெனவுள் ளெண்ணி. (ாஎசு)

அச்சுதன் முன்னர்வைக்கவ மலனுண்டவள் கலத்தில்
மெய்ச்சு நல்லன்னவர்க் கமிக நிறைத்தாடைமூடி
வைச்சனன் துகாராம் சாமிவாய்ந்துணச்சி ஜாயியென்பாள்
இச்சையிற் கலத்தினுடையே தெனத்திறந்து பார்த்தாள். (ாஅஐ)

பலவகைச் சுவைசெயன்னம் பாத்திரத்திருத்தல் கண்டென்
குலதெய்வங் கொழுநற்காக வமைத்த தென்றுளத்திற்கொண்டு
நலதிழை கண்டேராவோ பவானியோ நன்மைசெய்ய
வலபயிரவனே வித்தவகை செய்த தெனவணங்க. (ாஅக)

நீவணங்குகின்ற தெய்வமேதது காணே கின்முன்
ஆவண கலத்திலாக வமைத்தன னென்ன வையன்
மேவல் செய்யாளா யன்னமேலிரு வருக்கு நல்க
ஓவறவுண்டார் நன்னீ ருணச்சுத்தமு ஞற்றவேட்டார். (ாஅஉ)

மலையினீ ரெங்குமில்லாவகை தெரிந்து துவம் வள்ளல்
உலவி னீயிவ் கேகையாற் ரூண்டி னீரூறு மென்ரூன்
அலவி லாதையன் காட்டுமவ்விடத் தகழ்ந்தாள் கையால்
தொலவி னீரூறக்கண்டு வியந்தன டோகைபோல்வாள். (ாஅசு)

வெறுங் கலத்தன்ன மேவப்புரிந்த வளிவனே மெய்யாம்
உறுங்கருங் குரனன் மாயமந்திரமு ளுற்றவல்லன்
பெறுங் கணவனையும் பிச்சேற்றி னன்றன் கைவசமும் பெய்தான்
இறுங் கவளவையுங் கொண்டா னென்னிவன் செய்கை யென்று. (ாஅச)

சுரந்தநீர் கொடுவந்துண்ணக் கால்கைகள்சுத்தி செய்யத்
தரந்தர நல்கிப்பின்பு தானுநல்லன்ன முணடாள்
நிரந்தரந் தீனைப்பழிக்கு நிமலனை நோக்கி நீண்டு
பரந்த வெற்புறிற் ஜிஜாயி படர்மிகும் வந்துமீள. (ாஅடு)

இன்று தொட்டினி யிவ்வெற் பிலிருந்திடே லெனமால் சொல்லத்
துன்றுபொற்பதம் வணங்குந் துகாராமர் தமைத்தழீஇ மால்
சென்றுறு கோயில்சேர்ந்தான் ஜிஜாயி யோடினிது தம்மூர்
ஒன்றுறலாகி மால்பே ரொழிகில ருளாத்திருந்தார். (ாஅசு)

வேறு.

சாதுக்கள் சேவைசெய்து சகலதீர்த்தங்களுஞ் சாதுக்கள் பாதப்
போதுற்ற தீர்த்தமெனப பூனைந்தாடிச் சாதுக்கள் புகழ்தலாகி
மீதுற்ற தீர்த்தனங்கள் கேட்கவருவோ ரங்குலிடு செருப்பை
மூதுற்ரோர் போம்போது மூன்னெடுத்து வைத்தடியின் முடிவணங்கி. (ாஅஎ)

உத்தம மிக்குறு குணங்களுடையராய்த்தயை சாந்தியுளத்தின் மேவும்
வித்தகராய் வருநாளி லொருநாள் வாழ்மனையின் வெளித்திண்ணை மேவி
நத்தமருஞ் செங்கரத்தா ளுமைகவின்றிருக் கமனே நண்ணும்பாரி
சுத்தமுறத்துகி லுரிந்தோர் சுவரில் வைத்து நீராடத் துகாராம் சாமி. (ாஅஅ)

பக்கலிலோ ரோழைப்பார்ப் பனிவந்தெற் குடுத்தவொரு படாமு மின்றி
மிக்கது யருறுகின்றேன் மானங் காப்பாற்ற மடிவேண்டுந் தந்தாற்
றக்க பலனுமக் குண்டு தருகென் னச்சுவரில் வைத்ததானை தன்னைக்
கைக்கவர்ந்தி யென்றவட்குக் கண்காட்டப் பார்ப்பனியுங் கைக்கொண்டாளாய்'

உம்புண்ணியத்தினுக் கோரள வில்லையுருக்குமணிவர னுமக்கு
நம்புந் தண்ணளி புரிவானனி யென்னக் கூவாமனங் காய்போதி
வெம்புந் தின்பற வென்று குறிப்பித்து விகாந்தேக விடித்து வேணி
பம்புந் தண்புனலாடிக் கரையிலிருந்தரி நாமம் பழித்திருந்தார். (ாகஐ)

ஈங்கவர் தமனைவி யுடனீராடி யுடுத்த மடியிடத்தைப் பார்க்க
ஆங்கவணில்லா ததுகண்டறத் திகைத்தென் கருமத்தை யார்க்குச் சொல்வேன்
தாங்கவுறு மோராடை தனையு மெவரோ கொண்டு சார்ந்தார் வீட்டின்
பாங்கர் பணிபுரியும்பு ப்பாயுஞ் சாணங்கொண்டு படர்வான் போனாள் (ாகக)

பெரியமகனை மகாதேவன் பின்னவனை விடோபாவோடு
தெரியநதிநீராடச் சென்ரூன் காசிபாயி பீரசி கங்காமூ
வரியலு கின்றனர் வாசற்புறத்திருக்க வெவர்கொண்டு மறைந்தாரோ வென்
றரிய்துன்பத் துடனிளைச்சலிடும் போதிற்ரூது லாவயல் வீசினாள். (ாகஉ)

அவ்விரைச்சல் கேட்டுச் சிஜாயிகேட்கும் படியக்கணி யொருத்தி
செவ்விதிற்ரு னுத்திட வஸ்திரமில்லே யென்றுரைக்கச் செவியிற்கேட்டேன்
எவ்விதமாய்ப் போயிற்றே வென்றனன் மற்றதுகேட்டுச் சிஜாயிபித்து
வவ்வியவென் யைகரே யார்க்கேனுங் கொடுத்திருப்பார் மற்றிலென்று. (ராகூ)

வருத்துறு போதிடைச் சம்பந்தி கடங்கண்மனே நடக்கு மணத்தைச் சொல்லப்
பொருந்தினர் ஜிஜாயி ஜிஜாயீ யெனக் கூய்க்கொண்டு புகுந்தன ரவ்வார்த்தை
திருந்துறக் கேட்டுத் தனது மானரக்ஷணைக் காகச்சிக்தை செய்தாள்
அருந்யருஞ் சினமுமிருததித் தத்தளிக்க வருக்குமணி யாய்ந்து. (ராகூ)

தனக்குரிய தானபழந் தானேதனே யெடுத்த வடன்றலே மேலிட்டாள்
மனத்தஞர்கொள் ஜிஜாயிகண்டு வியந்திதுதா மானிடர் வஸ்திர மன்றந்தக்
கனத்தகரு நிறக்குறும்பன் செய்கையென்று நிச்சயித்துக் காத்தான்மானம்
இனத்தவர்மு னென்று மகிழ்ந்தந்த வஸ்திரத்தை யுடுத்திடையிற் புக்காள்(ராகூரு

அந்தவஸ்திரத்தி ஞளி வீடெல்லாங் காந்திசெய வடைந்தோர்கண்டு
மூந்தலியந்தனர் மணத்தை மொழிந்து போயினர்பின்பு துகாராம்சாமி
கந்தமனேக் கேஞின்மிகக் கோபிப்பாள் ஜிஜாயியென நண்ணுமுமல்
கந்தமலர்க் கான்புகுந்தார் கண்ணனடி கருதியிராக் கடிகைகான்கும். (ராகூசு)

சென்றபின்பு கோயில்வந்து விடோபாவைச் சேவித்துச் செங்கைகூப்பி
நின்றுவெண் கற்கைக் கொண்டுதாள மெனமாறுமை நிகழ்த்தலானூர்
ஒன்றுமவர் குரற்கேட்டு மகள்கயிலபபங் கீறையுதவி யுய்த்தாள்
அன்றவர் துய்த்தரிநாமம் பழம்படியே பஜித்தருந்தா ரானபோது. (ராகூள)

துயின் மேவக்கண்க சக்கிக்கொடு பாடப்பின்னு மிக்கனுக்கமேவப்
பயிலிதென்ன சங்கடமென் றுன்னினர்தங் குடுபிதனிற் பாசம்வீக்கி
வெயின்மணித்தூண்மிசைப் பிணித்து விடிவளவுக் தூங்காமல் விமலாமம்
சுயிலுதலோ நான்கிரவிற் றுயில்சோம்பு கூடாமற்குறைத்து நாளும். (ராகூஅ)

யாத்திரைசெல் வோருக்குக் கால்பிடிப்பாரரிநாம மியம்புவோர்க்கு
வோர்த்திடிற்கை விதிறிகொண்டு வீசுவரங் கவாசொல்லும் வேலைசெய்வார்
சீர்த்தவெயிற் காலத்தில் வழிநடப்போர்க்குத் தாகந்தீர்ப்பாரந்த
ஊர்த்திறதகி லெவரோது சொல்லினுமப்படி மிழலவுஞற்று கிற்பார் (ராகூக)

இன்னபடி வருநாளி லொருகிழவேதியன் றடியூன்றிக் கொண்டோர்நாள்
மன்னுகிரமத்துடனே வீதிவழிவரக்கண்டு மனம்பொருராய்த்
துன்னுமவனிடைச் சென்று துயவரே நீர்நடக்கத் துயர் கூர்கின்றீர்
என்னதொரு முதுகிலேறிக் கொள்ளுநீர் மேவுமிடங் கொண்டுய்ப்பேன். (உா)

என்றலுமவ் வேதியனுன் விளக்கு நெய்வாங்கப் போகின்றே னென்றேத
நன்றுமதிற் கேகுமெனப் பணத்தையும் பாத்திரத்தினேயு நல்கக் கொண்டு
துன்றுகடைக்கு வந்ததனேக் கொண்டு மறையோன் வீடுதன்னித் தந்தார்
சென்றசிலநாட்குப்பினைக் கிழவேதிய னூரார் தெரியச்சொல்வான். (உாக)

எட்டுகோளைக்கு வருநான்வாங்கும் விளக்கு நெய்யித்தத் துகாராம்
கிட்டிவாங்கித் தந்தநெய் பலநாட்காய திதுகிளர்வியப்பு
மட்டிலென வதுதெரிவான் மற்றொருவனும் மவரால் வாங்கித் தேர்ந்து
மூட்டில் வியப்பினுக யாருமவரால் வாங்கமுயல் வுதாகி (உாஉ

பாத்திரமும் பணமுந்தந்தனராகத் துகாராமர் பரிவிற்கொண்டு
போய்த்தருக வெனவணிகன் முன்பரப்பிப்பாத்திரத்தைப் பொருளாநல்கச்
சேர்த்தவணிகன் நெரிசெப்பாத்திரத்தி லெவ்வளவு செறிப்பதென்னத்
தீர்த்தரந்தவகைதெரியாதனக்குத்தோற்றினபடியேசெறித்தியெனரூர்.(உஈக)

வணிகனைகத்தவர் கொடுத்தபொருளுக்குத் தக்கபடி வழுவுறுமல்
அணியின் வைத்தபாத்திரங்க ளனைத்தினு நெய்தோற்றிவாருபை பெய்தான்
மணிநிறத்தான்ரூசரந்தப்பாத்திரங் கடமிலுள நெய்வழிவுறுமல்
திணிசுருக்கிட்டொருகோலிற்செறித்துத்தோளிடைத்தாங்கிச்செல்லலானூர் ( )

அவரவர் தாந்தரு பொருளுக்கமைவாக வவர்பாத்திரத்தி னெய்தான்
சுவர்கில வென்றவ ரவரு மொப்பும் வகை கலறுறநெய் கண்ணன் செய்தான்
இவரு மவரிடைச் செல்ல வவரவருந் தங்கலந் தோர்ந்தினிது கொண்டார்
உவர் பரமன் கோயிலுக்கு வந்தரி நாமம் புனைந்து குறைவதானூர். (உஈநி)

இத்திறத்தூரா ரெல்லாந் தன்பதி பாற்றினந் தினமூழியங் கொள்ளின்ற
அத்திறம் ஜிஜாயிதெரிக்தென்பயித்தியகாரபதி யாலேவேலை
நித்தலும் கொள்ளின்றதன்றியோ ரொருதினை சுமைதாங்க நிரப்புகின்றூர்
தத்தமக்கேற்றபடி யெனவிளாந்து வைதறனைக் கேட்டுத்தையலார்கள். (உஈசு)

உனதுபதியாரிடத்து மூழியஞ்செய்வதற் கொப்புமுதலுலன்றே
மனதொரு மித்தவரி டத்தூழியங் கொள்ளின்றூரதற்கு வையலாமோ
எனலுமதனைக் கேட்டுச் ஜிஜாயிநீர் சொல்லுவது மியல்பேயென்று
தனதுமனம் பொறுத்திருந்தாள் பின்பொருநாட்ஜிஜாயி துகாராமசாமி. (உஈஎ)

மூகநோக்கி யுமதுபிதாத் தனக்கின்று புண்யதிதி முடிப்பசற்குத்
தகவான தொன்றுமில்லை யென் செய்வதென் றுரைற்குமது தன்னைக்கேட்டு
மிகயான் போய் வனத்தடரு பறித்து வந்து தருகின்றேன் வேகவைத்துத்
தொகலான பிதுர்க்களுக்குத் திருத்திசெய்கென்றரிநாமந்துதித்துச்சென்ரூர். ( )

அவ்வயினூர் கொல்லேதனிற் பயிரிட்டு வினைந்த கோதுமை யறுத்துச்
செவ்வை செய்வோன் துகாராமர் வரச்கண்டு நீயுங்கொய்சேர்ந்தென்றேது
ஒவ்வினராய்க் கூலியாளுடன் சேர்ந்துவிட் டலனையுளங் கொண்டிற்ற
கௌவை மறந்தறுத்துக் கொண்டிருக்க வவர்தங்கணவி காலுளாங். (உஈசு)

சிறிவைது கொண்டிருக்கப் பாண்டுரங்கன் துகாராம ராஜிச்சென்று
மாறிறிஜிக் கானவெல்லா மூட்டைசெய்து தலைமீது வைத்துக்கொண்டு
தேறும்வகை மனைபுகுந்து ஜிஜாயிடைத் தந்தூரீ சிக்கிரத்திற்
சோறுகறி சமைத்தியெனச் சொல்லியுடன் கடைநோக்கித் தன்னிலுலல். ( )

தருமூட்டை தனையவிழ்த்து நோக்கவதில் வேண்டுவன சமைதல்கண்டு
கருதுளத்திற் களிதுங்க ஞானஞ்செய் துடனடற்குக் கடுகலானுள்
மருவுகடைக்குப்போனுன் பாத்திரமும் வஸ்திரமும் வகைந்துகொண்டு
தெருவுதொழுஞ் சென்றுறவோர்க் கின்றுஜிவருகவெனச் செப்பக்கேட்டோர்.

யாவருமங் கதிசயித்துத் துகாராம னின்றுதான கக்குடும்பம்
மேவலுற லாயினுனைக் களித்தாராய் மேவ விளைத்தவக்தோர்க்
காவலுட னுபசரித்தாசனங்கொடுத்துப் பூஜித்தின் கமரச்செய்து
தாவறு புரோஜிதரும் வரவிருத்திப் பலித்திரமும் தரித்துக்கொண்டு. (உகஉ)

வேதவிதி வழுவாமற் றிதிமுடித்தா யினபின்பு மெவமுற்றோர்க்
காதரவோ டிலேயிலறு சுவையன்னம் படைத்துச் சங்பதிர்த்தம்
மேதகவிட் டெல்லோருந் திருத்தியுடன் சாப்பிடுமா விரும்பிச்செய்து
பாதமத்தஞ் சுத்திசெய்யப் பாணிதந்தா யினபின்பு பதியிருந்தி. (உகரு)

சந்தனம் புஷ்பந் தாம்பூலந்தான் ஜிஜாயிமுகந் தன்னைநோக்கி [டான்
வந்தவர் ளினிக் குடும்பச்சுமையுனக்கென் றெவையுமுன்றன் மணுளன்கொண்
மூந்தவெ ர ரதுகேட்டுச் ஜெயியுத்தன் மனத்துவகை முதிர்வதாகி
இந்தவை மபிக்கையில்லையெனக் கென்றுசொல்ல வெழிலிவண்ணம் (உகச

மற்றுமவந்த யாசகர்க்குச் சோறிட்டுக் சமையல்செய்ய வாங்கிவந்த
பற்றுளபாத ரெங்களெல்லாஞ் சுத்திசெய்தங் ஙவரவர்பாற் படுத்திவந்து
தூற்றுவன் போனகமென்று சொன்னபடியேசேர்த்துத் தோன்றுஞனன்
நற்றுறு கோதுமையறுத்தோர்க்குக் கூலிநா ளரிசை நல்லப்பெற்றூர். (உகடு)

பெற்றதட னுடம்பெல்லாந் தூளிமொய்க்க மீனைக்குவந்து பெறுகென்றீந்து
மற்றிதுகொண் டுறப்பிர்ச்சுத் திருத்திசெய்கென் றிலலாட்டு வருக்கக்கேட்டு
மூற்றினிருந் தாதை திதியிற் றிருத்தன்மமு மிட்டீர் மூந்திஞேர்க்குச்
சொற்றவிது பயித்தியமோ தூளிமெய்க்கச் சுமைசுமந்தீர் சொல்லுமென்றுள்.

வினவுதலா ராம்சாமி கிரத்துவிழி நீர்பெருக விட்டலாகீர்
அனகபத்த பாலனக ருணைதேடி வந்தென் னகத்துண்மேவி
எனதுபிதாத் திதிமுடித் நீடேற்றிட யான்செய்த தவமேதோவென்று
மனதிளகி யுடனிருந்திங் குண்ணுமற் போனதற்கு வருந்தலானூர். (உகஎ)

நீவந்தென்னுட னுண்டாலன்றியுண்ணேனென் றிருக்கினமலன் றோர்ந்து
மேவுந்தன்னுருச் கொண்டு கிரிடருண்டலங்க ளுடன் விரங்கண்டு
கோவிந்தா வெவணங்கிச் சுவாமியுந்தந் நடுவிருக்கச் ஜெயிகூடத்
தேவுந்தம்முட னுணணவுண்டு மகிழ்கொண்டு மனந்திருத்தி யானூர். (உகஅ

திருந்துதன தடியவரைத்தழுவி விடோபாத்தனது கோயில்சேர்ந்தான்
பொருந்து துகாராம் சாமிஹரி நாமமிடைவிடார் புகல்வாராகி
இருந்துவரு நாளொருநா ளிரவில் விடோபா வவர்மு னெதிர்ந்துகோக்கி
அருந்துதிசெய் நாமதேவாய் நீமுன்னவ தரித்தவக் காலத்தில். (உகக)

சதகோடி கிரந்தஞ் செய்கிறே னென்றென் மேஷீ நிச்சயித்துச் செய்போ
துதவியாய் விரைந்தெழுத வொருவருமின்றென்று நான்வரைந் தேனன்றே
அதனிலஞ்சு கோடியே யைம்பத்தோ ரிலக்கமுள குறையதாக
இதமுடனே யின்றுதொட்டுக் கவிசெய்கென் றருளநன்றென் றிறைஞ்சிநிற்க.(

கருணையார் கலிகடாக்ஷித் தாலிங்கனஞ் செய்து கரக்கச்சால
அருள்பெறுதுகா ராமசாமி வேதவியாசரஞ் நாட்சொன்ன
பெருமைபெறு பாகவதத்திற் நசமஸ் கந்தத்திற் பின்னேகேள்வன்
மருவியபா லக்கீடை கணப்பிரா கிருதத்தில் வினவுதாக. (உஉக)

கவிகள்செய்து மிடைவிடாதரி நாமம்புகன்று மரிஜினங் கலந்தால்
சவியசுடர் மறைந்தவுடன் ஜாம நான்கிலு மரிகீர்த்தனங்கள்செய்தும்
புலியிலவர் புகழ்விளங்கச் ஜெஞ்சுவடி மம்பாஜி பாவா வென்போன்
குவிவறுசீர் தேருவுக்குக் கோசாயிப் பிராமணனுய்க் குறுகியாங்கே. (உஉஉ)

மடங்கட்டித் தனது குடும்பத்தொடு மாணுக்கரொடு மன்னுகின்றேன்
இடம்பெற்ற தகாராமர் புகழ்க்குமனம் பொருதவஞப்ச் சிறியின்னேன்
இடம்பெற்ற நாம்பார்க்கப் பாடங்கள் படித்தவன் சூத்திரனேஜாதிக்
குடம்பட்டு வேதியரு மேவல்செய்தா சிருதர்களா யுழல்கின்றார்கள். (உஉசு)

மறையவனுய் மகிமைபெற்ற வென்னையொரு வருந்திரும்பிப் பார்ப்பதில்லே
இறையளவுமினனமெய்ச்சுமிதற்கிவன்பாற்பெருமையென்னவிவினேயோர்காற்
குறைவுபெற வவமதித்து நம்புகழை மிகுதிசெய்து கொள்ளவேண்டும்
தறையிலெனத் தகாராம சாமிகீர்த்தனநாளுஞ் சாற்றுஞ் சார்பில். (உஉச)

தினமும்வந் தன்னவரா யவமானஞ்செய்யச் சமயந் தேர்வோ னேர்நாள்
அனகவூரி தினத்திரவி லரிபஜனே செய்துறு சாதுக்களோடு
கனகவிமா னத்தைவலம் வரும்போது முட்களவர் காலிற்றைக்க
மனதொரு மித்தூன்றி வைத்தான் றுகாராமசாமி யந்தமார்க்கமேவி. (உஉடு)

வரும்போது பதத்திலொரு முட்டைக்க வந்தமுள்னே வாங்கிவீசி
ஒருங்காக வினிவருஞ்சா துக்களடி முட்டைக்கு மென்ன வுன்னிப்
பொருங்கூர்மு னினைத்துமங்குச் சோதித்தொன் றில்லாமற் போக்கக்கண்டு
மருங்கோர்சா ரிருந்தவிகன் மம்பாஜி முனிக்தொருமுட் டடியைவாங்கி.(உஉசு

வந்தோடி யடிக்கவந்தத்தடி முறியமற்று மொருதடிகைவாங்கி
கொந்தாக மெலியவடித்தானதுவு முறியமற்ற தோக்கி னேர்ந்த [ன்
கொந்தார்முட்டடிமுழுதுங்கொண்டடித்துக்கைசலித்து மடம்போய்ச்சேர்ந்தா
னந்தாத வன்பரடிக் கயராதுந் தைத்தமூட்சு நலிவுறுதும். (உஉஎ)

அடித்தவனே முனியாதுஞ் சற்றேனும் தயராதும் ஹரிதன்னுமம்
படித்துவலம் வந்துவிட்டலனைக்கணடு தொழுதவனைப் பார்த்தியாவும்
நொடித்தெனையே னிவ்விதஞ்செய் தனேயென்ற மூன்றபங்க துவலத் தீர்த்தன்
வடித்தகண்ணீ ரினஞரு னிதுதெரிந்து ஜிஜாயியங்கு வந்துகண்டு (உஉஅ)

அன்பருடம் பினிற்றைத்த முள்ளெல்லா நோவாம லாய்ந்துவாங்கி
முன்புதெரிக் தோரோடு நிற்கவிடோ பாவருட்கண் மூழ்கலாலே
வன்புபத்தி ரவன்தீர்ந்து தகாராம சாமிமன மகிழ்ந்துகின்று
பின்பரிகீர்த் தனஞ்செய்யப் பாகவத மெல்லோரும் பெரிதகூடி. (உஉக)

நிறைவுறலுந் தகாராம சாமியந்த மம்பாஜி நேரா தோர்ந்து
முறையி னின்றேன் மம்பாஜி வரவில்லே யழைமினென முதுவோர்க்கோத
அறையுமுன மொருவன்போய்க் கண்டுடம்பு சுகமிலேயென் றதனைக்கேட்டுப்
பொறை மனத்தன்பருக் கோதவுடனவன் வாழ்மடம்போந்து புகுந்துகண்டு. ()

அடித்தகர மொந்தனவோ வதனலே யுடம்பெல்லா மயர்வாயிற்றே
மூடித்ததவத் தினர்க்கென்று முன்னியவ னடிபணிந்து முகத்தைநோக்கிப்
பிடிப்பெ னளுர்நீர வென்றங்கவ னுடம்பெல்லாம் பிடித்துப் பெரியோரீர்
துடிப்பிலிராய்க் கோயிலுக்கு வருகென்று தகாராம சாமிசொன்னுர். (உஉஙு)

அடியேன்மே லிவ்வளவு கோபங்கொள்வது தகவோ வடைகவென்றும்
கெடிதான சிரமமுறவபராதியாக யானேர்ந்தேனென்றும்
கொடிதேது மிலதாகக் கூறுவன மம்பாஜி கேட்டுக்குன்றி
ஒடிவாகா ராணுடனே வருகீர்த் தனைக்கென்றங் கவரோடிற்முன். (உஉஎ)

வந்தபின்பு துகாராமசாமி சொல்லுங்கீர்த்தனத்தில் வழுவுண்டாவ
தென்தவிடத்தென்று கெட்டவெண்ணத்தோடங் கிருந்தா னினையிலன்பர்
சந்தகைத் தாளம்வீணை மிருதங்க மினிதொலிக்கச் சாதுவாளோர்
மூந்தவைக்கட் பரவசராய்ப் பாடிக்கொண் டிருந்தனரன்முடிவுகாண. (உகூக)

மனையில்வந்து ஜிஜாயி துயிலுறு போதிலிரண்டுகள்வர் வந்து முன்னே
அனையவப்பா ஜிகுளவேஜி ஜாயிக்கு வாங்கியன்பி ளளித்தகாரான்
றனையவிழ்த்துக் கொடுமேற்கு முகமகா காழிகைவழிதாஞ் சாரக்கண்ணன்
நினைவுபர வசமாகித் துகாராமர் கீர்த்தனங்க ணிகழ்த்துகின்றார். (உகூச)

இங்கில்லிற் றூங்குகின்ற ளிவன்றெலி நாஞ் சும்மா விருந்தோமாகில்
கங்குல்கழிந்தாற் றுகாராமனை வீணைவருத்திக் கடிவாளென்று
மங்குலிடைத் தண்டொருகைக் கொண்டவர்போ மார்க்கத்திற்கோரூபம்.
பொங்குற நோந்தடிக்க வருவான் போலாகக் கண்டு போகுங் கள்வர். (உகூடு)

அஞ்சிவழி யிடையேதோ பூதம் வருகிறது நம்மை யடிக்கவோவென்
றெஞ்சிலந்த வழிவிலகிக் குறுக்கிலொரு வழிநோக்கி யேகவங்கும்
விஞ்சிவரக் கண்டுமிகு பயங்கொண்டெவ் வழிமேவு வேமென்றெண்ணி
நெஞ்சி லெண்டிக் கையுநோக்க வங்கங்கு முன்பெனவே நோந்துநிற்க, உகூஎ)

பூதமோவிது பிரமரக்ஷசோபசா சோநேர் புகுவதென்று
நோதலா யுயிர்வாங்க வருகிறதென்றவ ருளத்திலேங்கியீதுக்
கேதுபாயஞ்செய்து மெனுமிந்தத் துகாராம னரிதன்ஞமம்
ஓதுவா னுதலின் மற்றவள் மாட்டை நாங்கொள லாளுமம் பொரூனுய்.(உகூஎ)

விட்டலனேர் பூதத்தை விடுத்தனீ துண்மையென்று மிகவுமஞ்சிக்
கட்டவிழ்த்துக் கொடுவந்த மாட்டையங்கே யுய்க்கோமேற்கவரு மாலி
துட்டநெடுங் கூளியென வதுதொடர மீண்டுசென்று மனையிற்றுன்னிக்
கொட்டமிட்டுப் புறம்போந்து தம்மூர் நோக்கிப் போகக் குறுகும்போது. உகூஅ

முன்பெனவே வழியிலெதிர் நின்றடிக்க வரக்கண்டு மூகந்திரும்பித்
தின்புடனீ தெங்குறினும் விடாது நம்மைத் தொடர்வதுக்கென்செய்துமென்று
அன்புடன்கோ யிலினின்று விடிவளவுங் கேட்பவர்க ளனைவோருக்கும்
என்புருகப் பாடுமவ ரிடத்துளைத்தா லன்றியது விடாதென்றெண்ணி. (உகூக)

கோயிலுக்குள் வந்து துகாராமரடியிணை பணிந்து குறுகிநின்று
வாயிலுக்காதையரேயாஞ் சோரர்து மதுதிருமனைக்குளின்று
போயினைத்த கட்டவிழ்த்துக்கொடுசென்றுமெருமைதனைப்போமார்க்கத்தில்
தீயினுக்கு நிகர் பங்கிப்பெரும்பூத மொன்றெதிர்ந்து செங்கைத் தண்டால். (

எற்றவந்ததது கண்டெத்திசையுநிலும் விடாதடிக்க வெய்தலாலே
பற்றலுற்ற வெருமைதனைக்கொடு போந்தம்மனையில் விட்டுப்பரிந்து மீண்டு
சுற்றலுற்ற பூதமடியா தென்றெம்மூர் புகுதத்துன்னும் போதும்
கற்றவரே விடாதடிக்க வருகின்றததனலுங் கண்வந்தோதில். (உகூக)

பூதமெதிர்தடாது செய்வீரென்றடைந்தோ மெனச்சோரர் புகன்றுவேண்ட
மாதவருஞ் சபையிலுள்ள மற்றவரு மாச்சரிய மனத்துட் கொண்டார்
மேதகுஞ் சீர்த்து காராமர் விழிமூடி விட்டலனைத் தியானஞ்செய்யப்
போதலுமுத வனிருக்கச் சோரர் சொல்லு வதுமெயென்று புந்திகொண்டு ( )

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்

யாண்டுரங்காவாபதைப் பற்றறச்செய்தீன பந்தா பதுமராபா
ஈண்டு நின்றெம்பஜனைதனே வினவாமலெங்க ன்ருயிளங்காலத்தில்
வேண்டு பசுபாலனத்தை விரும்பியின்னம் பாலிக்க மேவுற்ருயோ
தூண்டு பரித்தேரிரவி வருபோதா லியுமார்த்தி கொளத்தோன்ருயோ. (உசஈ)

என்று நனிவேண்டு பொழுதெதிர்ந்தணன் கைத்தடியொடு பாண்டுரங்கரூபம்
நன்று விளங்குறக்கண்டு துகாராமர் சோரர்தமை நயந்து நோக்கி
இன்றுமக்க வெருமை வேணடுறிலினி நீர எொணடு செல்லு மிடலின்றென்ருர்
அன்று நின்ற சோரரெமக்காவி தந்ததே போதுமென வகன்ருர். (உசஉ)

சோரர் வந்து சொல்லியதுந்தடியொடு பாண்டுரங்கன்ருேன்றியது மன்பர்
சாரநின்ற சோரருக்குச் சாற்றியது மவர்போன சமையந்தோர்ந்துங்
காரவொன்றி னுெரெல்லா மதியத்தாஹாரா மயானந்தம்
நேரநன்று துகாராமசாமிழ் ஈத் வொணடாடி நெழிழ்ந்தார நெஞ்சம். (உசடு)

இன்னவை யெல்லாங்கண்டமம பாறிதுணுர்தென்ன வியந்து வெள்கி
நன்னிரிந்தத் துகாராமசாமி மிருமனிமை கொணட நலத்தாலன்ருே
பன்னகந்தாங்கும் புவியில் ஈன சீராகுதிரெல்லாம் படைத்தாரென்னு
உன்னலுறுவாளுகிச் செருகழிநதானுலகளுதோற் கார்த்தி செய்தார். (உசஊ)

வேறு

புலரி கண்டபின் பன்பரிர் நாயணி போந்து
அலரின் மூழ்கியாராதனே நாதனுக்காற்றி
நலரி கீர்த்தனஞ் செய்து கொணடிருந்தனர் நண்ணச்
சிலரி ராகிகழ் செய்கையைச் சிஜாயிக்குத் தெரிததா. (உசஎ)

இன்றிராகிதழ் செய்கையிப்படி யகோவென்ரு
நன்றுநன்றென வினவுமுன் வியந்தநத நங்கை
நின்றமாடு முன்பிணிப் பின்றி நிற்பதங்ஙணடு
தன்றுணைப்பதி தன்னிடத்தன்பு மிக்கனளாய் (உசஅ)

அடருமப்பமும் பாலொரு வள்ளத்து மமைத்துத்
திடமனத்து நல்லன்பரில லம்புதத் தேடிய
படரவந்தவர் தமையுபசரித்து முன்பரப்பி
உடன்விரைந்துணு மென்றனளன்பருளுன்னி (உசக)

என்றுமில் லுபசாரமின்றே தெனவியந்து
நின்றபாரியை நோக்கினர் நிதிரகரணம்
ஒன்றவுண்மகிழ்வொடு தினமொரு வள்ளத்திற்பால்
நன்றளித்தி யேல்விட்டலன் றனக்கு நல்குவனுன (உடுஐ)

என்னுமுன்னெரு செம்பினிற் பானிறைத்திந்தாள்
அன்னதைக்கொடு போய்விட்டலன் றுணையருத்திப்
பின்னரெய்தியுண் டிருந்தனர் நாடொறும்பேணிப்
பொன்னிளுயகன் பருகப்பாலளித்துப் பினபுரிப்பார். (உடுக)

இப்படிச்சிலகாள் கழிவெய்திடச் சிஜாயி
கைப்புளத்துற மனைக்குபபாறயிரின்றிக் கையிலோர்
செப்புறச் செறிபால்கொடு தினந்தொறுஞ் சென்று
மைப்படிக்கரு நிறத்தினற் களிப்பதுவழக்கோ. (உடுஉ)

என்ன வெண்ணின டந்தை பின்றினைக் தொறுமெய்தும்
கன்னியானபா ரேதி தன்னேநீ கணணன்
கன்னர் நல்கியபால் குடிப்பது மெய்யோ நவிறி
என்னலு மகள் குடிதகிறை யெந்தைக்கு மீவான். (உருகூ)

கண்ணனு டொரு மென்றனளது தெரிகருத்தால்
நண்ணி நான்றருவேனென நாதற்கு நவின்று
தணணுரு வொரு செம்பு பாறுகஞ்சுட்டுச்சார
எண்ணினுனுளத் தெங்கணு நிறைந்துள விறைவன். (உருச)

நமமிடத் திறையேனு மன்பி லளிவணலகும்
வெம்மை மிக்குள பாலையும் பருருதல விதியோ
செம்மை யன்றென மறுத்திற் றனபகி தசினத்து
பொய்மை சொலலிசை யெனவெறுதகின லுறப புரிவான். (உருரு)

யாதுசெய்வ தென்று நுமளவெய்தினள் நிஜாயி
வேதுகொண்டுறு பாலைக் கணணன் வாய்வெதும்பும்
சோதுதோர் கிலளாய்ச் குடிபபித்தனள் ருடி தத்தித்
தாதுசோதுள வோனிதழ சோபபுளக் தயங்கி. (உருசு

அனல்பொருள் நலையசைதத லிற்ணடமூ மனுங்கித்
தனிலொதுங்குறச சாரதது கோணலோ சாரபு
வானிை ,பால நுழ ,ரது ணணி ,லா ,ாய் வயங்கும்
இனது கின்னுயிரும மூளதேயென வியசதாள். (உருன)

பாண்டிரங்கன்றன்மு கன்றனோப பாராந்தணளிதழில்
ராண்டு கொப்புளங் கணடிதுவும மதிசயமேன
ரூண்டு நின்று போந்தனள் மனைக்ணபா தமமசுதில்
வேணடு விட்டலன வர்மனதெய்தினன விரைந்து உருஅ)

நீயின்றுன் மனையாள் கொடுபோல்வ ரே ங்காய்
காயும் பால்கொ ,வங்தெனைக்குடி ப பிதசள் கடுங்
வாயுங்கொப்புள மாயினது ஙியென் மறுந்து
நேயமென்னிடை வைதனையாதுவாளினையான். (உருக)

மயக்கினேனென நாடொறு மென்னிடை வயிர்த்து
நயக்கிலாப் பகையாயெனை வைவது நாளும்
துயக்கினீ தெரிந்திருந்து மற்றவள் வரதசொடுத்துக்
கயகனியுயென வன்பா கிந்தனை மிகடலங்கி. (உருஎ)

பன்னிதன் முகநோகி நீ வெம்மை சாலபாலோ!
பொன்னினுனுக் காற்றுருளிதவன புழுங்க
இன்னல் செய்தனையோ வெனச்சிஜாயி நீ ரென்றும்
மன்னு கோயிலிற் கீர்த்தனஞ் செய்துறும் வருப்பில். (உருக)

பன்னிரண்டி யோசனையனற் பரப்பினை விருந்தை
என்னு மவ்வனத்துடைன னென்றனிரவனுக்
கின்னபால் வெம்மை யேற்கிலதாய்க் கொப்புளியையில்
முன்னரோதியவது பொய்யே யாமென மொழிந்தாள். (உருஉ)

அது பொயென்பதற்கின்று நீர் சென்றறி கென்ரூள்
முதுமையன் பரங்கதற் கொன்று மொழிக்கிலர் மூடுகி
மதுவுலாந்துழாய் மார்பினன் சோயிலுண் மன்னி
விதுவைவென் முகத்திதழ் வெதும்புறு கொப்புள் கண்டார். (உசுசு)

சாலவுந்தியர் கொண்டனர் விழிகணீர்ததும்ப
ஞாலமூண்டவ நினக்கித நண்ணிற்ரே வென்று
ஓலமுற்றழு திரங்கினர் பற்பலாறுணேந்திங்
கேலமற்றிதற்கென் செய்கேனென்றனர் புலம்ப. (உசுச)

ஆயபோதி தழாகிய கொபபுளமாறி
எயகண்டங் கோணிய தின்றுஞ் செவ்வையாகாமல்
மேயதாயது கண்டன் பருள மகிழ்மேவிப்
போயினர் தமதில்லிடைப் பல்வகை போற்றி (உசுடு)

ஹரிதன்னுமமே யனுதினம் பஜிபபவராகிப
புரியு நாளொரு நாளிடைச் சாங்கணே புறவம்
மருவினரவண் மசகங்கண் மொய்ப்பதின் வருந்திப்
பரிவிலாரிவையுணப் பயனுயதே படிவம (உசுசு)

பிறவுயிர்க்குண வாவதிற்பயன் பிறிதில்லே
அறவு நன்றிது வென்று கொண்டாடினரவற்றைத்
தெறல்செயாதினல் சோகிலராகித் தஞ்சிந்தை
பறவை வாகனன் பால்வைத்துப் பஜித்தன ரிருந்தார். (உசுஎ)

அதுதெரிந்தன னல்வழிச் செல்பவனுகி
மதுவுலாந்துள வத்தொடை மார்பினன் வந்து
கதுவியீந்துறு தோகையைக் கைக்கொடு கலக்கும்
கொதுகெலாஞ்செல நிசிமுற்று மோட்டிக் கொணடிருந்தான். (உசுஅ)

விடிந்தபின் பன்பர் தேருவை மேவினர் விரிநீர்
படிந்துபூசனை யாற்றினர்ப ஜித்தனர் பகல்போய்
மூடிந்தபின்றிருக் கோயிலின் முருந்தனே முன்னி
வடிந்துகண்புனல் வார்தர வணங்கினர் வாழ்த்தி. (உசுக)

அன்றிராவெலாங் கீர்த்தனஞ் செய்து நாலாகத்
தன்றுசாமத்தின் மங்களாரதி செய்து திதித்தார்
நன்றிருக்கமா தேவன் முன்னவன் விடோபாபின்
என்றமக்களில் மூத்தவன் கல்லடைப் பெய்தி. (உஎடி)

வருந்தல்கண்டதற் காவளியாகிய மாதா
திருந்தவேண்டுப சாந்தியோ டெளடதஞ்சேர
அருந்தல்செய்வித் தந்திர்கில தாய்ப்பிணியாகப்
பொருந்த நோக்கவுஞ் சகிக்கில ளாய்மிகப் புலம்பி. (உஎக)

அன்னமெவ் வளவுஞ்செ லாதிம் மகனயர்தல்
உன்னுகின்றில சென்பதி மதிமயக் குற்ரூர்
எண்ணேசெய்குவே னெனவயன் மனையவ ளிடத்திற்
சொன்ன போதவள் வந்துபார்த் தன்னத தினைவர். (உஎஉ)

என்றுலிட்டலன் பஜனைசெய்வதி லியன்ரோ
அன்றுதொட்டுமக் கெய்தின வின்னலோ டனைத்தும்
நின்றுநீதிய ருறலெனை பயனென நிகழ்த்தத்
துன்றுமாவளி யாகிய ஜிஜாயியுஞ் சோர்வாய். (உஎசு)

கடுஞ்சினத்தொடு நெறுநெறு வெனப்பல்லைக் கடித்து
வடிஞ்சகள்ளுண்டு வெறிகொண்ட மர்க்கட மதைத்தேள்
சுடுஞ்சினத்தொடு கொட்டிய தெனவயற் றோகை
நெடுஞ்சொற் கேட்டுடனி மிர்ந்தனள் கொடுஞ் சொற்கணி ரம்ப. (உஎச)

எனதுநாதனைத் தன்வசப்படுத்தி னனிதன்றிக்
கனநிரம்புமென் குடும்பமுங் கலங்குறக் கண்டான்
மனதில் வஞ்சம்போற் கருநிறக்குள்ள வடிவன்
எனவிசழ்ந்தனன் பலபடி வைதனளிருக்க. (உஎடு)

நீறிறங்கிலதாய் வயிறுப்புத னீரம்பிச்
சோர்வுகொள் சாங்காலொடு நினைவுமுட் சுருங்கிக்
தேர்வுமு நிலைகற் குறஉக் நிலதெரிக்து
சார்வுதாகிய கோபமுக் துன்பமுந் தாங்காள். (உஎசு)

மகன் பிழைப்பதில் மடவதே நிச்சய மெனத்தன்
முகங் கடுத்தனள் பின்னையு மீததவன் முன்போய்
அகத்துறுக்குற வெறிவெனன் றறிர்த்தன ளாகிச்
சகம் பழிப்புற மகற்கொடு கோயின்முன் சார்ந்தாள். (உஎஎ)

பகைவனே யெனத்தனை யெண்ணிதன் முனைபடர்வாள்
வகைதெரிக்தரி னோக்கினன் மலர்மகள் வதனம்
மிகையி னெய்தியென் மேற்கொணர் மகன்றனை வீசி
அகைவு செய்துயிர் கொல்வனேற் பழியெவர்க்காரும். (உஎஅ)

சொல்லென் செய்வதிவ் வேலையென் றோதறு சுருண
வல்லவன்முக நோக்கி யெங்ஙணு நிறைவடிவோய்
அல்லலேறுனக் கதிலமு மமைத்தளித் தழிப்பாய்
புல்லிலுன்னருள் விழுமகற் குயிர்பொருக் தாதோ. (உஎசு)

கங்குல் போக்குறக் கனலி யெண்ணுவ தெனக்கருதி
இங்கு நீயெனைக் கேட்ப தென்னெனு மளவெய்திப்
பொங்கு கோபத்தின் மிக்கவச் சிறாயிமுன் போக்து
மங்குல் வண்ணன்மேன் மகனேவீ சற்கணமி வந்தாள். (உஅடு)

மீதுவீசுறே னில்லென வோருரை விளம்ப
மோதுவான்வரு வாள்வினு யம்மொழி முன்னிப்
போதுதிக்கையுஞ் சுற்றையு நோக்கினள் புகல்வ
தேது கல்லலதியாருள ரிங்கென வெணுங்கால், (உஅக)

உலக சுத்தரி யுன்மகன் றனக்கனுகூலம்
நிலவலாயது நீகொண்டு செல்கென நிகழ்த்தக்
குலவுமைந்தனை நோக்கின ணுயெலாங் குறைவாய்
இலகிமிக்கது பகியென மகன்சொல வினிதாய். (உஅஉ

கல்லும் பேசின பிள்ளையும்பேசின கண்டேன்
எல்லுங் கங்குலு மிங்குறு மிவனுக்குப் பழிதான்
புல்லுமென்றுநான் வீசுமுனியிர்தந்து புரந்தான்
செல்லுஞ் செல்லுமென் மகிழ்நரை மயக்கற்குத் தினமும். (உஉங)

இவனுக்கின்னது செய்கிலனே லிவனிரங்கான்
அவனிக்கண்ணிவன் மாயை வல்லானென வறைந்து
கவனித்துத் தனதரும்பெறற் புதல்வற்கைக் கொண்டு
பவனத்தெய்தி யூட்டினளுண வின்பொடு பரிந்து. (உஅசு)

இன்னதோர்ந்தன ரன்பர் பாண்டு ரங்களுக் கென்னே
தின்னுறச்சிரமம் புரிந்தனளெனச் சூழ்ந்து
பன்னருந்திருக் கோயிற்குப் பகல்செலப் படர்ந்து
நன்னர்நின்றுள பாண்டுரங்கன பதநாடி. (உஆடு)

சேவைசெய்தனர் கீர்த்தனம் பாடினர் செறிய
ஆவயிற்புகு மொருவர்கங் காதிமவாளர்
தேவையன் பரொவ்வளவு சாயித்தியஞ் செயினும்
யாவையுந் தெரிந்தெழுது வோருடனிசை யிசைப்போர். (உஅசு)

சாங்கணம்மெனு மூரில்வாழொரு வர்சந்தாஜி
ஓங்கும் வாணிகர் வேதியரான மற்றுவரோ
டாங்கு வந்துமெய் யன்பரிற் கலந்து பாடுமவர்
நீங்குரூர்தின மிருவரு மன்புள நிரம்ப. (உஎஅ)

பொன் பிறங்கிய மார்பினன் புகழ்துகா ராமர்
பின்பு நின்றிரு வருந்தொடர் கூட்டிசை பேச
அன்பு பிற்றள யாவரும் வந்துகேட் டகத்துள்
இன்பு மூந்துறச் சந்தசம் பரவச மெய்த. (உ.உஅ)

நாமகீர்த்தனங் கேட்டலி ஞதனு மகிழ்ந்து
சாமநான்கினு முரைத்து. யன்பாளர் தமுவப்
போம தாயிருள் புலீர்காரு போதிலா ரதிசெய்
தேமகிழ்ந்தனர் யாவரு தம்மிலே கினரால். (உஅக)

வேறு.

பின்புருக்குமணியை நோக்கிப் பின்னைதன்
அன்பனை னன்பனுக் கருளல் வேண்டுமால்
இன்புப தேசமென் றியம்பக் கேட்டவப்
பொன்பணி மொழிக்கெதிர் புரிந்து கூறுவாள். (உகஐ)

ஆதியில் வீடண னனும னென்பவர்
சோதி நின்னித வுபதேசத் தாய்மையால்
மேதினி யழியினும் விளிவுரு நிலை
மீதியல் கின்றனர் மெய்ம்மை மேலியே. (உகக)

அப்படிக்குத் துகா ராகுளுவான்
ஒப்பறு நின்னரூட் குரியனுயிருல்
செப்ப மொடினிதுப் தேசஞ்செய்கென
மைப்படி நீறத்திரு மாலு நன்றெனை. (உகஉ)

மாக சுத்த தசமி வியாழ வாரத்தில்
ஆக நித்திரை செயுமன்பர் சொப்பனத்
தேகனத்திரை பரப்பித்தி ராயணி
வேகநற் றீர்த்ததனில் விரும்பி யாடியே. (உகஙூ)

மட்டலர் தண்டுழாய் மாலைகைக்கொடு
விட்டலர்க் கணிசெய மேவு போதிலோர்
மூட்டறு மறையவ ஞதிமுன்வந்தான்
கட்டறு மன்பரங கவனைக் கண்டனர். (உகசு)

பரவச ராயனம் பழுத்தவன்பிலை
கரதலத்தொடை யவண்கழுத்தி லிட்டனர்
சிரனில னுறப்படஇச் சேவித்தேத்தினர்
வரமறை யவனுன மிகமகிழ்ந்ததோ. (உகஞ)

அன்பர் தஞ்சிரத் திடையங்கை வைத்துநன்
றின்புறச்செவியிற் றன்ஞ மமெட்துற
வனபுறவித வுபதேச மேல்வரு
துன்பற வருளினன் பின்னுஞ் சொல்கின்றான். (உகசு)

இந்தமந்திரந்தனை யிந்நிலத்திலுஞ்
சிந்தனைக்குகந்தவர் தமக்குச் செவ்விதிற்
றந்தருள் குருபரம்பரை தவாமலே
வந்தனை தரச்செய்தி யெனலு மற்றவா. (உகஎ)

நல்லதேசிக மறையவனை நாடியென்
இல்லமேவிபப வித்திரஞ் செய்தியான்றர
வல்லதைச் சமைத்துண்டு மகிழ்கவென்றனர்
சொல்லவவ்வேதியனின்னிறுன்னுவேன். (உகஅ)

எனக்குணவிற்குக் காற்சேர் நெய்யீதியோ
மனக்கு வப்புறவென மகிழ்ந்து நன்றென்று
கனக்கரு நிறத்தனைக்கடி தழைத்தனர்
மனைக்கு வந்தில்லவள்வதன நோக்கியே. (உகக)

நமதின் மேவினர் மறைநாதர் மற்றவர்
அமுதுணற் காவனவளித்துச் சேறோர்கால்
நிமிர்தர நெய்யுநீ நேர்தியென்றனர்
கமையறு னெமிகீ இக்கணவி கூறுவாள். (ஙா)

இம்மறை வேதிய னெங்குத் தோன்றினன்
மெய்ம்மையா யிவனுக்கு வேண்டு நெய்யொடு
செம்மையா யுணவிற்குத் தக்க சேகரித்
தின்மையால் வருந்தும் யானெங்ஙனீ குவேன் (ஙாக)

பித்தனைப்பாத்திரவகையும் பேர்த்தன
ஒத்தனவிற்றுநானுதவற் கோடுகள்
மொய்த்தன வன்றிவேறில்லை மூந்துவார்
எத்தனை பேர்க்குண வீவதென் செய்கேன். (ஙாஉ)

மக்களும் யானுமே வயின்வளர்ப்பது
மிக்க துர்லபமதாய் லினைந்திருக்கவென்
பக்கல்வந் திப்படிப் பலிக்கு நேர்வது
தக்கதோவென மனஞ்சலித் தரப்பிஞள். (கூஎக)

உரப்பது கேட்டவ ணுற்றவேதியன்
இரப்பது கிடைப்ப தின்றென்ன வேகிஞன்
வரப்பறு தவத்துகா ராமர் மந்திரம்
தரப்பெறு நினைவுடன் ரும்விழித்தனர். (கூஎச)

உத்தம குருவெதி ருற்றென் ஜன்மவா
பத்தறக் கடத்தின ரவர்பதத்திஞக்
குத்தக வினவுநெய் யுதவப் பெற்றிலேன்
இத்தனையோவென தன்பென் றெண்ணினர். (கூஎரு)

கேசவதைதன் யனைனக் கிளத்கிஞர்
மாசறு தன்பெய ரும்வகுத்தெனக்
காசறு மிதவுப தேசமுந் தந்தார்
ஏசற வெனக்கவி மூன்றியம்பிஞர். (கூஎசு)

உயர்வற வுயர்ந்தவா னந்தமுற்றரி
பெயர்பல வோதினர் பின்புதம்வயின்
அயர்வறு மன்புகொண டடைகின்றுர்கட்கு
மயர்வற வம்மறை வருத்து வந்தனர். (கூஎஎ)

இன்னமு மம்மறை யவரிடத்திலே
ஈன்னயத் தொடுபெற நாடுவோர்களுக்
கன்னவர் தம்முருக் கொண்டடைந்துளம்
மன்னுறு கனவிடை வழங்கி வாய்ந்துளார். (கூஅஅ)

வேறு.

பின்புதம்மனே யாள்களுவிலு நன்மைபேசலில் பெற்றியாள்
என்பதாலிவ ஊத்துறந்திடி லின்பமெய்துவ மில்லேயேல்
பொன்புமாளடி யார்கிறத்தப ராதமாதல் பொருந்துமென்
றன்ப ரவ்வயி னின்றுங்கியோ ரணியத்துற லாயினுர். (கூஎக)

பகலெலாம்ஹரி பஜனைசெய்தன ராகியேபகல் பட்டபின்
நிகரிலானுறை கோயிலெய்தியொர் யாமநான்கு நிரம்பவே
தகவதாகிய சீர்த்தனஞ்செய்து தபனனீ தெயத்திலே
சுகமுலாகதி வந்துதோய்ந்துறு சோலையெய்துவர் நாடொறும். (கூஎடு)

யாவராயிலு முணவளித்திடி லதனிலேயிறை யயில்வதாய்
மேவலாயினர் மதியிரண்டு மனைக்கண்மேவுத லின்றியே
நோவலானஜி ஜாயியிங்கய லாளொருத்தியை நோக்கியென்
பாவமோபதி பித்துறீஇப் பதியெய்தியும் முறைபதிபுகார். (கூகக)

இங்களான திரண்டுசென்றுமென் வதன நோக்கிலர் திருமியும்
எங்களின்மையை யிறையுமெண்ணில ரோனுமெம்மொடு முன்புபோல்
தங்களாவது மில்லையிற்க ணெனத்தயங்கினள் சாற்றினுள்
அங்களேர்தின மிந்திராயணி யணுகினுள்புன லுக்கரோ. (கூகஉ)

நீருண் மூழ்கினர் நின்றதன்பதி தன்னைநோக்கின ணீவிரென்
சாருமாத மிரண்டதாகியும் வந்துசார்கிலிர் சார்மனே
நேரும் யானுமென் மக்களும்பசி நிமிரதும்வயி னிறைவதோ
வாரும் யாஞ்செலும் வகைதனைச்சொலு மென்றனர்மடி பற்றினுள். (ஈகஉ)

பற்றவன்பரு மக்குறந்துணை பாண்டுரங்க னுடன்பொனும்
பெற்றதந்தையொ டன்னையென்று பிறங்குபத்தி பெருக்கினுல்
உற்றதுங்கட மக்குநேர்குறை யொன்றுமின்றென வோதினுர்
மற்றதங்கையு நன்றுநீர்மனை வாருமென்ன வழைத்தனள். (ஈகச)

யானுரைத்த படக்கு நீயியை வாவெனென்றுரு ளுரநிற்
ரூனுனகியை வாகவெய்துவனென்ன மற்றவள் சாற்றினுள்
கோனுளப்படி மனைவரக்கொடு போயினுளவர் கொண்டலே
மானுமெய்த்திரு மாறனுமம் வழுத்தியுற்றனர் மாறிலார். (ஈகடு)

மூன்றிலார் துளவப்பொழிற் கணிருந்து கங்குன் மொழிக்திடு
கின்றமாதவனுமமேவிய நீர்த்தனம் வினவுற்கவண்
துன்றநேகமாயுரு ரெனாயி கடுத்து மற்றிவர் தொடர்வதென்
என்றன்மாமனை யென்றுறைமுனன்பர் கண்டிதமே சொல்வார். (ஈகஈ)

ஹரிதமம் விஞவவென் வயினடையு மற்றிவராலுனக்
குரியவொண்பொருள் குறைவதென்ன வருறவதேதல மெனவுனுய்
பெரிதுகிறினை மனையின்வேலை விடுத்துவந்தின பேசினுய்
அரிவைநிற்[illegible]குவதன்றென வவளடங்கிய மைந்தனள் (ஈகள)

இன்னதாகலி னங்கொருத்தரு மேகவஞ்சியிருந்தனிர்
மன்னுகின்ற ஜிஜாயி யாலதறிந்தவன் பர்தமனேவியை
முன்னியென்னரு கெய்தியானினி மொழியுமாலரி கீர்த்தனம்
தன்னிலுண்மன மொன்றிநீவின வென்றுரைத்தனர் தையரூன். (ஈகஅ)

இவருரைப்படி வினவுரைதுறில் யான்முனேதிய வாசகம்
தவறுமென்றரு கெய்தமற்றவ டனிமைகண்டுறு தையலே
எவமதேதரு மிவ்வுடற்றிரமில்லே யாதலிரூலெலாம்
அவமதாகவுரமலுள்ளதனைத்திலும் விழைவற்றுநீ. (ஈகஈ)

மக்களுக்நம தென்றுளத்தின் மதித்திடாம லனைத்துமால்
பக்கலாவ தெனத்துணிந்தொரு பாண்டுரங்கனே யேபிதாத்
தக்கதாய்குரு தெய்வமென்று சலிப்பின்முக்கரணங்களும்
ஒக்கநிற் கவவன்சரண்டனே யொழியுரதுள முன்னியே. (ஈஉ)

வரிலிசத்திலனைக்குறும் புகழ்மறு பிறப்பும் வராதுமாம்
பெரியமெய்ப்பத மெய்துமாதலி னினியுணுவுடை பேணியின்
கிரிவலக்கணு றேலெகாதகி யின்றுநானேது வாதகிப்
பரிதிபற்றுற லிக்கியாயணி படிதலாய் மனைபற்றியே. (ஈஉத)

உவ்ள சொத்துகள்யாவு மாலடியார் பெறும்படியுதலிகம்
வள்ளல் விட்டலனைக்கருத்தின் மதித்திருத்தி வலிக்தெனத்
தெள்ளு மிப்பொருள் பத்தொடொன்றுறு செய்யுளிற் றெரியச்செய்தார்
எள்ளில் பூரண போத மென்றசனுக்கு நாமமியைந்ததே. (ஈஉ)

அதைவிஞவினரனைவரும் விரைவாய் விரக்கியடைந்துடன்
சிதைவிலாமதி கலமுறும்படி செய்வதாம தீனச்சிஞ்ராய்
இதையமேவவுரைத்த மாமீனை யேத்தியாரதி செய்தனர்
உதையமாகு முனைதவிஞயினளுக்கு ஞானமுலாயதே. (கூஉகூ)

இறைவிரக்கி பிறந்து வைகறை யிக்கிராயணியாடிமம்
மறைகளேத் தெரிவோரை மாமீனை வரவழைத்துள பொருளெலாம்
நிறைவுளத்தொ டளித்துவிட்டொரு நெகிழ் பொளற்கலே நீர்படிந்
துறையு ளுற்றபி னிடையுடுத்திட வுளிவெயிற்க ணுலர்த்தினுள். (கூஉச)

அன்னவேலையி லமுதுதித்தவ ளொருபுலச்சி யுருக்கொடங்
கின்னநீரமை யன்பர்ப்பக லெதிர்நதொர் வஸ்திர மீதிலேல்
நன்னராகிய புண்ணியம்பெரி தெய்து நம்மயி னல்கெனச்
சொன்னபோதி லெழுந்துபோயுலர் துகில்கொ டீந்தனர் சொல்லுவார். கூஉடி

நானளித்தன னென்றுநீபிறர் தெரியுமாறு நவின்றிடேல்
மீனெனத்தகு விழியினுய்வினா வாகியேகென விட்டனர
பானணித்துள மக்கள்கண்டித மம்மனேக்கது பகரலும்
கோனுரைத்த தயர்ந்திமாயை குலாவுகோப மிகுந்துளாள். (கூஉசு)

எனது வல்லவ னென்றின்மேவ வழைதறவுக்கு நிசை யப்
பனல்விஞவியோர் கரியஞகிய பாவிபாத நினைக்குமுன்
மனதின்மாளிகை யுனதெலாந்துடை பட்டதாயத மாலடி
உனலின் மேவுறு மிடியெலாமென வுருளாத்துள தண்மையே. (கூஉஎ)

என்னிடத்துள தாயதென்றொரு பெரியகல்லே யெடுத்துநான்
முன்னுகலே முறிப்பனென்றுடன் முனிவுகொண்டதின் மோதவே
உன்னி யெய்தினள் கோயிலுக்குமு னுறலும்விட்டல னுடலெலாம்
தன்னடுக்குட னருகுறுந்துணை விக்குகேரித சொல்லுவான். (கூஉஅ)

என்செய்வேனிவள் கல்லெடுத்தென திருபதத்திலு மிடுவதற்
கஞ்சுறுதிவ ணெய்துகின்றன ளறிதியென்னலு மலருளான்
வெஞ்சினங்கொடு மோதவஞ்சிலள் மேவுகின்றதை நோக்கிநீ
நஞ்சின் வெஞ்சின முடனெஞ்தனே நலிகுவான்வர லேதென. (கூஉக)

வினவிவந்த ஜெயாயிாத்திரி மேவுமென்பதி விரகுடன்
சொனதிஞலிறை யுன்னினேனிவ னடியைவைகறை தின்னுமுன்
எனதிலுள்ளவெ லாமழிந்ததொர் மாறுமென்கலே யும்மிலா
தினல் வினைந்தத னுதினமெண்ணுறில் யாவைமேவுகி லாதவே. (கூஈ)

ஆதலாலிவ னடிகளேச்சிதை வாக்கவெய்தின னென்னலும்
போதலாவிய மங்கைநன்கு பொருந்துன் வாழ்வை நினைத்துநீ
கோதன்மேவலே யென்றுபைம்பொன் விரானனுறெடு கச்சுருன்
மேதகுங்கலே யுங்கைகதற் தனள்மேவு மின்பொடு கொண்டனள். (கூஈக)

தந்தமென்கலே தீனயுடுத்தினள் சாமிகோயிலே விட்டுடன்
முந்தினுள்வெளி வந்தபோது நலன்பர் கண்டெதிர் முறுவல்செய்
திந்தமென்கலே யேதுகையினில் யாதுசொல்லென வினவினர்
வந்தவாறு விளம்பிகையது மின்னதென்றும் வருந்தனள். (கூஈஉ)

நன்றுமற்றது தருகெனச்சில நல்கிநான் மறையோர்தமக்
கன்றளித்தன ரனபர்மிக்கதை யவரளித்தது கொண்டகம்
துன்றியுற் றனளன்பர் பின்பு புளுவெனபபுகல் சும்மையிற்
சென்றுரைச்செட்டி யகத்திருந்தரி கீர்த்தனம்பல செப்பினர். (நூகூ)

ஆகியங்குறு கின்றசெய்கை யறிந்துணர்ந்து சிவாஜிவி
வேகமென்னவ னன்பரோதுறு விமலகீர்த்தனம் வினவமா
மோகியாகலினந்த நாடுறைவோர் மிலேச்சாதன் மூனைவரென்
றாகியாவரு மாறிவந்தனனுற்ற செட்டி மனைகணே. (நூகச)

அங்கு மால்கதை செய்திருந்த மெயன்பர் சேவடியைப்பணிந்
தெங்கு மில்லதோர் புதுமையின் றெதி செய்தினேனென வின்புறப்
பொங்கு சோதி விராவுதட்டு நிரம்பவே பொலன் மோஹராத்
தங்குமுன புறவைத்து மிக்கதோர் தோத்திரம் பல சாற்றினன். (நூகடு)

அன்னவொண் பொருள் கண்டு வேண்டலரா யெனக்கலர் தாமரைப்
பொன் மணளனே யன்றி வேறெரு பொருளிலும் விழை வுற்றிலேன்
நின்னதாதர மேயுதார நிரம்பு கீதகியை ளீளயான்
முன்னரோவின வுற்றுளே னதுமுன் பறிந்தன னில்லெனை. (நூகஙு)

இந்த வொண்பொருண மீதிலேயிறையேனு மிச்சை யெனக்கிலே
தந்த தீயெனே நன்குமாமகிழ்தரவு ளுற்றதி யேற்றுழாய்ச்
சந்தமாலை கழுத்தணிந்தொரு சாமிவிட்டலனுமம்வாய்
மந்தலாக வெகாதசிதகிதி விரதமுற்றுதல் முன்னியே. (நூகஎ)

வழுவறச்செய்து பாண்டுரங்கனெ பாலடிக்கடியாணைத்
தழுவுபோ்பெறு கின்றதேமகிழ் தருவதெற்கென நரபதி
பழுதின்மற்ற வருளவிரக்தி தெரிதருகன்கு பதங்களிற்
றெழுதொபக்க லமாந்துகீர்த்தனம் வினவினனரு டென்றுவான். (நூகஅ)

அச்சிவாஜி யிருக்க மற்றவனுக்கு வெம்பகை யானமி
லெச்சராஜன மைத்தகாவல ராலறிந்தன னிகியிலே
மெச்சிரண்டு சகதிரதொகை வீரரானப டாணிமார்
அச்சுவத் தருவிய வெவாளுட னணுகிதீர்பிடியு மினெனு. (நூகக)

ஏவினன்விரை விற்சினந் தவரெய்தினு ரிவணன்பர்தாம்
ஓவிலாதரி கீர்த்தனம் புகலுற்ற வோர்மனையைச் சுலாய்
மேவியுள்ளி விருந்து கீர்த்தனம் வினவுவோரையும் வெளிவிடார்
நீவிர்மேவு சிவாஜியின்னவ னென்று காட்டுதிர நின்றெனு. (நூசஐ)

நலிவுசெய்தனரு ருவமாறிய நரபதிக்கரு கெய்திநேர்
வலியவீரா சொலவதை வருத்தனா வரைவில கீர்த்தனம் வினவுவோர்
மெலிவதாயின னசிவாஜி வெளிக்க ணைப்படி மேவலென்
றெலிமிகாதனை வருகுக்குட னெருவருக்கொரு வர்கள்சொல்வார். (நூசக)

அஞ்சுகின்ற தனைத்தெரிக்க னரன்பர்மேவிய வரசனுக்
கெஞ்சுவகை சாப்பகெப்பாட யென்றுகீர்த்தனம் வினவுமோர்
கெஞ்சிறேறெறு கின்றவற்கு நிரம்பு தன்பமு நேருமோ
மஞ்சுகேர்நிற விட்டலாவென மனம்வருந்தி வழுத்துவார். (நூஉ)

என்னிடத்தினி தன்புகொண்டிவ னெய்திஞென் முடிவெய்துமேல்
உன்னிடத்தினி தன்புளேனுமு யேன்முடிப்பெ னெனுயிர்மலர்ப்
பொன்னிடத்தொளிர் மணிகிகழ்ந்துள பொற்ப சிற்பபூரணை
மின்னிடத்திகழ் சக்கரக்கர வேலியிற்றுயில் விணணவா. (கூசஙு)

என்றுமுன்படியே விரும்பியி யம்பலாயினர் கீர்த்தனம்
தன்று வாயிலின் வந்தடர்ந்து தலுக்கவீர ரகத்துளோர்
பொன்றுமாவகை செயிலலாது பொருந்துவோரிறை காட்டிடார்
இன்றுமுன்பென வார்க்கவிட்டல னெய்திஞனர சுருவொடே. (கூசச)

வெளியில்வந்து படாணிகட்குமுன் விரவுகின்ற கிவாஜியான்
ஒளிவிளங்குமெ ஞர்செல்வேனென வோதியோர்பரி யேறியே.
களிதுளங்கு கடுப்பினங் கவர்காண வாகி கடாவிஞன்.
விளிவு கொண்டு தொடர்ந்து சென்றனர் வீரரத்தனே பேருமே. (கூசடு)

தொடரு வோரையு மூன்பு செல்கிற தோன்ற றன்னைய நோக்கியூர்
அடருவோர் பலரா லகப்படலாகி மாள்வன வகெனை
இடரின் மூழ்கினர் பற்று பற்றென வேகுகின்றவா யாவரும்
படருமித்தனே பேரிலே யொருவன் கைபட்டிலனேவெனை. (கூசசு)

விளைவு கொண்டு தொடர்ந்து சென்று டனேக ட் லர் விட்டனர்
கணையதுங்களே கொண்டு நின்றனர் கண்டி மற்றிவா னியமா ல்
புனையுறுங் கனையாற விட்டிடில் பொருள தன்றென முன்புநோ
உனைவழங்கினன் வரவறிந்தன ருற்றுடன்றனர் பற்றவே. (கூசள)

கிட்டுபோதுறு மூட்களெங்கு நெருங்கியே கெழுமுற்றகான்
கெட்டுறும் பரல் பட்டழன்றுறு நிலவளாப்பிலு நெடிதவா
கெட்டு முன்றிடவேகடுப புடனேனிஞ னிவாகின்றமா
பட்டருண்டிட வுடல் சிதைந்தனர் பட்டமுண்மரமோதவே. (சசஅ)

கால்களிற்றனர் கைகளிற்றனர் கண்டமிற்றனர் கைக்கொளும்
வேல்களிற்றனர் வாள்களிற்றனர் வெரினுமிற்றனர மிக்கவெங்.
கோல்களிற்றனர் குந்தமிற்றனர் கொணடகைக்கு மவாளரீள்
வால்களிற்றன பரியொடிற்றனர் மண்ணிலிவ்வகை வயவரோ. (கூசக)

இன்னமும் பலதுன்பமெய்தின ரிருளிலே வழிதெரிவுரு
தன்னரஞ் சிடவங்கு விட்டரியன்பர் பக்கலடைந்திவண
டுன்னரும் படைவீரர் யாவர்களுந் தொலைந்தனர் சூழ்கலார்
நின்னருங்கவி கூறுகென்று நிகழ்த்தினு னடமாடினன். (கூறிம)

ஆடுகின்ற வனறைதருஞ் சொலையன்பர் கேட்டக மகிழ்வுடன்
கூடுகின்ற சலைக்கணுற்றதோர் கோனேநோக்கினர் குறையெலாம்
ஓடுகின்றதை யுற்றதாலென வுண்மை யென்று கிவாஜியும்
மீடுகின்ற களிப்பிஞேடுற நேயவன் பருநிறையவே. (கூறுக)

புலரிகேருறு மளவுமாலரி புகழ் நிகழ்த்தின ராயுடன்
சூலவுமாரதிசெய்த பின்னுறுகோ னெழுந்து வணங்கியே
கலகமின்றருள் விடையுடன் பிரசாதமுங் கொடுகடுகியூர்
செலகினேன்தெழு போதுகண்டவர் செப்புகின்றனர் தெரியவே. (கூறிஉ)

அரசரின்னே யடர்க்கவந்த படாணிகட்கு மினசுவமேல்
விரகியேகினே நிற்ரெடர்ந்தவ வீரர்போய தெவ்விதமிவண்
பரசுகீர்த்தனம் வினவவந்த தெவ்வித மெமக்கது பகினெப்
புரசையாலெயி ஞனுரைப்பது புதுமையென்றி செயலெஞ (கூருகூ)

ஓதிமாலடி. புட்கொளன் பரையுறவியந்து புகழ்ந்துகொண்
டாதிமாயமுரைப் பதற்கரிதா மெனப்பெரு கன்புடன்
நீதிசேர்தன தூர்புகுந்து நிலைத்திருந்தன னெடியகான்
பாதிராவிடை பின்ரெடர்ந்த படாணிவீரர்கள் பதறினர். (கூருச)

பலருமெத்தினமும் படாதனபட்டுழன்று பயத்துடன்
செலவலுப்பின கோனிடத்துள செப்பினூர் பதுசென்றனர்
அலகிலன்ப ரிடத்தடைந்தது மங்குநேரதி சயமுநன்
கிலகவுள்ளிடை யெண்ணி யெணணியெழிற் சிவாஜியுமிதுசெய்வான். (கூருஞ)

வேறு

பிரிவிலன்பர்தம தருமைகண்டு பொருள் பெரிதுகொண்டி தரில வைபெரூர்
திரிவிலுண்பொருள் கடரிலிசைந்து கொள்வர் தெரிவமென்று பொதிசெறியநெ
பெரியருண்டை முதுகுறநிறைந் தருவுபிறிது கொண்டவர் பிறங்குமூர் [ல்
உரியகன்பவன மணுகிநெற் பொதியையு வணவிழுத்திய வரருகுறீஇ. (கூருசு)

அடிவணங்கிற மதமுதினுக்கிது வமைக்கவென்று மிகுமன்புடன்
நெடிதிரந்த சொலிய கலவன் பர செனவமிந்திதை நெகிழ்ப்புறில்
ஒடிவிலன்பி னுளநெடிதனுங்கு மெனவொன்று மோதுகிலராகியே
கடிதுதந்துணவி வரவழைத்தவுள் கருத்திணங்குவகை கழறுவார். (கூருஎ)

நின்றுரீதிகொள் சிவாஜியா மரசனுய்த்த செந்நெலிதி னீதினக்
கினறுவேண்டுவன கொண்டுமிக்கதை யிப்பவர்க்குதவி நானேயென்
ருன்றும்வேண்ட கிலேயாயிருத்தி யெனவோத மற்றவ னுரப்பியே
கன்றுகின்ற னெமோடு கைதலேபுடைத்து வெம்பியிது கழறுவாள். (கூருஅ)

இன்றயாசித மதாகிவந்ததனே யானென்மக்களுட னுண்பதற்
கொன்ற நீரிசைகிலீர் பிராமணர்க ளுண்ண நல்குகென வோதினீர்
நன்றதேது மதுபுந்தி யென்றவை யனேத்து நன்மனே புகப்பெய்தாள்
அன்றுமற்ருரு தினத்திலன்பரி கீர்த்தனஞ்செய் திறுமமைதியில். (கூருக)

தாளம் வீணை மிருதங்க மின்னிசை தரப்புகன்றுறு தறனிலவர்
நீளாளும் வருவனேயல் விற்பவனினைந்து மேவுறுமந் நேரினில்
லாளவன்றனே விலக்கினேரோயின் மகனரிது தப்பலுயிராதலிர்
நாளவண்செலலே யொழிகவென்னவ வணவிலேச்சிறிதும் வினவுரூன். (கூகூ)

மேலியன்பர்புரி காதையிற்சுக மிருந்து கேட்டுறும வேனேயில்
ஆவிபோயினது குழவியில்லினே யலறியோவென வரற்றியங்
கோவிறுன்பமொடு செத்த பிள்ளேயை யுரத்தின் மீதுற வெடுத்தணைத்
தேவியன்கதை செயுஞ்சவைக்கணடு வெய்திமண்ணுற வீழுத்தியே. (கூகக)

அன்பர்தம்வதன நோக்கி தும்மிலெனருங் குழந்தையிற லாயதெம்
முன்புளோரி லொரு வரும்வினவுகிலர் மொழியு மிக்கதையை முறைதப
இன்புபோலெனது பதிமயங்குற வியற்றியிக்கதை வினவிட
வன்புசெய்தகினி றந்தனெகுழவி யென்றவன்பழி சுமத்தினுள். (கூகஉ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

அன்னவாறவ ளுரைத்தபோதி லரிகதை தடைப்படி தலாயதங்
குன்னலாய்வினவு வோரெலாமுள முயங்கினுரறசு வைத்ததாம்
அன்னமுண் பொழுதில் மண் விழுந்ததென வவனோக்கி யரிகதைசெய்து
மன்னலானவிடை ரீ பிணங்கொடுவரத்தகாதென வழுத்துவார் (கூசுக)

இங்குரீ யிதனை யிட்டதாற் பயனெனுருமிக் கதையியற்றுவோர்
மங்கலான வுயிர் வரவியற்றுமொர் மருந்துவைத் தறுகிறுகொலோ
தங்குகிற் கிலெபொபோ பயித்தியமுயங்கு தையலென வன்பாகண
டங்குறைந்தவரொர் முகங்களீயுநோக்கி யொன்றுசொலல யினர். (கூசச)

ஹரிதனுமவமுகிற்கு மற்றையமு தானதெச்சிலென லாகுமால்
தெரிகிலாரமு தணிந்திராகி பல தேவர் நாமவ முதின்சிறப
புரியகீரது தெரிந்த தேற லுறிலோது மின்விடல நாமமிங்
கிரியல் போனவுயிர் வருமெனச் சொலலுநாமம் யாவருமியம்பி ரா. (கூசடு)

ஆயநாமவொலியான் மிரதங்க முதலறிவிலா வெவையுமவ்வகைத்
தேயவாய்விடல நாமமோத வெதிரியாவும் விட்டலன தருவமாய்
மேயபோதிலுயிர் பெற்றெழுந்தது மடங்கபின்னியம விட்டலன்
தூயநாம மொழியத் தெரிந்தெவரு மதிசயித்து மகிழ்துன்னினரா. (கூசுசு)

வாமநன் பெயரையோதி யங்கமரும் வஜையில் விற்பவளுமகனெழீஇ
நாமமோது தலுணர்ந்து மிக்கமகிழ் கணுகியன்பரடி கண்ணிநன்
னேமமோடுடன் வணங்கியன்பொடெதிர் நின்று நல்லறிவிலேன் செயும்
தோமதைக்கமை செய்தருளுகென்று மகசேச்சுமந்து மனைதுன்னினனன். கூசள

ாதுகண்டவரெலாம வியந்தரி தனுமமே யழுதின் மிக்கதென்
ரோதுகின்றவர்களாகி நாமவலியுணருமன்பரா வணங்கினா
ஏதமக்கரிய தென்று தோத்திரமியம்ப ன்பர் திருமாலடி ப
போது போற்றுத லொடாரதிச்செயல் புரிந்திருந்தனர் பொருந்தவே. (கூசஅ)

இன்னதன்மை யவரிணையில் பத்தியினதுண்மை கண்டு தினமெழிலியை
அன்னவண்ணனவர் தம்மொடன்றுமுதல முதுசெய்து வாலாயினன்
நன்னரின்னவண நாரணன் விரவி நன்கயின்று வருடெலாம்
பன்னலான பிரசித்தராகிமிகு புகழ்படைத்தனர் பராவவே. (கூசக)

எஞ்சில் சிஞ்சுவடி யென்னு மூரிடையிருந்த வேதியரெலார்களும்
விஞ்சுமன்பர் புகழ்வின வியாமொருவி நாயகன்றனது பாசனை
அஞ்சு நேமமுடனனுசரித்து வரலாயினே மதில்லி நாயகன்
நெஞ்சிரங்கி வெளியாகவில்லையொளி நிறநிரம்புவ நின்மலன். (கூஎடி)

சிலமேது மிலையான சாதிவரு சிறியனேடு மூணல் செய்வனே
ஞாலமானதுரை செயினு நாமதனை நம்பியுண்மை யெனலாவதோ
ஏல நாமவினை வரவழைத்தறிது மென்ற வேதியர் கடலேவனும்
கோலமே வியவனங்கொராளொடு குறித்த மேவுறவுணர்த்துவான். (கூஎக)

யாமெலோருதுமை நோக்குறக் கருதினே மெனக்கழறியேதுகா
ராமனேக்கடது கூவிமேவென நவின்றனுப்பினனயந்துசிக்
தாமணிப்பன வனுய்த்தவான் வருமனே தெரிந்தனர் சமக்கிலா
நேமநீ டியமெயன்பர் சிஞ்சுவடியூர் குறித்து நெறிமேவினர். (கூஎஉ)

விரைலின் மேவுறுமவாள் வழிக்கணெதிர் மேவு மன்பரை வியந்துகண்
டுரைசெய்தானறியவுற்ற செய்கைதனே யன்பர் நன்றென வுரைத்துடன்
வரைவிலூர் வியனடைந் தழைத்துளவ மறையவன் பதிபுள் வந்தனர்
புரையில மற்றை யவனிரின் மூழ்கியியல பூசை செய்புரை பொருந்தியேசுஎசு

மானசத்தினியல் பூசைசெய் பொழுது மருவுறுந் தனது நந்தனம்
தானசுதத முறலால சுத்தமிலதாக நீ நினசமைத்திலாய்
ஏனைனபு பணியி யற்றுவோன வயினுறுபவேதின மனந்தனைக்
கூனலற்றுற நிரீதிவி நாயகனதுரிய பூசைகுறைவற முடீதி. (சுஎசு)

வெளியில வந்தவுட ணனபா கணடனிதின் மேவு மஞசலி வினத்தலும்
தெளியவொனறினவ னவரையெபொழுது போதறிந்து கொனவிஞவினன்
களிகொளன் பரக வயினிருந்து கணபதிமைலனுறு காவிரீர்
சுளிவசொனனி மடவி சொனறபொழுதி வணடைந்தனனெசசொனார். ()

லினவுமே நிடன் விடந்து மற்றிவரை விபுலே மெச்சுவது மெய்யெனு
வணரிரம்ப மணிமாரபன மற்றிலரோடினிதருந்துவது மாத்திரம்
ணனாறிந்து கொளலவேணடு மென்றுமறை நவிலு நாவரசு பந்தியின்
மூனரருகொ டல்லிடலு மன்பா முரஹரியு மென்றுடன்முயங்கியே. (சுஎசு)

உண்ணவெய் துவனன றற்குமோரிலே பரப்புமின் னெனவுரைத்தனர்
அணணலுகு மறையோர்க ளோரிலே பரபபியன்னவரை நோக்கிநீ
ருணணு ஜாதி யுமிழிந்த தொள்ளி தினலீலமும் தவறுநாடிலுன்
உணணடைந தரியெவ ரருந்துவ னெனக கடிந்தி வுரை கழறினர். (சுஎஎ)

நிலமுந்தவறில் நாகியுங் கொடு நீறந்து ஸ்ரீதரனேரும்வசச்
தேலவெணணுத லொணணு நாடொறு மியன்ற சித்தமிகு சுத்தியின்
பாலகர நங்வொழிதலின்றிவரு பத்தியிற் புருவன் விட்டலன்
நூலநிந்தவரகளேயெனசசொலலுதூவல்வதோர்துமெனதொடி முனே (சுஎஅ)

நிலபரப்பி யறுசுவையி னுண்டியிட வடி வு காணும் வகையின்றியே
நிலகுறைத்தலுறு பேனகத்தை யவா நெடது கணடி நிஜமெனவுணர்ந்
தூலேபோழுக்முள ஜாதியீனன் வயினுலக முணடவரி யுணபனேல்
தலேல பெறறகுல நீலாநமது சாபு சாகிலரேனைவங்கரன். (சுஎசு)

என்று தய ரனினேலய் செருக்கு மிக்கெவ்துமெளவிய மொடைங்கரன்
துன்றுகம் பமாகின வெண்ணி யவ்வயினடைந்து தோத்திர மிகச்சொலி
ஒன்றுகின்றிலது கண்டு நாணி ஹரியன்பர் மேவும் வயினுற்றுநீ
நன்றுமாலென வழைத்தி யைங்கரனேயுண்ண வென்றுடனவின்றனர். (சுஅவ)

அன்பரன்னது வினவி நன்றென வமைந்து சற்றினி திருந்தனர்
முனபு துன்றுமறை யோரெனீவர வழைத்திலாரெனலு மூடிகத்
தின்பினேறு மவன் விக்ரகத்திலிலே யிந்தவேனை கடலெய்தினுன்
தன்பமேவெரு வனெய்துறுத்தியர் தொலைக்க நீர் பொறுமினென்று பின். ()

வந்து விக்கிரகமேவி நின்றவொர் மருப்பினாலே தெரிந்தவற்
குந்து தோத்திர மியம்ப விட்டவிலேயுற்று மற்றைய முதண்டனன்
தந்தி மாவதனனன்றருந்துவது தீனையறிந்து கொண்மினென்றனர்
மூந்து மெய்யடி யரிலையிலோதன முறக்குறைந்துறுதன் முன்னினர். (சுஅஉ

முன்னியைங்கர னுறைந்தகோயிலிடை முந்திவஸ்திர னனேந்துறத்
தன்னல்கண்டிதென மாயமென்றதிச யித்துமுற்றுனே தூனினீர
தன்னேயங்கைகொ டுறபபிழிந்திது சமுத்திரத்தினது ஜலமெஞ
மன்னும் வாயிலதை யூற்றியோர்ந்துவெளிவந்துரைத்தவரைநோகிகி யே. ஈஅஈ

இன்னதெய்வரக சியமுனைக்குவெளி யாயதெவ்வித மெனுவினு
அன்னவேதியரை நோக்கியபடியே யாண்டபாண்டுரங்க னருளினால்
நன்ன ரோர்ந்தன னெனப்பிரமணர்க ணன்றுகன்றுதுகா ராமனீ
சொன்ன சோதிபிர மாநகட்குமறி வரிதுநிற்கெளிது தன்னலே. (ஈஅச)

ஆதலாலுனது பத்தியைத்தெரியி லளவிலுன்பெருமை கட்குநேர்
ஓதலாவதினி யொன்றுமின்றெம தொழுக்கமும் குலமுமுண்னிய ாம்
மேதருங்கருவ மூற்றுநன்பய னடைந்திலோமென வினம்பிஞர்
நோதலேதுமில ராணவன்பரரி கதையநாளவஞு வன்றுபின (ஈஅடு)

காலியேக விடைகேட்க வின்னமொருகா லிவணபுருதல் கருதுகென்
ரேலியேயு மறையோ ருனைக்க நலதென்ன வுத்தம ருரைத்துபீள்
வேலைமேவுபதி யருகிலோர்கழை வினைத்து வற்பவன் விரும்பிஞீள்
மாலியேநினேயு மன்புகொணடு வருவாரை நோக்கினன் வணங்கிஞன்.(ஈ ஆசு)

சாமியென்குடிசை மேவியன்னது தனேப்பவித்திர மியற்றிநீர்
போமினென்றுமிக வேண்டவன்பர்நல தென்றவன குடிசை புக்கபோ
தேமிகுங்களி கொடங்கொ ராசனம் விரித்திருத்தியெளி யேனிடைத்
தோமினீர்புகுத வெத்தவஞு செய்துளெனென்று மிக்கதுதி சொல்வினன். ( )

பரமவின்பரச மனுதினம் பருகுபண் பருக்குவினே கன்னலின்
இரதமும்பருக வன்பினீடவவ ரிச்சைமற்றது விலாயினும்
தரநயந்தவ னன்புகண்டது தனேக்குடித்து மிழ்த்தாக்கினர்
விரவுமன்பின ஞெர்கட்டு வேழமனே மேவுமக்கள்பெற நல்கெனு. (ஈஅ.ச

வேண்டிநல்கின னைதைத்தடாது புயமேற்கொடீர் புருதமேவுபோ
தாண்டுகண்டுவினே யாடுபோலரனே வோருமீகென வடித்தடித்
தீண்டுகின்றவர் களுக்கெலாமிலே யெனுமலீந்து வரமிக்கதோர்
நீண்டகன்னல்கொடு மேவினுர்பதியி னிகழ்வெலா முணர் ஜிஜாயிதான். ( )

ஒருசுமைக்கழையி லொன்றுதானேமிக லுற்றதென்று ணனிதீதியே
தருகரும்பவர் கரத்தினின்று மெதிர்தன் கரங்கொடு பறித்தனர்
வெருவுறும்படி யதைக்கொடோங்கி வெரிந்மீ தடித்தனள் விழுந்திடிப்
இருகுறுந்துணி யிருந்ததோர் துணிகை யிறுவதாகிமனே யெய்திஞர். (ஈகஎ)

கண்டுகோபமில ராகியேமனே விகடமை கொண்டமுக நோக்கிநீ
கொண்டுநின்ற துணியொன்றுனக் கவனிருதுகி ரண்டுதுணி தம்மிலென்
றண்டுமெற்கொர்துணி மக்களுக்கென வமைத்தல் செய்தன னம்வீட்டலன்
உண்டுண்மேவு மகிழென் றுரைத்தன ருரைத்ததுட்கொடி ஜிஜாயியே. (ஈகஈ)

உலகின்மேவும் விவகாரம் யாவையு மொழித்து வெட்கமு மொழித்தினைத்
திலருசாந்தமூட னெய்தலற் புதமெனத் தெளிந்தின குணத்தொடேய்
வலவர்தம்மைய நியாயமாய் முதுகின்மோதினே னிதிலென்வரு மோவென்
றலமருந்தியர் கொடன் பரைப்பிழை பொறுக்கவென்றடி வணங்கினள்.

வேறு

நேசமிக நாயகர்க்கு நெடிதுதினந் தோறுமிகு
பூசனைசெய் துறுநாளிற் புட்பவதி யாயினாள்
காசிபாக்ரதிகங் காவென்னு மூவர்களும்
மாசின்மணக் குரியவராய் வளாதலணடு மாதாவும். (சுகசு)

மனம்வருந்தி நாயகரை நோக்கிது வைக்கிசைந்த
கனமபொருந்து புதலவிகட்குக் கலியாணம புரிந்தருள
நீனந்திலிவா ளாவிருதக னீந்தியோ நிரபபுமெனப
புனஞ்செறிபைந் துளவணடி டோற்ற மன்பர் புந்திகொண்டு. (சுகசு)

புறமபோந்து தமது கூறாதியிற் பிறந்த புதலிரிற்
சிறந்தோங்கு மணமபுரியத கருந்தவர் மூவரைத்தேடி
அறஞ்சோந்த தமதுமனைக் கழைத்தவரதங் குறவிருதகி
நிறந்தேங்கு மறையவரு முறமணஙதை நிரபபினராய். (சுகசு)

பாலொடன்னர் தம்பதிக ளருந்துமவகை யபபகலில்
எலலவிட்டு வைதிருந்தா ரிலையசெய்கை மணமகளா
மேலளிதத தாய்தனைத மாறறிது ரமைவி வா
சாமைண டுரிதனண தகுவென்று மறுந் தத்தில். (சுகசு)

வரிசையுடன மனைகுவடது மண மபுரியும் வகையிலொன்றும்
துரிசதிலா ரெ ருநாளகு நாட்சடஙகுரு தொகவியற்றி
கரிச நதச ம பதனைதச மனைக்குழைதது கொடுகலந்தார்
ஹரிளைர் சுருகாம மதரதுகொட ண்பருமிருந்தார். (சுகள)

வே று.

பீடபர கணமென்னு சூரிலு மு மொருவேதி யன்பிறழ்வில் பண்டரியிலே
நீடவளரா தேவகிதன மாமதலே கோயலடை நேயமுடனேமேவிநீள்
ஆடரவிலேநடன மாடமரனேயிசப ரசகுகமெனக் கருளுகென்
நீடமரடத்திறுட னோருருபகம்பொழுது ஞலிலிருநதனனதோ. (சுகஅ)

ஜந்திருபகற்பொழு தகன்றிடவிடே ரபா வுவன்கனலில் வந்தரிதின
லிந்தியென முன்னுபதி யேகியமா ராமபதி யின்கணில வன்புறுதியேல்
முந்துமவா தநதிர முனைபபனென வோகிடலு முன்னின னளிந்தியெனுமூர்
லந்துறு சமாதிமு னிருந்தன னிராறுதின மடையிலது கிடமுடனதோ.(சுகக)

அன்னவன வாறுறுதி யாயுணவிலாமலமர் கின்றதை யறிந்தனருசாய்
இன்னவ னினைத்தபம யெய்தலரிதாரும்விதி யில்லையெனவே யிணையிலாப்
பின்னமறு ஞானபதி யன்னவனுடைத்தன வெதிர்ந்தனர் பிராமணனேநீ
நன்னர்மிகுதேகுவெனுமூரில்வளரன்பரிடை நண்ணிநினைவைச்சொலுதியேல்.

வேறு.

அத்துகா ராமருன் னகத்துளுன்னஉச்
சித்தமாய் முடிபபர்நீ சேறியென்றனர்
வித்தகம் வேணடிய வேதியன்விழித்
திதத்தன துள்ளத்தி லுறைத்த தோர்ந்தனன். (சாக)

சூத்திரன் றன்வயிற் றுன்னிற்றேமற
வாய்த்திக பரச்சுகம் வழங்க வல்லனே
எத்துஞா னேசரிங் கியம்பிற் றென்னைஞ
மாத்தளர் வொடுவந்தான் மன்னுதேசுவே.. (சாஉ)

வந்துமெய்யன்பரைக் கண்டுமாறிலார்
முந்துமுன் னடந்தவை மொழியக்கேட்டவர்
வந்துறு பகடுமா மறைசொல் வித்துமேல்
நந்துறு சுவரெதிர் நடக்கச்செய்தவர். (சாசு)

செயற்கருங் காரிய மென்னிற் சேர்வதோ
மயத்தகு மிதுவென வியப்பு நண்ணியே
மயற்கரா கடந்தவ ரனுப்பவந்தவற்
கியற்றுவ தென்னிலேதது செய்வேனெனு. (சாசஎ)

பதினெரு பங்கங்கள் பாடிமற்றதற்
கெதிரறு முத்தமஞான மென்றுபேர்
விதிமுறை வைத்ததனெடி மேவுறக்
கதிதரு முப்புடைக் கனியுர்தந்தனர். (சாசஏ)

இக்கனிதனை யுடைத்தினிது நின்றரி
மிக்கதாம் பதினெரு பங்கமும் விளம்
தொக்கமெயன் புடனுணர் தியேலுறத்
தக்கநின்னினை வெலாந்தழைக்கு மென்றனர். (சாசஐ)

என்றவரீந்ததை யேற்றவ் வேதியன்
துன்றருமிக பரசுகத்தை வேண்டியான்
நன்றிவண டைதரநவில் பிராகிர்த்
தொன்றியகவி தரிலுதவு மோவெனு. (சாசஎ)

ஆயிடையே விழுவெறிந் தனுப்பிய
மாயிருஞான தேவிடதது வந்தனன்
மேயினபழம் படிவிரும்பி யுற்றனன்
போயினன் விதிசினைப் புலத்தி லுன்னினர். (சாசஅ)

இங்குற கடந்தை யேழொ டாறெனப்
பொங்குறு கலிகளிற் பொருத்தி ஞானதேத்
தங்குறு சமாதியிற் சாற்றவுய்த்தனா
எங்குநீடுறு ஜகதீச னன்பரோ. (சாசக)

அன்னதை யவரிடத் தறியச்சாற்றினா
மன்னபங்கங்களே வாங்கிப்போனவர்
உன்னவங் கொருவனு வேசனுயுற்ற
இன்னவ னிழுக்கின னெனவெருட்டியே. (சாசல)

அங்குகின்ற கல்வகை யகற்றப் போயினன்
தங்குறுதந்த வேதியன்பின் சௌரியைப்
பொங்குறப் புகழுமெ யன்பர்தம்புடை
இங்குவந் தணுகினன் புதிகனென்னவே. (சாசக)

வேறு.

சிவாஜியெனும் வேந்தனிடைப் புராணம்வாசிக்கிறவற் கேவல்செய்வோன்
ஓவாதநெடு மூர்க்கன்பேரோ கோடோபா மூரடனுழிவின் ஞானம்
தவாததுகா ராமனைக்கண் டடிவணங்க வவன்வணங்குந் தகவுநோக்கி
அவாவறுவோ ரவனிடைப்போளிகூர்ந் துதாமெழுதி தமஞானத்தை.(சாசஉ)

தென்பழனே டீத்தார்மற் றவனவற்றைப் பழுதில்லாச் சிரத்தையோங்கும்
அன்பொடு கொண்டப்பழத்தையுடைத்தருந்திப்பதினெருபாட்டையும்வாசித்து
மன்பெறப பாடம்பண்ண மறவிலா ஞானபத்தி யுடனேவாய்ந்தான்
இன்பமிக முன்னம்தா பாதகிலு நம் வணிகனியன் ஞானேசர்க்கு. (சகசூ)

தனதுநினை வறமூடிந்தா லிலக்கம்பொன் றருவதற்குச் சமைந்திருக்க
அனகரரு ளானினைவ மூற்றுதலாய் ஞானேச ரகத்திற்சென்று
கனகமினைத் துங்குவிக்க வொருவனுவெகிதனுய்க் கனகமெல்லாம்
மனநலத் துகாராம ரிடைச்செலுதலெனவருளின்வழங்கக்கேட்டு. சகச)

அஞ்சனிகன்றகாராமரருகுவந்து ரிகழ்ந்த செயலனைத்துங்கூறி
எஞ்சமறப பொருளினைதது மீர்வார்த மடிவணங்கி யேத்திப்போனன்
செஞ்சனந்தப் பொருளனைதது கோடோபா தமையடைந்தசெவ்விநோக்கி
வஞ்சுகென வுயர்களித்தா மற்றவன் வேதியன்வேண்டல் வாய்ப்பதானன்.

சோடோபா யானடைந்த காலத்திப பொருள்வந்து கூடிற்றென்று
நீடாதாதகொடுதன பங்போய்ச்சோர் தனனிக்தநிகழ்வனைத்தும்
பீடாரு சிவாஜியெறும வேந்தறுணாக் தறிவில்லாப் பேதைக்கிங்ஙன்
வாடாத நலமளித்த துகாராமர் தமையின்னும் வணங்கவோர்கால். (சகசு),

வேண்டியிருந்தனருக லோகமெனு மூருறை வேதியர்களெல்லாம்
ரீண்டியல் வாமனண்பா தமையழைத்துக்கொடு போந்து நிமலரேத்தற்
ரூண்டிய கீர்த்தனமெலலாங் கேட்கவொரு திங்களளவிருத்திக் கொண்டு
ரூண்டிய வன்புடனிருக்கத் துகாராமர் கீர்த்தனங்கடுதித் தங்குற்றார். (சஎ

அப்பதியிலெளிமை கைம்மை முதுமையுறு மொருபிராமணியங்கோர் காட்
செபபமிகு துகாராமர் தமைநோக்கி நான் வேண்டுகினைத்திலென்னில்
ஒப்புவந்து வந்துபோன கமருந்திக்கீர்த்தனங்களுளாத்தல் வேண்டும்
தபபறு கீர்பபாண்டுரங்கன்றனடியரே யெனமற்றவர் நன்றென்றார். (சக

எளிமைதனிலே [illegible] ார்ப்பினி பின் பீரைந்து பேர்க்குத்
தளிகையிற் போனச மமைக்குதலை வைக்குத்தகப்பணிகடானு செய்தீட்டி
அளியின் மிக்க துகாராமர் தமையழைக்க நாணேக்கு மளவில்வானம்
துளிசெறியபபெய்து குடியிருக்கு மீனச்சுவர் சாய்வு தோன்றிற்றுக. (சகசூ)

கண்டு கிழப்பார்ப்பனி தான்றுகாராமசாமிவயிற் கடுகிவந்து
மண்டுவிழி நீர்பெருக வழுதுகொண்டு பாண்டுரங்கமாலுக்கன்பிற்
ருண்டு செய்யு மூங்களுக்காராதனஞ் செய்வதற்காகத் தொழும்புசெய்து
கொண்டு வைத்தகலப்பை யெல்லாமழிவுற வெண்மனைச்சுவருங்ருலேந்துசாய.

மழைபெய்து பழுதுசைந்து வாய்த்ததென் செய்வேனென்று மாழ்கிச்சொல்லிக்
குழைவெய்துவதைக் கண்டு துகாராமரழே லெனக்கை யமைத்துக்கூறித்
தழைவெய்த நின்னகத்தி லினிதுவந்து கீயிடும் போனகஞ் சாப்பிட்டு
விழைவெய்தப் பாண்டுரங்கன் கீர்த்தனஞ்செய்வோம்வெளியின்மேவுங்காறும்

பிச்சிவிழாதருள் செய்வான் பாண்டுரங்க னென்னவவள் பெரிது நம்பித்
தச்சினியின்றென்று மனமகிழ்வொடு தன்னகஞ் சார்ந்தாளாக வூரார்
இச்சிறமாயச் சாய்ந்த சுவரெப்படி வீழாதிருக்கு மிதுவிழாதேல்
சித்திரமேயவர் வந்து போமளவுமெனத் தம்மிற் செப்பிப்போனர். (சஉஉ

சரிரண்டு இனங்கழிந்த பின்பந்தப் பார்ப்பனி தன்னில்லத் தட்டுச்
சாரமறை யோருடனே துகாராமர் தமையழைத்துச் சௌரிகாமம்
ஆரமெடுங்கீர்த்தனஞ் செய்தானபின் புவந்தவர்களனைவருக்கும்
கோவுபசரித்துப்போன மருத்தித்தானு முண்டு நிரம்பலாக. (சஉசு)

அமைவு செய்த துகாராமர் பார்ப்பனியை நோக்கியினி தம்மேயுண்ணிற் [ங்
சமைவுசெய்தபொருள்களெல்லாங்கொணடு வெளிவருகவெனச்சாற்றக்கேட்ட
இமையளவி லவள்கொண்டு வெளியில் வரச்சாய்ந்தசுவரிடிந்து வீழ்ந்த
தமையறு சிரன்பரவ்வூர திகாரிக்கில்லமைத்தன்று தவச்சொன்னர். (சஉச)

அன்பர் சொன்னபடி யவ்வூரதிகாரி வீடுடனே யமையச்செய்து
துன்பமறப் பார்ப்பனிக்குத் தந்தவலினிது பரிசுத்தமாக
இன்பமிகு துகாராமாலனி கீர்த்தனமொரு நாளியம்பச் செய்தான்
பின்பவ்வூர் வாழ்வோராலன்பர் யிடைகொண்டு தம்மூர்பணி வந்தார். ( )

வேறு

வந்தநாம கீர்த்தனஞ் செய்தாருறலும் வாகோளி
மூந்திவாழ் பலரூறுசாஸ்திரங்களில் முதலவா
மைந்துசேர ரசன்றன்சன் மானமும் வாய்த்தான்
பந்திமேவிய நாமம் ராமேச்சர பட்டன். (ஙஉஈ)

சாதுவாந் துகாராமெனு மன்பர் சதகீர்தநு
ஒதுவோர்சொலப் பலபல கேட்டுத தனனுளத்தில்
மாதுவேஷ மூண்டா யவர்தமை யவமானத்
தீதுசெய்வதற் கெண்ணின னரசன பாற்சென்று. (சஉஎ)

சூத்திரன்று காராமென்போன் றேருவிற்ரேன்றி
மாத்திரம்பெறும் வேதசாஸ்திரீ வாயால்
தாத்திரிக்கணே யாவர்க்கும் வெளிபெறச் சாற்றிச்
சீர்த்திசேரி கீர்த்தன நாடொறுஞ் செப்பி. (சஉஅ)

வேதவேதியர் தமையுமோதிப் பித்து விரய்த்தன்
பாதமன்பொடு வணங்குறப் பண்ணிப்பற் பலவாய்ச்
சாதமேவிய தருமங்கள் யாவையுந் தவிர்த்துச்
ஸ்ரீ தரன்றிருநாமமே பெரிதெனச்செப்பி. (சஉசு)

யாரு நாமகீர்த்தனஞ்சொல வியற்றினனதனால்
சாரு நால்வருணத்தருந்தந்த மக்கியல்வாய்
நேரு நல்லறம்யாவையு நீத்தனர் நிருபா
ஒரு நீயென வுரைத்தனரசுடன்படவே. (சஙஐ)

வேந்தன் கேட்டுடனப் படியோவென வெருண்டு
சார்ந்தவூரகல் வறத்துகாராமனைத் தவிர்த்தி
சேர்ந்து நீ யென்றவ்வூரதிகாரிக்கு நிருபம்
ஓர்ந்து செய்வகை யுய்த்தனனவனதை யுணர்ந்து. (சஙக)

வெருவியன்பர் பால்வந்ததைக் காட்டலு மெய்யன்
பொருவிலாதவர் விட்டலனுறைதருங் கோயில்
மருவியோர பங்களுசொல்லி வாழ்த்திவா கோளி
தருவியேனினர் பட்டனைக் காணவுட் சூழ்ந்தி. (சஙஉ)

பூக்கமேலியப்பட்ட ஞனஞ்செய்துபூசை
நோக்கமாயுறுங் காலவ னில்லிடை தழைந்துள்
ஊக்கமோடிநின் றவனெதிர் கீர்த்தன முரைத்தார்
மாக்கடுஞ்சினங் கொண்டன்பர் வதனத்தை நோக்கி. (சகூக)

காலதாம்வரு ணத்தின னீஹரி நாமம்
வலவேயுரைக் கின்றனை யிதின்மறைப் பொருள்கள்
சாலவுள்ளன சமைத்துநீ சொல்வது தகுமோ
ஞாலமீதிலுன் கவிவினு வுவருக்குநரகம். (சகுச)

ஆனதாலினிக் கவிசொலே லிதற்குமு னமைத்த
தானமாமந்தக் -யியெலா மொருமைசேர்த் தார்த்துச்
சானவிக்குநே :திராயணி தனில்விடுதி
போக லிநதிடே லென்றந்தப் பட்டனும் புகன்றான். (சகுடு)

கேட்டுமெய்யன்பர் தம்ம ஞர் மீண்டனர் கிட்டி
நாட்டு விட்டலன் றனைக்கண்டு ஈயனீர் பெருகத்
தாட்டுணைக்கண் வீழ்ந்தெழுந்து நின்ரெளிர பரந்தாமா
பாட்டு நின்ன தேவலிற்பல பகர்ந்தனனன்ரே. (சகுசு)

அவையெலாந்தகா வாயினபட்டன் சொல்வதினுல்
இவையெலாமுற வேனியற்றினே வினையாட்டோ
நவையெலாமீலே யாகியவுனக்கியானவின்ற
சுவையெலாம்புன விடைவிடக்குறு கியதென்னு. (சகுஎ)

மீண்டு தங்கவிப் புத்தகம்யாவையும் வீக்கித்
தாண்டு நீரலேப புனலிடைக்கொடு வந்து தாழ்த்தி
ஆண்டு நின்றுவந் தணிமணிப்பொற் சினகரத்திற்
பாண்டு ரங்கனைக் கண்டுசேவித்தடி பணிந்தார். (சகுஅ)

இதனைக்கணடநல் லோரொலாம் யாருமீடேற
உதவித் தந்தமெய்க் கவியெலாம் புனலிடை யுய்க்க
மதமிக் குள்ளவப் பட்டலுல் வந்ததேயென்னு
விதனத் துற்றன ரென்செய்வார் விம்முதலுற்றார். (சகுக)

துட்டரானவர் சூத்திரன் சுருதியுட் பொருளை
மட்டிலாதபல் கவிகளில் வழுத்தியாவனாயும்
இட்டமாகித்தன் மகிமையைப் பெருக்குத லியல்போ
மூட்டிலாததை மறையவர் கேட்பது முறையோ. (சகுவ)

இனைய தோர்ந்திரா மேச்சுர பட்டரிவ்வாறு
புனைவுசெய்வது தக்கதன் றென்றுபோக் கடித்தார்
நினைவிலேதருக்கியதுகா ராமனு னிகழும்
வினையும்போயின வவனது மேன்மையும் வீந்த. (சகக)

என்றுபற்பல விதங்களா லியம்பின ரிகழ்ந்தார்
அன்றுகோயிலிற் பணிந்தவ ரச்சீதன்றன்னை
நன்றுநோக்கி நின்னருளி னலேயென் ரோரயேன்
தன்றுறக்கவி சொன்னதென் சூழ்ச்சியோ சொல்லாய். (சகஉ)

பலரும் பட்டனு மெனைகனி யிகழ்தரற் பாற்றே
அலரும் பூமக ணுயகனேயென வழுது
புலருநெஞ்சொடு போற்றினர் கோயிலின் புறத்தார்
மலருகந்தன வனம்வந்தோர் பாறையில் வதிந்தார். (சசசு)

ஊணுறக்கம்விட் டரிதிருநாமங்களோதிக்
கோணுளத்தொடு கிடந்தனர் சாதுக்கள் குறித்து
மாணுறத்தகு மன்பர்பால் வந்துப சரித்தங்
கேணுறத்திருத்தியு மனமிசைகில ரிருந்தார். (சசச)

பரிவு செய்துவா கோளிவாழ்வுறு கின்றபட்டன்
ஹரிதன்னன்பருக் கிவ்வகை யரந்தைசூழ்ந் தகலல்
இரிதலாயின வவன்செய் நற்செய்கைக ளெல்லாம்
பிரித லோர்கிலன் பெயர்ந்தனன் புனச்சிவ பெருமான். (சசரு)

தனிவணங்குறப பரிசன மூடன்வரச் சாரந்தான்
அனைய நற்றினைத் துவாதசி யாதலி னங்கே
வினையிலாவன கடசித்தர் மேவுபூந் தோட்டம்
இனையதென்றுணராததி லுறைதடத்தெய்தி. (சசசு)

நீரிலாடல்செய் போதந்த நின்மலசித்தர்
யாரிவன்றடத் தெய்தியேதோசொலித் தினம்யான்
கோரியேநிமா சுச்செயுங்குளத் தீனைக்கெடுத்தான்
நேரிலென்றுறச் சிறியோர்சா பத்தைநிகழ்த்த. (சசஎ)

அனையசாபத்தி லெய்திய தழற்றுறு தாபம்
இனையஞகத்தி லெய்தலு மதுபொரு ளினைந்து
தனையிணங்கினர் சரையுறுவோர்சமை நோக்கி
எனையழற்றுவதென்னிது தெரிகிலே னென்ன. (சசஅ)

இந்த மாத்தட மிப்பகீர்நிமா ஞெனிதியற்றச்
சொந்தமாதலி னீர்வந்து தனைதலைப்பொருமல்
எந்தமாச்செவி கேட்குறச் சாபமிட்டானீர்
வந்தமாபகீர் தனைவணங் குறிலது மாயும். (சசக)

எனலும் பட்டன்யா னுத்தமவேதிய னினனை
மனமிணங்குற வணங்கிடேனென் றந்தவாவிப்
புனலி னீங்கியே புறம்வந்து ஈனைதகில் போர்த்தும்
அனலனுங்குரு தழற்றுறப் பரிசனர் யாரும். (சஙிம)

தீர்மூகந்துமேன் மேலவன்றலே மிசைநிரம்பச்
சார்வுசெய்தமத் தழறணியாதுடற் றழற்றத்
தீர்வுவேண்டினன் றிகைத்தனன் றன்னிற்சேர்ந் தோரைப்
பார்வை செய்தியான் பிழைப்பதிங் கரிதெனப் பரிந்து. (சஙிக)

பிறந்த நாண்முதல் யான்செய்த தவமும் பேரறமும்
வறந்தவாயிந்தத் துயர்வந்து வாய்த்தித்தன் மரணம்
சிறந்த தாயதென் செய்வதென் னூர்செலத் திரும்பி
மறந்து மெய்மிக வருந்தினன் புலம்பினன் வந்தான். (சஙிஉ)

வருதல் கண்டவர் யாவருமதித்தொரு துலுக்கன்
தருதலாகிய சாபத்தைச் சாதியிற் பிறந்தோன்
கருதலானதன் றவத்தினுற் கடிதர மாட்டான்
பொருதலாயின னவனுட னென்றனர் புகல்வார். (சடுஙூ)

போதமிங்கிவ ணிப்பெருந்துயர் புருதற்குச்
சாதகஞ்ஜனராந் துகாராமனைச் சலிக்கக்
கோதுகூறி மற்றவர் கவியாவையுங் குலைத்த
தேது வென்னவு மெண்ணினர் பற்பல வியம்ப. (சடுசு)

பட்டனெண்ணிஞா னேசர்தம்பால் வந்துபணிந்து
தொட்ட தன்னுடற் றுபத்தைப் போக்குமா றுதித்தங்
கிட்டமாம்படி யிருந்தன னெருபுறத் திருக்க
விட்டலன்றனதடியர்தஞ் செய்கையை வினைப்பாம். (சடுடு)

உனலர் நித்திரை யுணெண்பதொரு பதின்மூன்று
தினமும் ஸ்ரீதர னைஞ் செய்புத றெவிட்டலராய்
மனமொருங்கின நிருந்துழி மாலருள் வய வாய்
அனகாமுன்வந்து மற்றவர் தெளிவுறவறைவான். (சடுசு)

நீமற்றென்னுடைக் குணங்களை யறுதின தெடிதாய்த்
தாமனத்தொடு பாம னே யதிலொரு தோடமும்
சாமுனாப்பதிலாற் நிடையிட்ட புத்தகங்கள்
ஆமனேத்தையும் யான்செடாதமைத் திருக்கின்றேன். (கூடுஙூ)

அதனே யெண்ணியோர் கவலாமடைந்திடே லென்ஞ
இதமறைந்தனன் றழுவினண் மறைந்தனனேகி
மதனசுந்தர வடிவெடுவ்வுரில் வாழ்சாது
முதல்வர் தம்மயினெய்தினன் கனவிடை மொழிவான். (சடுஅ)

நாளுமென்னடியே யயந்துபு துகாராமன்
நீளுமாற் நிடையிட்ட புத்தகமெலா நிரம்ப
மூளு நீரிடை மிதந்துறு முதயத்தின் முந்திக்
கோளு மென்றுயற் புறுத்தினன் போயினன் கோயில். (சடுகூ)

கனவுகண்டவர் யாவரும் யிழித்தனர் காலைப்
புனனீரம்புரீ ளாற்நிடை வந்துபுத் தகத்தின்
இனமிதந்துறக் கண்டனர் புகழு யெடுத்தெல்லாம்
அனகன்செய்கை யின்னதுகொலோ வெனவதிசயித்து. (சசுஙூ)

கைகள் கொட்டினர் நாமகோஷஞ் செய்துகளித்து
வைகறைப் பொழுதே திருமால் வளர்கோயில்
பைகலக்குநந் தனத்துறு பாதை மேற்படுத்து
வைகலுற்றமெய் யன்பர்பால் வந்தனர் கண்டார். (சசுஙூ)

அடிகணும்முடை யன்பினுக் கெளியவனுனன்
படியனந்துகொண் டவனெனப்பன் முறைபழிச்சி
ஒடிவிலன்புகொண் டொைத்ததும் புத்தகமொருங்கும்
வடிவிலாற்நிடை மிதந்தன வரக்கொண்டு வந்தோம். (சசுஉ

காணுநீரொனலுங் திகாராமர் கண்விழித்து
மாணும்புத்தகம் யாவையு நோக்கினர் வருந்திக்
கோணும் வேதியன் சொன்னதுட் கொண்டுபுத் தகங்கள்
எணுறும்புன லிட்டனன் காத்தனே யிதுவோ. (சுசூ)

ஏழுமாறு மாகிய தினமளவு மூணின்றிச்
சூழுநித்திரையுந் தவிர்ந்தேனே யுந்தொக்கில்
வாழுமாவுயிர் காத்தனே யிங்ஙனீ வருத்தம்
தாழுமாசெய்த வென்பிழை பொறுத்தி தண்ணளியால். (சுசுச)

என்ரெழு பங்கங்களிற் ரேத்திர மியம்பி
மன்றலந்துள வணியும் வைகுந்த மாதவவென்
ரென்று நேயமிக் குறைந்தன ரிருக்க ளுானேசர்
தன்றுகின்ற பொற்கோயிலின் புறத்தொருசூழல். (சுசூடு)

தங்குகின்றரா மேச்சுர பட்டரேஞ் தாங்கான்
பொங்குமிக்கலி யுகந்தனிற் புவியையுத் தரிக்க
இங்குநின்றெழுந் தருளுளுானேச வென்றேத்த
அங்குமற்றவன் கனவில்வந் தருளுட னறைவா. (சுசுசூ)

நீதருக்கினே யாய்நெடு மாலடி. நேயர்க்
கேதமுற்றப ராதநீயற்றினே யிதனுல்
காதல்செய்த தின்னுடலினைக் கடுங்கனல் கதுவி
ஆதலிற்றுகா ராமையினிச் சரணடைதி. (சுசுஎ)

அடைதியேலுன தங்கமெல்லாங் கொளுத்தனல் போய்
இடைதலேயன்றிப் பவக்கடல் கடத்தலு மெய்தும்
மிடைதழாயவ னன்பரின்மிகை மிகச்செய்வோ
குடையுந் தீர்த்தத்தம்பணிதெய்வத் தங்குற்றங் குலேயார். (சுசுஅ)

பிழையியற்றிடப் பட்டவப்பெருந் தகையோரே
குழைவுறுந்துயர் கண்டருள் கூர்ந்தந்தக் குற்றம
ஒழிவுறச்செய்வ தன்றிமற்ரெருவர்க்கு மொண்ணு
தெழுகமற்றவ ரிடத்தென்ரு ரினிதுளுானேசா. (சுசுக)

துயிலொழிந்தளு னேசர்சொற்படி யுடன்சூழ
இயலு கெஞ்ஞின ருகியுமன்பர்மு னெதிரப்
பயமுளங்கொடங் கவர்புகழ் பற்பல படியாய்
மயலகன்றெழுதி னன்றனதளுர் மூற்றுமாற்ற. (சுஎடி)

எழுதியொற்றன்ஷா லீத்தனன் செலவிடத் திட்டான்
பழுதிலார்வயிற் கொடுத்தனன் கொண்டுடன் படர்ந்தோன்
மூழுதுநோக்கின ரங்கதை முற்றுணர் பட்டம்
கழியி நோய்வர லாருமோ வெனத்தளர் வடைந்தார். (சுஎக)

பகைகாட் பாம்புலி சர்ப்பமெல் லாந்துயர்பண்ணு
அகைவுசெய் நஞ்சுமமுதமாந் தன்புமின்பாகும்
புகையு மக்கினி தீதனமாமனம் புனிதம்
வகைய தாமெனில் ஸ்ரீதரன் கருணையும் வாய்க்கும். (சுஎஉ)

எனவபங்க மொன்றெழுதினர் பட்டனுக்கீய
மனமொருங்கின ருய்த்தனர் வரக்கண்டு பட்டன்
அனவபங்கத்தை நோக்கலும் பரீரறை சாபம்
தனதுடம்பை விட்டகன்ற தாரோக்கியஞ் சார்ந்தான். (சஎசு)

களிதனங்கினனுய்த் துகாராமைாக்காண்பான்
எளிதினெய்தினன் வருவதை யிளிதறிந் தன்பர்
ஒளிரம்பு வேதியரை முன்காணப தித்தமென்
றளிவிளங்கிய மனத்தினரா யெதிரடைந்தார். (சஎச)

அடைந்தவன்பைாக் கண்டடிபணிந்தனன் பட்டன்
மிடைந்தவன்பினீர் புலியையுத்தரிக்க மேலினிர்நீர்
உடைந்த புத்தியி னேனுமை மதிக்கிலே னுயர்ந்து
குடைந்து வெபபுறப பட்டுனேன்கொடுமையுட் கொண்டேன். (சஎரு)

யான்செய் வெம்பிழை யாவையும் பொறுத்தருள் கிற்பீர்
தேன்செயுந்துள வோன்றிருவடிக் கன்புகிறந்திர்
மான்செய் கணணினர் மயலுறும் வாழ்வினில் வல்லீர்
ஊன்செயும்பொறை வெறுத்துளீ ரொனத்துதி யுரத்தான். (சஎசு)

என்றுரைத்திடக் கேட்டமெய் யன்பரந்தேதாயான்
குன்றுறாத தகுங் குலத்தினே னடிமிசைக குனிதல
நன்றுமக்கிதோ வெனபபட்ட னயாதனை னலலீர்
இன்றெனக்கெழுதி யகவிடோகசு முன்னேயான். (சஎள)

புனிதனுயினே னும்மடி த் தாசனைப்ப போந்தேதன்
இனிதினும்மடி வணங்குறத் தக்கதே யெனக்குக்
கனிவினும்மடி பிரிகிலே னெனவடி கலந்தான்
தனியடைந்தவன் றன்னெடு தம்பதி சார்ந்தார். (சஎஅ)

இன்னவன்பர்முன் சொன்ன வபங்களெல்லாம்
மன்னுதண்புன லிடைநீனையாததும் வருந்தச்
சொன்ன பட்டனுக் கெய்தசா பந்தொலைந் ததுவும்
உன்னியாவரு மனபரைப் புகழ்ந்தன ருற்ரூர். (சஎக)

வேறு.

அனகடெத்தர் தாமுமிச்செய்கை யறிந்தியா னிட்டசாபம் போக்
கினமஹாபுருடா தாமுறுமூர்போ யினிதுநாங் காண்டு மென்றெண்ணி
வனமிகுபுனவை விட்டுடன்மேவு மார்க்கத்தி லுறஞ்ஞ்சு வடியூர்
தனதிடைமேவி யந்தவூர்த்தலேவ ஞனசிந்தாமணி தன்னில். (சஅஐ)

முன்றிலி னின்றுதங்கையின் மடக்குமுழுதுறப் பிசசைபெய்கென்ன
ஒன்றியசிந்தா மணிமறையோன்பா லுற்றகா ரியஞ்செய்வோனுடனே
துன்றியம் மடக்கிற் போனகக் கலப்பை சொரிதர வதுகிறைவுறுதல்
இன்றிமற் றின்னு மிடுவனவெல்லா மேற்றுமற்றது கிரம்பிலதாய். (சஅக)

உற்றதுகண்டு மிகவியந்தளவில் பொருளுடைத் தலேவன்மா டுற்று
மற்றதை மொழிய வருமதிகிடக்கு வாட்டமே வாவகை யீனையார்
கற்றிய பொருள்க ளெனேத்துள வனேத்து நல்குதி யெனவவ னயந்திற்
பெற்றதானியங்க ளனேத்துமற் றதனிற் பெய்தனன் கொடுவந்து பெய்தும். ()

மடக்கது நிரம்பா வகைதெரிந்தகத்துண் மறையவன் பால்வந்து வழுத்தச்
சடக்கென மறையோன் கணபதியுபாசனத் ததுநிரம் புறச்சமைத்தான்
இடக்கொடுபின்பவ் வனகடசித்த ரெய்தினர் தேருவென் றியவூர்
அடக்கரும் பொறிக ளடக்குமெயன்ப ரகத்துமுன் றிலின்வந்து நின்று (சுஅசு)

எனதுகை மடக்கிற் பிச்சைபெய்கென்ன வேற்றலுஞ் சிஜாயிகேட் டின்றென்
றனதகத்தேது மில்லையா யிருக்குஞ் சமயத்தென சழக்கலே சார்ந்தான்
இனவிரப்பவனுக் கென்செய்வேனென்ன வேற்றவற்குப்பிச்சை யிடாமல்
தினவனன் றன்றென் றெண்ணியங்கிருந்த சிறுவிகங் காவகஞ்சேர்ந்து.(சு ஆச)

பானையிலிருந்த மாவிலோர்பிடிகை பற்றினள் வெளிவரும்போது
மானையே யுங்கட் ஜிஜாயிகண்டவளே மறித்துக்கை திருகினன் வாங்கப்
போனவைபோகக் கையிலொட்டியமாவைப் பரிசடிரையிற் புகுத்தச்
தானது நிரம்ப வனகடசித்தர் தாங்கண்டு மிகையியப்பெய்தி . (சுஅநு)

பிச்சைகொண்டிடு கங்காமுக நோக்கிப் பெயர் துகாராமரோ நீர்தாம்
நிச்சயம் சொல்லுகென்றனர் கங்காநீ பித்துகொண்டவன் நீனைப்போல் ர்
இச்சொல்சொல்லுகின்ருயெனைப்பெண்ணென்றறியாயென்பிதாவேதுகாராம
நிச்சலுமுதயத்தாடு நீராடி நெடியமால் கோயில்போய் நேர்ந்து (சுஅசு)

ஹரிதிரு நாமஞ்சொல்லி யங்கிருக் கின்ருரெனவனகடசித்தர்
தெரிவைசொற் படியே சினகரத் தெய்திச் சோதுகா ராமனைநோக்கப்
பெரியநிற்சொரூப வொளிவடிவாகப் பிறங்குறக் கண்டடிபணிந்தார்
தரிசின்மெய்யன்ப ரவர்க்குப சரித்துத்தோ மறவிருந் தெனச்சொன்னர்.சுஉள

சொன்னவர் தம்பா லிரண்டுநாள் வரையுந் தோமிலாக் ஹர்தனங்கேட்டு
நன்னராளந்த பரவசராகி நயந்தவர் பால்விடைபெற்றுப்
பின்னரூ ரடைந்தா ரனகடதாசர் பின்றுகா ராமர்தாம் பேசும்
இன்னிசை நாம கீர்த்தனநாளு மினிதுகேட் டின்பிடை மூழகி. (சுஅஅ)

வேறு.

காமமேவிக் களித்தகத் திற்றுகா
ராமசாமியை நன்குபுணர்ந்தினி
தேமமெய்துற வெண்ணின ளாலகிற்
றூமமேய்குழ லாளொரு சுந்தரி. (சுஉசு)

அமைய நோக்கின ளாய்வரு நாளிலக்
கமையுளத்துகா ராமனொர் காலத்தில்
தமைய விட்டலன் ரூளிடைச் சேர்த்திவன்
சுமை திறந்திருந் தாரொரு சூழலில். (சுகூஐ)

ஏகமாயவ ரெய்திய தோர்ந்துமுன்
மோகமேவிய மொய்குழல் சுந்தரி
யாகமேய மெய் யன்பராக் கண்டுநும்
போகமேவப் புகுந்தன்ன யானென்ரூள். (சுகூக)

பின்னும் பேசுகின்ரூள் பெரியீருமை
மன்னுங்காதலினுள் பலவைகினேன்
இன்னுகாலந்தொடர் கிலதின்றியான்
உன்னுஞ் செவ்விவந் தற்றதென் ரூளரோ. (சுகூஉ)

அடித்துநாரி யறைந்ததுகேட்டுடல்
நடுக்கலாகிமெய்ஞ் ஞானநல்லோரினை
வடித்தியென வேணணுகின்றேனுன்னை
விடுத்தி நின்னினை வென்றுவிளம்பினர். (சுகூஉ)

அந்தவார்த்தை யனையவள் கேட்டுநீர்
இந்தமாற்றமி யம்பிவெறுபபிரேல்
முந்தவென்னை முயலுக லவித்திநின்
றுந்தமேற்பழி யுய்த்திரை வேனென்றாள். (சுகுசு)

என்றபோதினையே லென்னிடையுறு
கின்றமூவிரு வையிங் கேசவற்
றன்ற னீத்துத் தறந்துறு வேனெனீ
ரென்றவோதிவைக் கோல்கொண் டுறுகென்றார். (சுகுடு)

சொன்ன தோர்ருவ னென்றச் சுடர்த்தொடி
அன்னவை யினேநாம ந் கொண்டன்பர்முன்
றுன்னத் தம்முடன் மீதிடச்சொல்லினர்
பன்னுமாறிடப் பற்றியெரிந்ததே. (சுகுசு)

கண்டுகாரிகை யஞ்சிக் கலங்கினள்
விண்டுநீங்கி வெளிபபுறம் போயினள்
பண்டுபோலரி நாமம் பகர்வது
கொண்டு நாளுங் குறைவின்றிருந்தனர். (சுகுஎ)

ஆகவிப்படி யன்பர் செயுங்கதை
லோகமென்னுமவ் வூரிலுள்ளோர்விஜய்
ஏகவெம்முழை யென்றவா வேண்டலிற்
போகவெண்ணிப் புறப்பட லாயினர் (சுகுஅ)

வேறு.

கனிவுற்றுட னிசைபாடுறு கங்கா ஜிமவாளும்
தனிமூற்றுறு கவிகீறுறு சந்தாஜி வணிகரும்
இனிதத்துட னுறுபட்டரு மியல்மிக்கபி னவரும்
தனிமொய்ப்புற நனிமொய்த்தவர் சொலுமூரரு குற்றார்- (சுகுக)

அருகெய்திய தறிந்தூரிலு ளவர்யாவரு மெதிர்கொண்
டருகன்பொரு பணிவுற்றுட னூர்க்குட்கொடு சென்று
வருமொவ்வொரு மனிதன்னிலும் வழுவாதுறு மறையோர்
மருவுஞ்சுவையுறு போனகமகிழ்ந் துண்டுற வருத்து. (நிர)

ஹரிதன்கதை யகந்தோறுநன் காகச் செயவமைத்துப்
பெரிதின்பொடு வருநாள்வனி பெய்தற் கமைவாகப்
புரிகின்ற சிவாஜிப் பெயர்புனை வோன்கதை புரிவோர்
தெரியின்சுவை தெரியாமனிந் தித்துத்தனி திரிவான். (நிரக)

எளியோனெனி லுந்தட்டனெனுஞ் செய்கையி லியல்வோன்
களிசூழ்குறு கதைசெய்துறு கடைகண்டருள் காணுன்
விளிவோடுறு மவனேச்சவை மேவாவகை யென்னென்
றளிநீடுறு முறவோர்தின மாராய்ந்தனர் கேட்பார். (நிரஉ)

வினவுற்றவ ருணரக்கதை வினவற் கழைத்தாலும்
மனமொத்திலன் வருகின்றில னென்ரூரவண் வாய்ப்போர்
இனரிப்படி யுறுநாளிடை யொருவேதிய னென்போன்
கனமிக்குறு கடனுளுளம் வருந்தித்தனி கனாவான். (திஉசு)

ஞாலுகிபர் தாமேவுழி நணுகித்துகி நவின்று
தாலுறுமதிக் காலமதாகக் கடைசார்ந்து
மேலுளுறு கடன்றீர்வகை வேண்டுற்ற வன்கனவில்
ஆலுதலலுஞ்செய்ப வரணுகித்தனி யறைவா. (திஉச)

நீசென்றது காராமரினினே வைபபுக லுதியேல்
ஆகின்றவர் கடன்றீர்வகை யருள்வாரென வவலும்
நேசங்கொடு லோகபபதிநிகழ் வோர்வயின் வந்தான்
மாசொன்றிலர் தெரிந்தப்பதி யதிகாரியை வாய்த்து. (திஉடு)

இவ்வேதியர் கடன்மிக்க வரிவர்க்கும் பதியோராக்குத்
தவ்வாவரி வைத்துச் சரிதரு வோனையுந்தவிரா
தெவ்வாறெனினுஞ் செம்பொரு ளீட்டிக்கடன் றீர்த்துச்
செவ்வேபுரி கென்ரூரவன் றீர்த்தற்குடன் பட்டான். (திஉசு)

ஊர்முற்றிலும் வரிவைத்தவ ருதவும்பொருள் கொண்டு
நேர்கைச்சரி புரிவோன் வயினேர்ந்தும் பொருள்வினவச்
சோர்வற்றிருகாசங் கவனுதவக் கொடுதொன்னூர்
சார்புய்த்தன னவைகண்டெதிர் சரிவிற்ப வன்காசை. (திஉஎ)

கையிற்கொடொர் சிறகற்கொடு கிறிக்கனக மெனச்
செய்துற் றவனுக்குக் கடன்றீரும் பொருள்சேர்த்துப்
பொய்யற்ற வருதவக்கொடு போனுன்மறைபுகல்வோன்
உய்யச்சவை யுள்ளோரணை வருநோக்கினர்வியந்தார். (திஉஅ)

இத்தன்மை யுணர்ந்தான் வலிவிற்குர்தொழி லினவ்வ
தத்தன்மை புரிந்தோர் வயினமரும் பரிசக்கல்
எத்தன்மை புரிந்தேனும தேற்பேனென வெண்ணிப்
பொய்த்தன்மை யிலன்பர்க்கனு தினமும் பணிபுரிந்தான். (திஉகூ)

ஆண்டோரளவுங் கீர்த்தன மறையுந் தொறுங்கேட்டற்
கீண்டாதரத்தொடு மேவிய வவன் வாங்குறவீயம்
தூண்டேறு களேற்றிக்கொடு சுமன்தெய் தினவிறக்கிப்
பூண்டார் பொதிய விழ்த்துள்ளுறு பொருண் முற்றவுகோக்க. (திஉ)

எல்லாமிரசிதமாக விருக்கத்தெரிந்தான் யான்
சொல்லாலிரசித முய்த்தனனென்னே யெனத்துணுக்குற்
ரூல்லாலிவையுய்த்தோன் வயினுய்த்துப்புகல் சீருள்
வல்லேகொடு வருகென்றுறு பொதிகார ரில்வருத்தான். (திஉக)

பொதிகாரர் களவற்றைக்கொடு போய்த்தந்தவனிடைமீண்
டதினும் வகையறையும் பொழுதவன் யானளித்தது தான்
வீதிசீருனே யன்றிப்புகல் வெள்ளிக்குவை யன்றென்
றெதிரோதினன் மீண்டேகுற விடித்தான் பொதியெல்லாம். (திஉஉ)

மீட்டுக்கொடுவனே விற்பவன் பாலெய்தினர் விளம்பக்
கேட்டங்கவன் வியப்பெய்தினனுக்கிளரன்பர்
மாட்டின்னனவறிவித்திடமண் ணுண்டருண்மாமுன்
கூட்டுஞ்செயலிதின் விதிகொள்கென்று குறிப்பார். (நுகசு)

எய்தும் பொருள்யாவுஞ் சடகேன் றனதடியார்
கைதந்தவர் வேண்டும் பலகருமங்களு மியலச்
செய்துன்புனாதீர் நல்வழிசேரப புரிகுவையேல்
நொய்தினிக பரமேய்சுக நுனக்காமெனச் சொன்னர். (நுகச)

அருளும்படி கேட்டன் னவனரிதன் னமையார்பால்
மருவும பணிபுரிவோமெனில் வாடாதனமாய்க்கும்
பொருளின் னிசைபுரிக துற்றது புன்மைச் செயலென்மூத்
தெருள்கொண்டு விராகத்தொடு செறியுமபொருள் யாவும். (நுகஎ)

நலமேவிய வழியே செலநல்கிப்பலநாளும்
புலமேவிய வன்பர்க்குறு பணிசெய்துடன் பொருந்த
இலமேவிய மனையாள் பதிதனை யெல்லியி லரிதன்
வலமேவிய கதை கேட்கவும் பகலிற்றனி மாயோன் (நுகசு)

பெயர் சொல்லவு மில்வாறு றுபித்தேற்றினன் றன்பால்
முயலவாயுறு பணிசெய்துற முடித்தா னிவனென்னு
மயலாபரிவான் பரமதியாண் முதிர்கோபச்
செயலேகொடு கொலை செய்வது சிந்தித்தொருதினதில் (நுகஎ)

ஒருகொப்பனை நிறையப்புனல் வெப்பம்பெற வுளுற்றி
மருவபபர மேற்றிதிரு மாலன் பரில்வந்து
பெருகத்துதி செய்தில் வரப்பேசிக் கொடுவந்து
தருகொபபனை யுறுசார்புற வைத்துத் தவிசிடையே. (நுகஅ)

வெப்பப்புனன் முழுதும்மவர் மேல்வீழ்வுறப் பெய்தாள்
செப்பப்புனல் விழலும்மவர் தேகம்மிக வெந்து
கொப்புட்பெற லாகத்திருமகள் கொண்கனைக் குறித்தோர்
மெய்ப்பற்றுறு கலிசொல்லினர் விமலற்கினி தன்பர். (நுகக)

உடனேயுட லுறுபுண்முழு தாறிச்சுக முறத்
திடமேவின ரொழுந்தந்தவிடந் தீர்ந்தவண் முற்றம்
படர்நீவனைப் பந்தரிற் களமேவியபடித்
தொடர் மேவுற வீசித்த மதிடமேவினர் சூழார். (நுஉ)

அன்னுள் செயலது கண்டுடனரி சீறுதலாகி
மின்னுளவுளுக்குச் சுரநோய் மேவுற வமைக்கத்
துன்னுயது தன்னுன்மிகு துன்புற்றுயிர் சோர்வாய்
என்னுளும் விடா நோவுடனிருந்தாள் பெரிதினைந்தாள். (நுஉக)

அப்போது சொழிப்பெய ரான்வத்தவ னீக்கண்
டிப்போதிவளுக்கித்தய செவ்வாறணுகிற்றென்
றெப்பாதையலெங்கும்பர வுறநோக்குறு போது
தப்பாதவரைப் பந்தரிற்றழ் தொங்கலைக் கண்டான். (நுஉஉ)

இம்மாலே யிராவிற்கதை யியற்றுங் துகாராமர்
தம்மார் பிடைத்தியல் வுற்றது தானென்றதை யோர்ந்து
நம்மாரியர் தமையில்லுழை நணுகக்கொடு போந்திங்
கெம்மாசுசெய் தாளோவிதற் கென்செய்வதென் றினைய. (நூஉரு)

கூடப்புகுரா மேசுரபட்டப்பெயர் கொண்டோர்
நீடப்படு சேரூகிய நிலமென்னென நினைத்தால
நாடத்தகு நந்தேசிகர் நண்ணுற்றிவணன்னீர்
ஆடப்படலாற்சேறுள தாயிற்றெனல் போலும். (நூஉசு)

அதனுவிவ ளழன்மேனியி ளைறப்புறின் வெம்மைக்
கிதனுமெனவுடனேயவ னச்சேற்றினே யெடுக்குக்
கதனுர்கொடி யாண்மேனியிற் கதுவும்படி செய்தான்
உதனுலவ ளுடல்வெப்பமொ ழிந்தாள்சுக முற்ருள. (நூஉரு)

சுகமேவிவி யந்தேஹரி தொண்டர்க்குறுதுயரம்
மிகவேபுரிந் தேனேயென வினதத்தொடு நாளும்
தகவேதுகா ராமர்செயுஞ் சரிதத்திடை யன்பு
தொகவேவின விப்பல் பணிதொடர்ந்தே செயலாளுள். (நூஉசு)

வேறு

இப்படிக் கிவரிங் கெய்த வீதுதெரிகிவாஜிராஜன்
தப்பறு லோகமென்னும்பதி வந்து சார்ந்தவ்வூரில்
ஒப்பிலன்புடையரா யெல் லாரும்வாழ்வுறுதல் கண்டு
செப்பருமின்ப மேவித்திகழ் துகாராமர் தம்பால். (நூஉஎ)

மேவி மந்திரிகளோடு விளங்கவர் பதத்தட்டாங்கம்
ஆவியல் புறப்பணிந்தங் கவர்களத் தலங்கல் சார்த்தித்
தாவின் மெய்த்துதிகள் சாற்றத் தங்குகென் றுபசாரத்தோ
டேவின படிகேட் டங்கே யினிதிருந்தின்பு கூர்ந்து. (நூஉஅ)

அன்பர் செய்தெய்வத்தன்மையான கீர்த்தனங்கள் கேட்டங்
கின்புடனிருக்கும் போதி லெழிற்றுகாராமசாமி
பொன்பதி தன்னே நோக்கிப் புகழடியேற்கு நீயே
மன்பெருந்தந்தைதாம்தே சிகன்கினே கிதனல்வாழ்வு. (நூஉக)

ஜீவரக்ஷக மெல்லா நீ யாதலால் வேரூர்தெய்வ
பாவனே யுனத்திற் பண்ணேனெனப்பலதிகி பகர்ந்து
மாவலையிருந்து கேட்போர் வதனங்களேக்கி நீவிர்
தாவமர் சூடும்பந்தன்னேச் சற்றேனு நம்பல் செய்யீர். (நூகஐ)

லிட்டலன்றன்னே நாளும்விரும்பியே பஜிப்பீராயில்
மட்டறுபவ முந்நீராக்கடந்து வாழ்வுறுவீரென்று
கிட்டருவிரக்தி மார்க்கங் கிளத்தினர் கதைசெய்கிற்க
இட்டமாய் வினவிவேந்தனெய் தினன் மிருவிரக்தி. (நூகக)

மங்களாரதி செய்காறு மருவின னிருந்து பின்புத்
திங்கராமன்பர்க்கன்பு தொடர்ந்துற வணங்கிக்கொண்டு
பொங்குவா வரசினீத்துப் போந்தொரு வனத்தண்மேவிச்
செங்கண் மாலுமாவிற் சிறந்திடப் பஜித்திருந்து. (நூகஉ)

கங்குலாமள விலன்பர்கதை செயுமிடத்தின் மேலிப்
பொங்கு மானந்தங்கொண்டு புகலுங்கிர்த்தனங்கள் கேட்டுத்
தங்குதலாகி மந்திரிகடமை நோக்கிச் சாரீர்
இங்கு நீ சொன்பாலென் னுவிகழ்ந்தனையது நாளில். (நூகூக)

மந்திரிமார்களுன்னி மருவு சங்கதிகளெல்லாம்
சிந்தில தெழுதியன்பா தேவிபாற் சிவிகையோடு
முந்திட வுய்த்தார்தேவி முழுதுணர்ந்தின்றகாறும்
தந்திரமாக வொவ்வோ ருமே கெடச் சமைத்து வந்தார். (நூகூச)

இனியர சியல்களெல்லா மீறுறக்கெடுக்க வேண்டித்
துனிவரு சிவாஜியென்னுந் தோன்றலைக் கெடுத்தாரீதால்
நனிவரும் பழியெண்றெய்துஞ் சிவிகைமேலேறி நண்ணிப்
புனிதராம் பதியைக்கண்டி போற்றினள் வணங்கி நின்று. (நூகூரு)

மலர் விழிகளினீர் மார்பில் வார்ந்துகக் கையின் மூன்றூனே
அலர்வுற வேந்திச்சிர் சாலன்பரே யொருதாய்க்கோர் சேய்
நிலமுழுதாள் சிவாஜிராஜனே நிலே குலேத்தீர்
உலகினையாளப் பிள்ளையொன்றுமின் றவனுக்காதல். (நூகூசு)

அரசினைத் துறவாதாள வருள்செய்தங் கவற்குப்பிள்ளை
வீரசவு மருள்செய்கென்று வேண்டினள் புலம்பிநிற்கப்
பரசுதல் கேட்டுமெய்யன் பார்க்கரு டோன்றிகன்று
புரசைமால் யானேவேந்தன் போதுவ னின்றிராவும். (நூகூள)

வந்தபோ திதத்தைச்சொல்லி வாழ்விப்ப னவனையுன்றன்
சிந்தனைப் படியேயென்று செப்பின ரிருக்கக் கங்குல்
முந்தலும் வேந்தனன்பர் மொழிகதை கேட்கவந்தான்
நந்தலிலன்பரொன்று நவில்கதை நடத்தலானூர். (நூகூஅ)

பவக்கடல் கடப்பதற்குப் பழிப்பினல் வினேயேமூலம்
துவச்குநல் வினேயாதென்னிற் முடர்க்குல நிலேகளுள்ள
எவரகுமுண் வினித்தகாக வியல்கரு மங்களேயாம்
அவற்றினே யொழிந்துவேருன் றழிலொன் றடைவா ரானுல். (நூகூக)

உலேபவக் கடலேநீந்த வொருவற்குங் கூடாதென்று
கலேயெலா முரைக்குமெவ்வா றெனிற்புனல் கலந்தமச்ச
நிலேசுவை யுள்ளதென்று நெய்யில்வீழ்ந் துலேதல்போல
அலேவரே யன்றியின்ப மடைவுரு ரகிலநாதன். (நூசஐ)

உலகையுண் டாக்கிச்சேடனு லகினேத்தாங்கச் செய்தும்
சுலவுறுகடல்பேராமற் சூழ்வுறச் செய்தும்பானு
அலகுறு தாபத்தோடங் கவிர்வுறச் செய்துந்திங்கள்
நிலவுசீதளத்தினேடு நிவந்தவிண் விளங்கச் செய்தும். (நூசக

மனிதரிற் சாதிநான்கு வகுத்துறு மறையோர் தம்மில்
இனிதுறு பிரமசாரி யியல்குரு வினுக்கொப்பாக
நனிபணி விடைகள்செய்து நான்மறை பயின்றுநாளும்
கனிவுறு நிலேக்குத்தக்க கருமங்க ளியற்றிக்கண்ணன். (நூசஉ

தனக்கர்ப்ப ணஞ்செய்தாங்குச் சார்தரல் வேண்டும்பின்பு
மனைக்கண்வாழ் வுறுபோதாறு வகைக்கருமங்கள்செய்து
கனக்கரு நிறத்தோர்க் கர்ப்பணஞ்செய வேண்டும்பின்னர்
நினைக்கும்வா னப்பிரத்த ஞருநிற் காமீர்த்து (நான்கு)

திருநெடு மாலைநாளுந் தியானஞ்செய் தறுதல்வேண்டும்
கருதுசன் யாசியான காலத்திற் சங்கற்பத்தை
ஒருவிநாரணன் றன்னை மொழிவுரு தோதல்வேண்டும்
மருவுறும் பரமஹம்சம் வாய்ந்தபின் கருமஞ்சாதி. (நான்கு)

தவிர்த்துநா ரணன்றன்னை மனுதினஞ் சாற்றல்வேண்டும்
நிவந்தகத் திரியஞான னேர்ந்தசத்துருவை வென்றங்
குவந்துயி ரெல்லாந்தன்ன துறுப்பெனப் புரத்தல்வேண்டும்
குவிந்தமுக் கரணசுத்தி கொண்டறஞ் செய்தல்வேண்டும். (நான்கு)

நீதியில் வழுவுறுமல் விட்டலன் றனைநினைத்துத்
தீதிலாப் பஜனைநாளுஞ் செய்துறல் வேண்டுமற்றைக்
கோதில்வையினே யாஞற் றுரோகமில் கொள்கைசேர
ஊதியமதிகம்வேண்டா வாணிப முஞற்றிநாளும். (நான்கு)

ஸ்ரீதர ஞமமோதித் திகழ்ந்துறல் வேண்டு நான்காம்
சாதியா ஞனுன்முன்னே சாற்றுமுக் குலத்துளார்க்கும்
நீதிநீரேவல்செய்து முழுதொழின் முதலசெய்தும்
மாதவன் றிருநாமங்கள் வாழ்த்திக்கொண் டுறுதல்வேண்டும். (நான்கு)

இப்படிக் கீரிரண்டு வருணத்தி னுருத்தங்கட்
கொப்புறு குலத்திற்கேற்ற வொழுக்கத்தி னிழுக்கலின்றித்
தப்பற ஹரிதன்னமஞ் சாற்றினர் வருவாயின்
மெய்ப்பொரு ளானசெந்தா மரைமலர் விலோசனத்தான். (நான்கு)

அவரவ ரிருப்பிடத்தே தரிசன மளித்துநாளும்
அவரவர் விரும்புகின்ற வகையெலா நிரம்பச்செய்வான்
அவரவர் தெரிந்துகொண்மி னென்னுரமுணர்த்தமாக
அவரவர்க் கியலும்வண்ண மறைந்தனர் தீர்த்தனங்கள். (நான்கு)

யாவருங் கேட்டானந்த மடைந்தன ரரசனுங்கேட்
டோவறக்கண்க ளின்னீ ரொழுகுற வவசமுஞ்சி
மேவரும் பரமானந்த மேவினன் மெய்சாலன்பர்
தேவதே வனுக்குமங்க ளாரதி சிறப்பச்செய்து. (ஆறு)

உற்றவ ரெல்லோருக்கு முறுபிர சாதமீயப்
பெற்றன ருகந்துசென்றூர் பிறகுசீ வாஜிராஜன்
கற்றமெய் யன்பர்வார்த்தை கடைப்பிடித் துலகையாண்டு
பற்றற ஹரிதன்னமம் பகர்வதே பணியென் றேர்ந்தான். (ஆறு)

அவன்கருத் தறிந்தன்னன்ற னண்ணெமெய் யன்பர்பாதம்
உவந்தனள் வணங்கிநீர்செ யுதவிக்கு முதவியுண்டோ
பவந்தெறு பரமற்கண்பீ ரொனமக ளுடுபெடார்ந்தாள்
தவந்தனிற் றெறந்தோர்காதை சாற்றுழி விரும்பிக்கேட்டு. (ஆறு)

நாவழி யெனும்பேர்கொண்ட வொருகுடி யானநல்லோன்
ஓவிலன் புடையனெங் யுறதுகா ராமசாமி
மாவியல வதனநோக்கி யடிகணீர் வருந்தா வண்ணம்
மெவிநன் னடனஞ்செய்கின் றேனது வினைக்குங்காறும். (நிநிஙு)

பொறுத்தினைப் பாறுமென்று புனிதநன் னடனஞ்செய்து
மறுத்திரு மார்பமைம் வழுத்தின னினைந்த பின்பு
நிறுத்தின னிருக்கபபின்பு நிமலமெய் யன்பர் முன்போல்
வெறுபபறுங் கீர்த்தனங கள் விளம்பினர் வியபபயாரும். (நிநிச)

அதிமுசனடனஞ் செய்தோனங் கடைபபவருக்கெல்லாம்
மதுவிரி மலரின் மாலைகுத்தனன் சார்த்திவைத்தான்
முதுமறைதெரியு மன்பவன் முகங்காணுந்தோறும்
நதுசிர மபரிகாரி நண்ணினனெனச் சொல்கிற்பார். (நிநிஙி)

வேறு

நான்மாத மளவுமவ்வூர் நண்ணிப்பிர் றேகுவெனு நகர்க்குவந்து
மாமார்பன் சீர்தசனங்கள் வழங்குமரு வினாதிகா ராமசாமி
மீமாசங்கரதல யாததினைபோ றபுவுறு பொறிஞரோடு
தேமாறிற ஞ்ஞ யாழுப்பிக தாமணிவெதியன பெயர்த்து. (நிநிசு)

வழியிலுறு தேகுவுச்கு வந்தனலகைத்திகா ராமசாமி
மொழியுமவனைக் காண வருமளவிற் விரைந்தெதிர்போய் முந்தூன்மார்பன்
றழுவி னன்மற் றிருவருந்தங் தோழிதகார்பி ற்பு ஹகாராமசாமி
வழுவின்முகம் அகின நோகதி யொருமறையோன்றனக்குணவுவழங்குகென்ரூன்

நன்றெனமெய் யன்பமனை தனிற்சென்றங் கொருவருககு நல்கத்தக்க
தொன்றுறக்கண்டதையெடுத்துக்கொண்டுவரயாத்திரைக்குற்றேரல்லோரும்
இன்றெமக்குக் தருகவெனத் தருகாராம சாமியில்லை யென்னமாட்டா
தன்றுமனம வருந்தித்தே வாதிதேவாமலர்மே லமலிக்கன்பா. (நிநிஅ)

இங் நறும்யாத்திரைக்கார ரெல்லோர்க்குந் திருத்திசெய்தற்கென்செய்கேன்யா
பொங்குநின தருள்புரிய வேண மெனை நினைபபளவிற் புவனிநாதன் [ன்
தங்குந ருவுளாலே பொருவருக்குத் தக்கவது தானெல்லொர்க்கும்
பங்குபிரித் தூதவும்வகை பெருகுதல்கண டெல்லோர்க்கும் பகுத்தளித்தார்.( )

அளித்தருகண டுமுகித்தா மணிமறையோன் முதலானே ரதிசயித்துக்
களிப்புறுசிக் தையினேறி துகாராமர் தமைப்புகழ்ந்து களிவிலுண்டு
தெளித்தவர்சொல் கதைபிரவிற்கேட்டுமகிழ் சிறந்தவராய்ச்செய்யவெய்யோன்
வெளிப்பகபோ தன்பரிடை விடைபெற்றி யாத்திரைக்கு மேவினரோ. (நிசுல)

அக்காலத் தொருமறையோன் ஞானதே வமர்சமாதிக் கணண்மித்
தக்கோரோ யெனக்கேம நல்குகெனப் பணிக்துதுதி சாற்றிமேவ
முக்காலந் தெரிஞான பதிமறையோன் கனவினிடை முந்திகீபோய்
மிக்காரின் மிக்கதுகா ராமரிடை நின்கருத்தை விளம்புகென்ரூர். (நிசுக)

துயிலுணர்ந்தவ் வாறுதுகா ராமரிடைத் துன்னியுற்ற கனவைச் சொன்ஞன்
பயின்மறையோ னதைதக்கேட்டு மெய்யன்பர் மனம்வருக்திப் பாண்டுரெங்கா
மயில் வடிவா நாதனெதிர்ப் பலதின னடிக்கடியிவ் வுகையார்த்துன்பம்
செயிலெனக்கென்செய்வதெனத்தொழுதேத்திமறையோர்க்குச்செப்புகின்ரூர்

வொழியெனும்வஞ்சையல்லிற்போனிடைச்சென்றுநின்கருத்தைச்செப்பியன்ஞன்
எவாறதவுகின்றனனே வதைப்பதுக நீயென்ன வெய்தும்பார்ப்பான்
அவாறுலோ கப்பகிக்கண் மேவிவினே விற்பவன்பா லடைவைச்சொல்ல
தவாதவனு நான்கிரும்புப் பாளத்தைத் தந்துசென்று சாற்றுகென்ரூன். (நிசுசு)

அப்பனவ னவற்றைத்தன் சிரமேற்கொண் டெனதுமிடி யகலவேண்டிச்
செப்பறனாளானேசரிடைச் செப்பினதற் கிவ்வாறு சோர்ந்தேயென்
ரூப்பில்லிகி யெனத்துன்புற் றுறுபோதிற் சுமைதாங்கா துயர்கோண்ஹோர
வெற்பிடை மூப்பாளத்தைக் கிடத்தியொன்றைக் கொடுதேகு மேவினனுய். ()

மெய்யன்பர்தமைக் கண்டுநிற்கவர் கிடைத்ததென்னே வீளம்புகென்ன
ஐயவிதேகிடைத்த தெனக்காட்டலு மெய்யன்பரதை யருளினுக்கச்
செய்ய செழும்பொன்னுகக் கொடுவந்தோன் வியபபெய்தித் தின்பந் தீர்ந்தான்
துய்யரவன்றனே நோக்கினானதே வருளுனக்குச் சுந்ததென்று. நிசுடு

உன்குடும்பந்தனேக் காக்கவினிப்போதி யென்றுரைத்தா ருடனேபார்ப்பான்
நன்கதனேக்கொண்டு சென்றுகோண் ஹோரவெற்பினிடை நண்ணிப் பார்க்க
மூன்பிடுமுப் பாளமுங்காணுஞ கமக்குவிதி முடிவீதென்று
தன்பதிபோய்ச் சேர்ந்துமிடி நீர்ந்து நாடோறு மகிழ்தழைப் பதானுன்

மூளாவொடு பீவராவென்று நதிகளுறுஞ் சங்கமத்தின் மூழகுங்காலம்
வளாவுதலாற்றேகு வென்னு மூரிலுள்ள சிலர்மூழ்க மருவும போதில்
அளாவியன்பருஞ் சென்ரூர் மார்க்கத்திலோர் பெரியவரணியத்தின்
உளாகியதாட்டுக் கிடைமற்றதி லுலவுங்கொடிய செய்கையுடையவோர்நாய். ()

அவ்வழிச் செல்வோர் மிடற்றைக் கடித்திரத்த பானஞ் செய்வது வாயார்க்கும்
செவ்வனடங்காதது மாகியதன்பர் செல்வுழிக்கண் றெச்சினந்து
கவ்வமிடற் றினேநேரே வரக்கண்டு தகாராமர் கலங்குமல
இவ்வகிலத் தறுஜீவ ரிடத்துவெறுப் பில்லேன்மேல் வெறுபபே னென்ரூர். ( )

என்னுமள வேசாந்த மெய்தியதங் நாய்பின்ன ரவணிகந்து
தன்னுநதிச் சங்கமத்தி னிடைமூழ்கிப் பாண்டுரங்க னேத்துதித்து
மன்னினர்பின் பிடையரந்த நாய்குரையா தொருவுவையும் வாய்க் கொள்ளாமல்
மூன்னுறு சாந்தங்கண்டு கிடைக்குத வாதாயிற்றே யெனமொழிந்தார். (நிசுசு

ஆனந்தத் தொடுபெழித்துக் கொண்டிருந்த தகாராமர் மத்தியானம்
தான்வந்த போதுடனே ராஞ்சணவூர் தனிலொருவே தியனிற் சார்ந்தரா
பானந்த பாணியடி யாரொன்றப் பனவனறிந் துடன்பாங்காக
ஞானந்த னுலயார்ந்த மெய்யன்ப ருணச்சோறு நல்கிப்போற்றி. (நிஎ)

எட்டுவருஷஞ்சென்று மிக்குழந்தை பேசாம லூமையாகித்
தட்டுதலா யினன்வேதந் தாலேதை வுபநயனந் தானெவ்வாறு
கிட்டுவதென்றூறு தியனைக்கிளத்தலுந் தகாராமர் பேசுகில்லா
முட்டுறுமச்சுதினேத் தம்மருகழைத்து விட்டலன்பேர் மொழிகவென்ரூர். நிஎக

சொன்னவுடன் விட்டல விட்டலவென் றச்சுதன்சொல்லச் சூழ்ந்துகின்ற
அன்னையொடு தந்தை வியந்தானந்தங் கொண்டிதனன் பராலே
மன்னிய நம்மகன் பேசலாயிற்றேயென வவனாவாழ்த்திகன்கு
இன்னுறுத் தம்மணியில் வைத்துக்கொண்டு சுதற்குப வீதமணஞ்சூழ்ந்தாரே.(ஈ

அங்குநின்று மீண்டுவரும் போதிலன்பர் தமைநோக்கி யாட்டுக்காரன்
எங்கள் இடைக்குதவாதாயிற் றிந்தநாய்நீர் கொண்டேகுமென் னத்
தங்கமிகு துகாராமர் நாயைவாவென்று பின்னே தொடரக்கொண்டு
சங்குசக்மூர்வர வேகாதகியன்முனைதரி பேர்தனைக் கேட்டன்காய். (திரு எக)

இருக்கவொரு நாளிலைவடவூர்மால் ஜீயங்கே யெய்தியன்பர்
திருக்கமலமுக நோக்கி யானித்த நியமஞ் செய்யும்படிக்குப்
பெருக்கவருள் செய்கென்னத் துகாராம ரவனிலைமை பெரிதுதேர்ந்து
சுருக்கில் பகவத் கீதைதினமும் பாராயணஞ் செய்கென்று சொன்னர்.. (திரு எச)

அப்படியேயவனூர் போய்த்தினமும் பாராயணஞ் செய்த மருநாளில்
ஒப்பறு சீர்பராண்டுரங்கனுக்குத் திருத்தானதற்கொரு நாள் கேடமென்று
செப்புறு மூர்ச்சோகியனப் கெய்திமாலஜி செய்யுஞ்செய்கை நோக்கித்
தபுற நீ படிப்பாலனக்கு நரகங்கிடைக்கு மென்று சாற்ற. (திரு எடு)

அவன் சொல்லுவதை நம்பித்தனமுய பாராயணஞ் செய்வதனை விட்டான்
இவன்கேடமெனுமூர் வந்திருங்கப் பாண்டுரங்கனவன் கனவிலெய்தி
உவன் பாராயணஞ்செய்யுமதின் மகிழ்ந்து நானிருக்வு வினைச்செய்யா
தெவன்விரோதஞ் செய்தாய் பழயபடியவன் வாசிக்கச் செய்யாயேல். (திரு எசு)

உனக்காபத்துக் களினியுறவரு மென்றுரைக்க வவனுதயத்தேகி
மனக்கானபடி முன்போல் வாசியெனமாலஜியான் வழுவினேதேன்
எனக்காயாம்பூ நிறத்தோன் சம்மதமாயெனக்கு நியமித்தானென்னத்
தனக்கானபடி முன்போல் வாசித்துத் தினந்தோறுஞ் சார்வதானன். (திரு எஎ)

மெய்யன்பரான துகாராமர் கண்ணன் பாலலீலைனே வேண்டிச்
செய்யபங்கனே யிராமேச்சுரபட்டன் பார்த்துத்திருந்தல் செய்து
மையன்றூய் வேறுவகை வாசிக்கலாயினன் மற்றதனே நோக்கித்
தியன் சீர்பாண்டுரங்கன் பட்டன்முன்னே கனவில்வந்துசொல்லுகின்றன்.

பட்டாதீதுகாராமன் சரியாய்ச் சொன்னதைப் பழுதென்றறத்திருத்தி
இட்டாய் மற்றநீதெனக்குச் சம்மதமன் றெனலுமவன் மிகலியந்து
நெட்டார்வங் கொடுதுகாராம நிடைத்தெரிவித்து நிகழ்ந்தவன்று
தொட்டாங் கன்னவர் சொல்லும்படி யெழுதிவாசித்துத் தொடர்ந்திருந்தான்(.)

இப்படியாய்ச் சில தினங்கள் கழிந்த பின்பு கங்காநிமவாளே யென்னும்
சொற்பெறு வேதியரோடு சந்தாஜிவாணி பருத்தொடரக்கூலி
ஒப்பது மாதிர்த்த யத்தினை போகக் கொண்டன் பருறு மார்க்கத்தில்
தப்பது கோதளேச்சுரமாமலையோடு சிங்கணப்பூருஞ் சார்ந்தவூரில். (திரு அவ)

சரோவரமென்றறு தடங்கண்டதின் மூழ்கிக் கூடவந்தோர் தம்மை நோக்கி
ஓரோ நால்வர்க்கோதன மிங்குறல் வேண்டு மென்னவவருடனே செய்ய
ஹரோபவனென்றம் மலையிலுறுஞ் சம்பு நக்கனனுயடைந்துலோக
வரோதயர் பாற்சடா மகுடத்தொடு பூதியுடம் பெல்லாம் வயங்கக்கையில். ( )

பலிவாங்கு பாத்திரங்கொண்டெதிர் நின்றிங்கும்மை நெடும்பகலாய்க்காண
மலிவோங்கு காதலுட னுபவாசங் கொண்டிருந்தேன் வந்திரின்றென்
நலிநீங்கப் போஜனந்தந்திடல் வேண்டுமெனலு மன்பர் நயந்திருக்கப்
பொலிவோங் குமாசனந்தந் திருத்தியுசாரா மிகப்புரிந்துபோற்றி (திரு அஉ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

சமையல் செய்தபின்பு கங்காஜி மவாலீ நோக்கி யிங்கியாங் தங்குகின்ற
அமைவில் வந்தவதிதிக்குப்போனகங் தந்தானபின்ன ரமுதுசெய்வோம்
கமைவினென்னக் கங்காஜி யப்படியே போனகமோர் கலத்தமைக்க
உமைகொழுன ஞல்வருக்குமுள்ள போனகமெல்லா மூண்டுதிர்த்து. (நுஅசு)

கரசுத்திசெய்து கொண்டு தாம்பூலமும் பெற்றுக் கண்ணனன்பர்
வரசுத்த முகநோக்கி யாகிசொல்லித் தானுறையு மலேபோய்ச்சார்ந்தான்
பரசுற்றுக் கங்காஜியன்பரே நீர் சொன்னபடியே நன்று
விரசுற்றுநாமுஞ் சாப்பிடிலெய்து மதிதி பசிவீயாதென்று. (நுஅ)

பாத்திரங்களிடையீ மொய்யாதபடி மூடிவைத்துப் பகரூர்சார்ந்து
சீர்த்திரச் சாமக்கிரிகை சேகரித்துக்கொடு வந்துசமையல்செய்யப்
போர்த்திருந்த பாத்திரத்தைத் திறக்கவுற்றிற்சுறி போனகம்பொருந்த
நேத்திரத்திற் கண்டு வியப்பெய்திய ரனதிதியாய் நேர்ந்தானென்ற. (நுஆறி)

தெரிந்தன்பர் சேவைதன்னைச் சிவனுருவங் கண்காணச்சேர்ந்தகென்ற
விரிந்தமகிழ் கொண்டந்தப் போனகத்தை மூவருந்தாம் விரும்பியுணடு
திரிந்துபல தீர்த்தமுஞ் சென்முடியங்ருச் கிறந்தினகரத்துஞ்சேவை
புரிந்துபின்பு சேருவெனு மூர்க்குவந் தச்சுதனுமம் புகழ்ந்திருந்தா. (நுஅசு)

வேறு.

ஒருதினங்கதையு ஞற்றுறுபோதிலு வணகேதன ஞமமகத்வம்
பெருகவோதுவதினுமை நடந்தும் பேசிலொல்வரடி பேர்ப்பதனுக்கோர்
அருமகப்பல னடைந்திடுமென்மு ரன்னவாறெவரு மறைவுறலுற்புர்
கருதுமோர்திரு னனுமமுரைத்து க்கைக்கயிற்றின் மூடிகட்டிநடப்பார் (சுஅஎ)

இன்னவாறு பனிரண்டு மதிக்காறியலுங்நாளிலொருவன் றனைநாளும்
தன்னுநும் பிரமரகூசுதானே தொலையுமாறி ஹரேசவரமுற்று
மன்னுசேவை செய்துவந்தனரோர் நாள்முருவு மப்பிரமரகூசுவற்கு
முன்னரொய்தி யொருயய்ய பலத்தைமுன்தெனக் குதவிலுன்னே விடித்தே.நுஅஅ

மூத்தியெய்துவனெனச் சொலவந்த மொழிவிஞவி மறையோனதுசிந்தை
மெத்தவுங் குலேதலாயினியக்ரு வினேமுடிக்கும் வலியின்றென வேபின்
எத்திசைக் கணுமலேந்த விடங்களெய்துறும் ஜனரைநோக்கி யெனக்கோர்
சுத்தயக்ரு பலனீதிரொனுமுன் சொல்லியும் மொருவருந்தரலின்றி. (நுஅக)

லோகமென்பதி யடைந்த விடத்திலுற் றுலோயையும் விலுவவொருத்தன்
யாகநன்பல னளிப்ப னெனுமானுமமோதி முடியிட்டதி லொன்றை
வேகமா யுட னறுத்ததிலேநீர் விட்டுவந்தமறை வேதியனுச்சி
ஆகவப்புன ரெளித்தலுமேவியமர்தரும் பிரமரகூசுமுத்தி. (நுகஐ)

எய்தலுற்றதது வெய்தியபார்ப்பா னிருநிலத்தில் விழலாகி யெழுந்தியான்
உய்த லுற்றனனெனக் களிகூர்ந்தா னுற்றவர் செயலறிந்தவர் யாரும்
செய்தவப்பெருமையான் மிகுமன்பர் செப்புநாமவலி யிப்பொழுதிங்கு
மெய்தழைக்க விழிகண்டனமென்று மெத்தவுங் களிவிளங்கினர் மாதோ. நுகக

நண்டுதேண் மதியினன் ணரிநாளினண்ணு பண்டரிநணுது மெயன்பர்க்
கண்டுறுங்ளரிர் சுரத்திட லெய்ததாக யாத்திலா தவிர்க்கு மிதற்கென்
தொண்டுதிர்துமெனவே யருள்ளங் கூடவாமதிமுகிற் புனல்காணு
தெண்ணெங்கலுற கன்றுசகோரமேர் கொள்சாதகம் வருவியெனவன்பர் (நுகஉ)

பாண்டரங்கனமட கண்டிலராகிப் பரிதபித் தறுதலாயி னரக்நாள்
ரண்டுமீரொழு சதக்கருடன்மீ தெழுகறுங் கொடியிஞர் நிரளைக்திற்
முணவாழ்வுறு மெயண்பளையுங்கூ உயணிகொள் பண்டரியடைந்திதற்கு
ணீண்டுகறுமரி நாமம்வளுள்ளே நிறைவுறத் தெரிதலாகி மெயன்பர். (நுகூசு)

ருமவர்க்கு மரியாதைகள் செய்ய மனவி வித்துவெளிவர்தெதிர்கொண்டி
பெருகுமவ் வவர்தமக் குறலான பெருமைசெய்து துதிபேரினராகி
மருவுசண் சுரிடை நீரபெருகச் சிமனறு பண்டரி நன்மாலி னினைந்து
கருதுமன்பின ரெலோருமெதிர்ந்துன் கமலபாத மலர்கண்டுகளிக்க. (நுகூச)

மாறைருத்தனு மெதிர்ந்தடி சாஷ்டாங்கி கிருக்கவினே யென்செய் துளென்முன்
லீனிருதது துவசதகினே யீன்றவிட்டலாவடி யென்மேன்முனிவேவீ
தானருட் கணமலர்கொண்டெனை தாக்கிற்சாருமிங்கிவரொடெய்தியுனைக்கண்
டானமெய்ப பரவசத்துடனின்பி ஞடலபாடல் புரிகிற்கிலனேயோ. (நுகூரு)

என்றபற்பல விதத்தினை வாகியிருப தோடினை யிரட்டியபங்கம்
நன்றநீட்டிய வணண்ணுறு வோபானல கியிட்டலனிடத்திதுதந்து
தன்றமென்குறை யுரன்கய னெனனைச் சொல்லுகென்ற விழிநீர் சொரிந்து
நின்றமற்றவர தமக்குப சாரமேய முந்தமுவலுஞ்செய்துகின்றார். (நுகூசு)

நிற்கயாதகினை செல்லோரியா தொரா நிலேதடைக்குளம் வருந்தினராகிச்
சொற்கைவீணை மினிர்தன்ன நிருதடை தொனிமுழுங்கறுநிாமமொழிந்து
எற்கையின்குலவு பண்டரியெய் யெதிரும்வேணவொடின்புபொருந்தி
ஒற்கமின்றுபணி வுற்றுவி ரவியொருருக்கொருவர்தழுவிநீராடி. (நுகூள)

புணடனிகரட நண்ணிவணங்கிப் பொற்றியோங்குரு புரத்தவலஞ்செய்
தணடமேவ நிபிர்க்கபதி கம்பத்தரு கேலைக்குபணவுற்றரிநாமம்
பெணடபாடலபல கூறினாமேயக் கோயிலிற் குலவுவிட்ட லினைக்கண்
கணடகன களிதுலும்ப வணங்கிக் கயினுடற்றழுவியன்புகனிந்து. (நுகூஎ)

குனிர்சுரதிதோறுறு மன்பர்கொடுத்த குறையில் பாடலடிமுன்னுறவைத்துத்
தெளிவிப் பின்னெதிரடைந்து பணங்கந் திறமிலாமலுனதன் பரிசித்
துளிரு ரோறுறுசெய்கையினக்கேதோன்றுகாங்களெதிர்சொல்வதுமுண்டோ
அளிதிரம்பு கருணாநிதியே யென்றனைவருந்துதி புரிந்தனராக (நுகூஅ)

விட்டலன் சொலல் விரவுமுறுள்ளம்யிதிர்விதிர்த் தலரின் மின்னினை நோக்கி
மட்டிலென்னது மெயன்பனடாது வருவதற்கு வலியின்றி வனாக்து
கிட்டவென்கண வரவிட்ட வபங்கங் கெழுமல் கண்டெனுள மினைகிறதாதல்
பெட்டவன்பனிடை நாமடைவற்றுப் பெரிதனுனிலே யுசாவுதல் வேண்டும்.(சுரா

என்றனன்வின வியொண்கமலப் பெணினை விலாயினை வணங்கவனேகர்
துன்றுகின்ற தினமின்ற வணெய்திற்று களினின் சருணவடிவு துலங்க
நன்றுசேவைசெய நாடினர்காணூர் நலிவுமேவுவ ரொனச்சொல நாதன்
பொன்றதும் புனிறையொன்று விகங்கபூபதிக்கண் விழிபோக்கியுரைப்பான்.( )

நாதகண்டவுட னெனவயின் வல்லேயெய்து நீகருடனேறியெனவங்
கோதுறுங்கடி த மொன்றெழுதித்தந்து வணவேகி நகரும்நது காராம்
சாதுதன்வயி னளிந்திது தன்னைத்தக்க நின்பிடரி லேறுறவேற்றிப்
போதுகொண்டவனை யென்னலு மந்தப்புட்டு நாயகனுடன் கொடுபோனன்()

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

ஒருகணத்தி லுயர் தேருநகர்க்கு ளுற்றோர் பண்டரியுறுதிசைநோக்கிக்
கருகிவிட்டலனே பரவசமாய்க் கண்கணீருக விருந்ததுகாராம்
அருகுவந்தவர் தமக்கு நினைப்புண்டாகவே யினிதியற்றிய நந்தன்
திருமுகந் தனைவழங்கி மெயன்பீர்தேக நண்ணிலது தோந்துமையின்றே. (சுஎசு)

[க்கக்
முதுகிலேற்றி வருகென்றெனைவிட்டான்மொய்குழாய்முகில்விசைந்தமைநோ
கதுமெனப் பிடறிலேறுக வென்னக் கருடனேதுத றெரிந்து குகாராம
எதுகுலன்றிரு முகத்தைவிழிக் கணணினிதினேதத்தையவிழத்துடனேக்க
முதுவைகுந்த முறுமளவும் விலங்காமுந்துமாயுள்பெறுகிறக துகாராம் (சுஎச)

இன்னுமென்னிரு விபூதிகளுக்கு மிறைவனுகைவினி நீயெனிடத்தின்
மன்னினோக் கவலியின்றி யிருக்கும் வகையறிந்துன் வயின்வந துனைநோக்க
உன்னிலீண்டுமகிழுற் சவகாலமுற்றதா லவனுறற தொழிவில்லே
பன்னுமெற் கதுதனுலி விகங்கபதியை யுய்ததனலான பிடாமேனி. (சுஎடு)

ஏறியிங்கு விரைவிற் புகுகென்ன வெழுதும் வாசகமினைதுமுணர்ந்து
பாறுதம்பதியை நோக்கினாய பரமனேறு திருவாகனமான
மாறினின் முதுகில்யானினிதேற வாய்க்குமோவிது தகாதினியுய்த்த
நாறுபைந்துளவனின் முதுகேறி நண்ணல வேணுமிவனுன் மகிழ்வெய்த.( )

என்றடிக்கடி பணிந்தன நிவ்வாறியலுகின்ற செயல் யாவுமுணர்ந்து
தன்றுபுட் பதிவிளைந்தனர் மீண்டுதௌவினனடி யடைந்தவணங்கி
நன்று சென்றது நடந்ததுமெல்லா நுவிலலுங் திருவிளையகளுள்ளம்
கன்றிமென்மலரினங்கையநோக்கிகங்கியாமபுரிவதேதினியென்றுன் (சுஎல)

என்னலுங் கமலமங்கைமனுளா விளியெனே புரிவதவ் வயின்யாமே
நன்னருற் சவமுடிந்த பினேஙிநன்கு கணவெருபோவா மெனனாதன்
அன்னவாபுரித மென்றமர்வாக வடைவினனகு ஙிமமானபின்
தன்னும்வைணவர்கள் பணடரியென்னுங் தியழுர்தொழுதுபின்புதொடாந்தார்

பழுதில்வெண்ணெய் வினியாடல் செயக்கோபால மாபுரமடைந்து பயின்று
மூழுதுமின்பினிடை மூழ்னைராகி மூற்றுமாலரிதனுமை மொழிந்து
வழுவில்விட்டல னினல்லிடைகொண்டு வந்தவூர்புகவழிக் கொடுபோனூர்
அழிவிவின்புபெறுகின்ற துகாராம வரினேவுமவரவர் வயினுற்றூர். (சுஎக)

உற்றபோதிலவர் பண்டரி நோக்கியுன்னி நின்றபடியே யசைவின்றி
நிற்றல்கண்டனர் வியந்திவர்தீர நீணிலததிலெவருக் குறுமென்று
மற்றையன்பரை மகிழ்ந்துவணங்க வந்தவாக்குமரியாதையொடன்பர்
மூற்றுமன்பொடு தழீஇனரேத்த முந்திரோர்கள் பிரசாதமளித்தார். (சுஎம)

தந்தசாமி பிரசாதமருந்திச் சாமிபொன்னினுடனே சுகமேயோ
இந்தவுற்சவமு நன்குவிளங்கிற்றே கொலோவினிது கண்டுறுநீவிர்
முந்துசாத்திகொன வுற்சவ நன்றேமுடி விலாமுதல் வனுஞ்சுக மென்று
சிந்தையிற்களிதளும்ப விசைத்துச்சென்று கூடினார்செலுந்தமனூர்க்கே.(சுகக)

பண்டரிக்கு ளுறைபங்கயமென்கட் பரமனெண்முடியின் மீதுகிரீடம்
குண்டலஞ்செவிகளிற் கவின்மேவக்கொண்டு கைகளில் விளங்குசங்கம்
மண்டழற்றிரி கிரிதண்டொடு வல்வில் வலியகட்க மிலகப்பொனினுடை
தண்டுழைத்துளவொடொண்மணிமார்பிற்றழைவுறபபலகலன்கடயங்க(சுகஉ

பெண்களுக்கழகு தந்துவினங்கிப் பெருகுறுந் திருவுடன் கருடன்மேல்
கண்களிப்பவிவர் கின்றனரெங்கிக் கருதுதேரு நகர்வந்து துகாராம்
எண்களிக்கமுன னெய்திமெயண்பாக்கின் புறத்தழுவவெய்தவசம் போய்
விண்களிக்க வழுதத்தரு மொண்சீர் விமலன் வந்தனனெனக்கண்விழித்தார்.( )

கண்டொன்னடிவணங்கதமண்ணிற்கவிழ்குழந்தையெடுத்தணை தாய்போல்
கொண்டமொர்புற வணைத்தனனடன் குளிர்வுகொண்டுள மகிழ்ந்து துகாராம்
சண்டனிர்த பயிறமமத மேயகலென்னி செங்கைமலாபற்றினரோகி
விண்டொன்றெ விளாய விருதத்திமிக்கசீர்பல விழைந்து துதித்தார். (சுகசு)

துதிவிரும்பி றுகணணன் மூளி ற்ற தொணடையாபரிவுகொண்டடனேக்கி
மதியிடீயப் பதிமிதாக தெமகரு நு வுடையெணமற்றதுகேட்டுள்
வதிருந் துனெய் தனமுகதேராகு வலியாகவுடையவெனவருகுதார்
பதிபுறைந்தமக ளபமமைத்துப பறறிலேயுகறி கடைந்து படைத்தான். (சுகடு)

அழுதுதேசுருண டன்றருனியன பமோடி னிகிலேக்கறி துய்த்தான்
குழுகவாய்மலர் தினுகதசுகுகணபினனவுணின்றதுகாராம்
ந ன ன ரு ங் ரு ன ந் தகதந்துபபல பிறவாவிடைபெற்றுச்
சமபிவ னருளாலுயர பெற்றனன் தாழுற்மிறபு பண்டரிசார்ந்தான்.

வேறு

வருமறையோன்மிதே னிந்துவினுர் வாக்கதகேளாப்பாராயணஞ்செய் தேரர்ந்து
தெருளுறுவான் றுகார மா பெருந்தவ தினுனையடைந்து செபபக்கேட்டுக்
கருதுளத்தில் வைகுந்தவாகன் வாசுதவமாய்க் கலந்தபோது
வெருவுறுங் காலிமோகெனைலலா மலையாணேன் விணையென்ற. (சுகள)

அன்னவரை மகிபாரம் விடுவகிந்துனைக் கேட்கிலமையு மெய்ம்மை
என்னவுன்னிக்கே குகுரவுக்கிந்தி றாயனிதிருக்குந்து
பொன்மா மாபாண்டிரு நாமமபுகன்று வைகுமத்தம்பாற்போர்ந்து
நன்னரளாய்த்து ரராமர் தமை நாடுவி வினயமொடி ளவிலுகின்றார். (சுகஅ)

ஸ்ரீமுருகந்த ராரைத்தெயப்பட்ட விரைதிருகனையத்திருத்
தாமளவு பதேசித்தினரீர பிரிபத்துர் கேட்டலர விரின்ன
நாமமொன்றுக் துகாராமர் நன்றென்ற சோதரம்பாரத தற்றலே யுடம்பு
தாமெல்லா மறையுற மூழ்கிகொண்டமமறையவற்குச சமைவுசொல்வார்.(

உலகிலுறறு சராசரங்கடமைநோக்கிக் கொண்டவினவுறறிலனைக்கு
லிலகுமனம் வேறுகு மாதலாற் போபாத்தல்செய்து மேவுகின்றேண்
தொலவலவரீர் சொல்லுமென்ன மறையவன்மெய்தாவென்றுசொலத்தொடங்கி
அலகில்பொரு ளொருஜாம வதாபுக் தான்படித்துச் சொன்னனங்கமா (சுஉ0)

தொலமளவுத் துகாராமரோ தொன்றும் பேசாமற் முடிப்புருமல்
உலிவின்றி யுறலகண்டு மறையவன் கம்பாத்தை விலகுறுத்துணர்ணைக்க
நலவன்பரிரு செவி புமிருவிரல் கொண்டிறப்புதைத்து காமமோதிச்
சலசவிலோசன னடியைத்தியானித்துக் கொண்டிருந்தார்),தவறுமுமல்.(சுஉக

அன்ன வகைதனைக்கண்டு மறையவன் சிந்தாகுல ஞயளவிறாரம்
தன்னிலிருந் திங்குவந்தோர் ஜாமமளவும் படித்துத்தளர்ந்தேன் வீணே
என்ன வருந்துறுபோதிற் துகாராமவன் முகத்தையேறநோக்கி
மன்னு கருமுகி னிறத்தோன் சகுணவடிவிடை மனத்தை வைத்தேனுதல்.(

வேறேயொன் றிலுமுருகி தோன்றவில்லை யெனக்காக மிருவருத்தப்
பேருகாதிம தூர்ச்சுத் தயவுசெய்து செல்லுமெனப் போகக்கேட்டுக்
கூருதொன்றும் பின்பு தூகாராமா தினைநோக்குக் குருசுவாமி
மாறேது மிலாதவரி மலரடியை யான்காண வருகத வென்ற. (ஈ ஈ)

அடியின்மிசை நெடி துவீழ்ந் தழுதிந்த விவேகசிந்தை யகேக நாளாய்ப
படியின்மிசை யான்படித்துப் பயனென்றறு காணது பலர்பாற் சென்ற
கொடியனியான் கூறியா ணவமீறித் திரிந்தும்பாற் குறுகியிங்காள்
கடியமனத் தடன்பரிட்சை செயவந்த பிழைபொறுத்தரு காத்தல்வேணி ( )

அருளுடையீர் பாண்டுரங்கள் கன்புடையீர அடியர்களுக் கனுக்கிர கிர்ந
பொருளுடையீர் மருளுடைய புலையர்தமை யீடேற்றும் பொருவிலாத
தெருளுடையீர் சிவகாருணியமுடையீ ரென்று செபரி யுள்ளத்
திருளுடைய விதோபதே சஞ்செய்ச யெனவேண்ட விரங்கி யன்பர். ( )

அன்னவனே யருகழைத்துப் பெரிது காலமல மனைதகி லல்கும்
பொன்னவனே யுரத்துலைத்தோன் றிருநாம மந்தொச்சை போதஞ்செய்பு
நின்னதூர் தனக்கேகிப் பரிலைபுரிந் திருகதியெனப போக்கி நேய
மன்னுதுகா ராமாதம தில்வந்து திருமாலே வருந்தி யழுதனர். ( )

வேறு

மற்றொரு தினத்தயலி லொசமென வாரா
உற்றவர்கள் கோத்தன முளந்ரவதே க
நற்றினர் மெயன்பரை யழைத்து நடராஜனணிந்
திற்றவினிதாகிய சுவைப்பத மமைத்தார். (ஈ ஏ)

யாருமினிதாயுண வயின்ற பிரியாவிப்
சீரினரிகோத்தன மியம்புதல் செய்லிர்த்
சாருமுதயத்திலியலராதி சமைதது
தேரின் மகிழ்வுற்ற பினிாமபிய மெயல்ப . (ஈ ஐ)

ஒருவருமுழுமவு வருற்றவொரு வாவிப
பொருபுனலிலாடியரி பூசனை புரிந்தார்
வருமளவிலாடி புனல்வாவி யுவாமாறிப
பருக நலவின்புனல் பரந்துளதெனாளும். (ஈ ஒ)

பின்பொரு தினத்திரவு தன்னிலரிபேரோ
மன்பொருவில் கீர்த்தன மகிழ்ந்தனருரைக்க
அஞ்பினளவில்லவரடைந்தார் விரைவி
இன்பின் மிருபோகிருவ செய்தினர் தறம்தோர். (ஈ ஈ)

அத்தறவிலேரிரு வருந்தனி மெயன்பர்
ஒத்துரை செயுங்கதையிலோது திருநாம
பத்தியை நிறீ இப்பழகு சாதனைகளிற் சீர்
உத்தம நன்மால் பெயருரைப்பதெனவோதி. (ஈ ஈ)

எக்கருமமுஞ் செயவியன்றதுவுமாகி
மூக்கியமதாரு நமுகுந்தனதுநாமம்
தக்கதொரு நான்கு வருணத்தினர் தமக்கும்
மிக்கபல நீந்த வெளிதாகவும் விளங்கும். (ஈ ஊ)

ணவி லெய ராதுவ கினை மிகு
தெ ணகரை செய கின்ற ரு றித்தது
ரணகளி ன மாடவலென் றவி னியில வாது
தவ ஒதவி யாத கடையாட வளிறபோய (கூகக)

ந்தெ ரமலாமனு கீ டிசிகாரு
ரோதி சொலு மான கா சிதலாரினை
மாகத் ர மை யிசாசக்த் சோமாலை
ர் னாரு செய சகந்ர சிதாயி ர் பிறப் பாள (கூகச)

ர ன ரா கியி சாரத நமிமெசெய
ரெ ர் ள ம ர ய ய் மிமடம வகைகெ டி
ர சயிவ ரி சாரிய ம ர தி ம
ர் கென ர்வ ர ட ர் வ மை கெபதனன மய கி (கூகஞ)

கரு ல் ர ர் ப் ப ம ர் க கெய ரு
ர் ம ன் தி ர வ ணர் க ர ன் ர் ர ன்
ர் ல் ர ட ர் ர் ர்

ஊரருகிலுற்ற பொழிலுற்றபுனன் மூழ்கித்
தீரமதிருந்துபுரி பூசைசெய்த பின்பு
நாரணனுமை நவில்கீர்த்தன நயந்தங்
கார்வமொடு செய்துற வறிந்தன ரவ்வார். (கசஙு)

கீர்த்தனம் விஞ்வமகிழ்கின்ற நினைவோடு
சீர்த்திறம தாயபொருள் செங்கைகொடுகை
தீர்த்தனடியா னெதிர் சிறப்பு மிகவைத்தி
கூர்த்ததிறலன் பரடிகும்பிடுதல்செய்தா (கசச)

நாடுறு மெயன்பருற ணண்ணியதுதாது
கோடுவெலு மன் னுணர்தலாகி யெதிர்கொள்ளான
பிடுறுசுமங்கல மொடெய்த விகல்பெற்ற
நீடுதுறவோ ரிருவரும் வழியினோர்தா. (சதரு)

சூத்திர குலத்துறுதலாகிய தகாமை
போர்த்திய னடக்கைகள் பெருந்தகை நமக்கு
வார்த்தை பலவாக முன வருசததை மறந்து
சீர்த்திரமதாக வெதிர்செல்வதெனை யென்ன (கசஞ)

என்றவர்சொலும் பொழுதிலேந்த லுலகியாரும்
சென்றெதிர் கொளும்பரிசி யாறுமெதிர் சென்றார
கொன்றுவன் விவாதமதி லோமதிலாமல
நன்றுநடுவே புரிவனென் றெதிர்நவின்றாள (சகஎ)

அன்பரிடை யெய்தியெதிர் பூசனையமைத்து
முன்புறவணங்கி மொழிதீர்த்தன முயன்றுள்
இன்புறுப லோரொடு மிசைந்தினிது கேட்டு
மன்புள கரும்பிய வசத்தொடு வதிந்தான். (சடஅ)

அந்தவமையத்தொரு ஓடாமுனியருகி
சுந்தரதி கம்பரன் விபூதிமெய்துலங்க
வந்துதிகழன்பரை வணங்கி யுமைகோக்க
மூந்துநெடு நாணனி முயன்றுகொ டிருந்தேன. (சகக)

இன்றுநிறை வேறின மறைதமெனக்கென்
றன்றவனை நன்குதமு விக்கன மணைமித
துன்றின னிருந்தவெவ ருங்களி தளைந்தி
நன்றிவ ணடைந்தவிவ ளரிபதிதாளே. (சடய)

மூர்த்தியெனு மூவருரு வாகிமுயலுந்தத
தாத்தையை நோவென வியந்தனர் தழைக்கக்
கீர்த்தன முடிந்தவுட ரைதிளிளர்த்திச்
சீர்த்தபிர சாதமெவ ருக்குமருள் செய்தார். (சடுக)

அன்னபொழு தங்குமறை யோர்திலகனை
மன்னனெதி மாலடி யர்தங்கழல்வணங்கி
என்னதுபதிக்கினிதி னெய்தியெமை நீவிர்
நன்னர்புரி கிற்கென நயந்தினி தனைத்தான். (சடுஉ)

ஈன்றென நகர்க்குளுட ணணணினவரோடு
சென்றன நிருக்கவர கீந்தவுழை சேர்ந்தங்
கொன்றினொ லாருமினி தணடபினர் மாலே
தின்றுமளவிற்றறவி னேநிருவர் தின்ன. (சுடுங)

வைத்தரச னீர்ருவு ரும்பொரு துகாராம்
மெய்த்தகதை செய்யுமள வாகியவிவ்வேளை
ஒத்தன விவாதம துளுறநமி னுளுற்றில்
எய்த்தவரை யொததபடி யிபபொழு தொறப்பேன். (சுடுச)

தப்பவிடி கின்றில னெனக்கடி தாரற்ற
ஒபபியிரு வோருமு னுடற்றிவணை வெலவோம்
இ...பபாழுதுபாருமென வெய்தினர் துகாராம்
அப்பொழுது கீர்த்தனையி லன்பினுளை செய்வார். (சுடுடு)

பெ று

வான்மீகி யஜாமேளன் பிரகலாதன் நணிகைவன் கஜேந்திரன்
ஊன்மேறு சுவனைதுரு வன்றிளை பழிமுதலோ ருண்மையாக
மான்மேவு நிருநாமம வழுத்தியந்த மகிமையாலன் மேலவானம்
தான்மேவி ரதிசனில வேறிலலை சாதனங்க டாமுண்டென்று. (சுடுசு)

சொல்பவனின் மூடனில்லே யெனநாம நிதாந்தத் தணிவுகூறி
எல்லவரும் விட்டலன்ற ணமமேபஜியங்க ளென்றுசொல்ல
நல்லவுவை தனிலிருந்தோர் யாவரும் விட்டலனை நவின்றுதத்தம்
வல்லவுடன் மறந்துவிடோபா மயமா யசைவற்று வதிதலானூர். (சுடுள)

எதிரிருந்த துறவினர் சாமிருவருந துகாராம சாமிபாதம்
முதிருமன்பு கொணடெழுந்து சாலுடாங்கத்தொடு வணங்கிமுருந்தனுமம்
துதிபரிந்தா ரதுகணடு தாதுகோடெனு மன்னன்றுற வோரோநீர்
மதிமிருந்த துகாராமை வெல்லவந்திங்ஙனம் வணங்கல் வழியன்ரூதல்.(சுடுஅ)

உமைவேட தாரிகளென்றுன்னு கின்றேனி னித்தண்ட மூமக்கு ஞற்றச்
சமைவுறுகின்றே னெனனலுஞ் சன்னியாரி களரசே துகாராம்சாமி
இமையவருங் காண்பரு நாராயணரைய்ச் சங்குசக்கரங்கை யேந்தி
அமைவருந்தோணுன்கொடுதோன்று சலாலேவணங்கினம்யாமெனவறைந்தார்.

அறைவதுகேட் டரசனி வரிபஜீனத் காகாதாராத லாலே
நிறையிடைவைச் தொறுப்பலெனச் சிறுதலுங் துகாராம சாமிதேர்ந்து
முறைபுரிவோ யிவரையினி முனியேலென்றமைவு செய்துமுகுந்தற் காங்கே
நிறைவுறமங்ப ளாரதிசெய் தெல்லோர்க்கும் பிரசாத நிரப்பல் செய்தார். ( )

ஆனபின்புமுன் பிவர்தமருள் பெறுகோடோபா வென்பான் பிராடா
தானெனு மூர்போய்ச் சேர்ந்தான் புராணம் வாசித்தங்குச் சார்தலாக
ஞானமகாபண்டிதர் சூழ்ந்தொரு சுலோகத்துக்கு நன்கருத்தம்
ஊனமுறவுரைப்பது கேட்டுப் பிசகென்றுள்ள பொருளதற் குணாத்தான். ( )

வேறு

வினவியாரும் வியந்தின்ன மூடனுக்
கினநன்ஞான மியைந்த தெவ்வாறென
மனதிலெண்ணிப் பொருள் சொல்லும்வல்லமை
எனவித்தனைக் கெய்திய தென்றனர். (சுசுஉ)

என்னலுந் துகாராம ரினிதருள்
மன்னிவாய்த்துள னென்றணன்மற்றவர்
பொன்னின்மார்பினைப் போற்றுகின்றேரருள்
துன்னில்யாவுந் தலங்குமென்றரோ. (சுசுக)

அன்பர்தம்மரு ளாலிவனெய்திய
இன்பஞானத்தி னேச்சிஞ் சுவடிவாழ்
மன்புவிச்சரர் கேட்டுமகிழ்ந்தவர்
நன்புரத்துற நாடியொருவனே. (சுசுச)

போயழைத்து வருகெனப்போக்கினர்
ஆயவன்றுகா ராமரணுகிடம்
மேயநாளவர் சொல்லும்வியன்கதை
தூயசிந்தையிற் கேட்டுடன் றுன்னினரன். (சுசுட)

விழித்தகண்கள் விழித்தபடிக்குறச்
செழித்த வன்பின வசஞ் சிறந்தவண்
பழுத்த வின்னிசை பாடுகின் றேரொடும்
தழைத்தெல் லோரொடுந் தானுமயங்கினன். (சுசுசு)

யாரு மெய்ம்மறந் தெய்துமப் போதவண்
சாருநாதன் றலத்தில் விளக்கிடை
நேருந்தீச்சுடர் நேர்ந்து விதானத்திற்
சேரும் யாவுஞ் சிதைத்திட லாயதே. (சுசுஎ)

அன்னகாலத் தணிமிகு கோந்தியா
வென்னுமூரிடை யெய்துந் துலுக்கரில்
மன்னுசக்கிலிச் சேக்கு மஹம்மது
முன்னுஞான முதிர்ந்து விளங்குவோர். (சுசுஏ)

அனைவரும் வந்துகேட் டங்கிருக்கமா
மனைமுனிந்தவன் மாக்கதை செய்துகொண்
டினைவதின்றி யிருந்தவர் தாமெழீஇப்
புனைவிதானத்தைப் போக்கித் துடைத்தனர். (சுசுக)

துடைத்து முன்பிடந் துன்னுதல் கண்டவர்
அடைத்த வைம்புலத் தீரிவ் வமையத்திற்
கிடைத்துச் செய்ததெ னென்று கிளத்தலும்
படைத்தசெய்கை பகருகின் றேரரோ. (சுஎஅ)

ஓங்குதேகு வெனப்புக ழோரிடைத்
தீங்குதீரி சேவடி வாழ்த்துவோர்
ஆங்கு மால்புகழ் செப்புமப் போதரி
பாங்கு மேற்கட்டி தீப்பற்றிற் றுயதே. (சுஎக)

அத்தத்தியை யயித்துத் துடைத்திவண்
வத்தற்றேனென மற்றதுகேட்டவர்
மூத்தற்றூர்தெரிந் தாற்றில ரோமுகிர்
உத்தத் தியினை யென்ன வசாவினர். (சுஎஉ)

இல மேய்கதை செப்புகின் றேருடன்
மாலிஞம மகத்துவங் கேட்டவண
சால யாவருந் தம்மெய் மறந்தனர்
எலும் வெந்தழ லெய்தலறிந்திலா. (கூஎக)

வனலு மங்குறை யீசனே யாயிலும்
அனலவிதருள் செய்கில தோவென
வினவினாவு விமலன் மெய்யன்பா தம்
மன நிலாவி மயங்கின னென்றனா. (கூஎச)

வினவி னோர்ந்த மெய்ய றி வேமெனை
அனைய தேருக்கோ ரானையறுபதினா
றினைவுடன சென்று சோதித்து வந்தவன்
இனையா தேத வியம்பினன் மெய்யெனு. (கூஎடு)

சேறி யாவருஞ் சேரு மதுமம்மதி
வீறு ஞானம் வியந்து கொண டாடியே
மாறின மறறவா தாள்கள் வணங்கியங்
கேறிலின்பத் தழுந்தின னெனபவே. (கூஎசு)

மூன்பு திஞ்சுவடி னைறமு நிலனை
அன்பின் மூழ்கி யவசதத னையன்பா
இன்புகீட வியற்றுங் கதைவிரைப்த
துன்பி லாதவண் டின்னின முரைமே. (கூஎஎ)

அவனை யேவு மவரவன் மீள்கிலா.
தெவ னெனுமற் றெருவனை யேவினர்
அவரு மூன்புவந் தோனைன லாகமற்
றெவனெனு வுய்த்த யாவரு மெண்ணினா. (கூஎஅ)

எணணினர் குலவேற் றத்தை விட்டுநாம்
அணணி யன்பராக் காண னண்ருமென
உண்ணினைந் தங்கொரு வியெல்லோர்களும்
நணணுறுந் துகாராம ரறிந்தனா. (கூஎஙு)

தாமெதிர்ந்து தரிக்க வேண்டுமென்
றேமனங்கொ டெதிரவரக் கண்டனா
நாம நான்மறை வல்லவர் நண்ணினேர்
நேமமாக வணங்கினர் நின்றனர். (கூஅடு)

உம்மைக்காண வந்தோமெளி தாகவே
நும்மை யிவ்வழி நோக்கின மென்றவர்
தம்மை நன்கு தழுவி மகிழ்ந்தனர்
செம்மை யன்பரை நோக்கினர் செப்புவார். (கூஅ)

கலிவழங்குறு காலத்திலே நும்மால்
பொலிவதான புதுமை கண்மிக்கன
நலிவதின்றி நடத்துறுநீவிர்யார்
வலியிலேமுன்வழங்குகவென்றனர். (கூஅஉ)

என்னவன்ப ரிவர்க்கொரு சோதனை
முன்னர்க்காட்ட முயன்றன ராகியே
கன்னலூரு வைக்கிறினர் நாடுக
மன்னுநான்மறைவல்லவரேயென்றார். (சுஅசு)

றேமல்வழி நோக்கக்கினர்ந்தன
வீறுபஞ்சு நிறம்புறமேதகு
பேறுசாலும்பிரமகுலத்தினர்
ஈறுகாணரு மீசனிவனொ (சுஅச)

உன்னியீச னுலகருவென
மன்னினு னெனமற்றவர் சேவடி
துன்னியாரும் தொழுதனர் தோத்திரம்
பன்னினு ரவர்க்கன்பர் பகருவார். (சுஅடு)

பிரருவென்னும் பிராமணன் காலுதை
மருவு ஸ்ரீ வச்சலாஞ் சனமற்றிதென்
றருள்றெந் தெனதையன் வதித்தனன்
தெருள்றெந்தனிர் செய்யத்தகுவதோ. (சுஅசு)

இழிகுலத்திலுற்றேனை வணங்குதல்
பழி தமக்கெனப் பார்த்திலிரோபுவி
தொழுகுலத்தினி ரொன்றுதித்தனர்
வழுவிலன்பர்க்கு மற்றவர் கூறுவார். (சுஅஎ)

ஜாதியீன சண்டாளரே யாயினும்
ஆதிநாம மகாருவ ராயிலிம்
மேதினிக்குண்மிகச் சிறந்தோர்க்குறு
நீதிலாக்குலத்தோ ரொனத்தேர்ந்தனம். (சுஅஅ)

நாமநாம மியம்பியன்ரே வனத்
தாமதோர் புற்றமர்ந்தவ ரூதியோர்
சேமமெய்திச் சிறந்தனர் ஸ்ரீஹரி
நாமகீர்த்தனத்தா லுயர் நல்மையீர். (சுஅகூ)

உம்மையாங்க ளுகந்து தொழுதுயர்
செம்மை பெற்றன மென்றுநச் செப்பினீர்
எம்மையும்மடி யாரென வெண்ணுமென்
றம்மைநீ ரன்பனாத் தழுவிக்கொண்டார். (சுகூஉ)

எங்களூருக்கெழுக வெனக்கொடு
தங்களூ ரிடைச்சார்ந்து தினந்தொறும்
செங்கண்மால்புகழ் செப்பவினவினர்
நிங்களென்று செலச்சேவை செய்தரோ. (சுகூக)

அன்ன காலத்திலோர் குடியானவன்
மன்னவ்வூ ரிடைவாழி யென்றேறிமீத்
துன்னுறக்கத்தொடு செலத்தோமிலார்
பன்னுபண்டரி நின்ரூரு பத்தர்தாம். (சுகூஉ)

மேவுபோதவனைக் கண்டுவீசுநீ
தாவு வாசியிற் றூங்கினே சாகின்றும்
யாவதுன் செயலென்ன வினவினர்
வாவுவாசியில் வந்தவன் சொல்கின்றுன். (கூகூக)

வளமிகுந் துயர்தேகி ககரில்வாழ்
அளவிலன்பரரி கதைகேட்டனன்
உளநிரம்ப வொருமதி காறும்யான்
கிளரிரா முழுதுந் துயில்கெட்டன. (சுகூச)

அதனினித்திரை யென்னையமிழ்த்திய
நிதனில்வேறிலை யென்று விளம்பினன்
மதனனைத் தருமாலடியார் விஞய்
எதனிலெய்துவதிங்கென வெண்ணுவார். (சுகூடு)

நீரியற்கை நிரம்புறு தேகிவாழ்
சீரியற்கு முனைப்பொருள் செப்பியீய்
வூரினிற் பெறலோங்குசன் மானம்யான்
சூரியற்கு முன்மின் மினிதுன்னுமோ. (சுகூசு)

ஆதலா லிவ்வகனகர் தன்னுத
லோதகாதெனவூர்ப் புறத்தேகினர்
ஈதுதேர்ந்து மெயன்ப ரொழுந்தவர்
போதுநீ ணெறிபோக விசைந்தனர். (சுகூஎ)

சென்றுகண்டவரைத் தழுவிச்செவே
நின்றபோதவர் நேசமுடன்றழீஇ
ஒன்றலாகி மெயன்ப ரொளிர்முகம்
கன்றுநோக்கி நவிலுகின்றுரோ. (சுகூஅ)

இடபமா மதியில் லென்மகனுக்குக்
கடிமணஞ் செயக்காதலித்தேனது
முடியநீரருள் முற்றுகென் ரோதலும்
திடமெய்யன்பர் நன்றென்றவர் சேரவே. (சுகூக)

அழைத்துக்கொண்டு வந்தங்கவர் சேர்ந்துறத்
தழைத்தவோரகந் தன்று தினந்தோறும்
செழித்த கீர்த்தனஞ் செய்துறச்செய்தனர்
இழைத்த மற்றவரோர் மதியெய்தவே. (எஅ)

பண்டரிப்பரமன் பதம்பற்றிய
தொண்டரோ யீனியென்பதி தன்னுற
மண்டுநல் விடையீகென மாறிலா
ஒன்றபோதன வூரினர்க்கோதுவார். (எஅக)

இந்த நல்லவர்க்கியாவருஞ் சேர்ந்தொரு
வந்த மாய்வரி வைத்து மணப்பொருள்
தந்து செல்ல விடைதருவீனென
அந்த வூரினரவ்வகை செய்தனர். (எஅஉ)

தந்த வொண் பொருடானமை யாதென
வந்த தாசர் மனக்கிருந்தாததைச
சிந்தை கொண்டு மெயன்பர் திருந்தவூர்
அந்தணளரை நோக்கியறைகுவார். (எஎசு)

உம்மில் யாவர்வரி வைத்ததவுரா
தம்மை யோதுகவென்னலுஞ் சாற்றினா
செம்மை நீரொரு வன்பட்டு தூல் செய்வோன்
எம்மொடொத்தினி நீகிலனென்னவே. (எஎச)

ஈகலான்வயி னேகிமற்றி யான்சென்ன
தாகவேண்டு திரின்னு மம்பொன்னென
வேகமோடவர் சென்றுற வேண்டினா
போகநீர்பொரு ளின்றெனப் பொக்குமான். (எஎஞ)

காமம்வேரறக் கட்டவன் போற்றுகா
ராமரீசுமென நனிராவெலாம்
தாமரற்று கின்ருனது தன்னினா
ஆமறப்பய னென்றடைக தென்றுரிமை. (எஎங)

செய்யுஞ் செய்கைவிடுத தறத்தேம்பினா
எய்தினரொனேயுங் கொடுததற்கென
வையக்கேட்டவன்றன மனேயாள்வந்து
வெய்யதன்கண வற்குவிளம்புவாள. (எஎவ)

பெருமையிற் சிறந்தோ சொலேபபேணியுஙு
அருகிலெய்திய வந்தணரைக்கடிந்
தொருவுகின்றனே யொள்ளிய தன்றிதால
வருநமக்கினி மாற்றருந் துன்பங்கள். (எஅஅ)

ஆதலாருனக் காமள வீகெனக்
காதலாள் சொலலுங் கடுகிக்கனன்
ரோதுமாதர வொண்பொருளேதிள
பேதையே யெனலும் மந்தப்பெண்கொடி . (எஅஎ)

தாகச்செம்பு தனேக்கொடு தந்தவர்
போகச்செய்தனள் போற்றினள் பொள்ளென
ஆகக்கொண்டவ ரன்பர்முன் வைத்தனர்
காருத்தற் கன்பர்கண்டு கைக்கொண்டனர். (எஅஅ)

பட்டுநூலிழை பண்புடை யோனிவண்
மட்டிலீகையன் மாழைச்செம் பீந்தனன்
மூட்டிலென்ன முன்னூன் மறையோரிது
இட்டுபித்தனே யென்று ளெத்தினர். (எகக)

நன்றுசோதித்து மென்றெழு நாக்கொணர்
கென்றுமூட்டி யதிலிட்டுக் காய்ச்சினர்
கன்னுகீற்றங் கடிந்த மெய்யன்பினர்
அன்றுயித்தனே யம்பொலனுயதே. (எகஉ)

கண்டியாரும் வியந்தனர் கைதொழு
தெண்டிசா முகந்தன் னிலுமிங்கிவர்
கொண்டசீர்க்கு நிகரொவர் கூறிடில்
அண்டமீது மின்மினெனப் போற்றினர். (எகூ)

பொன்னஞ் செம்பினைப் போற்றரிதாசர்கை
மன்னநல்கியிம் மாநகராருமக்
கென்ன நல்கினு மேற்றமெனக்கொடு
தன்னுகென்ற சொன்னுர்துகாராமரே. (எகச)

வந்தனஞ் செய்து தந்தையை மற்றவர்
கிந்தையிற் களிகொண்டுடன் சென்றனர்
முந்தபண்டரி பின்பம் முதுநகர்
அந்தணளரி லன்பாவிடைபெற்றூர். (எகடு)

சென்று லோகமெனும் பதிசேர்ந்தவண்
நன்று கீர்த்தனஞ் செய்துறு நாளிலே
ஒனரநல்லரு ளூற்றவரோடு பின்
நின்றுபாடு நெறியுறு கின்றவர். (எகசு)

வேறு.

ஆகிய கோ டோ பாவென் பவர் துகாராமர் தம்மை
வாகுற நோக்கித் தீர்த்த வகைபல வாடுகற்குப
போகுதறனிலே யாசை பொங்கின தெனக்குநேரோ
ஏகுறு வழிக்கு வேண்டுஞ் செல்வுக்கின்றென் செய் கிற்பேன், (எகஎ)

எனமிக வேணடுகின்றூர்க் கிரங்கித் தாமிருக்கும் பீடத்
தினது கீழொரு வீராகனிருந்ததை யெடுத்து நல்க
அனகரை நோக்கிப் பூமியகிலுள்ள தீர்த்தமெல்லாம்
இனிதுகொண்டெவ் வாருடலியற்றுவே னெனவினுவ. (எகஅ)

அதற்கு மெய்யன்பர் சொல்வா ளளிததவிவ் விராகன்றன்னை
இதற்துடன் மாற்றி நல்லோர்க் கீந்தினி தூணழி தீயும்
மிதத்தெரு காசுமுன் ருனேயின்மிக முடிந்துசெல்லும்
பதத்திடை வேணடுங்கான் மற்றதுதனை யவிழ்த்துப பார்த்தால். (எகக)

யானுதவின விராகனுகவே யிருக்கு நாளும்
தினமில்லாது வேண்டுஞ் செலவு செய்துகொண்டு சென்று
நீனினை தீர்த்தமெல்லா நெடிதினி தாடமீண்டு
நானருள் விராகன் றன்னை நல்குதி யென்கணென்றூர். (எஉ)

அவர் நலதென்றுள்ளே மிக்காச்சரியங் கொண்டூண்டே
இவர் சொனதறிதல் வேண்டுமென்று தன்மனையிற்சென்று
கவர் விராகனை மாற்றுற்றேர்ர் காசினை முடிந்துகொண்டு
தவர்தமக்கீந்து தாமுஞ் சட்சுவையொடு சாப்பிட்டு. (எஉக)

மறுதின முடிந்தகாசை யவிழ்த்தனர் நோக்கமாயம்
தெறு துகாராமர் தந்தேசிக விராகனுக
உறுவதுகண்டு மிக்க வுவப்புடனன்பர் பால்வந்
திறுதியி லன்பரோ நீரிசைத்தது பழுதின்றென்றூர். (எஉஉ)

ஒருவருந் தெரியாவண்ண மொளித்திமற் றிதனையென்று
கருதுமை பங்கமூன்று பாடிக்கை தந்துகாசி
மருவிசுவேசற் கொன்றும்வரு கங்காதேவிக்கொன்றும்
திருமகட் கினியமார்பன் சேவடிக் கொன்றுமாக. (எஉங)

நிவேதித்து வருதியென்ன நிமலனை வணங்கித்தீர்த்தம்
தவாதற்று நானஞ்செய்யச் சார்ந்தனர் முன்னேகாசி
அவாவுற்றுச் சென்றுகங்கை யாடிமற் றதனோக்கி
ஓவாவுள நதிகளெல்லா முனக்கெனப் பெருகுகிற்போய். (எஉச)

பண்டரிப் பரமன்பர் பத்திர முனக்குத் தந்தார்
கண்டுகொள் ளெனலுங் கங்கை கங்கணக் கரத்தை நீட்ட
மண்டலி மொளிக்கை கண்டு மயங்கினர் நிற்கவாங்க
அண்டின யாருங்கண்டாச் சரியங்கொண டந்தக்கையில். (எஉஞ)

பொன்னெளிர் தாலிகச்சு புடைவையே யாதியான
நன்னர்செய் பொருள்களெல்லா நல்கினர் பூசித்தேத்த
மூன்னுறு கோடோபாவு முதுமொழிக் கவிஞர் நாவாற்
பன்னுறு கவியை நல்கப் பற்றுகை பயத்தாழ்ந் தன்றே. (எஉசு)

கண்டவர் குகாராம்சாமி கவிக்கிந்தச் கங்கையன்பு
கொண்டுகொண்டாளே யென்றுவியந்து கொண்டாடலுற்றார்
அண்டுகோடோபா காசியமர் விசுவேசன் பாற்சென்
றெண்டிகளன்புசால விறைஞ்சினர் வழுத்திச்சொல்வார். (எஉஎ)

எனதுதேசிகருனக் கோரின் கவிதந்தார் கேளென்
றனகவொண் கவியைப்பாடவ லருகத்தலே யசைத்தான்
மனமெழிந்து விசுவேசன் மற்றது தெரிந்தியாரும்
கனகவிபாடி னேனைக் கணக்கறப் புகழ்தலானர். (எஉஅ)

பின்புகோடோபா கான்குதிங்களங் கிருந்துபே
மன்புகழ் கலையக்குவந்து மாலடி வணங்கிப் பாதத்
தின்புடன் கவியைவைத்தங் கெழிற் றுகாராமர்தந்த
பொன்பெறத் தக்கோர்க்கீந்து பிதுர்க்கடன் பொலியச் செய்தார். (எஉக)

காசொன்று மூடிந்துகொண்டங் கவணீரி இக்கருதுந் தீர்த்தம்
மாசொன்று மின்றியாடி மகிழ்ந்தனர் மீளும்போது
தேசொன்று மன்பர்தந்த சொம்பொனும் விராகன்றன்னை
ஆசொன்று மிலர்பானல் காதகத்து வைத்திட நினைத்து. (எகூ)

மனைவந்து புகுந்துபின்புமாண்டுகா ராமர்பாதம்
தனைவந்து வணங்கிநிற்கத் தகுந்துகா ராமசாமி
இனைவந்த வுனக்குமுன்னே யானல்கப் படிவிராகன்
முனைவந்து கொடாததென்னே மொழிகென முறுவல் பூத்தார். (எகூக)

கைதப்பிப் போயிற்றந்தக் கனகநல் விராகனென்று
மெய்தப்பி யுரைத்தார்கோ டோபாவது விமலர்கேட்டங்
கைததப் படியோவென் னுவறைவதொன் றிலராயுற்றார்
சொய்தப்பி டிறுசொற்கோ டோபாமனதுழையமீண்டார். (எகூஉ)

வந்தகத்திருந்துமுன் மூன்ரூனையில் மூடிந்துவைத்தி
ருந்தபொற் காசுதன்னை நோக்கலும் வெறுமையாய
மைந்ததைத் தெரிந்துசால மயங்கின ராகியந்தோ
இந்தவென் விதிக்கென் செய்கேனென மனம்வருந்தி நைந்து. (எகூக)

யான்சொல்பொ யெனக்குத்தானே பலித்தது மெய்யாயிற்ரூல்
வான்செறி குருத்துரோகம் வந்ததுமன்றி நாளும்
ஊன்செறி யுடம்புபோற்றுங் குடும்பர ஷூணையுமோய்ந்த
தேன்செம்பொ னுசையாலன் ரூவென வேங்கியுற்ரூர். (எகூச)

அப்பதினிற் றுகாரா மரிகதை நடத்து மோர்நாள்
ஒப்பது பாண்டுரங்க னுருவத்தின் மனம்பதிந்து
சப்பறமவ சத்தோடச் சுகார்த்தனன் கதைசெய்துதிற்ரூர்
மெய்ப்படி கேட்டுற்ரூரு மெய்ம்மறந் தோவம் போன்ரூர். (எகூடு)

அவ்வமயத்திற்றீப மனைத்திற்கு நெய்வாக் குற்றச்
செவ்வைசெய் வோருந்தேக மறந்தன ரிருக்கத்திபம்
கவ்வழலவித்தாகக் காரிருள் பரவாதன்பர்
மெய்வழங் கொளிவிளக்கிப் பகலென விளங்கிற்றம்மா. (எகூசு)

ஜாமமூன் றளவுமன்பர் தாழ்வுரூர் பாண்டுரங்கன்
நாமநன்குரைத்துச் சாமநான்கிலா ரதிசெய்தேத்தித்
தாமவணி ருந்தபோது சரீரத்திற் காந்தியோய்வ
தாமள வாகித்தேகத் தடங்கின தியாருங்கண்டார். (எகூஎ)

இருளுற லாகயாண்டு மெரிவிளக் கனைத்துந் தோந்து
தருநெயுந் திரியுந்தேய்வு தானின்றிப்பாத்திரத்தும்
திருவிளக்கிடத்தி முற்றகிறந் தெரிந்தனி சயித்துப்
பொருவருஞ் சோதியன்பர் புரமென மகிழ்வுபூத்தார். (எகூஅ)

வேறு

இவ்வாறு லோகமெனு மாப்பதி யெய்தி யுற்றுத்
தவ்வாத கீர்த்தித் துகாராமரென் சாமிமீண்டு
மெய்வாழ்வு சேரும் தமதூர்வயின் மேவியாண்டுச்
செவ்வாய் முருந்தன் றிருக்கோயிலிற் சென்றுநின்று. (எகூக)

தொழுதார்வமோடு படிவீழ்ந்தெழீ இத்தோன்ற நோக்கிப்
பழுதேது மில்லாப் பரந்தாம வெம்பாண்டு ரங்கா
முழுதாகெனக் குமகிமைத்தளே மேவமூட்டி
வழுவாதெவர்க் கும்பிரியந் தரவாய்ப் பதாக்கி. (எசஎ)

சுவையாறுபெய் சோறுதுய்த்துச் சுகந்துன்னலாகி
நவைமேவிய சோம்பொடு நித்திரை நன்குமேவி
இவைமேவலாறு னெழினுமை சங்கீர்த்தனஞ் செய்
பவையோவலாரு மெனநான்பயம் பற்றிநின்றே. (எசக)

இனைவாகி நிற்குமெளி யேனிலை தன்னையேதும்
நினையா திருக்கை நினக்குத்தகு நீதியாமோ
முனைவாவெவர்க்கு மினியேனு மென்மேன் முயன்று
வினைவேரறுத் தின்பதமேவுற வேண்டுகென்ரூர். (எசஉ)

அக்காலையில் விட்டல மூர்த்தி நன்காய் நகைத்துத்
தக்காயுனிட்டந் தருவேன்விரைந் தின்னருங்கேல்
இக்காலையென்று தழுவப்பணிந் தேத்தி யன்பர்
புக்கார்மெய்ஞ்ஞான பதிமேவு பொற்கோயிலம்மா. (எஅசு)

வேறு

கோயிலிற் சபாமண்டபத் திடைநின்று குறித்துத்
தாயிலன்புடை ஞானதேவனைத் தனிதாழ்ந்து
வாயிலின்புறப் பலவகைத் தோத்திரம்வருத்தி
மேயினு நொருபாலுற மீளுறுபோது. (எசச)

வழியிலே யிரையெடுத்துறு பக்ஷியின் வகைகள்
பழியிலன்பரைக் கண்டன பறந்தன பார்த்து
மூழுவதும் பிராணிக ளிடத்தபேத முன்னது
தழுவியானுறப் பேத மிப்பக்ஷிக டமக்கென். (எசடு)

என்னே நோக்கிமற் றிவைகளோடுவதை யெணணீயக்கால்
நன்னராகில தெனதுள மென்பதை நயிலும்
இன்ன வென்னுளம் பரிசுத்த மெய்தள விங்கே
தன்னலே நல னென்னப்பாண் டுரங்கனைத் தொழுது. (எசஙு)

மனனஞ்செய் தசைவற்றச் சித்திரமெனவாய்ந்து
கனலொர் நான்கு நிற்றலும் விடோபா மனங்களித்து
தனதுமெய் யன்பரிடத்திலெவ் வுயிர்களுஞ் சாந்து
பினமுருதுற வருளின னவ்வயிற் பேதம். (எசஎ)

இன்றி நிர்ப்பயத் தெய்திய பக்ஷிகளெவையும்
தன்றியன்பர் தந்தோளினுந் தலையினுந் தன்னி
னின்றிருத்தலுஞ் சரித்தலு மரமென பிரம்பி
நன்றியன்றன தெரிந்தசை வற்றனர் நண்ண. (எசஅ)

பயந்துறந்தன பக்ஷிகள் சரித்தன பார்த்து
நயந்திப் போதுதான் சமபுத்தி யெனக்குநல்கினன்கீர்
வயந்தினைத் தருமாலென மனமிக மகிழ்ந்தி
பெயர்ந்து ஞானதே முன்னின்று கீர்த்தனம்பேசி. (எசக)

நண்ணினரிவர் பின்புறத் துறறுநா டோறும்
பண்ணினர்கவி பாடவுந் தாளமும் யாழும்
மண்ணினர்மிரு தங்கமும் வாசிக்க வந்தாம்
திண்ணினர்பதி நான்குபே ரன்பரைத் தேடி. (எடுடு)

வந்து கண்டனர் நிர்ப்பயத் தொடுபெகூி வகைகள்
மூந்துகின்றன வியந்தியம் வாசித்து மொழிந்தார்
பிந்துகின்றன்ப மொடுபல கீர்த்தனம் பின்பு
தந்துமங்களா ரதியறி வீசரைத் தாழ்ந்து. (எடுக)

விடைகொண் டுண்டினர் தேசுவென் றுரைபதிமேவ
நடைதொடர்ந்த சங்கதிபலருஞ் சொலகாடி
மிடைவுறும் புள்ளின்மெய் யுடையன்பரை வியந்தங்
கடைய வேண்டினர் சிஞ்சுவடியிலுள வறவோர். (எடுஉ)

ருவன் றன்னையே வினரவ ணேடவத் துரைப்பான்
பெருகுமன்பா ரச்சனம்பல பேசிக்கொண்டிருந்தார்.
மருவுங் ரீச்சனங் கேட்டுமற் றவரொடு மயங்கித்
தருணமுமே செவிமடுத்திருந்தனன் சேர. (எடுசு)

ருகால்லவுக்தைத மறந்திராப்பக லங்குத்துண்ண
கலவுக்கணா முன்னாள்வரை வாளுழ
ுலிலேது துகூ ம னுதாமேவர வெண்ணி
பலலியொன்றி ரா மெய்யன்பரறிந் தனரிதனே. (எடுச

ருகிர்ந்துகா நிரிந்திடல் வேண்டுமென்றெண்ணி
பிரிர்ந்தா ரா மறையோர் வருவழி பிடைமுந்தப்
மாதிந்ரபுர்ரு ன்பாைப பொருந்துநேரக்கி
ஆிரந்துலை நதனரதியாமிது வெனவருகே- (எடுடி)

மேவி மெய்யன்பரவர் தமை வணங்கலும் விரும்பித்
தாவிலந்தணரன்பரை வணங்கினர் தழுவிக்
கூவி மேலினா தம்மனூர குறைவற முங்காள்
ுயில் ஈர்த்த னகேட்டி பசரித்தனருறைய. (எடுசு)

வேறு

அந்தணரனர் நமகரது நல்விடை
வந்ததாக மெய்யன்பா தம்மனூர
முந்தலாயுன்றமபி கோயின் முன்
பந்தமால டச்ச வணங்கிப போற்றினா. (எடுஎ)

ளமேக மெனாகிய நீனத
யாள கோருராக் கெளிய விட்டல
ளீள நின்மல நிலையிலும்மலா
தாளமேவு சீதரதியாபர. (எடுஅ)

பாண்டுரர் டு செமபது மலோசன
ஆணடுதோ வாசு முகசுந்தர
ாணடு வெவலையினி துலாவமால
பூணடுபாவமும பொய்யும் பொங்கின. (எடுக)

ஆதலாலினை யெதனுக்காகவோ
பூதலத் தனிற்பொருந்த வித்தனை
த்தமாயது நிரம்பிற் றென்னையுன்
பாததாமமாயடையப் பண்ணுவாய். (எசுஎ)

இனிவினாக் தெனுவேத்தி வேண்டிடக்
ளனிவுகொண்டுடன் கமலலோசனன்
தனிவினைந்திடேற் சோமவாரநேர்
பனிதெறுங் கதிர்பாவு காலையே. (எசுக)

நீநினைத்த வாநிரம்ப முற்றுவேன்
நானெனைச்சொல நளினநங்கைதன்
கோன்முகத்தினை நோக்கிக் கோவலா
யானிழைப்ப தொன்றினிது கேட்டியால். (எசுஉ)

எறி

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

பத்தர்தஞ்சொ மணிக்குப்பாலியே
ஒத்தவிந்திராயணி யதோரத்தில்
மெய்த்தநின் பதம்போலும் வீடமைத்
தத்தலைத்தி லுன்னடி யர் யாரையும். (எசுங)

ஈட்டியன்ன நோடிவற்கின் போனகம்
ஊட்டிநின் பதத்துய்த்தல் செய்யவென்
மாட்டியன்றதோர் காதல்வாமனு
வேட்டியென்ன மாதவனும்வேண்டி னுன். (எசுச)

வீசுவகருமனே மேவக்கூவிநீ
கசியுமின்னதிக்கரையிலே திகழ்ந்
தொசிவறும் பரமபதமொத்ததாய்
வசிவறும்புதுமனே யொன்றுக்கென்றான். (எசுடு)

அத்தினத்தன தாகவட்டமா
சித்தியாவையுந் தந்துசேர்வுற
முத்திமேவுநன் முதல்வர் முததாமா
வித்தியாதரர் வீணைநாரதர். (எசுசு)

சனகராதியோர் சுகர்செழுந்தவா
அனகருத்தவரம்ப ரீடர்மா
கனகனற்சுதர் கருதிமக்குரர்
இனகணக்கிலோரெவரு மெய்தினர். (எசுஎ)

விட்டலன்றுகாராமர் மேவினோர்
கட்டடங் கவுங்கலந்து வைகுற
மட்டலர்ந்த பூமங்கை செங்கையால்
இட்டமாய்ப் பரிமாறற் கெய்தினள். (எசுஅ)

ஈதுநோக்கி யிந்திரனே யாதியோர்
சாதுவாந் துகாராமர் தந்தவம்
ஏதுசேர் கணக்கில்லை யென்றுவான்
மீதுநின்று பூமழை வீழச்செய்தார். (எசுஙு)

பொற்கலத்துறப் போனகம் புசித்
தெற்கலந்த வெல்லோரு மின்புறீஇ
நற்கரங்களாய்ச்சுகந்தனமலர்
ஒற்கமெல்லியீயு தவப்பெற்றனர். (எஎடி)

தாசராந் துகாராம சாமியை
நேசநாமகீர்த்தன நிரம்புறப்
பேசவேசெய்துபெருகுமின்பநீர்
மூசமூழ்தினர்முழுதும்யாவரும். (எஎக)

பாற்குனப்பரிசுத்தம்பற்றியே
நோற்கும்பன்னென்றுய்துவலுறுந்திதி
ஏற்கப்பூரணையெய்துங்காறமம்
மீற்கதெய்தினர்மகிழ்நிரம்பவே (எஎஉ)

ஐந்துகாள்வையாக யாவரும்
மூந்துமுற்சவமுடிவதானபின்
வந்துகூடுமுற்றிதி கொண் மாலையில்
கந்துமேவுசெங்கை யனல்குவான். (எஎக)

நன்றுநீதுகாராமநாமனே
இன்றிராவருயாமநான்கிலும்
ஒன்றுகீர்த்தனமுனைத்துக்காலையில்
துன்பவைருந்தந்தொக்கிஞ்சொடூரு. (எஎச)

சழுவிஞன்றுகாராமசாமியும்
வழுவினமாலடிவணங்கியின்பமா
நழுவில்வாரியுண்மூழ்கிகண்ணீரா
முழுதும்பாடிஞர்முருந்தன்கீர்த்தனம். (எஎடி)

யாருமோவியத் தெய்தக்காலையில்
நேருமங்களா ரதிநிரம்பிஞா
ஊரும்பண்டியை யுதைத்தவுத்தமன்
சேருமன்பனா நோக்கிச் செப்புவான். (எஎசு)

உலகத்தெய்திநீ யுத்தரித்தனே
பலகற்றென்புகழ் பாடிவாழ்ந்தனே
நிலவுற்றெய்திவி மானநின்றது
குலவுற்றெய்துகென் றினிதுகூ றினான். (எஎஎ)

வேறு

உடன்விட்டலன் றனிருதாள் வணங்கியுறு மன்பர்தம்மின் மருவும்
மடமிக்க வட்குவழு வாவைகுண்டமரு வற்கியானிவமயம்
திடமுற்று மேவுநிற தாலுனக்கு முனநன்கு செபபு திறநீ
யிடநிற்கி லாதெனுடன் மேவுகென்று விளைவுற்றெராளே விடலும். (எஎஅ)

அவ்வாள் விளைந்து மனமேவியன் பரனைவாசகங்க ளறைய
ஒவ்வாமலேந்து மதிமேவுகாப்ப முளனுனிதன்றி மனையில்
தவ்வாகறந்து வருமேதியோடு தகவானபிள்ளை கனையும்
எவ்வாறிகந்து வருவேனிவேலை யசையாதெனப் புகலவே. (எஎக)

அச்செயகை யன்பருள நன்குதேறவாள் வந்துகூறவினவித்
தற்செய்கைமாறு கிலளின்னமீது தவிராட ஞதுவிதியை
எச்செய்கைகொண்டு தெறுவிபபதில்லை யெதனுலு மென்றுதமது
மூற்செய்கையென்னை யெனமேவுசிடர் முதலோரை கோக்கிமொழிவார். ( )

இபபோதியான் வைகுந்தத்தை மேவுகிறதாலொருங் குமினிநீர்
ஒப்பார்குடும்ப மூடனுவிலாம லுளநிசசலங் கொடிறவே
எப்போதும் விட்டலனையே பழிப்பதியல் வாயினிக்கலியுக
வெப்போவி நல்ல விபவத்தின் மேவிமீளாத வீடுபெறுவீர். (எஎக)

என்றங்கணுள்ள பெரியோரெவர்க்கு மினிதானவந்தனமூடன்
தன்றுஞ்சனங்க ளனைவர்க்கு மங்களமு நன்குசெய்து சொல்லி
நன்றின்பமாக வெல்லோருநல்கு விடைபெற்று நண்ணிவெளியே
ஒன்றன்புகூர ஹரிநாமமோதி யுறுபோதுகண்ட வெவரும். (எஎஉ)

அவர்சொன்ன வாய்மை தனேநன்குசாவி யவரைப்பிரிந் திறதலில்
எவருங்கலங்கி யிருகண்கணீர் களிழியத்துயர்ந்து சலியா
இவர்தம்மை யோவியினி யாமிருப்பதிலே யென்றுகான மியலும்
தவர்தம்மிலாக நினேவார்சிலோர் கடமதூரை யோவநினேவர். (எ ஆகூ)

சில்லோரிறந்து விடனன்ற தென்பர் சிலரொன்று கேட்ப இனியிக்
கல்லோர்விளம்பு கதையென்றுரைத்து கலிவின்கண் வீழ்வர் சிலரால்
எல்லோருமின்பு பெறவென்று காண்பதிவர் தம்மையென்பர் சிலரய்ப
பல்லோருமின்ன படியேபுலம்பு படுகாற்சி ஜாயிபதிதான். (எ ஆ ஏ)

இந்தாயணிக்கணினி தெய்திநின் ரெரிருபச் சொடேழுகவிகள்
மூந்தாதரத்தி ஞெடுகூறுபோது முதுவாளிருநது முழுதும்
நந்தாவொளிக்கொ டொருமானமங்கு நணுகிற்று நித்தருடனே
வந்தார்நிறைந்து பிரமாதிதேவர் மலர்மாரிபெய்து மகிழவாய. (ஆ ஆ)

ஜயவென்றுரைத்து வருவோர்விமான நிரைதங்க மங்குரெரிய
இயலொன்றமேவி யொளிர்சோதி மானமெதிர் கண்டிராமர்சிரசம்
முயலுஞ்சகாப்த மூவைந்துநூறு முப்பானிரட்டி பன்னெனை
துயரும்விரோதி வருடங்கடைக் கணுறுமாத பகுளதுதிகை. (ஏ ஈ)

மதிவாரநேரு முதயத்தி ரூன்கு கடி கைக்கணேறி வழியே
எதிர்வார்நெருங்க வினிதெய்தினர் மெய்யெதிர் சோவைகுந்த நிதி ரய
முதிர்காதல்கொண்டு கண்டோர்களுக்கு முனராயர் பாத பிரிய
திதிமேவுகண்ணன் வருபோதினுறற துயர்போல்வ தானதுயர். (ஏ ஈ ஏ)

வேறு

இதுதெரிந்து ஜிஜாயி யென்பாள்வயிற்
றதிரமோதி யலறித்தன் மக்களோ
டெதிருமிந்தா யணிக்கரை யெய்தினள்
பதியைவிண்ணிடைப் பார்த்துபுலம்பினள். (ஈ ஈ)

கணவரோவெறி கொண்டவர் கட்டுளை
புணர்வதின்னது மெய்யெனப போற்றிலேன்
உணர்வி லார்குழ றுற்றனென்றுற்றேன்
அணவிஞர்விண் மெய்யாயென்ற ரற்றினள். (ஈ)

ாதுமெய்யெனத் தேர்வுற வேனெனில்
சாதுவான பதியொடு சார்குவேன்
கோது கூர்மதியார் குடிகெட்டெனென்
ஏதுசெய்வனினி யென்றிரங்கினள். (எ ஈ)

இந்தவாறத்த மெய்துறுங் காறுமுள்
நொந்து தன்மனே நோக்கினள் போயுற்றுள்
வந்தயாரு மவ்வாறு மனேபுக்கார்
மூந்துதம்பிகான் ஹையா முதலிஞர். (எ ஈ ஆ)

கூடப்பாடிக் குலாவுபன் ஞன்குபேர்
வாடப்பெற்றுடன் மன்னு மெய்யன்புரை
நாடத்தக்கது நன்ரெருகாலென
நீடக்கிட்டினரவ்வுழி நேர்ந்தரோ. (எ ஊ)

ஒருதரம் மெனினுங் காண்கிலாமெனில்
பிரிகுவோ முயிரொன்று பிதற்றினர்
மருவினர் முத்தினமங்கு வைகுநாள்
சருவுதம்பிசமை யாயெண்ணியே. (எகூ)

ஓவியென்னுங் கவிகொண்டுறத்துதி
தாவிலாதங்குச் சாறறறு போதுவான்
மேவுமன்பர் தமெய்க்கஞ் சுதத்தையும்
வீவிழுளத்தை யுந்தரை வீழ்த்திரர். (எகூ)

வீழ்ந்தகண்டு வியந்தனர் யாவரும்
சூழ்ந்துவேண்டிய சுங்கட்குருத்
வாழ்ந்தவன்பர் பரவித்தாமெழச்
சூழ்ந்து பட்டரனுமதி தன்னம்ப. (எகூ)

பஞ்சாமித்திதி பற்றிப் பல்லாண்டிலும்
செஞ்செவே செய்புஞ்செய்கையாலாஞ்செய்து
விஞ்சுமுற்சுவமாதி வினக்கிரர்
வெஞ்சுருத்தகியாபியங் கெனபதே. (எகூ)

ஐந்துமாத மகளசிரோயி யாரர்
தந்து நன்மகனைத் தகுகாமந்தான்
முந்துநாரண னென்னமொழிந்தனன்
வந்தபுத்திரன் மாமதியாயிருன். (எகூ)

தந்தைபோலரி சீர்த்தனஞ்சாற்றுவா ன்
முந்திகாருமுயல்வுழிக் காண்ஹையா
உந்துறுங்கவலில் லுபதேசந்தரம்
வந்தியம்பினை குந்தத்தின் மன்னரர். (எகூ)

இதற்குமுன்பு கெந்நார் வாம யென்னுரர்
அதற்குள்னே லிங்கதாரி யென்றகிய
திதைப்பி லாக்கவர் சேட்டனறு நாமத்தான்
பதைப்பி முகையும் பாசமு நீத்துனான். (எகூ)

கில மப்பத் துகாராமரைச் சேவிக்கும்
காலத்தன்னிலோர் நாட்கண்ணனம்பரை
எலநோக்கி யெனதக்தகாலத்தில்
சாலமும் மைத்திரிக்க வேண்டினேன். (அா)

இந்தாநல்வர மெற்கரு ளென்றவன்
முந்தவேண்டு முறைதெரிந் தன்பரும்
தந்திருந்தன ரவ்வரந் தான்பெற்ற
அந்தமானவற் கந்தம் வந்தண்மிற்றே. (அாக)

அந்தகாலம் வந்தண்மலு மற்றவன்
புந்திகூர்துகா ராமர் பொருந்துற
உந்திஞளெரு வன்றனைத் தேகுவூர்
வந்துதம்பியைக் கண்டுவருகென்ருன். (அாஉ)

தம்பியும் பட்டருந் துகாராமர்தம்
அன்புசேர்சிறு மைந்தனு மாதியோர்
ஐம்புறுங்கவர் சேடெறு நன்மனைக்
கின்புகூர்ந்துற வெய்தின ரன்பரும். (அராசு)

கண்டுபூசித்துக் காரெழுக் கண்ணன்மெய்த்
தொண்டர்மற்றவற் கின்னரு ளேசுரந்
தண்டபெட்டற்கு மன்புடைத் தம்பிக்கும்
விண்டொமம் விளம்புதம் மைந்தற்கும். (அராசு)

ஆசிகூறியகன்றபின் மூவரும்
தேசுகூர்திருத்தேகுவைச் சேர்ந்தனர்
மாசிலாதரி கீர்த்தனம் வாழ்த்திநன்
னேசராகி நெடிதிருந் தாரரோ. (அராசு)

வேறு

பின்பதிணை கங்காதரர்க்கு நீலோபாகோ சாமிக்கும்போர்
அன்பொனுந் துகாராமசாமி கருவின்கண்வந் தருள்செய் திற்றூர்
மன்புவியி லின்னமுந்தம் மைத்துதிப்போர்க் கருள்செய்து வருகின்றூர்நீ
டன்பமுறப் பல்லாண்டு பல்லாணடென்றடியரெல்லா மினிதுவாழ்த்த (அராசு)

துகாராம் சுவாமி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ஆஉக்கு செய்யுள் இருக்கூறுகூடிய.

முற்றிற்று.

பெத்ததாசர்சரித்திரம் கட்கா அஷ்டகம்.

மிஞர் மணியரி—துஞ சனன்மஞ
ருஞய் கனரசாள்- தெஞர் தஞ்சையறை
வினர் திசாசல—ரெஞ செட்டிமனை
யினர் பகிரதி—மினர் பெறுகிரா
மஞ ரமைச்சரா—யினர் பகஞ் மல்
லுஞ ஸ்ரீ ஹரி—தஞம நவில்வோ
ரினு ஞுகமிசை—பொஞ வணவழி
யினல் பெயர்வுழி—முஞ விடைமகா
ரினு தெழல்செ—லஞ ஞுகவடி
யிஞ லிடமுற—துஞன் மேய்பபவர்
பினு லோடிவன்—தினு மொழிசெ ல
விஞ வினருறக்—கொஞர்துவாதச ர்ம மதுகண்—ா
இவர் பெத்த தாச ரெனவே மீண்டார

உ

அதாய்ந் திவர்களா—லெதா சனைனலா
யதா லிதசரீ—ரிதா னெனவுணர்ந்
தீதா சனமடைந்—தீதா வயம்விடித்
தீதா ரணியிழிந்—தீதா ரஹரி
மூதா லயத்தினிற்—சதா ஸ்ரீ ஹரி
பதாம் புயங்ஙினைந்—தீதா யுறவிலோர்
புதா டலறிச—மூதா யரேடிவந்
தெதா லிவிதநீ—ரிதா னமதிறுற்
றதா டுமெனவோர்—விதாய முஞ்சொலா
தீதா னுறவெலோர்—விதா வீதமுரைத்
தெதா னுமிசையா—தீதாய்ந் தினாமம்
நிதான சூர்ணம்—இதா வணம்வைங்-மாறுமென வந்தார்
தாசர்வீலை கொளாதனைவர்க்கு மீந்தார்.

தமா சனமதை—யுமா தரவிஞர்
புமான் விரஞ்ஞை—னமா பெறுகெனச்
சுமா வுதவியே—சமா னமதிலா
பெமா னுறைவிடத்—துமா மகிழ்வின்வந்
தமா னரிதனு—மமா சறவியம்
பிமா தவருற—இமா நெறிதெரிந்
தமா மனையுளார்—விமா வலிகைசா
ருமா ணிதுவெனு—அமா லகல்வுறத்
தமா லியல்வெலாம்—நமா வெனமுயன்
றுமா றுதலிலை—எமாண் வினைகளும்
பொமா றதுசெயும்—கமார் சேதுந
லமா முழுகுகீர்—வமாசுருமென-ஞியவர் நின்றூர்
அதுகேட்ட தாச-ரீதுநவில் இன்றூர்.

எலா தீர்த்தமுஞ்—செலா தரங்கம்வ
நலா ணுமமே—சொலா நிற்பதே
உலா சமெய்ப்பல—மலால் வேறிலே
பொலா மக்களே—நிலா தலேதலா
லிலாம் பயனெணச்—சுலாவி நிணறவா
குலாவு பித்தமே—நிலாவி மிக்க தெண
றுலாவு சேதுபு—னலாட நீர்வர
லிலாயி னேதெனுங்—தலாய தெனெண
நலார் நகைசெய்தே—ஒலா தேோகினை
புலா கவேதர—வலார்கள் கொணடி போய்ப
பலான தீர்த்தமு—மெலான சேதுவுங்
கலாய் நினைத்திவங்—தலாா நிறதறிஞன்-ந-மாலில் கின்ற
கையிலேதங் திடலு நோகுனை பகனரா.

தரா தகுகொங்—விரா விளிரிது
புரா தனமெனத்—தரா தகெதி
உராயினதென—அரா வமளியரன்
பெரா யினசொலு—வரா யெணிலிது
பரா வுறுபொருமம்—நிராய் குதிகொட
பிரா னுடையபெ—யரா லயா கென
முரா ரிதனடி—யரா னவறெணிப
பரா முனெனபொரு—கரா மீளந்னே
வரா கியதிச—யராயினர்பினே
நரா திபனரி—உரா கியபதம்
அராய் வுறிலள—விரா தகுகொலோ
பரா யணருளீர்—விராய் மொழிகென-யாரு மதுசெ-ல்லார்
உறைபோ தவணுற்ற மதிவல்லார்.

மனு ஹரிபெயர்—தனுல் மகிழபவர்
சொனுல லதுவே—னுரர் மொழிவனோ
எனு மூனமனன்—அனு ரெனதனை
யிரு குகவெனப்—பொனுக வோடனை
முனுள்புரி நரா—மனுதர முடன்
அநாளரசன் முன்—வினுவிட விட
மினுருவரி—தனுதயர் பதம்
எனுமளவெனக்—கொனுர் கஜபதி
பனுமுனம் வரும்—எனுதனதிடம்
சொனுலழையள—வினுவுறலென
மனுரு நாயகன்—நனுவலோ நீர்
எனுது பெயரால்—இனுகியகவி-சொல்கவென வண்டார்
ஹரிபத்தரான வருடனே விண்டார்.

பொயா நரஹரி—மெயான வடிய
நையானினிதுனை—செயாமகிழுவேன்
ஓயாரமிருமுன்—னேயாஞனை செயேன்
அயாவென மனன்—வெயாகியகழு
தையா திருமலேஞ—நியாவிடவிவா
கையாறபணிதல கண—டையாரா திருமணின்
றியாதுயாலகெய்—னையாகிவருறத்
தியாவெனறு மாச – ரையாதெனகொல்ப
ணியாயெனறமா—றியாயுனையெபு
லையாயிதமென —னையாளனனிகா
கையாகி யவன—னையாருகிரபு
வியாகீனபடையாற்—செயாதன செய்துங-தாசர் மெலிவாகா
நலிவுற்றுநேசவுயிர தேகா.

எடாதளவி ரன்—நடாவியபுகழு
விடாவடியனை—இடாகியகழுப்
படாதெரிவுற— அடாதன செய்த
முடாவெனமனற்—றடாமனையினா
கடாமயரராயத —தெதாடாநவிவுறக
கெடாகிடபடங —கொடாரசநெஞந்
திடாகழியலபட —பிடாரரிகளேங்
திடாகண நினை —நெடாதாமிசன
பொடாரவ நமிழுக—டாயியல செய
மடாகருபொளி —நடாகியஹரி
யடாமயரடி—யடாய நினைது
கடாவறயர—எடாமிசைவுறத-தாரர கடாந்தா
அதுகணடுளோர்களு மிருவன்ப கூறுதா.

முற்றிற்று.